

3 1761 04128 5180

ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΤΟΒΑΙΟΥ
ΑΝΘΟΛΟΓΙΟΝ.

JOANNIS STOBÆI
FLORILEGIUM.

AD MANUSCRIPTORUM FIDEM EMENDAVIT ET SUPPLEVIT

THOMAS GAISFORD, A.M.

GRÆCÆ LINGUÆ PROFESSOR REGIUS.

VOL. II.

OXONII,

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO.

MDCCCXXII.

IOANNIS STORER
ANNOVATION
FLORILEGIUM

AD MANUSCRIPTORUM PIDEI EMBODAVIT ET SUBLEVAVIT

THOMAS GAISFORD, A.M.

GRÆCÆ LINGUÆ PROFESSOR REGIUS

VOL. II

5889
30/9/100 B

OXONII

IN TYPOGRAPHIA CLARENDONIANA

MDCCLXXII

ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΤΟΒΑΙΟΥ

ΑΝΘΟΛΟΓΙΟΝ.

ΠΕΡΙ ΦΙΛΟΠΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΛΕΤΗΣ, ΚΑΙ ΟΤΙ 198
ΑΣΥΜΦΟΡΟΝ ΤΟ ΟΚΝΕΙΝ. ΚΘ.

1 ^a Σοφοκλέους Θυέστη.

Ὄσ νῦν τάχος στείχωμεν· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως
σπουδῆς δικαίας μῶμος ἄπτεται ποτε.

2 ^a Ἡσιόδου Ἔργων.

Εἰς ἕτερον γὰρ τίς τε ἰδὼν ἔργοιο χατίζων
πλούσιον, ὃς σπεύδει μὲν ^b ἀρόμμεναι, ἠδὲ φυτεύειν,
οἶκόν τ' εὖ θέσθαι· ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων
εἰς ἄφενος ^c σπεύδοντ'. ἀγαθὴ δ' ἔρις ἠδὲ βροτοῖσι.

3 ^a Ἐν ταυτῷ.

^b Ἐξ ἔργων δ' ἄνδρες πολύμηλοί τ' ἀφνειοί τε.

^c καὶ τ' ἐργαζόμενος πολὺ φίλτερος ἀθανάτοισιν.

^d ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος, ἀεργίη δέ τ' ὄνειδος.

εἰ δέ κεν ἐργάζη, τάχα σὲ ζηλώσει ἀεργὸς

πλουτεῦντα· πλούτῳ δ' ἀρετὴ καὶ κῦδος ^e ὀπηδεῖ.

I.

^a Sic A. Sc. Fr. 2. Simpl.
Σοφοκλέους Trinc.

2.

^a Sic A. Scil. v. 21. Simpl.
Ἡσιόδου Trinc.

^b ἀρόμμεναι] ἀρόμεναι A. Trinc.

^c σπεύδοντ'] σπεύδων A. σπεύδονθ'

VOL. II.

25

Trinc.

3.

^a Sic A. Scil. v. 306.

^b ἔργων τ'] ἔργων δ' A.

^c καὶ τ'] καὶ τῶν A.

^d ἔργον] ἔργων A.

^e ὀπηδεῖ] ὀπηδῆ B. ὀποιδεῖ Trinc.

B

4 ^a Ἐν ταυτῶ.

Αἰδῶς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα ^b κομίζει,
αἰδῶς, ἢ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἢ δ' ὀνίνησιν.
αἰδῶς τοι ^c πρὸς ἀνολβίην, θάρσος δὲ πρὸς ὄλβον.
χρήματα δ' οὐχ ἀρπακτὰ, θεόσδοτα, πολλὸν ἀμείνω.

5 ^a Εὐριπίδου Ἡρακλειδῶν.

Ἄ δ' ἀρετὰ βαίνει διὰ μόχθων.

6 ^a Τοῦ αὐτοῦ Ἴφιγενείας.

Τοὺς πόνους γὰρ ^b ἀγαθοὶ
τολμῶσι, δειλοὶ δ' εἰσὶν οὐδὲν οὐδαμοῦ.

50

7 ^a Εὐριπίδης Λικυμνίῳ.

Πόνος γὰρ, ὡς λέγουσιν, εὐκλείας πατήρ.

8 ^a Ἐπιχάρμου.

Τῶν πόνων πωλοῦσιν ἡμῖν πάντα τὰ γὰρ οἱ θεοί.

9 ^a Εὐριπίδου Τηλέφου.

Μοχθεῖν ἀνάγκη τοὺς θέλοντας εὐτυχεῖν.

10 ^a Κριτίου.

Ἐκ μελέτης πλείους, ἢ φύσεως, ἀγαθοί.

11 ^a Εὐριπίδου Ἐρεχθέως.

Ἐκ τῶν πόνων τοι τὰ γὰρ αὐξεται βροτοῖς.

12 ^a Ἀναξανδρίδου.

Τὸ συνεχῆς ἔργον παντὸς εὕρισκει τέλος.

4.

^a Sic A. Scil. v. 315.

^b κομίζει] κομίζειν A. p. m.

^c ἀνολβίην—ὄλβον] ἀνολβίη—ὄλ-
βη A.

5.

^a Sic A. Scil. v. 626.

6.

^a Sic A. Scil. Taur. 114.

^b οἱ ἀγαθοὶ] ἀγαθοὶ A. Trinc.

7.

^a Sic A. Scil. Fr. 2.

8.

^a Sic A.

9.

^a Sic A. Scil. Fr. 18. Κριτίου
Trinc.

10.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

11.

^a Sic A. Simpl. Εὐριπίδου Trinc.

12.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

- 13 ^a Εὐριπίδου Ἀρχελάω.
Σοὶ δ' εἶπον, ᾧ παῖ, τὰς τύχας ἐκ τῶν πόνων
θηρᾶν ὄρα's γὰρ σὸν πατέρα τιμῶμενον. 199
- 14 ^a Εὐριπίδου Ἀρχελάου.
Οὐκ ἔστιν ὅστις ἠδέας ζῆτῶν βιοῦν
εὐκλειαν εἰσεκτῆσαι, ἀλλὰ χρὴ πονεῖν.
- 15 ^a Τοῦ αὐτοῦ Φιλοκτήτη.
^b Τοὺς γὰρ περισσοὺς, καὶ τι πράττοντας πλέον
τιμῶμεν, ἄνδρας τ' ἐν πόλει νομίζομεν.
- 16 ^a Ὀκνῶ δὲ μόχθων τῶν πρὶν ^b ἐκχέαι χάριν.
- 17 ^a Μενάνδρου.
Δεῖ τοὺς ^b γενομένους, ^c μέχρις ἂν ζῶσιν, πονεῖν.
ἀπραξία γὰρ λιτὸν οὐ τρέφει βίον. 10
- 18 ^a Ἡσιόδου Ἔργων.
Εἰ γὰρ κεν καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρῶ καταθεῖο,
καὶ θαμὰ τοῦτ' ἔρδοις, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ γένοιτο.
- 19 ^a Μενάνδρου.
Πάντα γὰρ
ταῖς ^b ἐντελεχείαις καταπονεῖται πράγματα.

13.

^a Sic B. et Gesneri. Deest lemma Trinc. locus A.

14.

^a Sic A. Scil. Fr. 30. Deest lemma Trinc.

15.

^a Sic B. Scil. Fr. I. 5. Deest lemma Trinc. locus A.

^b τοὺς γὰρ] Sunt ex Philoctete Euripidis. GROTIUS nott. mss. Vide Valcken. Diatr. p. 117. sq.

16.

^a Deest locus A. Præcedenti fragmento cohæret Trinc. B.

^b ἐκχέας] ἐκχέαι B. et sic em. Grotius in annott. mss. qui ob-

servat, "Dion quoque Chrys. "ἐκχέαι legit." Ita etiam T. Canterus probante Valckenær. Diatr. p. 119.

17.

^a Sic A. Trinc. Cleric. p. 224.

^b γινομένους] γενομένους dedit Clericus p. 224. πενομένους Bentleius em. p. 82.

^c μέχρι] μέχρις A. B.

18.

^a Sic A. Scil. v. 359. Simpl. Ἡσιόδου Trinc.

19.

^a Sic A. Trinc. Cleric. p. 216.

^b ἐντελεχείαις] ἐνδτελεχείαις A. B. Ars.

- 20 ^a Εὐριπίδου Ἀνδρομέδας.
 Εὐκλειαν ἔλαβον οὐκ ἄνευ πολλῶν πόνων.
- 21 ^a Αἰσχύλου.
 Φιλεῖ δὲ τῷ κάμνοντι συσπεύδειν θεός.
- 22 ^a Εὐριπίδου Ἐρεχθεῖ.
 Ἐκ τῶν πόνων τοι τὰγάθ' αὖξεται βροτοῖς.
 ὁ δ' ἠδὺς αἰῶν, ἡ κακὴ τ' ἀτολμία,
 οὐτ' οἶκον οὔτε βίοτον οὐδὲν ὠφελεῖ.
- 23 ^a Εὐριπίδου Κρήσσαις.
 Οὐκ ἂν δύναιο μὴ ^b καμῶν εὐδαιμονεῖν,
 αἰσχρόν τε μοχθεῖν μὴ θέλειν νεανίαν.
- 24 ^a Αἰσχύλου.
 Καλὸν δὲ καὶ γέροντα μαθάνειν σοφά.
- 25 ^a Σοφοκλέους Μάντεων.
^b Οὔτοι ποθ' ἤξει τῶν ἄκρων ἄνευ πόνου.
 μοχθεῖν ἀνάγκη τοὺς θέλοντας εὐτυχεῖν.
- 26 Ἀπαντα τὰ καλὰ τοῦ πονοῦντος γίνεταί.
- 27 Ἀπανθ' ὁ τοῦ ζητοῦντος εὐρίσκει ^a πόνος.

20.
^a Sic A. Scil. Fr. 9. Deest lemma Trinc.

21.
^a Sic A. Εὐριπίδου Trinc. Fr. inc. 218. ex Apostolio XIX. 98.

22.
^a Sic A. Scil. Fr. 10.

23.
^a Sic A. Scil. Fr. 3.

^b καμῶν] κακῶν B. m. p.

24.
^a Sic A. Trinc.

25.
^a Sic A. Simpl. Σοφοκλέους Trinc. v. Polyidi Fr. 3.

^b Secundum versum perperam omisit Grotius e Stobæo Gesneri

restituendum. Sensum loci vidit Grotius; sed ἤξει τῶν ἄκρων Græcum non est. Censebit aliquis τι interserendum, ego in ποθ' ἤξει latere puto γ' ἐφίξει Attice pro ἐφίξη. Æschines p. 81, 9. ἐφικόμενος τῆς ἀνδραγαθίας. Isocrates p. 3. A. τῆς ἀρετῆς ἐφ. p. 198 D. 210 C. Themistius p. 142 C. Julian. p. 132 A. VALCKEN. Secundus versus tribuitur Euripidi supra n. 9.

27.
^a πόθος] πόνος leg. pro πόθος, quod habet et Grotius p. 126. Vid. seq. vs. et v. 38. p. 200, II. &c. simillima. VALCKEN.

28 ^a Φιλήμονος Καταψευδομένου.

Πάντ' ἐστίν ^b ἐξευρεῖν, εἰ μὴ τὸν πόνον
φεύγη τίς, ὃς ^c πρόσσεστι τοῖς ζητούμενοις.

29^a Ἐκ τοῦ φιλοπονεῖν γίγνεθ' ὧν θέλεις κρατεῖν.

30 ^a Φιλήμονος.

Ὡς ἡδέως μοι γέγονε τὰ ^b πρότερον κακά.
εἰ μὴ τότε ἐπόνουν, νῦν ἂν οὐκ εὐφραϊνόμην.

31 ^a Καρκίνου.

Οὐδεὶς ἐπαινοῦ ἡδοναῖς ἐκτήσατο.

32 ^a Εὐριπίδου Ἀρχελάω.

Οὐδεὶς γὰρ ἂν ῥάθυμος ^b εὐκλεῆς ἀνὴρ,
ἀλλ' οἱ πόνοι τίκτουςι τὴν εὐανδρίαν.

33 ^a Ἀλέξειδος Ἀχαιίδι.

Ὅτι πάντα τὰ ζητούμεν' ἐξευρίσκειται,
ἂν μὴ προαποστής, μηδὲ τὸν πόνον φύγῃς.

ὅπου γὰρ εὐρήκασιν ἀνθρωποὶ τινες

μέρος τι τῶν θείων, τοσοῦτ' ἂν τῷ τόπῳ

ἀπέχοντες, ἄστρον ἐπιτολὰς, δύσεις, τροπὰς,

ἐκλείψιν ἡλίου· τί ^b τῶν κοινῶν κάτω

28.

^a Sic A. Cleric. p. 308.

^b ἐξευρεῖν] εὐρεῖν B. Trinc.

^c πρόσσεστι.] πρόσσετι Ars.

29.

^a Deest lemma A. Trinc. Cleric. p. 345.

30.

^a Sic A. Deest lemma Trinc. Cleric. p. 345.

^b πρότερα] πρότερον A. B. m. s. Et sic Porsonus Adv. p. 159.

31.

^a Sic A. ubi tamen supra scriptum γρ. Εὐριπίδου. Idem in suo ms. reperisse videtur Gesnerus, qui perperam vertit, Euripidis in Can-

cro. Εὐριπίδου Trinc. Froben. Fr. Alopes 5.

32.

^a Sic A. Scil. Fr. 7. Deest lemma Trinc.

^b εὐκλεῆς] εὐγενῆς suprasc. in A. et sic B. m. sec.

33.

^a Sic Trinc. Ἀλέξειδος ἀχλίδου (sic) A. Ἄλ. ἀχαιίδι B. Alexidis in Orchestrade Gesner.

^b κοινῶν τε καὶ συγγενικῶν] κοι-

κᾶτω
νῶν καὶ συγγενικῶν A. γρ. ὅπως κάτω pro κοινῶν B. in marg. κοινῶν καὶ Trinc.

Ib. τῶν συγγενικῶν] Articulo ad-

καὶ συγγενικῶν δύναιτ' ἂν ἄνθρωπον φυγεῖν;

34 ἂ Εὐριπίδου Ἰππολύτου.

Τῷ γὰρ πονοῦντι καὶ θεὸς συλλαμβάνει.

35 ἂ Θεοδέκτου.

Πολλὰ δέῃ

μοχθεῖν τὸν ἤξοντ' εἰς ἔπαινον εὐκλεῶς.

ῥαθυμία δὲ τὴν παρατιχ' ἠδονὴν

λαβοῦσα, λύπας τῷ χρόνῳ τίκτειν φιλεῖ.

36 ἂ Εὐριπίδου Σθενοβοίας.

Ἄνευ τύχης γὰρ, ὥσπερ ἡ παροιμία,

πόνος μονωθεῖς, οὐκέτ' ἀλγύνει βροτούς.

37 ἂ Σοφοκλέους.

Μόχθου γὰρ οὐδεὶς τοῦ παρελθόντος λόγος.

38 ἂ Σοφοκλέους Λαοκόωντος.

Πόνου μεταλλαχθέντος, οἱ πόνοι γλυκεῖς.

39 ἂ Ἀγάθωνος.

Ἰδίας ὁδοὺς ζητοῦσι φιλόπονοι φύσεις.

40 ἂ Φιλίσκου.

Οὐκ ἔστιν, ὧ μάταιε, σὺν ῥαθυμίᾳ

τὰ τῶν πονούντων μὴ πονήσαντας λαβεῖν.

200

dito implevi quod versui deerat.
Suspicio tamen συγγενῶν potius
quam συγγενικῶν a poeta scrip-
tum. GROTIUS.

^c ἂν suprasc. in A.

^{34.}
^a Sic A. Deest lemma Trinc.
ubi hic versus legitur post n. 32.
Gesnerus utrobique retinuit. Mus-
gravius retulit inter Frag. Temen-
nid. 3. auctoritate nixus Clemen-
tis Alex. Strom. VI. p. 621 = 741.
ubi ἐν κτιμένῳ, probantibus, ut vi-
detur, Porsono praef. Eurip. Hec.
p. xxxviii. Heynio ad Il. Δ. 249.
et addend.

35.

^a Sic A. Trinc.

36.

^a Sic A. Scil. Fr. 5. Simpl.
Εὐριπίδου. Trinc.

37.

^a Sic Trinc. Deest locus A.
Laocoontis Fr. 4. inseruit Brun-
cius auctoritate nixus cod. Vin-
dobon.

38.

^a Sic A. Fr. inc. 17.

39.

^a Sic A. Trinc.

40.

^a Sic A. Φιλίσκου Trinc.

41 ^a Ξενοφάνους.

Οὐ τοι ἀπ' ἀρχῆς πάντα θεοὶ θνητοῖς ^b ὑπέδειξαν,
ἀλλὰ χρόνῳ ζητοῦντες ἐφευρίσκουσιν ἄμεινον.

42 ^a Ἰππώνακτος.

Χρόνος δὲ φευγέτω σε μηδὲ εἰς ἀργός.

43 ^a Ἀπολλοδώρου.

Χρόνον γὰρ εἰς τὰ πράγματ' εἶν ^b λάβης,
ἅπαντα λήξει καὶ κατασταλήσεται.

44 ^a Εὐριπίδου.

Σὺν ^b μυρίοισι τὰ καλὰ γίγνεται πόνοις.

45 ^a Μενάνδρου Δυσκόλου.

Οὐδένος χρὴ πράγματος
τὸν εὖ ποιῶνθ' ὅλως ^b ἀπογνῶναί ποτε.

46 ^a Ἄλωτὰ γίγνεται ἐπιμελεία καὶ πόνῳ
ἅπαντα.

47 ^a Μενάνδρου Εὐνούχου.

Πάντα τὰ ζητούμενα
δεῖσθαι μερίμνης φασὶν οἱ ^b σοφώτεροι.

41.

^a Sic A. Ξενοφάντος Trinc.

^b ἐπέδειξαν] ὑπέδειξαν A. Voss.
Ars.

42.

^a Sic voluit, credo, Trinc. ubi
Ἰππώνα. Deest locus A.

43.

^a Sic Trinc. Deest locus A.

^b λάβης] λάβης βραχὺν B. m.
sec. χρόνον γὰρ ἰκανὸν Grotius an-
nott. mss.

44.

^a Sic Trinc. Sc. Fr. inc. 34.
Deest locus A. Archelao tribuit
Voss.

^b μυρίοις] μυρίοισι A. B. Trinc.

45.

^a Sic A. Simpl. Μενάνδρου Trinc.
Cleric. p. 50.

^b ἀπογνῶναι] ἐπιγνῶναι Voss.

46.

^a A præcedentibus sejungit
Trinc. ubi deest lemma. Deest
item lemma A.

^b ἀλωτὰ] ἀλωτὰ γὰρ A.

47.

^a Sic A. Cleric. p. 7. Deest
lemma Trinc.

^b σοφώτεροι] σοφώτατοι Clemens.
Grotius nott. mss.

48 ^a Σαφοκλέους Οιδίποδος.

Τὸ ζητούμενον

ἀλατὸν, ἐκφεύγει ^b δὲ τὰ μελούμενον.

49 ^a Εὐριπίδου.

[Ὅραϊς ; ἄβουλος ὡς κεκερτομημένη

^a τοῖς κερτομοῦσι γοργὸν ὡς ἀναβλέπει]

50 Σὴ πατρίς· ἐν ^b γὰρ τοῖς πόνοισιν αὖξεται

αἱ δ' ἥσυχαι σκοτεινὰ πράσσουσιν πόλεις,
σκοτεινὰ καὶ βλέπουσιν εὐλαβούμεναι.

51 ^a Ἀντιφάνους.

Τῆς ἐπιμελείας δοῦλα πάντα γίγνεται.

52 ^a Βίωνος Σμυρναίου Βουκολικοῦ.

Ἐκ θαμινῆς ραθάμιγγος, ὅπως λόγος, ^b αἰὲς ἰοίσας
καὶ λίθος ἐς ραχμὸν κοιλαίνεται.

53 ^a Οὐ καλὸν, ᾧ φίλε, πάντα λόγον ποτὶ τέκτονα φοιτῆν,
^b μὴ δ' ἐπὶ πάντ' ^c ἄλλο χρέος ^d ἰσχέμεν, ἀλλὰ καὶ ^e αὐτὸς ⁴⁰
τεχναῖσθαι σύριγγα, πέλει δὲ τοι εὐμαρὲς ἔργον.

48.

^a Sic A. Scil. Tyr. 110. Σοφοκλ. Trinc.

^b δὲ τὰ μελούμενον] δ' ἀμελούμενον A. Trinc.

49.

^a Quod heic precedebat in vulgatis, πρεπόντων πόνων παλοῦσιν ἀμῖν πάντα τὰ γὰρ οἱ θεοὶ, male addito πρεπὸν repetitum est ex Epicharmi tetrametro quem habuimus supra. (n. 8.) Hos autem versus ὄραϊς, et quæ sequuntur, ad sensum plenius exprimendum ex Euripide addidi. GROTIUS. Deest Epicharmi versus h. l. in A. Πρεπόντων πόνων habet Trinc.

50.

^a Deest lemma Trinc. Locus

A. v. Suppl. 323.

^b γὰρ] γε B. m. sec.

51.

^a Sic Trinc. Deest locus A.

52.

^a Sic B. Σμυρνέου βουκολικοῦ Tr. Deest locus A.

^b αἰὲν] αἰὲς Voss. αἱ ἐσίοισας B. m. p. ραθάμιγγος ὅπως ᾧ κ' ὡς λόγος αἱ ἐσίοισας—Sic Trinc.

53.

^a Deest lemma Trinc. locus A.

^b μηδέτι] μηδέτοι B. Voss.

^c ἄλλο] ἄλλου B. m. s.

^d ἰσχέμεν] ἰσχυμένον Voss.

^e αὐτὸς] αὐτὸν N.

Ib. μηδ' εἰ παντέλεως χρέος ἰσχυμένον ἀλλὰ καὶ αὐτὸν] Id est, ne tum

- 54 ^a Ἐπιχάρμου.
 Ἄ δὲ μελέτα φύσιος ἀγαθᾶς πλεῦνα δωρεῖται ^b φίλοις.
^a Εὐριπίδου Τηλέφω.
- 55 Οὐ ^b τᾶρ Ὀδυσσεύς ἐστὶν αἰμύλος μόνος.
 χρεία διδάσκει, καὶν βραδύς τις ἤ, σοφόν.
^a Εὐριπίδου.
- 56 Οὐκ αἰσχρὸν οὐδὲν τῶν ἀναγκαίων βροτοῖς.
^a Τοῦ αὐτοῦ Ἀνδρομέδα.
- 57 Ἄλλ' ἤδύ τοι σαθέντα μεμνήσθαι πόνων.
^a Αἰλιανῶ.
- 58 Σόλων ὁ Ἀθηναῖος ^b Ἐξηκεστίδου παρὰ πότον τοῦ ^c ἀδελ-50
 φιδῶ αὐτοῦ μέλος τὶ Σαπφεῦς ἄσαντος, ἥσθη τῷ μέλει,
 καὶ προσέταξε τῷ μεῖρακίῳ διδάξαι αὐτόν. Ἐρωτήσαντος
 δέ τινος διὰ ποίαν αἰτίαν τοῦτο ἐσπούδασεν, ὁ δὲ ἔφη, "Ἴνα
 μαθὼν αὐτὸ ἀποθάνω.

quidem, si qua re valde opus sit. Nostra est emendatio: cum editum sit haecenus μηδέτι πάνθ' ἄλλο χρέος ἴσχεμεν. At Salmasio rectius videbatur μηδέτι πάντ' ἄλλω, ut sit ἄλλω Doricum pro ἄλλου. Sed αὐτὸν pro αὐτὸς malimus auctore MS. recentiore.

GROTIUS.

Ib. παντελέως] ἐπὶ πάντ' ἄλλου in negotio quoque alterius egere operæ. GROTIUS nott. mss.

54.

^a Sic A. Trinc.

^b φίλοις] φίλοι. Sic et alibi. GROTIUS nott. mss. πλέονα A.

55.

^a Sic A. Scil. Fr. 19. Simpl. Εὐριπίδου Trinc.

^b οὐ γάρ τ'] deest τ' A. Voss.

Trinc. οὐκ ἄρ' Valcken. Diatr. p. 206. τᾶρ' alicubi, ni fallor, Porsonus.

56.

^a Sic B. Deest lemma Trinc. locus A. Cum sequente versiculo vulgo confunditur, v. Fragm. Andromedæ 10.

57.

^a Sic B. Simpliciter Ἀνδρομέδα A. Deest lemma Trinc.

58.

^a Sic A. Trinc. Vide Perizonium ad fragmenta Æliani p. 1053=370.

^b ἐξηκέστου] Plutarchus habet ἐξηκεστίδου. GESNER. Sic A. B. m. sec. ὁ ἐξηκέστου Trinc.

^c ἀδελφιδῶ] ἀδελφοῦ A.

59 ^a Εὐσεβίου.

Πόνοι οἱ ἐκούσιοι πόνοισι τοῖς μετὰ ταῦτα ^b ἀναγκαίαις, ὥστε αὐτοὺς εὐπετεστέρους παρασκευασθῆναι, προπονεῖνται.

60 ^a Αἰλιανῶ.

Δημοσθένης ὁ Δημοσθένους, εἰ ἔμελλε τῆς ὑστεραίας ἔσε- 201
σθαι ἐκκλησίας, ἀλλὰ ἐκεῖνός γε διὰ τῆς νυκτὸς ἠγρύπνει
πάσης, διαφροντίζων δηλονότι, καὶ ἐκμάνθάνων ταῦτα, ἃ
ἔμελλεν ^b εἶρεῖν. Ὁ τοίνυν Πυθέας ἐκ τούτων ἐμοὶ δοκεῖν
ἀπέσκωπτεν εἰς αὐτὸν, ἐπιλέγων, αὐτοῦ τὰ ἐνθυμήματα ἐλ-
λυχνίων ὄζειν.

61 ^a Δημοσθένους κατὰ Φιλίππου.

Φύσει δ' ὑπάρχει τοῖς παροῦσι τὰ τῶν ἀπόντων, καὶ τοῖς
ἐθέλουσι πονεῖν καὶ κινδυνεύειν τὰ τῶν ἀμελούντων. 10

62 ^a Θουκυδίδου.

Ἔργων ἐκ πολλοῦ μελέτη πλείον σῶζει, ἢ λόγων δι' ὀλίγου
καλῶς ρηθέντων παραίνεσις.

63 ^a Δημοκρίτου.

Οἱ ἐκούσιοι πόνοι τὴν τῶν ἀκουσίων ὑπομονὴν ἐλαφρότεραν
παρασκευάζουσι.

64 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Πόνος συνεχῆς ἐλαφρότερος ἑαυτοῦ ^b τῇ συνηθείᾳ γίνεται.

59.

^a Sic A Trinc.

^b ἀναγκαίαις] ἀναγκαίαις A. B.
uterque ex em. Vide infra 63.
Sic et Jacobs.

60.

^a Sic Trinc. Conf. Var. Hist.
VII. 7. Deest locus A.

^b εἶρεῖν] εἶρεῖν N. B. Gesnerus in
marg. pro conjectura.

61.

^a Sic A. Scil. Philipp. I. p.
41, 24. Simpliciter Δημοσθένους
Trinc.

62.

^a Sic A. Trinc. Scil. V. 69.

63.

^a Sic A. Δημοσθ. Trinc.

64.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b τῇ συνηθείᾳ] deest τῇ A.

65 ^a Ἀντισθένους.

Ἦδονὰς τὰς μετὰ τοὺς πόνους διακτέον, ἀλλ' οὐχὶ τὰς πρὸ τῶν πόνων.

66 ^a Δημοκρίτου.

Πλέονες ἐξ ἀσκήσιος ἀγαθοὶ γίνονται, ἢ ἀπὸ φύσιος. 20

67 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Τὸ αἰεὶ μέλλειν, ἀτελέας ^b ποιεῖ τὰς πρῆξις.

68 ^a Σωκράτης.

Σωκράτης ἐν γήρα κιθαρίζων ^b παρὰ Κόνῳ τῷ κιθαρώδῳ ἐτύγχανε· καὶ τινος εἰπόντος, κιθαρίζεις τηλικούτος ἄν; Κρέιττον, εἶπεν, ὄψιμαθῆ εἶναι, ἢ ἀμαθῆ.

69 ^a Φαβωρίνου.

Γραῦν τινὰ φασὶ μόνον μικρὸν ἀραμένην, καὶ τοῦτο καθ' ἡμέραν ποιῶσαν, λαθεῖν ^b βοῦν φέρουσαν.

70 ^a Ἐκ τῶν Ἀριστοτέλους χρειῶν.

^b Λᾶσος Ἐρμιονεὺς ^c ἐρωτηθεῖς, τί εἴη σοφώτατον, Πεῖρα, 30 ἔφη.

71 ^a Ξενοφῶντος Ἀγησιλάου.

^b Δόξης δ' οὐδεμιᾶς ἦρα, ἧς οὐκ ἐξεπονεῖτο.

72 ^a Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ πρώτου τῆς Παιδείας.

Οὐκ ἀπεδίδρασκεν ἐκ τοῦ ἠττάσθαι εἰς τὸ μὴ ποιεῖν ἄ

65.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

66.

Sic A. Trinc.

67.

Sic A. Deest lemma Trinc.

^b ποιεῖ] ποιείε B. m. sec.

68.

^a Sic A. Deest locus Trinc.

^b παρακρούων] παρακάντι τῷ κιθαρώδῳ A. p. m. ubi supra ὧν compendiose scriptum ἦν. Lege παρὰ Κόνῳ GROTIUS nott. mss. Recte. Conf. Suidas v. Σωκράτης Menagio citatus in Diogen. Laert. II. 28 et 32.

69.

^a Sic B. Φαβουρίνου A. Trinc.

^b βοῦν] οὔν Trinc.

70.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b Τᾶσσος] Lege Λᾶσος. VALCK.

^c ἐρωτηθεῖς] ἐρωτηθεῖς ὑπὸ τινος A.

Mox σοφώτερον B. m. p. Trinc.

Deinde πεῖρα A. pro πεῖραν.

71.

^a Sic A. v. xi, 9. Lemma deest Trinc.

^b Ξενοφάνης δόξης δ' δ. Trinc.

72.

^a Sic A. Scil. I. 4, 5. Simpl. Ξενοφῶντος Trinc.

ἤτῳτῳ· ἀλλ' ἐκυλινδέϊτο, ἐν τῷ πειρᾶσθαι αὐτῆς ἄμεινον ποιεῖν.

73. ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Κῦρος ἐστὶ βασιλέως καὶ ^b ἀδελφὸς καὶ υἱὸς, καὶ ἄρχει πολλῆς χώρας, κακῆϊνος οὐτ' ἂν ἀριστήσειεν, οὔτε δειπνήσειεν, πρὶν ἰδρᾶσαι.

74. ^a Ξενοφῶντος ἐκ τοῦ α τῆς Κύρου Παιδείας.

Καίτοι ἔγωγε οἶμαι οὐδεμίαν ἀρετὴν ἀσκεῖσθαι ὑπ' ἀνθρώπων, ὡς μηδὲν πλέον ἔχουσιν οἱ ἀγαθοὶ γενόμενοι τῶν πονηρῶν· ἀλλ' ^b οἷτε τῶν παραυτίκα ἡδονῶν ἀπεχόμενοι, οὐχ ἵνα μηδέποτε εὐφρανθῶσι τοῦτο πράττουσιν, ἀλλ' ὅπως διὰ ταύτην τὴν ἐγκράτειαν πολλαπλάσια εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον εὐφραίνωνται, οὕτω ^c παρασκευάζονται· οἷτε λέγειν προθυμοῦμενοι δεινοὶ γενέσθαι, οὐχ, ἵνα εὖ λέγοντες μηδέποτε παύσωνται, τοῦτο μελετᾶσιν, ἀλλ' ἐλπίζοντες τῷ λέγειν εὖ ⁵⁹ πείθοντες πολλοὺς ἀνθρώπους, μεγάλα ἀγαθὰ διαπράξασθαι· οἷτ' αὖ τὰ πολεμικὰ ἀσκούντες, οὐχ ὡς μαχομένοι μηδέποτε παύσωνται τοῦτ' ἐκπονοῦνται, ἀλλὰ νομίζουσι καὶ οὔτοι τὰ πολεμικὰ ἀγαθοὶ γενόμενοι, πολὺν μὲν ὄλβον, ^d πολλὴν δὲ εὐδαιμονίαν, μεγάλας δὲ τιμὰς καὶ τῇ πόλει καὶ αὐτοῖς περιάψειν. Εἰ δὲ τινες ταῦτα ἐκπονήσαντες, ²⁰² πρὶν τινα ἀπ' αὐτῶν καρπὸν κομίσασθαι αὐτοὺς γῆρα ἀδυνάτους γινομένους ^e περιεῖδον, ὅμοιον ἔμοιγε δοκοῦσι πεπονθέναι, ^f οἷον εἴ τις γεωργὸς ἀγαθὸς προθυμηθεὶς γενέσθαι, καὶ εὖ σπεύρων, καὶ εὖ φυτεύων, ὅτε ἀποκαρποῦσθαι ταῦτα δέοι,

73.

^a Sic A. Deest lemma Trinc. Conf. Cyrop. VIII. 1, 37.

^b ἀδελφιδᾶς] ἀδελφὸς A. B. m. sec. Gesn. marg.

74.

^a Sic A. Scil. I. 5, 9. Deest lemma Trinc.

^b οἷτε] οἷγε Trinc.

^c παρασκευάζονται] παρασκευάζονται A.

^d πολλὴν] πολλὴν A.

^e περιεῖδον ante αὐτοὺς γ. α. γ. collocat A. B. m. sec.

^f οἷον om. A. p. m.

ἐφή τὸν καρπὸν ἀσυγκόμιστον εἰς τὴν γῆν πάλιν καταρρεῖν· καὶ εἴ τις ἀθλητῆς πολλὰ πονήσας, καὶ ἀξίονικος γενόμενος, ἀναγώνιστος διατελέσειεν, οὐδ' ἂν οὗτος ἔμοιγε δοκεῖ¹⁰ δικαίως ἀνάιτιος εἶναι ἀφροσύνης.

75 ^a Μουσωνίου ἐκ τοῦ Ὅτι πόνου καταφρονητέον.

Πρὸς δὲ τὸ ῥᾶον καὶ προθυμότερον ὑφίστασθαι τῶν πόνων ἐκείνους, οὓς ἂν ὑπὲρ ἀρετῆς καὶ καλοκαγαθίας μέλλωμεν πονεῖν, ταῦτα λελογίσθαι χρήσιμα· πόσα μὲν πονοῦσιν ἔνιοι δι' ἐπιθυμίας κακὰς, ὥσπερ οἱ ἐράωντες ἀκολάστως· πόσα δ' ὑπομένουσιν ^b οἱ ἄλλοι τοῦ κερδαίνειν χάριν· πόσα δ' αὖτε κακοπαθοῦσιν ἔνιοι θηρώμενοι δόξαν· καὶ ὅτι οὗτοι πάντες ὑπομένουσιν αὐθαίρετοι πᾶσαν ταλαιπωρίαν. Ἄρ' οὖν οὐχί²⁰ δεινὸν, ἐκείνους μὲν ὑπὲρ οὐδενὸς τῶν καλῶν ἀνέχεσθαι ταῦτα πάσχοντας, ^c ἡμᾶς δ' ὑπὲρ καλοκαγαθίας, καὶ τοῦ κακίαν μὲν ἐκφυγεῖν τὴν λυμαινομένην ^d ἡμῶν τὸν βίον, κτήσασθαι δὲ ἀρετὴν, ἢ τις ἀπάντων τῶν ἀγαθῶν ἐστὶ χορηγός, μὴ πάντα πόνον ἑτοιμῶς ὑφίστασθαι; Καίτοι οὐδ' ἂν εἴποι τις ὅσῳ κρεῖττον, ἀντὶ μὲν τοῦ πονεῖν ἵνα τύχη τις γυναικὸς ἀλλοτρίας, τὸ πονεῖν ἵνα παιδαγωγῆσθαι τὰς ἐπιθυμίας τὰς ἑαυτοῦ· ἀντὶ δὲ τοῦ περὶ χρημάτων ταλαιπωρεῖν,³⁰ τὸ ἀσκεῖν, ὥστε ὀλίγων δεῖσθαι· πρὸ δὲ τοῦ ^e πράγματα ἔχειν ὑπὲρ δόξης, τὸ ^f πραγματεύεσθαι ὅπως μὴ δοξοκόπος εἴη· πρὸ δὲ γε τοῦ ζητεῖν, ὅπως ᾧ φθονεῖ τις κακοποιήσῃ, ^g τοῦτο σκοπεῖν ὅπως ^h μηδὲν φθονήσῃ μηδενί· καὶ πρὸ γε τοῦ δουλεύειν τισὶ καλουμένοις φίλοις, ὥσπερ οἱ κόλακες, τὸ κακοπαθεῖν ἵνα κτήσῃται φίλους ἀληθινούς· καθόλου δὲ τοῦ

75.

^a Sic A. Simpl. Μουσωνίου Trinc.^b οἱ ἄλλοι] οἱ om. A.^c ἡμᾶς] ἡμᾶς A.^d ἡμῶν] ἡμῶν A.^e πράγματα] πράγματος Trinc.

B. p. m.

^f πραγματεύεσθαι] πραγματεύεσθαι A.^g τοῦτο σκοπεῖν] τοῦτον τὸ σκοπεῖν A. Trinc.^h μηδὲν] μὴ A.

πονεῖν πᾶσιν ἀνθρώποις ἀναγκαίου ὄντος, τοῖς τε τῶν κρείτ-
 τόνων ὀρεγομένοις καὶ τοῖς τῶν χειρόνων, ⁱ τὸ μὴ πολλῶ εἶναι ⁴⁰
 προθυμότερους πονεῖν τοὺς τὰ κρείττω μετιόντας, οἷς ^k ἐλ-
 πίδες μικραὶ τῶν πόνων εἰσιν, ἀτοπώτατον. Ἄλλ' οἱ μὲν
 ἄρα θαυματοποιοὶ δύσκολα οὕτως ὑφίστανται πράγματα,
 καὶ τὴν ζωὴν παραβάλλονται τὴν ἑαυτῶν, οἱ μὲν εἰς μαχαί-
 ρας κυβιστῶντες, οἱ δ' ἐπὶ κάλων μετέωροι βαδίζοντες, οἱ
 δ' ὥσπερ ὄρνεα πετόμενοι διὰ τοῦ ἀέρος, ὧν τὸ σφάλμα
 θανάτος ἐστί. Καὶ ταῦτα πάντα δρῶσι μικροῦ χάριν μι-
 σθοῦ· ἡμεῖς δ' οὐκ ἀνεξόμεθα ταλαιπωρεῖν ὑπὲρ εὐδαιμονίας ⁵⁰
 ὅλης; Οὐ γὰρ ἄλλο τί γε τέλος ἐστί τοῦ γενέσθαι ἀγαθόν,
 ἢ τὸ εὐδαιμονεῖν, καὶ ζῆν μακαρίως εἰς τὸ λοιπόν. Εἰκό-
 τως δ' ἂν τις λογιζοίτο καὶ τὸ τῶν ζώων ἐνίων ὁποῖόν ἐστί,
 πάνυ ^lτι δυνάμενον ἐντρέπειν ἡμᾶς φιλοπόνους εἶναι. Οἱ
 γοῦν ὄρτυγες καὶ ἀλεκτρυόνες, οὐτ' ἀρετῆς ἐπαίοντες οὐδὲν
 ὥσπερ ὁ ἄνθρωπος, οὔτε τὸ καλὸν καὶ δίκαιον εἰδότες, οὐδ'
 ὑπὲρ τοιοῦτου πονοῦντες οὐθενός, ὅμως μαχομένοι πρὸς ἀλλή- ²⁰³
 λους, καὶ πηρούμενοι ἀνέχονται, καὶ μέχρι θανάτου καρτε-
 ροῦσιν, ὥστε μὴ ἠτᾶσθαι θατέρου ὁ ἕτερος. Πόσῳ δὴ μᾶλ-
 λον εἰκὸς ἡμᾶς ἀνέχεσθαι τε καὶ καρτερεῖν, ὅτ' ἂν ^m ἐπιστώ-
 μεθα διὰ τι τῶν καλῶν κακοπαθοῦντες, ἢ ἵνα φίλοις βοηθή-
 σωμεν, ἢ πόλιν ἀφελήσωμεν, ἢ ἵνα γυναϊκῶν ἢ τέκνων ὑπερ-
 μαχήσωμεν; τὸ δὲ μέγιστον καὶ κυριώτατον, ⁿ ἵνα ἀγαθοὶ
 ὦμεν καὶ δίκαιοι καὶ σώφρονες, ^o δίχα πόνων οὐ παραγί-
 νεται οὐδενί. Ὅθεν ἔπεισέ μοι λέγειν, ὡς ὁ μὴ θέλων πο- ¹⁰
 νεῖν σχεδὸν καταδικάζει αὐτὸς αὐτοῦ μηδενός εἶναι ἀγαθοῦ

ⁱ τῶ μὴ] τὸ μὴ A. ex em. ^{μυγάλοι}

^k ἐλπιδες μικραὶ] ἐλπιδες τῶν μικ-
 ρῶν. Sic A.

^l τί] δὴ A. B. m. s.

^m ἐπιστώμεθα] ἐπιστώμεθα A. ex

em. B. m. s. ^{αὐτοὶ}

ⁿ ἵνα ἀγαθοὶ] ἵνα ἀγαθοὶ A. αὐτοὶ
 B. m. s.

^o δίχα] ὁ δίχα B. Mox οὐ om.
 A. B. m. s.

ἄξιος, ὅτι τὰ ἀγαθὰ ^p πάντα πόνῳ κτώμεθα. Ταῦτά μὲν
καὶ τοιαῦθ' ἕτερα εἶπε ^q τότε, ἐπεγεύρων καὶ παρορμῶν τοὺς
παρόντας πόνου ^r μὴ καταφρονεῖν.

76 ^a Ξενοφώντος.

Περὶ μὲν ^b αὐτῶν τῶν πράξεων τῶν ἐν τοῖς κυνηγεσίοις
εῖρηται ὠφελήσονται δ' οἱ ἐπιθυμήσαντες τούτου τοῦ ἔργου
πολλά. Ὑγείαν τε γὰρ τοῖς σώμασι ^c παρασκευάζει,
καὶ ὄραν καὶ ἀκούειν μᾶλλον, γηράσκειν δὲ ἦττον· τὰ δὲ
πρὸς τὸν πόλεμον μάλιστα παιδεύει. Πρῶτον μὲν γὰρ τὰ ²⁰
ὄπλα ὅτ' ἂν ἔχοντες ^d πορεύονται ὁδοὺς χαλεπὰς, οὐκ ἀπο-
ροῦσιν· ἀνέξονται γὰρ τοὺς πόνους διὰ τὸ εἰθίσθαι μετὰ τού-
των ^e αἰρεῖν τὰ θηρία. Ἐπειτα εὐνάζεσθαι τε σκληρῶς
δυνατοὶ ἔσονται, καὶ φύλακες εἶναι ἀγαθοὶ τοῦ ἐπιταπτο-
μένου· ἐν δὲ ταῖς προσόδοις ταῖς πρὸς τοὺς πολεμίους ^f ἅμα
οἰοί τε ἔσονται ἐπιέναι, καὶ τὰ παραγγελόμενα ποιεῖν,
διὰ τὸ οὕτω καὶ αὐτοὶ αἰρεῖν τὰς ἄγρας. Τεταγμένοι δὲ
ἐν τῷ πρόσθεν, οὐ λείψουσι τὰς τάξεις, διὰ τὸ καρτερεῖν δύ-
νασθαι. Ἐν φυγῇ δὲ τῶν πολεμίων, ὀρθῶς καὶ ^g ἀσφαλῶς ³⁰
διώζονται τοὺς ^h ἐναντίους ἐν παντὶ χωρίῳ διὰ συνήθειαν.
Δυστυχῆσαντος δὲ οἰκείου στρατοπέδου ἐν χωρίοις ὑλώδεσι
καὶ ἀποκρήμνοις, ἢ ἄλλως χαλεποῖς, οἰοί τ' ἔσονται ⁱ τε καὶ
αὐτοὶ ^k σώζεσθαι μὴ αἰσχροῦς καὶ ἑτέρους σώζειν. Ἡ γὰρ
συνήθεια τοῦ ἔργου παρέξει αὐτοῖς πλέον τι εἶδέναι. Καὶ
ἤδη τινὲς τῶν τοιούτων πολλοῦ ὄχλου συμμαχῶν τρεφθέντος

^p πάντα πόνῳ] πόνῳ πάντα A.

^q τότε] πότε A. ex em. N.

^r μὴ] μὴ al. non legitur. GESN.
μὴ om. B.

76.

^a Sic A. Trinc. E libro De
Venatione c. 12.

^b αὐτῶν] αὐτῶν B. m. s.

^c παρασκευάζουσι] παρασκευάζει

A. Trinc.

^d πορεύονται] πορεύονται A.

^e αἰρεῖν] αἰρεῖν B.

^f ἅμα] ἄλλ' A. Trinc.

^g ἀσφαλῶς] ἀσφαλῶς A.

^h ἐναντίους] πολεμίους A. B. m. s.

ⁱ τε καὶ] B. m. s. delet τε.

^k σώζεσθαι] σώζεσθαι τε A. B.

m. s.

τῇ αὐτῶν ¹ εὐταξία καὶ ^m θράσει διὰ δυσχωρίαν ⁿ ἀμαρτόντας τοὺς πολεμίους νενικηκότας ἀναμαχόμενοι ἐτρέψαντο. Ἄει γάρ ἐστι τοῖς τὰ σώματα καὶ τὰς ψυχὰς εὐ⁴⁰ ἔχουσιν ἐγγὺς τὸ εὐτυχεῖν.

77 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Λέγουσι δέ τινες, ὡς οὐ χρὴ εἶναι κυνηγεσίων, ἵνα μὴ τῶν οἰκείων ἀμελῶσιν, οὐκ εἰδότες ὅτι οἱ τὰς πόλεις καὶ τοὺς φίλους εὖ ποιοῦντες, πάντες τῶν οἰκείων ἐπιμελέστεροί εἰσιν. Εἰ οὖν οἱ φιλοκυνηγέται παρασκευάζουσιν αὐτοὺς τῇ πατρίδι χρησίμους εἶναι ^b τὰ μέγιστα, οὐδ' ἂν τὰ ἴδια ^c ἀργοί εἴσι· σὺν γὰρ τῇ πόλει καὶ σώζεται καὶ ἀπόλλυται τὰ οἰκεῖα ἐκάστου ὥστε πρὸς τοῖς αὐτῶν καὶ τὰ τῶν⁵⁰ ἄλλων ἰδιωτῶν οἱ τοιοῦτοι σώζουσι. Πολλοὶ δὲ ὑπὸ φόβου ἀλόγιστοι τῶν ταῦτα λεγόντων, αἰροῦνται διὰ τὴν αὐτῶν κακίαν ὑπολέσθαι μᾶλλον, ἢ ^d ἐτέρων ἀρετῇ σώζεσθαι. Αἱ γὰρ ἡδοναί, ^e πολλαὶ καὶ κακαί, ὧν ἠττώμενοι, λέγειν ἢ πράττειν ἐπαίρονται τὰ χεῖρῳ· εἶτα ἐκ μὲν τῶν ματαιῶν λόγων ἐχθρὰς ἀναιροῦνται, ἐκ δὲ τῶν κακῶν ἔργων, νόσους καὶ ζημίας καὶ θανάτους, καὶ αὐτῶν καὶ παίδων καὶ φίλων, ἀναισθήτως μὲν τῶν κακῶν ἔχοντες, τῶν δὲ ἡδονῶν πλεόν τῶν πολλῶν αἰσθανόμενοι.

204

78 ^a Μουσωνίου Περὶ Ἀσκήσεως.

Παράρμα δὲ πρὸς ἄσκησιν τοὺς συνόντας ^b ἐντεταμένως αἰεὶ, τοιοῖσδέ τισι λόγοις χρώμενος. Ἡ ἀρετὴ, ἔφη, ἐπιστήμη ἐστίν, οὐ θεωρητικὴ μόνον, ἀλλὰ καὶ πρακτικὴ, κα-

¹ εὐταξία] εὐεξία Gesn. marg.

^m θράσει] θάρσει B. m. s.

ⁿ ἀμαρτόντας] ἀμαρτόντας A.

77.

^a Scil. ibid. §. 10. Cohærent Trinc. cum præcedentibus.

^b εἰς τὰ] εἰς om. A. μάλιστα pro μέγιστα Trinc.

^c ἀργοί εἰσι] πρόντο Gesn. marg.

Mox οἰκεῖα ἐκάστου A. ἐκ. οἰκ. vulgo.

^d ἐτέρων] ἐταίρων A. p. m.

^e αἱ πολλαὶ] deest articulus A.

Trinc.

78.

^a Sic A. Simpl. Μουσωνίου Trinc.

^b ἐντεταμένως] ἐντεταμένως A. riTrinc.

θάπερ ἢ τε ἰατρικῇ, καὶ ^c ἢ μουσικῇ. Δεῖ οὖν ὡςπερ τὸν ἰατρὸν καὶ τὸν μουσικόν, μὴ μόνον ἀνειληφέναι τὰ θεωρήματα τῆς αὐτοῦ τέχνης ἑκάτερον, ἀλλὰ καὶ γεγυμνάσθαι ¹⁰ πράττειν ^d κατὰ τὰ θεωρήματα· οὕτω καὶ τὸν ἐσόμενον ἀγαθὸν ἄνδρα, μὴ μόνον ἐκμανθάνειν ὅσα μαθήματα φέρει πρὸς ἀρετὴν, ἀλλὰ καὶ γυμνάζεσθαι κατὰ ταῦτα φιλοτιμῶς καὶ φιλοπόνως. Ἐπεὶ πῶς μὲν ἂν εὐθὺς γένοιτό τις σάφρων, εἰ μόνον εἶδειν ὅτι οὐ χρὴ ἠτᾶσθαι ἡδονῶν, ἀγύμναστος δ' εἴη ἀντέχειν ταῖς ἡδοναῖς; πῶς δ' ἂν δίκαιός τις γένοιτο, μεμαθηκῶς μὲν ὅτι χρὴ τὸ ἴσον ἀγαπᾶν, μὴ μελετηκῶς δὲ φεύγειν τὸ πλεονεκτεῖν; πῶς δ' ἂν ^e ἀν- ²⁰δρείαν κτησαίμεθα, τὸ μὲν ὅτι μὴ φοβερὰ τὰ δοκούντα τοῖς πολλοῖς δεινὰ κατανεοηκότες, ἄφοβοι δ' εἶναι εἰς αὐτὰ μὴ μεμελετηκότες; πῶς δ' ἂν φρόνιμοι γενοίμεθα, τὰ μὲν ὡς ἀληθῶς ἀγαθὰ καὶ κακὰ τίνα ἐστὶν ἐγνωκότες, μὴ γεγυμνασμένοι δὲ καταφρονεῖν τῶν δοκούντων ἀγαθῶν; Διὸ χρὴ τῇ μαθήσει τῶν προσηκόντων ἀρετῇ ἑκάστη μαθημάτων καὶ τὴν ἀσκήσιν ἐπακολουθεῖν πάντως, εἴγε μέλλει καὶ αὐτῆς τῆς μαθήσεως ὄφελός ^f τι γενήσεσθαι ἡμῖν. Καὶ ³⁰ τοσοῦτω γε χρὴ μᾶλλον ἀσκεῖν τὸν φιλοσοφεῖν ἀξιῶντα, ἢ περ τὸν ἰατρικῆς, ἢ τινος τέχνης ὁμοίας ἐφιέμενον, ^g ὅσω καὶ μείζον καὶ δυσκατεργαστότερον φιλοσοφία παντὸς ἐπιτηδεύματος ἑτέρου. Καὶ γὰρ οὖν ἐπὶ μὲν τὰς ἄλλας τέχνας ^h εἶναι οἱ ἐφιέμενοὶ αὐτῶν, οὐ ⁱ προδιεφθαρμένοι τὰς ψυχὰς, οὐδ' ἐναντία μεμαθηκότες οἷς μαθήσεσθαι μέλ-

^c ἢ μουσικῇ] deest articulus B.

^d καὶ τὰ] Lego κατὰ GESNER. et sic A. B. uterque ex emendatione.

^e ἀνδρείαν] ἀνδρίαν A.

^f τι] τις B. p. m. Trinc.

^g ὅσω μείζον] ὅσω καὶ μ. A. B.

m. s. Supra ὁμοίως Trinc.

^h εἶναι] Malim ἔρχονται. GESNER. et sic A. B. uterque ex emendatione. οἱ om. B. m. p.

ⁱ προδιεφθαρμένοι] προδιεφθαρμένοι ^{σγο} Trinc. διεφθαρμένοι A.

λουσιν· οἱ δὲ φιλοσοφεῖν ἐπιχειροῦντες, ἐν διαφθορᾷ γεγενη-
 μένοι πρότερον πολλῇ, καὶ ἐμπεπλησμένοι κακίας, οὕτω⁴⁰
 μετῴσι τὴν ἀρετὴν, ὥστε καὶ ταύτη πλείονος δεηθῆναι τῆς
 ἀσκήσεως. Πῶς οὖν καὶ τίνα τρόπον τούτοις ἀσκητέον;
 ἐπεὶ τὸν ἄνθρωπον οὔτε ψυχὴν^k εἶναι μόνον συμβέβηκεν,
 οὔτε σῶμα μόνον, ἀλλὰ τι σύνθετον ἐκ τοῖν δυοῖν τούτοις,
 ἀνάγκη τὸν ἀσκούντα ἀμφοῖν ἐπιμελεῖσθαι, τοῦ μὲν κρείττο-
 νος μᾶλλον, ὥσπερ ἄξιον, τούτεστι τῆς ψυχῆς· καὶ θατέρου
 δὲ, εἴγε^l μέλλει μὴδὲν ἐνδεῶς ἔχειν τοῦ ἀνθρώπου μέρος.
 Δεῖ γὰρ δὴ καὶ τὸ σῶμα^m παρεσκευάσθαι καλῶς πρὸς τὰ⁵⁰
 σώματος ἔργα τὸ τοῦ φιλοσοφοῦντος, ὅτι πολλάκις αἱ ἀρε-
 ται καταχρῶνται τούτῳ ὄντι ὀργάνῳ ἀναγκαίῳ πρὸς τὰς
 τοῦ βίου πράξεις. Τῆς οὖν ἀσκήσεως ἡ μὲν τις διὰ τῆς
 ψυχῆς μόνης γίνοιτ' ἀν' ὀρθῶς· ἡ δὲ τις κοινὴ ταύτης τε καὶ
 τοῦ σώματος. Κοινὴ μὲν οὖν ἀσκησις ἀμφοῖν γενήσεται,
 συνεπιζομένων ἡμῶν ῥίγει, θάλπει, δίψει, λιμῶ, τροφῆς
 λιτότητι, κοίτης σκληρότητι, ἀποχῇ τῶν ἡδέων, ὑπομονῇ τῶν²⁰⁵
 ἐπιπόνων. Διὰ γὰρ τούτων καὶ τῶν τοιούτων ῥώννυται μὲν
 τὸ σῶμα, καὶ γίνεται δυσπαθές τε καὶ στερεόν, καὶ χρή-
 σιμον πρὸς ἅπαν ἔργον· ῥώννυται δὲ ἡ ψυχὴ γυμναζομένη
 διὰ μὲν τῆς ὑπομονῆς τῶν ἐπιπόνων πρὸςⁿ ἀνδρείαν, διὰ δὲ
 τῆς ἀποχῆς τῶν ἡδέων πρὸς σωφροσύνην. Διὰ δὲ τῆς ψυ-
 χῆς ἀσκησίς ἐστι, πρῶτον μὲν τὰς ἀποδείξεις προχείρους
 ποιεῖσθαι, τὰς τε περὶ τῶν ἀγαθῶν τῶν δοκούντων ὡς οὐκ¹⁰
 ἀγαθὰ, καὶ τὰς περὶ τῶν κακῶν τῶν δοκούντων ὡς οὐ κακὰ,
 καὶ τὰ ἀληθῶς ἀγαθὰ γνωρίζειν τε καὶ διακρίνειν ἀπὸ τῶν
 μὴ^o ἀληθῶν ἐθίζεσθαι· εἶτα δὲ μελετᾶν μῆτε φεύγειν μὴδὲν
 τῶν δοκούντων κακῶν, μῆτε διώκειν μὴδὲν τῶν δοκούντων

^k εἶναι μόνον] μόνην εἶναι A. μόνην
 B. m. s.

^l μέλλει] μέλλοι A.

^m παρεσκευάσθαι] παρασκευασθαι A.

ⁿ ἀνδρείαν] ἀνδρίαν A.

^o ἀληθῶν] ἀληθῶς B.

ἀγαθῶν· καὶ τὰ μὲν ἀληθῶς κακὰ πάσῃ μηχανῇ ἐκτρέ-
πυσθαι, τὰ δὲ ἀληθῶς ἀγαθὰ παντὶ τρόπῳ μετέρχε-
σθαι.

Ἐν κεφαλαίῳ μὲν οὖν σχεδὸν εἴρηται, ὁποῖος ἑκάτερος
τρόπος ἀσκήσεως· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ κατὰ μέρος ὡς ποιητέον ²⁰
ἕκαστα, πειράσομαι εἰπεῖν, οὐ διακρίνων, οὐδὲ χαρίζων οὐ-
κέτι τὰ τε κοινὰ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος ἀσκήματα,
καὶ τὰ ἴδια τῆς ψυχῆς, ἀλλὰ ἀναμιξ τὰ ἑκατέρου μέρους
διεξιῶν. Οὐκοῦν ἐπειδὴ ταῦτα μὲν τυγχάνομεν ἀκηκούτες
τε καὶ ὑπειληφότες, ὅσοι γε φιλοσόφου διατριβῆς μετε-
σχῆκαμεν, ὡς οὔτε πόνος, οὔτε θάνατος, οὔτε πενία κακὸν
οὐδαμῶς ἔστιν, ^ροὐδ' ἄλλό τι τῶν κακίας ἀπηλλαγμένων·
οὐδ' αὖ πάλιν ἀγαθὸν πλοῦτος, ζωὴ, ἡδονή, ^ροὐδ' ἄλλό τι ³⁰
ἕτερον τῶν μὴ μετεχόντων ἀρετῆς· ὅμως δὲ καὶ ταῦθ' ὑπει-
ληφότες ^ρδιὰ τὴν ἀπὸ παιδῶν εὐθὺς γεγонуῖαν ἡμῖν ^ρδια-
φθορὰν, καὶ τὴν ^τὑπὸ τῆς διαφθορᾶς συνήθειαν πονηρὰν,
πόνου μὲν προσερχομένου, κακὸν ἠγούμεθα προσέρχεσθαι
^υἑαυτοῖς· ἡδονῆς δὲ παραγινομένης, ἀγαθὸν ἠγούμεθα παρα-
γίγνεσθαι ἡμῖν· καὶ τὸν μὲν θάνατον ὡς ἐσχάτην συμφορὰν
πεφρίκαμεν, τὴν δὲ ζωὴν ὡς τῶν ἀγαθῶν μέγιστον ἀσπάζο- ⁴⁰
μεθα· καὶ δίδόντες μὲν ἀργύριον, ὡς βλαπτόμενοι λυπού-
μεθα· λαμβάνοντες δὲ, ὡς ὠφελούμενοι χαίρομεν. Παρα-
πλησίως δὲ καὶ ἐπὶ πλειόνων ἄλλων οὐκ ἀκολουθῶς ταῖς
ὀρθαῖς ὑπολήψεσι ^ωτοῖς πράγμασι χρώμεθα, τῷ δὲ φαύλῳ
ἔθει μᾶλλον ἀκολουθοῦμεν. Ἐπεὶ οὖν ταῦτά φημι ταύτη
^ξἔχειν, δεῖ τὸν ἀσκούντα ζητεῖν περιγίγνεσθαι ἑαυτῷ, τῇ μὲν

paullo infra διαφορᾶς.

^ρ οὐδ' ἄλλό τι τῶν] ^{αὐτῶν} ἀλλ' ἄλλο τῶν

A.

^ρ οὐδ' ἄλλό τι] ὅτι A. N. Trinc.

^τ διὰ τὴν] διὰ τῶν Trinc. B.

m. p.

^ρ διαφορὰν] διαφορὰν A. N. et

^τ ὑπὸ] ἀπὸ A.

^υ ἑαυτοῖς] αὐτοῖς B. m. s.

^ω τοῖς πράγμασι] τοῦ πράγματος

A. p. m.

^ξ ἔχει] ἔχειν A. Trinc.

ἡδονῇ μὴ ἀσμενίζειν, τὸν πόνον δὲ μὴ ἐκτρέπεσθαι·
 ὕ και τῷ μὲν ζῆν μὴ φιληθεῖν, τὸν δὲ θάνατον μὴ δεδιέ-
 ναι· και ἐπὶ χρημάτων μὴ προτιμᾶν τοῦ προίεσθαι τὸ λαμ- 50
 βάνειν.

79 ἂ Πλουτάρχου ἐκ τοῦ Περί Εὐθυμίας.

Ὁ μὲν οὖν εἰπὼν ὅτι δεῖ τὸν εὐθυμεῖσθαι μέλλοντα μὴ
 πολλὰ πρήσσειν μήτε ἰδία μήτε ζυῖνῃ, πρῶτον μὲν ἡμῖν πο-
 λυτελῆ τὴν εὐθυμίαν καθίστησι γινομένην ὄνιον ἀπραξίας,
 οἷον ἀρρώστῳ παραινῶν ἐκάστῳ

Μέν ὦ ταλαίπωρ' ἀτρέμας σοῖς ἐν δεμνίοις.

Καίτοι κακὸν μὲν ἀναισθησία σώματι φάρμακον ἀπο- 206
 νοίας· οὐδὲν δὲ ὀ βελτίων ψυχῆς ἰατρός, ὀ ὀ ραθυμία ὀ και
 μαλακία και προδοσία φίλων, και οἰκείων, και πατρίδος,
 ἐξαίρων τὸ ταραχῶδες αὐτῆς και λυπηρόν. * * *

Ὁθεν οὐδὲ Ἐπίκουρος οἶεται δεῖν ἡσυχάζειν, ἀλλὰ τῇ
 φύσει χρῆσθαι πολιτευομένους, και πράσσοντας τὰ κοινὰ,
 τοὺς φιλοτίμους και ὀ φιλοδόξους, ὡς μᾶλλον ὑπὸ ἀπρα-
 γμοσύνης ταραττεσθαι και κακοῦσθαι πεφυκότας, ἀν ὡν
 ὀρέγωνται μὴ τυγχάνωσιν. Ἄλλ' ἐκεῖνος μὲν ἀτοπος, οὐ 10
 τοὺς δυναμένους τὰ κοινὰ πρᾶττειν προτρεπόμενος, ἀλλὰ
 τοὺς ἡσυχίαν ἄγειν μὴ δυναμένους. Δεῖ δὲ μὴ πλήθει
 μηδὲ ὀλιγότητι πραγμάτων, ἀλλὰ τῷ καλῷ και τῷ αἰ-
 σχρῷ τὸ εὐθυμον ὀρίζειν και τὸ δύσθυμον. Τῶν γὰρ καλῶν
 ὀ παράλειψις οὐχ ἦττον ἢ τῶν βλαβερῶν ἢ πρᾶξις ἀνιάρῳ
 ἔστι και ταραχῶδες.

ὕ και τὸ] και τῷ A. et in fine τῷ
 λαμβάνειν.

79.
 ἂ Sic A. Scil. p. 465. C.
 Simpl. Πλουτάρχου Trinc.

ὀ βελτίων] βελτίῳ Trinc.

ὀ ὀ ραθυμία] ὀ om. B.

ὀ και μαλακία om. N. Mox
 ὀθεν οὐδὲ usque ad ταραχῶδες om.

A.

ὀ φιλοδόξους] φιλοξένους B.

ὀ παράλειψις] παράληψις B.

80 ^a Πρωταγόρου.

Πρωταγόρας ἔλεγε, μηδὲν εἶναι μήτε τέχνην ἄνευ μελέτης, μήτε μελέτην ἄνευ τέχνης.

81 ^a Πλάτωνος.

Πρῶτον μὲν φιλοπονία οὐ χαλὸν δεῖ εἶναι τὸν ἀψάμενον, ²⁰ τὰ μὲν ἡμίσεα φιλόπονον, τὰ δὲ ἡμίσεα ἄπονον. Ἔστι δὲ τοῦτο, ὅτ' ἂν τις φιλογυμναστῆς μὲν ἦ καὶ φιλομόχθηρος, καὶ πάντα τὰ διὰ τοῦ σώματος διαπονή, ^b μὴ φιλομαθῆς δὲ, μηδὲ φιλήκοος, μηδὲ ζητητικὸς, ἀλλ' ἐν πᾶσι τούτοις μισοπονή· χαλὸς δὲ καὶ ὁ τάναντία τούτου μεταβεβληκῶς τὴν φιλοπονίαν.

82 ^a Ἀπολλώνιος Δίωσι.

Τὸ μὴ γενέσθαι, οὐδὲν τὸ δὲ γενέσθαι, πόνος.

83 ^a Ἀπολλώνιος Δαναῶ.

Οὐ κάμνει τὰ πράγματα πρασσόμενα.

84 ^a Ἐκ τῶν Ἐπικτήτου Ἀπομνημονευμάτων.

Εἰδέναι χρῆ, ὅτι οὐ ράδιον δόγμα παραγενέσθαι ἀνθρώπῳ, ³⁰ εἰ μὴ καθ' ἑκάστην ἡμέραν τὰ αὐτὰ καὶ λέγει τις, καὶ ἀκούη, καὶ ἅμα χράτω πρὸς τὸν βίον.

85 ^a Νικίου.

Νικίας οὕτως ἦν φιλόπονος, ὥστε πολλάκις ἐρωτᾶν τοὺς οἰκέτας, εἰ ^b λέλονται, καὶ εἰ ἤριστηκεν.

86 ^a Ἀρχιμήδης.

Ἀρχιμήδην δὲ τῇ σανίδι προσκείμενον ἀποσπῶντες βία οἱ

80.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

81.

^a Sic Trinc. Scil. Rep. VII.

p. 535. Deest locus A.

^b μὴ φιλομαθῆς] μὴ om. Trinc.

82.

^a Sic A. Trinc.

83.

^a Sic A. Deest locus Trinc.

84.

^a Sic A. Simpl. Ἐπικτήτου Trinc. Fragm. 72.

85.

^a Sic A. Deest lemma Trinc. Hoc et sequens Fr. sunt ex Plutarcho II. p. 786. B.

^b λέλουκε] λέλονται A. B. m. s. εἰ mox om. A.

86.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

θεραποντες ἤλειφον· ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ σώματος ἀηλιμμένου
διέγραφε τὰ σχήματα.

87 ^a Λάμπις.

Λάμπις ὁ ναύκληρος ἐρωτηθεὶς, πῶς ἐκτίσατο τὸν πλοῦ-
τον· Οὐ χαλεπῶς, ἔφη, τὸν μέγαν· τὸν δὲ βραχὺν ἐπι-
πόνως.

88 ^a Δημοκρίτου.

Τῆς ἡσυχίης πάντες οἱ πόνοι ἡδίονες, ὅτ' ἂν ὦν εἵνεκεν πο-
νέουσι τυγχάνωσιν, ἢ ^b εἰδέωσι κύρτοντες. Ἐν δὲ ἄκος τῆ
^c ἐπιτυχίῃ, τὸ πᾶν ὁμοίως ἀνηρὸν καὶ ταλαίπωρον.

89 ^a Αἰσχύλου.

Αἰσχύλος ἐν Ἴσθμῷ ἀγῶνα ὁρῶν ^b πυκτῶν, καὶ ἐπὶ τῇ
πληγῇ τοῦ θεάτρου ἐκβοήσαντος, πρὸς Ἴωνα ἔφη, Ὅραῖς 50
οἷόν ἐστιν ἡ ἄσκησις; ὁ πεπληγῶς σιωπᾶ, οἱ δὲ θεώμενοι
βοῶσιν.

90 ^a Ἐκ τῶν Ἀριστοτέλους Χρειῶν.

Δημοσθένης ^b ἐρωτηθεὶς, πῶς τῆς ῥητορικῆς περιεγένου;
Πλέον, ἔφη, ἔλαιον οἴνου δαπανήσας.

91 ^a Δημάδους.

Δημάδης ἐρωτηθεὶς, τίς αὐτοῦ διδάσκαλος γεγονὼς εἶη·
Τὸ τῶν Ἀθηναίων, ἔφη, βῆμα. Ἐμφαίνων, ὅτι ἡ διὰ τῶν
πραγμάτων ἐμπειρία ^b κρείττων πάσης σοφιστικῆς διδα-
σκαλίας ἐστίν.

87.

^a Sic A. Ex eodem Plutarcho
II. p. 787. B.

88.

^a Sic Trinc. Deest locus A.

^b Leg. ἢ εἰδέωσι κυρέοντες ut sit
futurum Ionicum. VALCKEN.

^c ἐπιτυχίῃ] Malim ἀποτυχίῃ. GES-
NER.

89.

^a Sic A. E Plutarcho II. p. 79. D.

^b τακτὸν] πυκτὴν A. Gesneri
marg. πυκτῶν B. m. s. Mox πρὸς
Ἴωνα habet B. additum m. s.
Omittit Trinc.

90.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b ὑπό τινας inserit A. post ἐρωτη-
θεὶς.

91.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b κρείττων Trinc.

92 ^a Διογένης.

Ὁ Διογένης ἔλεγε τὴν Μήδειαν σοφὴν, ἀλλ' οὐ φαρμα- 207
κίδα γενέσθαι. ^b λαμβάνουσαν γὰρ μαλακοὺς ἀνθρώπους,
καὶ τὰ σώματα διεφθαρμένους ὑπὸ τρυφῆς, ἐν ^c τοῖς γυμνα-
σίοις καὶ τοῖς πειρατηρίοις διαπονεῖν, καὶ ἰσχυροὺς ποιεῖν
καὶ σφριγῶντας· ὅθεν περὶ αὐτῆς ρῆναι τὴν δόξαν, ὅτι τὰ
κρέα ἔψουσα νέους ἐποίει.

93 ^a Πλάτωνος.

Τίς οὖν ὁ τρόπος τοῦ καλῶς τε καὶ μὴ γράφειν; Δεόμεθά
τι, ὦ Φαῖδρε, Λυσίαν τε περὶ τούτων ἐξετάσαι, [^b καὶ ἄλλων 10
ὅστις πάποτε τι γέγραφεν, ἢ γράψῃ, εἴτε πολιτικὸν σύγ-
γραμμα, εἴτε ἰδιωτικὸν, ἐν μέτρῳ ὡς ποιητῆς, ἢ ἄνευ μέ-
τρου ὡς ἰδιώτης. Ἐρωτᾶς εἰ δεόμεθα;] Τίνος μὲν οὖν ἕνεκά
τις, ὡς εἰπεῖν, ζῶη, ^c ἀλλ' ἢ τῶν τοιοῦτων ἡδονῶν ἕνεκα; Οὐ
γάρ που ^d ἐκείνων γε ὧν πρόλυπηθῆναι δεῖ, ἢ ^e μηδὲ ἡσθῆναι·
^f ὁ δὲ ὀλίγου πᾶσαι αἱ περὶ τὸ σῶμα ἡδοναὶ ἔχουσι, διὸ καὶ
δικαίως ἀνδραποδώδεις κέκληνται.

94 ^a Ξενοφῶντος ἐν δ. Ἀπομνημονευμάτων.

Σωκράτης ἐπιδιωμολογήσατο τὸ μὲν ἐργάτην εἶναι, ὠφέλι- 20
μόν τε ἀνθρώπων, καὶ ἀγαθόν· τὸ δὲ ἀργόν, βλαβερόν τε
καὶ κακόν· καὶ τὸ μὲν ἐργάζεσθαι, ἀγαθόν, τὸ δὲ ἀργεῖν,
κακόν. Τοὺς μὲν ἀγαθόν τι ποιῶντας ἐργάζεσθαι ἔφη,
καὶ ἐργάτας ἀγαθοὺς εἶναι· τοὺς δὲ κυβεύοντας, ἢ ^b ἄλλό

92.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.^b λαμβάνουσαν] λαμβάνουσα Tr.^c τοῖς bis om. B. m. s. dele-
tum item καὶ ante σφριγῶντας a
m. s. πηρατηρίους Trinc. καὶ ante
σφριγῶντας ibid. om.

93.

^a Sic Trinc. Scil. Phaedro p.
258. D. Deest locus A.^b καὶ ἄλλων—δεόμεθα om. Trinc.^c ἀλλ' ἢ τῶν] om. B.^d ἐκείνων] κείνων Trinc.^e μηδὲ] μὴ Trinc.^f ὅτι] ὁ δὲ Trinc. ib. in fine
κέκληνται.

94.

^a Sic A. Scil. I. 2, 57. Ξενο-
φῶντος Trinc.^b ἄλλό τι] τι ἄλλο A.

τι πονηρὸν καὶ ἐπιζήμιον ποιοῦντας ἀργούς ἀπεκάλει. Ἐκ δὲ τούτων, ὀρθῶς ἂν ἔχοι

Ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος, ἀεργίη δέ τ' ὄνειδος.

95 ^a Ξενοφάντος ἐν ᾧ Ἀπομνημονευμάτων.

Ἴσως οὖν εἶποιεν ἂν πολλοὶ τῶν φασκόντων φιλοσοφεῖν,³⁰ ὅτι οὐκ ἂν ποτε ὁ δίκαιος ἀδίκος γένοιτο, οὐδὲ ὁ σώφρων ὑβριστής, οὐδὲ ἄλλο οὐδὲν, ^b ὣν μάθησις ἐστίν, ὁ μαθῶν, ἀνεπιστήμων ἂν ποτε γένοιτο. Ἐγὼ δὲ περὶ τούτων οὐχ οὕτω γινώσκω· ὁρῶ γάρ, ὡς περ τὰ ^c τοῦ σώματος ἔργα, τοὺς μὴ τὰ τοῦ σώματος ἀσκούντας οὐ δυναμένους ποιεῖν· οὕτω καὶ τὰ τῆς ψυχῆς ἔργα τοὺς μὴ τὴν ψυχὴν ἀσκούντας, οὐ δυναμένους· οὔτε γὰρ ἂ δέῃ πράττειν, οὔτε ὧν δέῃ ἀπέχεσθαι δύνανται. ^d Διὸ καὶ τοὺς υἱεῖς οἱ πατέρες, καὶ ^e ὡς τὸ σώφρονες, ὁμοίως ἀπὸ τῶν πανηρῶν ἀνθρώπων εἴργουσιν, ὡς τὴν μὲν τῶν χρηστῶν ὁμιλίαν, ἀσκησιν ^e οὖσαν τῆς ἀρετῆς· τὴν δὲ τῶν πονηρῶν, κατὰ λυσιν. Μαρτυρεῖ δὲ καὶ τῶν ποιητῶν, ὅ τε λέγων,

Ἔσθλων μὲν γὰρ ἀπ' ἐσθλά ^f διδάξεται· ἦν δὲ κακοῖσι
συμμιγῆς, ἀπολεῖς καὶ τὸν ἔοντα νόον.

καὶ ὁ λέγων,

Αὐτὰρ ἀνὴρ ἀγαθός, ^g τοτὲ μὲν κακός, ἄλλοτε δ' ἐσθλός.

50

Καὶ γὰρ δὲ μαρτυρῶ τοῦτό γε· ὁρῶ ^h γὰρ ὡς περ τῶν ἐν μέτρῳ πεποιημένων ἐπῶν τοὺς μὴ μελετῶντας ἐπιλανθανομένους, οὕτω καὶ τῶν διδασκαλικῶν λόγων τοῖς ἀμελοῦσι λήθην ἐγγιγνομένην. Ὅτ' ἂν δὲ τῶν ⁱ νοητικῶν λόγων ἐπι-

95.

^a Sic A. I. 2, 19. τοῦ αὐτοῦ Ξενοφάντος Trinc.

^b ὧν] ᾧ Trinc.

^c τὰ τοῦ] τοῦ om. A.

^d διὸ καὶ] καὶ om. A. Trinc.

^e οὖσαν] εἶναι A. p. m.

^f [μαθήσει] διδάξεται A. Gesn. marg.

^g [τοτὲ] πότε A.

^h γὰρ] μὲν praefigit A. in marg.

ⁱ νοητικῶν] νοητικῶν A. B. m. s. Gesneri marg.

λάβηταί τις, ^κ ἐπιλέλησται καὶ ὧν ἡ ψυχὴ πάσχουσα τῆς σωφροσύνης ἐπιθυμεῖ. Τούτων δ' ἐπιλαβόμενον, οὐδὲν θαυμαστὸν καὶ τῆς σωφροσύνης ἐπιλαθέσθαι. Ὅρῳ δὲ καὶ 208 τοὺς εἰς φιλοποσίαν προαχθέντας, καὶ τοὺς εἰς ἔρατας ἐγκυλισθέντας, ἤττον δυναμένους τῶν τε δέοντων ἐπιμελεῖσθαι, καὶ τῶν μὴ δέοντων ἀπέχεσθαι· πολλοὶ γὰρ καὶ χρημάτων δυνάμενοι φείδεσθαι πρὶν ἔραν, ἐρασθέντες, οὐκέτι δύνανται καὶ τὰ χρήματα καταναλώσαντες, ὧν πρόσθεν ἀπείχοντο κερδῶν, ^λ αἰσχροὶ νομίζοντες εἶναι, τούτων οὐκ ἀπέχονται. Πῶς οὖν οὐκ ἐνδέχεται σωφρονήσαντα πρόσθεν, αὐτῶν μὴ σω- 10 φρονεῖν; καὶ δίκαια δυνηθέντα πράττειν, αὐτῶν ἀδυνατεῖν; Πάντα μὲν οὖν ἔμοιγε δοκεῖ τὰ καλὰ καὶ τὰ ἀγαθὰ ἀσκητὰ εἶναι, οὐχ ἥκιστα δὲ σωφροσύνη· ἐν τῷ γὰρ αὐτῷ σώματι συμπεφυτευμέναί τῃ ψυχῇ αἱ ἡδοναὶ πείθουσιν αὐτὴν μὴ σωφρονεῖν, ἀλλὰ τὴν ταχίστην ἑαυταῖς τε καὶ τῷ σώματι χαρίζεσθαι.

96 ^α Ἐκ τῶν ^α Σερῆνου.

Συβαρίτης ἐπιδημήσας Λακεδαίμονι, καὶ τὰ ἔθνη ἰδὼν καὶ 20 τὰς καρτερίσεις οἷς ἐκ παίδων ἀνατρέφονται, οὐδὲν ἔφη θαυμαστὸν αὐτοὺς ποιεῖν, ῥαδίως ἐν τοῖς πολέμοις ἀποθνήσκοντας ὑπὲρ τοῦ μὴ οὕτω ζῆν.

97 ^α Πλάτωνος.

Ἡ τῶν σωμάτων ἕξις ὑπὸ ἡσυχίας μὲν καὶ ἀργίας διόλυται, ὑπὸ γυμνασίων δὲ καὶ κινήσεων αἷς ἐπιτοπολὺ σώζεται· ἡ δ' ἐν τῇ ψυχῇ ἕξις ὑπὸ μαθήσεως μὲν καὶ μελέτης, κινήσεων οὐσῶν, ^β κτᾶται τε μαθήματα, καὶ σώζεται,

^κ ἐπιλέλησται] ἐπιλέληθε A. p. m.

^λ αἰσχροὶ] αἰσχροὶν A.

96.

^α Σερῆνου A. Trinc.

97.

^α Sic A. Trinc. Scil. Theaet. p. 153 B.

^β κτᾶται τε μαθήματα] κατὰ τὰ μ. A. ubi mox καὶ om. κατὰ τὰ μ. Trinc.

καὶ γίνεται βελτίων ὑπὸ δὲ ἡσυχίας, ἀμελετησίας τε καὶ 30
ἀμαθίας οὔσης, οὔτε τι μαθάνει, ὅ α τε ἀν ὀ μάθη, ἐπι-
λανθάνεται.

98 ὀ Κηφισοδώρου.

Κηφισοδώρος ἔλεγεν, ὅτι οὐδείς οὐσίαν, ἣν αὐτὸς ἐκτήσατο,
κατέφαγεν, ἣν δὲ παρ' ἄλλου παρέλαβε.

99 ὀ Πυθαγόρου.

Πυθαγόρας παρήκει ὀ τοῖς ἐταίροις αἰρεῖσθαι βίον ἀρι-
στον· καὶ γὰρ εἰ ὀ ἐπιπονώτατος εἴη, ἀλλὰ τῇ συνήθειᾳ
ἡδὺν ὀ αὐτὸν ποιήσειν.

100 ὀ Διονυσίου.

Διονύσιος Λακωνικὸν μάγειρον πριάμενος, ἐκέλευσεν αὐ-
τὸν σκευάσαι τὸν Λακωνικὸν ζῶμόν· καὶ σκευάσαντος, οὐκ 40
ἤσθιεν· ἤρετο δὲ ὀ κατὰ τί αὐτῷ ἡδύονται ἀηδεστάτω ὅτι οἱ
Λάκωνες· ὀ δὲ οὐκ ἔχειν ἔφη ὀ τοῦτον τὰ ἡδύσματα, ἀ ἐκεῖ-
νος ἔχει, διὰ τοῦτο αὐτῷ μὴ ἀρέσαι. Καὶ ὅς ἐπύθετο,
τίνα εἴη ταῦτα· αὐτὸν γὰρ κελεῦσαι τῷ ταμία πάντα ἐκ-
πλεα αὐτῷ δοῦναι· ὀ δ' εἶπεν· ἀ μὴ ἔστι παρὰ σοί, πρὸ τοῦ
δείπνου ὀ πόνοι, καὶ τὸ ἐν τῷ Εὐρώτῃ λουτρὸν.

101 ὀ Πλάτωνος ἐκ τοῦ Λάχηςτος.

Καὶ οὐδὲν οἶμαι κατὸν εἶναι τὸ ὑπομιμνήσκεσθαι, ὅτι μὴ
καλῶς ἢ πεποιήκαμεν ἢ ποιῶμεν· ἀλλ' εἰς τὸν ἔπειτα βίον 50
ὀ προμηθέστερον ἀνάγκη τὸν ταῦτα εἶναι μὴ φεύγοντα, ἀλλ'

ὀ ἀτε] οὔτε B. p. m. Trinc. p. 236 F.

ὀ μάθη] μάθη ὀ A.

ὀ καὶ] καὶ ὀ A.

98.

ὀ τοῦτο] τοῦτον B.

ὀ Sic A. Deest lemma Trinc.

99.

ὀ πόνοι] πό ὀ A. Dein εὐρώτι Tr.

ὀ Sic A.

B. p. m. εὐρώτα m. s.

ὀ τοῖς ἐταίροις] τοῖς ἐταίροις B.
Trinc. Mox f. l. βίον τὸν ἀριστον—
τῇ συνήθειαν. Vide supra I. 29.

ὀ αὐτὸν] αὐτῷ B.

100.

ὀ Sic A. Vide Plutarch. II.

p. m.

101.

ὀ Sic A. Trinc. Scil. p. 188. A.

ὀ προμηθέστερον] προθυμέστερον A.

ἐθέλοντα κατὰ τὸ τοῦ Σόλωνος, καὶ ἀξιοῦντα μανθάνειν ἕως ἂν ζῆ, καὶ μὴ οἰόμενον αὐτῷ τὸ γῆρας νοῦν ἔχον προσίεναι.

102 ^a Ἐν ταυτῷ.

Πολλάκις ἀκήκοά σου λέγοντος, ὅτι ταυτὰ ἀγαθὸς ἕκαστος ἡμῶν, ἄπερ σοφός· ἀ δὲ ἀμαθής, ταῦτα δὲ κακός.

103 ^a Πλάτωνος ἐκ τοῦ Φαίδρου.

Σχολὴ μὲν δὴ, ὡς ἔοικε, καὶ ἅμα μοι δοκοῦσιν ὡς ἐν τῷ 209 πνίγει ὑπὲρ κεφαλῆς ἡμῶν οἱ τέττιγες ἄδοντες, καὶ ἀλλήλοισι διαλεγόμενοι καθορᾶν καὶ ἡμᾶς. Εἰ οὖν ἴδοιεν καὶ νῶ καθάπερ τοὺς πολλοὺς ἐν μεσημβρία μὴ διαλεγομένους, ἀλλὰ νυστάζοντας, καὶ κηλουμένους ὑφ' αὐτῶν δι' ἀργίαν τῆς διανοίας, δικαίως ἂν καταγελῶεν, ἠγούμενοι ἀνδράποδ' ἄττα σφίσιν ἐλθόντα εἰς τὸ καταγῶγιον, ὥσπερ προβάτια μεσημβριάζοντα περὶ τὴν κρήνην εὔδειν· εἰ δὲ ὀρῶσι διαλεγόμενοι, καὶ παραπλέοντας σφᾶς, ὥσπερ Σειρήνας, ἀκηλήτους, ὃ γέρας ^b παρὰ θεῶν ἔχουσιν ἀνθρώποις δίδοναι, τάχ' ἂν δοῖεν ἀγασθέντες. Ἐχουσι δὲ δὴ τί ^c τοῦτο; ἀνήκοος γὰρ, ὡς ἔοικε, τυγχάνω ὢν. Οὐ μὲν δὴ πρέπει γε φιλόμουσον ἄνδρα τῶν τοιούτων ^d ἀνήκοον εἶναι. Λέγεται δ' ὡς ποτ' ἦσαν οὗτοι ἄνθρωποι τῶν πρὶν Μούσας γεγρονέαι· γεγρονένων δὲ Μουσῶν, καὶ φανείσης ᾠδῆς, οὕτως ἄρα τινὲς τῶν τότε ἐξεπλάγησαν ὑφ' ἠδονῆς, ^e ὥστε ἄδοντες ἠμέλησαν ²⁰ σίτων τε καὶ ποτῶν, καὶ ἔλαθον ^f τελευτήσαντες αὐτούς. Ἐξ ὧν τὸ τεττίγων γένος μετ' ἐκείνων φύεται, γέρας τοῦτο παρὰ Μουσῶν λαβὼν, μηδὲν τροφῆς δεῖσθαι ^g γενόμενον, ἀλλ'

102. ^a *ἐν ταυτῷ*

^a Sic A. Sc. p. 194. D.

103.

^a Sic A. Scil. p. 258. E. Simpl.

Πλάτωνος Trinc. ubi Σχολῆ. et mox om. ὡς.

^b παρὰ θεῶν ἔχουσιν] ἔχουσι παρὰ θεῶν A.

^c τοῦτο] τοιοῦτον A. in textu.

^d ἀνήκοον] ἀνήκοον εἶναι A. Trinc.

^e ὥστε

^e ὥστε] ὡς ὅτε A.

^f τελευτήσαντες] τετεύτησαντες

B.

^g γενόμενον] γεννώμενον A. B. uterque ex em.

ἄσιτόν τε καὶ ἄποτον εὐθὺς ἄδειν, ἕως ἂν τελευτήσῃ· καὶ μετὰ ταῦτα ^h ἔλθον παρὰ Μούσας ἀπαγγέλλειν, τίς τίνα αὐτῶν τιμᾶ τῶν ἐνθάδε. ⁱ Τερψιχόρῃ μὲν οὖν τοὺς ἐν τοῖς χοροῖς τιμηκότας αὐτὴν ἀπαγγέλλοντες, ποιοῦσι ^k προσφιλεστέρους· τῇ δὲ Ἐρατοῖ, τοὺς ἐν τοῖς ἐρωτικοῖς, καὶ ταῖς ³⁰ ἄλλαις οὕτω κατὰ τὸ εἶδος ἐκάστης τιμῆς· τῇ δὲ πρεσβυτάτῃ Καλλιόπῃ, καὶ τῇ μετ' αὐτὴν Οὐρανίᾳ, τοὺς ἐν φιλοσοφίᾳ διάγοντάς τε καὶ τιμῶντας τὴν ἐκείνων μουσικὴν ἀγγέλλουσιν· αἱ δὲ μάλιστα τῶν Μουσῶν, περί τε οὐρανὸν καὶ λόγους οὔσαι θεῖους τε καὶ ἀνθρωπίνους, ἰᾶσι καλλίστην φωνήν.

ΠΕΡΙ ΑΡΓΙΑΣ. Α.

40

1. ^a Εὐριπίδου. ^h ἔλθον] ἔλθων Α.

Ἄνῃ γὰρ ὅστις εὖ βίον κεκτημένος,
τὰ μὲν κατ' οἶκους ^b ἀμελίᾳ παρείς ἐᾷ·
μολπαῖσι δ' ἤσθεις, τοῦτ' αἰεὶ ^c θηρεύσεται·
ἀργὸς μὲν οἴκοις καὶ πόλει γενήσεται,
φίλοισι δ' οὐδέις. ἢ φύσις γὰρ οἴχεται,
ὅτ' ἂν γλυκείας ἡδονῆς ^d ἤσσαν τις ἦ.

2. ^a Εὐριπίδου Ἰππολύτου.

Τὰ χρῆστ' ^b ἐπιστάμεσθα καὶ γιγνώσκομεν,
οὐκ ἐκπονοῦμεν δ'· οἱ μὲν ἀργίας ὑπο,

50

^h ἔλθον] ἔλθων Α.

ⁱ Τερψιχόρῃ] Τερψιχ^h Α. Τερψι-
χόρῃ Β. m. s.

^k προσφιλεστέρους] προσφιλεστά-
τους Β.

^c θηρεύσεται] Ita MS. R. con-
gruentius ad ea quæ præcedunt
et sequuntur. Grotius. Sic Tr.
Vulgo θηρεύεται.

^d ἤσσαν] ἤσσαν Trinc.

1.

^a Sic Trinc. Deest locus A.
Fr. Antiopæ 29.

^b ἀμελίᾳ παρείσσει] ἀμελίᾳ πα-
ρείς ἐᾷ Valcken. Diatr. Eurip. pp.
71. 82.

2.

^a Sic A. Scil. v. 380. Deest
lemma Trinc.

^b ἐπιστάμεσθα] Male vulgo ἐπι-
στάμεθα. Grotius.

οἱ δ' ἠδονὴν προθέντες ἀντὶ τοῦ καλοῦ
 ἄλλην τιν'· εἰσὶ δ' ἠδοναὶ πολλαὶ βίου,
^c μακραὶ δὲ λέσχαι, καὶ σχολή, τερπνὸν κακόν.

3 ^a Τοῦ αὐτοῦ Ἐκάβη.

Ἵστις γὰρ οὐκ εἴωθε γεύεσθαι ^b πόνων,
 φέρεται μὲν, ἀλγεῖ δ' αὐχέν' ἐντιθεὶς ζυγῶ·
 θανῶν δ' ἂν εἴη ^c μᾶλλον εὐτυχέστερος,
 ἢ ζῶν. Τὸ γὰρ ζῆν ^d ἐν κακοῖς, πόνος μέγας.

210

4 ^a Φιλήμονος.

ἽΩ ^b Κλέων, παῦσαι φλυαρῶν, ἂν ὀκνῆς τὸ μάνθανεῖν,
 ἀνεπικούρητον σεαυτοῦ τὸν βίον λήσῃ ^c ποιῶν.
 οὔτε γὰρ ναυαγὸς, ἂν μὴ γῆς λάβηται φερόμενος,
 οὔποτ' ἂν σώσειεν αὐτόν· οὔτ' ἀνὴρ πένης γεγῶς,
 μὴ οὐ τέχνην μαθῶν, δύναιτ' ἂν ἀσφαλῶς ζῆν τὸν βίον.
 ἀλλὰ χρήματ' ἔστιν ἡμῖν, ^d ἃ γε τάχιστα ἀπόλλυται,
 κτήματ', οἰκίαι· τύχης δὲ μεταβολὰς οὐκ ἀγνοεῖς,
 ὅτι τὸν εὐπορον τίθησι πτωχὸν εἰς τὴν αὔριον·
 καὶ μὲν ^e ὀρμισθῆ τις ἡμῶν εἰς λιμένα ^f τὸν τῆς τύχης,
 ἐβάλετ' ἄγκυραν καθάψας ἀσφαλείας ^g εἵνεκα·
 ἂν δ' ^h ἀπαιδεύτου μετάσχῃ πνεύματος φορούμενος,
 τῆς ἀπορίας εἰς τὸ γῆρας οὐκ ἔχει σωτηρίαν.

10

^c μακραὶ τε] μακραὶ δὲ A. Trinc.

3.

^a Sic A. Scil. v. 375. Deest lemma Trinc.

^b πόνων] κακῶν A. suprasc. m. s. Gesn. marg.

μᾶλλον

^c μᾶλλον] πάντων A. (sic)

^d ἐν κακοῖς] μὴ καλῶς Gesn. marg.

4.

^a Sic A. Trinc. Cleric. p. 344.

^b κλέων] κλέων A. Trinc.

^c ποιῶν] ποῶν B. m. p. ποῶν Trinc.

^d ἄγε] ἄγε Trinc. τάδε malit Gesnerus.

^e ὀρμισθῆ] ὀρμισθῆ Trinc.

^f τὸν τῆς τύχης] Addidi τὸν ob versum. GROTIUS. Atqui τὸν præbent omnes edd. τῆς addidit Grotius. Pro τύχης Bentleyus legendum suadet τέχνης.

^g εἵνεκεν] εἵνεκα A.

^h ἀπαιδεύτου] ἀπαιδευτος Bentleyus.

ἀλλ' ἑταῖροι καὶ φίλοι σοὶ ¹ καὶ συνήθεις, νῆ Δία, 20
 ἔρανον εἰσίοισισιν· εὐχου μὴ λαβεῖν ^k πείραν φίλων.
 εἰ δὲ μὴ, ^l γνώσῃ σεαυτὸν ἄλλο μὴδὲν πλὴν σκιάν.

5 ^a Ἡσιόδου Ἔργων καὶ Ἡμερῶν.

Τῶδε θεοὶ ^b νεμεσῶσι καὶ ἀνέρες, ὅστις ἀεργὸς
 ζῶν, κηφήνεσσι ^c κοθύροις εἴκελος ὀργῆν,
 οἶτε μελισσῶν κάματον νήποιον ἔδουσι.

6 ^a Σοφοκλέους Ἰφιγενείας.

Τίκτει γὰρ οὐδὲν ἐσθλὸν εἰκαῖα σχολή.

^b Θεὸς δὲ τοῖς ἀργούσιν οὐ παρίσταται.

7 ^a Μενάνδρου Ἐπιτρεπόντων.

Ἄργος δ' ὑγιαίνων, τοῦ πυρέττοντος πολὺ

^b ἀθλιώτερος, διπλάσια γοῦν ἐσθίει μάτην. 30

8 ^a Ἀλέξιδος.

^b Ὅστις ἡδέται γὰρ ἐσθίαν
 ὀσημέραι, δεῖ καὶ ποιεῖν τῶν σιτίων
 ἐπάξιόν τι, μὴδὲ περινοστεῖν σχολὴν
 ἄγοντα, τῷ ζῆν πολεμιώτατον κακόν.

¹ καὶ om. A. συνήθης μὴ Trinc.

^k πείραν φίλων] φίλων πείραν A.

^l γνώσεις ἂν αὐτοῖς] Verissima emendatio viri optimi atque eruditissimi Isaaci Casauboni. Vulgo, γνώση σεαυτὸν. GROTIUS. Vulgatum recte defendit Bentleius.

5.

^a Sic A. suprasc. tamen ἔργοις καὶ ἡμεραῖς. Sc. v. 301. Simpl. Ἡσιόδου Trinc.

^b νεμεσῶσι] νεμεσῶσι A.

^c κοθύροις] κούθυροις A. et mox ὀργῆν pro ὀρμήν.

6.

^a Sic A. Scil. Fr. 1. Simpl. Σοφοκλέους Trinc.

^b θεὸς δὲ] θεὸς γὰρ A.

7.

^a Sic A. Simpl. Μενάνδρου Trinc. Cleric. p. 68.

^b ἀθλιώτερος· διπλάσια γὰρ ἐσθίει μάτην] Ita versum hunc concinnavimus, inducto ἔστ', quod in capite versus supererat, et pro γοῦν posito γὰρ. GROTIUS. Illud ἔστ' deest A. διπλοῖ ἀγον A. διπλοῖ οἶα γοῦν N. Trinc. cf. Vinetus ad Auson. Ep. CX.

8.

^a Sic Trinc. Deest locus A.

^b Hoc fragmentum emendavit Porsonus Adv. p. 303. Vulgo ἀεὶ pro δεῖ. deinde τι omisit Gesnerus, habent N. Trinc. μὴδὲν, περινοστεῖν δὲ omnes.

9 ^a Εὐριπίδου Ἀντιόπης.

Πολλοὶ δὲ θνητῶν τοῦτο πάσχουσιν κακὸν,
γνώμη ^b φρονούντες, οὐ θέλουσ' ὑπηρετεῖν
ψυχῇ, τὰ πολλὰ πρὸς φίλων νικώμενοι.

10 ^a Ἡσίοδου Ἔργων.

^b Πολλὰ δ' ἀεργὸς ἀνὴρ κενεὴν ἐπὶ ἐλπίδα μίμνων,
χρηίζων βίοτοιο, κακὰ προσελέξατο θυμῷ. 40
ἐλπίς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἀνδρα κομίζει
ἤμενον ἐν λέσχῃ, τῷ μὴ βίος ἄρκιος εἴη.

11 ^a Εὐριπίδου.

Ἄργος πολίτης κείνος, ὡς κακός γ' ἀνὴρ.

12 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄργος γὰρ οὐδεὶς θεοὺς ἔχων ἀνὰ στόμα
βίον δύναϊτ' ἀν συλλέγειν ἀνευ πόνων.

13 ^a Ἀνάξαρχος ἔλεγεν, εἰ μὲν τινί τις καταράσαιο ἀχρή-
στους αὐτῷ γενέσθαι τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, ^b ὀργίζε-50
σθαι ἀν αὐτῷ· τοὺς δὲ πλουσίους ἔργῳ ἀχρήστους τοὺς πό-
δας καὶ τὰς χεῖρας ποιούντας αὐτῶν, μακαρίζειν σφᾶς ἐπὶ
τούτων.

14 ^a Δημοσθένους.

Πρὸς θεῶν τίς οὕτως εὐήθης ὑμῶν, ὅστις ἀγνοεῖ τὸν ἐκείθεν

9.

^a Sic A. Scil. Fr. 9. Simpl.
Εὐριπίδου Trinc.

^b φρονούντες] φρονούντος B.

10.

^a Sic A. Trinc. Scil. Opp. v.
496.

^b πολλὰ δ' ἀεργὸς ἀνὴρ] Post hæc
verba magna est lacuna in A.
Adscripsit recentior manus, λεί-
πει περὶ αἰδοῦς, περὶ ἀναιδείας, περὶ
σιωπῆς, περὶ τοῦ εὐκαίρου λέγειν.
Quod ad posteriora attinet minus
recte; desunt enim tit. XXXIV.
tantummodo ss. 13. priores et pars

s. 14. Incipit iterum codex a
verbis ἢ βρωμάτων.

11.

^a Sic Trinc. in *Melanippe* Ges-
ner. v. Fr. 4.

12.

^a Cum præcedente conjungunt
edd. Sed leguntur hi vss. Electr.
80.

13.

^a Deest lemma Trinc.

^b ὀργίζεσθαι ἀν αὐτῷ] ὀργίζεσθαι
δ' ἀν αὐτόν Trinc.

14.

^a Sic Trinc. Scil. Ol. I. p. 13.

πόλεμον δεῦρ' ἢ ἔξοντα, ἀν ἀμελήσωμεν; ἀλλὰ μὴν εἰ τοῦτο γενήσεται, δέδοικα, ὧ Ἀθηναῖοι, μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον ὡς περ οἱ δανειζόμενοι ῥαδίως ἐπὶ τοῖς μεγάλοις τόκοις, μικρὸν εὐπορήσαντες χρόνον, ὕστερον καὶ τῶν ἀρχαίων ἀπέστησαν· οὕτω καὶ ἡμεῖς ἀν ἐπιπολὺ φανῶμεν ἐρραθυμῆκότες, καὶ 211
ἅπαντα πρὸς ἡδονὴν ζητοῦντες, πολλὰ καὶ χαλεπὰ ὧν
ἔβουλόμεθα ὕστερον εἰς ἀνάγκην ἔλθωμεν ποιεῖν, καὶ κινδυνεύσωμεν περὶ τῶν ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ.

15 ἃ Εὐσεβίου.

Σῶμα ἀργίῃ τήκει, ψυχὴν δὲ ἀμελετησίῃ ἀσκήσιος ἢ τῶν αὐτὴν ἀειρόντων πρὸς τὸ ἔθειδέστατον.

16 ἃ Ξενοφῶντος.

Σχολὴν δὲ σκοπῶν τί εἴη, ποιοῦντας ἢ μὲν τι τοὺς πλείοι-
στους εὐρίσκειν ἔφη· καὶ ἔπειτα τοὺς πεττεούντας, καὶ τοὺς
ἃ γελωτοποιοῦντας, ποιεῖν τι, πάντας δὲ τούτους ἔφη σχο-
λάζειν· ἔξειναι γὰρ αὐτοῖς ἰέναι πράξοντας τὰ βελτίω
τούτων· ἀπὸ μὲντοι τῶν βελτιόνων ἐπὶ τὰ χείρω ἰέναι,
οὐδένα σχολάζειν· εἰ δέ τις ἴοι, τοῦτον ἀσχολίας αὐτῷ οὔσης
ἔ κακῶς ἔφη τοῦτο πράττειν.

17 ἃ Πλάτωνος.

Τὸ γὰρ ὅλην διατελεῖν ἡντινοῦν νύκτα καθεύδοντα, καὶ ὄν-

ἢ ἔξοντα] ἐξήξοντα B.

ἔβουλόμεθα] addo μὴ. GESNER.
οὐκ ed. Demosth.

15.

ἃ Sic Trinc.

ἢ τῶν αὐτῆν] Mal. τὴν αὐτὴν ἀειρούσης. GESNER. Frustra tentavit Gesnerus, ubi nihil depravatum præter distinctionem. Scribe: ψυχὴν δ' ἀμελετησίῃ ἀσκήσιος τῶν ἂ. ἂ. πρὸς τὸ θεοδέστατον. animam vero neglecta exercitatio earum rerum, quæ eam ad divinam similitudinem extollunt. JACOBS. in Athen. p. 172, Tentat male Gesner. Nisi quid desit lego, ἀσκή-

σιες (scil. εἰσι) τῶν αὐτῆν ἀειρόντων πρὸς τὸ θεοδέστατον. An θεοδέστατον? VALCKEN. annot. mss.

ἔ θεοδέστατον N. Trinc. ubi locus recte distinguitur. Vulgo θεοδέστατον.

16.

ἃ Sic Trinc. Scil. Memorab.

III. 9, 9.

ἢ μὲν τι] μὲν τοι Trinc.

ἔ γὰρ τοὺς] deest articulus B.

ἃ γελωτοποιοῦντας] γελωποιοῦντας B.

ἔξειναι γὰρ αὐτοῖς om. Trinc.

ἔ κακῶς ἔφη] om. N. Trinc.

17.

ἃ Sic Tr. Scil. Legg. III. p. 807.

τινοῦν τῶν πολιτῶν, καὶ μὴ φανερόν εἶναι πᾶσι τοῖς οἰκέ-
 ταις ἐγειρόμενόν τε, καὶ ἐξανιστάμενον αἰεὶ πρῶτον, τοῦτ' ²⁰
 αἰσχρὸν δεῖ δεδῶχθαι πᾶσι, καὶ οὐκ ἐλευθέρου· εἴτ' οὖν
 νόμον, εἴτ' ἐπιτήδευμα τὸ τοιοῦτον καλεῖν ἐστὶ χρεῶν. ^b Καὶ
 δὴ δέσποιναν ἐν οἰκίᾳ ὑπὸ θεραπαινίδων ἐγειρεσθαί τινων,
 καὶ μὴ πρώτην αὐτὴν ἐγείρειν τὰς ἄλλας, αἰσχρὸν λέγειν
 χρῆ πρὸς αὐτοὺς δούλην τε καὶ δοῦλον καὶ παῖδα, καὶ εἰ
 πως ^c ἦν οἷόν τε ὅλην καὶ πᾶσαν τὴν οἰκίαν. Ἐξεγειρομέ-
 νους δὲ νύκτωρ, δεῖ ^d πάντως πράττειν τῶν τε πολιτικῶν
^e μέρη πολλὰ καὶ τῶν οικονομικῶν, ^f ἄρχοντας μὲν κατὰ ³⁰
 πόλιν, δεσπόινας δὲ καὶ δεσπότας ἐν οἰκίαις ἰδίαις.
 Ἵπνος γὰρ δὴ πολὺς, οὔτε τοῖς σώμασιν, οὔτε ταῖς ψυχαῖς
 ἡμῶν, οὐδ' αὖ ταῖς πράξεσι ταῖς περὶ ταῦτα πάντα ἀρμότ-
 των ἐστὶ κατὰ φύσιν. Καθεύδων γὰρ οὐδεὶς οὐδενὸς ἄξιος,
 οὐδὲν μᾶλλον τοῦ μὴ ζῶντος. Ἄλλ' ὅστις τοῦ ζῆν ἡμῶν
 καὶ τοῦ φρονεῖν μάλιστα ἐστὶ κηδεμῶν, ἐγρήγορε χρόνον ὡς
 πλεῖστον, τὸ πρὸς ὑγείαν αὐτοῦ φυλάττων μόνον χρήσιμον·
 ἔστι δὲ τοῦτ' οὐ πολὺ ^g καλῶς εἰς ἔθος ἰόν. Ἐγρηγορότε-
 ροὶ δὲ ἄρχοντες ἐν πόλεσι νύκτωρ, φοβεροὶ μὲν κακοῖς, πολε- ⁴⁰
 μίοις ἅμα καὶ πολίταις· ἀγαστοὶ δὲ καὶ τίμιοι τοῖς δικαί-
 οῖς τε καὶ σώφροσιν· ὠφέλιμοι δὲ αὐτοῖς τε καὶ ζυμπάσῃ
^h τῇ πόλει.

ΠΕΡΙ ΑΙΔΟΥΣ. ΛΑ.

I ^a Εὐριπίδου.

Αἰδῶς γὰρ ὀργῆς πλεῖον ὠφελεῖ βροτούς.

^b καὶ δὴ] δὴ om. N. Trinc.^c ἦν οἷόν τε] ἦν om. Trinc.^d πάντως] πάντας Gesn. marg.^e μέρη] ἢ μέρα N. Trinc.^f ἄρχοντας] ἄρχοντα B. et mox
ιδείαις.^g καλῶς—πόλεσι om. Trinc.^h τῇ πόλει] deest articulus B.

I.

^a Sic Trinc. Euripidis in *Ti-*
mæo Gesner. Temen. Fr. 4. apud
Musgravium. *Temenisi* Grotius in
annott. mss.

- 2 ^a Εὐριπίδου Ἴφιγενείας.
 Βούλομαί σ' εἰπεῖν ^b κακῶς εὔ, βραχέα, μὴ λίαν ^c ἄνω 50
 βλέφαρα πρὸς τὰναιδῆς ἀγαγῶν, ἀλλὰ σωφρονεστέρως,
^d ὡς ἀδελφὸν ὄντ'. ἀνὴρ γὰρ χρηστὸς αἰδεῖσθαι φιλεῖ.
- 3 ^a Τοῦ αὐτοῦ Ἴππολύτου.
³ Ω πότνι αἰδῶς, ^b εἴθε τοῖς πᾶσιν βροτοῖς
 συνῶσα, τὰναισχυντον ἐξήρου φρενῶν.
- 4 ^a Ἡσιόδου.
 Αἰδῶς ἢτ' ἀνδρας μέγα σίνεται, ἢδ' οὐνίησιν.
- 5 ^a Μενάνδρου Ὀμοπατριῶν.
^b Πᾶς ἐρυθριῶν χρηστὸς εἶναι μοι δοκεῖ. 212
- 6 ^a Μουσωνίου.
 Αἰδοῦς παρὰ ^b πᾶσιν ἄξιός ἐση, ἐὰν πρῶτον ^c ἄρξης ^d σαυ-
 τὸν αἰδεῖσθαι.
- 7 ^a Δημοκρίτου.
 Φαῦλον, κὰν μόνος ἦς, μήτε λέξης, μήτ' ἐργάση· μάθε
 δὲ πολὺ μᾶλλον τῶν ἄλλων σεαυτὸν αἰσχύνεσθαι.
- 8 Πυθιάς ἢ Ἀριστοτέλους ^a τοῦ φιλοσόφου θυγάτηρ ἐρωτηθεῖ-

2.
^a Deest lemma Trinc. v. Iphi-
 gen. Aul. 378.

^b κακῶς om. Arsen.

^c ἄνω] Ita rectius in Stobaei
 codicibus quam apud Euripidem
 ἄν ὦ. GROTIUS.

^d ὡς ἀδελφὸν ὄντ'. ἀνὴρ γὰρ χρη-
 στὸς αἰδεῖσθαι φιλεῖ] Ita nos : nam
 edebatur ἀνὴρ γὰρ χρηστὸς χρηστὸν
 contra versus legem et praeter
 sensum. At in Euripide legimus,
 ἀνὴρ γὰρ αἰσχρὸς αἰδεῖσθ' οὐ φιλεῖ.
 Minus recte. GROTIUS. αἰσχρὸς
 αἰδεῖσθ' οὐ φιλεῖ Gesneri margo.

3.
^a Deest lemma Trinc. Sed
 Hippolyto. tribuit Gesnerus. v.
 Fr. 3.

^b εἴθε] εἴτε Trinc.

4.
^a Sic Trinc. Sc. Opp. v. 316.

5.
^a Sic Gesner. Cleric. p. 134.
 Μουσωνίου Trinc.

^b πᾶς ἐρυθριῶν] ἐρυθριῶν πᾶς Ja-
 cobs. in Athen. p. 24. Malim
 ἅπας ἐρ. cum Grotio.

6.
^a Sic Gesner. Deest lemma
 Trinc.

^b πᾶσιν] πάντων Voss.

^c ἄρξης] ἄρξη Damasc.

^d σαυτὸν αἰδεῖσθαι] σεαυτὸν αἰ-
 σχύνεσθαι. Voss. ἐὰν πρῶτον σεαυ-
 τὸν αἰδεῖσθαι Trinc.

7.
^a Sic Trinc.

8.
^a τοῦ φιλοσόφου om. Voss.

σα ποῖον κάλλιστον χρῶμα, ἔφη, Τὸ διὰ τὴν αἰδῶ τοῖς ἐλευθέροις ἐπιγιγνόμενον.

9 ^a Ἰαμβλίου.

Τοιαῦτα δ' ἂν εἴη καὶ τὰ τῆς αἰδοῦς ἀντεχόμενα, τιμῶντα ¹⁰
^b μὲν τὰ χρηστὰ ἤθη, δι' ἣν τῶν αἰσχυρῶν πάντων ἀπεχόμεθα·
 τὴν δὲ ἀναίδειαν ἐξορίζοντα τῆς ψυχῆς, δι' ἣν ὑπὸ τῶν αἰ-
 σχυρῶν οἱ πολλοὶ ἀλίσκονται.

10 ^a Θεοφράστου.

Αἰδοῦ σαυτὸν, καὶ ἄλλον οὐκ αἰσχυθήσῃ.

11 ^a Κάτωνος.

Μάλιστα δὲ νόμιζε δεῖν ἕκαστον αἰδέσθαι ἑαυτὸν· μηδὲν
 γὰρ ἑαυτοῦ μηδέποτε χωρὶς εἶναι.

12 ^a Στασίου.

Ζῆνα δὲ τὸν ῥέξαντα, καὶ ὃς τάδε πάντ' ἐφύτευσεν,
 οὐκ ἐθέλεις εἰπεῖν. Ἴνα γὰρ θεός, ἔνθα καὶ αἰδώς. ²⁰

13 ^a Ὀμήρου.

Αἰδοῖός τέ μοι ἐσσί, φίλε ἔκυρὲ, θεῖός τε.

14 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

^b Ἄλλ' αἰδέομαι, καὶ δείδια.

15 ^a Εὐριπίδου.

^b Αἰδῶς ἐν ὀφθαλμοῖσι γίγνεται τέκνον.

9.

^a Sic Trinc. Παμβλίου Damasc. Iamblichii ad Sopatrum de Virtute. Gesner.

^b μὲν] δὲ N. Trinc. et mox om. δὲ post τῆν.

10.

^a Sic Trinc.

11.

^a Sic Trinc.

12.

^a Στασίου Trinc. Stasini in

Cypriacis Gesner. v. Schol. Platonis p. 4. ed. Ruhnken.

13.

^a Sic Trinc. Scil. II. γ. 172.

14.

^a Deest lemma Trinc. v. Od. ρ. 188.

^b ἀλλὰ καὶ αἰδέομαι] Vulgo, ἀλλ' αἰδέομαι. GROTIUS.

15.

^a Sic Trinc. Euripidis in Cressphonte Gesner. v. Fr. 3.

^b αἰδῶς] αἰδῶς δ' Trinc.

16 ^a Θεόγνιδος.

Οὐδένα θησαυρὸν καταθήσεται ἔνδον ἀμείνω
αἰδοῦς, ἦν ἀγαθοῖς ἀνδράσι, Κύρνε, δίδως.

17 ^a Ἀγάθωνος.

^b Ἀδικεῖν νομίζων, ὄψιν αἰδοῦμαι φίλων.

18 ^a Πλάτωνος.

Λέγω γὰρ δὴ τὸ ἐναντίον ^b ἢ ὁ ποιητῆς ἐποίησεν, ὁ ποιήσας,

Ζῆνα δὲ τὸν ῥέξαντα, καὶ ὃς τάδε πάντ' ἐφύτευσεν, 30
οὐκ ἐθέλεις εἰπεῖν. Ἴνα γὰρ δέος, ἔνθα καὶ αἰδώς.

^c Ἐγὼ οὖν τούτῳ διαφέρομαι τῷ ποιητῇ· εἶπα σοι ὅπη;
Πάνυ γε. Οὐ δοκεῖ μοι εἶναι ἴνα δέος, ἔνθα καὶ αἰδώς·
πολλοὶ γάρ μοι δοκοῦσι καὶ νόσους καὶ πενίας καὶ ἄλλα
πολλὰ τοιαῦτα ^d δεδιότες, ^e δεδιέναι μὲν, αἰδεῖσθαι δὲ μηδὲν
ταῦτα ἀ δεδίασιν· οὐ καὶ σοὶ δοκεῖ; Πάνυ γε. Ἄλλ' ἴνα
γε αἰδώς, ἔνθα καὶ δέος ^f εἶναι. Ἐπεὶ ἐστὶν ὅστις αἰδού-
μενός τι πρᾶγμα καὶ αἰσχυρόμενος, οὐ πεφόβηται τε καὶ 40
δέδοικεν ἅμα δόξαν πονηρίας; Δέδοικε μὲν οὖν. Οὐκ ἄρα
ὀρθῶς ἔχει λέγειν, ἴνα γὰρ δέος, ἔνθα καὶ αἰδώς· ἀλλ' ^g ἴνα
μὲν αἰδώς, ἔνθα καὶ δέος. Οὐ μέντοι γε ἴνα γε δέος,
πανταχοῦ αἰδώς· ἐπιπλέον γὰρ οἶμαι δέος αἰδοῦς· μόριον
γὰρ αἰδώς δέους, ὥσπερ ἀριθμῶ περιττόν. Ὡστε οὐχ ἴνα
περ ἀριθμὸς, ἔνθα καὶ περιττόν· ἴνα δὲ περιττόν, ἔνθα καὶ
ἀριθμὸς.

16.

^a Sic Trinc. Scil. v. 409.

17.

^a Sic Trinc.

^b ἀδικεῖν] δοκεῖν Damasc.

18.

^a Sic Trinc. Scil. Euthyph. p.

12.

^b ἢ ὁ ποιητῆς] ἢ ὅπη Trinc.

^c ἐγὼ—καὶ αἰδώς om. Voss.

^d δεδιότες om. Trinc.

^e δεδιέναι μ. αἰ. δὲ μ. τ. om.

B.

^f εἶναι] ἐστὶν Voss.

^g ἴνα μὲν] ἴνα τε Trinc.

ΠΕΡΙ ΑΝΑΙΔΕΙΑΣ. ΛΒ.

1 ^a Μενάνδρου.

Ἐπερυθριᾷ πᾶς, ἐρυθριᾷ δ' οὐδεὶς ^b ἔτι.

2 ^a Διφίλου.

Ὅς δ' οὐτ' ἐρυθριᾷν ^b οἶδεν, οὔτε δεδιέναι,
τὰ πρῶτα πάσης τῆς ἀναιδεΐας ἔχει.

3 ^a Διφίλου.

Οὐκ ἔστιν ἀναιδοῦς ζῶον εὐθαρσέστερον.
κακὴ γὰρ αἰδῶς ἔμβα ^b τ' ἀναιδὲς κρατεῖ.

213

4 ^a Θεόγνιδος.

Ἦδη νῦν αἰδῶς μὲν ἐν ἀνθρώποισιν ὄλωλεν,
αὐτὰρ ἀναιδεΐη γαῖαν ^b ἐπέρχεθ' ὁμῶς.

5 ^a Εὐριπίδου.

Οὐ τοι θράσος τόδ' ἔστιν, οὐδ' εὐτολμία,
^b φίλους κακῶς δράσαντ' ἐναντίον βλέπειν·
ἀλλ' ἡ μεγίστη τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων
πασῶν, ἀναιδεΐ. Εὐ δ' ἐποίησας μολῶν.

6 ^a Θεοδέκτου.

Ἄπαντ' ἐν ἀνθρώποισι γηράσκειν ἔφθυ,
καὶ πρὸς τελευτὴν ἔρχεται ^b τὴν τοῦ χρόνου,

10

1.

^a Sic Trinc. Cleric. p. 217.

^b ἔτι] ἔστι B. N.

2.

^a Sic Gesner. Menandro tribuere videtur Trinc.

^b οἶδεν] ἐπίσταται Voss. N. Trinc.

3.

^a Sic Trinc.

^b γ' ἀναιδὲς.] Sic MSS. et edd. ante Grotium, qui reposuit γ' ἀναιδεΐα. Recte τ' ἀναιδὲς correxit Valckenærius ad Eurip. Hippol. 385.

4.

^a Sic Trinc. Scil. v. 648.

^b ἐπέρχεθ' ὁμῶς] ἐπιστρέφεται Damasc. ἀλλ' ἐπιστρέφεται marg. Gesneri. Pro ἀλλ' voluit forte ἄλλως.

Ib. ἐπιστρέφεται.] Ita apud Theognidem legitur rectius, ni fallor, quam quod heic exstabat, γαῖαν ἐπέρχεθ' ὁμῶς. GROTIUS.

5.

^a Sic Trinc. Scil. Med. 469.

^b φίλους] φίλοις Gesneri margo. ἀλλ' ἡ μεγίστη—μολῶν om. B.

6.

^a Θεοτεύκτου Trinc.

^b τὴν τοῦ] τὰ τοῦ Voss. Damasc. Arsen.

πλὴν, ὡς ἔοικε, τῆς ἀναιδείας μόνον.
αὕτη δ' ὅσῳ περ αὖξεται θνητῶν γένος,
τοσῶδε μείζων γίγνεται καθ' ἡμέραν.

7 ^a Μενάνδρου.

Ἦ μείγιστη τῶν θεῶν
νῦν οὖσ' ἀναίδει, εἰ θεὸν καλεῖν σε δεῖ.
δεῖ δέ· τὸ κρατοῦν γὰρ νῦν νομίζεται θεός.
ἐφ' ὅσον βαδίζεις; ἐφ' ὅσον ἤξειν μοι δοκεῖς;

8 ^a Ἡροδότου.

Ἄμα δὲ χιτῶνι ἐκδυομένῳ ἐκδύεται καὶ τὴν αἰδῶ γυνή. 20

9 ^a Ξενοφάντος.

Ἐπεσθαι ^b δὲ δοκεῖ μάλιστα τῇ ἀχαριστία ἀναισχυντία·
καὶ γὰρ αὕτη δοκεῖ εἶναι μείγιστη ἐπὶ πάντα τὰ αἰσχυρὰ
ἠγεμῶν.

ΠΕΡΙ ΣΙΩΠΗΣ. ΛΓ. 50

1 ^a Καρκίνου.

Πολλοῖς γὰρ ἀνθρώποισι φάρμακον κακῶν
σιγῆ, μάλιστα δ' ἐστὶ σάφρονος τρόπου.

2 ^a Μενάνδρου.

Οὐθὲν σιωπῆς ἐστὶ χρησιμώτερον.

3 ^a Σοφοκλέους Ἀλέασι.

Ἦ παῖ, σιωπᾶ· πόλλ' ἔχει ^b σιγῆ καλὰ. 214

7.
^a Sic Trinc. *Menandri in Carine* Gesner. Cleric. p. 96.

8.
^a Sic Trinc. Scil. I. 8.

9.
^a Deest lemma Trinc. v. *Cyropæd.* I. 2, 7.

^b δὲ om. B.

^a Sic Trinc.

2.
^a Sic Trinc. Cleric. p. 216.

3.
^a Sic Gesner. v. *Aload.* Fr. 4. Deest lemma Trinc.

^b σιωπῆ] σιγῆ Gesneri margo. 1b. σιγῆ] Sic Plut. citat. Vulgo male σιωπῆ. Grotius in nott. mss. v. Plutarch. de Garrul. p. 502. E.

4 ^a Χάρητος.

Γλώσσης μάλιστα πανταχοῦ πειρω̃ κρατεῖν.

ὃ καὶ γέροντι καὶ νέῳ τιμὴν φέρει,
ἢ γλω̃σσα σιγὴν καιρίαν κεκτημένη.

5 ^a Ἀθηνοδώρου.

^b Ἔστι καὶ τὸ σιγῆς ἀκίνδυνον γέρας.

6 ^a Ἀμφιδός.

Οὐκ ἔστι κρεῖττον τοῦ σιωπᾶν οὐδὲ ἓν.

7 ^a Φιλωνίδου.

Κρεῖττον σιωπᾶν ἔστιν, ἢ λαλεῖν μάτην.

8 ^a Κλεάνθους.

Σιωπῶντος τοῦ Κλεάνθους, ἐπεὶ τις ἔφη, Τί σιγᾶς; καὶ ἰο
μὴν ἠδὲ τοῖς φίλοις ὁμιλεῖν. Ἡδὲ, ἔφη, ἀλλ' ὅσῳ ἡδίων,
τοσῶδε μᾶλλον αὐτοῦ τοῖς φίλοις παραχωρητέον.

9 ^a Πλουτάρχου.

Ἄνευ δὲ τούτου τὴν περὶ τὴν γλω̃σσαν ἐγκράτειαν, οὐ
μικρὸν ἀρετῆς μέρος οὔσαν, ὑπήκοον αἰεὶ τῷ λογισμῷ καὶ
πειθήνιον ἔχειν οὐκ ἔστιν, ἂν μὴ τις ἀσκήσει καὶ μελέτη
καὶ φιλοπονία τὰ κάκιστα τῶν παθῶν, οἷόν ἐστιν ἡ ὀργή,
κατεργάσσηται.

10 ^a Ζήνων, Ἀντιγόγου πρέσβεις Ἀθήναζε πέμψαντος, κλη-
θεῖς ὑπ' αὐτῶν σὺν ἄλλοις φιλοσόφοις ἐπὶ δεῖπνον, κακεῖ- 20

4.

^a Sic Trinc.

5.

^a Sic Trinc.

^b ἀλλ' ἔστι καὶ σιγῆς] Ita versus
constat: vulgo ἔστι καὶ τὸ. Usur-
pavit Horatius: *Est et fidei tuta
silentio Merces.* GROTIUS. σιγῶν
pro σιγῆς habet margo Gesneri.
Omnino conferatur Wyttenbach.
Bibl. Crit. III. ix. p. 40.

6.

^a Sic Trinc.

7.

^a Sic Trinc.

8.

^a Sic Trinc.

^b ὅσον] ὅσῳ Voss.

9.

^a Locus deest Trinc. Gesne-
rus: *Plutarchi in libro quomodo
quis fructum ab inimicis capiat.*
Vid. p. 90 B.

10.

^a Deest lemma Trinc. v. Plu-
tarch. II. p. 504. A. Diogen.
Laërt. VII. 24.

νων παρὰ πότον σπευδόντων ἐπιδείκνυσθαι τὴν αὐτῶν ἕξιν, αὐτὸς ἐσίγα. Τῶν δὲ πρέσβειων ζητούντων τί ἀπαγγέλωσι περὶ αὐτοῦ πρὸς Ἀντίγονον, Τοῦτ' αὐτὸ, ἔφη, ὃ βλέπετε· δυσκρατέστατον γὰρ πάντων ὁ λόγος.

- 11^a Ξενοκράτης διαιρῶν ἕκαστον μέρος τῆς ἡμέρας εἰς πρᾶξιν τινα, καὶ τῇ σιωπῇ μέρος ἀπένεμε.
- 12^a Σιμωνίδης ἔλεγε, μηδέποτε αὐτῷ μεταμελῆσαι σιγῆ-³⁰σαντι, φθεγξαμένῳ δὲ πολλάκις.
- 13^a Πολλὴν ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι περὶ τοῦ μὴ λέγειν ἢ μὴ δεῖ. Παντελῶς γὰρ ἀπαιδεύτου τινός ἐστι τὸ μὴ δύνασθαι σιωπᾶν, ἀλλ' ἐκλαλεῖν τὰ μὴ καλῶς ἔχοντα.
- 14 Διογένης πρὸς τὸν φιλόσοφον εἶναι φήσαντα, ἐρωτῶντα δὲ ἐριστικῶς, Κακὸδαίμων, ἔφη, τὸ βέλτιστον τῶν ἐν τῷ βίῳ τοῦ φιλοσόφου λυμαινόμενος τῷ λόγῳ φιλοσοφεῖν φῆς.
- 15 Θεόκριτος ἐρωτηθεὶς ὑπὸ ἀδολέσχου ὅπου αὐτὸν αὐρίον⁴⁰ ὄψοιτο· Ὅπου, ἔφη, ἐγὼ σε οὐκ ὄψομαι.
- 16 ^a Δίωνος.
^b Μὴ νομίσητέ με, ὦ Ἀθηναῖοι, ἀγνοεῖν, ὅτι ἀσφαλὲς τὸ σιγαῖν ἐστι.
- 17 ^a Πλουτάρχου.
Περὶ τῆς καθ' Ὁμηρον ἐχεμυθίας διὰ τούτου σαφῶς δείκνυται. Λέγει γάρ·
Θερσίτ' ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἔων ἀγορητής,
ἴσχεο, μηδ' ἔθειλ' οἶος ἐριζέμεναι βασιλῆϊ.

11.

^a Deest lemma Trinc. v. Diogen. Laert. IV. 11.

12.

^a Deest lemma Trinc. v. Plutarch. II. p. 515. A.

13.

^a Deest lemma Trinc. Gesner.: Apollonii ad familiares.

16.

^a Sic Trinc. Gesner.: *Dionis alias Demosthenis*. v. Reiskii ind. Demosthen. v. σιγαῖν.

^b om. B.

17.

^a Sic Trinc. Vid. Fragn. inc. 1.

καὶ τοῦ Τηλεμάχου εἰπόντος,

ἦ μάλα τις θεῶν ἔνδον, ^b οἱ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι^a

50

ἐπιλαμβανόμενος ὁ πατήρ, ἔφη·

σίγα, καὶ κατὰ σὸν νόον ἴσχανε, μὴδ' ἐρέεινε.

αὕτη τοι δίκη ἐστὶ θεῶν οἱ δ' ἄλυμπον ἔχουσι.

τοῦτο ἐξήγησιν οἱ Πυθαγορικοὶ καλοῦντες, οὐδὲν ἀπεκρίνοντο τῶν περὶ θεῶν ὅτε τύχοιεν ἰταμῶς καὶ ^c εὐχερῶς ἐρωτῶσι.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΤΚΑΙΡΩΣ ΛΕΓΕΙΝ. ΛΔ.

215

1 ^a Εὐριπίδου.

Ἡ λέγε τι σιγῆς κρεῖττον, ἢ σιγὴν ἔχε.

2 ^a Εὐριπίδου.

Ἄπλοῦς ὁ μῦθος, ^b μὴ λέγ' εὖ· τὸ γὰρ λέγειν εὖ, δεινὸν ἐστίν, εἰ φέροι τινὰ βλάβην.

10

3 ^a Εὐριπίδου.

Εἰ μὴ ^b καθέξεις γλῶσσαν, ἔσται σοι κακά.

4 ^a Ἀντιφάνους.

Οὐκ ἐστίν οὐδὲν λεγόμενον μακρῶς, ὅτε ὁ λέγων ὑποτάττει ^b τοῖς λόγοις τὰ πράγματα.

5 ^a Αἰσχύλου.

Πρὸ τῶν τοιούτων χρὴ λόγων δάκνειν στόμα.

^b οἱ οὐρανὸν—ἔχουσι om. B.

^c δυσχερῶς] εὐχερῶς N. Trinc. τοῖς π. θ. ὁ τι correxit Wyttenbachius.

1.

^a Sic Trinc. Scil. Fr. inc. 36. Gesner. : *Euripidis alias Dionysii*.

2.

^a Deest lemma Trinc. *Euripidis in Archelao* Gesner. Fr. Archel. 8.

^b λέγε] λέγ' εὖ Valcken. Diatr. p. 256. Male Grotius ex Scaligeri emend. λάλει.

3.

^a Deest lemma Trinc. *Ejusdem in Aegeo* Gesner. v. Fr. 3.

^b καθέξης—ἔστι] καθέξεις—ἔσται Porsonus *Advers.* p. 274. ἔσται praeceperat edit. Francof.

4.

^a Ἀντιλόχου Trinc. *Antilochi alias Antiphani* Gesner.

^b τοῖς λόγοις] om. Trinc.

5.

^a Sic Trinc. Scil. Fr. 19.

6 ^a Ἰσοκράτους.

Δύο καιροὺς ποιῶ τοῦ λέγειν, ἢ περὶ ὧν οἶσθα σαφῶς, ἢ περὶ ὧν ἀναγκαῖον εἰπεῖν. Ἐν τούτοις γὰρ μόνοις ὁ λόγος τῆς σιωπῆς κρείττων· ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις ἄμεινον σιγᾶν ἢ λέγειν.

7 ^a Πυθαγόρου.

Ἐλεγεν ὁ Πυθαγόρας, χρὴ σιγᾶν, ἢ κρείσσονα σιγῆς λέγειν.

8 Ἡ σιγὴν καίριον, ἢ λόγον ἀφέλιμον ἔχε.

9 ^a Σόλωνος.

Σφραγίζου τοὺς μὲν λόγους σιγῆ, τὴν δὲ σιγὴν καιρῶ.

10 Αἰσχίνης ὁ Σωκρατικὸς ἐπιπληχθεὶς, ὅτι Σωκράτει ἐσχολακῶς σιωπᾶ· Οὐ γὰρ μόνον, εἶπε, λέγειν ἔμαθον παρὰ Σωκράτει, ἀλλὰ καὶ σιωπᾶν.

11 ^a Πυθαγόρου.

Αἰρετώτερόν σοι ἔστω λίθον εἰκῆ βάλλειν, ἢ λόγον ἀργόν.

12 ^a Εὐριπίδου Ἀνδρομέδας.

Σιγαῖς; σιωπὴ δ' ἄπορος ἑρμηνεὺς λόγων.

13 ^a Θεόγνιδος.

Ἀργαλέον φρονοέοντα παρ' ἀφροσι πόλλ' ἀγορεύειν, καὶ σιγᾶν αἰεὶ· τοῦτο γὰρ οὐ δυνατόν.

14 ^a Ἐκ τῶν Ἐπικτήτου.

Τάξον τινὰ ἤδη σεαυτῶν χαρακτῆρα καὶ τύπον, ὃν ^b φυλάξεις ἐπὶ τε σεαυτοῦ ὧν καὶ ἐτέροισιν ἐντυγχάνων. Σιωπὴ τὰ πολλὰ ἔστω, ἢ λαλείσθω τὰ ἀναγκαῖα, καὶ δι' ὀλίγων.

6. ^a Sic Trinc.

^a Sic Trinc. *Isocratis ad Demonicum* Gesner.

7.

^a Sic Trinc.

9.

^a Sic Trinc.

11.

^a Sic Trinc.

12.

^a Gesner.: *Euripidis in Andromeda*. Fr. 25. Deest lemma Trinc.

13.

^a Sic Trinc. *Scil.* v. 625.

14.

^a Sic Trinc. v. *Enchir.* c. 33.

^b φυλάξεις] φυλάξεις N. Trinc.

Σπανίως δέ πτε, καιροῦ καλοῦντος, ἐπὶ τὸ ^c λέγειν τι ἤσο-
 μεν, ἀλλὰ περὶ οὐδενὸς τῶν εἰκαίων, μὴ περὶ ἀθλητῶν ἢ ⁴⁰
 μονομάχων, ἢ περὶ ἵππων, ἢ βρωμάτων, ἢ πομάτων τῶν
 ἕκασταχοῦ, μὴ περὶ ^d ἀνθρώπων ψέγοντα, ἢ ἐπαινοῦντα, ἢ
 συγκρίνοντα. Λοιπὸν ἐκείνου ἔχου, ταῦ μὴ καθιέναι εἰς ὀμι-
 λίας ἰδιωτικὰς, ἀλλὰ ἂν οἷός τε ἦς, μέταγε τοὺς λόγους
 ἐπὶ τὸ προσῆκον· εἰ δὲ μὴ, ἀπόλειπε σιωπᾶν.

15 ^a Σόλωνος.

Σόλων ἐρωτηθεὶς ὑπὸ Περιάνδρου παρὰ πότον, ἐπεὶ σιωπᾶν
 ἐτύγχανε, πότερα διὰ λόγων σπάνιν ἢ διὰ μαρίαν ^b σιωπᾶ·
 Ἄλλ' οὐδεὶς ἂν, εἶπε, μαρὸς ἐν συμποσίῳ ^c σιωπᾶν δύ-
 ναιτο.

16 ^a Ἐκ τῶν Δίωτος Χρειῶν.

Τῶν συνόντων τις μεираκίων Διογένει, ἐρωτῶμενος ὑπ' αὐ- ⁵⁰
 τοῦ, ἐσιώπα· ὁ δὲ ἔφη· Οὐκ οἶγ' τοῦ αὐτοῦ εἶναι εἰδέναι τε
 ἂ λεκτέον, καὶ πότε, καὶ τίνα σιωπητέον, καὶ πρὸς τίνα;

17 ^a Κλεοστράτου.

Κλεόστρατος πρὸς τὸν εἰπόντα, οὐκ αἰσχύνῃ μεθύων; Σὺ
 δὲ οὐκ αἰσχύνῃ, ἔφη, μεθύοντα νουθετῶν;

18 ^a Σωκράτους.

Τῷ γελοίῳ καθάπερ αἰλι ^b πεφεισμένως δεῖ χρῆσθαι.

19 ^a Αναξάρχου.

Πολυμαθὴν κάρτα μὲν ὠφελείη, κάρτα δὲ βλάπτει τὸν ²¹⁶
 ἔχοντα. Ὀφελείη μὲν τὸν δεξιὸν ἄνδρα, βλάπτει δὲ τὸν

^c λέγειν τι] λέγειν τὲ Trinc.

^d ἀνθρώπων] ἄνθρωπον Trinc.

17.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

18.

^a Sic A. Trinc.

^b πεφεισμένως] πεφυσμένως B.

19.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.
^b σιωπᾶ] σιωπᾶν B.
^c σιωπᾶν ἐν συμποσίῳ δύναται] ἐν
 συμπ. σ. δύναιτο A. Vid. Plutarch.
 II. p. 503 F. Diogen. Laert. I.
 69.

16.

^a Sic A. Trinc.

^a Ionica hæc videntur esse De-
 mocriti. VALCKEN. Valckenæ-
 rius ed. Trinc. non videtur in-
 spexisse, ubi hæc Anaxarcho tri-
 buuntur cum A. Deest lemma
 edd. Gesner. 23.

ρήϊδίως φωνεῦντα πᾶν ἔπος, καὶ ἐν παντὶ δήμῳ. Χρὴ δὲ καιροῦ μέτρα εἰδέναι, σοφίης γὰρ οὗτος ὅρος. ^c Εἰ δὲ οἱ ἔξω καιροῦ ῥῆσιν μουσικὴν πεπνυμένως ^d αἰείσουσιν, οὐ παραδέχονται ἐν ἀργίῃ γνώμην, ^e αἰτίην δ' ἔχουσι μωρίας.

ΠΕΡΙ ΒΡΑΧΥΛΟΓΙΑΣ. ΛΕ.

10

1 ^a Ἡσιόδου Ἔργων.

Γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ^b ἄριστος φειδωλῆς· πλείστη δὲ χάρις κατὰ μέτρον ἰούσης.

2 ^a Εὐπολῆς ἐν Δήμοις.

Καὶ τοῦ μὲν ^b ἐν κύκλῳ γε παύσομαι λόγου,
^c φράσω δὲ σοι τὸ πρᾶγμα διὰ τῶν χωρίων.

3 ^a Εὐριπίδου Αἰόλῳ.

Παῖδες, σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς, ὅστις ἐν βραχεῖ πολλοὺς λόγους οἴος τε συντέμνειν καλῶς.

20

4 ^a Σοφοκλῆς Ἀλήτη.

Βραχεῖ ^b λόγῳ δὲ πολλὰ πρόσκειται σοφά.

5 ^a Μενάνδρου Ἐπαγγελιομένῳ.

Τοῖς ^b ἀναιδέσιν βοηθεῖ γὰρ λόγοις τοῦθ' ἐν μόνον,
ἀν βραχεῖς αὐτοὺς ^c ποιῆ τις, τὸν τε καιρὸν εὖ λάβη.

^c οἱ δὲ] εἰ δὲ οἱ A. Paullo ante οὕτως Trinc.

^d αἰείσωσιν] αἰείσουσιν A.

^e αἰτεῖν] αἰτίην A. αἰτίαν Gesn. marg.

1.

^a Sic A. Sc. v. 717. Simpl. Ἡσιόδου Trinc. NB. Epigraphe hujus tituli in A. a p. m. fuit περὶ ἀργολογίας.

^b ἄριστος] μέγιστος A. m. p.

2.

^a Sic A. Εὐπόλιδος Simpl. Trinc.

^b ἐν κύκλῳ] Illud ἐν contra versum in libris omittitur. GROTIUS.

^c φράσω—χωρίων] Quem sensum esse putarem Latino versu os-

tendi. At Salmasius rectius putabat legi καιρίων. GROTIUS. τὸ προῖκα pro σοι τὸ πρᾶγμα B. m. p. et sic Trinc.

3.

^a Sic A. Scil. Fr. 5. Simpl. Εὐριπίδου Trinc.

4.

^a Sic fere A. ubi ἀλεῖτη. v. Fr.

2. Σοφοκλ. Trinc.

^b λόγῳ δὲ] λ. καὶ A. B.

5.

^a Sic A. Cleric. p. 62. Simpl. Μενάνδρου Trinc.

^b ἀναιδέεσι] ἀναιδέσι A. B. Trinc.

^c ποιῆ] ποιῆ Trinc.

6 ^a Φιλωνίδου.

'Απαντ' ἐρίζεις καὶ ^b συνιείς οὐδὲ ἔν.
γράμματα μαθεῖν δεῖ, καὶ μαθόντα νοῦν ἔχειν.

7 Οὐκ ἂν τις εἶπη πολλὰ, θαυμασθήσεται·
ὁ μικρὰ δ' εἰπὼν μᾶλλον, ἂν ἦ χρήσιμα.

8 ^a Πυθαγόρου.

Μὴ ἐν πολλοῖς ὀλίγα λέγε, ἀλλ' ἐν ὀλίγοις πολλὰ.

9 ^a Λυκούργου.

Λυκοῦργος πρὸς τὸν εἰπόντα, διὰ τί Λακεδαιμόνιοι τὴν
βραχυλογίαν ἀσκούσιν, εἶπεν, 'Ὅτι ἐγγύς ἐστι τοῦ σιγαῖν.

10 ^a Ἐκ τοῦ Ἐπικτήτου Ἐγχειριδίου.

Μηδένος οὕτως ἐν παντὶ ^b προνοῦ, ὡς τοῦ ἀσφαλοῦς·
ἀσφαλέστερον γὰρ τοῦ λέγειν τὸ σιγαῖν. Ἐὰν δὲ τὸ λέγειν,
ὅσα δίχα ἔσται νοῦ, καὶ ^c ψόγου· ἀπέστω δὲ τὸ πολὺ, καὶ
αὐτοῦ τινων ἔργων μεμνήσθαι, ἢ κινδύνων. Οὐ γὰρ ὡς ^d σοὶ 40
ἡδύ ἐστι τὸ τῶν σῶν κινδύνων μεμνήσθαι, οὕτω καὶ τοῖς ἄλ-
λοις ἡδύ ἐστι τὸ τῶν συμβαινόντων ἀκούειν.

11 ^a Πλάτωνος Νόμων α̅.

^b Τὴν πόλιν ἅπαντες ἡμῶν Ἕλληνες ὑπολαμβάνουσιν, ὡς
φιλόλογός τε ἐστὶ καὶ πολύλογος· Λακεδαίμονα δὲ καὶ
Κρήτην, τὴν μὲν βραχύλογον, τὴν δὲ πολύνοϊαν μᾶλλον, ^c ἢ
πολυλογίαν ἀσκούσαν.

6.

^a Sic A. Φιλωνίδου Trinc.

^b συνιείς] συνιείς A. B.

8.

^a Sic A. Trinc.

9.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

10.

^a Sic A. Scil. c. 33, 14. cf.
Schweighæuser. ad Fr. 77. Ἐκ
τῶν Ἐπικτήτου Trinc.

^b προνοεῖ] προνοῦ A. B. m. s.

^c ψόγου] Mal. λόγου. GESNER.

^d σοι] σὺ B. m. p. Trinc. ἡδὺ om.
Trinc.

11.

^a Sic A. Trinc. Scil. p. 641.

^b τὴν π.—πολύλογος habet A. in
marg. πολίλαλος in textu. πολυλόγος
B. m. s.

^c πολυλογίαν] βραχυλογίαν A. p.
m.

ΠΕΡΙ ΑΔΟΛΕΣΧΙΑΣ. ΛΣ.

50

1 ^a Θεόγνιδος.

Πολλοῖς ἀνθρώπων γλώσση θύρα οὐκ ἐπίκειται
 ἀρμολίη, καὶ σφιν πόλλ' ^b ἀλάλητα πέλει.
 πολλάκι γὰρ τὸ κακὸν κατακείμενον ἔνδοθεν ἦλθεν·
 ἔσθλὸν δ' ἐξελθεῖν λάϊον, ἢ τὸ κακόν.

2 ^a Εὐριπίδου Ἰππολύτῳ.

Γλώσση γὰρ οὐδὲν πιστόν, ἢ θυραῖα μὲν
 φρονήματ' ἀνδρῶν νουθετεῖν ^b ἐπίσταται,
 αὐτὴ δ' ὑφ' αὐτῆς πλείστα κέκτηται κακά.

217

3 ^a Τοῦ αὐτοῦ Μηδείας.

Οὐ νῦν με πρῶτον, ἀλλὰ πολλάκις, ^b Κρέων,
 ἔβλαψε γλώσσα, μεγάλα τ' εἴργασται κακά.

4 ^a Ἀστυδάμαντος.

Γλώσσης περίπατος ἔστιν ^b ἀδολεσχία.

5 ^a Δηρεῖς ἐν οὐ δέοντι καιρῷ φιλοσοφῶν.6 ^a Ὀμήρου.

Καί τι ἔπος προέηκεν, ^b ὅπερ τ' ἄρρητον ἄμεινον.

7 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄλλ' αἰεὶ ^b μύθους λαβρεύεαι, οὐδέ τι σέ χρῆ
^c λαβραγόρην τ' ἔμεναι.

10

1.

^a Sic A. Trinc.^b ἀλάλητα] ἀλάληλα B. m. p. Trinc.

2.

^a Sic A. Scil. v. 395. Simpl. Εὐριπίδου Trinc.^b ἐπίσταται] ἐπίσταμαι B. m. p. Trinc.

3.

^a Sic A. Scil. v. 293. Simpl. Μηδείας Trinc.^b Κρέων] Κρέων A. Vid. supra 30, 4.

4.

^a Sic A. Trinc.^b ἢ ἀδολεσχία] addidimus ἢ obversum. GROTIUS. Male. Ἀδολεσχία primam producit. Vide Aristoph. Nub. 1482. 1487.

5.

^a Deest lemma A. Trinc.

6.

^a Sic A. Trinc. Scil. Od. ξ. 466.^b ὅπερ τ'] τ' om. Trinc. sed statim additur post ἄρρητον,

7.

^a Sic A. Il. ψ. 478.^b μύθους] μύθοις B. ex em.^c λαβραγόραν] λαβραγόρην A.

8 ^a Νικοστράτου.

Εἰ τὸ συνεχῶς καὶ πολλὰ καὶ ταχέως λαλεῖν,
ἦν τοῦ φρονεῖν ^b παράσημον, αἱ χελιδόνες
ἐλέγοντ' ἂν ἡμῶν σωφρονέστεραι πολὺ.

9 ^a Εὐριπίδου Πενθεΐ.

Σὺ δ' εὐτροχον μὲν γλώσσαν ὡς φρονῶν ἔχεις,
^b ἐν τοῖς λόγοισι δ' οὐκ ἔνεισί σοι φρένες.

10 ^a Εὐριπίδου Ἀντιόπης.

Κόσμος δὲ σιγῆς στέφανος ἀνδρὸς οὐ κακοῦ.
^b τὸ δ' ἐκλαλοῦν τοῦθ' ἡδονῆς μὲν ἀπτεται,
κακὸν δ' ὀμίλημ', ἀσθενὲς δὲ καὶ πόλει.

20

11 ^a Σοφοκλέους Ἀλεάδαις.

Τί ταῦτα πολλῶν ῥημάτων ἔτ' ἐστί σοι;
τὰ γὰρ περισσὰ πανταχοῦ λυπὴρ' ἔπη.

12 ^a Μενάνδρου.

^a Αἰσχρόν γ' ὅτ' ἂν τις ^b ἐπὶ γλώσση ^c φυεῖς
γλώσση ματαίους ἐξακοντίση λόγους.

8.

^a Sic A. Trinc.^b παράσημον] παράσημ', A.

9.

^a Sic A. Scil. Bacch. 268.
Simpl. Εὐριπίδου Trinc.^b ἐν τοῖς] Vulgo editur ἐν τοῖσι.
GROTIUS. τοῖς Trinc.

10.

^a Sic A. Scil. Fr. 10. Deest
lemma Trinc.^b ἐκλαλοῦν, οὔθ'] ἐκλαλοῦν τοῦθ'
Porsonus Adv. p. 323. Vid. Eur-
rip. Orest. 228. ed. 1811.

11.

^a ἀλεάδαις sic A. Aloud. Fr. 5.
Simpl. Σοφοκλέους Trinc.

12.

^a Sic A. Trinc. Cleric. p. 216.^b ἐπὶ] εἶ addiderim. GESNER,
ed. 3.^c φυεῖς] εὐφυνῆς Arsen. δεινὸς ἐπὶ
γ. φ. vel εἶ ἐπὶ γ. φ. Grotius in
notis mss. Μοχ' ἐξακοντίζη Voss.Ib. αἰσχρόν θ' ὅτ' ἂν τις ἦπιος]
Nostra est conjectura versui et
sensui, Vulgo legitur ὅταν τις ἐπὶ
γλώσση φυεῖς. Salmasius legi posse
putabat, ὅταν τις εὐγενῆς φυεῖς.
GROTIUS.Ib. F. αἰσχρόν γ' ὅταν τις εὐεπῆς
γλώσση φυεῖς. Mihi vero locus e
Tragedia videtur potius quam e
comœdia petitus. Verbum ἐξακον-
τίσαι videtur Euripidis, et ab eo
alibi adhibetur. Imo tota illius
videtur sententia, VALCKEN. qui
consulatur Diatr. Eurip. p. 262.

13 ^a Εὐριπίδου Βάκχαις.

Ἄχαλίνων στόματων,

^b ἀνόμου δ' ἀφροσύνας

τὸ τέλος δυστυχία.

14 ^a Μενάνδρου.

Οὐτ' ἐκ χειρὸς μεθέντα καρτερόν λίθον
ῥᾶον κατασχεῖν, οὐτ' ἀπὸ γλώσσης λόγον.

15 ^a Εὐριπίδου Δικτύος.

Τυραννικόν ^b τι πόλλ' ^c ἐπίστασθαι λέγειν.

30

16 ^a Σοφοκλῆς Ἀλήτη.

Ἄνῆρ γὰρ ὅστις ἤδεται λέγων αἰεὶ,

λέληθεν αὐτὸν τοῖς ξυνοῦσιν ἂν βαρὺς.

17 ^a Αἰσχύλου.

Γλώσση ματαία ζῆμία προστρίβεται.

18 ^a Φιλήμονος.

^b Τὸν μὴ λέγοντα τῶν δέοντων μηδὲ ἐν,
μακρὸν νόμιζε, κὰν δὴ εἶπη συλλαβάς·
τὸν δ' εὖ λέγοντα, μὴ νόμιζ' εἶναι μακρὸν,
μηδ' ἂν σφόδρ' εἶπη πολλὰ, καὶ πολὺν χρόνον.
τεκμήριον δὲ τοῦδε τὸν Ὀμηρον λάβε·

13.

^a Sic A. Scil. v. 385. Simpl.
Εὐριπίδου. Trinc.

^b ἀνόμου τ'] ἀνόμου δ' A. Trinc.

14.

^a Sic A. Trinc. Cleric. p. 216.

15.

^a Sic A. Scil. Fr. 3. Deest
lemma Trinc. Æschylo tribuit
Gesner.

^b τει] τε A.

^c ἐφίεσθαι] Ita nos emendavi-
mus pro ἐπίστασθαι, quod sen-
sum forte aliquem habere posset,
sed huic titulo minus convenien-
tem. GROTIUS.

16.

^a Sic fere A. ubi ἀλειτη. v. Fr.
3. Euripidis in Dictye Gesner.
Deest locus Trinc.

17.

^a Sic A. Trinc. Scil. Prom. 329.

18.

^a Sic A. Trinc. Cleric. p. 346.

^b Non sunt longa, quibus nihil
est, quod demere possis. Martial.
II. 77. Sciat, si materiæ immora-
tur, non esse longum; longissi-
mum, si aliquid arcessit atque at-
trahit. Vides, quot versibus Ho-
merus, quot Virgilius arma, hic
Æneæ, Achillis iste, describat:

οὗτος γὰρ ἡμῖν μυριάδας ἐπῶν γράφει,
ἀλλ' οὐδὲ εἰς Ὅμηρον^c εἶρηκεν μακρόν.

40

19 ^a Ζήνωνος.

Ζήνων πρὸς τὸν πλείω λαλεῖν θέλοντα ἢ ἀκούειν, Νεανίσ-
σκε, εἶπεν, ἡ φύσις ἡμῖν γλῶτταν μὲν μίαν, δύο δὲ ἅπα
παρέσχεν, ἵνα ^b διπλασίονα ἂν λέγομεν, ἀκούωμεν.

20 ^a Θεοκρίτου.

Θεόκριτος, Ἀναξιμένους λέγειν μέλλοντος, Ἀρχεταί, εἶπε,
λέξεων μὲν ποταμὸς, νοῦ δὲ σταλαγμός.

21 ^a Διογένους.

Διογένης ^b ἤτησέ ποτε Πλάτωνα τῶν ἐκ τοῦ κήπου ἰσχά-
δων τρεῖς· ὡς δ' ἐκεῖνος μέδιμνον ἀπέστειλεν, Οὕτως, ἔφη,
καὶ ^c ἀποκρίνη ἐρωτηθεῖς μυρία.

22 ^a Πλάτωνος.

Πλάτων, Ἀντισθένης ἐν τῇ διατριβῇ ποτε μακρολογήσαν-
τος, Ἀγνοεῖς, εἶπεν, ὅτι τοῦ λόγου μέτρον ἐστίν, οὐχ ὁ λέ-
γων, ἀλλ' ὁ ἀκούων.

23 ^a Ζήνωνος.

Τῶν τις ἐν Ἀκαδημίᾳ νεανίσκων περὶ ἐπιτηδευμάτων
διελέγετο ^b ἀφρόνων· ὁ δὲ Ζήνων, Ἐὰν μὴ τὴν ^c γλῶσσαν, 218

*brevis tamen uterque est, quia fa-
cit, quod instituit. Plin. Epist. V.
6. GROTIUS in mss. Plutarch. II.
p. 504. D. Τῶν δὲ περὶ τοῦ ποιητοῦ
λεγομένων ἀληθέστατόν ἐστιν, ὅτι μό-
νος Ὅμηρος τῆς τῶν ἀνθρώπων ἀψυκο-
ρίας περιγέγονεν, ἀεὶ καινὸς ὢν καὶ
πρὸς χάριν ἀκμάζων.*

^c εἶρηκε] εἶρηκεν Grotius.

19.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.
Vide Plutarch. II. p. 502. C.
^b διπλασίον] διπλασίονα A. Vide
Diogenem Laertium VII. 23. et
Menag.

VOL. II.

20.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

21.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b ἤτησε ποτε Πλάτωνα Διογέ-
νης A.

^c ἀποκρίνη] ἀποκρίνου A. m. p.

22.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.
Vide Plutarch. II. p. 513. C. Wyt-
tenbach. Bibl. Crit. XII. p. 66.

23.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b ἀφρόνων] ἀφρόνων A. B.

^c γλῶσσαν εἰς νοῦν] Videatur

E

ἔφη, εἰς νοῦν ἀποβρέξας διαλέγη, πολὺ πλείω^d ἔτι καὶ ἐν τοῖς λόγοις πλημμελήσεις.

24 ^a Δημοκρίτου.

Πλεονεξίη, τὸ πάντα λέγειν, μηδὲν δὲ ἐθέλειν ἀκούειν.

25 ^a Ἰσοκράτους.

Ἰσοκράτης ὁ ῥήτωρ^b Καρεῶνος ὄντος λάλου, καὶ σχολάζειν αὐτῷ βουλομένου, διττοὺς ἤτησε μισθοὺς. Τοῦ δὲ τὴν αἰτίαν πυθομένου, Ἔνα, ἔφη, μὲν ἵνα λαλεῖν^c μάθῃς τὸν δ' ἕτερον, ἵνα σιγᾶν.

26 ^a Ζήνωνος.

Ζήνων τῶν μαθητῶν ἔφασκε τοὺς μὲν φιλολόγους εἶναι,¹⁰ τοὺς δὲ λογοφίλους.

27 ^a Θεοκρίτου.

Ἐριστικοῦ ἀνδρὸς ἐρωτῶντος αὐτὸν, εἰ ἡ ἀρετὴ ἀφέλιμος, ἀνένευσεν, οὐ βουλόμενος παρασχεῖν αὐτῷ ἐκ τῆς ἀποκρίσεως ἀφορμὴν εἰς ἔριν.

28 ^a Ἀπολλωνίου Τοῖς γνωρίμοις.

Πολυλογία πολλὰ σφάλματα ἔχει τὸ δὲ σιγᾶν, ἀσφαλές.

29 ^a Τοῦ αὐτοῦ Εὐφράτη.

Οἱ κράτιστοι τῶν ἀνθρώπων, βραχυλογώτατοι. Οἱ οὖν^b ἀδολέσχαι, εἰ ἠνιῶντο ὡς ἀνιῶσιν, οὐκ ἂν ἔμακρηγόρου.

Quintilian. IV. 117. cum n. Spaldingii.

^d ἔτι.] ἔστι B. m. p. Trinc.

24.

^a Sic A. Δημοκράτους Trinc.

25.

^a Sic A.

^b καρεῶνος] καρεῶνος B. m. s.

^c μάθη] μάθης A. B. m. s.

26.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

27.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

28.

^a Sic A. Simpl. Ἀπολλωνίου Trinc.

29.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b ἀδολέσχαι, εἰ] εἰ ἀδολέσχα^{oi} A. p. m. Hoc item B. m. s. εἰ οὖν οἱ ἀ. A. m. s.

30^ο ^a Εὐσεβίου.

^γ Ἀνθρώποι λόγων κούφων μέγα ὀδόντων ^b ἔρκος ἐκτέεται. 20
^γ Ἀλλὰ γὰρ ἐπὶ ^ο παντὶ νόου χρήζομεν· ἐπεὶ ἂν οὗτος μὴ κα-
 τιθύνη αὐτὰ τὰ ἔπεα, πρὶν βουλευθῆναι ἐκφεύγει πολ-
 λάκις, καὶ κατηλογήσαντα τοσοῦτου ἔρκεος ἄκριτα ^d προ-
 εκθρώσκει.

31^ο ^a Ξενοφῶντος ἐκ τῆς Κύρου Παιδείας.

^γ Ἐτι δὲ καὶ διὰ τὸ φιλομαθῆς εἶναι, πολλὰ μὲν αὐτὸς
^b ἀεὶ τοὺς παρόντας ἀνηρώτα, πῶς ἔχοντα τυγχάνοι, καὶ
 ὅσα αὐτὸς ὑπὸ ἄλλων ἐρωτῶτο, διὰ τὸ ἀγχίνους εἶναι, τα-
 χυ ^ο ἀπεκρίνετο, ὥστ' ἐκ πάντων τούτων ἡ πολυλογία συνε-³⁰
 λέγετο αὐτῷ. Ἄλλ' ὥσπερ ^d γὰρ ἐν σώμασιν, ὅσοι νέοι
 ὄντες μέγεθος ἔλαβον, ὅμως ἐμφαίνεται τι αὐτοῖς νεαρὸν,
 ὃ κατηγορεῖ τὴν ὀλιγοετίαν· οὕτω καὶ Κύρου ἐκ τῆς πολυ-
 λογίας οὐ θράσος διεφαίνετο, ἀλλὰ ^e πραότης τις καὶ φι-
 λοστοργία, ὥστ' ἐπεθύμει ἂν τις ἐπιπλεία ἀκούειν αὐτοῦ, ἢ
 σιωπῶντι παρῆναι.

ΠΕΡΙ ΧΡΗΣΤΟΤΗΤΟΣ. ΛΖ.

^a Μενάνδρου.

1 Οὐθεὶς πονηρὸν πρᾶγμα, χρηστὸς ἂν, ^b ποιεῖ.

^a Τοῦ αὐτοῦ.

2 Ὡς ἡδὺ συνέσει χρηστότης κεκραμμένη.

30.

^a Sic A. Trinc.

^b Plutarch. II. p. 503. C. οὐδὲν
 οὕτως ἢ φύσις ἐδερκῶς κεχαράκακε τῶν
 παρ' ἡμῶν ὡς τὴν γλυῦσαν, βαλλομένη
 φρουρᾶν πρὸ αὐτῆς τοῦ ἰδόντας.

^c παντός] παντὶ A. Gesn. marg.

^d προεκθρώσκει] προεκθρώσκει A.
 Trinc.

31.

^a Sic A. Scil. I. 4,3.

^b ἀεὶ om. A. Trinc.

^c ἀπεκρίνατο] ἀπεκρίνετο A. B.
 Mox ἢ om. Trinc.

^d γὰρ] om. A. Trinc.

^e πραότης] ^χ πρᾶς τις A. ἀπλότης
 Gesneri margo.

1.

^a Sic A. Cleric. p. 216. Deest
 lemma Trinc.

^b ποιεῖ] ποιεῖ Trinc. In pr. οὐδεὶς A.

2.

^a Sic A. Cleric. ibid.

3 ^a Θεόγνιδος.

Κύρῳ, ἀγαθὸς μὲν ἀνὴρ γνώμῃν ἔχει ἔμπεδον αἰεὶ,

^b τολμᾶ δ' ἐν τ' ἀγαθοῖς κείμενος, ἐν τε κακοῖς.

εἰ δὲ θεὸς κακῷ ἀνδρὶ βίον καὶ πλοῦτον ὀπάσσει,
ἀφραίνων βίοτον οὐ δύναται κατέχειν.

4 ^a Σοφοκλῆς Ἡλέκτρα.

Οὐδείς τῶν ἀγαθῶν ζῶν κακῶς

εὐκλείαν αἰσχύναι θέλει.

5 ^a Μενάνδρου.

Σὺ μὲν παραινεῖς ^b ταῦτα ὅσα σοὶ πρέπει

ἐμὲ δὲ ποιεῖν τὸ καθήκον οὐχ ὁ σὸς λόγος,

εὖ ἴσθ' ἀκριβῶς, ὁ δ' ἴδιος πείθει τρόπος.

6 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Ὁ χρηστός ἐστὶ πολλαχῶ σωτήριος.

7 Τοῦ αὐτοῦ.

Τὸ χρηστὰ πράττειν ἔργον ἐστ' ἐλευθέρου.

8 Τοῦ αὐτοῦ.

Μέγιστον ἀγαθόν ἐστὶ μετὰ νοῦ χρηστότης.

9 ^a Διφίλου.

ᾧ μακάριον φρόνησις ἐν χρηστῷ τρόπῳ.

10 ^a Μενάνδρου Ὀμοπάτριος.

^b Χρηστοῖς νομιζομένοις ἐφόδιον ἀσφαλὲς

εἰς πάντα καιρὸν, καὶ τύχης ^c πᾶσαν ῥοπήν.

3.

^a Sic A. Trinc. Scil. v. 319.

^b τολμᾶ δ'] τόλμα τ' Voss. τολμᾶ
δ' ἐνθ' Trinc.

4.

^a Sic A. Scil. v. 1082. Simpl.
Σοφοκλ. Trinc.

5.

^a Sic A. Trinc. Cleric. p. 218.

^b ταῦτα ὅσα] ταῦτα χῶσα Bent-
leius. An πάντα ταῦθ' ὅσα vel πάν-
τα ταῦθ' ᾗ? Trinc. ὅσα.

6.

^a Sic A. et sic 7. 8. Deest
lemma Trinc. Cleric. ibid. N. 8.
om. Trinc.

9.

^a Sic A. Trinc. Forte Ὡς μ.

10.

^a Sic A. Cleric. p. 134. Deest
lemma Trinc.

^b χρηστοῖς νομιζομένους] χρηστοῖς
νομιζομένοις Grotius.

^c ῥοπήν πᾶσαν] Vel potius πᾶσαν
ῥοπήν. GESNERUS.

- 11 ^a Μενάνδρου Παλλακῆ.
Ἄλλὰ τῶν χρηστῶν ἔχει τιν' ἐπιμέλειαν καὶ θεός.
- 12 ^a Τοῦ αὐτοῦ.
Κὰν ταῖς ἀπορίαις ἔσθ' ὁ χρηστὸς ^b χρήσιμος.
- 13 ^a Ἀντιφάνους.
Τρόπος δίκαιος, κτῆμα τιμιώτατον.
- 14 ^a Ποσειδίππου.
Διὰ τὴν τέχνην μὲν γνωρίμους ἐκτησάμεν
πολλοὺς, διὰ τὸν τρόπον δὲ τοὺς πλείστους φίλους.
- 15 ^a Πειρίθου.
^b Τρόπος ἐστὶ χρηστὸς ἀσφαλέστερος νόμου.
τὸν μὲν γὰρ οὐδεὶς ἂν ^c διαστρέψαι ποτὲ
ῤῆτωρ δύναιτο· τὸν δ' ἄνω τε καὶ κάτω
λόγοις ταρασσῶν, πολλάκις λυμαίνεται.
- 16 ^a Ἐπιχάρμου.
Ὁ τρόπος ἀνθρώποισι δαίμων ἀγαθὸς, ^b οἷς δὲ καὶ κακός.
- 17 ^a Θεόγνιδος.
Ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς ἔπεται γνώμη τε καὶ αἰδῶς,
οἱ ἄν ἔν πολλοῖς ἀτρεκέως ὀλίγοι.

20

11.

^a Sic A. Cleric. p. 142. Deest lemma Trinc.

12.

^a Sic A.

^b [χρήσιμον] χρήσιμος A. B. m. sec.

13.

^a Sic A. Trinc.

14.

^a Sic A. Trinc.

15.

^a Sic Trinc. περιθί A.

^b Valckenærius Diatr. Eurip. p. 197. postquam monuit dubitatum esse de Pirithoo dramate, utrum Euripidis esset, an Cri-

tiæ, ita pergit; "Ipsius in hoc dramate verba forte fuerint, ex Tragedia certe Pirithoi, quæ sub nomine prostant Pirithi vel Pirithoi in Stobæo Gesneri p. 220, 17. — v. ult. corrigo, "λόγῳ σπαράσσων pro λόγοις ταρασσῶν." τρόπος δὲ χ. Trinc.

^c [διαστρέψαι] διαστρέψη B. m. p. Trinc.

16.

^a Sic A. Deest locus Trinc.

^b οἷς δὲ] οἷς δὲ καὶ A.

17.

^a Sic Trinc. Scil. v. 635. Deest locus A.

18 ^a Μενάνδρου Ἵμνις.

Νῆ τὴν Ἀθηναῖν, μακάριον ἢ χρηστότης
πρὸς πάντα, καὶ θαυμαστὸν ἐφόδιον ^b βίῳ.
^c τούτῳ λαλήσας ἡμέρας σμικρὸν ^d μέρος,
εὔνους ἐγὼ νῦν εἰμι. ^e πιστικὸν λόγος,
πρὸς τοῦτ' ἂν εἴποι τις μάλιστα τῶν σοφῶν
τί οὖν ἐτέρους λαλοῦντας ^f οὐ βδελύττομαι;

19 ^a Μενάνδρου Ἵμνις.

Τρόπος ἔσθ' ὁ πείθων τοῦ λέγοντος, οὐ λόγος.

20 ^a Εὐριπίδου Αὐγῆς.

^b Τὸ δ' ἐπιεικὲς ὠφελεῖ τὰς ζυμφοράς.

21 ^a Θεοφράστου.

Ὀλίγων οἱ ἀγαθοὶ ^b νόμων δέονται· οὐ γὰρ τὰ πράγματα
πρὸς τοὺς νόμους, ἀλλ' οἱ νόμοι πρὸς τὰ πράγματα τίθενται.

22 ^a Δημοσθένους.

Πολλῶν χρημάτων τὸ χρηστὸν εἶναι λυσιτελέστερον ἔστιν. 40

23 ^a Δημοκρίτου.

Ἀγαθὸν ἢ εἶναι χρεῶν, ἢ μιμῆσθαι.

24 ^a Λυκούργου.

Λυκούργος ὁ νομοθέτης εἶπε, τὸ μὲν ἀξιοχρεῶν τῶν ἀνθρώπων
ἐν τῇ οὐσίᾳ κεῖσθαι, τὸ δὲ ἀξιοπίστον ἐν ^b τῷ τρόπῳ.

18.

^a Sic Voss. Simpl. Μενάνδρου
Trinc. Cleric. p. 218. Deest locus A.

^b βίῳ] τῷ βίῳ Voss. N. Trinc.

^c ταύτῳ] ταύτῳ Voss. ultimæ syllabæ οἰς suprasc.

^d μέρος] μέρους Voss. Trinc.

^e πιστικὸν] πειστικὸν B. m. s.

^f οὐ] εἶ N. Trinc. εἶ Voss.

19.

^a Sic fere A. ubi Ἵμνισ. Cum præcedentibus conjungit Trinc.

20.

^a Sic A. Scil. fr. 1. Simpl.

Εὐριπίδου Trinc.

^b τὸ γὰρ ἐ.] Id versus postulat, non quod vulgo τὸ δ' ἐπιεικὲς. GROTIUS.

21.

^a Sic A. Trinc.

^b νόμων] νόμοι B. m. p. Trinc.

22.

^a Sic A. Trinc. Scil. Phorm. p. 960, 16.

23.

^a Sic A. Trinc.

24.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b τῷ τρόπῳ] τοῖς τρόποις A.

25 ^a Ἀρίστιππος.

Ἀρίστιππος ἐρωτηθεὶς τί ^b θαυμαστόν ἐστὶν ἐν τῷ βίῳ,
ἄνθρωπος ἐπεικῆς, εἶπε, καὶ μέτριος, ὅτι ἐν πολλοῖς ὑπάρ-
χων μοχθηροῖς οὐ δίστραπται.

26 ^a Δημοκρίτου.

Οἷσιν ὁ τρόπος ἐστὶν εὐτακτός, τούτοις καὶ βίος συντε-⁵⁰
τακται.

27 ^a Σωκράτους.

Ἡ μὲν ἐσθῆς, τὴν ^b ἀρρυθμίαν ἢ δὲ ^c εὐνοια, τὴν ἀμαρτίαν
περιστέλλει.

28 ^a Ἐκ τῶν Ξενοφάντος Οἰκονομικῶν.

Τί οὖν, ἔφη ὁ Σωκράτης, ὦ Κριτόβουλε, ἐάν σοι ἐξ ἀρχῆς
διηγήσωμαι, ὡς συνεγενόμην ποτε ἀνδρὶ, ὃς ἐμοὶ ἐδόκει
εἶναι τῷ ὄντι τούτων τῶν ἀνδρῶν, ἐφ' οἷς τοῦτο τοῦνομα δι-
καίως ἐστίν, ὃ καλεῖται καλός τε καὶ ἀγαθὸς ἀνὴρ; Πάνυ
ἂν, ἔφη, βουλοίμην, ὁ Κριτόβουλος, οὕτως ^b σου ἀκούειν,²²¹
ὡς καὶ ἔγωγε ἐρῶ τούτου τοῦ ὀνόματος ἄξιός γενέσθαι.
Λέξω τοίνυν ἔφη σοι ^c ὁ Σωκράτης, ὡς καὶ ἦλθον ἐπὶ τὴν
σκεψίν αὐτοῦ· τοὺς μὲν γὰρ ἀγαθοὺς τέκτονας, ἀγαθοὺς
χαλκεῖς, ἀγαθοὺς ζωγράφους, ἀγαθοὺς ἀνδριαντοποιούς,
καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, πάνυ ὀλίγος μοι χρόνος ἐγένετο
^d ἰκανῶς περιελθεῖν τε καὶ θεάσασθαι τὰ δεδοκιμασμένα
^e καλὰ ἔργα αὐτῶν εἶναι· ὅπως δὲ ^f δὴ καὶ τοὺς ἔχοντας τὸ ¹⁰

25.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b θαυμαστόν A. suprascripto
ἀξιο et B. m. s. Mox εἶπε ἂν. ἐκ.
A.

26.

^a Sic A. Trinc.

27.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b ἐρυθμίαν] ἀρρυθμίαν A. m. p.
ῥαθυμίαν malim ἀρρυθμίαν GESN.
in marg.

^c εὐνοια] εὐνοια A. B. m. s.

28.

^a Sic A. Scil. VI. 12. Simpl.
Ξενοφάντος Trinc.

^b σου] Al. abest. GESNER. in
marg

^c ὁ Σωκ.] ὦ Σωκ. Trinc.

^d ἰκανῶς om. A. Trinc.

^e καλὰ ἔργα αὐτῶν] αὐτῶν κ. ἔ. Α.

^f δὴ] δεῖ Α.

σεμνὸν ὄνομα τοῦτο καλὸς τε καὶ ἀγαθὸς ἐπισκεψάμενος, τί ποτε ἐργασάμενοι τοῦτο ἀξιοῦνται καλεῖσθαι, πάνυ μοι ἡ ψυχὴ ἐπεθύμει αὐτῶν τινὶ συγγενέσθαι. Καὶ πρῶτον μὲν ὅτι προσέκειτο ^εὁ καλὸς τῷ ἀγαθῷ, ^ηὄν τινα ἴδοιμι καλὸν τούτῳ ^ιπροσῆειν, καὶ ἐπειρώμενη καταμανθάνειν, εἴ που ἴδοιμι προσηρητημένον τῷ κάλλει τὸ ἀγαθόν. Ἄλλ' οὐκ ἄρα εἶχεν οὕτως, ἀλλ' ἐνίους ἐδόκουν καταμανθάνειν τῶν καλῶν τὰς μορφὰς πάνυ μοχθηροῦς ὄντας τὰς ψυχάς. 20 Ἐδοξεν οὖν μοι ἀφέμενον τῆς καλῆς ^κὄψεως, ἐπ' αὐτῶν τινα ἐλθεῖν τῶν καλουμένων καλῶν τε καὶ ἀγαθῶν.

29^a Τὰ γὰρ ^ηκαλά τε καὶ ἀγαθὰ, ἔφη ἐγὼ, οὐ διὰ τὰς ὠραιότητας, ἀλλὰ διὰ τὰς ^οἐν τῷ βίῳ ἀρετὰς τοῖς ἀνθρώποις ἐπαύξεται.

30^a Θεμιστοκλέους.

Θεμιστοκλῆς χωρίον πωλῶν, ἐκέλευσε κηρύττειν, ὅτι καὶ γείτονα χρηστὸν ἔχει.

31^a Σόλωνος.

^βΤρόπου καλόκαγαθίαν ὄρκου πιστοτέραν ἔχε.

32^a Ἀριστοτέλους.

Ἀριστοτέλης ὁ φιλόσοφος αἰτηθεὶς ποτε ἔρανον ὑπὸ μο- 30 χθηροῦ, καὶ παρασχόμενος, ἐπειδὴ ^βἐπελάβετό τις αὐτοῦ ὅτι τοιοῦτῳ ἔδωκεν, Οὐ τῷ ἀνθρώπῳ, ἔφη, ἀλλὰ τῷ ἀνθρωπίνῳ.

^ε ὁ καλὸς] deest articulus A.

^η ὄν τινα] ὄν τ. A. Trinc.

^ι προσῆειν] προσῆειν B. m. p. Trinc.

^κ τῆς ὄψεως] articulus om. A. Trinc.

29.

^a Cohærent hæc cum præcedentibus A. Trinc. Sejunxit Gesnerus. v. Œconom. VII. 43.

^β καλά καὶ] κ. τε καὶ A.

^ο ἐν τῷ β.] Deest articulus A.

30.

^a Sic A. Deest lemma Trinc. Puto Plutarchi esse. Vid. Schol. Hesiod. Ergy. 344.

31.

^a Sic A. Trinc.

^β Diogen. Laert. I. 60.

32.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^β ἐπελάβετο] ἐλάβετο B. Trinc. Vid. Menag. ad Diogen. Laert. V. 17.

- 33 ^a Ἐκ τῆς Ἰαμβλίχου Σαπάτρῳ Περὶ Ἀρετῆς.
 Ἀγαθὸς νομιζέσθω, ὁ τὴν τελειοτάτην κατὰ τὸν ^b χωριστὸν
 νοῦν ἐνέργειαν διασώζων, καὶ τὴν μετουσίαν τοῦ νοητοῦ κάλ-
 λους παραδεχόμενος, καὶ τῆς τοῦ θεοῦ οὐσίας καὶ δυνά-
 μεως μέτοχος.
- 34 Δημοσθένης λέγων ποτὲ ἐπ' ἐκκλησίας, ^a καὶ Φωκίωνα
 ἰδὼν ἐρχόμενον, εἶπεν, Ἡ τῶν ἐμῶν λόγων σφυρὰ καὶ κο-
 πῆς ἔρχεται. Οὕτως οὐ τοσοῦτον ὁ λόγος, ὅσον ὁ τρόπος
 πείθειν δύναται.
- 35 ^a Σκιπίωνος.
 Ὁ Σκιπίων τὸ Πολυβίου παράγγελμα διαφυλάττων,
 ἐπειράτο μὴ πρότερον ἐξ ἀγορᾶς ἀνελθεῖν, ἢ ποιήσασθαι
 τινα συνήθη καὶ φίλον.
- 36 ^a Βίαντος.
 Βίας ἔφη, Οἱ ἀγαθοὶ εὐπάτητοι.
- 37 ^a Φωκίωνος.
^b Ἀλεξάνδρου ἑκατὸν τάλαντα δωρεὰν τῷ Φωκίῳ πέμψαν-
 τος, ἠρώτησε τοὺς κομίσαντας, Τί δὴ πολλῶν ὄντων Ἀθη-
 ναίων αὐτῷ μόνῳ ταῦτα δίδωσιν· εἰπόντων δὲ ἐκείνων, ^c Ὅτι
 μόνον αὐτὸν ἡγέϊται καλὸν τε καὶ ἀγαθόν· Οὐκοῦν, ^d ἔφη, 50
 εἰσάτω με καὶ δοκεῖν καὶ εἶναι τοιοῦτον.
- 38 ^a Ἐκ τῶν Νικολάου ἐθνῶν συναγωγῆς.
 Πραῦστοι τοὺς ἀστυγείτονας, ἐὰν λιμῷ πιεσθῶσι, τρέφουσι.
 33. E Plutarcho II. p. 199 F.
^a Sic A. Simpl. Ἰαμβλίχου Tr.
^b χωριστὸν] χωριστὸν A. B. τὸ
 χωριστὸν Trinc. In Cohort. p. 330.
 χωριστὴν ζῶην bene interpretatur
 Kiesslingius vitam a sensibus re-
 busque humanis avocatum.
 34.
^a καὶ φ.—ἐμῶν] ὡς εἶδε Φωκίωνα
 παρίοντα ἵνα εἶπῃ, ἔρχεται εἶπε τ. ε.
 A. Vide Plutarch. I. p. 744. A.
 850. D. II. 803. E.
^a Sic A. Deest lemma Trinc.
 36.
^a Sic A. Deest lemma Trinc.
 37.
^a Sic A. Deest lemma Trinc.
 E Plutarcho II. p. 188 B.
^b Ἀλεξάνδρου] τοῦ βασιλέως ad-
 dit A.
^c ὅτι] εἰπόντων ὁ ἐκείνων ὅτι A.
 omisso ἔφασαν.
^d ἔφη] εἶπε A. et mox καὶ δοκεῖν.
 Vulgo om. καὶ.
 38.
^a Sic A. Ἐκ τῶν Νικολάου Trinc.

Θύνοι τοὺς ναυαγούς ^b φιλανθρώπως δεχόμενοι, φίλους ποι-
 οῦνται· τῶν δὲ ξένων, τοὺς μὲν ἐκουσίως ἐλθόντας σφόδρα
 τιμῶσι· τοὺς δ' ἀκουσίως, κολάζουσιν.

ΠΕΡΙ ΦΘΟΝΟΥ. ΛΗ.

222

1 ^a Φιλήμονος.

Ὁ φθόνος ἐν ἑαυτῷ τοῦθ' ἐν ^b ἐπιεικῶς ποιεῖ,
 τὸν ^c αἰρετιστὴν ὄντα τῶν αὐτοῦ τρόπων
 λυμαίνεται μάλιστα διὰ παντὸς συνῶν.

2 ^a Διονυσίου.

Ἐπειτα δ' οὐδὲ τοῦτο γιγνώσκεις, ὅτι
 τοῖς οὐδὲν οὔσιν οὐδὲ εἰς ὅλως φθονεῖ;
 ἀεὶ τὰ σεμνὰ πάντα ^b κέκτηται φθόνον.
 ἅπαν τὸ λίαν συνετὸν ἔστ' ἐπίφθονον.

10

3 ^a Χάρητος.

Μὴ φθόνει τοῖς εὐτυχοῦσι, μὴ δοκῆς εἶναι κακός.

4 ^a Ἀδικιώτατον πρᾶγμα ἔστιν τῶν πάντων φθόνος.

5 ^a ^b Ἐγὼ δ' ἐν ἀνθρώποισι μέχρι τοῦ δοκῶ
 † εὖ πράττειν, μέχρις ἂν φθονεῖσθαι μοι δοκῶ.

6 ^a Διονυσίου.

Λιτὸς γενόμενος, τοῖς ἔχουσι μὴ φθόνει.
 εἰσὶν τινὲς νῦν, οὓς τὸ βασκαίνειν τρέφει.

20

^b φιλανθρώπως] φιλανθρώπους Tr.

git Trinc. Nihil enotatum ex A.

I.

^a Sic A. Trinc. Cleric. p. 346.

^b ἐπιεικῶς] ἐπιεικῶν Trinc.

^c ἐρεβιστὴν] Malim αἰρετιστὴν.

GESNER. Sic ed. Grotius.

2.

^a Sic A. Trinc.

^b κέκτηται] κέκτηνται A.

3.

^a Sic A. Trinc.

4.

^a Cum præcedentibus conjun-

5.

^a Cum præcedentibus conjun-
 git Trinc. Deest lemma A.

^b Versus hos ita castiores fa-
 ciebat Salmasius: ἐγὼ δ' ἐν ἀνθρώ-
 ποιςιν εὖ πράττειν δοκῶ Μεχρὶ τοῦδε,
 μέχρις ἂν φθονεῖσθαι μοι δοκῶ. GRO-
 TIUS.

6.

^a Sic A. Voss. Διογένους Trinc.

7^a Ὀλοισθ' ὁ τοῖς ἔχουσι τὰγαθὰ φθονῶν.

8 Ἐυριπίδου ἐξ Ἰνου.

Τίς ἄρα μήτηρ ἢ πατήρ κακὸν μέγα
βροτοῖς ἔφυσε τὸν δυσώνυμον φθόνον;
ποῦ καὶ ^b πότε οἰκεῖ σώματος λαχὼν μέρος;
ἐν χερσίν, ἢ σπλάγχνοισιν, ἢ παρ' ὄμματα
ἔσθ' ἡμῖν; ὡς ἦν μόχθος ἰατροῖς μέγας
τομαῖς ἀφαιρεῖν, ἢ πότοις, ἢ φαρμάκοις,
πασῶν μεγίστην τῶν ἐν ἀνθρώποις νόσων.

9 Ἐυριπίδου Οἰδίποδι.

Φθόνος δ' ὁ πολλῶν φρένα διαφθείρων βροτῶν,
ἀπώλεσ' αὐτὸν, καὶ με συνδιώλεσεν.

30

10 Ἐκ τοῦ Νικομάχου Ναυμαχίας.

Ἐργῶδες ἔστιν ἐν βίῳ βεβιωκότα,
τοὺς τῶν φθονούτων πάντας ὀφθαλμοὺς λαθεῖν.

11 Μενάνδρου.

Ὁ φθονερὸς αὐτῷ πολέμιος καθίσταται.
αὐθαιρέτοις γὰρ συνέχεται λύπαις αἰεῖ.

12 Ἀγάθωνος.

Οὐκ ἦν ἂν ἀνθρώποισιν ἐν βίῳ φθόνος,
εἰ πάντες ἦμεν ἐξίσου πεφυκότες.

13 Ἐυριπίδου.

Φθονοῦσιν αὐτοὶ χεῖρονες πεφυκότες.

7.

lemma Trinc. ubi δ φθόνος δ'. et
sic A. m. p.

^a Deest h. l. lemma A. Tanquam Dionysii habet Voss. Infra repetit A post n. 21. cum lem-
mate Ἀγάθωνος.

8.

^a Sic A. Scil. Fr. 5. Simpl.
Ἐυριπίδου. Trinc.

^b ποῦ καὶ ποτ'] Lege ποθ' pro
ποθί. GESNER. τί δὴ ποτ' Valcken.
Diatr. Euríp. p. 176. qui infra
legit ποτῶσι pro πότοις ἢ—

9.

^a Sic A. Scil. Fr. 7. Deest

10.

^a Sic A. Simpl. Νικομάχου. Tr.

11.

^a Sic A. Trinc. Cleric. p. 218.

12.

^a Sic A. Trinc.

^b ἦν ἂν ἄ.] ἦν ἐν ἄ. Voss. Arsen.

13.

^a Sic A. in Bellerophonte ad-
dit Gesner. cujus v. Fr. 10. Deest
vs. Trinc.

- εἰς τὰπίσημα δ' ὁ φθόνος πηδᾶν φιλεῖ. 40
- 14 ^a Τοῦ αὐτοῦ Φοίνικι.
Φθόνον οὐ σέβω, φθονεῖ-
σθαι δὲ θέλομ' ἂν ἐπ' ἐσθλοῖς.
- 15 ^a Ἰπποθόωντος.
Φθόνος κάκιστος καδικώτατος θεός,
κακοῖς τε χαίρει, καγαθοῖς ἀλγύνεται.
- 16 ^a Οὐδεὶς ἂν εἴποι κεῖνον ^b ἀνθρώπων κακῶς,
οὐδ' εἰ φθόνου γένοιτο δυσμενέστερος.
- 17 Χρὴ δ' ἢ λέγειν τι χρηστὸν, ἢ λέγουσιν εὖ
μὴ ^a δυσμεναίνειν τῷ φθόνῳ νικώμενον.
- 18 ^a Καρκίνου.
Χαίρω σ' ὄρων φθονοῦντα, τοῦτ' εἰδὼς, ὅτι
^b ἐν δρᾷ μόνον δίκαιον ὦν ποιεῖ φθόνος. 50
λυπεῖ γὰρ αὐτὸ [τὸ] κτήμα τοὺς κεκτημένους.
- 19 ^a Εὐριπίδου Βελλεροφόντης.
Ἦδη γὰρ εἶδον καὶ δίκης παραστάτας
ἐσθλοὺς πονηρῶ τῷ φθόνῳ νικώμενους.
- 20 ^a Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρου.
Οἴμοι, θανοῦμαι διὰ τὸ χρήσιμον φρενῶν,
^b ὃ τοῖσιν ἄλλοις γίγνεται σωτηρία.

14.

^a Sic A. v. Fr. 2. Simpl. Εὐρι-
πίδου. Trinc.

15.

^a Sic A. Trinc.

16.

^a Hoc et sequens fragmentum
cum præcedente cohærent in A.
Trinc.^b ἀνθρώπων] ἄνθρωπον Grotius.

17.

^a δυσμεναίνειν] δυσμενέειν B. δυσ-
μεναίνειν Trinc. Grotius, et Ges-
ner. ed. 3.

18.

^a Sic A. Trinc.^b ἐν δρᾷ μόνον ἴδιον] Ita emen-
dabat Salmasius pro ἐν δρᾷ μόνον
ἴδιον. GROTIUS. ἐν δρᾷ μόνον τὸ δ' ἴ.—
et v. seq. del. τὸ Wakefield. ἐν
δρᾷ μόνον δίκαιον Porsonus.

19.

^a Sic Voss. Scil. Fr. 29. Simpl.
Εὐριπίδου Trinc. Deest locus A.

20.

^a Sic A. Scil. Fr. 4. Τοῦ αὐτοῦ
Voss. Deest lemma Trinc.^b ἃ τοῖσιν] ὃ τοῖσιν Trinc.

- 21 ^a Ἐπιχάρμου.
^b Τίς δέ κα λῶη γενέσθαι μὴ φθνούμενος φίλος ;
 δῆλον ὡς ἀνὴρ ^c γὰρ οὐδεὶς ἔσθ', ὁ μὴ φθνούμενος. 223
 τυφλὸν ἠλέησ' ἰδῶν τις, ἐφθόνησε δ' οὐδὲ εἷς.
- 22 ^a Πινδάρου.
 Κρέσσον γὰρ ^b οἰκτιρμού φθόνος.
- 23 ^a Ἀγάθωνος.
 Σοφίας φθονῆσαι μᾶλλον ἢ πλούτου καλόν.
- 24 ^a Φιλήμονος.
 Πολλά με διδάσκεις ἀφθόνως διὰ φθόνον,
 ὅπως ἀκούων ^b πολλὰ, μὴδὲ ἐν μάθω.
- 25 ^a Ἡσιόδου Ἐργων.
 Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει, καὶ τέκτωνι τέκτων'
 καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονέει, καὶ αἰοιδὸς αἰοιδῷ. 10
- 26 ^a Σοφοκλέους Κρέουσα.
^b Οὔτε γὰρ γάμον, ὦ φίλαι,
 οὔτ' ἂν ὄλβον ἔκμετρον
 ἔνδον εὐξαίμαν ἔχειν'
 φθονεραὶ γὰρ ὁδοί.

21.

^a Sic A. Trinc.

^b τίς ἐγκαλοῖη] τίς δ' ἐγκ. A. B. m. s. Voss. τίς δέ κα λῶη correxit Porsonus Adv. p. 303. Vide Koen. ad Gregor. de Dial. Att. §. LIII.

^c γὰρ om. Voss. Ars. v. seq. τίς ἰδῶν A.

22.

^a Sic A. Trinc. Scil. Pyth. I. 164.

^b οἰκτιρμού] οἰκτειρμού B. οἰκτισμού Trinc. Κρέσσων A.

23.

^a Sic Trinc. A.

24.

^a Sic A. Trinc. Cleric. p. 346.^b πῶλλά] τὰ πολλὰ A.

25.

^a Sic A. Sc. v. 25. Simpl. Ἡσιόδου. Trinc.

26.

^a Sic A. Fr. 3. Simpl. Σοφοκλέους. Trinc.

^b οὔ γὰρ γάμον ὦ φίλαι, οὔτ' ὄλβον | ἔκμετρον ἔνδον εὐξαίμ' ἂν ἔχειν | φθ. γ. δ.] φίλαι est in MS. A. ut sit vox mulieris ad chorum. Cætera in anapæstos digessimus, cum confuse in hunc modum legerentur: οὔτε γὰρ γάμον ὦ φίλε οὔτ' ἂν ὄλβον ἔκμετρον | ἔνδον εὐξαίμ' ἂν ἔχειν, φθονεραὶ γὰρ ὁδοί. GROTIUS. Aliter constituit Brunckius, ita tamen ut anapæstos efficeret. Præstat in talibus manuscriptorum vestigia pressius sectari. Mihi quidem videtur fragmentum hoc minime ex anapæstis consistere. Barbarum est εὐξαίμ' ἂν. Itaque leviter correxi.

27 ^a Τῷ αὐτῷ Ἐπίγονοι.

Φιλεῖ γὰρ ἡ δύσκλεια ^b τοῖς φθονουμένοις
νικᾶν ἐπ' αἰσχροῖς, ἢ ^c πὶ τοῖς καλοῖς πλέον.

28 ^a Αἰσχύλου.

^b Παύροις γὰρ ἀνδρῶν ἐστὶ συγγενὲς τόδε,
φίλον τὸν εὐτυχοῦντ' ἀνευ ^c φθόνου σέβειν.

29 ^a Μενάνδρου.

Μειράκιον, οὗ μοι κατανοεῖν δοκεῖς, ὅτι
ὑπὸ τῆς ἰδίας ἕκαστα κακίας σῆπεται,
καὶ πάντα τὰ ^b λυμαινόμεν' ὅσ' ἐστὶν ἔνδοθεν.
οἶον, ὁ μὲν ἰὸς, ^c ἂν σκοπῆς, ^d τὸ σιδήριον.
τὸ δ' ἰμάτιον, οἱ σῆτες· ^e ὁ δὲ θρίψ, τὸ ξύλον.
ὁ δὲ τὸ κάκιστον τῶν κακῶν πάντων φθόνος,
φθισικὸν πεποίηκε, καὶ ποιήσει, καὶ ^f ποιεῖ,
ψυχῆς πονηρᾶς ^g δυσσεβῆς παράστασις.

27.

^a Sic fere A. ubi ἐπίγονοι. Scil.
Fr. 1. Deest lemma Trinc.

^b τοῖς φθονουμένοις] τοὺς φθονουμέ-
νους Grotius in mss.

^c πὶ] πὸ A. textu ἢ πὶ marg.

28.

^a Sic A. Scil. Agam. 841. So-
phocli tribuit Arsenius. Deest
lemma Trinc.

^b παυροῖς] Vulgo editur παυροῖσι
Grotius. παυροῖς A. B. m. s.

^c ψόγου] malim φθόνου. GESNER.

29.

^a Sic A. Trinc. Cleric. p. 218.

^b λυμαινόμεν' ἐστὶν ἔνδοθεν] λ. ἔνδοθέν
ἐστὶν A. Voss. Trinc. ἐνεστὶν repo-
suit Grotius, repugnante Bent-
leio, cujus emendatio λυμαινόμενά
γ' haud multo magis videtur pro-
banda. Scribe sine elisione λυ-
μαινόμενά ἐστὶν, et statim librarii
errorem corrige, qui α pro οσ ex-

aravit, πάντα τὰ λυμαινόμεν' ὅσ'
ἐστὶν.

^c ἂν σκοπῆς] ἂν Voss. τᾶν σκοπῆ
A. Illud σ supraser. a. m. sec.

^d τὸν σιδήριον] τὸ σιδήριον A. τὸ σι-
δήριον Bentleius, τὸν σιδήριον ἂν σκο-
πῆς Grotius.

Ib. Est autem plane huius simili-
lis comparatio apud Polybium
VI. 10. καθάπερ γὰρ σιδήρῳ μὲν ἰὸς,
ξύλοις δὲ θρίπες καὶ τεργήδονες συμ-
φνεῖς εἰσι λῆμαι, δι' ὧν, κἂν πάσας
ἔξωθεν διαφύγωσι βλάβας, ἵπ' αὐτῶν
φθείρονται τῶν συγγενομένων τὴν αὐ-
τὸν τρόπον καὶ τῶν πολιτειῶν κατὰ
φύσιν ἕκαστη καὶ παρέπεται τις κακία.
Grotius. not. mss.

^e ἢ δὲ θρίψ] ὁ δὲ θρίψ A. B. m.
sec. Voss. Vide Porsoni Adv. p.
289.

^f ποιεῖ] ποεῖ Voss. Trinc.

^g δυσσεβεῖς παραστάσεις] δυσσε-
βῆς παράστασις A. B. m. s. Voss.
Ars. δυσσεβῆς παραστάτης. Grotius.

30 ^a Θεοφράστου.

Θεόφραστος ^b ἔφη τοὺς μοχθηροὺς τῶν ἀνθρώπων οὐχ οὕτως ἡδεσθαι ἐπὶ τοῖς ἰδίῳις ἀγαθοῖς, ὡς ἐπὶ τοῖς ἀλλοτρίοις κακοῖς.

31 ^a Πλουτάρχου ἐκ τοῦ διαβάλλειν.

Τὸν φθόνον ἔνιοι τῶ καπνῶ εἰκάζουσι· πολὺς γὰρ ἐν ^b τοῖς ¹⁰ ἀρχομένοις ἂν, ὅτ' ἂν ^c ἐκλαμφθῶσιν, ἀφανίζεται. Ἡκιστα γαῦν τοῖς πρεσβυτέροις φθονοῦσιν.

32 ^a Πλουτάρχου ἐκ τοῦ διαβάλλειν.

Ἰππίας λέγει δύο εἶναι φθόνους· τὸν μὲν δίκαιον, ὅτ' ἂν τις τοῖς κακοῖς φθονῇ ^b τιμωμένοις· τὸν δὲ ἄδικον, ὅτ' ἂν τοῖς ἀγαθοῖς. Καὶ ^c διπλᾶ τῶν ἄλλων οἱ φθονεροὶ κακοῦνται· οὐ γὰρ μόνον τοῖς οἰκείοις κακοῖς ἄχθονται, ὥσπερ ἐκεῖνοι, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀλλοτρίοις ἀγαθοῖς.

33 ^a Πλάτωνος ἐκ τοῦ Τιμαίου.

^b Ἀγαθὸς ἦν ἀγαθῶ δὲ οὐδεὶς περὶ οὐδενὸς οὐδέποτε ἐγ-²⁰ γίνεται φθόνος.

34 ^a Σωκράτης.

Τὸ τῆς δόξης κάλλος ὥσπερ ὑπὸ νόσου τοῦ φθόνου ταχὺ μαραίνεται.

35 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Τοῖς μὲν διὰ τοῦ ἡλίου πορευομένοις ἔπεται κατ' ἀνάγκην

30.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b ἔφη] εἶπε A.

31.

^a Sic A. Simpl. Πλουτάρχου Trinc. v. Fragm. XXIII. 2. An Seni II. p. 787. C.

^b τοῖς ἀρχομένοις] τῶ ἀρχομένῳ B. Trinc.

^c ἐκλαμφθῶσιν] ἐκκαλυφθῶσιν A. m. p. ibid. mox πρεσβυτέραν p. m.

32.

^a Sic A. Scil. Fr. ib. 3. Deest lemma Trinc.

^b τιμωμένοις] τοῖς τιμωμένοις A.

^c διπλᾶ] διπλὰ Voss. διπλᾶ Ars.

A. B. m. s.

^d οἰκείοις] ἰδίῳις Ars. Voss.

33.

^a Sic A. Scil. p. 29 E. Simpl. Πλάτωνος Trinc.

^b Ἀγαθῶ] ἀγαθὸς ἦν ἀγαθῶ A. οὐδέποτε om. Trinc.

34.

^a Sic A. Σοκράτους Trinc.

35.

^a Sic A. Ἐκ τῶν Ἀριστοῦμου Trinc.

σκιά· τοῖς δὲ διὰ τῆς δόξης βαδίζουσιν ἀκολουθεῖ φθόνος.

36^a Ἐκ τῶν Ἀριστωνύμου Τομαρίων.

Ὁ φθόνος, ὥσπερ φαῦλος δημαγωγός, ταῖς καλάῖς ἀντιπολιτεύεται^b πράξεσιν.

37^a Ἐκ τῶν κοινῶν Ἀριστοτέλους διατριβῶν.

Οὐχ ἡ λύπη μέγιστον κακὸν ἀκολουθεῖ τῷ φθόνῳ, ἀλλὰ³⁰ πολὺ μείζον, τὸ καὶ^b πρὸς τοὺς γνωρίμους γίνεσθαι· τῷ γὰρ αἰσχυρῷ καὶ φαύλῳ τὴν ὑπεροχὴν δετόον, οὐ τῇ λύπῃ.

38^a Εὐσεβίου.

Ἄνδρὶ ἀγαθῷ εὖ πρήσσοντι φθονέων τις, καὶ πατρίδι, καὶ παντὶ τῷ κοινῷ, καὶ ἑωυτῷ φθονεῖ. Ἄνῆρ ἀγαθὸς^b γὰρ εὖ πρήσσων, πόλις, καὶ παντὸς τοῦ δυναμένου τῆς εὐμοιρίας αὐτοῦ μεταλαγχάνειν, κοινὴ εὐδαιμονία.

39^a Φθόνος ὁ κατὰ τῶν^b εὐδοκιμεόντων ἐπὶ τοῖς καλλίστοις ἀργῶν καὶ ἀπρακτῶν τῶν δὲ ἀγαθῶν, καὶ οἷον τε τεκέειν⁴⁰ τι παρ' ἑωυτῶν χρηστὸν, οὐχ ἄπτεται.

40^a Ἰσοκράτους Νικοκλῆς ἢ Κύπριοι.

Μὴ^b φθονεῖτε τοῖς παρ' ἐμοὶ πρωτεύουσιν, ἀλλ' ἀμιλλᾶσθε, χρηστοὺς ὑμᾶς αὐτοὺς^c παρέχοντες ἐξισοῦσθαι τοῖς προέχουσι.

41^a Θεουκυδίδου.

Φθόνος τοῖς ζῶσι πρὸς τὸ ἀντίπαλον· τὸ δὲ μὴ ἐμποδῶν ἀνανταγωνίστῳ εὐνοία τετίμηται.

36.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b πράξεσιν] τάξεσιν A.

37.

^a Sic voluisse videtur Trinc. ubi ἐκ τῶν κοινῶν ἀριστο. τριβῶν. Deest locus A.

^b πρὸς] πρὸ B.

38.

^a Sic A. Trinc.

^b γὰρ deest A. B. m. s.

39.

^a Deest lemma Trinc. locus A.

^b εὐδοκιμεόντων] εὐδοκιμούντων B. Mox οἷον Trinc.

40.

^a Sic A. Scil. p. 39 B. Simpl. Ἰσοκράτους Trinc.

^b φθονεῖτε] φθονεῖ B. m. p. Trinc.

^c παρέχοντες καὶ ἐξισοῦσθε] παρέχοντες ἐξισοῦσθαι A. B. m. s.

41.

^a Sic A. Sc. II. 45. Θεοφράστ. Tr.

42 ^a Ἴσοκράτους Εὐαγόρα.

Τούτων δ' αἴτιος ὁ φθόνος, ὃ τούτοις μόνον ἀγαθὸν πρόσεστιν, ὅτι μέγιστον κακὸν τοῖς ἔχουσιν ἐστίν.

50

43 ^a Θεοφράστου.

^b Τοσοῦτω δέ εἰσιν οἱ φθονεροὶ δυστυχέστεροι τῶν ἄλλων, ὅσον οἱ μὲν ἐπὶ ταῖς αὐτῶν συμφοραῖς ἀλγοῦσιν· οἱ δὲ φθονοῦντες πρὸς τοῖς ἑαυτῶν κακοῖς, καὶ ἐπὶ τοῖς τῶν ἄλλων ἀγαθοῖς λυπούμενοι διατελοῦσιν.

44 ^a Ἀναξίμενους.

Οἱ γὰρ μετὰ φθόνου κρίνοντες, τὸ πρῶτεϊον ἀπονέμουσι τοῖς χειρίστοις, οὐ τοῖς βελτίστοις.

45 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Ἵσοι γὰρ τὰ καλῶς ῥηθέντα ἢ πραχθέντα διὰ φθόνον οὐκ

^b ἐπαινοῦσι, πῶς οὔτοι ἀνὰ τοῖς ἔργοις ὠφελήσειαν;

46 ^a Δημοκρίτου.

Μωμεομένων φλαύρων ὁ ἀγαθὸς οὐ ποιεῖται λόγον.

47 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Ὁ φθονέων ἑαυτὸν ὡς ἐχθρὸν λυπέει.

48 ^a Σωκράτους.

Σωκράτης τὸν φθόνον εἶπεν ἕλκος εἶναι τῆς ψυχῆς.

49 ^a Πλάτωνος ἐκ τοῦ Μενεξένου ἢ Ἐπιταφίου.

Εἰρήνης δὲ γενομένης, καὶ τῆς πόλεως τιμωμένης, ἦλθεν ἐπ' αὐτὴν (ὁ δὲ φιλεῖ ἐκ τῶν ἀνθρώπων τοῖς εὖ πράττουσι προσπίπτει) πρῶτον μὲν ζῆλος, ἀπὸ ζήλου δὲ φθόνος.

10

42.

^a Sic A. Scil. p. 190. B. Theophrasto tribuit Trinc.

^b ἐπαινοῦσι] ἐπαινοῦνται Trinc. B. m. p.

43.

^a Sic A. Εὐαγόρου Trinc.

^a Sic A. Δημοκρά. Trinc.

47.

^b τοσοῦτον] τοσοῦτω A. τοσοῦτο Voss.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

48.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

44.

^a Sic A. Trinc.

49.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^a Sic A. Scil. p. 242. A. Simpl. Πλάτωνος. Trinc.

50 ^a Βίωνος.

Βίων ^b ὁ σοφιστῆς ἰδών ^c τινα φθονερὸν σφόδρα κεκυφότα, εἶπεν· ἢ τούτῳ μέγα κακὸν συμβέβηκεν, ἢ ἄλλῳ μέγα ἀγαθόν.

51 [^a Περιάνδρου.

Μηδενὶ φθόνει.

52 Ὡσπερ ἡ ἐρυσίβη ἰδίον ἐστὶ τοῦ σίτου νόσημα, οὕτως φθόνος φιλίας ἐστὶν ἀρρώστημα.

53 Ὡσπερ ὁ ἰὸς σίδηρον, οὕτως ὁ φθόνος τὴν ἔχουσαν αὐτὸν ψυχὴν ἐξαναψήχει.

54 Ὅσῳ γὰρ ἂν φθονῆς, τοσούτῳ μειζόνων γίνῃ πρόξενος ²⁰ ἀγαθῶν τῷ φθονομένῳ.]

55 ^a Κάτωνος πρεσβυτέρου.

Ἐπιστά φθονεῖσθαι ἔλεγε τοὺς τῆ ^b τύχῃ χρωμένους ἐπιεικῶς καὶ μετρίως· οὐ γὰρ ἡμῖν, ἀλλὰ τοῖς περὶ ἡμᾶς φθονοῦσι.

56 ^a Ἐκ τῆς Νικολάου ἐθῶν συναγωγῆς.

Τελχῖνες ἄνθρωποι ὀνομαζόμενοι τὸ ἀνέκαθεν Κρήτες, οἰκήσαντές τε καὶ ἐν Κύπρῳ, μεταναστάντες δ' εἰς Ῥόδον, καὶ πρῶτοι τὴν νῆσον ^b κατασχόντες, βασκανοὶ τε σφόδρα ἦσαν καὶ φθονεροί· τεχνῖται δὲ ὄντες, καὶ τὰ τῶν προτέρων ἔργα μιμησάμενοι, Ἀθηναῖς Τελχινίας ἀγαλμα πρῶτοι ἰδρύσαντο, ³⁰ ὥσπερ εἰ τις λέγοι Ἀθηναῖς βασκανοῦ.

50.

sunt MSS. et Trinc.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b ὁ σοφιστῆς om. Trinc.

^c φθονερὸν] τινα φθ. A. Vide Menag. ad Diogen. Laërt. IV. 51.

51.

^a Hanc et tres quæ sequuntur sententias addidit Gesnerus. De-

55.

^a Sic A. Trinc.

^b τύχῃ] ^{τυχη} ψυχῇ A.

56.

^a Sic A. Ἐκ τῶν τοῦ Νικολάου ἐθῶν. Trinc.

^b κατασχόντες] κατέχοντες A. B.

- 57 ^a Δημοκρίτου. Οὐκ ἂν ἐκάλυον οἱ νόμοι ζῆν ἕκαστον κατ' ἰδίην ἐξουσίην, εἰ μὴ ἕτερος ἕτερον ἐλυμαίνετο. Φθόνος γὰρ στάσιος ἀρχὴν ἀπεργάζεται.
- 58 ^a Ἀπολλώνιος τοῖς ἀδελφοῖς. Οὐδενὶ φθονητέον. Ἀγαθοὶ μὲν γὰρ ἄξιοι κακοὶ δ' ἂν εὐτυχῶσι, κακῶς ζῶσιν.
- 59 ^a Εὐσεβίου. Ἄνῆρ πολλὰ ἔχων χρηστὰ μαθήματα, ἔπειτα γνῶμη πονηρῇ ^b διαχρέομενος, καὶ μὴ βουλόμενος τοῖς μεταποιουμένοις ὑπὸ φθόνου μεταδίδοναι, ἔοικεν ἀγγεῖῳ πονηρῶ ^c πολλὰ καὶ χρηστὰ ἔχοντι ἐν ἑωυτῷ ἀποκείμενα, καὶ τὰ ἐνεόντα πρὶν φανῆναι διαφθείροντι.
- 60 ^c Ξενοφῶντος ἐν τρίτῳ Ἀπομνημονευμάτων. Φθόνον δὲ σκοπῶν ὅ τι εἴη, λύπην μὲν τίνα ἐξεύρισκεν αὐτὸν ὄντα, οὔτε μέντοι τὴν ἐπὶ φίλων ἀτυχίαις, οὔτε τὴν ἐπ' ἐχθρῶν εὐτυχίαις γιγνομένην, ἀλλὰ μόνους ἔφη φθονεῖν τοὺς ἐπὶ ταῖς τῶν φίλων εὐπραξίαις ἀνιωμένους. Θαυμάζοντων δὲ τινῶν εἴ τις φίλων τίνα ἐπὶ τῇ εὐπραξίᾳ αὐτοῦ λυποῖτο, ὑπεμίμνησκεν ὅτι πολλοὶ οὕτω πρὸς τινὰς ἔχουσιν, ὥστε ^c κακῶς μὲν πράττοντας μὴ δύνασθαι περιορᾶν, ἀλλὰ βοηθεῖν ἀτυχοῦσιν, εὐτυχούντων δὲ λυπεῖσθαι. Τοῦτο μὲντοι φρονίμῳ μὲν ἀνδρὶ οὐκ ἂν συμβῆναι, τοὺς ἡλιθίους δὲ πάσχειν αὐτό.

61 ^a Ἡροδότου ἱστορίας ζ.

Ἵτι ^b πολίτης μὲν πολίτη εὖ πρῆσσαντι φθονεῖ, καὶ

57.

^a Sic A. Trinc.

^c ἀποκείμενα] ὑποκείμενα Λ.

58.

^a Sic A. Deest locus Trinc.

60.

^a Sic A. Scil. III. 9, 8. Ξενοφῶν.

59.

^a Sic A. Ἀπολλώνιος τῷ ἀδελφῷ

61.

^a Sic A. Scil. VII. 237. Ἡροδότου ἱστορίου. Trinc.

Trinc.

^b διαχρέομενος] διαχρώμενος Λ.

^b πολίτης—πολίτη—πολίτης] πο-

ἔστι δυσμενῆς τῇ σιγῇ· οὐδ' ἂν συμβουλευομένου τοῦ ἀστοῦ πολίτης ἀνὴρ τὰ ἀριστά οἱ δοκούντα ὑποθέοιτο, εἰ μὴ ²²⁶ πρόσω ἀρετῆς ἀνήκοι· σπάνιοι δὲ εἰσιν οἱ τοιοῦτοι. Ξεῖνος δὲ ξείνῳ εὖ πρήσσοντί ἐστίν ^d εὐμενέστατον πάντων· συμβουλευομένου τε ἂν συμβουλεύσειε τὰ ἀριστα.

62 ^a Πλάτωνος ἐκ τοῦ Φιλήβου.

Ἄλλὰ μὴν ὁ φθονῶν γε ἐπὶ κακοῖς τοῖς τῶν πέλας ἠδόμενος ἀναφανήσεται. Σφόδρα γε.

63 ^a Ἰωσήπου ἐκ τῆς Ἀλώσεως.

Οὐδὲν οὕτως τῶν ἀγαθῶν ^b παθῶν ἰσχυρόν, ὃ τῷ φθόνῳ μέχρι παντὸς ἀντέχει.

ΠΕΡΙ ΠΑΤΡΙΔΟΣ. ΛΘ. 10

1 ^a Εὐριπίδου Τημενίσι.

Εἰκὸς δὲ παντὶ καὶ λόγῳ καὶ μηχανῇ πατρίδος ἐράωντας ^b ἐκπονεῖν σωτηρίαν.

2 ^a Μὴ κάμνε πατρίδα ^b σὴν λαβεῖν πειρώμενος. 20

3 ^a Εὐριπίδου Φοινίσσαις.

Ἡ πατρίς, ὡς ἔοικε, φίλτατον βροτοῖς, οὐδ' ὀνομάσαι δύναμι' ἂν ὡς ἔστιν φίλον.

4 ^a Πολλοῦ γὰρ χρυσοῦ καὶ πλούτου

λήτης—πολήτη—πολήτης A. Tr.

^c ὑποθεοῖτο] ὑποθέοιτο A. ὑποθεοῖτο Trinc. B. m. p. ὑποθέοιτο m. s.

^d εὐμενέστατον] εὐδαμονέστατον B.

62.

^a Sic A. Sc. p. 48. Simpl. Πλάτωνος Trinc.

63.

^a Sic A. Deest locus Trinc.

^b παθῶν] Fortè πάντων. GERNER. Verbum hoc delet Jacobs.

1.

^a Sic B. Voss. Deest locus A.

Simpl. Εὐριπίδου Trinc. Temenfr. 5.

^b ἐκπονεῖν] Ita nos pro ἐκπονεῖν, quod vulgo. MS. R. ἐκπορεῖν. GROTIUS. ἐκπορεῖν item Trinc.

2.

^a Deest lemma Trinc. locus A. v. Euripid. Ed. Beck. T. II. p. 479. n. 41.

^b σὴν λαβεῖν] συλλαβεῖν B. m. s.

3.

^a Sic A. Scil. v. 420. Deest lemma Trinc.

4.

^a Deest lemma Trinc. locus A.

κρείσσων πάτρα σώφρονι ναίειν.

^b τὸ δὲ σύντροφον ἀδύ τι θνητοῖς
ἐν βίῳ χωρεῖ.

5 ^a Εὐριπίδου Αἰόλω.

Ἄλλ' ὅμως

οἰκτρός τις αἰὼν πατρίδος ἐκλιπεῖν ὄρους.

6 ^a Εὐριπίδου Αἰγέως.

Τί γὰρ πατρώας ἀνδρὶ φίλτερον χθόνος;

7 ^a Εὐριπίδου Δικτύος.

Εἰ δ' ἦσθα μὴ κάκιστος, οὔ ποτ' ἂν πόλιν
τὴν σὴν ἀτίζων, τήνδ' ἂν εὐλόγεις πάτραν.

8 ^a Τοῦ αὐτοῦ Δικτύος.

Ὅς ἐν γέ μοι κρίνοιτ' ἂν οὐ καλῶς φρονεῖν,
ὅστις πατρώας γῆς ἀτιμάζων ὄρους,
ἄλλην ^b ἐπαινεῖ, καὶ τρόποισιν ἤδεται.

9 ^a Τοῦ αὐτοῦ Φοίνικι.

Σὺ δ' ὦ πατρώα χθὼν ^b ἐμῶν γεννητόρων,
^c χαῖρ'. ἀνδρὶ γάρ τοι, κὰν ὑπερβάλλῃ κάκοις,
οὐκ ἔστι τοῦ θρέψαντος ἤδιον πέδον.

10 ^a Εὐριπίδου Τήλεφος.

Σπάρτην ἔλαχες, κείνην κόσμει,
τὰς δὲ Μυκήνας ἡμεῖς ἰδία.

^b τὸ δὲ σύντ.] Distinximus hæc
in anapæstos, inducto quod post
finem sine sensu supererat ἐν βίῳ
χωρεῖ. GROTIUS.

5.

^a Sic B. Deest lemma Trinc.
locus A.

6.

^a Sic A. Scil. fr. 4. τοῦ αὐτοῦ
Αἰγεί B. Deest lemma Trinc.

7.

^a Sic A. Sc. fr. 4. Deest lem-
ma Trinc.

8.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b ἐπαινεῖ] ἐπαινεῖν Trinc.

9.

^a Sic A. Scil. fr. 4. Deest lem-
ma Trinc.

^b ἐμῶν] ἐμῶν A. Vide Valcken.
Diatr. p. 271.

^c χαῖρ' usque ad πέδον om. B.
m. sec.

10.

^a Sic A. Scil. fr. 20. Deest
lemma Trinc.

- 11 ^a Μενάνδρου Ἐαυτὸν Τιμωρούμενος.
 Οἴκοι μένειν χρῆ, καὶ μένειν ἐλεύθερον, 40
 ἢ μηκέτ' εἶναι τὸν καλῶς εὐδαίμονα.
- 12 ^a Σοφοκλέους Τηρέως.
 Πολλά σε ζηλῶ βίου,
 κάλλιστα δ' ^b εἰ γῆς μὴ πεπεύρασαι ζένης.
- 13 ^a Εὐριπίδου ἐν Φιλοκτήτῃ.
 Μακάριος ὅστις εὐτυχῶν οἴκοι μένει!
- 14 ^a Σοφοκλέους.
 Οἴκοι μένειν δεῖ τὸν καλῶς εὐδαίμονα.
- 15 ^a Θεόγνιδος.
 Πατρίδα κοσμήσω λιπαρὴν πόλιν, οὐτ' ἐπὶ δήμῳ
 πρέψας, οὐτ' ἀδίκοις ἀνδράσι πειθόμενος.
- 16 ^a Σοφοκλέους.
 Οὐτ' ἂν φίλον πότε ἄνδρα ^b δυσμενῆ χθονὸς
 θείμην ἐμαυτῶ, τοῦτο γιγνώσκων, ὅτι 50
 ἢδ' ἔστιν ἡ σώζουσα, καὶ ταύτης ἐπι
 πλέοντες ὀρθῆς τοὺς λόγους ποιούμεθα.
 τοιοῖσδ' ἐγὼ νόμοισι τήνδ' αὖζω πόλιν.
- 17 ^a Εὐριπίδου.
 Τί τὸ στéρεσθαι πατρίδος, ἢ κακὸν μέγα;
 Μέγιστον ^b ἔργῳ δ' ἔστι μείζον ἢ λόγῳ.

11.

^a Sic A. Cleric. p. 54. Deest lemma Trinc.

12.

^a Sic A. Scil. fr. 6. Simpl. Σοφοκλέους Trinc.

^b εἶ] εἶναι Trinc.

13.

^a Sic A. Scil. fr. 8. Deest lemma Trinc.

14.

^a Sic A. Deest locus Trinc. Æschylo tribuit Grotius, Clemen-

tem Alexandrinum secutus Strom. VI. p. 739.

15.

^a Sic A. Trinc. Sc. v. 941.

16.

^a Sic A. Trinc. Scil. Antig. 187.

^b δυσμενῆ] δυσμενεῖ B. m. p.

17.

^a Sic Trinc. Scil. Phœn. 391. Deest locus A.

^b ἔργῳ δ'] δ' ἔργον B. et mox ib. τίς τρόπος. Trinc. τίς ὁ τρόπος.

Τίς δ' ὁ τρόπος αὐτοῦ; τί φυγάσιν τὸ δυσχερές;
Ἐν μὲν μέγιστον, οὐκ ἔχει παρρησίαν.

18 ^a Ὀμήρου.

Ἐἰς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.

19 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶν ἀολλέες, εἰσόκεν ^b ἡμέων
βλήμενος, ἢ τυπεῖς, θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
τεθνάτω' οὐ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης.

227

20 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

^b Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

ἰέμενος καὶ καπνὸν ἀποθρῶσκοντα νοῆσαι
ἥς γαίης, θανέειν ἰμείρεται.

21 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Ὡς οὐδὲν γλύκιον ἥς πατρίδος, ἠδὲ τοκῆων.

22 ^a Εὐριπίδου.

Μῆτερ, φρονῶν εὔ, κοῦ φρονῶν, ἀφικόμην
ἐχθροὺς ἐς ἄνδρας· ἀλλ' ἀναγκαίως ἔχει
πατρίδος ἔρᾶν ἅπαντας· ὅς δ' ἄλλως λέγει,
λόγοισι χαίρει, τὸν δὲ νοῦν ἐκεῖσ' ἔχει.

10

23 ^a Πλάτωνος ἐν τῷ Κρίτῳ.

Ἡ οὕτως εἶ σοφός, ὥστε λείληθέ σε, ^b ὅτι μητρός τε καὶ
πατρός καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἀπάντων τιμιώτερον πα-
τρίς ^c ἐστὶ, καὶ σεμνότερον, καὶ ἀγιώτερον, καὶ ἐν μείζονι
μοίρα, καὶ παρὰ θεοῖς, καὶ παρ' ἀνθρώποις τοῖς νοῦν ἔχουσι,

18.

^a Sic A. Scil. Il. M. 243. De-
est locus Trinc.

19.

^a Sic A. Scil. Il. O. 494. De-
sunt duo priores vss. Trinc.

^b ἡμέων] ὑμέων A.

20.

^a Sic A. Scil. Od. A. 57.

^b Sic Trinc: ἀτὰρ Ὀδυσσεὺς ἰ-
μείρετο ἥς γαίης καὶ καπνὸν ἀποθρῶ-

σκοντα νοῆσαι.

21.

^a Sic A. Scil. Od. I. 34.

22.

^a Sic A. Scil. Phœn. 360.

23.

^a Sic A. Scil. p. 51. A. Simpl.
Πλάτωνος Trinc.

^b ὅτι] τὸ B. m. p. Trinc.

^c ἐστὶ] om. A. Trinc.

καὶ σέβεσθαι δεῖ, καὶ μᾶλλον ὑπέκειν, καὶ θωπεύειν πα-
 τρίδα χαλεπαίνουσαν, ἢ πατέρα ^d καὶ μητέρα, καὶ ἢ πεί-
 20 θειν ἢ ποιεῖν ^e ἢ ἂν ^f κελεύη, καὶ πάσχειν εἴαν τι προστάτῃ
 παθεῖν, ἡσυχίαν ἄγοντα, εἴαν τε τύπτεσθαι, εἴαν τε δεῖσθαι,
 εἴαν τε εἰς πόλεμον ἄγῃ τραθησόμενον, ἢ ἀποθανούμενον, ποι-
 ητέα ταῦτα· καὶ τὸ δίκαιον οὕτως ἔχει, καὶ οὐχ ὑπεικτέον,
 οὐδ' ἀναχωρητέον, ^g οὐδὲ λειπτέον τὴν τάξιν· ἀλλὰ καὶ ἐν
 πολέμῳ, καὶ ἐν δικαστηρίῳ, καὶ πανταχοῦ ποιητέον ^h ὃ ἂν
 κελεύῃ ἢ πόλις, καὶ ἢ πατρίς, ἢ καὶ πείθειν αὐτὴν ⁱ ἢ δι-
 30 καιον πέφυκε· βιάζεσθαι δὲ οὐχ ὅσιον οὔτε μητέρα, οὔτε ³⁰
 πατέρα, πολὺ δὲ τούτων ἐτι ἦττον τὴν πατρίδα.

24 ^a Εὐσεβίου.

Πατράσι παῖδας ἐπιζώειν εὐτυχές, καὶ χρὴ τοῦτο παρὰ
 τῆς τύχης αἰτέειν καὶ τοὺς μετὰ ταῦτα ^b διαδεξομένους, καὶ
 ὅπως καὶ αὐτῶν ἕκαστοι τάξει τῇ εἰρημένῃ τοὺς πρὸ ἑωυτῶν
 διαδεχοίατο. Κοινὴ δὲ εὐχὴ δικαιοτάτῃ αὐτῇ, ^c ἂν παρὰ
 πάντων φυλαχθεῖ ἐπιτηδεία μόνῃ τοῦ μηκίστου, τὴν ^d ὑπο-
 δεχομένην ἕκαστοτε, καὶ ἐκτρέφουσαν πάντας πατρίδα, καὶ
 δοῦσαν τοὺς προηγησαμένους, αὐτὴν τε καὶ θεῶν τῶν εὐχω-
 40 ρίων τὰς καθεστῶσας τιμὰς, τῷ ^e πλεῦνι αἰεὶ ^f ὑπερβάλλειν.

25 ^a Πυθαγόρου.

Πυθαγόρας ἐρωτηθεὶς, πῶς δεῖ ἀγνωμονοῦσῃ πατρίδι προσ-
 φέρεσθαι· εἶπεν, ὡς μητρί.

^d καὶ μητέρα] Alias non habetur καὶ μητέρα. GESNER.

^e ἢ] ἢ A. Trinc.

^f κελεύῃ] κελεύσῃ A.

^g οὐδὲ λειπτέον] οὐδ' ἔλλειπτέον B. m. s. ληπτέον Trinc.

^h ὃ ἂν κελεύῃ] ἢ ἂν κελεύῃ A.

ⁱ ἢ] om. A. Trinc.

24.

^a Sic A. Trinc.

^b διαδεξομένους] διδαξομένους B.

m. p. Trinc. Mox ὁμοῦ Trinc.

^c ἂν] ἢ B. In vv. ἐπιτηδεία μόνῃ cum Jacobsio latere credo ἐπὶ τῇ διαμονῇ. Caetera non expedio.

^d ἀποδεχομένην] ὑποδεχομένην A. B. m. s. Gesn. marg.

^e πλεῦνι] πλέουσι A.

^f ὑπερβάλλειν] ὑπερβάλλει Trinc.

25.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

26 ^a Τιμόθεου.

Τιμόθεος ὁ τῶν Ἀθηναίων στρατηγὸς ἀκούσας τινὸς τῶν συστρατηγούντων αὐτῷ λέγοντος, Ἔρα γε, Τιμόθεε, ἡ πατρίς ἡμῶν χάριτας ἀποδώσει; ἔφη· Ἀλλ' ἡμῖν γένοιτο τὰς ἀξίας ἀποδοῦναι.

27 ^a Ἐκ τῶν Σερήνου.

Οἱ Λάκωνες οἱ ἐπὶ τὸ ὑποσχεῖν δίκας ὑπὲρ τῶν κηρύκων ὡς τὸν ^b μέγαν βασιλέα ἐλθόντες, ἀφείθησάν τε καὶ διὰ τὴν ἀρετὴν ἡζίου αὐτοὺς παρ' αὐτῷ μένειν. Καὶ πῶς, ἔφασαν, ἂν δυναίμεθα τοιαύτην πατρίδα καταλιπεῖν, ὑπὲρ ἧς τοσαύτην ὁδὸν ἤλθομεν ἀποθανούμενοι;

28 ^a Ἀριστείδου.

Ἀριστείδης ^b ἐρωτῶμενος, τί μάλιστα αὐτὸν ^c ἐν τῇ φυγῇ ἐλύπει· τὸ τῆς πατρίδος ὄνειδος, ἔφη, κακῶς ἀκουούσης ἐπὶ τῇ αὐτοῦ φυγῇ.

29 ^a Σεριφίου.

Σεριφίος ὄνειδιζόμενος ὑπὸ ^b Ἀθηναίου τῇ μικροπολιτείᾳ, 228 Ἐμοὶ μὲν, ἔφη, ἡ πατρίς ὄνειδος, σὺ δὲ ^c τῇ πατρίδι.

30 ^a Ἀριστείδου.

Ἡ γυνὴ τῷ Ἀριστείδῃ περὶ ^b τὰ πολιτικὰ διατρίβοντι, εἶθε, ἔφη, τὰ μὲν ἴδια κοινὰ ἐνόμισας· τὰ δὲ κοινὰ, ἴδια.

26.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

27.

^a Σερίνου A. Trinc.^b πέρσην] μέγαν βασιλέα A. Gesn. marg.

28.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.^b ἐρωτῶμενος] ἐρωτηθεὶς Voss. in textu.^c ἐν τῇ] ἐπὶ τῇ Voss.

29.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.^b ἀθηναίου] ἀθηναίων B. m. p. Trinc. Mox τὴν μικροπολίτειαν pro τῇ μικροπολιτείᾳ A. B. m. s.^c τῇ πατρίδι] Articulus deest B. De hoc dicto consulatur Menagius ad Diog. Laert. I. 104. necnon Astius ad Platonis Rep. p. 330. A. sive I. 4.

30.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.^b τὰ πολιτικὰ] τὰ om. A. Voss.

31¹ ^a Χρυσέρμου ἐν β Περσικῶν.

Περσῶν τὴν Ἑλλάδα λεηλατούντων, καὶ πάντων τῶν ἐγχαυρίων συγκεχυμένων, Πausanίας ὁ τῶν Λακεδαιμονίων στρατηγὸς ἀπὸ Ξέρξου ^b πεντακόσια τάλαντα χρυσοῦ λαβῶν, ἔμελλε προδιδόναι τὴν Σπάρτην. Τῶν δὲ ἐπιστολῶν μεσολαβηθεισῶν, ^c Ἠγησίλαος ὁ πατὴρ τοῦ προειρημένου ^d περὶ τῶν συμβεβηκότων ἀκούσας, τὸν υἱὸν μέχρι τοῦ ναοῦ τῆς χαλκιοίκου συνεδίωξεν Ἀθηναῖς, καὶ τὰς θύρας τοῦ τεμένου πλίνθοις ἐμφράξας, μετὰ τῆς γυναικὸς τὴν εἴσοδον ἐφρούρησε, καὶ λιμῶ τὸν προδότην ἀνεῖλεν, ὃν ἡ μήτηρ αἰείρασα ὑπὲρ τοὺς ὄρους ἔρριψεν.

32¹ ^a Δημαράτου β Ἀρκαδικῶν.

Τεγεατῶν πρὸς ^b Φεναάτας πόλεμον ἐχόντων, καὶ χρονίου τῆς παρατάξεως ὑπαρχούσης, συνεφάνησε τοῖς δήμοις ^c τριδύμους ἀδελφοὺς πέμψαι τοὺς μαχησομένους ὑπὲρ τῆς νίκης. Ἀρέσαντος δὲ τοῦ ^d δόγματος, ἔπεμψαν Τεγεάται μὲν ^e τοὺς Ῥηξιμάχου παῖδας, Φεναάται δὲ ^f τοὺς Δημοστράτου. Συμβληθείσης ^g δὲ τῆς παρατάξεως, ^h ἐφονεύθησαν ἐκ τῶν Ῥηξιμάχου δύο· ὁ δὲ τρίτος, τὸ ὄνομα Κριτόλαος, ⁱ στρατηγῆματι τῶν ἀντιπάλων ^k περιεγένετο· προσποιητὴν γὰρ ^l σκεψάμενος φυγὴν, καθ' ἑνὰ τῶν ἐπιδιωκόντων ἀνεῖλε, ^m καὶ ἐγκρατὴς γενόμενος τῆς νίκης, περιχαρὴς

^a Sic A. Trinc. v. Plutarch. Parall. p. 308. B.

^b πεντακόσια] προτακόσια Trinc.

^c ἠγησίλαος] Κλεόμβροτος A. B. uterque in margine.

^d περὶ] παρὰ B. m. p. Trinc.

^a Sic A. Simpl. Δημαράτου Trinc. v. Plut. Parall. p. 309. C.

^b φανείας] φανεάτας Gesn. marg. φεναάτας A. pro γ. l. et sic B. m. s. Mox φαινεάται Trinc.

^c τριδύμους] τριδήμους B. m. p. Trinc.

^d δόγματος] δόματος A.

^e διὰ ῥήξ.] τοὺς ῥήξ. A. Trinc.

^f τοῦ] τοῦ A.

^g οὖν] δὲ A. Deest Trinc.

^h ἐφονεύθησαν] ἐφόνευσαν A. p. m.

ⁱ στρατηγημάτων A. p. m.

^k περιεγένετο] παρεγ. B. m. p. Trinc.

^l σκεψάμενος] σκηψάμενος B. m. s.

^m καὶ] ὅς καὶ A.

πρὸς τοὺς οἰκείους ἔδραμε· πάντων δ' αὐτῷ περιπλοκάς
 συμπαθεῖς δίδόντων, οὐ συνεχάρη ἢ μόνῃ τῷ προειρημένῳ ἢ
 ἀδελφῇ ὁ Δημοδίκη· πεφονεύκει γὰρ αὐτῆς τὸν κατηγγυη-
 μένον ἄνδρα Δημόδικον. Ἀναξιοπαθήσας δὲ ἐπὶ τούτοις ὁ
 νέος, τὴν παρθένον ῥ' ἀποκτεῖναι, καὶ ὑπὸ τῆς μητρὸς φόνου
 κριθεῖς, ἀπελύθη τοῦ ἐγκλήματος.

33 ἃ Δημαράτου ἐν τρίτῳ Τραγωδομένων.

Ἀθηναίων πρὸς Εὐμόλπον ἢ τὸν Θρακῶν βασιλέα πόλεμον
 ἔχόντων, Ἐρεχθεὺς ὁ τῆς Ἀττικῆς προϊστάμενος χρησμὸν 40
 ἔλαβεν, ὅτι νικήσει τοὺς ἐχθροὺς, εἰάν ἔ τὴν πρεσβυτάτην τῶν
 θυγατέρων Περσεφόνην θύσῃ. ἃ Παραγενόμενος ἔ δ' εἰς Ἀ-
 θήνας ἱ Θρασιθέα τῇ γυναικὶ τὴν ἑ πυθόχρηστον μαντείαν
 ἀπήγγειλεν· εἶθ' οὕτω τὴν κόρην προσαναγαγὼν τοῖς βωμοῖς
 ἀνείλε, καὶ συμβαλὼν τὸν πόλεμον ἐγκρατῆς ἐγένετο τῆς
 νίκης.

34 ἃ Ἱεροκλέους ἐκ τοῦ Πῶς πατρίδι χρηστέον.

Μετὰ τὸν περὶ θεῶν λόγον εὐλογώτατόν ἐστιν ὑποθέσθαι, 50
 πῶς πατρίδι χρηστέον. Ἔστι γὰρ ἰστανεὶ δεύτερός τις θεὸς
 αὕτη, νῆ Δία, ἢ πρῶτος καὶ μείζων γονεὺς· παρ' ὃ δὴ καὶ
 ὁ τούνομα τῷ πράγματι ἔ τίθέμενος, οὐκ ἀνεντρεχῆς ἔθετο,
 παρασχηματίσας μὲν τῷ πατρὶ, θηλυκῶς δ' ἔξενεγκῶν, ἴν
 οἶον μίγμα ἃ τυγχάνοι, τῆς τε τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρώας.

ⁿ μόνῃ] μόνῳ B. m. p. Trinc.

^o δημοδίκη] Prius in A. scr. Δη-
 μονίκη. sed em. a p. m.

^p ἀποκτεῖναι] Lego ἀπεκτεῖνε.

GESNER.

33.

^a Sic A. Simpl. Δημαράτου Trinc.

^b τῶν θρ.] τὸν θρακῶν A.

^c μὲν] τὴν A. Trinc. Mox Ges-
 nerus corrigit Περσεφόνην.

^d παραγενόμενος] περιγ. B. Trinc.

^e δ'] ὃ δ' A. Trinc.

^f θρασιθέα] ἱθρασιθέα A. Πραξι-
 θέα emendavit Valesius ad Har-

porcat. p. 262. ex Lycurgo adv.
 Leocratem p. 143 = 202. Reisk.

^g Πυθόχριστον] πυθόχρηστον A.

34.

^a Sic A. Simpl. Ἱεροκλέους Trinc.
 p. 284. ed. Needham.

^b πρῶτος] πρῶτον Trinc.

^c τίθέμενος] θέμενος B. τὸ πρῶγμα
 τίθέμενος Trinc.

^d τυγχάνοι] τυγχάνῃ τῆς τοῦ τε π.
 et in marg. τοῦ τε πρὸς καὶ τῆς μη-
 τρὸς· ἢ τῆς τε πατρώας καὶ τῆς μη-
 τρώας. A.

Καὶ δὴ οὗτος μὲν ὁ λόγος ὑπαγορεύει πατρίδα τιμᾶν, ἐπίσης τοῖς δυσι γονεῦσι τὴν μίαν· ὥστε ^εθατέρου μὲν τῶν γινομένων ^δ ὀποτερουῶν καὶ δεῖ ^ε προκρίνειν τὴν πατρίδα, προτιμᾶν ^h δ' αὐτῆς μηδ' ἅμα τοὺς δύο, δι' ἴσης δὲ μοίρας ἄγειν. Ἄλλ' ἕτερος αὖ λόγος ἐστίν, ὃς παρακαλεῖ καὶ προτιμᾶν αὐτὴν τῶν γονεῶν, ἵαμά τοῖν ^k δυῶν καὶ οὐ τοῖ ^l μόνον τούτων, ἀλλὰ καὶ γυναικὸς σὺν αὐτοῖς καὶ τέκνων καὶ φίλων, καὶ ἀπαξαπλῶς μετὰ θεοῦ τῶν ἄλλων ἀπάντων.

35 ^a Ἐν ταυτῶ.

Ὡσπερ οὖν ἀνόητος μὲν ὁ τῶν πέντε δακτύλων τὸν ἕνα προκρίνων, ^b εὐλόγιστος δὲ ὁ τοὺς πέντε τοῦ ἑνός· ὁ μὲν γὰρ ἀτιμάζει καὶ ^ε τὸ προκείμενον, ὁ δ' ἐν τοῖς πέντε καὶ τὸν ἕνα περισώζει· τοῦτον δ' αὖ τὸν τρόπον, καὶ ὁ μὲν ἑαυτὸν τῆς πατρίδος πλέον σώζειν βουλόμενος, ^d πρὸς τῶν δρᾶν ἀθέμιτα, καὶ ἄλλως ἀνόητος ἰμεύρων ἀδυνάτων· ὁ δὲ ἑαυτοῦ προτιμῶν τὴν πατρίδα, θεοφιλῆς τε καὶ τοῖς λογισμοῖς ἀραρώς. Εἴρηται δ' ὅμως, ὡς ^e καὶ εἰ μὴ ^f συναριθμοῖ τις τῶ συστήματι, κατ' ἰδίαν δ' ἐξετάζοιτο, καθῆκεν τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας τὴν τοῦ συστήματος προκρίνειν, ὅτι ^g τὴν ὡς πολίτου σωτηρίαν ἀνύπαρκτον ἀπέφαινε ἢ τῆς πόλεως ἀπώλεια, καθάπερ καὶ τὴν ^ε τοῦ ἑνός δακτύλου, ὡς μέρους χειρὸς, ἢ τῆς χειρὸς ἀναίρεσις. Καὶ δὴ κατὰ τούτων

^e θατέρου] θατέρους A. Trinc.

Μοχ γειναμένων Bentleius.

^δ ὀποτερουῶν] ὀποτεροῦν καὶ δὴ Trinc.

^ε προκρίνειν] προκρίνων Trinc.

^h δ'] δι' B. m. p. Trinc.

^l ἀλλὰ] Malim ἅμα. GESNERUS.

^k τῶν δυῶν] τῶν δυῶν A.

^l μόνων] μόνον A. B. m. s.

εὐλογος B. et A. m. sec.

^c τὸ] τὸ A. τὸν προκρινόμενον Bentleius.

^d πρὸς τῶ] πρὸς τὸ A.

^e καὶ] ἂν B.

^f συναριθμοῖ] συναριθμῶν A. Trinc. Sequentia ad Thucydid. II. 60. spectare notat Wassius.

^g τοῦ ἑνός δακτύλου, ὡς μέρους] τὴν ὡς δ. ὡς μέρος A. τὴν ὡς δ. ὡς μέρους Trinc.

ἡμῖν συγκεφαλαιώσθω, διότι χρὴ τὸ ^h κοινὸν συμφέρον τοῦ
ⁱ ἰδία μὴ χωρίζειν, ἀλλ' ἐν ἡγεῖσθαι καὶ ταυτόν· τό τε γὰρ
 τῇ πατρίδι συμφέρον κοινόν ἐστι καὶ τῶν κατὰ μέρος ἐκά-
 στῶ, τὸ γὰρ ὅλον δίχα τῶν μερῶν ἐστίν οὐδέν· ^k τό τε τῶ
 πολίτῃ συμφέρον προσήκει καὶ τῇ πόλει, εἴαν γε ὡς ^l συμ-
 φέρον πολίτῃ λαμβάνηται. Καὶ γὰρ ^m τὸ χορευτῆ ὡς χο-³⁰
 ρευτῆ λυσιτελές καὶ τῶ ὄλω χορῶ κερδαλέον ἀν εἶη. Τοῦ-
 τον οὖν τὸν λόγον ἐνθέμενοι πάντα ταῖς διανοίαις, πολὺ φῶς
 ἔχομεν ἐν τοῖς κατὰ μέρος, ὥστε ἐν μηδενὶ παραλιπεῖν και-
 ρῶ τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθῆκον.

36 ^a Ἐν ταυτῶ.

Ἦν ^b οὐνεκά φημι δεῖν ^c ἀποικονομεῖσθαι πᾶν καὶ πάθος
 καὶ νόσημα τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς τὸν πατρίδι χρησόμενον κα-
 λῶς. Δεῖ δὲ καὶ τοὺς νόμους τῆς πατρίδος καθάπερ τινὰς
 θεοὺς δευτέρους συντηρεῖν αὐτὸν ^d τελειοῦντα κατὰ τὴν τού-⁴⁰
 των ὑφήγησιν· κἂν ἢ παραβαίνειν τις αὐτοὺς ἢ νεωχμοῦν
^e ἐπιχειροῖη, σπουδῆ πάσῃ κωλύοντά καὶ πάντα τρόπον ἐναν-
 τιούμενον. Οὐ γὰρ ἀγαθὸν ἐπιτήδευμα πόλει, δι' ἀτιμίας
 ἀγόμενοι νόμοι, καὶ τὰ νέα προκρινόμενα τῶν παλαιῶν.
 Ὅθεν καὶ τῶν ψηφισμάτων καὶ τῆς παραθέρμου ταύτης
^f καινουργίας εἰρκτέον τοὺς ἀθαδέστερον ἐπὶ τοῦτ' ἰόντας.
 Ἀποδέχομαι ^g γοῦν ἔγωγε καὶ τὸν τῶν Λοκρῶν νομοθέτην

^h κοινὸν συμφέρον] κοινὸν ἢ σ. Α.
 B. m. p. Trinc.

ⁱ ἰδία μὴ] μὴ ἰδία sic A. μὴ ἰδία
 Trinc. B. m. p. ἰδία μὴ m. s.

^k τό τε τῶ] τό τε τὸ Trinc.

^l συμφέρον πολίτῃ] πολίτῃ συμ-
 φέρον A.

^m τὸ] τῶ A. Trinc. Mox χορῶ
 om. Trinc.

36.

^a Sic. A. p. 286. ed. Needham.

^b οὐνεκά] οὖν ἕνεκα B. m. s.

^c ἀποικονομεῖσθαι] ἀποκομεῖσθαι A.

ἀποκοδομεῖσθαι Gesnerus margine,
 e conjectura.

^d τελειοῦντα] τελειότητα B. m. p.
 Trinc. κἂν ἢ pro κἂν εἰ Needham.

^e ἐπιχειροῦν] ἐπιχειροῦ B. m. s.
 ἐπιχειροῖη Bentleius. Mox πᾶσι
 Trinc. Infra pro προκρινόμενα vulgo
 ἀποκρινόμενα. Correxist Bentleius.

^f καινουργίας] κενουργίας Trinc. B.
 p. m. καινουργίας B. m. s. ed.

Francof. Mox εἰκτέον A. Trinc.

^g ὄν] γοῦν A.

Ζάλευκον, ὃς ἐνομοθέτησε τὸν ^h καινὸν εἰσοίσοντα νόμον, βρό- 50
 χου περικειμένου τῷ τραχήλῳ τούτο ποιεῖν, ὡς ⁱ ἀκαρῆς οἰ-
 χοιτο πνιγεῖς, εἰ μὴ μάλα σφόδρα λυσιτελῶς τῷ ^k κοινῷ
 παραδιατάττοιτο τὴν ἐξ ἀρχῆς τῆς πολιτείας ^l κατάστασιν.
 Οὐδὲν δ' ἦττον τῶν νόμων καὶ τὰ ἔθνη φυλακτέον ^m τά γε
 ὄντως πάτρια, καὶ τάχα που πρεσβύτερα καὶ τῶν νόμων
 αὐτῶν. ⁿ εἰ τά τε χθιζὰ ταῦτα καὶ ^o πρωιζὰ τὰ νῦν εἰς
 ἀπάσαν εἰσηγμένα πόλιν, οὔτε πάτρια ἠγητέον, καὶ τάχ' ²³⁰
 οὐδὲ ἔθνη τὸ σύνολον. Εἶτα τὸ μὲν ἔθος ἀγραφὸς τις εἶναι
 βούλεται νόμος, καλὸν ἐπιγεγραμμένος νομοθέτην, τὴν τῶν
 χρωμένων ἀπάντων εὐαρέστησιν, ἴσως δέ που καὶ τοῖς φύσει
 δικαίοις ἐγγυς βάλλων.

ΠΕΡΙ ΞΕΝΗΣ. Μ.

1 ^a Εὐριπίδου Φιλοκτῆτη.

Πατρίς καλῶς πρᾶσσουσα τὸν εὐτυχοῦντ' αἰεὶ
 μείζω τίθησι, ^b δυστυχοῦντα δ' ἀσθενῆ.

2 ^a Τοῦ αὐτοῦ Φαεθοντι.

Ὡς πανταχοῦ γε πατρίς ἢ βόσκουσα γῆ.

3 ^a Ἐκ τῶν Πλουτάρχου Περί Φυγῆς.

Ὅθεν εὖ μὲν ὁ Ἡράκλῆς εἶπεν ἐρωτηθεὶς,

Ἄργεῖος, ἢ Θηβαῖος; οὐ γὰρ εὐχομαι

^b μιᾶς ἀπας μοι πύργος Ἑλλήνων πατρίς.

^h καινὸν] κοινὸν B. m. p. Trinc.

ⁱ ἀκαρῆς] ἀκαρῆς A. B. ὁ καρῆς
 Trinc. Vide Wesselingium ad
 Diod. Sic. XII. 17.

^k κοινῷ] κοινῷ A. Trinc. παρα-
 διαλλάττοιτο pro παραδιατάττοιτο
 Bentleyus.

^l κατάστασιν] σου κ. A. p. m.
 Postea σου delet.

^m τά γε] τά τε B.

ⁿ εἰ τάτε] τάδε Gesneri margo.
 τὰ δὲ sine ei Needhamus.

^o πρωιζὰ] πρωιζὰ A. B.

1.

^a Sic A. Scil. Fr. 12. Simpl.
 Εὐριπίδου Trinc.

^b δυστυχοῦντα] δυστυχοῦσα B.

2.

^a Sic A. Scil. Fr. 2. Deest
 lemma Trinc.

3.

^a Sic Trinc. A. m. sec. τοῦ Πλ.
 pr. v. p. 600. F.

^b μιᾶς] om. B. Supra ἀργεῖος εἰ,
 ἢ Trinc.

4^a Ἄλλ' ἡμεῖς, ὥσπερ μύρμηκες ἢ μέλιτται μυρμηκίᾶς²⁰ μιάς ἢ κυφέλης ἐκπεσόντες, ἀδημονοῦμεν, ^b καὶ ξενοπαθοῦμεν, οὐκ εἰδότες οὐδὲ μεμαθηκότες οἰκεία τὰ πάντα ποιῆσθαι, καὶ νομίζειν ὥσπερ ἐστίν. ^c Καίτοι γελῶμεν τὴν ἀβελτηρίαν τοῦ φάσκοντος ἐν Ἀθήναις βελτίονα σελήνην τῆς ἐν Κορίνθῳ τρόπον τινὰ τὸ αὐτὸ πάσχοντες, ^d ὅτ' ἂν ἀμφιγνοῶμεν ἐπὶ ^e ξένης γενόμενοι τὴν γῆν, τὴν θάλατταν, τὸν αἴρα, τὸν οὐρανὸν, ὡς ἕτερα καὶ διαφέροντα τῶν συνήθων. Ἡ μὲν γὰρ φύσις ἐλευθέρους ἡμᾶς καὶ λελυμένους ἀφήσιν, αὐτοὶ δὲ ἡμεῖς συνδέομεν ἑαυτοὺς ^f καὶ στενοχωροῦ-³⁰μεν. Πλοῦτον ^g γὰρ ἀποβάλλοντα ραδίως καὶ ταχέως οὐκ ἐστίν ^h ἄλλον συναγαγεῖν· πατρίς δὲ γίνεται πᾶσα πόλις εἴθως ἀνθρώπῳ χρῆσθαι μεμαθηκότη· ἂν γὰρ σκοπῆς ἄνευ κενῆς δόξης τὴν ἀλήθειαν, ὁ μίαν πόλιν ἔχων, ξένος ἐστὶ τῶν ἄλλων ἀπασῶν καὶ ἀλλότριος. Ἀριστοτέλης ἦν ἐκ Σταγειρίων, Θεόφραστος ἐξ Ἐρεσίου, Στράτων ἐκ Λαμφάκου, Γλαύκων δὲ ἐκ Τρωάδος, Ἀρίστων ἐκ ⁱ Κέω. Τού-⁴⁰τους ἐδίωξεν οὐδεὶς, ἀλλ' αὐτοὶ διώκοντες ἡσυχίαν καὶ σπουδὴν, ἧς οὐ πᾶν μέτεστιν οἴκοι τοῖς ἠντινοῦν δόξαν ^k ἢ δύναμιν ἔχουσι, τὰ μὲν ἄλλα λόγοις, τοῦτο δὲ ἡμᾶς ἔργῳ διδάσκουσι. Καὶ γὰρ νῦν οἱ δοκιμάτατοι καὶ κράτιστοι ζῶσιν ἐπὶ ^l ξένης, οὐ μετασταθέντες, ἀλλὰ μεταστάντες.

5^a Ἐν ταυτῷ.

Τὸ δὲ ^b ἀληθέστατον ἢ ψυχὴ φεύγει, καὶ πλανᾶται, θείοις

4.

^a p. 601. C. Cum præcedentibus conjungunt A. Trinc.

^b καὶ ξενοπαθοῦμεν om. A. N. Damasc. Trinc.

^c καὶ τοι usque ad πάσχοντες om. A. Trinc.

^d ἔταν] εἶτα ἐὰν A. Trinc.

^e ξένης] ξένους A. m. p.

^f καὶ om. A. Trinc.

^g γὰρ] δὲ A. Trinc. Dein ἀποβάλλοντι B. pro ἀποβάλλοντα.

^h ἄλλον] ἄλλο A. Infra ὁμοίαν Tr.

ⁱ κέω] κωτιέων A. B. m. s. κωτιέων m. p. Trinc.

^k ἢ] καὶ A.

^l ξένης] ξένους Trinc. et mox μεταθέντες pro μεταστάντες.

5.

^a Sic A. Deest lemma Trinc. p. 607. D.

^b ἀληθέστατον] ἀμαθέστατον B. m. p. Trinc.

ἐλαυνομένη δόγμασι καὶ νόμοις, εἶτα ὡς περ ἐν νήσῳ σάλον
 ἐχούσῃ ^c πολὺν, καθάπερ ^d φησὶν ὁ Πλάτων, ὁστρέου τρόπον ⁵⁰
^c ἐνδεδεμένη τῷ σώματι, διὰ τὸ μὴ ἀναφέρειν μηδὲ μνημο-
 νεύειν,

ἐξ οἷς τιμῆς τε καὶ ὅσου μήκεος ὄλβου

μεθέστηκεν, οὐ Σάρδεων Ἀθήνας, οὐδὲ Κορίνθου Λῆμνον ^f ἢ
 Σκύρον, ἀλλ' οὐρανοῦ καὶ σελήνης γῆν ἀμειψαμένη, καὶ τὸν
 ἐπὶ γῆς βίον. Ἄν μικρὸν δὲ ἐνταῦθα τόπον ἐκ τόπου παρ-
 ἀλλάξῃ, δυσανασχετεῖ καὶ ξενοπαθεῖ, καθάπερ φυτὸν ^g ἀ- ²³¹
 γεννὲς ἀπομαραινόμενη. Καίτοι ^h φυτῶ μὲν ἐστὶ τις χώρα
 μᾶλλον ἑτέρας ἑτέρα πρόσφορος, ἐν ἣ τρέφεται, καὶ βλα-
 στάνει ⁱ βέλτιον ἀνθρώπου δὲ οὐδεὶς ἀφαιρεῖται τόπος εὐ-
 δαιμονίαν, ὡς περ οὐδὲ ^k ἀρετὴν, οὐδὲ φρόνησιν.

6 ^a Δημοκρίτου.

Ξενιτεῖα βίου αὐτάρκειαν διδάσκει· μάζα γὰρ καὶ σπι-
 βας λιμοῦ καὶ κόπου γλυκύτατα ἰάματα.

7 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄνδρι σοφῶ πᾶσα γῆ βατή· ψυχῆς γὰρ ἀγαθῆς πατρὶς
 ὁ ζῦμπος κόσμος.

8 ^a Τέλητος Περὶ Φυγῆς.

Μήποτε πρὸς μὲν τὸν οἰόμενον ἀλογιστοτέρους τὴν φυγὴν ¹⁰
 ποιεῖν, ὀρθῶς ἂν παραβάλλοιτο τὰ ἐπὶ τῶν τεχνῶν· ὅτι ὄν
 τρόπον ^b οὐδὲ αὐλεῖν, οὐδὲ ὑποκρίνεσθαι χειρόν ἐστιν ἐπὶ ξένης
 ὄντα, οὕτως οὐδὲ βουλευέσθαι· πρὸς δὲ τὸν κατ' ἄλλό τι
 ἡγούμενον τὴν φυγὴν ^c βλαβερόν εἶναι, μὴ οὐδὲν ^d λέγητε πρὸς

^c πολὺν om. Damasc. A. N.
 Trinc. Supra νήσει Trinc.

^d ὁ φησὶν] φησὶν ὁ A. Trinc.

^e ἐνδεδεμένη] δεδεμένη A. N. Trinc.

^f ἢ σκύρον om. A. Damascen.
 Trinc.

^g ἀγενὲς] ἀγενὲς A. Trinc.

^h φυτῶ] φαιτῶ Trinc.

ⁱ βέλτιον] μέτριον Damasc.

^k ἀρετὴν] τὴν ἀρετὴν B.

6.

^a Sic A. Trinc.

7.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

8.

^a Sic A. Trinc.

^b οὐδὲν αὐλεῖν] οὐδὲ ἀρχεῖν Damasc.
 οὐδὲ A. B.

^c βλαβερόν] βλαβερόν A. ex em.

^d λέγητε] λέγηται A.

τὸ τοῦ Στίλπιανός, ὃ καὶ πρῶν^ε εἰπόντι λέγειν φησί· Καὶ
 τίνων ἢ φυγῇ, ποίων ἀγαθῶν στερίσκει, τῶν περὶ ψυχὴν, ἢ
 τῶν περὶ ¹τὸ σῶμα, ἢ τῶν ἐκτός; εὐλογιστίας, ὀρθοπρα-
 γίας, εὐπραγίας ἢ ^βφυγῇ στερίσκει; Οὐ δὴ. Ἀλλὰ μὴ ²⁰
^δἀνδρείας, ἢ δικαιοσύνης, ἢ ἄλλης τινὸς ἀρετῆς; Οὐδὲ τοῦτο.
 Ἀλλὰ μὴ τῶν περὶ τὸ σῶμά τινος ἀγαθῶν, ἢ οὐχ ὁμοίως
 ἐστὶν ἐπὶ ξένης ὄντα ὑγιαίνειν, καὶ ἰσχύειν, καὶ ὄξυ ὄραν,
 καὶ ὄξυ ἀκούειν, ἐπίστε δὲ μᾶλλον ^ιἢ ἐν τῇ ἰδίᾳ μένοντα;
 Καὶ μάλα. Ἀλλὰ μὴ τῶν ἐκτός ^κστερίσκει ἢ φυγῇ; ἢ οὐ
 πολλοῖς ἄφθη τὰ πράγματα κατὰ τὴν ¹τῶν τοιούτων ὑπαρξίν
 ἐπιφανέστερα ^μγεγονότα φυγάδων γενομένων; ἢ οὐ Φοῖνιξ
 ἐκ Δολοπίας ἐκπεσὼν ὑπὸ Ἀμύντορος εἰς Θεσσαλίαν φεύγει; ³⁰

Πηλέα ^νδ' ἐξικόμην,

Καὶ μ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ μοι ἄπασε λαόν.

Θεμιστοκλῆς ^οἐκεῖνος, ὃ παῖ, φησὶν, ^ρἀπωλόμεθ' ἂν εἰ μὴ
 ἀπωλόμεθα· νῦν δὲ πολλῇ τῶν τοιούτων ἀφθονία. Ποίων οὖν
 ἀγαθῶν ἢ φυγῇ στερίσκει, ἢ τίνος κακοῦ παραιτία ἐστίν; ἐγὼ
 μὲν γὰρ οὐχ ὄρω. Ἀλλ' ἡμεῖς πολλαχοῦ ^ραὐτοὺς κατορύττο-
 μεν, καὶ φυγάδες γενομένοι καὶ ἐν τῇ ἰδίᾳ μένοντες. Οὐκ ⁴⁰
 ἄρχουσί φησιν, οὐ πιστεύονται, οὐ παρρησίαν ἔχουσιν. Ἐνιοὶ
 δέ ^τγε καὶ φρουροῦσι τὰς πόλεις παρὰ βασιλεῦσι, καὶ ἔθνη
 πιστεύονται, καὶ δῶρεάς μεγάλας καὶ συντάξεις λαμβά-
 νουσι. Λυκῖνος ἐκεῖνος, οὐ παρ' ἡμῖν ἐφρούρει φυγὰς ὧν ἐκ
 τῆς Ἰταλίας, πιστευόμενός παρ' Ἀντιγόνω; καὶ τὸ προσ-

^ε εἰπόντι] εἰπόν τι Damasc. Mox
 καὶ ποίων Gesnerus in versione, ἢ
 ποίων Jacobs.

¹ τὸ σῶμα] deest τὸ B.

^β φυγῇ στερίσκει] φυγῆς στερίσκη
 A. ἢ φυγῆς στερίσκει Trinc.

^δ ἀνδρείας] ἀνδρίας A.

^ι ἢ om. Trinc. B. p. m.

^κ στερίσκει] στερίσκη A.

¹ τῶν τοιούτων] τῶν om. Trinc.

^μ γεγονότα om. A. γεγονότων Tr.

^ν δ'] γὰρ B. Trinc.

^ο ἐκεῖνος] δ' ἐκεῖνος B. ubi mox
 φησιν a m. s. Deest Trinc.

^ρ ἀπωλόμεθα] ἀπωλόμεθ' ἂν εἰ μὴ
 ἀπωλόμεθα Damasc. A. in marg.
 B. m. s. Vide Plutarch. II. 185.
 F. 328. F. 602. A.

^ρ αὐτὰς] αὐτοὺς A. B. m. s. Da-
 masc. Gesneri margo.

^τ γε om. Trinc.

ταπτόμενον ἐποιούμεν Λυκίνῳ ἡμεῖς ἐν τῇ ἰδίᾳ μένοντες; Ἰππομέδων ὁ Λακεδαιμόνιος ὁ νῦν ἐπὶ Θράκης ^α καθιστάμενος ὑπὸ Πτολεμαίου, Χρεμωνίδης καὶ Γλαύκων οἱ Ἀθηναῖοι, οὐ πάρεδροι καὶ ^β σύμβουλοι; ἵνα μὴ τὰ παλαιὰ σοι λέγω, ⁵⁰ ἀλλὰ ^γ τὰ καθ' ἡμᾶς. Καὶ τὸ τελευταῖον οὐκ ἐπὶ στόλου τηλικούτου ἐξαπεστάλη, καὶ χρημάτων τοσούτων πιστευόμενος, καὶ τὴν ἐξουσίαν ἔχων ὡς βούλοιο χρῆσθαι; Ἄλλ' ἐν γε τῇ ἰδίᾳ οὐκ ἄρχουσιν οἱ φυγάδες· οὐδὲ γὰρ ^δ αἱ γυναῖκες οἴκοι μένουσαι, οὐδ' οἱ παῖδες, οὐδὲ τὰ μειράκια ταυτὶ, οὐδ' οἱ ἔξωροι τῇ ἡλικίᾳ. Ἄλλὰ ^ε μή τι δυσχερὲς αὐτοῖς εἶη ^ς ὀδυνᾶντο ἐπὶ τούτῳ, οὐκ ἂν ἦσαν βᾶκηλοι; τί ²³² δὲ καὶ διαφέρει ἄρχειν ἢ ἰδιατεύειν; ἢ πολλῶν, ἢ ὀλίγων καὶ ἠβώντων βασιλεύσεις, ἐγὼ δὲ ὀλίγων καὶ ἀνήβων παιδαγωγὸς γενόμενος, καὶ τὸ τελευταῖον ἐμαυτοῦ· τῇ γὰρ αὐτῇ ἐμπειρίᾳ χρώμενον, καὶ τοὺς πολλοὺς καὶ τὸν ἕνα, καὶ δημοσιεύοντα, καὶ κατ' οἰκίας ἐργολαβοῦντα, καὶ ἐπὶ ξένης ὄντα, καὶ ἐν τῇ ἰδίᾳ μένοντα, καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν εὐβουλίαν, καὶ τῇ ἀρχῇ καλῶς καὶ τῇ ἰδιατείᾳ ἐστὶ χρῆσθαι. Τί οὖν διοίσει ^ζ μοι, εἰ μὴ ἄρξω, ἀλλὰ ἰδιατεύσω; Ἄλλ' ¹⁰ οὐδὲ ἐξουσίαν ἔξεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν ἰδίαν. Οὐδὲ γὰρ νῦν εἰς τὸ ^α Θεσμοφόριον ἐξουσίαν ἔχω, οὐδὲ γυναῖκες εἰς τὸ τοῦ ^β Ἐνναλίου, οὐδ' εἰς τὰ ἄβατα ἔχομεν. Ἄλλὰ εἰ ἐπὶ ^ς τούτῳ ἄχθοιτό τις, οὐκ ἂν παιδαριώδης εἶη; Οὐδὲ εἰς τὸ γυμνάσιον ἐνίστε ἐξουσίαν ἔχω, ἀλλ' ἀπελθὼν εἰς τὸ βαλανεῖον ἠλειψάμεν τῇ αὐτῇ παλαιστρικῇ χρώμενος, ἢ καὶ ^δ πρὸ τοῦ

^α καθεστάμενος] καθιστάμενος A.

^β σύμβουλοι] σύμβολοι A.

^γ τὰ καθ'] τὰ om. A. Vid. Wyttenbach. in Annot. ad J. Bakii Posidonium pag. 263. Plutarch. Disput. de Puer. Educ. p. 23 = 38.

^δ αἱ γυναῖκες] deest articulus A.

^ε ἀλλὰ εἰ] εἰ om. A. Damasc. Trinc. Videtur leg. ἀλλὰ μή τι δ.

αὐτοῖς ἦ; εἰ δ. °

^ς ὀδυνᾶντο] ὀδυνᾶντο A. ὀδυνᾶντο

B.

^ζ μοι om. A.

^α θεσμοφόριον] θεσμοφόρ¹⁰⁹ A. m. s.

^β ἐνναλίου] ἐνναυλίου Damasc.

^ς τούτῳ] τούτο A.

^δ πρὸ τοῦ] πρὸ τῶν Damasc.

ἐν τῷ γυμνασίῳ. Οὕτω καὶ δεῦρο ἄβατον ἠγησάμενος τὴν
 ἰδίαν, μεταβάς ἀλλαχοῦ κατοικῶ. Οὐκ οὖν ἀκλήρημά τι ²⁰
 καὶ ὄνειδος ἐμὸν, ^cεἰ μετὰ πονηρῶν οἰκήσω; δύναμαι δὲ
 μεταβάς ὥσπερ ἐξ ἐτέρας νεῶς εἰς ἑτέραν ὁμοίως εὐπλοεῖν,
 οὕτως ἐξ ἐτέρας πόλεως εἰς ἑτέραν πόλιν ὁμοίως εὐδαιμονεῖν.
 Ἡ ἐμὸν ὄνειδος, ἀλλὰ οὐ τῶν ἐμὲ ἐκβαλλόντων ἐπιεικῆ καὶ
 δίκαιον ὄντα; Οὐκ ἀηδῶς ^f Φιλῆμων ^g ἠσσωμένου γάρ
 ποτε αὐτοῦ καὶ ἀπηλλαχότος ^h ἄστεως συναντῶντές τινες,
ⁱ ὡς εὐημέρηκας, ἔφασαν, Φιλῆμον· Ὑμεῖς μὲν ^k οὖν, φησιν ³⁰
 οἴεσθε οὕτω ^l τεθεαμένοι· ἐγὼ μὲν γὰρ αἰεὶ ἀγαθὸς ἂν δια-
 τελεῶ. Τί οὖν; ὑπὸ χειρόνων φυγαδεύεσθαι, ^m οὐ παροιμία; Σὺ
 δ' ἂν ἐβούλου, φησιν, ὑπὸ καλῶν καὶ ἀγαθῶν; ἢ οὐχ οὕτω
 μὲν σὸν ἐγκλημα; οὐθένα γὰρ ἀγνωμόνως καὶ ἀδίκως ἄν-
 δρες ἀγαθοὶ φυγαδεύουσιν· οὐ γὰρ ἂν ἦσαν δίκαιοι. Παρευ-
 δοκιμῆσθαι οὖν ὑπὸ τῶν τοιούτων καὶ χειροτονία καὶ ψήφω,
 οὐκ ὄνειδος; Οὐ σὸν γε, ἀλλὰ τῶν τούτους χειροτονούντων,
 καὶ ψηφοφορούντων ὥσπερ εἰ τὸν ἀριστον ἰατρὸν ἀφέντες, ⁴⁰
 φαρμακοπῶλην εἰλοντο, καὶ τούτῳ τὸ δημόσιον ἔργον ἐνεχεί-
 ρισαν, πότερ' ⁿ ἂν τοῦ ἰατροῦ εἶπας ἂν ὄνειδος καὶ ^o ἀκλήρη-
 μα ^p τοῦτο, ἢ τῶν ἐλομένων; Ἀλλὰ τοῦτό γε εὐρεθῆναι τὴν
 πατρίδα μοχθηρὰν καὶ ^q ἀχάριστον οὔσαν, εἰς ^r ἢ ἢ πολλά τις
 ἐπόνησε, πῶς οὐκ ἀκλήρημα; Καὶ πῶς ἂν εἶη τοῦτο ἀκλή-
 ρημα, ἀλλ' οὐκ ^s εἰ δεῖ εἰπεῖν οὕτως εὐκλήρημα, τὸ γινῶναι ποῖα

^c εἰ μὴ] μὴ om. A.

^f φιλήμων] φιλῆμ^{ον} A.

^g ἠσσωμένου] Dedi hoc facili
 emendatione. ἠσσαν ἴσμεν οὐ A. Tr.
 ἠσσω ἴσμεν καὶ Gesner. qui in marg.
 leg. Φιλῆμονι σύσσημεν.

^h ἄστεως] ἄστεως Margo ed.
 Francof.

ⁱ ὡς εὐημ.] Leg. οὐκ εὐημ. Margo
 ed. Franc.

^k οὖν] Lego οὐ vel οὐκ, ut sensus
 constet. GATAKER M. A. p. 254.

ἡμεῖς Trinc.

^l τεθεαμένοι] For. διατεθειμένοι.
 Margo ed. Franc.

^m οὐ om. Damasc.

ⁿ ἂν om. A.

^o ἀκλήρημα] ἀνακλήρημα A.

^p τοῦτο] τοῦτον A.

^q ἀχάριστον οὔσαν] ἀχαριστοῦσαν
 A.

^r ἢ ἢ πολλά τις] ὅν πολλάκις B.

^s ἢ δεῖ εἰπεῖν] ἢ δεῖ εἰπεῖν οὕτως A. εἰ
 δεῖ εἰπεῖν οὕτως Damasc.

τις ^t πρότερον μὴ εἰδότες; Ἄλλ' εἰ μὲν τὴν γυναῖκα ἦσθου πονη-⁵⁰
 ρὰν καὶ ἐπίβουλον οὔσαν, πρότερον μὴ εἰδώς, ἂν ^u ἔσχες χά-
 ριν, καὶ ^w εἰ τὸν οἰκέτην δραπέτην, καὶ κλέπτην, ἵνα φυλάτῃ
 εἰ δὲ τὴν πατρίδα πονηρὰν καὶ ἀχάριστον ἦσθου, ἀκληρεῖν
^x ἠγήσῃ, ἀλλ' οὐ χάριν ἔχεις; Ἄλλ' ὁμῶς μέγα ^y μοι δοκεῖ τὸ
 ἐν ^z ἧ ² ἐγένετό τις καὶ ἐτράφη, ^a καὶ ἐν ταύτῃ καταγενέσθαι.
^b Πότερον καὶ ἐν οἰκίᾳ ἐν ἧ ἐτράφη καὶ ἐγένου, ἐν ταύτῃ κα-
 ταγενέσθαι, κὰν ἦ σαπρὰ καὶ ρέουσα καὶ καταπίπτουσα
 καὶ ἐν νῆϊ ἐν ἧ ἐγένου, καὶ ἐκ παιδίου ^c ἐπλεῖς, ἐνταῦθα κὰν ²³³
 ἀκάτιον ^d ἦ, οὐδ' εἰ κωπηλατοῦντα ἀπορρηγνυσθαι δεῖοι,
^e εἰς τὴν εἰκόσορον ^f μεταβάντα ἀσφαλῶς καὶ ^g ἀκόπως;
 Καὶ ὀνειδίζουσι μὲν, ὅτι Κύπριος, ^h ὅτι Μυκόνιος, ἢ ⁱ ὅτι Βελ-
 βινῆτης· ὁμῶς δὲ μέγα τί φασὶ τὸ ἐν ἧ ἐγένετό τις καὶ
 ἐτράφη, ἐν ταύτῃ καταβιῶναι, καὶ τὰς πλείους μὲν ἐξώλεις
 τῶν πόλεων, καὶ τοὺς ἐνοικοῦντας ἀσεβεῖς, μέγα δὲ καὶ
 προσηγὲς τὴν πατρίδα, ὡσπερ καὶ αὐτή. Ἄλλὰ ^k καὶ ὅτι μέ-¹⁰
 τοικός, ὀνειδίζουσι δὲ πολλοὶ ^l λέγοντες, μέτοικε,

σὺ δ' ^m εὐγενὴς ὦν, τήνδε δουλώσας ἔχεις.

^t πρότερον] πότερον Damasc.

^u ἔσχες] εἶσχες Damasc.

^w εἰ om. Damasc.

^x ἠγήσῃ] ἠγήσῃ A. B. m. s. Da-
 masc. ἠγή σου B. m. p. Trinc.

^y μοι] σοι B. m. p. Trinc.

^z ἐγένετο] ἐγένετο Trinc.

^a ἐν ταύτῃ] καὶ ἐν ταύτῃ A.

^b πότερον usque ad γενέσθαι om.
 Damasc.

^c ἐπλεῖς] κατὰ τύχην ἐπλεῖς Da-
 masc.

^d ἦ καὶ] οὐ δεῖ ἦ A. B. m. s. Da-
 masc. οὐ δεῖ Trinc.

^e ἐξὸν εἰς] ἐξὸν om. A. Damasc.
 Tr. Addidit, puto, Gesnerus e con-
 jectura, ut paullo post πλεῖν.

^f μεταβάντα] μεταβάν τις Da-
 masc. μεταβάντες Trinc.

^g ἀκόπως πλεῖν] πλεῖν om. A. N.
 Trinc. Mox ὀνειδίζουσί με Trinc.

^h ὁ μυκόνιος] ἦ μ. Damasc. ὅτι μ.
 A. m. s. Dedi Μυκόνιος.

ⁱ ὁ βελβινθεῖτης] ὅτι βελβινθεῖτης
 A. ὅτι βελβινθεῖτης B. m. s. ἢ ὅτι
 Μεμφίτης Damasc. ὁ B. om. Trinc.

Ib. Lege Βελβινθῆτης ab urbe La-
 conices Belbina. VALCKEN. quem
 vide ad Herodot. VIII. 125. ubi
 Κόθνιος pro Κύπριος reponit.

^k ὅτι καὶ A.

^l λέγοντες μέτοικε] μετοί κατηλέ-
 γοντες Damasc. λέγοντες A. marg.

^m εὐγενὴς] Incerti tragici versus
 a Grotio p. 159. omissus. Leg.
 ἐγγενὴς pro εὐγενὴς, opponitur enim
 μέτοικος. F. versus est Sophoclis:
 dubito tamen. VALCKEN.

καὶ Κάδμον μὲν τὸν κτίστην Θηβῶν θαυμάζει, ἐμὲ δ' ⁿ εἰ μὴ πολίτης, ὀνειδίζει. Καὶ Ἡρακλέα μὲν ὡς ἀριστον ἄνδρα γεγονότα ἐπαινοῦμεν· ^o τὸ δὲ μέτοικον εἶναι, ὀνειδος ἡγούμεθα. Ἡρακλῆς δ' ἐξ ^v Ἀργους ^p ἐκπεσὼν, ^q Θήβαις κατώκει. Λακεδαιμόνιοι δὲ οὐδὲν τῶν τοιούτων ὀνειδος ἡγούνται· ἀλλὰ ²⁰ τὸν μὲν μετασχόντα τῆς ἀγωγῆς καὶ ἐμμείναντα, καὶ ξένος, καὶ ἐξ εἰλωτος, ὁμοίως τοῖς ἀρίστοις τιμῶσι· τὸν δὲ μὴ ἐμμείναντα, καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ βασιλέως, εἰς τοὺς εἰλωτας ἀποστέλλουσι, καὶ τῆς πολιτείας ὁ τοιοῦτος οὐ μετέχει. Ἀλλὰ τό γε ἐν τῇ ἰδίᾳ μὴ ἐξεῖναι ταφῆναι, πῶς οὐκ ὀνειδος; Καὶ πῶς μέλλει τοῦτο ὀνειδος εἶναι, ὁ τοῖς ἀρίστοις πολλάκις συνέβη; ^r ἢ τίς τιμὴ αὕτη, ἢ τίς τοῖς κακίστοις περιγίνεται; καὶ ^s Σωκράτην μὲν ἐπαινοῦσιν, ὅτ' ἂν ἐπιλαμβανό- ³⁰ μενος Ἀθηναίων λέγῃ· οἱ μὲν γὰρ στρατηγοὶ ἐφ' οἷς καλλωπίζονται ὑπερόριοι ^u τεθαμμένοι εἰσὶ, τὰ δὲ ὀνειδῆ τῆς δημοκρατίας ἐν τοῖς δημοσίοις τάφοις. Ὅμοίως ^w δὲ καὶ τὸ μὲν ἐπὶ ξένης ταφῆναι, ὀνειδος· τὸ δ' ἐν τοῖς δημοσίοις τάφοις, τίμιον. ^x Ὅτι δὲ καὶ διαφέρειν ἂν δοξῆ ἐπὶ ξένης ταφῆναι, ἢ ἐν τῇ ἰδίᾳ· οὐκ ἀηδῶς γὰρ τις τῶν Ἀττικῶν φυγάδων λοιδορουμένου τινὸς αὐτῷ καὶ λεγοντος, ἀλλ' οὐδὲ ταφήσῃ ἐν τῇ ἰδίᾳ, ἀλλ' ὥσπερ οἱ ἀσεβεῖς Ἀθηναίων ἐν τῇ ⁴⁰ Μεγαρικῇ· ὥσπερ μὲν οὖν, ^y ἔφη, οἱ εὐσεβεῖς Μεγαρέων ἐν τῇ Μεγαρικῇ. Τί γὰρ τὸ ^z διάφορον; ἢ οὐ πανταχόθεν, φησὶν ὁ Ἀρίστιππος, ἴση καὶ ὁμοία ἢ εἰς ἄδου ὁδός; ἢ τὴν ἀρχὴν εἰ μὴ ταφήσῃ, τί σοι μέλει; ἀλλ' ἢ περὶ ταφῆς ^a ἄγ-

ⁿ εἰ μὴ] μὴ om. Damasc.

^o τὸ δὲ] τὸν δὲ B. m. p. Trinc.

^p ἐκπεσὼν] πεσὼν A. m. p.

^q Θήβαις] θήβας B. m. s. Damasc.

^r ἢ τίς] εἶναι Damasc.

^s Σωκράτην] Σωκράτους Damasc.

^t ἐπιλαμβανόμενος] ἐπιλαβόμενος

Damasc.

^u τεθαμμένοι] τεθεαμένοι Damasc.

^w δὲ καὶ] καὶ om. A.

^x ὅτι] f. ἔτι Wyttenbach.

^y ἔφη] om. A. Trinc.

^z διάφορον] διάφέρον A.

^a ἄγνοια] Malim πρόνοια. GESNER. Forte ἢ περὶ ταφῆν ἄνοια, νε-

νοια, φησὶν ὁ Βίων, πολλὰς τραγωδίας ἐποίησεν. Ὡσπερ καὶ ὁ Πολυνείκης ἐντέλλεται·

θάψον δέ μ', ᾧ τεκοῦσα, ^b καὶ σὺ, σύγγονε,
ἐν γῆ πατρώα, καὶ πόλιν θυμουμένην
παρηγορεῖτον, ὡς ^c τοσόνδε γοῦν τύχω
χθονὸς πατρώας, καὶ δόμους ἀπώλεσα.

50

^d Εἰ δὲ μὴ τύχης χθονὸς πατρώας, ἀλλ' ἐπὶ ξένης ταφῆσιν, τί ἔσται τὸ διάφορον; ^e ἢ ἐκ Θηβῶν μόνον εἰς ἄδου ὁ Χάρων πορθμεύει;

καὶ γῆς ^f φίλης ὄχθοισι ^g κρυφθῆναι τάφω.

εἰ δὲ μὴ κρυφθῆῖς, ἀλλὰ ^h ἄταφος, τί τὸ δυσχερές; ἢ τί διαφέρει, ὑπὸ πυρὸς κατακαυθῆναι, ἢ ὑπὸ κυνὸς καταβρω- 234
θῆναι, ἢ ἐπάνω τῆς γῆς ὄντα ὑπὸ κοράκων, ἢ κατορυχθέντα ὑπὸ σκωλήκων;

συναρμοσον δέ μου βλέφαρα τῇ σῆ ⁱ χειρὶ
μητρ.

^j Ἄν δὲ μὴ συναρμόση σου, ἀλλὰ βλέπων καὶ ^k κεχηνῶς ἀπο-
θάνης, τί ἔσται τὸ χαλεπόν; ἢ καὶ τῶν ἐν τῇ θαλάττῃ καὶ
ἐν τοῖς πολέμοις ἀποθνησκόντων συναρμόζει τις; Ἄλλ' ἐμοίγε
δοκεῖ ταῦτα παιδιὰ τις ἡμετέρα εἶναι. Καὶ ἡμεῖς μὲν καὶ 10
ἰδεῖν καὶ ἄψασθαι ὀκνοῦμεν. ^l οἱ δὲ σκελετεύσαντες ἔνδον

sana sepultura sollicitudo. Valcken. ad Eurip. Ph. 1456. Vulgatum defendit Abreschius Auct. Dilucid. Thucyd. p. 388.

^b σὺ σύγγονε] τὸ σύγγονον Damasc. Mox τῇ pro γῆ Trinc.

^c τοσόνδε] τοσοῦδε A. B. m. s.

^d εἰ δὲ usque ad πατρώας om. Damasc. Mox f. τύχως.

^e εἰ] ἢ A. Damasc. Trinc. ἢ ε. θ. μόνον Gesn. marg. Recte ἢ Valckenærius, assumpto μόνον pro μέν.

^f φίλης] φίλοις Damasc.

^g κρυφθῶ καὶ] Sic Damasc. κρυφθῶ καὶ A. κρυφθῆ καὶ Trinc. Ci-

tat Diogenes Laertius IV. 25. versum auctoris incerti, ἐν γῆς φίλοις μυχθοῖσι κρυφθῆναι καλόν: ubi Casaubonus: "Videtur παραρρηθῆναι ex isto Euripidis apud Stobæum, "ἐν γῆς φίλης ὄχθοισι κρυφθῶ καὶ "τάφω, ubi legendum fortasse "μυχθοῖσι, hic vero φίλης, non φίλοις."

^h ἄταφος] Forte μείνης subaudiendum, nī scripserit, εἰ δὲ, μὴ κρυφθῆῖς, εἴης ἄταφος. Valckenær. l. c.

ⁱ χειρὶ] χειρὶ Trinc.

^k κεχηνῶς] κεχηνὸς Trinc.

^l οἱ δὲ] εἰ δὲ Trinc.

ἔχουσιν ὡς καλόν τι, καὶ ἐνέχυρα τοὺς νεκροὺς λαμβάνουσιν.
 Οὕτως ἀντέστραπται ^m τῷ ἡμετέρῳ ὁ ἐκείνων ⁿ τύπος.

9 ^a Μουσωνίου ἐκ τοῦ Ὅτι οὐ κακὸν ἡ φυγή.

Φυγάδος δέ τινος ὀδυρομένου ὅτι φεύγει, οὕτω πως παρε-
 μυθήσατο αὐτόν. Φυγὴν γὰρ, ἔφη, πῶς ἂν τις μὴ ἀνόητος
 ὦν βαρύνοιτο; ἦτις ὕδατος μὲν καὶ γῆς καὶ ἀέρος, ἔτι δὲ
 ἡλίου, καὶ τῶν ἄλλων ἄστρον, οὐκ ἀπείργει ἡμᾶς οὐδαμῶς,
 ἀλλ' οὐδὲ ἀνθρώπων ὀμιλίας, ^b ἀπανταχοῦ γὰρ καὶ πάντῃ ²⁰
 τούτων μετουσία ἐστίν. Εἰ δὲ μέρους ^c τινὸς τῆς γῆς
 ἀφαιρούμεθα, καὶ τινῶν ἀνθρώπων συνουσίας, τί τοῦτο δει-
 νόν; οὐδὲ γὰρ οἴκοι ὄντες ἀπάσῃ τῇ γῆ ἔχρωμεθα, οὐδὲ ἀν-
 θρώποις ἀπάσι συνῆμεν· τοῖς μέντοι φίλοις καὶ νῦν συνεῖη-
 μεν ἂν, τοῖς γε ἀληθινοῖς, καὶ ὧν προσήκει ποιεῖσθαι τινα
 λόγον· οὐ γὰρ ἂν οὗτοι προδοῖεν ποτὲ ἡμᾶς, οὐδὲ ἐγκαταλί-
 ποιεν· εἰ δὲ τινες πλαστοὶ καὶ οὐκ ἀληθινοὶ φίλοι εἰσὶ,
 τούτων ἀπηλλάχθαι κρεῖττον, ἢ συνεῖναι αὐτοῖς. Τί δ' ³⁰
 οὐχὶ κοινὴ πατρίς ^d ἀνθρώπων ἀπάντων ὁ κόσμος ἐστίν,
 ὥσπερ ἡξίου Σωκράτης; ὥστε ^e οὐδὲ φεύγειν τῇ γε ἀληθείᾳ
 τὴν πατρίδα νομιστέον, ἂν ἀπέλθῃς ἐντεῦθεν, ἐνθα ἔφυς τε
 καὶ ἐτράφης, πόλεως δὲ μόνον ἐστερηῖσθαι τινος, ἄλλως τε
 καὶ ἄξιός τις εἶναι ἐπιεικῆς. Ὁ γὰρ τοιοῦτος χωρίον
 μὲν οὐδὲν οὔτε τιμᾶ, οὔτ' ἀτιμάζει, οὕτως ὡς εὐδαιμονίας
 αἴτιον· αὐτὸς δὲ ἐν αὐτῷ τίθεται τὸ πᾶν, καὶ νομίζει εἶναι
 πολίτης τῆς τοῦ Διὸς πόλεως, ἢ συνεστήκεν ἐξ ἀνθρώπων καὶ ⁴⁰

^m τῷ ἡμετέρῳ] τῶν ἡμετέρων Trinc.

ⁿ τύπος] Forte τρόπος. GESNER.

9.

^a Sic A. Trinc.

^b ἀπανταχῇ Trinc. Paulo supra ἡλίου καὶ τῶν ἄλλων ἄστρον locutio est Platonica Phædon. p. 109 C. et alibi.

^c τῆς γῆς τινὸς] τινὸς τῆς γῆς A.

^d ἀνθρώπων ἀπάντων] ἀπάντων ἀνθρώπων A. B. m. s.

^e οὐ] οὐδὲ A. Gesn. marg. B. m. s. ὡς τοῦδε Damasc.

^f ἄξιος] forte ἀξιοῖς. GESNERUS. Sic A. B. uterque ex emend. ἀξιον A. m. p. Mox τις om. A.

θεῶν. Σύμφωνά δὲ τούτοις λέγει καὶ Εὐριπίδης ἐν οἷς φησιν,

ἅπας μὲν ἀῆρ ἄετῶν περάσιμος·

ἅπαντα δὲ χθῶν ἀνδρὶ γενναίῳ πατρίς.

Ὡσπερ οὖν εἴ τις ἐν ἑ τῇ πατρίδι ὦν, καὶ ἑτέραν οἰκίαν οἰκῶν, οὐκ ἐν ἡ ἐτέχθη, ^h δεινοπαθοῖη διὰ τοῦτο, καὶ ὀδύροιτο, μάταιος ἂν εἴη καὶ καταγέλαστος· οὕτω καὶ ὅστις ἑτέραν πόλιν οἰκῶν, οὐκ ἐν ἡ τυγχάνει γεγωνῶς, συμφορὰν ἡγεῖται, ὁ τοιοῦτος εἰκότως ἂν ἀφρῶν ⁱ νομίζοιτο καὶ ἀνόητος. Καὶ ⁵⁰ μὴν πρὸς ^k γε τὴν ἐπιμέλειαν τὴν ἑαυτῶν, καὶ πρὸς κτῆσιν ἀρετῆς, πῶς ἂν τὸ φεύγειν ἐνίσταιτο; ὅποτε γε μῆτε μαθήσεως, μῆτε ἀσκήσεως, καὶ ὦν χρῆ εἴργεταιί τις διὰ τὴν φυγὴν. Πῶς ^l μὲν οὐκ ἂν ἡ φυγὴ καὶ συνεργοῖη πρὸς τὸ τοιοῦτον, παρέχουσά γε σχολὴν, καὶ ἐξουσίαν τοῦ μανθάνειν τε τὰ καλὰ, καὶ πράττειν μᾶλλον ἢ πρότερον, ἄτε μῆθ' ὑπὸ πατρίδος τῆς δοκούσης ^m περιελκομένοις εἰς ὑπὴ- ²³⁵ ρεσίας πολιτικὰς, μῆτε ὑπὸ φίλων τῶν δοκούντων ἢ συγγενῶν ἐνοχλουμένοις, οἱ τινες ἐμποδίσαι δεινοί, καὶ ἀποσπᾶσαι τῆς ἐπὶ τὰ κρείττω ὀρμῆς; Ἦδη δὲ τισι καὶ παντάπασι τὸ φεύγειν συνήνεγκεν, ὥσπερ Διογένης, ὃς ἐκ μὲν ἰδιώτου φιλόσοφος ἐγένετο φυγῶν· ἀντὶ δὲ τοῦ ⁿ καθῆσθαι εἰς Σινώπην διέτριψεν ἐν τῇ Ἑλλάδι, ἀσκήσει δὲ τῇ πρὸς ἀρετὴν τῶν φιλοσόφων διήνεγκεν. Ἄλλοις δὲ γε κακῶς ^o τὰ σώματα διακειμένοις ὑπὸ μαλακίας καὶ τρυφῆς ¹⁰ ἔρρωσεν ἡ φυγὴ, βιασθεῖσιν ^p ἀνδρικώτερον διαιτᾶσθαι· καὶ

^ε τῇ πατρίδι] τῇ om. Trinc.

^h δεινοπαθοῖη] δεινοπαθεῖ A.

ⁱ νομίζοιτο] λογιζοιτο A. B. m. s.

^k γε om. A.

^l μὲν οὐκ] μὲν οὖν οὐκ A. B. uterque m. s.

^m περιελκομένοις] περιελάμενος Damasc. et mox ἐνοχλούμενος Damasc.

ⁿ καθῆσθαι] καθῆσται Trinc.

^o τὰ σώματα] τὸ σῶμα A.

^p ἀνδρικώτερον] ἀνδρικωτέρας Damasc.

ἴσμεν τινὰς χρόνιων νοσημάτων ἐν τῷ φεύγειν ἀπολυθέντας, ὡς περ ἁμέλει Σπαρτιατικὸς οὗτος ὁ Λακεδαιμόνιος, ὃς ἀπὸ πολλοῦ ἔχων τὸ πλευρὸν κακῶς, κακ τούτου πολλάκις νοσῶν, διὰ τὴν ^qφυγὴν, ἐπειδὴ ἐπαύσατο τρυφῶν, ἐπαύσατο καὶ ^rνοσηλεύμενος. Ἄλλους δὲ γε τῶν ἀβροδιαίτων ποδάγρας ἀπολυθῆναι φασί, πάνυ δὲ ^sκατατεινομένους πρότερον ὑπὸ τούτου τοῦ πάθους, ^tοὓς ἡ φυγὴ σκληρότερον διαί- 20 τᾶσθαι συνεθίσασα, κατ' αὐτὸ τοῦτο ὑγιεῖς γενέσθαι παρεσκεύασεν. Οὕτως ἄρα ^uπρὸς τὸ διακεῖσθαι κρεῖττον ἑαυτοὺς ἑαυτῶν καὶ σῶμα καὶ ψυχὴν συνεργεῖ μᾶλλον, ἢ ἀντιπράττει ἡ φυγὴ.

Ἄλλ' οὐδ' ἀπορεῖν τῶν ἀναγκαίων ^wπάντως ὑπάρχει τοῖς φεύγουσιν. Ὅσοι μὲν γὰρ ἀργοὶ καὶ ἀμήχανοι, καὶ οὐχ οἰοί τε ἀνδρίζεσθαι, οὗτοι μὲν καὶ τῇ πατρίδι ὄντες ἀποροῦσιν ὡς τὸ πολὺ καὶ ἀμηχανοῦσιν· οἱ δὲ γεννικοὶ, καὶ φιλόπονοι, καὶ συνετοὶ, καὶ ὅποι ποτε ἔλθωσιν, εὐποροῦσι ^zκαὶ διάγουσιν ἀνευδραῶς· καὶ γὰρ οὐδὲ δέόμεθα πολλῶν, ἀν- 30 μὴ ^xβουλώμεθα τρυφᾶν.

ἐπεὶ τί δεῖ βροτοῖσι, πλὴν δυοῖν ^yμόνον,
 Δήμητρος ἀκτῆς, ^zπάματος θ' ὑδροχόου,
 ἅπερ πάρεστι, καὶ πέφυχ' ἡμᾶς τρέφειν;

^a Ἐγὼ δὲ τοὺς γε λόγου ἀξίους ἀνδρας, οὐ τῶν ἀναγκαίω-

^q φυγὴν] τρυφῆν A. B. Damasc.

^r νοσηλεύμενος] νοσηλεύεσθαι Damasc.

^s κατατεινομένους] γε καταπονου- μένους Damasc.

^t ὡς] οὓς Damasc. A. B. uterque ex em.

^u τὸ διακ.] τῷ διακ. pr. πρὸς τὸ δ. ex em. A. et sic B. ex em.

^w πάντων] πάντως A. Damasc.

^x βουλώμεθα] βουλώμεθα A.

^y μόνων] μόνον A.

^z πάματος A. ex em. ὑδροχόου Tr.

^a Ἐγὼ δὲ] Οἶδα δ' ἐγὼ A. B. uterque a m. sec. Λέγω pro ἐγὼ reponit Wytttenbachius Bibl. Crit. IX. p. 53. Mihi pronomen omnino necessarium videtur: sic paullo infra ἐγὼ δὲ φαίην. Objicit præterea Reisigius Conject. p. 240. "Sed pro λέγω Græcus homo dixisset φημί." et inserendum commendat ἀξιῶ ante ἔξω. Gesnerus addit οἶδα post πολλάκις. Hoc vel simile quid certe excidit.

τάτων ^b μόνον πρὸς τὸν βίον ραδίως ἂν εὐπορεῖν ἔξω τῆς οἰκίας ὄντας, ἀλλὰ καὶ πολλὰ ^c περιποιήσασθαι χρήματα πολλάκις. Ὁ γαῦν Ὀδυσσεὺς, παντὸς φυγάδος ὡς ἂν τις εἴποι ἀθλιώτερον διακείμενος, καὶ ^d μόνος ὦν, καὶ γυμνός, καὶ ναυαγός, ὅμως ἀφικόμενος εἰς ἀνθρώπους ἀγνωῆτας τοὺς Φαίακας ἐδυνήθη χρηματίσασθαι ἀφθόως. Θεμιστοκλῆς ^δ ἐπεὶ ^e ἔφευγεν οἴκοθεν, ^f οὐ παρὰ μὴ φίλους μόνον, ἀλλὰ καὶ παρὰ πολεμίους καὶ βαρβάρους ἐλθὼν τοὺς Πέρσας, τρεῖς ἔλαβε πόλεις δῶρον, Μυοῦντα, καὶ Μαγνησίαν, καὶ Λάμφακον, ὥστ' ἀπὸ τούτων βιοῦν. Δίων ^ε δὲ ὁ Συρακούσιος, ἀφαιρεθεῖς ὑπὸ Διονυσίου τοῦ τυράννου τὴν οὐσίαν ⁵⁰ πᾶσαν, ^h ὅτ' ἐξέπιπτε τῆς πατρίδος, ⁱ οὕτως ἐν τῇ φυγῇ χρημάτων εὐπόρησεν, ὥστε καὶ ξενικὸν θρέψαι στρατεύμα, μεθ' οὗ ἦλθεν ἐπὶ Σικελίαν, καὶ ^k ἠλευθέρωσεν αὐτὴν ἀπὸ τοῦ τυράννου. Τίς ἂν οὖν εὖ φρονῶν, ^l εἰς ταῦτ' ἀφορῶν, ἔτι τὴν φυγὴν ἀπορίας αἰτίαν εἶναι πᾶσι τοῖς φεύγουσιν ὑπολαμβάνοι; Ἄλλ' οὐδὲ κακοδοξεῖν πάντως ἀνάγκη τοὺς ^m φυγόντας διὰ τὴν φυγὴν, γνωρίμου ⁿ γε πᾶσιν ὄντος, ὅτι καὶ δίκαια πολλὰ δικάζονται κακῶς, καὶ ἐκβάλλονται ²³⁶ πολλοὶ τῆς πατρίδος ἀδίκως, καὶ ὅτι ἤδη τινὲς ἄνδρες ἀγαθοὶ ὄντες ἐξηλάθησαν ὑπὸ τῶν πολιτῶν ὡσπερ Ἀθηνηθεν μὲν Ἀριστείδης ὁ δίκαιος, ἐξ Ἐφέσου δὲ Ἐρμόδαρος, ἐφ' ᾧ καὶ Ἡράκλειτος ὅτι ἔφυγεν ἠβηδὸν ἐκέλευεν ^o Ἐφεσίους ^p ἀπάγξασθαι. Ἐνιοὶ δὲ γε καὶ ἐνδοξότατοι φεύγοντες ἐγένοντο, καθάπερ Διογένης ὁ Σινώπευς, καὶ Κλέαρχος ὁ Λακεδαι-

^b μόνον] μόνον ἦν A. m. p.

^c περιποιήσασθαι] πεποιήσασθαι Damasc. περιποιήσασθαι Trinc. B. m. s.

^d μόνος] μόνος A. Trinc.

^e ἔφευγεν] ἔφυγεν A. B. m. s.

^f οὐ παρὰ μὴ] καὶ παρὰ Damasc.

^ε δὲ καὶ] καὶ om. A. Trinc.

^h ὅτ'] ὡς Damasc.

ⁱ οὕτως] οὕτως A. m. p.

^k ἠλευθέρωσεν] ἐλευθέρωσεν Trinc.

^l εἰς ταῦτ' ἀφορῶν] om. Damasc. A. m. p. ubi manus altera inter lineas scripsit. ^{uu}

^m φυγόντας] φυγόντας A.

ⁿ τε] γε A.

^o Ἐφεσίους] Ἐφεσίους A. Damasc. Trinc.

^p ἀπάγξασθαι] ἐπάγξασθαι A.

μόνιος, ὁ μετὰ ⁹ Κύρου στρατεύσας ἐπ' Ἀρταξέρξην, καὶ ¹⁰
 ἄλλους ἂν τις ἔχοι βουλόμενος λέγειν πολλούς. Καίτοι
 πῶς ἂν εἴη τοῦτο κακοδοξίας αἴτιον, ἐν ᾧ τινες ἐνδοξότεροι
 γεγόνασιν, ἢ πρότερον ¹ ἦσαν;

Νῆ Δί', ἀλλ' Εὐριπίδης φησὶν, ἐλευθερίας στέρεσθαι τοὺς
 φυγάδας, ἐπεὶ καὶ παρρησίας. ⁸ Πεποίηκε γὰρ τὴν μὲν
 Ἰοιάστην πυνθανομένην Πολυνείκου τοῦ ¹ υἱέως, τίνα δυ-
 σχερῆ τῷ φεύγοντί ἐστίν· ὁ δ' ἀποκρίνεται ὅτι,

ἐν μὲν μέγιστον, οὐκ ἔχει παρρησίαν,

20

ἢ δ' αὖ πρὸς αὐτὸν,

δούλου τόδ' εἶπας, μὴ λέγειν ἅ τις φρονεῖ.

Ἐγὼ δὲ φαίην ἂν πρὸς τὸν Εὐριπίδην, ὅτι, ᾧ Εὐριπίδη, ταῦ-
 το μὲν ὀρθῶς ὑπολαμβάνεις, ¹¹ ὡς δούλου ἐστίν, ἃ φρονεῖ μὴ
 λέγειν, ¹² ὅτ' ἂν γε δεῖ λέγειν· οὐ γὰρ αἰεὶ καὶ πανταχοῦ
 καὶ πρὸς ὄντινον λεκτέον ἃ φρονοῦμεν. Ἐκεῖνο δὲ οὐ μοι
 δοκεῖς εὖ ^x εἰρηκέναι, τὸ μὴ μετεῖναι τοῖς φεύγουσι παρρη-
 σίας, εἴπερ παρρησία σοι δοκεῖ τὸ μὴ σιγᾶν ἃ φρονῶν ³⁰
^y τυγχάνει τίς. Οὐ γὰρ οἱ φεύγοντες ὀκνοῦσι λέγειν ἃ φρο-
 νοῦσιν, ἀλλ' οἱ δεδιότες μὴ ἐκ τοῦ εἰπεῖν γένηται αὐτοῖς
 πόνος, ἢ θάνατος, ἢ ζημία, ἢ τι τοιοῦτον ἕτερον. Ταῦτο δὲ τὸ
 δέος, μὰ Δία, οὐχ ἡ φυγὴ ποιεῖ. Πολλοῖς γὰρ ὑπάρχει
 καὶ τῶν ἐν τῇ πατρίδι ὄντων, μᾶλλον δὲ τοῖς πλείστοις, τὰ
 δοκοῦντα δεῖνὰ δεδιέναι. Ὁ δὲ ἀνδρεῖος οὐδὲν ἤττον φυγὰς
 ἂν ἤπερ οἴκοι θαρρεῖ πρὸς ἅπαντα τὰ τοιαῦτα, διὸ καὶ λέ-
 γει ἃ φρονεῖ θαρρῶν οὐδὲν ^z μᾶλλον, ¹³ ὅτ' ἂν ἢ μὴ φυγὰς,

⁹ Ξέρξου] Κύρου A. B. m. s. Da-
 masc. Gesn. marg.

¹ ἦσαν; νῆ δι'] ἦσαν ἐν ἰδίᾳ Da-
 masc.

⁸ πεποίηκε] πεποιοῖκε A.

¹ υἱέως] υἱέως A. B. m. s. Da-
 masc.

¹¹ ὡς] ὅτι A.

¹² ὅταν γε δεῖ λέγειν A. habet in

marg.

^x εἰρηκέναι] Addo εὖ vel ὀρθῶς.
 Al. legitur εὐρηκέναι. GESNER. εὐ-
 ρηκεν A. m. p. εὖ εἰρηκέναι m. sec.
 et sic Damasc. B. item m. sec.

^y τυγχάνει] τυγχάνοι A.

^z μᾶλλον] Mal. ἤττον. GESN.

¹³ ἢ h. l. erasum, addit A. post
 φυγὰς. Similiter B. m. s.

ἢ ὅτ' ἂν φεύγων τύχη. Ταῦτα μὲν πρὸς Εὐριπίδην εἶποι τις ⁴⁰ ἂν· σὺ δ' εἶπέ ^b μοι, ὦ ἐταῖρε, ὅτε Διογένης φεύγων ἦν Ἀθηναῖσιν, ἢ ὅτε πραθεῖς ὑπὸ τῶν ληστῶν ἤλθεν εἰς Κόρινθον, ἄρα τότε πλείω παρρησίαν ἄλλος τις ^c ἐπεδείξατο Διογένους, ἢ Ἀθηναῖος ἢ Κορίνθιος; ^d τί δ' ἐλευθεριώτερος ἄλλος τις ἢ Διογένης τῶν τότε ἀνθρώπων ἦν; ὅς καὶ Ξενιάδου τοῦ πριαμένου αὐτὸν ὡς δεσπότης δούλου ἤρχε. Καὶ τί δεῖ τὰ ^e παλαιὰ λέγειν; ἀλλ' ἐγὼ σοι οὐ δοκῶ εἶναι φυγᾶς; ἄρ' οὖν ἐστέρημαι παρρησίας; ἄρα ἀφήρημαι τὴν ἐξουσίαν τοῦ ⁵⁰ ἀ φρονῶ λέγειν; ἤδη δέ με εἶδες ἢ σὺ ἢ ἕτερος ^f ὑποπτήσσοντά ^g τῷ ὅτι φεύγω; ^h ἢ χειρὸν ἔχειν τὰ πράγματα νομίζοντα νῦν, ἢ πρότερον; Ἀλλ' οὐδὲ μὰ Δία λυπούμενον ἢ ἀθυμοῦντα διὰ τὴν φυγὴν φαίης ἂν ἐωρακέναι με. Καὶ γὰρ εἰ τὴν πατρίδα τις ἡμᾶς ἀφήρηται, τό γε δύνασθαι φέρειν φυγὴν οὐκ ἀφήρηται.

Οἷς ⁱ δὲ λογισμοῖς χρῶμαι πρὸς ἑμαυτὸν, ὥστε μὴ ²³⁷ ἄχθεσθαι ^k τῇ φυγῇ, τούτους καὶ πρὸς σέ ^l εἶποιμι ἂν. Δοκεῖ μοι ἡ φυγὴ στερίσκειν μὲν ^m ἀνθρώπους οὐ ⁿ πάντως, οὐδ' ὧν οἱ πολλοὶ νομίζουσιν ἀγαθῶν, καθάπερ ἄρτι ^o ἐδείκνυον. Εἰ δ' οὖν καὶ ^p στερίσκοι ἢ τινὸς, ἢ πάντων τούτων, τῶν γε ἀληθῶς ἀγαθῶν οὐ στερίσκει· οὔτε γὰρ ^q ἀνδρείαν, ἢ δικαιοσύνην ὁ φεύγων ἔχειν κωλύεται, διὸ φεύγει οὔτε σωφροσύνην, ἢ φρόνησιν, οὐδ' ^r ἀρετὴν ἄλλην ἢντι-

^b με] μοι A. Trinc.

^c ἐπεδείξατο] ἀπεδείξατο A.

^d τι] τις A.

^e πολλὰ] παλαιὰ A. B. m. s. Damasc. Gesn. marg.

^f ὑποπτήσσοντα] ὑποπάσσοντα Damasc.

^g τῷ] τὸ A.

^h ἢ χειρὸν ἔχειν] ὅτι μοι ^{h1} ἢ χειρὸν ἔχει A.

ⁱ δέ] δὴ Trinc. B. m. p.

^k τῇ φυγῇ om. Trinc. B. m. p.

^l εἶποιμι] εἶποιμι ἂν Damasc. B. m. s. εἶποιμι. ἂν A. m. p. εἶποιμι ἂν. Oἷ A. ex em.

^m ἀνθρώπους] ἀνθρώπων Damasc. Trinc.

^p πάντων] πάντως A. Damasc. Trinc.

^o ἐδείκνυον] ἀπεδείκνυον Damasc.

^p στερίσκοι] στερίσκει A.

^q ἀνδρείαν] ἀνδρίαν A.

^r ἀρετὴν] αὐτὴν ἀρετὴν B. m. s.

νοῦν, αἱ παροῦσαί τε κοσμεῖν καὶ ἀφελεῖν πεφύκασι τὸν ἰο
 ἄνθρωπον, καὶ ἐπαινετὸν ἀποφαίνειν καὶ ^ε εὐκλεῖν, ἀποῦσαι
 τε βλάπτειν καὶ κατασχύνειν, κακὸν ἀποφαίνουσαι καὶ
 ἀκλεῖ. Τούτων δὲ ταύτη ἔχόντων, εἰ μὲν ἀγαθὸς εἶ ^ε οὗτος,
 καὶ τὰς ἀρετὰς ἔχεις, οὐκ ἂν σε βλάβῃ ἡ φυγή, οὐδ' ἂν
^υ ταπεινώῃ, ^ω παρόντων γε τῶν ἀφελεῖν καὶ ἐπαίρειν μάλιστα
^χ δυναμένων· εἰ δὲ τυγχάνεις κακὸς ὢν, ἡ κακία σε βλά-
 πτει, καὶ οὐχ ἡ φυγή· καὶ τὴν γε λύπην ἡ κακία σοὶ ἐπά-
 γει, οὐχ ἡ φυγή· διὸ ταύτης ἀπολυθῆναι δεῖ σε σπεύδειν
 μᾶλλον, ἢ τῆς φυγῆς. Ταῦτα καὶ πρὸς ἑμαυτὸν ἔλεγον ²⁰
 αἰεὶ, καὶ ^γ νῦν πρὸς σέ λέγω. Σὺ δ', ἂν σώφρονῆς, οὐ τὴν φυ-
 γὴν δεινὸν ἠγήσῃ εἶναι, ἣν γε φέρουσιν ἕτεροι εὐπετῶς· τὴν δὲ
 κακίαν, ἧς ἐνούσης, ἄθλιος πᾶς ὅστις ἂν ^z ἔχη αὐτήν.
 Καὶ ^α γὰρ δὴ δυοῖν ἀνάγκη τὸ ἕτερον, ἢ ἀδίκως, ἢ δικαίως σε
 φεύγειν· εἰ μὲν δὴ δικαίως, πῶς ποτε ὄρθον ἢ προσῆκον
 ἄχθεσθαι τοῖς δικαίοις; εἰ δ' ἀδίκως, τῶν ^β ἐξελασάντων
 τοῦτ' ἂν εἴη κακὸν, οὐχ ἡμέτερον· εἴπερ νῆ Δία τὸ μὲν ἀδι-
 κεῖν θεομισέστατόν ἐστιν, ὅπερ ^ε ἐν ἐκείνοις συμβέβηκε· ³⁰
 τὸ δ' ἀδικεῖσθαι, ὅπερ συμβέβηκεν ἡμῖν, καὶ παρὰ θεοῖς
 καὶ παρ' ἀνθρώποις τοῖς ἐπιεικέσιν ^δ ἐπιμελείας, ἀλλ' οὐχὶ
 μίσους ἄξιον εἶναι ὑπείληπται.

^ε εὐκλεῖν] εὐκλειῆ Trinc. B.
m. s.

^ε αὐτός] οὗτος Damasc. Trinc. ὦ
οὗτος A. N. B. m. s.

^υ ταπεινώῃ] ταπεινώῃ B.

^ω παρόντος γε τοῦ] παρόντων γε
τῶν A. Damasc.

^χ δυναμένων] δυναμένων A. Da-
masc.

^γ νῦν πρὸς σέ λέγω] πρὸς σέ λέγω
νῦν A.

^z ἔχοι] ἔχη A.

^α γὰρ] γὰρ δὴ A. B. m. s.

^β ἐλασάντων] ἐξελασάντων A. B.
Damasc. Gesn. marg.

^ε ἐν om. B. m. s.

^δ ἐπιμελείας] ἐπικουρίας A. B. m.
s. Damasc.

ΠΕΡΙ ΑΠΟΡΡΗΤΩΝ. ΜΑ.

1. ^a Εὐριπίδου Ἴνοι.

Ἴστω δὲ μηδεὶς ταῦθ' ἀσιγαῖσθαι χρεών.
 μικροῦ γὰρ ἐκ λαμπτήρος Ἰδαῖον λέπας
^b πρήσειεν ἂν τις· καὶ ^c πρὸς ἓν εἴποις ποτὲ,
^c πύθονται ἂν ἄστοι πάντες, ἀκρύπτειν χρεών.

2. ^a Ἀναξανδρίδου.

^b Ὅστις λόγους γὰρ παρακαταθήκην λαβῶν
 ἐξείπεν, ἀδίκος ἐστίν, ἢ ἀκρατὴς ἄγαν·
 ὁ μὲν διὰ κέρδος, ἀδίκος· ὁ δὲ τούτου δίχνα,
 ἀκρατὴς· ^c ἴσως δέ γ' εἰσὶν ἀμφοτέρω κακοί.

3. ^a Σοφοκλέους.

Μὴ μοι κρυφαῖον ^b μηδὲν ^c ἐξείπῃς ἔπος,
 κλεῖθρον γὰρ οὐδὲν ὡς δ' ἂν εὐπετέες λάβεις,
 γλώσσης κρυφαῖον οὐδὲν οὐ διέρχεται.

4. ^a Τοῦ αὐτοῦ Ἀλεάδαις.

Μὴ πάντ' ἐρευνᾶ, πολλὰ καὶ λαλεῖν ^b κακόν.

5. ^a Σωκράτους.

Σωκράτης ἔλεγεν, ὅτι ῥᾶον ἂν τις διάπυρον ἄνθρακα ἐπὶ
 τῆς γλώττης κατάσχοι, ἢ λόγον ἀπόρρητον.

1.

^a Sic A. Scil. Fr. 6. Οἰνοῦ Voss
 Simpl. Εὐριπίδου Trinc.

^b πρήσειεν] πλήσειεν Voss.

^c πρὸς ἓνα] Valckenærius Diatr.
 p. 174. ex Plutarcho II. 507 B.
 restituit, καὶ πρὸς ἄνδρ' εἰπὼν ἓνα.

^d πύθονται] πύθειεν τ' Trinc.

2.

^a Sic A. Trinc.

^b Ὅστις λόγους γὰρ π. λ. Sic
 Trinc. Gesn. Grot. ὡς ante λα-
 βῶν pessime infertit Brunckius
 Gnom. p. 184. Lege vocula γὰρ
 transposita ὅστις λόγους παρακατα-
 θήκην γὰρ λαβῶν. PORSON. Tracts,

p. 249. Similiter Reisigius Con-
 ject. in Aristoph. p. 36. ἐξείπεν
 om. Trinc.

^c ἴσως—κακοί] ἴσου—κακοῦ Tr.
 B. κακοῦ item A. ἴσου—κακόν Rei-
 sigius ubi supra.

3.

^a Sic A. Trinc. Scil. Fr. 18.

^b μηδὲν] οὐδὲν A. B.

^c ἐξείπῃς] ἐξείποις Voss.

4.

^a Sic A. Scil. Aload. Fr. 6.
 Deest lemma Trinc.

^b κακόν] κακὰ B.

5.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

40

50

6 ^a Εὐριπίδου.

Εὐριπίδης, ὀνειδίζοντας αὐτῶ τινὸς ὅτι τὸ στόμα δυσῶδες ἦν, Πολλὰ γὰρ, εἶπεν αὐτῶ, ἀπόρρητα ἐγκατεσάπη.

7 ^a Περιάνδρου.

Λόγων ἀπορρήτων ἐκφορὰς μὴ ποιού.

8 ^a Ἀριστοτέλους.

Ἀριστοτέλης ^b ἐρωτηθεὶς, τί δυσκολώτατόν ἐστιν ἐν τῷ βίῳ, 238 εἶπε· Τὸ σιωπᾶν ἢ μὴ δεῖ λαλεῖν.

9 ^a Πυθαγόρου.

Ἀείσω συνετοῖσι, θύρας δ' ^b ἐπίθεσθε βέβηλοι.

10 ^a Ἰσοκράτους ἐκ τοῦ Πρὸς Δημόνικον.

Μᾶλλον ^b τήρει τὰς τῶν λόγων, ἢ τὰς τῶν χρημάτων παρακαταθήκας· δεῖ γὰρ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας τρόπον ^c ὄρκου πιστότερον φαίνεσθαι παρεχομένους.

ΠΕΡΙ ΔΙΑΒΟΛΗΣ. ΜΒ.

10

I ^a Μενάνδρου Βοιωτίας.

Οὐ δεῖ διαβολῆς καταφρονεῖν, οὐδ' ἂν σφόδρ' ἢ ψευδῆς ἐπίσταντ' αὐξάνειν αὐτήν τινες, δι' οὓς φυλάττεσθαι τὰ τοιαῦτ' ὀρθῶς ἔχει.

6. *Recte συνετοῖσι, sed vulg. βέβηλοι*

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

7.

^a Sic A. Deest locus Trinc.

8.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b ἐρωτηθεῖς] παρά τινος addunt A.

B.

Ib. τῶ βίῳ] τῶ om. A.

9.

^a Sic A. Trinc.

^b ἐπίθεσθε] ἐπιτίθεσθε A.

Ib. συνετοῖσι—βεβήλοις] Ita nos: vulgo συνετοῖς contra versum, et βέβηλοι contra sensum. GROTIUS.

Recte συνετοῖσι, sed vulg. βέβηλοι moveri non debebat. Vide Ruhkenium ad Timæum p. 60. βεβήλοις habet quidem Suidas v. βέβηλος etiam in edit. Mediol. sed βέβηλοι præbent duo MSS. Paris. et C. C. C.

10.

^a Sic A. Simpl. Ἰσοκράτους Trinc.

^b τήρει om. A.

^c ὄρκου] ἔρκου Trinc.

I.

^a Sic A. Cleric. p. 30. Simpl. Μενάνδρου Trinc. vs. ult. ἔχειν Tr.

2^a Κλεάνθους.

Κακουργότερον οὐδὲν διαβολῆς ἔστι πω.
 λάθρα γὰρ ἀπατήσασα τὸν πεπεισμένον,
 μῖσος ἀναπλάττει πρὸς τὸν οὐδὲν αἴτιον.

20

3^a Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρου.

^a Ἀναξ, διαβολαὶ δεινὸν ἀνθρώποις κακόν.
^b ἀγλωσσία δὲ πολλάκις ληφθεὶς ἀνὴρ
 δίκαια λέξας, ἥσσον εὐγλώσσου φέρει.

4^a Μενάνδρου.

Οὐδὲν διαβολῆς ἔστιν ἐπιπονώτερον.
 τὴν ^b ἐν ἐτέρῳ γὰρ κειμένην ἀμαρτίαν
^c εἰς μέμψιν ἰδίαν αὐτὸν ἐπάναγκες λαβεῖν.

5^a Τοῦ αὐτοῦ.

Τὸ δοκεῖν διαβολὴν ἔσχε μείζω τοῦ ποιεῖν.

30

6^a Μενάνδρου.

Ὅστις δὲ διαβολαῖσι πείθεται ταχὺ,
 ἥτοι πονηρὸς αὐτὸς ἔστι τούτους τρόπους,
 ἢ παντάπασι παιδαρίου γνώμην ἔχει.

7^a Ἰσοκράτους Πρὸς Δημόνικον.

Εὐλαβοῦ τὰς διαβολὰς, καὶ ψευδεῖς ᾧσιν. Οἱ γὰρ

2.

^a Sic A. Trinc.

3.

^a Hoc lemma in suo codice invenisse videtur Gesnerus, cujus margo habet *Euripidis in Alexandra*. Deest enim hoc fragmentum A. B. Simpl. Εὐριπίδου. Trinc.

^b εὐγλωσσία] ἀγλωσσία. Th. Canteri V. L. II. 5. et Heathii correctionem adoptat Valckenærius *Diatr.* p. 147. Grotius dederat *λειφθεὶς* ex emend. Scaligeri, sed in mss. notat, “ληφθεὶς Clem. “Alex. Str. I. 212.”

4.

^a Sic Trinc. Frob. Cleric. p. 220. Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρου A. Εὐριπίδου Ἀλεξάνδ. ἢ Μενάνδρου B.

^b ἐν ἐτέρῳ] Deest ἐν Trinc.

^c ἀεὶ μέμψιν] forte ὡς GESNER. εἰς μέμψιν dedit Grotius ex emend. Scaligeri.

5.

^a Sic A. Deest lemma Trinc. Cleric. p. 220.

6.

^a Sic A. Deest lemma Trinc. Cleric. p. 220.

7.

^a Sic A. Simpl. Ἰσοκράτους Trinc.

πολλοὶ τὴν μὲν ἀλήθειαν ἀγνοοῦσι, πρὸς ^b δὲ τὴν δόξαν ἀποβλέπουσι.

8 ^a Δημοσθένους.

Διαβολὴ καιρῶ μὲν ἰσχυρὰν ^b ἀπεργάζεται τοῖς ἀκούουσι τὴν ὑπόληψιν, χρόνῳ δὲ πάντων ἀσθενεστέρα γίνεται.

9 ^a Θουκυδίδου.

Διαβολὰς ^b οὐ σάφρον οὔτε λέγειν πρὸς ἀλλήλους, οὔτε ἀκούοντας ἀποδέχεσθαι.

40

10 ^a Πλουτάρχου ἐκ τοῦ διαβάλλειν.

Ἰππίας φησιν, ὅτι δεινὸν ἐστὶν ἡ διαβολία, οὕτως ὀνομάζων, ὅτι οὐδὲ τιμωρία τις ^b κατ' αὐτῶν γέγραπται ἐν τοῖς νόμοις, ὡς περ τῶν κλεπτῶν· καίτοι ἄριστον ^c ὄν κτῆμα τὴν φιλίαν κλέπτουσι, ὥστε ἡ ὕβρις κακοῦργος οὔσα, δικαιότερα ἐστὶ τῆς διαβολῆς, διὰ τὸ ^d μὴ ἀφανῆς εἶναι.

11 ^a Ῥηγίνου ἐκ τοῦ Περὶ Φιλίας.

Πολλοὶ γοῦν ἤδη ^b μείζω κακὰ πεπόνθασιν ὑπὸ τῶν διαβολῶν, ἢ τῶν πολεμίων· καὶ πολλοὶ ^c ἤδη μείζω ἠδίκηνται ⁵⁰ ὑπὸ τῆς τῶν ἄτων ἀσθενείας, ἢ ὑπὸ τῆς τῶν ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς.

12 ^a Δίωνος ἐκ τοῦ Οἰκουμηνικοῦ.

^b Ἀρξώμεθα δὲ ἀπὸ τοῦ μάλιστα ὠφελούντος οἰκίαν· εἴη

^b δὲ om. A.

8.

^a Sic A. Trinc.

^b ἐργάζεται] ἀπεργάζεται A.

9.

^a Sic A. Trinc. Scil. VI. 41.

^b οὐ σάφρον] ὁ σάφρον A. αὐ σάφρον Trinc. ἐς ἀλλήλους Arsen. Gesn. marg. διαβολὰς μὲν οὐ σάφρον οὔτε λ. τίνας ἐς ἀλ. οὔτε τοὺς ἀ. ἀ.

10.

^a Sic A. Simpl. Πλουτάρχου Trinc. v. T. V. p. 563=846.

VOL. II.

^b κατ' αὐτῶν γέγραπται] γέγραπται κατ' αὐτῶν A.

^c ὄν κτῆμα] κτῆμα ὄν A.

^d μὴ ἀφανῆς] μὴ deest Trinc.

11.

^a Sic A. Simpl. Ῥηγίνου Trinc.

^b μείζω] μείζονα A. B.

^c ἤδη] ἤδει Trinc.

12.

^a Sic A. B. Simpl. Δίωνος Trinc. In *Œconomico* Gesner.

^b ἀρξώμεθα] ἀρξώμεθα A.

H

δ' ἂν ταῦτο ἐπιτίμησις διαβολῆς. Διαβολὴ γὰρ ^ε κακὸν τὸ ὀξύτατον καὶ ἐπιβουλότατον.

13 ^α Πελοπίδου.

Πελοπίδας, ἀνδρείου στρατιώτου διαβληθέντος αὐτῷ, ὡς ^β βλασφημήσαντος αὐτὸν, Ἐγὼ τὰ μὲν ἔργα, ἔφη, αὐτοῦ βλέπω, τῶν δὲ λόγων οὐκ ἤκουσα.

14 ^α Φιλοκλήτου.

^β Διαβολὰς, ἀνδρα τοιοῦτον εἰς προκλήσεις αἰσχροῦς. Τὸ 239 γὰρ ἔλεγξον καὶ τὸ, προσταχθεῖς, ταῦτα πάντα ἔρρωται μὲν, τὸ δ' ἀνδρὸς ἀρετῇ πρέπον οὐκ ἔχει.

15 Τὸ νικᾶν τὰ τοιαῦτα, φέρει τινὰ αἰσχύνῃν τοῖς διαβληθεῖσιν, ἃ μὴ δὲ δοκεῖν εἶδει.

16 ^α Ἡροδότου Ἱστορίας ζ.

Διαβολὴ ^β γὰρ ἐστὶ ^γ δεινότατον· ἐν τῇ δύο μὲν εἰσιν οἱ ἀδικεόντες, εἰς δὲ ^δ ὁ ἀδικεόμενος· ὁ μὲν γὰρ διαβάλλων ἀδικεῖ, οὐ ^ε παρεόντος κατηγορεῶν· ὁ δὲ ^ς ἀδικεῖ ἀναπειθόμενος 10 πρὶν ^η ἀτρεκέως ἐκμάθῃ· ^θ ὁ δὲ δὴ ἀπεῶν τοῦ λόγου, τάδε ἐν αὐτοῖς ἀδικεῖται, διαβληθεῖς ^ι τε ὑπὸ τοῦ ἑτέρου, καὶ ^κ νομισθεῖς πρὸς τοῦ ἑτέρου κακὸς εἶναι.

17 ^α Ἰωσήπου ἐκ τῆς Ἀλώσεως.

Πᾶσαν εὐνοίαν καὶ φύσιν ^β κόπτει διαβολή.

^γ κακὸν] κακὸν τὸ ὀξύτατον A. B.
Gesn. marg.

13.

^α Sic A. Deest lemma Trinc.

^β Βλασφημήσαντος] βλασφημοῦντος A. et mox αὐτῷ a p. m. pro αὐτόν.

14. 15.

^α Sic Trinc. F. I. Ρούφου ἐκ τῶν Ἐπικτήτου.

^β Græcum exemplar corruptum est: et in exemplaribus quibusdam prorsus non leguntur hæc. GESNER. Desunt A. B.

16.

^α Sic A. Scil. VII. 10, 7. Simpl.

Ἡροδότου Trinc.

^β γὰρ om. A. B.

^γ δεινότατον] ἀδικώτατον A.

^δ ἀδικεόμενος] ὁ ἀδ. A. Trinc.

^ε παρεόντι] παρεόντος B. A. ex em.

^ς ἀδικεῖν] ἀδικεῖ A. B.

^η ἢ om. A. B.

^θ ὁ δὲ] ὁ δὲ δὴ A. Trinc.

^ι γε] τε A. B.

^κ νομισθεῖς] νομισθεῖς τε B.

17.

^α Sic A. Deest locus Trinc.

^β καὶ φύσιν κόπτει] ἐκκόπτει A. ex em. καὶ κόπτει a p. m. ἐκκόπτει B. ubi totus locus scr. a m. sec.

ΠΕΡΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ. ΜΓ.

1 ^a Εὐριπίδου.

Εἰ γὰρ λαβῶν ἕκαστος ὃ τι δύναϊτό τις
χρηστὸν διέλθοι τοῦτο, κείς κοινὸν φέροι
πατρίδι, ^b κακῶν ἂν αἱ πόλεις ἔλασσόνων
πειρώμεναι, τὸ λοιπὸν εὐτυχοῖεν ἄν.

20

2 ^a Εὐριπίδου Φαεθοντι.

Ἐν τοῖσι μαροῖς ^b τοῦτ' ἐγὼ κρίνω βροτῶν,
ὅστις ^c πατὴρ ἂν παισὶ μὴ φρονούσιν εὖ,
ἢ καὶ πολίταις παραδίδωσ' ἔξουσίαν.

3^a ^b Ναῦν τοι μὴ ἄγκυρ' οὐδαμῶς σώζειν φιλεῖ,
ὡς τρεῖς ἀφέντι, προστάτης θ' ἀπλοῦς πόλει
σφαλερὸς, ὑπῶν δὲ κάλλος οὐ κακὸν πόλει.

30

4 ^a Εὐριπίδου Φρίξω.

Αἱ γὰρ πόλεις εἰς ἄνδρες, οὐκ ἐρημία.

5 ^a Σοφοκλέους Φαίδρα.

Οὐ γὰρ ποτ' ἂν ^b γένοιτ' ἂν ἀσφαλῆς πόλις,
ἐν ἣ τὰ μὲν δίκαια καὶ τὰ σώφρονα
λάγδην πατεῖται, κωτίλος δ' ἀνὴρ λαβῶν

1.

^a Sic Trinc. Scil. Phœniss. 1022. Deest locus A.

^b κακῶς αἱ] Lego κακῶς ἄν. GESNER. Voluit κακῶν; quod restituit Grotius. Supra φέροι Trinc. et mox λειπὸν.

2.

^a Sic A. Fragm. 3. Deest lemma Trinc.

^b τοῦτον] τοῦτ' A. B. Trinc. Gesn. marg. τὸνδ' Toup.

^c πατὴρ ἂν] Ita reposui pro ὅστις τῶν πατέρων. GROTIUS.

3.

^a Deest lemma A. Trinc. Euripid. Phaëth. Fr. 4.

^b Locus incerti, quem ut Euripidis vulgavit Barnes. VALCKEN.

4.

^a Sic A. Fr. 9. Deest locus Trinc.

^b Vide Valckenær. Diatr. p. 216.

5.

^a Sic A. Fr. 3. Simpl. Σοφοκλέους Trinc.

^b γένοιτ' ἂν ἀσφαλῆς πόλις] γένοιτ' ἂν ἀσφαλεῖς πόλις VOSS. ἂν alterum om. A. q. . . .

πανούργα χειροῖν κέντρα κηδεύει πόλιν.

6 ^a Σοφοκλέους Ἀλεάδαι.

Κοῦκ οἶδ' ὅ τι χρῆ πρὸς ταῦτα λέγειν,

ὅτ' ἂν οἱ τ' ἀγαθοὶ πρὸς τῶν ^b ἀγενῶν

κατανικῶνται,

ποία πόλις ἂν τὰδ' ἐνέγκοι;

40

7 ^a Τοῦ αὐτοῦ Ἐριφύλη.

Ὅπου δὲ μὴ ^b τὰ ῥᾶστ' ἐλευθέρως λέγειν

ἔξῃστι, νικᾷ δ' ἐν πόλει τὰ χείρονα,

^c ἀμαρτίαι σφάλλουσι τὴν σωτηρίαν.

8 ^a Βίωνος Βουκολικά.

Μηδὲ λίπης μὲ ἀγέραστον, ἐπὶν χῶ Φοῖβος αἰεΐδειν

μισθὸν ^b ἔδωκε· τιμὰ δὲ τὰ πράγματα κρέσσονα ποιεῖ.

9 ^a Εὐπόλιδος.

Καὶ μὴν ἐγὼ πολλῶν παρόντων οὐκ ἔχω τί λέξω,

οὕτω σφόδρ' ἀλγῶ τὴν πολιτείαν ὄρων παρ' ἡμῖν.

ἡμεῖς γὰρ οὐχ οὕτω τέως ὠκοῦμεν, ὧ γέροντες,

ἀλλ' ἦσαν ἡμῖν τῇ πόλει πρῶτον μὲν οἱ στρατηγοὶ

ἐκ τῶν μεγίστων οἰκιῶν, πλούτῳ γένει τε πρῶτοι,

οἷς ὡσπερὲ θεοῖσιν ^b ἠυχόμεσθα· καὶ γὰρ ἦσαν.

ὥστ' ἀσφαλῶς ἐπράττομεν· νυνὶ δ' ^c ὅποι τύχοιμεν,

^d στρατευόμεσθ' αἰρούμενοι καθάρματα στρατηγούς.

6.

^a Sic A. Aloud. Fr. 4. Deest lemma Trinc.

^b ἀγενῶν] Male vulgo ἀγενῶν. GROTIUS. ὅταν αἱ γ' ἀγαθοὶ πρὸς ἀγενήτων. VALCKEN. Diatr. p. 15. Grotianæ correctioni ad stipulatur Jacobs. in Athen. p. 347.

7.

^a Sic A. Fr. 3. Deest lemma Trinc.

^b τὰ ῥᾶστ'] τὰ λῆστ' Mus. Crit. Cant. T. I. p. 144. τὰ χρεῖστ'

Reisigius Conject. p. 129.

^c ἀμαρτίαι] ἀμαρτίαις A.

8.

^a Sic Trinc. Deest locus A.

^b ἔδωκε] ἔδω edidit Grotius ob versum.

9.

^a Sic A. Trinc.

^b ἠυχόμεσθα.] Ita edd. Gesneri sec. tert. Prius ἠυχόμεθα.

^c ὅποι] ὅπη A. Voss.

^d στρατευόμεσθ'] στρατευόμενοι Voss. στρατευόμεσθ' A. B.

10 ^a Εὐριπίδου Ἰκετίδων.

Τρεῖς γὰρ ^b πολιτῶν μερίδες· οἱ μὲν ὄλβιοι,
ἀνωφελεῖς ^c τε, πλείονων τ' ἐρῶσ' ἀεὶ.

240

οἱ δ' οὐκ ἔχοντες καὶ σπανίζοντες βίου,
δεινοὶ, νέμοντες τῷ φθόνῳ πλείον μέρος,
εἰς τοὺς ἔχοντας κέντρ' ἀφιάσιν κακὰ
γλώσση πονηρῶν προστατῶν ^d φηλούμενοι.
τριῶν δὲ μοιρῶν ἡ μέση σώζει πόλιν,
κόσμον φυλάσσουσ' ὄντιν' ἂν δόξῃ πόλει.

11 ^a Σοφοκλέους.

Ὅπου γὰρ οἱ ^b φύσαντες ἠσπῶνται τέκνων,
οὐκ ἔστιν αὕτη σωφρόνων ἀνδρῶν πόλις.

10

12 ^a Εὐριπίδου.

Δεινὴ πόλις νοσοῦσ' ἀνευρίσκειν κακὰ.

13 ^a Οὐκ ἔστιν οὐδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἴσον.

χρῆ γὰρ τύχας μὲν τὰς μάτην πλανωμένας
μηδὲν δύνασθαι, τὰ μφανῆ δ' ὑψηλ' ἄγειν.

ἔστις κατ' ἰσχὺν πρῶτος ἀνομάζετο,
ἢ τόξα πάλλων, ἢ μάχῃ δορὸς σθένων,
^b τοῦτον τυραννεῖν τῶν κακίωνων ἐχρῆν.

14 ^a Σοφοκλέους Αἰάντι.

Καίτοι κακοῦ πρὸς ἀνδρὸς ἀνδρα δημότην

10

10.

^a Sic A. Scil. v. 238. Simpl.
Εὐριπίδου Trinc.

^b πολιτῶν] πολιτειῶν Voss.

^c τε] δὲ A. B. et mox ὄ pro τ'.

^d φηλούμενοι] Ita edd. mss. Nihilominus minime dubitavi repone-
re φηλούμενοι.

11.

^a Sic A. Trinc. Fr. inc. 19.

^b φυλακτῆρες] Ita ob versum
posui, cum exstaret φυλάσσοντες,
quod illius vocis interpretamen-
tum est. At Salmasius πλάσαντες

malebat. GROTIUS. φύσαντες (e
conjectura Piersoni Brunckio re-
cepta) probavit Porsonus Adv. p.
215. ubi hoc fr. Scyrii adscri-
bere videtur.

12.

^a Sic Trinc. Fr. inc. 38. Deest
locus A.

13.

^a Deest lemma Trinc. locus A.
Euripid. Fr. inc. 39.

^b τοῦτων] τοῦτον Grotius.

14.

^a Scil. v. 1071. Deest lemma

μηδὲν δικαιοῦν τῶν ἐφεστώτων κλύειν.

οὐ γάρ ποτ' οὔτ' ἂν ἐν πόλει νόμοι καλῶς

^b φέροντ' ἂν, ἔνθα μὴ παρεστήκει δέος·

οὔτ' ἂν στρατός τε σωφρόνως ^c ἄρχοιτ' ἔτι,

μηδὲν φόβου πρόβλημα, μηδ' αἰδοῦς ἔχων.

15 ^a Μενάνδρου Ἐμπιπραμένη.

Τρία γάρ ἐστι, δέσποτα,

δι' ὧν ἅπαντα γίγνεται, ἢ κατὰ τοὺς νόμους,

ἢ ταῖς ἀνάγκαις, ἢ τὸ τρίτον ^b ἔθει τινί.

30

16 ^a Εὐριπίδου.

Ἄλλ' οὔ ποτ' αὐτὸς ἀμπλακῶν ἄλλον βροτὸν

παραινέσαιμ' ἂν παισὶ προσθεῖναι κράτη,

πρὶν ἂν κατ' ὅσων τυγχάνη ^b μέλας σκότος,

εἰ χρὴ διελθεῖν πρὸς τέκνων νικώμενον.

17 ^a Σοφοκλῆς Ἄϊαντι.

^b Ὅπου δ' ὑβρίζειν δρᾶν θ' ἂ βούλεται ^c παρῆ,

ταύτην νόμιζε τὴν πόλιν χρόνῳ ποτὲ

ἔξ ^d οὐρίας δραμοῦσαν εἰς βυθὸν πεσεῖν.

ἀλλ' ἐστάτω μοι καὶ δέος τι καίριον.

40

Trinc. τοῦ αὐτοῦ Ἄϊαντι A. ubi duo priores vss. desunt.

^b φέροντ'] φέρειν τ' Trinc.

^c ἔχοιτ'] ἄρχοιτ' A. Gesn. marg.

15.

^a Sic A. Cleric. p. 63. Simpl. Μενάνδρου Trinc.

^b γ' ἔθει] Addidi γ' illud. Respexisse autem videtur hanc Menandri sententiam Modestinus, cuius fragmentum exstat titulo de legibus. GROTIUS. Melius Bentleius κατὰ τοὺς νόμους ἢ τ. α. ἢ τὸ τρίτον ἔ. τ. Vulgo desunt τοὺς et τό. Modestini verba sunt Digest. I. 3, 40. Ergo omne jus aut consensus fecit, aut necessitas constituit, aut firmavit consuetudo.

16.

^a Sic Trinc. Fr. inc. 40. Deest locus A.

^b μέλας σκότος] Meum est pro eo quod ante erat με καὶ σκότος. GROTIUS. τινὰ pro με καὶ corrigit Gesnerus in margine, qui v. seq. ἢ malit pro εἰ. κινγκάνη pro τυγχάνη reponit Monkius ad Eurip. Hippol. 1442. τυγχάνη Trinc.

17.

^a Sic A. Scil. Ajac. 1081. Simpl. Σοφοκλέους Trinc.

^b ὅπου δ'] ὅπου θ' A.

^c παρῆ] πάρα B. Gesn. marg. παρῆν Trinc.

^d οὐρίας] οὐρίων B.

καὶ μὴ δοκῶμεν δρῶντες ^ε ἂν ἠδῶμεθα,

^δ οὐκ ἀντιτίσειν ^ε αὐθις ἂν λυπῶμεθα

^η ἔρπει παραλλάξ ταῦτα.

18 ^α Σοφοκλῆς Αἴαντι.

Πρὸς γὰρ τὸν ἔχονθ' ὁ φθόνος ἔρπει,

καίτοι σμικροὶ μεγάλων χωρὶς

σφαλερὸν πύργου ρῦμα πέλονται.

μετὰ γὰρ μεγάλων βαιὸς ^β ἄριστ' ἂν,

καὶ μέγας ὀρθοῖθ' ὑπὸ σμικροτέρων.

ἀλλ' οὐ δυνατὸν τοὺς ἀνόητους

τούτων γνώμας ^ε προδιδάσκειν.

19 ^α Εὐριπίδου Ἐκάβη.

^β Ἐν τῷδε γὰρ κάμνουσιν αἱ πολλαὶ πόλεις,

ὅτ' ἂν τις ἐσθλὸς καὶ πρόθυμος ὦν ἀνὴρ,

μηδὲν φέρεται τῶν κακίωνων πλέον.

20 ^α Εὐριπίδου Αἰόλω.

Δοκεῖτ' ἂν οἰκεῖν ^β γαῖαν, εἰ πένης ἅπασ

λαὸς πολιτεύοιτο πλουσίων ἄτερ;

οὐκ ἂν γένοιτο χωρὶς ἐσθλὰ καὶ κακὰ

ἀλλ' ἔστι τις σύγκρασις, ὥστ' ἔχειν καλῶς.

ἂ μὴ γὰρ ἐστι τῷ πένηθ', ὁ πλούσιος

δίδωσ'. ^ε ἂ δ' οἱ πλουτοῦντες οὐ κεκτῆμεθα,

^ε ἂν] ἂ B.

^δ οὐκ] οὐδ' εἰκ' A.

^ε αὐθις] αὐθις A. Trinc. ἂν pro ἂν B.

^η ἔρπει] ἔρπει γὰρ A. Trinc.

18.

^α Sic A. Scil. v. 157. Deest lemma Trinc.

^β ἄριστ' ἂν δράσοι] ἄριστα omisso δράσοι A. Voss. δράσοι item om. B.

^ε προδιδάσκειν] προσδιδάσκειν B.

19.

^α Sic A. Scil. v. 306. Simpl. Εὐριπίδου Trinc.

^β Eustratius in præf. ad Ethic. Aristot. hoc loco utitur. GROTIUS not. mss. Sc. p. 1. b. ubi ἐν τούτῳ pro ἐν τῷδε.

20.

^α Sic A. Fr. 6. Deest lemma Trinc.

^β γαῖαν] γαῖν A. Trinc.

^ε ἂ δ' οἱ] ἂ δὲ Grotius.

τοῖσιν πένησι χρώμενοι ^d τιμώμεθα.

21 ^a Εὐριπίδου Ἀντιγόνη.

Οἰκεῖος ἀνθρώποισι γίνεσθαι φιλεῖ
πόλεμος ἐν ἀστοῖς, ἦν διχαστατῆ πόλις.

22 ^a Εὐριπίδου Ἀλκμήνης.

Ἄτρεκέια δ' ἄριστον ἀνδρὸς ἐν πόλει ^b δικαίου πέλει.

23 ^a Μενάνδρου.

Κοινὸν ἀγαθὸν ^b ἐστὶ τοῦτο χρηστὸς εὐτυχῶν.

24 ^a Μενάνδρου.

Τὸ καλῶς ἔχον που κρεῖττόν ἐστὶ καὶ νόμου.

25 ^a Σοφοκλέους.

Νόμοις ἔπεσθαι ^b τοῖς ἐγχωρίοις καλόν.

26 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀναρχίας δὲ μείζον οὐκ ἐστὶ κακόν.

27 ^a Ἠνιόχου.

^b Ἐγὼ δ' ὄνομα τὸ μὲν καθ' ἐκάστην αὐτίκα
λέξω· συνάπασαι δ' εἰσὶ ^c παντοδαπαὶ πόλεις,
^d αἱ νῦν ἀνοηταίνουσι πολὺν ἤδη χρόνον.

^d τιμώμεθα] κειθώμεθα A. κειθώ-
μεθα B.

21.

^a Sic A. Fr. 4. Deest lemma Trinc.

22.

^a Sic A. Fr. 3. Deest lemma Trinc.

^b δικαίου πέλει] Hæc verba suprascripta sunt in A.

23.

^a Sic A. Trinc. Cleric. p. 220.

^b τοῦτ' ἐστὶ pro ἐστὶ τοῦτο metri gratia reponendum docuit Dobræus in Aristoph. Eccles. 70. p. (142). Verius forte δὲ pro ἐστὶ.

24.

^a Sic A. Deest lemma Trinc. Cleric. p. 96. Vide supra IX. 17.

25.

^a Sic A. Fr. inc. 19. Deest lemma Trinc.

^b τοῖσιν ἐγχωρίοις] Vulgo τοῖς ἐγχωρίοις. GROTIUS. τοῖσιν habet B. Nescio an scripserit Soph. v. ἔπεσθε τ. ἐ. absque καλόν. Conf. H. Steph. Thesaur. L. G. IV. p. 666. G.

26.

^a Sic A. Σοφοκλέ. Trinc. Scil. Antig. 672.

27.

^a Sic Tr. Frob. Deest locus A.

^b ἐγὼ δ' ὀνόματα μὲν] Ita malui, quam quod vulgo ὄνομα τὸ μὲν. GROTIUS. ὄνομα τὸ male mutat Grotius. VALCKEN.

^c παντοδαπαὶ] παντοδαπὸν Trinc.

^d ἀνοηταίνουσι] Ita legendum

τάχ' ἂν τις ὑποκρούσειεν ὅ τι ποτ' ἐνθάδε
 νῦν εἰσι, κὰν ἔροίτο, παρ' ἐμοῦ πεύσεται·
 τὸ χαρίον μὲν ^ε γὰρ τόδ' ἐστὶ πᾶν κύκλω
 Ὀλυμπία, ^ι τῆνδ' ἰδὲ τὴν σκηνὴν ἐκεῖ,
 σκηνὴν ὄραν ^ε θεωρικὴν ^η νομίζετε.
 εἶεν· τί οὖν ἐνταῦθα δρῶσιν αἱ πόλεις;
^ι ἐλευθερί' ἀφίκοντο θύσουσαί ποτε,
 ὅτε τῶν φόρων ἐγένοντ' ἐλεύθεραι σχεδόν.
 κᾶπειτ' ἀπ' ἐκείνης τῆς θυσίας διέφθορεν
 αὐτὰς ζενίζουσ' ἡμέραν ἐξ ἡμέρας
 ἀβουλία κατέχουσα πολὺν ἤδη χρόνον.
 γυναῖκε δ' ^κ αὐτὴν δὴ ἔταράττετόν τινα
 αἰεὶ συνούσαι, δημοκρατία θατέρα
 ὄνομ' ἐστὶ, τῆ δ' ἀριστοκρατία θατέρα,
 δι' αἷς πεπαρωγήκασιν ἤδη πολλάκις.

20

30

28 ^α Ἀριστοφάνους.

Τῶν πολιτῶν θ' οὓς μὲν ἴσμεν εὐγενεῖς καὶ σώφρονας
 ἄνδρας ^β ὄντας καὶ δικαίους καὶ καλοὺς τε κἀγαθοὺς,
 καὶ τραφέντας ἐν παλαιίστρα, ^γ καὶ χοροῖς, καὶ μουσικῇ,
^δ προυγελοῦμεν· τοῖς δὲ χαλκοῖς, καὶ ξένοις, καὶ πυρρῖαις,

pro eo quod vulgo est ἀνηταί-
 νουσαι monebat Salmasius. GRO-
 TIUS.

^ε γὰρ τόδ' ἐστὶ πᾶν] πᾶν τόδ' ἐστὶν
 Voss.

^ι τῆν δ' εἶδε] τῆνδ' ἰδὲ Valcken.
 Diatr. p. 278.

^ε θεωρικὴν] Πυθικὴν Voss. Gesn.
 marg.

^η νομίζετε] Ita Porsonus pro
 νομίζεται ad Aristoph. Eccles. 752.
 qui actum tamen egit. Ita enim
 Grotius, ut ex annotatione ejus
 patet.

^ι ἐλευθερία] ἐλευθέρια Gesn. marg.

^κ αὐτὰς] Ita nos pro αὐτὴν, nam

de urbibus sermo. GROTIUS.

28.

^α Sic Trinc. Scil. Ran. 739.
 Deest locus A.

^β ὄντας deest Trinc.

^γ χοροῖς καὶ] Confer Plautum
 Bacchidibus Act. III. sc. 3. GRO-
 TIUS nott. mss.

^δ προυγελοῦμεν] Ita nos cum et
 hic et in Aristophane vulgo esset
 προσελοῦμεν. In MS. A. προυγελοῦ-
 μεν. Atqui apud Æschylum quo-
 que Prometheus reperiri προσελοῦ-
 μενω, et quidem contra naturam
 vocalis producta syllaba prima,

καὶ πονηροῖς, καὶ πονηρῶν, εἰς ἅπαντα χρώμεθα
 ὑστάτοις ἀφιγμένοισιν, οἷσιν ἡ πόλις πρὸ τοῦ
 οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκὴ ραδίως ἐχρήσατ' ἄν.
 ἀλλὰ καὶ νῦν, ὧ νόητοι, μεταβαλόντες τοὺς τρόπους
 ἔχρησθε τοῖς χρηστοῖσιν αὖθις· καὶ κατορθώσασι γὰρ
 εὐλογον, κἂν τι σφάλῃ, ἐξ ἀξίου ἔγάρ τοῦ ζύλου,
 ἢν τι καὶ πάσχητε, πάσχειν ἑτοῖς σοφοῖς δοκῆσετε.

29 ^a Εὐριπίδου.

Παῦσαι· τὸ ^b μὲν γὰρ συνέχον ἀνθρώπων πόλεις
 τοῦτ' ἔσθ', ὅτ' ἂν τις τοὺς ^c νόμους σώζῃ καλῶς.

30 ^a Μενάνδρου.

Εἶπερ τὸν ^b ἀδικοῦντ' ἀσμενῶς ἡμύνετο
 ἕκαστος ἡμῶν, καὶ ^c συνηγωνίζετο,
 ἴσως νομίζων ἴδιον εἶναι τὸ γεγονὸς
 ἀδίκημα, καὶ συνέπραττον ἀλλήλοις ^d πικρῶς,
 οὐκ ἂν ἐπιπλεῖον τὸ κακὸν ἡμῖν ^e ἤϋξετο
 τὸ τῶν πονηρῶν· ἀλλὰ παρατηρούμενοι,
 καὶ τυγχάνοντες ἧς ἔδει τιμωρίας,
 ἦτοι σπάνιοι ἑσφόδρ' ἂν ἦσαν, ἢ πεπαυμένοι.

et exponi ὑβριζόμενον, monuit me
 Salmasius. GROTIUS. προυγελοῦμεν
 habet Trinc. In Grotii nota pro
 MS. A. lege MS. N.

^c χρῆσθε] Ita recte apud Ari-
 stophanem. Nam in Stobæi codd.
 erat χρῆσθαι. GROTIUS. Recte
 χρῆσθε Gesn. ed. 2.

^f γοῦν] Pro γοῦν male γὰρ est in
 Stobæi libris. GROTIUS.

^g τοῖς σοφοῖς] τῶν σοφῶν Trinc.

29.

^a Sic A. Trinc. Scil. Suppl.

312.

^b μὲν γὰρ] μὲν deest Trinc.

^c αὐτοῖς] νόμους A. B. Gesn.

marg. Mox σώζοι A.

30.

^a Sic A. Trinc. Cleric. p. 2.

^b ἀδικοῦντ' ἀσμενῶς] Nostra est
 emendatio cum ante legeretur ἀ-
 δικοῦντα μὲν ὡς ἡμύνετο. GROTIUS.

^c συνηγωνίσαστο] συνηγωνίζετο A.
 B. quemadmodum divinavit Bent-
 leius. συνήγαγεν Trinc.

^d πικρῶς] πονηρῶς Voss.

^e ἤρξατο] ἤϋξαστο B. et A. teste
 Grotio. Ego nihil enotatum re-
 perio. ἤϋξετο certissime correxit
 Bentleyus.

^f σφόδρ' ἂν] σφόδρα μὲν Voss.

31 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

^γ Ἔργον ἐστὶ ^b Πανία,
μακρὰν συνθήειαν βραχεῖ λῦσαι χρόνῳ.

32 ^a Ἀισχίνου ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου.

Τὸν γὰρ τὴν ἰδίαν οἰκίαν κακῶς οἰκήσαντα, καὶ τὰ κοινὰ
^b τῆς πόλεως παραπλησίως ἠγήσατο διαθήσειν.

33 ^a Δημοκρίτου.

Ὁ νόμος βούλεται μὲν εὐεργετῆν βίον ἀνθρώπων· δύναται ¹⁰
δὲ ὅτ' ἂν αὐτοὶ βούλωνται πάσχειν· τοῖσι γὰρ πειθομένοισι
τὴν ἰδίην ἀρετὴν ἐνδείκνυται.

34 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Στάσις ἐμφύλιος ἐς ἐκάτερα κακόν· καὶ γὰρ νικέουσι καὶ
ἡσσωμένοις ^b ὁμοίῃ φθορῇ.

35 ^a Ἀισχίνου.

Πονηρὰ φύσις μεγάλης ἐξουσίας λαβομένη, μεγάλας
ἀπεργάζεται συμφοράς.

36 ^a Δημοσθένους ἐκ τοῦ κατ' Ἀνδροτίωνος.

Τὸν γὰρ ὑπὲρ τῆς πόλεως πράττοντά τι δεῖ τὸ τῆς πόλεως
ἦθος μιμεῖσθαι, καὶ σώζειν ἡμῖν τοὺς τοιούτους, ὧ ²⁰ Ἀθηναῖοι,
^b προσήκει, καὶ μισεῖν τοὺς, ^c οἷός περ οὗτος. Ὡς (ἐκεῖνο
εἰδῶσι μὲν ἴσως, ὅμως δὲ ἐρῶ) ὁποίους τινὰς ἂν φαίνοσθε
ἀγαπῶντες καὶ σώζοντες, τούτοις ὅμοιοι ^d δόξετε εἶναι.

31.

^a Sic A. Cleric. p. 270. ex Antonio. Deest locus Trinc. MS. Barocc. 143, fol. 138. Ἀμύχανον μακρὰν συνθήειαν ἐν βραχὺ λύσειν χρόνῳ. τὸ γὰρ συνηθὲς οὐδαμοῦ παραπτέν. v. infra XLIV. 5.

^b Πανία] Φανία Porsonus in Advers. p. 291. qui in v. seq. βραχεῖ pro ἐν βραχεῖ, monens præpositionem habere item Melissam p. 484.

32.

^a Sic A. Scil. p. 55. Simpl. Αἰσχίνου Trinc. ↓

^b τὰ τῆς] τὰ om. B.

33.

^a Sic A. Trinc.

34.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b ὁμοίῃ] ὁμοιώθη Gesn. marg.

35.

^a Sic A. Trinc. v. c. Ctes. p. 537.

36.

^a Sic A. Scil. p. 613. Simpl. Δημοσθένους Trinc.

^b προσήκε] προσήκειν A.

^c οἷος] οἷους A. Mox ἂν om. Tr.

^d δόξετε] δόξεται A.

- 37 ^a Ξενοφώντος ἐν δ' Σωκρατικῶν Ἀπομνημονευμάτων.
^b Βασιλείας δὲ καὶ τυραννίδας, ἀρχὰς μὲν ἀμφοτέρας ἠγεῖτο εἶναι· διαφέρειν δὲ ἀλλήλων ἐνόμιζε. Τὴν μὲν γὰρ ἐκόντων τε ^c τῶν ἀνθρώπων καὶ κατὰ τοὺς νόμους τῶν πόλεων ^d ἀρχὴν, βασιλείαν ἠγεῖτο· τὴν δὲ ἀκόντων τε καὶ μὴ κατὰ νόμους, ἀλλ' ὅπως ὁ ἀρχῶν βούλοιο, τυραννίδα. Καὶ ὅπου ³⁰ μὲν ἐκ τῶν τὰ νόμιμα ἐπιτελούντων αἱ ἀρχαὶ καθίστανται, ταύτην μὲν τὴν πολιτείαν, ἀριστοκρατίαν ἐνόμιζεν εἶναι· ὅπου δὲ ἐκ τιμημάτων, ^e πλουτοκρατίαν· ὅπου δ' ἐκ πάντων, δημοκρατίαν.
- 38 ^a Ἡροδότου ἱστορίας ε.
 Δηλοῖ δὲ οὐ καθ' ἐν μῶνον, ἀλλὰ πανταχῆ, ἢ ἰσηγορίῃ, ὡς ἔστι χρῆμα σπουδαῖον. —
- 39 ^a Τοῦ αὐτοῦ ἱστορίας ε.
 Φιλέει δὲ κῶς προσημαίνειν, εὗτ' ἂν μέλλῃ μεγάλα κακὰ ἢ πόλει ἢ ἔθνει ἔσεσθαι.
- 40 ^a Δημοκρίτου.
 Ἀπὸ ὁμοιοῦς τὰ μεγάλα ἔργα, ^b καὶ ταῖς πόλεσι τοὺς ⁴⁰ πολέμους δυνατὸν κατεργάζεσθαι, ἄλλως δ' οὔ.
- 41 ^a Πολυαῖνου ἐν τῷ Ὑπὲρ τοῦ Συνεδρίου.
 Οὐ γὰρ ἀγνοεῖς, ὡς ἐν τοῖς κοινοῖς, κὰν τοῦλάχιστόν τις ^b παρέλῃται, ἀφορμὴ τῆς τῶν πλείονων ἀπωλείας γίνεται.

37.

^a Sic fere A. ubi $\bar{\alpha}$ pro δ . vide Memor. IV. 6, 12.

^b βασιλείαν δὲ καὶ τυραννίδα ἀρχὰς μὲν] βασιλείας μὲν καὶ τυραννίδας ἀρχὰς A. B. βασιλείας δὲ καὶ τυραννίδας Trinc.

^c τῶν] om. B.

^d ἀρχὴν] ἀρχεῖν A. Trinc.

^e πλουτοκράτειαν] πλουτοκρατίαν A. B.

38.

^a Sic A. Scil. V. 78.

39.

^a Sic A. Scil. VI. 27.

40.

^a Sic A. Trinc.

^b καὶ] κὰν B.

41.

^a Sic A. Πολυδίν. nec amplius Trinc. vitiose, ut puto, pro Πολυαῖν. Gesner. Polydici, alias Polyapini.

^b ἀφέληται] παρέλῃται A. B.

42^a Δημοκρίτου.

^b Ἡ ἐν δημοκρατίῃ πενήτῃ τῆς παρὰ τοῖς ^c δυναστῆσι καλεομένης εὐδαιμονίης τοσαῦτόν ἐστιν αἰρετώτερη, ὁκόσον ἐλευθερίῃ δουλείης.

43^a Τὰ κατὰ τὴν πόλιν χρεῶν τῶν λοιπῶν μέγιστα ἠγεῖσθαι, 50 ὅκως ^b ἄξεται εὖ, μήτε φιλονεικούντα παρὰ τὸ ἐπιεικὲς, μήτε ἰσχὺν ἑαυτῶ περιτιθέμενον παρὰ τὸ χρηστὸν τὸ ταῦ ^c ξυνοῦ. Πόλις γὰρ εὖ ἀγομένη μέγιστη ὀρθωσίς ἐστι, καὶ ἐν τούτῳ πάντα ἐνι, καὶ τούτου σωζομένου πάντα σώζεται, καὶ τούτου ^d φθειρομένου τὰ πάντα διαφθείρεται.

44 Τοῖς ^a χρηστοῖσιν οὐ συμφέρον ^b ἀμελέοντας τῶν ἑαυτῶν, ἀλλὰ πρήσσειν· τὰ γὰρ ἴδια ^c κακῶς ἔσχεν. Εἰ δὲ ἀμελέ- 243 οῖτο τῶν ^d δημοσίων, κακῶς ἀκούειν γίνεταί, καὶ ἦν μηδὲν μήτε κλέπτῃ, μήτε ἀδικῇ· ἐπεὶ καὶ ἀμελέοντι ἢ ἀδικέοντι κίνδυνος κακῶς ἀκούειν, ^e καὶ δὴ καὶ παθεῖν τι. Ἀνάγκη δὲ ἀμαρτάνειν, συγγιγνώσκεισθαι δὲ τοὺς ἀνθρώπους οὐκ εὐπετές.

45^a Οἱ κακοὶ ^b ἰόντες ἐς τὰς τιμὰς, ὁκόσω ἂν μᾶλλον ἀνάξιοι εἶντες ἴωσι, τοσοῦτῳ μᾶλλον ἂν ^c ἀκηδέες γίνονται, καὶ ἀφροσύνης καὶ θράσεος πίμπλονται. 10

42.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b Ἡ] deest A.

^c δυνατοῖσι] δυναστῆσι A. B.

43.

^a Cum præcedente cohæret in A. Similiter 44.

^b ἄξεται] Lege ἄξεται, nam in eodem fr. infr. est πόλις εὖ ἀγομένη. KOEN. ad Greg. Dial. Dor. §. XLIV.

^c ξένου] Mal. κοινού. GESNER. Eodem sensu, una tantum litera mutata, reposui ξυνοῦ. Et sic Wakefieldus.

^d φθειρομένου] διαφθειρομένου A. B.

44.

^a χρηστοῖς] χρηστοῖσιν A.

^b ἀμελέοντας] ἀμελαίνοντας A.

^c κακῶς ἔσχεν] κακῶς ἂν ἔσχεν JACOBS. in Athen. p. 16. qui hoc fr. Eusebio tribuit.

^d δημοσίων τι] τι deest A. Trinc. Scrib. f. supra ἀμελέοιτο τι, saltim τι cogitatione supplendum.

^e καὶ δεῖ] καὶ δὴ A. B. ut Jacobsius emendandum vidit.

45.

^a Deest lemma A. Trinc. et n.

46.

^b ἰόντες] ἄντες A.

^c ἀκηδέες] ἀκνυδέες A. B. f. del. ἂν.

- 46 Ὅτι ἂν οἱ δυνάμενοι τοῖς μὴ ἔχουσι καὶ πρότελεῖν τολμῶσι καὶ ὑπουργεῖν καὶ χαρίζεσθαι, ἐν τούτῳ ἤδη καὶ τὸ οἰκτεῖρειν ἔνεστι, καὶ μὴ ἐρήμους εἶναι, καὶ τὸ ^bἐταίρους γίγνεσθαι, καὶ τὸ ἀμύνειν ἀλλήλοισι, καὶ τοὺς πολίτας ὁμονόους εἶναι, καὶ ἄλλα ἀγαθὰ, ὅσα οὐδεὶς ἂν δύναίτο καταλέξει.
- 47 ^a Σωκράτους.
 Τῆς εὐτυχίας, ^b ὥσπερ πολιτικῆς ὁμιλίας, κοινὴν εἶναι δεῖ τοῖς ἀξίοις τὴν ἀπόλαυσιν.
- 48 ^a Ὅρκος τῶν Ἀθηήσιν Ἐφήβων.
 Οὐ καταισχυνῶ ὅπλα τὰ ἱερά, οὐδ' ἐγκαταλείψω τὸν ²⁰ παραστάτην, ^b ὅτῳ ἂν στοιχήσω, ἀμυνῶ δὲ καὶ ὑπὲρ ἱερῶν, καὶ ὑπὲρ ὀσίων, καὶ μόνος καὶ μετὰ πολλῶν τὴν πατρίδα δὲ οὐκ ἐλάσσω παραδώσω, πλείω δὲ καὶ ἀρεῖα, ὅσῃν ἂν παραδέξωμαι· καὶ εὐκοήσω τῶν αἰεὶ κρινόντων ἐμφρόνως, καὶ τοῖς θεσμοῖς τοῖς ἰδρυμένοις πείσομαι, καὶ οὐς τινὰς ἂν ἄλλους τὸ πλῆθος ἰδρύσῃται ὁμοφρόνως· καὶ ἂν τις ἀναιρή τοὺς θεσμοὺς, ἢ μὴ ^d πείθηται, οὐκ ἐπιτρέψω, ἀμυνῶ δὲ καὶ ³⁰ μόνος, καὶ μετὰ πάντων· καὶ ἱερά τὰ πάτρια τιμήσω.
 Ἱστορες θεοὶ τούτων.
- 49 ^a Ἐκ τῶν Ἀριστοξένου Πυθαγορικῶν ἀποφάσεων.
 Καθόλου δὲ ὄντο δεῖν ὑπολαμβάνειν μηδὲν εἶναι μείζον κακὸν ἀναρχίας· οὐ γὰρ πεφυκέναι τὸν ἄνθρωπον διασωῖεσθαι μηδενὸς ἐπιστατοῦντος. Περὶ δὲ ἀρχόντων καὶ ἀρχο-

46. ^b ὅτῳ]^a ἐταίρους] ἐτέρους A. ἐτέρους Trinc.^b ὅσα] ἄσ' A.47. ^a Sic A. Trinc.^b τῆς πολιτικῆς] ὥσπερ πολιτικῆς A. B.48. ^a Sic A. Trinc.^a Sic A. Trinc.^b ὅτῳ] δ B. et sic Pollux VIII.

105. quem vide.

^c ἐμφρόνως] εὐφρόνως A. B.^d πείθηται] πίθηται B. μὴ deest Trinc.

49.

^a Sic A. Ἀριστοτέλους Πυθαγορικῶν ἀποφθεγμάτων. Vide Mahnium de Aristoxeno §. 30.

μένων, οὕτως ἐφρόνου· τοὺς μὲν γὰρ ἄρχοντας ἔφασκον οὐ μόνον ἐπιστήμονας, ἀλλὰ καὶ φιλανθρώπους δεῖν εἶναι· καὶ τοὺς ἀρχομένους, οὐ μόνον πειθηνίους, ^b ἀλλὰ καὶ φιλάρχοντας. Ἐπιμελητέον δὲ πάσης ἡλικίας ἡγοῦντο, καὶ τοὺς 40 μὲν παῖδας ἐν γράμμασι καὶ τοῖς ἄλλοις μαθήμασιν ἀσκειῖσθαι· τοὺς δὲ νεανίσκους τοῖς τῆς πόλεως ἔθεσιν τε καὶ νόμοις γυμνάζεσθαι· τοὺς δὲ ἄνδρας ταῖς πράξεσιν τε καὶ δημοσίαις λειτουργίαις προσέχειν· τοὺς δὲ πρεσβύτας ἐνθυμήσεσι, καὶ κριτηρίοις, καὶ συμβουλίαις δεῖν ἑναναστρέφεσθαι μετὰ πάσης ἐπιστήμης ὑπελάμβανον, ὅπως μῆτε οἱ παῖδες νηπιάζοιεν, μῆτε οἱ νεανίσκοι παιδαριεύοιντο, μῆτε ἄνδρες νεανιεύοιντο, μῆτε οἱ γέροντες παραφρονοῖεν. Δεῖν δὲ 50 ἔφασκον εὐθὺς ἐκ παίδων καὶ τὴν τροφήν τεταγμένως προσφέρεισθαι, ^d διδάσκουσιν ὡς ἢ μὲν τάξις καὶ συμμετρία ^e καλὴ καὶ σύμφωρος, ἢ δ' ἀταξία καὶ ἀσυμμετρία αἰσχρά τε καὶ ἀσύμφωρος.

50 ^a Ξενοφάντος ἐκ τῆς Ἀθηναίων Πολιτείας.

Ἄτιμι μισεῖσθαι μὲν ἀνάγκη τὸν ἄρχοντα ὑπὸ τοῦ ἀρχομένου. Εἰ δὲ ^b ἰσχύσουσιν οἱ πλούσιοι καὶ ^c ἰσχυροὶ ἐν ταῖς πόλεσιν, ὀλίγιστον χρόνον ἡ ἀρχὴ ἔσται τοῦ δήμου. Διὰ ταῦτα τοὺς μὲν χρηστοὺς ^d ἀτιμῶσι, καὶ χρήματα ἀφαι- 244 ροῦνται, καὶ ^e ἐξελαύνουσι, καὶ ^f ἀποκτείνουσι, τοὺς δὲ πονηροὺς αὐξοῦσι.

^b ἀλλὰ καὶ φιλανθ.—οὐ μόνον om.

Trinc.

^c ἀναστρέφεσθαι] ἐναστρέφεσθαι A. ἑναναστρέφεσθαι Trinc. ubi om. μετά.

^d διδάσκουσιν] διδάσκουσα A. διδάσκοντες corrigit Gesnerus.

^e καλὴ καὶ σύμφωρος] καλὰ καὶ σύμφωρα B. et in extr. ἀσύμφωρα. καλῇ—ἀσυμμετρία om. Trinc. ubi

in fine ἀσύμφωρα.

50.

^a Sic A. Scil. I. 14. Simpl. Ξενοφάντος Trinc.

^b ἰσχύσουσιν] ἰσχύουσιν B. δὲ om. Trinc.

^c ἰσχυροὶ] οἱ ἰσχυροὶ A. B.

^d ἀτιμοῦσι] ἀτιμῶσι B.

^e ἐξελαύνουσι] ἐξελαύνονται A. B.

^f ἀποκτείνουσι] ἀποκτείνουσι A.

51 ^a Ἐν ταυτῷ.

Δημοκρατίαν δ' ἐγὼ αὐτῷ μὲν τῷ δήμῳ συγγινώσκω. Ἐαυτὸν μὲν γὰρ εὖ ποιεῖν ^b πάντῃ συγγνώμη ἐστίν· ὅστις δὲ, μὴ ἂν τοῦ δήμου, εἴλετο ἐν δημοκρατουμένη πόλει οἰκεῖν μάλλον ^c ἢ ὀλιγαρχουμένη, ἀδικεῖν παρεσκευάσατο, καὶ ἔγνω ὅτι μάλλον οἶόν τε διαλαθεῖν κακῶ ὄντι ἐν δημοκρατου-¹⁰ μένη πόλει, ἢ ἐν ὀλιγαρχουμένη.

52 ^a Δημοσθένους Φιλιππικῶν.

Ἔστι τοίνυν νῆ Δί', ἔφην ἐγὼ, παντοδαπὰ εὐρημένα ταῖς πόλεσι πρὸς φυλακὴν καὶ σωτηρίαν, οἷον χαρακώματα, καὶ τείχη, καὶ τάφροι, καὶ τᾶλλα ὅσα τοιαῦτα. ^b Καὶ ταῦτα μὲν ἐστὶν ἅπαντα χειροποίητὰ, καὶ δαπάνης πολλῆς προσδεῖται· ἐν δέ τι κοινὸν ἢ φύσις τῶν εὖ φρονούντων ἐν ἑαυτῇ κέκμηται φυλακτήριον, ὃ πᾶσι μὲν ἐστὶν ἀγαθὸν καὶ σωτήριον, μάλιστα δὲ τοῖς πλήθεσι πρὸς τοὺς τυράννους. Τί οὖν ἐστὶ ²⁰ τοῦτο; Ἄπιστία. Ταύτην φυλάττετε, ταύτης ἀντέχεσθε· ἂν ταύτην σώζητε, οὐδὲν μὴ δεινὸν πάθητε.

53 ^a Ἐκ τοῦ Πολυαίνου ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ τῶν Μακεδόνων.

Πρὸς μὲν δὴ τὸ μικρὸν τέλος, φήμ' ἐγώ γε, ἀλλὰ τὸ ἔθος μέγα. Ἔστι δὲ ὁ λόγος, οὐ περὶ τῆς ποσότητος, ἀλλὰ περὶ τοῦ δικαίου· καὶ πρόδηλον ὡς αἰεὶ τὰ πονηρὰ τῶν ἐθνῶν ἄρχεται μὲν ἀπὸ μικρῶν, ^b ἀμελούμενα δὲ ἰσχυρὸν μείζω λαμβάνει.

54 ^a Θουκυδίδου.

Νῦν δὲ, ὅπερ καὶ ἄρτι ἐδηλώσαμεν, ἀρχαιοτρόπα ὑμῶν τὰ ³⁰

51.

^a Sic A. Scil. II. 20. Deest lemma Trinc.

^b πάντῃ] παντὶ B.

^c ἢ ὀλιγαρχουμένη usque ad μάλλον om. A.

^b καὶ τὰ] καὶ ταῦτα Trinc.

53.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b ἀμελούμενα] ἀμελουμένην Voss. mox τὴν ἰσχυρὸν A. B. Voss.

54.

^a Sic Trinc. Scil. I. 71. Deest locus A.

52.
^a Sic A. Scil. II. p. 71, 18. Simpl. Δημοσθένους Trinc.

ἐπιτηδεύματα πρὸς αὐτοὺς ἐστίν. Ἀνάγκη δὲ ὡςπερ τέχνης αἰεὶ τὰ ἐπιγιγνώμενα κρατεῖν· καὶ ἡσυχάζουσῃ μὲν πόλει τὰ ἀκίνητα νόμιμα ἄριστα· πρὸς πολλὰ δὲ ἀναγκαζομένοις ἰέναι, πολλῆς καὶ τῆς ἐπιτεχνήσεως δεῖ.

55 ^a Πολυαῖνου.

Οὐκ εἰδῶς ὅτι πᾶν τὸ νεωτεριζόμενον ἐν ταῖς πολιτείαις ἀρχὴ δυνάμεως μείζονος γίνεται· ἄνδρας δὲ γεωργοὺς οὐκ ὄξεϊα τῶν κοινῶν ἀδικημάτων ἢ αἴσθησις εἰσέρχεται.

56 ^a Θουκυδίδου ἱστορίας α, δημηγορίας Ἀθηναίων.

Ἵπὸ γοῦν τοῦ Μῆδου δεινότερα τούτων πάσχοντες ἠνείχοντο· ἢ δὲ ἡμετέρα ἀρχὴ χαλεπὴ δοκεῖ εἶναι, εἰκότως· τὸ παρὸν γὰρ αἰεὶ βαρὺ τοῖς ὑπηκόοις.

57 ^a Αἰσχίνου ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου.

Αἱ γὰρ ἴδιαι ἔχθραι πολλὰ πάνυ τῶν κοινῶν ἐπανορθοῦσι.

58 ^a Θουκυδίδου ἱστορίας τρίτης, δημηγορίας Κλέωνος.

Πάντων δὲ δεινότατον, εἰ βέβαιον ἡμῖν μηδὲν καθίστησιν, ὧν ἂν δόξῃ περὶ· μηδὲ γνωσόμεθα, ὅτι χείροσι νόμοις ἀκινήτοις χρωμένῃ πόλις κρείσσων ἐστίν, ἢ καλῶς ἔχουσιν ἀκύ-
ροισ· ἀμαθία τε μετὰ σωφροσύνης ἄφελιμώτερον, ἢ δεξιότης μετὰ ἀκολασίας.

59 ^a Ἐν ταυτῷ.

Οἷτε φαυλότεροι τῶν ἀνθρώπων, πρὸς τοὺς ξυνεταίερους,

^b ὡςπερ] Lego μετὰ vel διὰ.

GESNER. Hoc quidem male, sed recte νόμιμα pro μόνιμα cum Thucydide. Mox ἀναγκαζομένους vulgo.

55.

^a Sic dedi secutus Gesnerum, qui habet Polyæni: Ἐκ τοῦ Πολυδικου Trinc. Πολυαῖνου ἐν τῷ ὑπὲρ λαγόνων B. Ἐκ τοῦ Πολυαῖνου ὑπὲρ λαγόνων A.

^b ἄνδρας δὲ] δὲ om. A. B.

^c ἢ αἴσθησις] ἢ om. A. B.

56.

^a Sic A. Scil. c. 77. Deest lemma

VOL. II.

Trinc.

^b μῆδου] μίδου A. et Voss. ubi mox εἶναι δοκεῖ.

57.

^a Sic A. Scil. init. p. 20. Simpl. Αἰσχίνου Trinc.

58.

^a Sic A. Sc. III. 37. Simpl. Θουκυδίδου Trinc.

^b καθίστησιν] καθεστήκει B.

59.

^a Sic A. ibid. Deest lemma Trinc.

^b φαυλότεροι] φαυλότατοι Trinc.

I

ὡς ἐπιτοπλεῖστον ἄμεινον οἰκοῦσι τὰς πόλεις. Οἱ μὲν γὰρ τῶν τε νόμων σοφώτεροι βούλονται φαίνεσθαι, τῶν τε ἀειλεγομένων ἐς τὸ κοινὸν περιγίγνεσθαι, ὡς ἐν ἄλλοις μείζουσιν οὐκ ἂν δηλώσοντες τὴν γνώμην, καὶ ἐκ τοῦ τοιούτου τὰ πολλὰ σφάλλουσι τὰς πόλεις· οἱ δὲ ἀπιστοῦντες τῇ²⁴⁵ ἑαυτῶν ζυνέσει, ἀμαθέστεροι μὲν τῶν νόμων ἀξιῶσιν εἶναι, ἀδυνατώτεροι δὲ τὸν τοῦ καλῶς εἰπόντος μέμφεσθαι λόγον κριταὶ δὲ ὄντες ἀπὸ τοῦ ἴσου μᾶλλον, ἢ ἀγωνισταὶ, διορθοῦνται τὰ πλείω.

60 ^a Δημοσθένους ἐκ τῶν Φιλιππικῶν.

Τοιγάρτοι διεστηκότων εἰς δύο ταῦτα τῶν ἐν ταῖς πόλεσι, τῶν μὲν εἰς τὸ μὴτ' ἄρχειν βία βούλεσθαι μηδενός, μήτε ^b δουλεύειν ἄλλῳ, ἀλλ' ἐν ἑλευθερίᾳ καὶ ^d νόμοις ἐξ ἴσου πολιτεύεσθαι, τῶν δ' εἰς τὸ ἄρχειν μὲν τῶν πολιτῶν ἐπιθυμῶν, ἐτέρῳ δ' ὑπακούειν, δι' οὗτου ποτ' ἂν οἴωνται τοῦτο δυνήσεσθαι ποιῆσαι· ^e οἱ τῆς ἐκείνου προαιρέσεως, ^f οἱ τυραννίδων καὶ δυναστειῶν ἐπιθυμοῦντες, κεκρατήκασι πάνταχοῦ.

61 ^a Θουκυδίδου ἱστορίας ἐκ τῆς δημηγορίας Νικίου.

^b Νομίζω ὁμοίως ἀγαθὸν πολίτην εἶναι, ὅς ἂν καὶ ^c τοῦ σώματός τι καὶ τῆς οὐσίας ^d πρόηται· μάλιστα γὰρ ἂν ὁ τοιοῦτος καὶ τὰ τῆς πόλεως δι' ^e αὐτὸν βούλοιο ὀρθοῦσθαι.

62 ^a Αἰσχίνου ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου.

Ὅμολογοῦνται τρεῖς εἶναι πολιτεῖαι ἐν ἅπασιν ἀνθρώποις· ²⁰ τυραννίς, καὶ ὀλιγαρχία, καὶ δημοκρατία. Διοικοῦνται

^c ἄλλοις] πολλοῖς A. Trinc.

60.

^a Sic A. Scil. IV. p. 132, 12. Simpl. Δημοσθένους Trinc.

^b δουλεύειν] δουλεύειν A. B.

^c ἐλευθερίᾳ] τῇ ἐλ. A. B.

^d νόμοις] τοῖς νόμοις A. B.

^e οἱ τῆς ἐκείνου προαιρέσεως om. B.

^f οἱ τυραννίδων usque ad fin. A. habet in marg.

61.

^a Sic A. Scil. VI. 9.

^b νομίζω] νομίζων B.

^c σώματός τε] τοῦ σώματός τι A. Trinc.

^d πρόηται] προνοῆται B.

^e αὐτὸν] ἑαυτὸν B.

62.

^a Sic A. Scil. p. 29. Simpl. Αἰσχίνου Trinc.

δ' αἱ μὲν τυραννίδες καὶ ὀλιγαρχίαι τοῖς τρόποις τῶν ἐφεστηκότων· αἱ δὲ πόλεις αἱ δημοκρατούμεναι, τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις.

63 ^a Πλάτωνος ἐκ τοῦ Πολιτικοῦ.

Ἄρ' οὐ μοναρχία τῶν πολιτικῶν ἡμῖν ἀρχῶν ἐστὶ μία; Naί. Καὶ ^b μετὰ μοναρχίαν ^c εἴποι τις ἂν, οἶμαι, τὴν ὑπὸ τῶν ὀλίγων δυναστείαν; Πῶς δ' οὐ; Τρίτον δὲ σχῆμα πολιτείας οὐχ ἢ τοῦ πλήθους ἀρχή, δημοκρατία τοῦνομα κληθεῖσα; Καὶ πάνυ γε. Τρεῖς δ' οὖσαι, μῶν οὐ πέντε τρόπον τινὰ ^d γίνονται, δὴ ἐξ αὐτῶν ἄλλα πρὸς ^e ἑαυταῖς ^f ὀνό-³⁰ματα τίκτουσαι; Ποῖα δὴ; Πρὸς τὸ βίαιόν που καὶ ἐκούσιον ἀποσκοποῦντες νῦν, καὶ πενίαν, καὶ πλοῦτον, καὶ νόμον, καὶ ἀνομίαν ἐν αὐταῖς γιγνόμενα, διπλὴν ἑκατέραν τοῖν δυοῖν διαιροῦντες, μοναρχίαν μὲν προσαγορεύουσιν, ὡς δύο παρεχομένην εἶδη, δυοῖν ὀνόμασιν, τὸ μὲν τυραννίδι, τὸ δὲ βασιλικῇ; Τί μὴν; Τὴν δὲ ὑπὸ ὀλίγων γε ἐκάστοτε κρατηθεῖσαν πόλιν, ἀριστοκρατία, καὶ ὀλιγαρχία; Καὶ πάνυ γε. Δημοκρατίας γε μὴν, εἴαν τ' οὖν βιαίως εἴαν τε ἐκούσιως ⁴⁰ τῶν τὰς οὐσίας ἐχόντων τὸ πλήθος ἀρχή, καὶ εἴαν τε τοὺς νόμους ἀκριβῶς φυλάττον εἴαν ^β τε καὶ μὴ, πάντως τοῦνομα οὐδεὶς αὐτῆς εἶθε ^h μεταλλάττειν; Ἀλήθῃ.

64 ^a Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ Κριτίου ἢ Ἀτλαντικοῦ.

Λέγω δὲ ^b ταῦτα τεκμαιρόμενος, ὅτι Κέκροπός τε καὶ Ἐρεχθέως καὶ Ἐριχθονίου καὶ ^c Ἐρυσίχθονος, τῶν τε ἄλλων τὰ πλεῖστα ^d ὅσαπερ καὶ Θησέως τῶν ἄνω περὶ τῶν

63. ^a Sic A. Scil. p. 291. C. Simpl.

Πλάτωνος Trinc.

^b μετὰ om. Trinc.

^c εἴποι] εἶπη A. Scil. p. 291. C. Simpl.

^d γίνονται] γίγνεται A. B.

^e ἑαυταῖς] αὐταῖς A. Trinc.

^f ὀνόματα] ὀνόματι A. B.

^β τε μὴ] τε καὶ μὴ A. B.

^h μεταλλάττειν] μεταλάσσειν A.

64.

^a Sic fere A. ubi τῶν Κρ. Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ Κριτίου Trinc. Scil. p. 110.

^b ταῦτα] αὐτὰ Gesn. marg.

^c ἐρυσίχθονος] ἐρυσίχθονος A. B.

^d ὅσαπερ] Deest περ Trinc. cum lacuna.

ὀνομάτων ἐκάστων ἀπομνημονεύεται, τούτων ἐκείνους τὰ πολ-
 λὰ ^ο ἐπονομάζοντας τοὺς ἱερέας Σόλων ἔφη ^ι τὸν τότε διη- 50
 γεῖσθαι πόλεμον, ^ε καὶ τὰ τῶν γυναικῶν κατὰ ^η ταῦτα, καὶ
 δὴ καὶ τὸ ^ι τῆς θεοῦ σχῆμα καὶ ἄγαλμα, ὡς κοινὰ τότε ἦν
 ἐπιτηδεύματα ^κ ταῖς τε γυναιξὶ καὶ τοῖς ἀνδράσι τὰ περὶ
 τὸν πόλεμον, οὕτω κατ' ἐκείνον τὸν ^ι νόμον ἀπλισμένην τὴν
 θεὸν ἀνάθημα ^μ θεῖναι τοῖς τότε, ἔνδειγμα ὅτι πάνθ' ὅσα
^ν ζύνομα ζῶα θήλεα, καὶ ὅσα ἄρρενα, τὴν προσήκουσαν ἀρε-
 τὴν ἐκάστω γένει ^ο πᾶν κοινῇ δυνατὸν ἐπιτηδεύειν πέφυκε.

65 ^α Ἰσοκράτους Νικοκλῆς ἢ Κύπριοι.

Περὶ μὲν οὖν τῶν πολιτειῶν, ἐντεῦθεν γὰρ ὑποτιθέμενός ἤρ- 246
 ξάμην, οἶμαι πᾶσι δεινότερον μὲν εἶναι, τὸ τῶν αὐτῶν ἀξιού-
 σθαι τοὺς χρηστοὺς καὶ τοὺς πονηροὺς· δικαιοτάτον δὲ τὸ
 διορθώσασθαι περὶ τούτων, καὶ μὴ τοὺς ἀνομοίους τῶν ὁμοίων
 τυγχάνειν, ἀλλὰ καὶ πράττειν καὶ τιμᾶσθαι κατὰ τὴν
 ἀξίαν.

66 ^α Θουκυδίδου δημηγορίας Ἀλκιβιάδου.

Ἐγὼ δὲ φημι πρῶτα μὲν δῆμον ^β ζύμπαν ἄνομάσθαι,
 ὀλιγαρχίαν δὲ μέρος· ἔπειτα φύλακας μὲν ἀρίστους εἶναι 10
 χρημάτων τοὺς πλουσίους, βουλευσάι δ' ἂν βέλτιστα τοὺς
 ξυνετοὺς, κρῖναι δ' ἂν ἀκούσαντας ἀρίστα τοὺς πολλούς.
 Καὶ ταῦτα ὁμοίως καὶ κατὰ μέρη καὶ ζύμπαντα ἐν δημο-
 κρατία ^ο ἰσομοιρεῖ· ὀλιγαρχία δὲ τῶν μὲν κινδύνων τοῖς

^ο ἐπονομάζοντας τοὺς ἱερέας σόλων]
 ἐπονομάζοντας ἔφησ ὄλων τὸν τε Α. ἐ-
 πονομάζοντας ἔφησ ὄλων τὸν τότε Tr.

^ι τὸν τότε] τὸν τε Β.

^ε καὶ τὰ] ^η κτ Α. κατὰ Β.

^η ταῦτα] τὰ αὐτὰ Β.

^ι τοῦ θεοῦ] τῆς θ. Α. Β.

^κ ταῖς τε] τε om. Α.

^ι νόμον] νόμον Gesn. marg.

^μ θεῖναι] εἶναι Gesn. marg. Β.

m. s.

^ν ζύνομα] ζύνομα Α. Trinc. ubi

mox ζῶφ.

^ο πᾶν κοινῇ] παγκοινῇ Α.

65.

^α Sic Α. Scil. p. 29. C. Simpl.
 Ἰσοκράτους Tr.

66.

^α Sic Α. Scil. VI. 39. Simpl.
 Θουκυδίδου Trinc. Pro' Ἀλκιβιάδου I.
 Ἀθηναγόρου.

^β ζύμπαν] ζύμπαντα Α.

^ο ἰσομοιρεῖν] ἰσομοιρεῖ Α. Trinc.

πολλοῖς μεταδίδωσι, τῶν δὲ ἀφελίμων οὐ^d πλεονεκτεῖ μόνον, ἀλλὰ καὶ^e σύμπαν ἀφελομένη ἔχει.

67 ^a Δημοσθένους Φιλιππικῶν.

Οὐδέ γε μοι δοκεῖ δικαίου τοῦτ' εἶναι πολίτου, τοιαῦτα²⁰ πολιτεύμαθ' εὐρίσκειν, ἐξ ὧν ἐγὼ μὲν πρῶτος ὑμῶν ἔσομαι εὐθέως, ὑμεῖς δὲ τῶν ἄλλων ὑστατοί· ἀλλὰ συναυξάνεσθαι δεῖ τὴν πόλιν τοῖς τῶν ἀγαθῶν πολιτῶν πολιτεύμασι, καὶ τὸ βέλτιστον αἰεὶ, μὴ τὸ ῥᾶστον ἅπαντας λέγειν. Ἐπ' ἐκείνῳ μὲν γὰρ ἡ φύσις αὐτὴ βαδιεῖται· ἐπὶ τούτῳ δὲ τῷ λόγῳ δεῖ προσάγεσθαι διδάσκοντα τὸν ἀγαθὸν πολίτην,^b ἵν' ὑμῶν ἕκαστος, ὧς Ἀθηναῖοι, τοῦτο γινῶ καὶ εἰδῆ, ὅτι ἡ καθ' ἡμέραν ῥαστώνη καὶ ῥαθυμία, ὥσπερ τοῖς ἰδίοις βίοις, οὕτω³⁰ καὶ ταῖς πόλεσιν, οὐκ εὐθέως, ἀλλ' ἐπὶ τῷ κεφαλαίῳ τῶν πραγμάτων ἅπαντᾶ.

68 ^a Δημοσθένους Φιλιππικῶν.

Ὅσπερ τοίνυν ἐνὸς ἡμῶν ἕκαστου τις ἔστι γονεὺς, οὕτω^b συμπάσης τῆς πόλεως κοινούς δεῖ^c τοὺς γονέας τοὺς σύμπαντας ἠγέεσθαι, καὶ προσήκειν τούτους, οὐχ ὅπως ὧν ἡ πόλις δίδωσιν ἀφελέσθαι τί· ἀλλ', εἰ καὶ μηδὲν ἦν τούτων, ἄλλοθεν σκοπεῖν, ὅπως μηδενὸς ὄντες ἐνδεεῖς περιοφθήσονται.

69 ^a Δημοσθένους Φιλιππικῶν.

Δεῖ γὰρ, ὧς Ἀθηναῖοι, δικαίως ἀλλήλοις τῆς πολιτείας⁴⁰ κοινωνεῖν· τοὺς μὲν εὐπόρους, εἰς μὲν τὸν βίον τὸν ἑαυτῶν ἀσφαλῶς ἔχειν νομίζοντας, καὶ ὑπὲρ^b τούτου μὴ δεδοικότας· εἰς δὲ τοὺς κινδύνους, κοινὰ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τὰ ὄντα τῇ πατρίδι παρέχοντας· τοὺς δὲ λοιπούς, τὰ μὲν κοινὰ, κοινὰ

^d πλεονεκτεῖ] πλεονεκτεῖν A.

^e σύμπαν] ξύμπαντα A. B. m. s.

67. καὶ τὸ εἶδος

^a Sic A. Scil. Cherson. p. 107,

24. Simpl. Δημοσθ. Trinc.

^b ἵν' ὑμῶν κ. τ. λ. omittit A. h.

l. sed addit infra post §. 71.

68.

^a Sic A. Scil. IV. p. 142, 3.

^b συμπάσης] καὶ σ. B.

^c τοὺς γονέας] τοὺς om. B. m. s.

69.

^a Sic A. Scil. ib. p. 142, pen.

^b τούτου] τούτων A.

νομίζοντας καὶ μετέχοντας τὸ μέρος, τὰ δὲ ἐκάστου, ἴδια τοῦ κεκτημένου. Οὕτω καὶ ἡ μικρὰ πόλις μεγάλη γίγνεται, καὶ μεγάλη σώζεται.

70 ^a Θουκυδίδου δημηγορίας Εὐφήμου.

Ἄνδρὶ δὲ τυράννῳ ἢ πόλει ἀρχὴν ἐχούσῃ, οὐδὲν ἄλογον ὅ τι 50
ξυμφέρον· οὐδ' οἰκεῖον ὅ τι μὴ πιστόν· πρὸς ἕκαστα δὲ δεῖν
ἐχθρὸν ἢ φίλον μετὰ καιροῦ γίγνεσθαι.

71 ^a Ἰαμβλίχου ἐκ τῶν Προτρεπτικῶν εἰς φιλοσοφίαν λόγων.

Ὅμοίως ἐπισφαλὲς μαινομένῳ δοῦναι μάχαιραν, καὶ
μοχθηρῶ δύναμιν.

72 ^a Θεοφράστου.

Θεόφραστος ^b ἐρωτηθεὶς, τί συνέχει τὸν τῶν ἀνθρώπων βίον,
ἔφη, Εὐεργεσία, καὶ τιμὴ, καὶ τιμωρία.

73 ^a Χαρίλλου.

Χάριλλος ὁ βασιλεὺς ἐρωτηθεὶς, διὰ τί ^b νόμους ὀλίγους ὁ 247
Λυκοῦργος ἔθηκεν, ἀπεκρίνατο, Τοὺς ὀλίγοις χρωμένους νό-
μοις ^c μὴ πολλῶν δεῖσθαι νόμων.

74 ^a Ἡροδότου.

Ἐσθίουσι δὲ ἔξω ἐν τῆσιν ὁδοῖσιν ἐπιλέγοντες, ὡς τὰ μὲν
αἰσχροὶ ἀναγκαῖα δὲ ἐν ἀποκρύφῳ ἐστὶ ποιέειν χρεῶν· τὰ
δὲ μὴ αἰσχροὶ, ἀναφανδόν.

75 ^a Ξενοφῶντος ἐν ᾧ Ἀπομνημονευμάτων.

Ἐγὼ δ' οἶμαι τοὺς φρόνησιν ἀσκοῦντας, καὶ νομίζοντας 10
ἱκανοὺς ἔσεσθαι τὰ συμφέροντα διδάσκειν τοὺς πολίτας,

^a Sic A. Scil. VI. 85. Simpl. Θουκυδίδου Trinc.

^a Sic A. Sc. c. 2. Simpl. Ἰαμβλίχου Trinc.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b ἐρωτηθεὶς] ἐπὶ τινος addit A.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

Est e Plutarcho II. p. 189. F.

Utrobique reponendum Χαρίλλου.

^b νόμους] νόμους ὀλίγους A. Trinc.

^c μὴ δεῖσθαι] μὴ πολλῶν δεῖσθαι A. B. uterque m. sec.

^a Sic Trinc. Scil. II. 35. Deest locus A.

^a Sic Trinc. Scil. I. 2, 10. Simpl.

Ξενοφῶντος Trinc.

ἥκιστα γίνεσθαι βιαίους, ^b εἰδότας ὅτι τῇ μὲν βίᾳ πρόσεστιν ἔχθρα καὶ κίνδυνος· διὰ δὲ τοῦ πείθειν ἀκινδύνως τε καὶ μετὰ φιλίας τὰ αὐτὰ γίγνεται. Οἱ μὲν γὰρ βιασθέντες, ὡς ἀφαιρεθέντες μισοῦσιν· οἱ δὲ πεισθέντες, ὡς κεχαρισμένοι φιλοῦσιν. Οὐκ οὖν οὐ τῶν φρόνησιν ἀσκούντων τὸ βιάζεσθαι, ἀλλὰ τῶν ἰσχὺν ἀνευ γνώμης ἐχόντων τὰ τοιαῦτα πράττειν ἐστίν. Ἀλλὰ μὲν καὶ συμμάχων ὁ μὲν βιάζεσθαι τολμῶν δέοιτ' ἂν οὐκ ὀλίγων· ὁ δὲ πείθειν δυνάμενος, οὐδενός· καὶ γὰρ μόνος ἠγοῖτ' ἂν δύνασθαι πείθειν. Καὶ φονεύειν δὲ τοῖς τοιούτοις ἥκιστα συμβαίνει· τίς γὰρ ἀποκτεῖναί τινα βούλοιτ' ἂν μᾶλλον, ἢ ζῶντι πειθομένῳ χρῆσθαι;

76 ^a Σόλωνος.

Σόλων ἐκείνην εἶπεν ἄριστα ^b τὴν πόλιν οἰκεῖσθαι, ἐν ἣ τούτους ἀγαθοὺς ἀνδρας συμβαίνει τιμᾶσθαι· καὶ τὸ ἐναντίον, ἐν ἣ τούτους κακοὺς ἀμύνεσθαι.

77 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Σόλων ἐρωτηθεὶς, πῶς ἂν μὴ γίγνοιτο ἀδίκημα ἐν ^b τῇ πόλει, εἶπεν· Εἰ ὁμοίως ἀγανακτοῖεν οἱ μὴ ἀδικούμενοι τοῖς ἀδικουμένοις.

78 ^a Περιάνδρου.

^b Περιάνδρος ἐρωτηθεὶς, διὰ τί οὐκ ἀποτίθεται τὴν ἀρχὴν, εἶπεν· Ὅτι τῷ κατ' ἀνάγκην ἀρχοντι καὶ τὸ ἐκουσίως ἀποστήναι κίνδυνον φέρει.

^b εἰδότας] εἰδότες Trinc.

76.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b τὴν πόλιν κείσθαι] διοικεῖσθαι τὴν πόλιν Voss.

77.

^a Sic A. Deest lemma Trinc. Vid. Menag. ad Diogen. Laërt.

I. 59. Wyttenbach. Plutarch. II. p. 154. D.

^b τῇ πόλει] τῇ οἰκ. A. Trinc.

78.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b Vide Menagium ad Diogen. Laërt. I. 97.

79 ^a Πυθαγόρου.

Πυθαγόρας εἶπεν, εἰσιέναι εἰς τὰς πόλεις πρῶτον τρυφήν, ἔπειτα κόρον, εἶτα ὕβριν, ^b μετὰ δὲ ταῦτα ὄλεθρον.

80 ^a Σωκράτους.

Σωκράτης ἐρωτηθεὶς, ποία ^b ἰσχυροτάτη τῶν πόλεων, εἶπεν, ⁴⁰
^c Ἡ ἄνδρας ἔχουσα ἀγαθούς.

81 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Σωκράτης ἐρωτηθεὶς, ποία ^b εὐνομεῖται πόλις, Ἐν ἧ, ἔφη, οἱ ἄρχοντες μετ' ^c ἐταιρείας καθίστανται.

82 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Σωκράτης ἐρωτηθεὶς, τίς ἀρίστη πόλις, Ἐν ἧ, ἔφη, πλείιστα ἀρετῆς ἄθλα.

83 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Σωκράτης ἐρωτηθεὶς, ποία πόλις ἀρίστα οἰκεῖται, εἶπεν, Ἡ μετὰ νόμου ζῶσα, καὶ τοῖς ἀδικουῦσιν ἐπεξιοῦσα.

84 ^a ^b Πυθαγόρας τῶν πόλεων ἐκείνην εἶπεν ἀρίστην τὴν ἄνδρας ⁵⁰
ἀγαθούς ἔχουσαν.

85 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

^b Ὁ αὐτὸς τούτους ἔφη καθιστάναι ἄρχοντας, οἵτινες ἐκ παίδων καλῶς ἤχθησαν, καὶ εἰς ἡλικίαν ἐλθόντες

79.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b μετὰ] παρὰ Voss.

80.

^a Sic A. Deest locus Trinc.

^b ἰσχυροτάτη] ἰσχυροτάτη A.

^c ἡ ἄνδρας ἔχουσα ἀγαθούς] οἱ ἄνδρας ἀγαθούς ἔχουσα A.

81.

^a Sic A. Deest locus Trinc.

^b εἰνομεῖται] ἀνομεῖται A.

^c ἐταιρείας] ἐταιρείας A.

82.

^a Sic A. Deest locus Trinc.

Eandem sententiam Soloni mox

tribuit A.

83.

^a Sic A. Deest locus Trinc.

84.

^a Deest locus A.

^b Πυθαγόρας] ὁ αὐτὸς Trinc. ubi præcedit n. 79.

85.

^a Sic A. i. e. Σωκράτους. Deest lemma Trinc.

^b ὁ αὐτὸς τούτους ἔφη καθιστάναι ἄρχοντας, οἵτινες] Σωκράτης ἐρωτηθεὶς εἰς τὰς ἀρχὰς ὁποίους δεῖ καθιστάναι, εἶπεν, οἵτινες A.

μὴ γεγόνασι προδότηι τῆς αὐτῶν ^c ἡλικίας ^d λήμματος
 χάριν.

86 ^a Πλάτωνος ἐκ τοῦ Μενεξένου ἢ Ἐπιταφίου.

Πολιτεία γὰρ ^b ἀνατροφή ἀνθρώπων ἐστὶ, καλὴ μὲν ἀγα-
 θῶν μὴ καλὴ δὲ, κακῶν.

87 ^a Αἰσχίνου.

Κάκεινο ἐκλογίσασθε, ὅτι εἰάν μὲν τὰς δωρεὰς ὀλίγοις καὶ ²⁴⁸
 ἀξίοις ἢ κατὰ τοὺς νόμους διδώτε, πολλοὺς ἀγωνιστὰς
 ἔξετε τῆς ἀρετῆς· εἰάν δὲ τῷ βουλομένῳ καὶ τοῖς ^b διαπραξα-
 μένοις χαρίζησθε, καὶ τὰς ἐπιεικεῖς φύσεις διαφθερεῖτε.

88 ^a Ζήνωνος.

Ζήνων ἔφη δεῖν τὰς πόλεις κοσμεῖν οὐκ ἀναθήμασιν, ἀλλὰ
 ταῖς τῶν οἰκούντων ἀρεταῖς.

89 ^a Σόλωνος.

Σόλων, πῶς ἄριστα αἱ πόλεις οἰκοῖντο, ἐρωτηθεὶς, εἶπεν, ¹⁰
^b Ἐάν οἱ μὲν πολῖται τοῖς ἄρχουσι πείθωνται, οἱ δὲ ἄρχοντες
 τοῖς νόμοις.

90 ^a Θουκυδίδου ἐκ τοῦ Ἐπιταφίου.

Ἄθλα γὰρ οἷς κεῖται ἀρετῆς μέγιστα, τοῖσδε καὶ ἄνδρες
 ἄριστοι πολιτεύουσιν.

91 ^a Ἀρκεσίλαου.

Ἀρκεσίλαος ἔλεγεν, ὡσπερ ὅπου φάρμακα πολλὰ καὶ

^c ἡλικίας] ἡλικίαν A. Trinc.

^d λήμματος] λημάτων Gesn.
 marg. λημάτων Voss.

86.

^a Sic A. Scil. p. 238. C. Simpl.
 Πλάτωνος Trinc.

^b ἀνατροφή] ἀνατροφή A. Vide
 Schæferi Melet. p. 63. ἀναστρο-
 φήν Trinc.

87.

^a Sic A. Trinc. c. Ctesiph. p.

569.

^b διαπραξαμένοις] Nimirum ali-

quid deest. GESNER. Nihil deest.
 Pro ἢ κατὰ lege καὶ κατὰ ex Æs-
 chinis libris.

88.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

89.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b εἰάν μὲν οἱ] εἰάν οἱ μὲν A.

90.

^a Sic A. II. 46. Simpl. Θου-
 κυδίδου Trinc.

91.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

ιατροὶ πολλοὶ, ἐνταῦθα νόσοι πλείσται·^b οὕτω δὲ καὶ ὅπου νόμοι πλείστοι, ἐκεῖ καὶ ἀδικίαν εἶναι μεγίστην.

92 ^a Ἰπποδάμου Πυθαγορείου ἐκ τοῦ Περί Πολιτείας.

Φαμί δ' ἐγὼ εἰς μοίρας τρεῖς^b διεστᾶσθαι τὴν σύμπασαν²⁰ πολιτείαν· καὶ μίαν μὲν εἶναι μοῖραν τῶν^c ἀγαθῶν, κυβερνήτων τὰ κοινά· δευτέραν δὲ τῶν δυνάμει· τρίταν δὲ τῶν ἐκπλαρώσει καὶ χορηγία τῶν ἀναγκαίων. ^d Ὀνομαίνω δὲ τὸ μὲν πρῶτον πλάθος, βουλευτικόν· τὸ δὲ δεύτερον, ἐπίκουρον· τὸ δὲ τρίτον, βάναυσον. Καὶ τὰ μὲν^e αὐτῶν ἐλευθέραν βιοτᾶν ἐχόντων οἰκῆα φαμί εἶμεν· τὸ δὲ τρίτον, τῶν βιοπόνων. Καὶ τὸ μὲν βουλευτικόν, ἄριστον εἶμεν· τὸ δὲ βάναυσον, χερήιον· τὸ δ' ἐπίκουρον, μέσον. Καὶ τὸ μὲν βουλευτικόν, ^f ἄρχεν δεῖ· τὸ δὲ βάναυσον, ἄρχεσθαι· τὸ δὲ³⁰ ἐπίκουρον, καὶ ἄρχεν καὶ ἄρχεσθαι. Τὸ μὲν γὰρ καὶ^g τί δεῖ πράττειν προβουλεύει· τὸ δ' ἐπίκουρον, τῶ μὲν προπολεμῆν, ἄρχει τῶ βαναύσω παντός· τῶ δὲ προβουλεύεσθαι, ἄρχεται.

93 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

^b Ταύταν δὲ τῶν μοιρῶν^c ἐκάστα πάλιν εἰς τρία τέτακται. Τῶ τε γὰρ βουλευτικῶ^d μέρους τὸ μὲν ἐστὶ πρόεδρον· τὸ δὲ, ἀρχοντικόν· τὸ δὲ, κοινοβουλευτικόν· πρόεδρον μὲν, τὸ προσυνηδρευόν, καὶ τὸ προβουλευόμενον περὶ τῶν πραγ-⁴⁰μάτων, καὶ ὕστερον^e ἐπαναφέρον ἐπὶ τὰν βουλάν· ^f ἀρχοντικόν δὲ, τὸ ἥτοι ἄρχόν, ἢ γεγεναμένον ἀρχοντικόν· κοινο-

^b οὕτω δὲ] οὕτω δὲ A.

92.

^a Sic A. Ἰπποδάμου Πυθαγόρου Trinc.

^b διεστᾶσθαι] διέστασθαι A.

^c ἀγαθῶν] h. v. suprasc. in A.

B. βουλῆ ἢ ἀγαθῶ.

^d ὀνομαίνω] ὀνομανθ B. m. s.

^e αὐτῶν suprasc. A.

^f ἄρχεν] ἄρχειν B.

^g τί δεῖ] τινα δεῖ A.

93.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b ταύταν] τούτων B. Trinc. τούτων A.

^c ἐκάστα] ἐκάστα A.

^d μέρος] μέρος A. B.

^e ἐπαναφέρον] ἐπ' ἀμφοτέρου altera lectione suprascripta A.

^f ἀρχοντικόν] Videtur locus corrupt. GESNER.

βουλευτικὸν δὲ, τὸ ἄλλο πλᾶθος τὸ ⁸ παραδεχόμενον τὰ ^h προσυεδρευμένα, καὶ ἐπιφαφίζομενον καὶ ἐπικυροῦν τὰ ἐπὶ κρίσει. Ὡς δ' ἀπλῶς εἰπεῖν, δεῖ τοὺς μὲν προέδρους, ἐπὶ τὸ κοινοβουλευτικὸν ἀναφέρειν· τὸ δὲ κοινοβουλευτικόν, διὰ τῶν στρατηγῶν ἐπὶ τὰν ἐκκλησίαν. Ὡσαύτως δὲ καὶ τῷ ἐπικουρῷ ⁱ καὶ τῷ δυναμικῷ μέρους, τὸ μὲν τί ἐστὶν ἀρ- 50
 χοντικόν, τὸ δὲ προμαχατικόν, τὸ δὲ λοιπὸν καὶ πλεῖον μέρος ἀγελαῖον καὶ στρατιωτικόν· ἀρχοντικόν μὲν ὧν ἐστὶν, ἐξ ὧν στρατοπεδάρχαι καὶ ταξίαρχαι καὶ λοχαγοὶ καὶ πρόμαχοι καθίστανται, καὶ καθόλου πάντες οἱ ἀγεμονίαν ἔχοντες· προμαχατικὸν δὲ, τὸ τῶν ἀνδρικοτάτων καὶ ^k θυμικωτάτων καὶ τολματικωτάτων πᾶν γένος· ἀγελαῖον δὲ καὶ στρατιωτικόν, τὸ λοιπὸν πλᾶθος. ^l Τῷ δὲ βαναύσῳ 249
 καὶ βιοπονατικῷ, τὸ μὲν ἐστὶ γεωπόνον καὶ περὶ τὰν κατεργασίαν τᾶς χώρας κατὰσχολούμενον· τὸ δὲ ^m τεχνατικόν, ὄργανα καὶ ἐπιμαχανήματα τοῖς τῷ βίῳ πράγμασιν ἐκποριζόμενον· τὸ δὲ μεταβατικόν καὶ ἐμπορικόν, ὃ τὰ μὲν ἐν τᾷ πόλει περιουσιάζοντα ἐπὶ τὰν ξέναν διάγεται, τὰ δὲ ἀπὸ τᾶς ξένας εἰς τὰν πόλιν. Τὰ μὲν ὧν συστάματα τᾶς πολιτικᾶς κοινωνίας διὰ τοσούτων καὶ τοιῶνδε μερέων συντέτακται· ἔπειτα ⁿ δὲ καὶ περὶ ἀρμογᾶς καὶ ^o ἐνώσιος 10
 αὐτῶν ῥητέον.

Ἐπεὶ δὲ πᾶσα πολιτικὰ κοινωνία ^p λύρα παντελεῆ ποτέοικε, τῷ ἐξαρτύσιός τε δέεσθαι καὶ συναρμογᾶς καὶ

⁸ περιδεχόμενον] παραδεχόμενον A. B. m. s. Gesn. marg.

^h προσυεδρευμένα] προσυεδρευμένα Trinc.

ⁱ καὶ τῷ δυναμικῷ μέρος] δυναμικῷ μέρος A. B. m. s. Desunt B. m. p. Mox μέντοι B. m. s.

^k θυμικωτάτων] θερμικωτάτων A. p. m.

^l τῷ δὲ βαναύσῳ] τῶν δὲ βαναύσῳ

Trinc.

^m τεχνατικόν] τεχνατικόν A. Gesn. marg.

ⁿ δὲ περὶ] δὲ καὶ περὶ A.

^o ἐνώσιος] συνέσεως Trinc. B. m. p. ἐνώσεως B. m. s.

^p λύρας παντελεῆ ἀποτέοικε] Lego λύρα παντελεῶς ποτέοικε. GESNER. παντελεῖα ποτέοικε A. B. uterque ex em.

τὸ τελευταῖον ἐπαφᾶς τίνος καὶ προσχράσιος μωσικᾶς^α
 περὶ μὲν ἄν ἐξαρτύσιος πολιτείας ἐκ τίνων καὶ πό-
 σων συνέστηκεν, εἴρηται μοι καὶ ἐν τοῖς ἐμπροσθεν· περὶ
 δὲ συναρμογᾶς καὶ ἐνώσιος αὐτῶν πειρασοῦμαι νῦν λέγ-
 ειν. Φαμί δὲ ἔγωγε τρισὶ τούτοις συναρμόζεσθαι τὰν
 πολιτικὰν κοινωσίαν· λόγοις, ἐπιτηδεύμασιν ἑθῶν, νόμοις·
 καὶ διὰ τριῶν τούτων παιδεύεσθαι τὸν ἄνθρωπον καὶ σπου-²⁰
 δαιότερον γίγνεσθαι. Ἐτοὶ μὲν γὰρ λόγοι διδάσκοντι, καὶ
 ἐπιθυμίας ἐμποιοῦντι, προτρεπόμενοι πρὸς ἀρετάν· ἃ τοὶ δὲ
 νόμοι τὰ μὲν φόβοις κατέχοντες, ἀπερύκοντι, τὰ δὲ τι-
 μαῖς τε καὶ δωρεαῖς δελεάζοντες, ἐκκαλέονται· τὰ δὲ ἔθη
 καὶ ἐπιτηδεύματα πλάσσει καὶ κηροχυτεῖ τὰν ψυχὰν,
 φυσίωσιν ἐμποιοῦντα διὰ τῆς συνεχέως ἑνεργείας. Δεῖ δὲ τὰ
 τρία ὅσα ταῦτα συντετάχθαι ποτὶ τε τὸ καλὸν καὶ τὸ συμ-
 φέρον καὶ τὸ δίκαιον, καὶ ἐν ἐκάστῳ αὐτῶν, εἰ μὲν δυνα-
 τὸν, στοχάζεσθαι πάντων· εἰ δὲ μή γε, ὡς δυοῖν ἢ ἐνός· ὥστ' ἄσθ' ³⁰
 εἶναι καὶ τὸν λόγον καλὸν καὶ δίκαιον καὶ συμφέροντα, καὶ
 τὸ ἔθος, καὶ τὸν νόμον· προτιμῆσθαι δὲ πρῶτον τὸ καλόν·
 δεύτερον δὲ, τὸ δίκαιον· τρίτον δὲ, τὸ συμφέρον. Τὸ καθ-
 ὄλου ὅσα δὲ πειραῖσθαι διὰ τούτων, ὡς ὅτι μάλιστα ποιοῦν τὰν
 πόλιν, ὅπως ὁμολογήσῃ καὶ σύμφωνος τοῖς αὐτῆς μέρεσιν,
 ἀλλὰ μὴ στασιάζουσα καὶ διαμαχομένα. Ἐσεῖται δὲ
 τοῦτο, αἶκα τὰ πάθεα τᾶς ψυχᾶς παιδεύηται τῶν νέων,
 καὶ ἐς τὸ μέτριον ὁ ἀγινῆται, τοῖς ἀδέσι τε καὶ ἰσχυροῖς·
 καὶ αἶκα περὶ τὰς οὐσίας μέτρια, καὶ ἀπὸ γεωπονίας ⁴⁰
^α ἔχοντα τὰν πρὸσδον· καὶ αἶκα τὰς ἀρχὰς ^β ἀρχωντι,

^α ὄν] ὄν B. τῶν Trinc.

^γ τοὶ μὲν] οἱ μὲν Trinc.

^δ τοὶ δὲ] τοὶ μὲν B. m. p. Trinc.

^ε ἐνεργείας] ἐνεργείας A.

^ς ταῦτα] ταῦτη (sic) Trinc.

^ζ δυοῖν ἢ ἐνός] δυοῖαν ἐνός A. p. m.

In marg. δυοῖν ἐνός. δυοιόμενος B. m.

p. δυοῖν ἐνός m. s. δυοιόμενος Trinc.

^η δὲ] τε A. Trinc. Mox exci-
 disse videtur ἢ post σύμφωνος, nisi
 malis ὁμολόγος ἢ.

^θ ἀγινῆται] ἀγενεῖτε A. textu.

^ι ἰσχυροῖς] ἰσχυροῖς A.

^κ ἔχοντα] ἔχοντι A. m. sec. in
 marg.

^λ ἀρχωντι] ἀρχωνται A.

τὰς μὲν ἀρετᾶς δεομένας τοὶ ἀγαθοί· τὰς δ' ἐμπειρίας τινός, ^c τοὶ ἔμπειροί· τὰς δὲ παροχᾶς τινός καὶ δαπάνας, τοὶ εὐποροί· καὶ τούτοις πᾶσι κατὰ τρόπον ἄρξασιν τὰς κατ' ἀξίας ^d ἀρχὰς διανέμωντι τὰς τιμὰς. Ἐπεὶ δὲ τῶν ἀρετᾶς αἰτίαι τυγχάνονται τρεῖς, φόβος, ἐπιθυμία, αἰδώς· ^e δυναστεῖται δὲ τὸν μὲν φόβον ὁ νόμος ἐμπαρασκευάζειν, τὰν δὲ αἰδῶν, τὰ ^f ἔθεα· τοὶ γὰρ ἐθισθέντες καλῶς αἰδέονται τὰ αἰσχροῦ πράσσειν· ὁ δὲ λόγος τὰν ἐπιθυμίαν ^g ἀγωγὸν γὰρ, τὰς αἰτίας ἀπόδοσις ἅμα, καὶ ἐφελκυστικὸν τὰς ψυχᾶς, ἄλλως τε δὴ καὶ γιγνόμενον μετὰ προτροπᾶς· ^h διὸ καὶ φρατρίας καὶ συσσίτια καὶ συσκανίας καὶ συναγγελισμοὺς, τὰ μὲν στρατιωτικoὺς, τὰ δὲ καὶ πολιτικoὺς, ἐγκατασκευάζειν ⁱ δεῖ ταῖς τῶν νέων ψυχαῖς, συναρμόζειν δὲ καὶ τὸ τῶν πρεσβυτέρων γένος ^k αὐτοῖς, ἐπειδήπερ ²⁵⁰ τοὶ μὲν νέοι δεύονται ^l σωφρονισμῶ καὶ καταρτύσιος, τοὶ δὲ πρεσβύτεροι, ^m φιλοφροσύνας καὶ διαγωγᾶς ἀλύπω.

94 ^a Ἐν ταυτῶ.

Ἐπεὶ οὖν διὰ τριῶν ἐλέγομεν ^b ἀποτελεῖσθαι τὸν ἄνθρωπον σπουδαῖον, διὰ τε τῶν ἐθέων, καὶ ^c τῶν νόμων, καὶ τοῦ λόγου, σκοπιάζεσθαι δεῖ, πῶς τε διαφθειρεσθαι πέφυκε τὰ ^d ἔθεα, καὶ πῶς διαμένειν. Εὐρήσομεν δὴ τὰ ἔθεα φθειρόμενα κατὰ δύο τρόπους· ἢ γὰρ δι' αὐτῶς, ἢ ^e διὰ τῶς ἐκτός. ¹⁰

^c τοὶ ἔμπειροί] τοῦ ἔμπειρου Α. Mox ἔμποροι Trinc. pro εὐποροί.

^d ἀρχᾶς] ἀρχὰς B. et mox τὰς ἀρετὰς pro τὰς ἀρετᾶς. Infra dedi διανέμωντι pro διανέμωντι, et ἐπεὶ pro ἐπὶ.

^e δυναστεῖται] διησέταί Α. δυναστεῖται γὰρ B. m. p. δὲ om. Trinc.

^f ἔθεα] ἤθεα B. m. sec.

ἀγωγὸν

^g ἀγωγὸν] ἀγωγῶν Α.

^h διὸ] διὸ καὶ Α.

ⁱ δεῖ] δεῖται Α.

^k αὐτοῖς] αὐταῖς Trinc.

^l σωφρονισμῶ] σωφρονισμοῦ Α.

^m φιλοφροσύνας] φιλοσοφροσύνας Trinc.

94.

^a Sic Α. Deest lemma Trinc.

^b ἀποτελεῖσθαι τὸν ἄνθρωπον σπουδαῖον] σπουδαῖον ἄ. τ. ἄ. Α. τὴν ἄνθρωπον Trinc.

^c τῶν νόμων] τοῦ νόμου Α. habet suprasc. pro v. l. et sic Trinc.

^d ἔθεα] ἤθεα B. m. s. et sic paullo infra.

ἢ διὰ τῶς

^e ἐκτός] ἐκτός Α. διὰ τῶς Trinc.

Καὶ διὰ μὲν αὐταῖς, ἤτοι διὰ τὸ φεύγειν τὰς λύπας, ἢ διὰ τὸ αἰρέεσθαι τὰς ἡδονάς.—διὰ μὲν γὰρ τὸ φεύγειν τὰς λύπας τὴν πόνωσιν οὐχ ὑπομένοντι, διὰ δὲ τὸ διώκειν τὰς ἡδονὰς τὰ ἀγαθὰ ^f τοὶ ἀποβάλλοντι· ἐργατεύοντι δὲ τοὶ μὲν πόνοι τὰ ἀγαθὰ τοῖς ἀνθρώποις· ταὶ δὲ ἄδοनाί, τὰ κακά· ἀκρατέες ὦν καὶ μαλακοὶ γιγνόμενοι, θηλύτεροι γίγονται ταῖς ψυχαῖς, καὶ ποτὶ τὰς ἀναλώσιαις πολυδπανώτεροι.—διὰ δὲ τὴν ἐκτὸς, αἴκα ξενικὸς ἐπίδαμος ²⁰ ^g ὄχλος γένηται εὐαμερῖαις ἐμπορικαῖς χαίρων, ἢ καὶ τοὶ ἀστυγεῖτονες φιλάδονοι καὶ τρύφακες εὐόντες, μεταδιδῶντι τοῖς πλασιάζουσι τῶν παρ' αὐτοῖς ^h ἔθειον. Διὸ δεῖ τὴν νομοθέταν καὶ τὴν ἀγελάρχαν ἐπιμελῶς παρατηρεῖν, εἰ ἐπιμελῶς ⁱ συνασκεῖται τὰ ἔθετα, καὶ ὁμαλῶς πορεύεται διὰ πάντων· ἐτι δ' εἰ τὸ γνάσιον καὶ τὸ αὐθιγενὲς πλάθος τῆς πολιτείας διαμένει ἀκέραιον καὶ ἀπαράμικτον ὑπάρχον ἀπὸ ^k τῷ ἄλλῳ γένους· καὶ εἰ τὰ μεγέθετα τῶν βίων ἐν ³⁰ τοῖς αὐτοῖς διαμένει, καὶ οὐ ^l παραπόλλυται· ἅμα γὰρ τῷ τὰ περισσὰ κτᾶσθαι, καὶ τὰ περισσὰ ^m μαστεύοντι.

Καὶ τὰ μὲν ἔθετα οὕτως ἀσφαλιζέσθαι χρή· τὴν δὲ λόγως, τὸ τῶν σοφιστῶν γένος ἐπικρίνοντας καὶ δοκιμάζοντας, εἰ ποτὶ τὴν νόμωσιν καὶ τὰ πολιτικὰ δόγματα καὶ τὰς ἰδίας οικονομίας τῶν βίων ἀφέλιμα λέγοντι· οὐ γὰρ τὰν τυχοῦσαν, ἀλλὰ τὰν μεγίσταν κακοδαίμοσύναν ἐντίκτοντι ^o τοὶ τῶν σοφιστῶν λόγοι ταῖς τῶν ἀνθρώπων ψυχαῖς, αἱ ^p κατατολμῶντι ⁴⁰

^f τοὶ] τῶσιν A.

^g ὄχλος A. inter lineas.

^h ἔθειον] ἡθέων B. et mox ἡθεα et infra. Dedi supra μεταδιδῶντι pro μεταδίδοντι.

ⁱ παρασκεῖται] συνασκεῖται A. B. Gesn. marg. εἰ ἀσκεῖται τὰ ἔθετα, omissis vocibus ἐπιμελῶς παρὰ, quæ librarii oscitantia repetivit, scribendum censet Jacobs. in Athe-

næum p. 283.

^k τῷ ἄλλῳ γένους] τοῦ ἄλλου γένους A.

^l καὶ οὐ παρὰ πολλὸν] οὐ παραπολύται A. Mox κτᾶσθαι κ. τ. π. ibid. in marg.

^m μαστεύοντι] μαστεύοντι A. Trinc.

^o τῶν] τοὶ τῶν A. B. m. sec.

^p κατατολμῶσι] κατατολμῶντι A. An l. αἴκα τολμῶντι?

κινήν παρὰ τὰς κοινὰς ἐννοίας ⁹ ἢ τι τῶν θείων, ἢ τῶν ἀν-
 θρωπίνων· ¹ οὐδὲ ποτ' ἀλάθειαν, οὐδὲ ποτ' ἀσφάλειαν, ² οὐδὲ
 ποτὶ δόξαν κύριόν ἐστί, ζόφῳσιν δὲ καὶ σύγχυσις ἐπιφέρει
 τῷ ³ κοινῷ βίῳ τῶν ἀνθρώπων. Τοιοῦτοι δὲ λόγοι τυγχάνοντι
 οἱ πάντες, ἤτοι μὴ εἶμεν τὸ θεῖον, ἢ καὶ εἶναι, μὴ ἔχεν οὕτως
 ποτὶ τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος, ὥστ' ἐπιβλέπεν αὐτὸ καὶ
 φροντίζεν, ἀλλ' εἶναι καὶ ⁴ κατολιγωρεῖν. Καὶ γὰρ ⁵ α
 τοιαῦτα παραδοχὰ τοῖς ἀνθρώποις ἀφροσύναν καὶ ἀδικίαν ⁵⁰
 ἐντίκτει, οὐδ' εἰπεῖν ⁶ δηλομένοις εὐμαρές ἐστι. Πᾶς γὰρ
 ἄνθρωπος ἀναρχίας πλαραθεῖς, ⁷ καὶ τὸν ὑποπτον ἀπωστά-
 μενος φόβον, σκιρτᾷ τε καὶ παρανομεῖ, παντοδαπὸς ⁸ γι-
 νόμενος. Χρέεσθαι ⁹ δὲ τῷ λόγῳ πολιτικῷ καὶ σεμνῷ καὶ
 οἰκείῳ τὰς διαθέσεις τῷ λέγοντος, ἀλλὰ μὴ προσποιητῷ·
 οὕτω γὰρ ἂ λέξις ἐστῆται τὸ τοῦ λέγοντος ἦθος ἐμφαίνουσα.

Ἐκ δὲ τῶν νόμων ¹⁰ δεῖ τὴν ἀσφάλειαν οὕτως ἐπιφέρειν, εἰ ²⁵¹
 καὶ σύνθετος ἂ πολιτεία ἢ καὶ συντεταγμένα ἐκ πασῶν
 τῶν ἄλλων· λέγω δὲ οὐ τῶν παρὰ φύσιν, ¹¹ ἀλλὰ τῶν κατὰ
 φύσιν. Τυραννίδος γὰρ ¹² οὐδεμία χρεῖα ταῖς πόλεσιν, εἰ
 μὴ πῶ καὶ τῆς ὀλιγαρχίας ἐπὶ βραχύ. ¹³ Δεῖ τοίνυν βα-
 σιλείαν ¹⁴ πρᾶταν ἐντετάχθαι, καὶ δεύτερον, ἀριστοκρατίαν.
 Βασιλεία μὲν γὰρ θεομίματον πρᾶγμα, καὶ δυσφύλακτον
 ὑπὸ ἀνθρωπίνης ψυχᾶς· ταχέως γὰρ ὑπὸ τρυφᾶς καὶ ¹⁰
 ὑβρίου ἀλλάσσεται· διόπερ οὐ δεῖ κατὰ πᾶν ¹⁵ αὐτᾶ χρέ-

⁹ ἢ τῶν] ἢ τῶν A. τι habet B. a
 m. sec.

¹ οὐδέποτε] ¹⁰ οὐδέποτε Gesnerus.

² οὐδὲ ποτὶ] οὐδέποτε B. m. p.

³ κοινῷ] κοινῷ βίῳ A. Trinc.

⁴ κατολιγωρεῖν] καταλιγωρεῖν A.

⁵ α] αὐ A. in textu.

⁶ δηλομένοις] δηλομένοις B. m. s.

⁷ καὶ τὸν—παρανομεῖ habet B.
 in marg. om. Trinc.

⁸ γινόμενος] γινόμενος A. m. s.

γενόμενος p. m.

⁹ δεῖ] δὲ A. B. m. s. deest vo-
 cula Trinc.

¹⁰ δεῖ τὴν] δὲ τὴν Trinc.

¹¹ ἀλλὰ τῶν κατὰ φύσιν] Habet
 A. inter lineas.

¹² οὐδεμία] οὐδαμῆ B. m. s.

¹³ δεῖ] αἰεὶ Trinc.

¹⁴ πρᾶταν] πρᾶτον A. m. sec. B.

¹⁵ αὐτᾶ] αὐτῆ Trinc.

εσθαι, μέχρι δὲ τῶ δυνατῶ καὶ ποτὶ τὰν πολιτείαν χρησί-
 μω τὰν δ' ἀριστοκρατίαν ἐπιπλέον ^h ἐμπλέκεν, τῶ πλεί-
 ονας εἶμεν τὼς ἄρχοντας, καὶ φιλοζήλως διατίθεσθαι ποτ'
 αὐτοὺς, καὶ πολλάκις ⁱ ἀντιμεταβάλλεσθαι ^k τὰς ἀρ-
 χάς. Δημοκρατίαν δὲ ^l ἀναγκαῖον μὲν ^m ἤμεν πάντως·
 δεῖ γὰρ τὸν πολίταν μέρος ὑπάρχοντα τὰς συμπάσας πο-
 λιτείας φέρεσθαι τι ἀπ' αὐτῶς γέρας· ⁿ ἐπέχεσθαι δ'
 ἰκανῶς ^o αὐτὰν δεῖ· θρασὺ γὰρ καὶ ^p προπετές τὸ πολὺ ²⁰
 πλᾶθος.

95 ^a Διωτογένους Πυθαγορείου ἐκ τοῦ Περί Ὀσιότητος.

Τὼς δὲ νόμωσ οὐκ ἐν οἰκίμασι ^b καὶ θυράμασιν ἐπῆμεν
 δεῖ, ἀλλ' ἐν τοῖς ἡθέεσι τῶν πολιτευομένων. Τίς οὖν ἀρχὰ
 πολιτείας ^c ἀπάσης; Νέων τροφά. Οὐ γὰρ μήποκα τὸν
 καρπὸν ^d ὀνασιφόρον ἄμπελοι ^e γεννήσονται, μὴ φυτοτροφη-
 θεῖσαι καλῶς· οὐδ' ἵπποι μήποκα ^f γέωνται καλοὶ πωλο-
 τροφίαν παρέντες. Τὰ γὰρ νεόχρηστα τῶν σιτίων μάλιστα
 τῶ ἀψαμένω καὶ ^g πλατιάζοντι ὅμοιον τὸ σχῆμα λαμ-
 βάνει. Τοῖς ἀνθρώποις περὶ μὲν ἀμπέλων, πᾶς χρῆ τμη-³⁰
 θῆμέν τε καὶ ἐποφθῆμεν, πεφρονημένωσ ἔχει· τὰ δ' ἐπὶ τῶν
^h ἀνθρώπων ἦθη, ἀμελεῶσ τε καὶ εἰκαίωσ· καὶ τοι οὐχ ⁱ ἄ ἄμ-

^h ἐμπλέκεν] ἐκπλέκεν Trinc.

ⁱ ἀντιμεταλαμβάνεσθαι] ἀντιμετα-
 βάλλεσθαι A.

^k τὰς ἀρχάς] τὰς ἀρχὰς B.

^l ἀναγκαῖον] ἀναγκαῖαν A. δὲ om.
 Trinc.

^m ἤμεν] εἶμεν Trinc.

ⁿ ἐπέχεσθαι] Forte ἐπέχεσθαι.

GESNER. Sic A.

^o αὐτὰν] αὐτῶν Trinc.

^p προπετές] τὸ προπετές A.

95.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b καὶ θυράμασιν om. B. m. p.
 Tr. conf. infr. p. 269, 19. Rectius
 paullo quam in vulg. edd. legitur

initium hujus loci scriptum pro-
 ponit Brunckius ad Aristoph.
 Lys. 704.

^c ἀπάσης om. B. m. p. Trinc.

^d ὀνασιφόρον] ὀνασιφόρον A.

^e γεννήσονται] γενήσονται A. B.
 m. s.

^f γέωνται] γέωνται Gesn. marg.
 A. m. sec. B.

^g πλατιάζοντι] πλατιάζοντι A.
 Paulo ante φρυτῶν pro σιτίων cor-
 rigit Jacobsius in Athen. p. 366.
 et mox τῶσ οὖν ἀνθρώποις περὶ μὲν
 ἀμπέλων—μὲν ἀμπέλων non καὶ ἄ.
 habet A.

^h ἀνθρώπων] ἀνθρώπων ἦθη A.

ⁱ ἄ ἄμπελος] ἄ deest B.

πελος, οὐδὲ οἶνος ^k τὰς πολιτείας ἀγεμῶν, ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος
^l καὶ ἡ ψυχὰ τῷ ἀνθρώπῳ. Καὶ τῷ μὲν φυτῷ πλείονος
 εἰώθαμες ἄξιον παρακαθιστάμεν, καὶ τὸν ἐπιμελησόμενον,
 οὐ ^m μῶν ἢ δύο μῶν ἄξιον· τοῖς δὲ νέοις, Ἰλλυριὸν ἢ Θραῖ-
 κα, οὐδενὸς ἄξιον. Οἱ δ' ἐξ ἀρχῆς νομοθέται τὸ μέσον τῶν
 ἀνθρώπων στάσιμον οὐκ ἂν δύναιντο ποιῆσαι, κινάσιος δὲ ⁴⁰
 μόνος καὶ ⁿ τάξιος ^o κεκοινωνηκυῖαν ^p παρακατέζευξαν ὄρ-
 χησιν καὶ ῥυθμὸν, ἔτι δὲ ^q παιγνιάς τὰς μὲν εἰς κοινωνίαν
 προτρεπομένας, τὰς δ' εἰς ἀλάβειαν καὶ ὀξύτατα ψυχᾶς
 ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς ὑπὸ μεθᾶς ἢ πλησμονᾶς φαυλὸν τι
 καταπράξασιν τὸν αὐλὸν καὶ τὴν ἀρμονίαν. Ἐς τὰς ^o συν-
 ἑσίας κατέταξαν, ὅπως πεπαινώμενον τὸ ἦθος δύναίτο καὶ
^t κατακοσμεῖσθαι.

96 ^a Πλάτωνος Πολιτείας δ.

Ὅτ' ἂν δὴ ἄρα καλῶς ἀρχάμενοι παῖδες παίζουσιν εὐνομίαν ⁵⁰
 διὰ τῆς μουσικῆς εἰσδεξῶνται, πάλιν ^b τούναντιον ἢ ἐκείνοις
 εἰς πάντα συνέπεταί τε καὶ αὖξει, ἐπανορθῶσα εἴ τι καὶ
 πρότερον τῆς πόλεως ἔκειτο. Ἀληθῆ μέντοι, ἔφη. Καὶ τὰ
 σμικρὰ ἄρα, εἶπον, δοκοῦντα εἶναι νόμιμα ἐξευρίσκουσιν
 οὔτοι, ἀ οἱ πρότερον ^c ἀπόλλυσαν ἅπαντα; Ποῖα; Τὰ τοι-
 ἄδε· σιγᾶς τε τῶν νεωτέρων παρὰ πρεσβυτέροις, ^d ὡς πρέ-
 πει, καὶ κατακλίσεις, καὶ ὑπαναστάσεις, καὶ γονεῶν θε- 252

^k καὶ τὰς πολιτ.] deest καὶ A. Trinc. et delevit Jacobs.

^l ἡ ψυχὰ] καὶ ἡ ψ. A. Trinc. et sic Jacobs.

^m μῶν] μῶν A. B.

ⁿ τάξιος] τάξιος A.

^o κεκοινωνηκυῖαν] κεκοινωνηκυῖαν A. Gesn. marg.

^p παρακατέζευξαν] παρακατάζευξαν A.

^q παιγνιάς] παιδιὰς A. m. s. B. m. s.

^r εἰς δ'] ὁ om. A. B. m. s.

^s συνέσεας κατέταξαν] συνέσιας κατέταξαν. A. B. συνέσιας Trinc.

^t κατακοσμεῖσθαι] καὶ κατακοσμεῖσθαι A.

^a Sic A. Scil. p. 425. Simpl. Πλάτωνος Trinc.

^b τούναντιον ἢ ἐκείνοις] τῶν ἡκειν ὡς εἰς πάντα A. τούναντιον ἡκειν ὡς εἰς Trinc.

^c ἀπόλλυσαν] ἀπόλλυσαν A. B.

^d ὡς πρέπει] ὡς πρέπει A. m. p. ὡς m. sec. Trinc.

ραπίαις, καὶ κουράς τε καὶ ἀμπεχονάς, καὶ ὑποδέσεις, καὶ ὅλον τὸν τοῦ σώματος σχηματισμὸν, καὶ τὰλλα ὅσα τοιαῦτα. Ἡ οὐκ οἶει; Ἐγωγε. Νομοθετεῖν δὲ αὐτὰ οἶμαι εὐήθες· οὔτε γὰρ που γίγνεται, ^c οὐτ' ἂν μείνειεν λόγῳ τε καὶ ^f γράμμασι νομοθετηθέντα. Πῶς γάρ; ^g Κινδυνεύει γοῦν, ἣν δ' ἐγὼ, ὦ Ἀδείμαντε, ἐκ τῆς παιδείας, ^h ὅποι ἂν τις ὀρμήσῃ, τοιαῦτα καὶ τὰ ἐπόμενα εἶναι. Ἡ οὐκ αἰεὶ τὸ ⁱ ὅμοιον ὄν, ὅμοιον παράκαλεῖ; Τί μὴν; Καὶ τελευτῶν δὴ, ^{io} οἶμαι, ^k φαῖμεν ἂν εἰς ἓν τι τέλεον καὶ νεανικὸν ἀποβαίνειν αὐτὸ, ἢ ἀγαθόν, ἢ καὶ τούναντίον.

97 ^a Ἐν ταυτῶ.

Σωτηρίαν ἔγωγε, εἶπον, ^b λέγω τινὰ εἶναι τὴν ^c ἀνδρείαν. Ποίαν δὴ σωτηρίαν; Τὴν τῆς δόξης ^d τῆς ὑπὸ ^e νόμου διὰ τῆς παιδείας γεγνουῖαν περὶ τῶν δεινῶν, ἃ τε ἐστὶ καὶ οἶα· διὰ πάντος δὲ ^f ἔλεγον αὐτὴν σωτηρίαν, τῶ ἓν τε λύπαις ὄντα διασώζεσθαι αὐτὴν, καὶ ἐν ἡδοναῖς, καὶ ἐν ^g ἐπιθυμίαις, καὶ ^{zo} ἐν φόβοις, καὶ μὴ ἐκβάλλειν. ^h Ὡς δέ μοι δοκεῖ ὅμοιον εἶναι, ἐθέλω ἀπεικάσαι, εἰ βούλει. Ἀλλὰ βούλομαι. Οὐκ οὖν οἴσθα, ἣν δ' ἐγὼ, ὅτι οἱ βαφεῖς ἐπειδ' ἂν βουλευθῶσι βάψαι ἔρια, ὥστ' εἶναι ἀλουργὰ, πρῶτον μὲν ἐκλέγονται ἐκ τοσοῦτων χρωμάτων μίαν φύσιν ⁱ τὴν τῶν λευκῶν· ἔπειτα προπαρασκευάζουσιν οὐκ ὀλίγη παρασκευῇ θεραπεύσαντες,

^c οὐτ' ἂν μένειν] ὅταν μείνειεν A. οὐτ' ἂν μείνειεν Trinc.

^f γράμμασι] γράμμα B. m. p. Tr.

^g κινδυνεύει] κινδυνεύειν A.

^h ὅποι ἂν τις ὀρμήσῃ] ὅποι ἂν τις ὀρμήσῃ Gesn. marg. B. m. sec. A. m. sec. prius ὀρμήσῃ.

ⁱ ὅμοιον ὄν] ὄν habet A. inter lineas. In B. item legitur a m. sec. Deest Trinc.

^k φαῖμεν] φαμέν B. m. p. Trinc. Mox τέλειον A.

^b λέγω] λέγων A. B. m. sec. εἶναι om. Trinc.

^c ἀνδρείαν] ἀνδρίαν A.

^d τῆς] τοῦ B. m. p. Trinc.

^e νόμου] νόμου A. Trinc.

^f ἔλεγον] ἔλεγον B. m. p. Trinc. Dedi mox τῶ pro τό.

^g ἐπιθυμίαις] ἐν ἐπιθυμίαις A, B. uterque a m. sec. Mox ἐν φόβοις A. B. m. s.

^h Ὡς] Ὡς A. B. m. s.

ⁱ τοῦ λευκοῦ] τὴν τῶν λευκῶν A. B. m. s. Gesn. marg.

97.

^a Sic A. Sc. p. 429.

ὅπως ^k δέξεται ὅτι μάλιστα τὸ ἄθος, καὶ οὕτω δὴ βάπτουσι; καὶ ὁ μὲν ἂν τούτω τῷ τρόπῳ ^l βαφῆ, δευσοποιὸν ³⁰ γίγνεται τὸ βαφέν, καὶ ἡ πλύσις ^m οὐτ' ἄνευ ῥυμμάτων οὔτε μετὰ ῥυμμάτων δύναται ⁿ αὐτῶν τὸ ἄθος ^o ἀφαιρεῖσθαι· ἀ δ' ἂν μὴ, οἶσθα οἷα δὴ γίγνεται, ^p εἴαν τε τις ἄλλα χρώματα βάπτῃ, εἴαν τε καὶ ταῦτα, μὴ προθεραπεύσας. Οἶδα, ἔφη, ὅτι ^q καὶ ἐκπλυτα καὶ γελοῖα. Τοιοῦτον τοίνυν, ἦν δ' ἐγὼ, ^r ὑπόλαβε κατὰ δύναμιν ἐργάζεσθαι καὶ ἡμᾶς, ὅτε ἐξελεγόμεθα τοὺς στρατιώτας, καὶ ἐπαιδεύομεν ^s ἐν μουσικῇ καὶ γυμναστικῇ· καὶ μηδὲν οἴου ἄλλο μη-⁴⁰χανᾶσθαι, ἢ ὅπως ἡμῖν ὅτι ^t κάλλιστα τοὺς νόμους πεισθέντες δέξοιτο ὥσπερ βαφὴν, ἵνα δευσοποιὸς αὐτῶν ἡ δόξα γίγνοιτο, καὶ περὶ δεινῶν καὶ περὶ τῶν ἄλλων, διὰ τὸ τὴν τε φύσιν καὶ τὴν τροφήν ἐπιτηδείαν ἐσχηκέναι, καὶ μὴ αὐτῶν ἐκπλύναι τὴν βαφὴν τὰ ῥύμματα ταῦτα, δεινὰ ὄντα ἐκκλύζειν· ἢ τε ἡδονὴν ^v παντὸς χαλαστραίου δεινότερα οὔσα τοῦτο δρᾶν καὶ κονίας, λύπη τε καὶ φόβος καὶ ἐπιθυμία παντὸς ἄλλου ῥύμματος. ^w Τὴν δὲ τοιαύτην δύναμιν καὶ ⁵⁰ σωτηρίαν διὰ παντὸς δόξης ^x ὀρθῆς τε καὶ ^y νομίμου δεινῶν τε πέρι καὶ μὴ, ἀνδρείαν ἐγώ γε καλῶ καὶ τίθεμαι, εἰ μὴ τι σὺ ἄλλο λέγεις. Ἄλλ' οὐδὲν, ἦ δ' ὅς, λέγω· δοκεῖς γὰρ μοι τὴν ὀρθὴν δόξαν περὶ τῶν αὐτῶν τούτων ἄνευ παι-

^k δέξεται] δέξεται A. Vide Porsonum in Addend. ad Euripid. Hec. 1149.

^l βαφῆ habet A. inter lineas. B. m. s. Deest Trinc.

^m οὐτ' ἄνευ ῥυμμάτων] οὐτ' ἂν μετὰ ῥυμμάτων *suprascriptis* τριμμάτων οὔτε μετὰ A. τριμμάτων B. m. s. οὐτ' ἂν μετὰ ῥυμμάτων δύναται Trinc.

ⁿ αὐτῶν] αὐτοῦ B. m. p. Trinc.

γε. ἀφαιρεῖσθαι

^o ἀφαιρεῖσθαι] ἀποπλύναι A.

^p ἄντε] εἴαντε A. B.

^q καὶ ἔ. καὶ γ.] καὶ bis expunxit

B. m. s. γε. ὑπόλαβε

^r ὑπόλαβε] φρονῶ A. φρονῶ B. p. m. Trinc.

^s ἐν μουσικῇ] delet ἐν B. m. s.

^t κάλλιστα τοὺς] καλλιστότας A. p. m. B. p. m. Trinc.

^v παντὸς χαλαστραίου δεινότερα οὔσα] δεινότερα οὔσα παντὸς χαλαστραίου A. χαλαστρίου Trinc.

γε. δὴ

^w τὴν δὲ] τὴν δε A.

^x ὀρθῆς τε] τε ὀρθῆς A.

^y νομίμου] νομίμου A. B. m. s. Gesn. marg.

δείας γεγонуϊαν, τήν τε θηριάδην καὶ ἀνδραποδάδην, οὔτε πάνυ ²⁵³
^z νόμιμον ἠγεῖσθαι, ἄλλο τέ τι ἢ ἀνδρείαν καλεῖν.—

Κόσμος που τίς, ἦν δ' ἐγὼ, ἡ σωφροσύνη ἐστὶ, καὶ ἡδο-
 νῶν τινῶν καὶ ἐπιθυμιῶν ἐγκράτεια, ὡς φασί, κρεῖττω δὴ
 αὐτοῦ ἂ λέγοντες, οὐκ οἶδα ὄντινα τρόπον, καὶ ἄλλα τινα
 τοιαῦτα, ὡς περ ἵχνη αὐτῆς λέγεται. Ἦ γάρ; Πάντων μά-
 λιστα, ἔφη. Οὐκ οὖν τὸ μὲν ^o κρεῖττω αὐτοῦ γελοῖον; ὁ γὰρ
 ἑαυτοῦ κρεῖττων, καὶ ἦτταν ^d δήπου ἂν αὐτοῦ εἶη, καὶ ὁ ἦτ-
 των, κρεῖττων· ὁ αὐτὸς γὰρ ἐν ἅπασιν τούτοις προσαγορεύεται
 τί δ' οὐ; Ἄλλ', ἦν δ' ἐγὼ, φαίνεται μοι βούλεσθαι λέγειν ¹⁰
 οὗτος ὁ λόγος, ὡς τι ἐν αὐτῷ τῷ ἀνθρώπῳ περὶ τὴν ψυχὴν
 τὸ μὲν βέλτιον ^f ἐνὶ τὸ δὲ χεῖρον· καὶ ὅτ' ἂν μὲν τὸ βέλτιον
 φύσει τοῦ χείρονος ^b ἐγκρατέστερον ἦ, τοῦτο λέγειν ^h τὸ κρεῖττω
 αὐτοῦ· ἐπαινεῖ γοῦν· ὅτ' ἂν δὲ ὑπὸ τροφῆς κακῆς ἢ τινος
 ὀμιλίας κρατηθῆ ὑπὸ πλήθους τοῦ χείρονος ⁱ σμικρότερον τὸ
 βέλτιον ὂν, τοῦτο δὲ ὡς ἐν ὀνειδέει ψέγειν τε καὶ καλεῖν ἦττω
 ἑαυτοῦ, καὶ ἀκόλαστον τὸν οὕτω διακείμενον. Καὶ γὰρ εἰ-
 κεν, ἔφη. Ἀπόβλεπε τοίνυν, ἦν δ' ἐγὼ, πρὸς τὴν νεάν ἡμῖν
 πόλιν, καὶ εὐρήσεις ἐν αὐτῇ τὸ ἕτερον τούτων ἐνόν· κρεῖττω ²⁰
 γὰρ αὐτὴν αὐτῆς δικαίως φήσεις ^k προσαγορεύειν. Εἴπερ
 οὖν τὸ ἀμεινον τοῦ χείρονος ἄρχει, ^l σωφρον κλητέον, καὶ
 κρεῖττον αὐτοῦ. Ἀλλὰ ἀποβλέπω, ἔφη, καὶ ἀληθῆ λέγεις.
 Καὶ μὴν ^m καὶ τὰς τε πολλὰς καὶ παντοδαπὰς ἐπιθυμίας,

^z νόμιμον] νόμιμον Gesn. marg.
 supasc. in A. B. m. s.

^a φαίνονται] λέγοντες A. B. uter-
 que a p. m.

^b ἄλλα τινα] ἄττα A. B. uter-
 que m. s.

^c κρεῖττον] κρεῖττω A.

^d δήπου ἂν αὐτοῦ εἶη] αὐτοῦ ἂν αὐ-
 τοῦ εἶη A. m. p. αὐτοῦ ἂν sic

A. m. sec. αὐτοῦ pro δήπου habet
 B. m. p.

^e ὡς τι] ὡστ' Trinc.

^f ἐνὶ] εἶναι Gesn. marg. A. m. s.

^g ἐγκρατέστερον] ἐγκρατῆς Gesn.
 marg.

^h τὸ κρεῖττω] τὸν κρεῖττω B. m. s.

ⁱ μικρότερον] σμικρότερον A. B. m.
 s. Mox ὂν deest B. m. p. Trinc.

^k προσαγορεύειν] προσαγορεύεσθαι
 A. B. uterque a m. s. προσαγορεύε-
 σθαι Gesn. marg.

^l σωφρον κλητέον] σωφρονηστέον A.
 m. p.

^m καὶ μὴν] καὶ om. A.

καὶ ἡδονάς τε καὶ λύπας, ἐν πᾶσι μάλιστα ἂν τις εὔροι, καὶ γυναιξὶ καὶ οἰκέταις καὶ τῶν ἐλευθέρων λεγομένων ἐν τοῖς πολλοῖς τε καὶ φαύλοις. Πάνυ μὲν οὖν. Τὰς δὲ γε³⁰ ἀπλᾶς τε καὶ μετρίας, αἱ δὴ μετὰ νοῦ τε καὶ δόξης ὀρθῆς λογισμῶ ἄγονται, ἐν ὀλίγοις τε ἐπιτεύξῃ, καὶ τοῖς βέλτιστα μὲν ὁ τραφεῖσι, βέλτιστα δὲ παιδευθεῖσιν; Ἀληθῆ, ἔφη. Οὐκ οὖν καὶ ταῦτα ὄραῖς ἐνόητά σοι ἐν τῇ πόλει, καὶ κρατουμένας αὐτόθι τὰς ἐπιθυμίας τὰς ἐν τοῖς πολλοῖς τε καὶ φαύλοις ὑπό τε τῶν ἐπιθυμιῶν καὶ τῆς φρονήσεως,⁴⁰ τῆς ἐν τοῖς ἐλάττωσί τε καὶ ἐπιεικεστέροις; Ἐγώ, ἔφη. Ἐἰ ἄρα δεῖ τινὰ πόλιν προσαγορεύειν κρείττω ἡδονῶν τε καὶ ἐπιθυμιῶν καὶ αὐτὴν αὐτῆς, ταύτην προσρητέον. Παντάπασι μὲν οὖν, ἔφη. Ἄρ' οὖν οὐ καὶ σάφρονα κατὰ πάντα ταῦτα; Καὶ μάλα, ἔφη. Καὶ μὴν αὖ εἶπερ ἐν ἄλλῃ πόλει ἢ αὐτῇ δόξα ἐνεστί τοῖς τε ἄρχουσι καὶ τοῖς ἀρχομένοις, περὶ τοῦ οὓς τινὰς δεῖ ἄρχειν, καὶ ἐν ταύτῃ ἂν εἴη τοῦτο ἐνόν. Ἡ οὐ δοκεῖ; Καὶ μάλα, ἔφη, σφόδρα. Ἐν ποτέροις οὖν φήσεις τῶν πολιτῶν τὸ σάφρονεῖν ἐνεῖναι, ὅτ' ἂν οὕτως ἔχωσιν; ἐν τοῖς ἄρχουσιν, ἢ ἐν τοῖς ἀρχομένοις; Ἐν ἀμφοτέροις ἢ που,⁵⁰ ἔφη. Ὅραῖς οὖν, ἦν δ' ἐγώ, ὅτι ἐπιεικῶς ἐμαντεύομεθα ἀρτίως, ὡς ἀρμονία τινὶ ἢ σαφροσύνη ὁμοίωται; Τί δῆ; Ὅτι οὐχ ὡσπερ ἢ ἀνδρεία καὶ ἡ σοφία, ἐν μέρει τινὶ ἑκατέρα ἐνεῦσα, ἢ μὲν σοφὴν, ἢ δὲ ἀνδρείαν τὴν πόλιν παρείχετο, οὐχ οὕτω τὴν πόλιν ποιεῖ αὐτῇ, ἀλλὰ δι' ὅλης ἀτεχνῶς τέταται,

ⁿ ὀλίγοις] ὄλοις A.

^o τραφεῖσι] φῦσι Gesner. marg.

^p φαύλοις] τοῖς φαύλοις A.

^q εἰ] om. B.

^r δεῖ] δὴ A. B.

^s αὐτῆς ταύτην om. A.

^t καὶ οὖν οὐ] οὖν οὐ καὶ A.

^u αὖ] αὖ A.

^w ἀρχομένοις] τοῖς ἀρχομένοις A.

^x σάφρονεῖν ἐνεῖναι] σάφρον εἶναι

B. ubi mox om. ἐν τοῖς ἀρχουσιν.

^y που] οὖν που B.

^z ὁμοίωται] ὁμοίωται A. Trinc. ἢ ante σαφροσύνη deest Trinc.

^a οὐχ] οὐδ' A. Trinc.

^b ἀνδρεία] ἀνδρία A. et mox ἀνδρίαν.

^c τὴν πόλιν om. A. Trinc.

^d τέταται] τέτατται B.

^c διὰ πασῶν παρεχομένη ξυνάδοντας, τούς τε ἀσθενεστάτους ταυτὸν, καὶ τοὺς ἰσχυροτάτους, καὶ τοὺς μέσους, εἰ μὲν βού- 254
λει, φρονήσει, εἰ δὲ βούλει, ἰσχύϊ, εἰ δὲ, ^f καὶ πλήθει, ἢ
χρήμασιν, ἢ ἄλλῳ ὁτῶσιν τῶν τοιούτων. Ὅστε ὀρθότατα ἂν
^g φαῖμεν ταύτην τὴν ὁμόνοιαν σωφροσύνην εἶναι, χειρόνος τε
καὶ ἀμείνωνος κατὰ φύσιν ^h ἔμφωνίαν, ὁπότερον δεῖ ἄρχειν
καὶ ἐν ⁱ πόλει καὶ ^k ἐν ἐνὶ ἐκάστῳ. Πάνυ μοι, ἔφη, ξυν-
δοκεῖ.

98 ^a Ἐν ταυτῷ.

Ἄλλ', ἦν δ' ἐγὼ, ἀκουε, εἰ τι ἄρα λέγω. Ὁ γὰρ ἐξ ἀρ-
χῆς ἐθέμεθα ^b δεῖν ποιεῖν διὰ παντός, ὅτε τὴν πόλιν κατωκί- 10
ζομεν, τοῦτό ἐστιν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, ἦτοι τούτου ^c τι εἶδος ἢ
δικαιοσύνη· ἐθέμεθα δὲ δήπου, καὶ πολλάκις ἐλέγομεν, εἰ
μέμνησαι, ὅτι ἕνα ἕκαστον ἐν δεοῖ ἐπιτηδεύειν τῶν περὶ τὴν
πόλιν, εἰς ὃ αὐτοῦ ἢ φύσις ἐπιτηδειοτάτη ^d πεφυκυῖα εἶη.
Ἐλέγομεν γάρ. Καὶ μὴν ὅτι γε τὸ τὰ αὐτοῦ πράττειν
καὶ μὴ πολυπραγμονεῖν δικαιοσύνη ἐστὶ, καὶ τοῦτο ἄλλων
τε πολλῶν ἀκηκόαμεν, καὶ αὐτοὶ πολλάκις εἰρήκαμεν. Εἰ-
ρήκαμεν γάρ. Τοῦτο τοίνυν, ἦν δ' ἐγὼ, ὦ φίλε, κινδυνεύει
τρόπον τινὰ γιγνόμενον ^e δικαιοσύνη εἶναι, τὸ τὰ αὐτοῦ 20
πράττειν. Οἶσθα ὅθεν τεκμαίρομαι; Οὐκ, ἀλλὰ λέγε, ἔφη.
Δοκεῖ μοι, ἦν δ' ἐγὼ, τὸ ὑπόλοιπον ἐν τῇ ^f πόλει ὧν ἐσκέμ-
μεθα, σωφροσύνης καὶ ἀνδρείας καὶ φρονήσεως, τοῦτο εἶναι
τὸ πᾶσιν ἐκείνοις τὴν δύναμιν παρέχον ὥστε ^g ἐγγενέσθαι

^c διὰ πασῶν] δι' ἀπασῶν A.

^f καὶ πλήθει] καὶ deest A.

^g φαῖμεν] φαῖμεν Gesner. marg.

^h ἔμφωνίαν] ἔμφωνίας B.

ⁱ τῇ πόλει] articulus deest A.

^k ἐν ἐνὶ] om. præpositionem B.

98.

^a Sic A. Sc. p. 432. 433.

^b δεῖν ποιεῖν] δεῖν om. Trinc.

^c τι εἶδος ἢ] τι et ἢ om. A. Trinc.

^d πεφυκυῖα εἶη] εἶη πεφυκυῖα A.

^e ἢ δικαιοσύνη] articulus deest
A. Trinc.

^f πόλει ὧν ἐσκέμμεθα] πόλει τῶν
πολιτῶν ἐσκ. A. τῶν pro ὧν Trinc.

^g ἐγγενέσθαι] γενέσθαι Trinc.

καὶ ἡ ἐγγενομένοις σωτηρίαν παρέχειν, ἕως περ ἂν ἦ· καὶ τοὶ ἔφαμεν δικαιοσύνην ἔσεσθαι τὸ ὑπολειφθὲν ἐκείνων, εἰ τὰ τρία εὐροίμεν. Καὶ γὰρ ἀνάγκη, ἔφη. Ἀλλὰ μέντοι, ἦν δ' ἐγὼ, εἰ δεοὶ κρίναι ἢ τί τὴν πόλιν ἡμῖν τούτων μάλιστα ἀγαθὴν ἀπεργάσεται ἐγγενομένον, δύσκριτον ἂν εἴη, πότερον ἡ ὁμοδοξία τῶν ἀρχόντων τε καὶ ἀρχομένων, ἢ ἡ περὶ δεινῶν τε καὶ μὴ, ἅττα ἐστὶ, δόξης ἐνόμου σωτηρία ἐν τοῖς στρατιώταις ἐγγενομένη, ἢ ἡ ἐν τοῖς ἀρχουσι φρόνησις τε καὶ φυλακὴ ἐνούσα· ἢ τοῦτο μάλιστα ἀγαθὴν αὐτὴν ποιεῖ ἐνόν, καὶ ἐν παιδί, καὶ ἐν γυναικί, καὶ δούλῳ, καὶ ἐλευθέρῳ, καὶ δημιουργῷ, καὶ ἀρχοντι, καὶ ἀρχομένῳ, ὅτι τὸ αὐτοῦ ἕκαστος εἰς ἂν ἐν ἐπραττε, καὶ οὐκ ἐπολυπραγμόνει. Δύσ-⁴⁰κριτον, ἔφη· πῶς δ' οὐ; Ἐνάμιλλον ἄρα, ὡς ἔοικε, ἢ πρὸς ἀρετὴν πόλεως, τῆ τε σοφία αὐτῆς, καὶ τῆ σωφροσύνη, καὶ τῆ ἀνδρεία, ἢ τοῦ ἕκαστον ἐν αὐτῇ τὰ αὐτοῦ πράττειν δύναμις. Καὶ μάλα, ἔφη. Οὐκ οὖν δικαιοσύνην τό γε τούτοις ἐνάμιλλον ἂν εἰς ἀρετὴν πόλεως θείης; Παντάπασι μὲν οὖν. Ἐσκόπει δὴ καὶ τῆδε, εἰ οὕτω δόξει· ἄρα τοῖς ἀρχουσιν ἐν τῇ πόλει τὰς δίκας προστάξεις ἢ δικάζεις; Τί μὲν; Ἡ ἄλλου ἢ οὐ τίνος οὖν μᾶλλον ἐφιέμενοι δικάσουσιν, ἢ τούτου,⁵⁰ ὅπως ἂν ἕκαστοι μὴ ἔχωσι τὰ ἀλλότρια, μῆτε τῶν αὐτῶν στέρωνται; Οὐκ· ἀλλὰ τούτου. Ὡς δικαίου ὄντος; Ναί. Καὶ ταύτη ἄρα πῆ ἢ τοῦ οἰκείου τε καὶ ἑαυτοῦ ἕξις τε καὶ πράξις, δικαιοσύνη ἂν ὁμολογοῖτο. Ἔστι ταῦτα.

^h ἐγγενομένα γε σωτηρίαν] ἐγγενομέ-
σφιαν A. i. e. ἐγγενομένοις σωτηρίαν.
et sic Trinc.

ⁱ ἕως περ ἂν ἦ] ἕως ἂν ἐνῆ Gesn.
marg.

^k τί τὴν] τινα A. μοx τούτων (sic)
A. τί τούτων Trinc.

^l ἀπεργάσεται] ἀπεύργασται A.
Trinc. ἀπεύργασθαι B.

^m ἂν ἐν] Al. abest ἔν. GESNER.

Sic A.

ⁿ πρὸς] τί πρὸς Trinc.

^o ἕκαστον] ἐκάστου Trinc.

^p σκόπει δὴ] σκόπει δὲ Trinc. ubi
τήρδε pro τῆ δὲ.

^q δικάζεις] εἰπεῖν καὶ δικάζειν A.

^r οὔτινος οὖν] τίνος οὐ A. Trinc.

^s τοῦτο] τούτου A. καὶ ταύτου Trinc.

^t ταύτη ἄρα πῆ] ταῦτα ἄρα ἢ A.
ταῦτα ἄ. πῆ ἢ Trinc.

99. ^a Ἐν ταυτῶ.

Δεῦρα νῦν, ἦν δ' ἐγὼ, ἵνα καὶ εἰδῆς ὅσα εἶδη ἔχει ἡ κακία, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, ἅ γε δὴ καὶ ἄξια θεάς. Ἐπομαι, ἔφη, μόνον λέγε. Καὶ ^b μὴν, ἦν δ' ἐγὼ, ὡς περ ἀπὸ σκοπιᾶς μοι ²⁵⁵ φαίνεται, ἐπεὶ ἐνταῦθα ἀναβεβήκαμεν τοῦ λόγου, ἐν μὲν εἶδος τῆς ἀρετῆς, ἄπειρα δὲ τῆς κακίας· τέτταρα δὲ ἐν αὐτῇ ὄντα ὦν καὶ ἄξιον ἐπιμνησθῆναι. Πῶς λέγεις, ἔφη; Ὅσοι, ἦν δ' ἐγὼ, πολιτειῶν τρόποι εἰσὶν ^d εἶδη ἔχοντες, τοιοῦται κινδυνεύουσι καὶ ψυχῆς τρόποι εἶναι. Πόσοι δὴ; Πέντε μὲν, ἦν δ' ἐγὼ, πολιτειῶν, πέντε ^e δὲ ψυχῆς. Λέγ', ἔφη, τίνες; Λέγω, εἶπον, ὅτι εἰς μὲν οὗτος, ὃν ^f ἡμεῖς διελη- ¹⁰ λύθαμεν, πολιτείας εἶναι τὸν τρόπον, ἐπονομασθεῖν δ' αὖ καὶ διχῆ· ἐγγενομένου γὰρ ἀνδρὸς ἐνὸς ἐν τοῖς ἀρχουσι διαφέροντος, βασιλεία αὖ κληθεῖν· ^g πλειόνων δὲ, ἀριστοκρατία. Ἀληθῆ ἔφη. Τοῦτα μὲν τοίνυν, ἦν δ' ἐγὼ, ἐν εἶδος λέγω· αὐτὴ γὰρ αὖ πλείους αὐτὴ εἰς ἐγγενομένοι κινήσειεν ^h ἂν τινὰ τῶν ἀξίων λόγου νόμων τῆς πόλεως, τροφῆ τε καὶ παιδείᾳ χρησάμενος, ἢ διεληλύθαμεν.

100. ^a Πλάτωνος Πολιτείας ἔ.

Ἀποδοτέον δὴ ταῖς τῶν φυλάκων γυναῖξιν, ἐπεὶ περ ἀρετὴν ²⁰ ἀντὶ ἱματίων ἀμφιέσονται, καὶ κοινωμητέον πολέμου τε καὶ τῆς ἄλλης φυλακῆς ^b τῆς περὶ τὴν πόλιν, καὶ οὐκ ἄλλο πρακτέον· τούτων δὲ αὐτῶν τὰ ἐλαφρότερα ταῖς γυναῖξιν ἢ τοῖς ἀνδράσιν ἀποδοτέον, διὰ τὴν τοῦ γένους ἀσθενείαν· ὁ δὲ γε- λῶν ἀνὴρ ἐπὶ γυμναῖς γυναῖξιν τοῦ βελτίστου ἕνεκα γυμνα-

99.

^a Sic A. Scil. p. 445.^b μὴν] νῦν A.^c ἐν αὐτῇ ὄντα] ἐν αὐτοῖς ἄττα Gesn. marg.^d εἶδη usque ad τρόποι εἶναι desunt A. Trinc.^e δὲ καὶ] καὶ om. A.^f ἡμεῖς om. A.^g πλειόνων δὲ] δὲ om. A.^h τινὰ] ἂν τινὰ A. B. Gesn. marg.

100.

^a Sic A. p. 457. Deest lemma Trinc.^b τῆς] καὶ τῆς B.

ζομέναις, ἀτελῆ τῷ γελοίου σοφίας δρέπων καρπὸν, οὐδὲν οἶδεν, ὡς ἔοικεν, ἐφ' ᾧ γελαῖ, οὐδὲ τί πράττει· ^d κάλλιστα γὰρ δὴ τούτο καὶ λέγεται καὶ λελέξεται, ὅτι τὸ μὲν ὠφέ-
λιμον, καλόν· τὸ δὲ βλαβερὸν, αἰσχρόν.

101. ^a Ἐν ταυτῷ.
Τούτῳ, ἣν δ' ἐγὼ, ἔπεται νόμος, καὶ τοῖς ἔμπροσθεν τοῖς ἄλλοις, ὡς ἐγῶμαι, ^b ὅδε. Τίς; Τὰς γυναῖκας ταύτας τῶν ἀνδρῶν τούτων πάντων πάσας εἶναι κοινὰς, ^c ἰδία δὲ μηδενὶ μηδεμίαν συνοικεῖν· καὶ τοὺς παῖδας αὐτῶν κοινούς, καὶ μήτε ^d γονέα εἶδέναι ἐκγονοῦ τὸν αὐτοῦ, μήτε παῖδα, γονέα. Πολὺ, ἔφη, τούτο ἐκείνου μείζον πρὸς ἀπιστίαν, καὶ τοῦ δυνατοῦ πέρι καὶ ὠφελίμου. Οὐκ οἶμαι, ἣν δ' ἐγὼ, περὶ γε τοῦ ὠφελίμου ἀμφισβητεῖσθαι ἂν, ὡς οὐ μέγιστον ἀγαθόν, ⁴⁰ κοινὰς μὲν τὰς γυναῖκας εἶναι, κοινούς δὲ τοὺς παῖδας.

102. ^a Ἐν ταυτῷ.
Ἡ μὲν δὴ κοινωνία, ᾧ Γλαύκων, αὕτη τε καὶ τοιαύτη γυναικῶν τε καὶ παίδων τοῖς φύλαξί σοι τῆς πόλεως· ^b ὡς δὲ ἐπομένῃ τε τῇ ἄλλῃ πολιτεία καὶ μακρῶν βελτίστη, δεῖ δὴ τὸ μετὰ τούτο βεβαιώσασθαι παρὰ τοῦ λόγου· ἢ πᾶς ποιῶμεν; Οὐτῶν ἢ Δία, ἣ δ' ὅς. Ἄρ' οὖν οὐχ ἤδε ἀρχὴ τῆς ὁμολογίας ἔρεσθαι ἡμᾶς αὐτοὺς, τί ποτε τὸ μέγιστον ἀγαθὸν ἔχομεν εἰπεῖν εἰς πόλεως κατασκευῆν, οὐ ^c δεῖ στοχα-
ζόμενον τὸν νομοθέτην τιθέναι τοὺς νόμους, καὶ τί μέγιστον κακόν, εἶτα ἐπισκέψασθαι; ἄρα ἂ νῦν διήλθομεν, εἰς μὲν τὸ τοῦ ἀγαθοῦ ^d ἴχνος ἡμῖν ἀρμόττει, τὸ δὲ τοῦ κα-

^c τι] ὅ τι Gesn. marg.

^d κάλλιστα] κάλλιον A. μάλιστα

B.

101.

^a Sic A. p. 457. Deest lemma Trinc.

^b δε] Dedi δε ex Platone. Mox πάντων deest A. Trinc.

^c ἰδία] ἰδία A. Trinc.

^d γονέα] γονέας A. Trinc.

102.

^a Sic A. ubi om. usque ad ἔχομεν οὖν. Scil. p. 461. Deest lemma Trinc.

^b δε] ὡς δε Gesn. marg.

^c δεῖ στοχαζόμενον] δεῖ στοχαζόμενον B.

^d ἴχνος] ὄχρας B.

κοῦ ἀναρμώστεϊ; Πάντων μάλιστα, ἔφη. Ἐχομεν οὖν ° τί
 μείζον κακὸν πόλει, ἢ ἐκεῖνο ὃ ἂν αὐτὴν διασπᾶ, καὶ ποιῆ
 πολλὰς ἀντὶ μίας; ἢ μείζον ἀγαθὸν τοῦ ° ὃ δὴ ζυδεῖ τε
 καὶ ποιεῖ μίαν; Οὐκ ἔχομεν. Οὐκ οὖν ἢ μὲν ἡδονῆς τε 256
 καὶ λύπης κοινωνία ζυδεῖ, ὅτ' ἂν ° ὅτι μάλιστα πάντες οἱ
 πολῖται τῶν αὐτῶν γιγνομένων τε καὶ ἀπολλυμένων παρα-
 πλησίως χαίρωσι καὶ λυπῶνται; Παντάπασιν μὲν οὖν, ἔφη.
 Ἡ δέ γε τῶν τοιούτων ἰδίως διαλύει ὅτ' ἂν οἱ μὲν περι-
 αλγείς οἱ δὲ περιχαρεῖς γίνωνται ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ° παθή-
 μασι τῆς πόλεως τε καὶ τῶν ἐν τῇ πόλει; Τί δ' οὐ; Ἄρ'
 οὖν ἐκ τούτου τὸ ° τοιόνδε γίγνεται, ὅτ' ἂν μὴ ἅμα φθέγγων- 10
 ται ἐν τῇ πόλει ° τὰ τοιάδε ῥήματα, τό τε ἐμὸν καὶ τὸ οὐκ
 ἐμὸν, καὶ περὶ τοῦ ἀλλοτρίου κατὰ ταυτά; Κομιδῆ μὲν οὖν.
 Ἐν ἣ τινι ° δὲ πόλει πλεῖστοί σοι τὸ αὐτὸ κατὰ ταυτὰ τοῦ-
 το λέγουσι τὸ ἐμὸν καὶ τὸ οὐκ ἐμὸν, αὕτη ἄριστα διοικεῖται;
 Πολύ γε. Καὶ ° ἢ τις δὴ ἐγγύτατα ἐνὸς ἀνθρώπου ἔχει
 οἶον, ὅτ' ἂν ° που ἡμῶν δάκτυλός του πληγῆ, πᾶσα ἢ κοινω-
 νία ἢ κατὰ τὸ σῶμα πρὸς τὴν ψυχὴν ° τεταμένη εἰς μίαν
 σύνταξιν τὴν τοῦ ἀρχόντος ἐν αὐτῇ, ἤσθητό τε καὶ πᾶσα 20
 ἅμα συνήλγησε μέρους πονήσαντος ὅλη· καὶ οὕτω δὴ λέγο-
 μεν, ὅτι ὁ ἀνθρώπος τὸν δάκτυλον ἀλγεί· καὶ περὶ ἄλλου
 ὅτου οὖν τῶν τοῦ ἀνθρώπου ὁ ° αὐτὸς λόγος, περὶ τε λύπης,
 πονοῦντος μέρους, καὶ περὶ ἡδονῆς, ραίζοντος. Ὁ αὐτὸς,
 γὰρ, ἔφη. Καὶ τοῦτο ὃ ἐρωτᾶς, τοῦ τοιούτου ἐγγύτατα
 ° ἢ ἄριστα πολιτευομένη πόλις οἰκεῖ· ἐνὸς δὴ, οἶμαι, πάσχον-
 τος τῶν πολιτῶν ὅτι οὖν, ἢ ἀγαθὸν ἢ κακὸν, ἢ τοιαύτη πόλις
 μάλιστα τε φήσει ἑαυτῆς εἶναι τὸ πάσχον, καὶ ἢ ζυνησθή- 30

° τί μείζον] τὸ μ. Α. Mox dedi

ποιῆ pro ποιεῖ.

° ὃ δὴ] ὃ δεῖ Α.

° ὅτι om. Β.

° παθήμασι] μαθήμασι Trinc.

° τοιόνδε] τοιούτου Α.

° τὰ] τῇ Β.

1 δέ] δὴ Α.

° ἢ τις] εἴ τις Α.

° του] που Α.

° τεταμένη] τεταγμένη Β.

° αὐτὸς λόγος] ἀπόλογος Α.

° ἢ] ἢ Β.

σεται ἅπαντα, ἢ ἔξυλλυπῆσεται. Ἀνάγκη, ἔφη, τὴν γε εὐνομον. Ὅρα ἂν εἶη, ἢν δ' ἐγὼ, ἐπανιέναι ἡμῖν ἐπὶ τὴν ἡμετέραν πόλιν, καὶ τὰ τοῦ λόγου ὁμολογήματα σκοπεῖν ἐν αὐτῇ, εἰ αὐτὴ μάλιστα ἔχει εἴτε καὶ ἄλλη τις μάλλον. Οὐκ οὖν χρῆ, ἔφη. Τί οὖν; ἔστι μὲν που καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσιν ἄρχοντές τε καὶ δῆμος, ἔστι δὲ καὶ ἐν ταύτῃ; ἔστι. Πολίτας μὲν δὴ πάντες οὗτοι ἀλλήλους προσερούσι; Πῶς δ' οὐ; Ἀλλὰ πρὸς τῷ πολίτας, τί καὶ ὁ ἐν ταῖς 40 ἄλλαις δῆμος τοὺς ἄρχοντας προσαγορεύει; Ἐν μὲν ταῖς πολλαῖς, δεσπότας· ἐν δὲ ταῖς δημοκρατουμέναις, αὐτὸ τοῦτο τούνομα ἄρχοντας. Τί δ' ὁ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ δῆμος; πρὸς τῷ πολίτας, τί τοὺς ἄρχοντας φησὶν εἶναι; Σωτήρας τε καὶ ἐπικούρους, ἔφη. Τί δ' οὗτοι τὸν δῆμον; Μισθοδότας τε καὶ τροφείας. Οἱ δὲ ἐν ταῖς ἄλλαις ἄρχοντες τοὺς δῆμους; Δούλους, ἔφη. Τί δ' οἱ ἄρχοντες ἀλλήλους; Ξυν-ἄρχοντας, ἔφη. Ἐχεις οὖν εἰπεῖν τῶν ἀρχόντων ἐν ταῖς 50 ἄλλαις πόλεσιν, εἰ τις τινὰ ἔχει προσειπεῖν τῶν ξυναρχόντων, τὸν μὲν ὡς οἰκεῖον, τὸν δ' ὡς ἀλλότριον; Καὶ πολλούς γε. Οὐκ οὖν τὸν μὲν οἰκεῖον ὡς ἑαυτοῦ νομίζει τε καὶ λέγει, τὸν δ' ἀλλότριον, ὡς οὐχ ἑαυτοῦ; Ὅυτω. Τί δ' οἱ παρὰ σοὶ φύλακες, ἔσθ' ὅστις αὐτῶν ἔχοι ἂν τῶν ξυμφυλάκων νομίσαι τινὰ ἢ προσειπεῖν ὡς ἀλλότριον; Οὐδαμῶς, ἔφη. Παντὶ γὰρ ᾧ ἂν ἐντυγχάνῃ, ἢ ὡς ἀδελφῷ, ἢ ὡς ἀδελφῇ, ἢ ὡς πατρὶ, ἢ ὡς μητρὶ, ἢ ὡς υἱεῖ, ἢ ἢ θυγατρὶ, ἢ τούτων ἕγ- 257 γόνοις, ἢ προγόνοις, νομιεῖ ἐντυγχάνειν. Κάλλιστα, ἢν δ' ἐγὼ, λέγεις· ἄλλ' ἔτι καὶ τότε εἰπέ· πότερον αὐτοῖς τὰ

[†] ἔξυλλυπῆσεται] ἔξυλλυπηθήσεται
A. ubi mox om. ἀνάγκη usque ad
χρῆ ἔφη.

^β ταύτῃ] αὐτῇ Gesn. marg.

^γ τί δ'] τί καὶ δ' A.

^δ δῆμος] δῆμος τοὺς ἄρχοντας A.

^ε οὕτω γε] οὕτω A. Trinc.

^ς ἀλλότριον] ὡς ἀλλότριον A. Mox

ibid. om. τις post ἐντυγχάνῃ. ἐν-
τυγχάνοι sine τις Trinc.

^γ ἢ θυγατρὶ] ἢ ὡς θ. B.

^δ ἐγγόνους] ἐκγόνους Gesn. marg.
mox ἢ προγόνους om. B. κομιεῖ Trinc.

^ε ἀλλ' ἔτι καὶ usque ad μάλιστα
ἔφη om. A.

ὀνόματα μόνον ^b οἰκεῖα νομοθετήσεις, ἢ καὶ τὰς πράξεις πά-
 σας ^c κατὰ τὰ ὀνόματα πράττειν, περί τε τοὺς πατέρας ὅσα
 νόμος περί πατέρας αἰδῶς τε περί καὶ κηδεμονίας, καὶ τοῦ
 ὑπήκοον δεῖν εἶναι τῶν γονέων ἢ μήτε πρὸς θεῶν μήτε πρὸς
 ἀνθρώπων ^d αὐτῷ ἄμεινον ἔσθαι, ὡς οὔτε δικαία οὔτε ¹⁰
 ὅσια πράττοντος ἂν, εἰ ἄλλα πράττοι ἢ ταῦτα; αὐταί σοι
 ἢ ἄλλαι φῆμαι ἐξ ἀπάντων τῶν πολιτῶν ὑμνήσουσιν εὐθὺς
 περί τὰ τῶν παίδων ὧτα, καὶ περί πατέρων, οὓς ἂν αὐτοῖς
 ἀποφήνη, καὶ περί τῶν ἄλλων ζυγγειῶν; Αὐταί, ἔφη· γε-
 λοῖον γὰρ ἂν εἶη, εἰ ἄνευ ἔργων ὀνόματα οἰκεῖα διὰ τῶν στο-
 μάτων μόνον φθέγγονται. Πασῶν ἄρα πόλεων μάλιστα ἐν
 αὐτῇ ζυμφωνήσουσιν, ἐνὸς τινὸς ἢ εὖ ἢ κακῶς πράττοντος,
 ὁ πῦν δὴ ^e ἐλέγομεν τὸ ῥῆμα, τὸ, ὅτι τὸ ἐμὸν εὖ πράττει, ἢ ὅτι ²⁰
 τὸ ἐμὸν κακῶς. Ἀληθέστατα, ἢ ^d ὅς. Οὐκ οὖν μετὰ τού-
 του τοῦ δογματός τε καὶ ῥήματος ἔφαμεν ζυνακολουθεῖν τὰς
 τε ἡδονὰς καὶ λύπας κοινῇ; Καὶ ὀρθῶς ^f γε ἔφαμεν. Οὐκ
 οὖν μάλιστα τοῦ αὐτοῦ κοινωνήσουσιν οἱ πολῖται ἡμῖν, ὁ δὴ
 ἐμὸν ^g ὀνομάζουσι, τούτου δὲ κοινωνοῦντες, οὕτω δὴ ^h λύπης τε
 καὶ ἡδονῆς μάλιστα κοινωνίαν ἔξουσι; Πολύ γε. Ἄρ' οὖν
 τούτων αἰτία πρὸς τῇ ἄλλῃ καταστάσει, ἢ τῶν γυναικῶν τε
 καὶ παίδων κοινωνία τοῖς φύλαξι; Πάνυ μὲν οὖν μάλιστα,
 ἔφη. Ἀλλὰ μὴν μέγιστόν γε πόλει αὐτὸ ὠμολογήσαμεν ³⁰
 ἀγαθόν, ἀπεικάζοντες εὖ οἰκουμένην πόλιν σώματι πρὸς
 μέρος αὐτοῦ λύπης τε περί καὶ ἡδονῆς, ὡς ἔχει. Καὶ ὀρθῶς
 γε, ἔφη, ὠμολογήσαμεν. Τοῦ μεγίστου ἄρα ἀγαθοῦ τῇ
 πόλει αἰτία ἡμῖν ⁱ πέφανται ἢ κοινωνία τοῖς ἐπικούροις ^k τῶν

^b οἰκεῖα] οἰκεῖον B.

^c κατὰ] καὶ N. Trinc.

^d αὐτῶν ἄμεινονες] αὐτῷ ἄμεινον
Gesn. marg.

^e ἐλέγομεν] ἐμέγομεν Trinc. et
mox ἀληθέστατα αὐτῷ ὅς.

^f γε] με A.

^g ὀνομάζουσι] ὀνομάσουσι Trinc.

^h λύπης τε] τε om. B.

ⁱ πέφυκεν] πέφανται A. Gesn.
marg.

^k τῶν τε] deest τε A.

τε παίδων καὶ τῶν γυναικῶν; Καὶ μάλα, ἔφη. Καὶ μὴν δὴ καὶ τοῖς πρόσθεν¹ γε ὠμολογοῦμεν ἔφαμεν γάρ που, οὔτε οἰκίας τούτοις² ἰδίας δεῖν εἶναι, οὔτε γῆν, οὔτε κτῆμα, ἀλλὰ παρὰ τῶν ἄλλων τροφήν λαμβάνοντας μισθὸν τῆς⁴⁰ φυλακῆς, κοινῇ πάντας ἀναλίσκειν, εἰ μέλλοιεν ὄντως φύλακες εἶναι. Ὅρθῶς, ἔφη. Ἄρ' οὖν οὐχ ὅπερ λέγω, τά τε πρόσθεν εἰρημένα καὶ τὰ νῦν³ λεγόμενα ἔτι μᾶλλον ἀπεργάζεται αὐτοὺς ἀληθινούς φύλακας, καὶ ποιεῖ μὴ διασπᾶν τὴν πόλιν⁴ τὸ ἐμὸν ὀνομάζοντας, μὴ τὸ αὐτὸ, ἀλλ' ἄλλον ἄλλο, τὸν μὲν εἰς τὴν αὐτοῦ οἰκίαν ἔλκοντα ὅτι⁵ ἂν δυνήται χωρὶς τῶν ἄλλων κτήσασθαι, τὸν δὲ εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἑτέραν⁶ οὔσαν, καὶ γυναῖκά τε καὶ παῖδας ἑτέρους,⁵⁰ ἡδονάς τε καὶ ἀλγηδόνας ἐμποιοῦντας, ἰδίων ὄντων ἰδίας, ἀλλ' ἐνὶ δόγματι,⁷ τοῦ οἰκείου πέρι, ἐπὶ τὸ αὐτὸ τείνοντας πάντας εἰς τὸ δυνατόν, ὁμοιοπαθεῖς λύπης τε καὶ ἡδονῆς εἶναι; Κομιδῆ μὲν οὖν, ἔφη. Τί δέ;⁸ δίκαι τε καὶ ἐγκλήματα πρὸς ἀλλήλους οὐκ οἰχῆσεται ἐξ αὐτῶν, ὡς ἔπος εἶπεῖν, διὰ τὸ μηδὲν ἴδιον κεντῆσθαι πλὴν τὸ σῶμα, τὰ δὲ ἄλλα κοινά;⁹ ὅθεν δὴ ὑπάρχει τούτοις ἀστασιάστοις εἶναι,²⁵⁸ ὅσα γε διὰ χρημάτων ἢ παίδων ἢ ζυγγενῶν κτήσῃ¹⁰ ἄνθρωποι στασιάζουσι. Πολλή, ἔφη, ἀνάγκη ἀπηλλάχθαι. Καὶ μὴν οὐδὲ βιαιῶν γε οὐδὲ αἰκίας δίκαι δικαίως ἂν εἶεν ἐν αὐτοῖς ἤλιξι μὲν γὰρ ἤλικας ἀμύνεσθαι καλὸν καὶ δικαίον που θήσομεν, ἀνάγκην σωμάτων ἐπιμελείας τιθέντες. Ὅρθῶς, ἔφη. Καὶ γὰρ καὶ τόδε ὀρθὸν ἔχει, ἦν δ' ἐγὼ, οὗτος ὁ νόμος, εἴπου τίς τῷ θυμοῖτο, ἐν¹¹ τῷ τοιοῦτῳ πληρῶν¹⁰

¹ ὠμολογοῦμεν] γε ὠμολογοῦμεν A.

² ἰδίας] ἰδίας A.

³ λεγόμενα] λελεγμένα Trinc.

⁴ τὸ ἐμὸν] ταύτην Trinc.

⁵ ἂν δυνήται] ἂν δύναται A. ἂν

δύνηται Trinc.

⁶ οὔσαν, καὶ] οὔσαν, ὅτι Trinc.

⁷ τοῦ οἰκείου] οὐ τοῦ οἰκ. A. N.

⁸ δίκαι] αἱ δίκαι A.

⁹ ὅθεν δὴ] ὅθεν δὲ Trinc.

¹⁰ ἄνθρωποι] ἀνθρώποις A. ubi mox desunt a καὶ μὴν usque ad ἄλλως ἀτιμάσει.

¹¹ γὰρ] γε Gesn. marg. τῷ N. B.

τὸν θυμὸν, ἥτιον ἐπὶ μείζους ἀν' ἰοὶ στάσεις. Πάνυ μὲν οὖν. Πρεσβυτέρῳ μὲν νεωτέρων ^γ πάντων ἄρχειν τε καὶ κολάζειν προστετάχεται. Δῆλον. Καὶ μὴν ὅτι γε νεώτερος πρεσβύτερον, ἀν' μὴ ἄρχοντες προστάττωσιν, οὔτε ^z ἄλλως βιάζεσθαι ἐπιχειρήσει ποτὲ οὔτε τύπτειν, ὡς τὸ εἰκὸς, οἶμαι δὲ οὐδ' ἄλλως ἀτιμάσει· ἱκανῶ γὰρ τῷ φύλακε ^α κωλύοντε, δέος τε καὶ ^β αἰδώς· αἰδώς μὲν, ὡς γονέων μὴ ἄπτεσθαι εἴργουσα· δέος δὲ, τὸ τῷ πάσχοντι τοὺς ἄλλους βοη-²⁰θεῖν, τοὺς μὲν ὡς υἱεῖς, τοὺς δὲ ὡς ἀδελφοὺς, τοὺς δὲ ὡς πατέρας. Ἐμβραίνει γὰρ οὕτως, ἔφη. Πανταχῆ δὴ ἐκ τῶν νόμων εἰρήνην πρὸς ἀλλήλους οἱ ἄνδρες ^ε αὖξουσι. Πολλήν γε. Τούτων ^δ μὴ ἐν ἑαυτοῖς μὴ στασιαζόντων, οὐδὲν δεινὸν μὴ ποτε ἢ ἄλλη πόλις πρὸς τούτους ἢ πρὸς ἀλλήλους διχοστατήση. Οὐ γὰρ οὖν. Τά ^ε γε μὴν σμικρότατα τῶν κακῶν δι' ἀπρέπειαν ὀκνῶ καὶ λέγειν, ὧν ἀπηλλαγμένοι ἀνείεν· κολακείας τε πλουσίων πένητες, ἀπορίας ^ε τε καὶ ἀλ-³⁰γηδόνας ὅσας ἐν ^ε παιδοτροφίαις καὶ χρηματισμοῖς διὰ τροφήν οἰκετῶν ἀναγκαίαν ἴσχυουσι, τὰ μὲν δανειζόμενοι, τὰ δ' ^η ἐξαρνούμενοι, τὰ δὲ πάντως πορισάμενοι, ^ι θέμενοι παρὰ γυναικῶν τε καὶ οἰκέτας, ^κ ταμιεύειν παραδόντες· ὅσα τε, ὧ φίλε, περὶ αὐτὰ καὶ οἷα πάσχουσι, δῆλά τε καὶ ἀγενῆ καὶ οὐκ ἄξια λέγειν. Δῆλα γὰρ, ἔφη, καὶ τυφλῶ. Πάντων ^ι τε δὴ τούτων ἀπαλλάσσονται, ^μ ζήσουσὶ τε τοῦ μακαριστοῦ βίου, ὃν οἱ Ὀλυμπιονῆκαι ζῶσι, μακαριώτερον. Πῆ;

^x ἰοὶ] εἴη Trinc. et mox μὴν pro μὲν. Dedi στάσεις pro στάσις ex Platone.

^γ πάντων] πάντη B. τάντη Trinc.

^z ἄλλως] ἄλλον N. Trinc.

^α κωλύοντε] κωλύονται A.

^β αἰδώς] αἰδώς bis A.

^ε αὖξουσι] ἄρξουσι A. ἔξουσι Gesn. marg. f. l. ἄξουσι.

^δ μὴν] μὲν B.

^ε γε μὴν] γὰρ δὴ A.

^ε τε καὶ] τε om. Trinc.

^ε παιδοτροφίαις] παιδοτροφία A.

^η ἐξαρνούμενοι] ἐξαρκούμενοι A.

Trinc.

^ι θέμενοι deest A.

^κ ταμιεύειν παραδόντες] παραδιδόντες ταμιεύειν A.

^ι δὴ] δὲ δὴ A. πάντοτε δὴ Trinc. πάντοτε δὲ B.

^μ ζήσουσι] ζήτουσι A.

Διὰ σμικρόν που μέρος εὐδαιμονίζονται ἐκεῖνοι, ὧν τούτοις⁴⁰ ὑπάρχει· ἢ τε γὰρ τῶνδε νίκη, καλλίων, ἢ τ' ἐκ τοῦ δημοσίουⁿ τροφή, τελεωτέρα·^o νίκην τε γὰρ νικῶσι, ^p ξυμπάσης τῆς πόλεως ^q σωτηρίαν· τροφῇ τε καὶ τοῖς ἄλλοις πᾶσιν ὅσων ^r βίος δεῖται αὐτοῖ τε καὶ παῖδες ^s ἀναδοῦνται. Καὶ γέρα δέχονται παρὰ τῆς αὐτῶν πόλεως ζῶντες, ^t καὶ τελευτήσαντες ταφῆς ἀξίας μετέχουσι. Καὶ μάλα, ἔφη, ^u καλά.

103 ^a Ἐν ταυτῶ.

Φαίνεται μοι, ὥσπερ καὶ ὀνομάζεται δύο ταῦτα τὰ ὀνό-⁵⁰ματα, πόλεμος τε καὶ στάσις, οὕτω καὶ εἶναι δύο ὄντα ἐπὶ δυοῖν τινῶν διαφοραῖν. Λέγω δὲ τὰ δύο, τὸ μὲν οἰκείον καὶ ξυγγενές, τὸ δὲ ἀλλότριον καὶ ὀθνεῖον. Ἐπὶ μὲν οὖν τῆ τοῦ οἰκείου ἔχθρα, στάσις κέκληται· ἐπὶ δὲ τῆ τοῦ ἀλλοτρίου, πόλεμος.

104 ^a Ἐν ταυτῶ.

Τιθῶμεν δὴ καὶ τοῦτον τὸν νόμον τοῖς φύλαξι, μήτε γῆν τέμνειν, μήτε οἰκίας ἐμπιπράναι; Ὡς μὲν, ἔφη, καὶ ἔχειν γε καλῶς ταῦτά τε καὶ τὰ πρόσθεν. Ἄλλὰ ^b γὰρ μοι ²⁵⁹ δοκεῖς, ὦ Σώκратες, εἰάν τις σοὶ τὰ τοιαῦτα ἐπιτρέπη λέγειν, οὐδέποτε ^c μνησθήσεσθαι ὃ ἐν τῶ πρόσθεν παρωσάμενος, πάντα ταῦτα εἰρηκας, τὸ, ὡς δυνατὴ αὕτη ἡ πολιτεία γενέσθαι, καὶ τίνα τρόπον ποτὲ δυνατὴ· ἐπεὶ ὅτι γε εἰ γένοιτο, πάντ' ἂν εἴη ἀγαθὰ πόλει ^d ἢ γένοιτο· καὶ ἂ σὺ παραλεί-

ⁿ τροφή] τρυφή A.

^o νίκην. Hinc usque ad τὸ μὲν init. n. 109. om. Trinc.

^p ξυμπάσης] ξυναπάσης A.

^q σωτηρίαν] σώτειραν A.

^r βίος] βί' A.

^s ἀναδοῦνται] ἀναδοῦνται A.

^t καὶ] τε καὶ A.

^u καλά] καλῶς A.

103.

^a Sic A. Scil. p. 470.

104.

^a Sic A. Scil. p. 471.

^b γὰρ μοι] γὰρ om. A.

^c μνησθήσεσθαι] μνήσεσθαι A.

^d ἢ γένοιτο] om. A.

πεις, ἐγὼ λέγω, ὅτι καὶ τοῖς πόλεμοις ἀριστ' ἂν^ε μάχοντο, τῷ ἡκιστα ἀπολείπειν ἀλλήλους, γινώσκοντές τε καὶ ἀνακαλοῦντές ταῦτα τὰ ὀνόματα^φ ἑαυτοῖς, ἀδελφούς, πατέρας, υἱεῖς. 10

105 Ἐν ταυτῷ.

Σκόπει δὲ, ὃ μέλλω λέγειν. Λέγε, ἔφη. Ἐὰν μὴ, ἦν δ' ἐγὼ, ἢ οἱ φιλόσοφοι βασιλεύωσιν ἐν ταῖς πόλεσιν, ἢ οἱ βασιλεῖς τε νῦν λεγόμενοι καὶ δυνάσται φιλοσοφήσωσι γνησίως τε καὶ ἰκανῶς, καὶ τοῦτο εἰς ταῦτο ζυμπέση δύναμις τε πολιτικῆ καὶ φιλοσοφία, τῶν δὲ νῦν πορευομένων χωρὶς ἐφ' ἑκάτερον αἱ πολλαὶ φύσεις ἀποκαθιστῶσι, οὐκ ἔστι κακῶν παῦλα, ᾧ φίλε Γλαύκων, ταῖς πόλεσι, ἀλλὰ μὴ δοκῶ δὲ οὐδὲ τῷ ἀνθρώπινῳ γένει, οὐδὲ αὕτη ἡ πολιτεία μῆτε πρότερον φυῆ τε ἐς τὸ δυνατόν καὶ φῶς ἡλίου ἴδη, καὶ νῦν λόγῳ διεληλύθμεν· ἀλλὰ τοῦτό ἐστιν ὃ ἐμοὶ πάλαϊ ὄκνον ἐντίθησι λέγειν^β ὀρῶντι ὡς πολὺ παρὰ δόξαν ῥηθήσεται. Χαλεπὸν γὰρ ἰδεῖν, ὅτι οὐκ ἂν ἄλλη τις εὐδαιμονήσειεν, οὔτε ἰδία οὔτε δημοσία.

106 Ἐπιτάωνος Πολιτείας 5.

Ἀλλὰ τοῦτο καὶ ἐπαιτιῶμαι μηδεμίαν ἀξίαν εἶναι^β τῶν νῦν καταστάσιν πόλεως φιλοσόφου φύσεως· διὸ καὶ στρέφουσαί τε καὶ ἀλλοιοῦσθαι αὐτὴν, ὥσπερ ξενικὸν σπέρμα ἐν γῆ ἄλλῃ σπειρόμενον, ἐξίτηλον εἰς τὸ ἐπιχώριον φιλεῖ κρατούμενον ἵεσθαι, οὕτω καὶ τοῦτο τὸ γένος, νῦν μὲν οὐκ^ε ἴσχον τὴν αὐτοῦ δύναμιν, ^δ εἰς ἀλλότριον εἶδος ἐκπίπτειν· εἰ δὲ λήψεται τὴν ἀρίστην πολιτείαν, ὥσπερ καὶ αὐτὸ ἀριστόν ἐστι, 20

^ε μάχοιτο] μάχοντο A.

^φ ἑαυτοῖς] ἑαυτοῦς A.

105.

^α Accedit hic locus ex A. Scil.

P. 473.

^β ὀρῶν τε et μοχ παραδόξων A.

106.

^α Sic A. Scil. p. 497.

^β τὴν] τῶν A.

^ε ἴσχον] ἴσχον A. Voluit ἴσχειν, quod habent mss. quidam Platonis.

^δ εἰς ἀλλότριον εἶδος] ἀλλ' εἰς ἀ. ἦθος A.

^e τότε δηλώσει ὅτι τοῦτο μὲν τῷ ὄντι θεῖον ἦν· τὰ δὲ ἄλλα ἀνθρώπινα, τὰ τε τῶν φύσεων καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων.

107 ^a Πλάτωνος Πολιτείας ζ.

Τὸ δὲ που ἀληθὲς ᾧδ' ἔχει· ἐν πόλει ἢ ἥκιστα πρόθυμοι ἄρχειν οἱ μέλλοντες ἄρξαι, ταύτην ἄριστα καὶ ^b ἀστασιαστότατα ἀνάγκη οἰκεῖσθαι· τὴν δ' ἐναντίους ἄρχοντας σχοῦσαν, ἐναντίας.

108 ^a Ἐν ταυτῷ.

Ἐν μόνῃ γὰρ αὐτῇ ἄρξουσιν οἱ τῷ ὄντι πλούσιοι, οὐ χρυσίου, ἀλλ' οὐ δὲ τὸν εὐδαίμονα πλουτεῖν, ζωῆς ἀγαθῆς τε καὶ ἔμφρονος· εἰ δὲ πτωχοὶ καὶ πεινῶντες ἀγαθῶν ἰδίων ἐπὶ τὰ δημόσια ^b ἴασιν, ἐντεῦθεν οἰόμενοι τὰγαθὸν δεῖν ἀρπάξαι, ³⁰ οὐκ ἔστι. Περιμάχητον γὰρ τὸ ἄρχειν γιγνόμενον, οἰκεῖος ᾧν καὶ ἔνδον ὁ τοιοῦτος πόλεμος αὐτοῦς τε ἀπόλλυσι καὶ τὴν ἄλλην πόλιν.

109 ^a Τὸ μὲν τοίνυν ἀληθὲς, ἦν δ' ἐγὼ, οὕτω· εἰ δὲ καὶ τοῦτο προθυμηθῆναι χρὴ σὴν χάριν ἀποδείξαι πῆ μάλιστα καὶ κατὰ τί δυνατώτατα ἂν εἴη, πάλιν μοι πρὸς τὴν τοιαύτην ἀποδείξιν τὰ αὐτὰ ^b διωμολόγησαι. Τὰ ποῖα; Ἄρ' οἷόν τέ τι πραχθῆναι ὡς λέγεται, ^c ἢ φύσιν ἔχει πράξαι λέξεως ἥττον ⁴⁰ ἀληθείας ἐφάπτεσθαι, κὰν εἰ μὴ τῷ δοκῆ; ἀλλὰ σὺ πρότερον ὁμολογεῖς οὕτως, ἢ οὐ; Ὁμολογῶ, ἔφη. ^d Τούτῳ μὲν δὴ μὴ ἀνάγκαζέ με, οἷα τῷ λόγῳ διήλθομεν, τοιαῦτα παντάπασιν καὶ τῷ ἔργῳ ^e δὴ γιγνόμενα ἀποφαίνειν, ἀλλ' ἐὰν οἷοί τε γενώμεθα εὐρεῖν, ὡς ἂν ἐγγύτατα τῶν εἰρημένων πόλιν

^c τότε] ποτε A.

107.

^a Sic A. Scil. p. 520. D.

^b ἀστασιαστότατα] ἀστασίαστα A. ubi desunt a τῆσδ' usque ad ἐναντίας. Supra dedi ταύτην pro ταύτη.

108.

^a Sic A. Scil. p. 521. A.

^b ἴασιν] ζᾶσιν A.

VOL. II.

109.

^a Ibid. V. p. 472. E. Deest hic locus A. et sequentia usque ad 113. inclusive.

^b διωμολόγησαι] διωμολογήσαι Gesn. marg.

^c ἦ] ἢ Gesn. marg. Mox πρότερον Trinc.

^d τούτῳ] τοῦτο Gesn. marg.

^e δεῖ] δεῖν Trinc. et mox εὐρεῖν.

L

οικήσεις, φάναι ἡμᾶς ἐξευρηκέσαι, ὡς δυνατὰ ταῦτα γίγνεσθαι ἂν σὺ ἐπιτάττεις. Ἡ οὐκ ἀγαπήσεις τούτων τυγχάνων; ἐγὼ μὲν γὰρ ἀγαπήην. Καὶ γὰρ ἔγωγε, ἔφη. Τὸ δὲ δὴ μετὰ τούτου, ὡς ἔοικε, πειρώμεθα ζητεῖν τε καὶ ἀποδεικνύειν, τί ποτὲ νῦν κακῶς ἐν ταῖς πόλεσι πράττεται, δι' ὃ οὐχ οὕτως οἰκοῦνται· καὶ τίνος ἂν σμικροτάτου μεταβαλόντος, ἔλθοι εἰς τούτον τὸν τρόπον τῆς πολιτείας πόλις· μάλιστα μὲν, ἑνός· εἰ δὲ μὴ, δυοῖν· εἰ δὲ μὴ, ὅτι ὀλιγίστων τὸν ἀριθμὸν καὶ σμικροτάτων τὴν δύναμιν. Παντάπασι μὲν οὖν, ἔφη. Ἐνός μὲν τοίνυν, ἦν δ' ἐγὼ, μεταβαλόντος, ὃ δοκοῦμέν μοι ἔχειν δεῖξαι, ὅτι μεταπέσοι ἂν· οὐ μέντοι μικροῦ γε, οὐδὲ ραδίου, δυνατοῦ δέ. Τίνος; ἔφη. Ἐπ' αὐτὸ δὴ, ἦν δ' ἐγὼ, εἴμι, ὃ τῷ μεγίστῳ ἰπροσεικάζομεν σχήματι· εἰρήσεται δ' οὖν, εἰ καὶ μέλλει γέλῳτι τε ἀτεχνῶς, ὥσπερ κύμα ἐκγελῶν, καὶ ἀταξίαν καταλύσει· σκόπει δὲ ὃ μέλλω λέγειν. Λέγε, ἔφη. Ἐὰν μὴ, ἦν δ' ἐγὼ, ἢ οἱ φιλόσοφοι βασιλεύσωσιν ἑν ταῖς πόλεσι, ἢ οἱ βασιλεῖς τε νῦν λεγόμενοι, φιλοσοφήσωσιν.

110^a Ἀλλὰ μέντοι, εἶπον, τό γε φιλομαθὲς καὶ φιλόσοφον ἰο ταυτὸν ἔστι. Ταυτὸν γὰρ, ἔφη. Οὐκ οὖν θαρροῦντες τιθῶμεν καὶ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ, εἰ μέλλει πρὸς τοὺς οἰκείους γε καὶ γνωρίμους πρᾶός τις ἔσεσθαι φύσει, καὶ φιλόσοφον καὶ φιλομαθῆ αὐτὸν δεῖν εἶναι; Τιθῶμεν, ἔφη. Φιλόσοφος δὴ καὶ θυμοειδῆς καὶ ἰσχυρὸς καὶ ταχὺς ἡμῖν τὴν φύσιν ἔσται, ὃ μέλλων καλὸς καγαθὸς φύλαξ ἔσεσθαι πόλεως. Παντάπασι μὲν οὖν, ἔφη.

^f ἔλθοι] ἔλθη Trinc.

^g δοκοῦμεν] δοκεῖ Gesn. marg.

^h αὐτὸ] αὐτῷ Trinc.

ⁱ προσεικάζομεν σχήματι] παρεικάζομεν κύματι Gesn. marg.

^k ἀταξίαν καταλύσειν] ἀδοξίαν κατακλύσειν Gesn. marg.

^l ἐν ταῖς πόλεσιν καὶ τὰ λοιπὰ]

Paullo plura hic adduntur in Platone. GESNER. Vide supra 105.

Ib. ταῖς—φιλοσοφήσωσιν om. B.

110.

^a Rep. II. p. 376. B. Conjungit Trinc. cum præcedentibus, om. A.

III^a Χαλεπὸν μὲν οὖν πόλεώς τε καὶ πολιτείας μὴ παντά-
 πασιν εὐχὰς εἰρηκέναι, ἀλλὰ χαλεπὸν μὲν, δυνατὸν δέ πη,
 καὶ οὐκ ἄλλη πη εἴρηται, ^b ἢ ὅτ' ἂν οἱ ἀληθῶς φιλόσοφοι
 δυνάσται ἢ πλείους ἢ εἷς ἐν πόλει γενόμενοι, τῶν μὲν νῦν
 τιμῶν καταφρονήσωσιν, ^c ἠγησάμενοι ἀνελευθέρους εἶναι καὶ
 οὐδενὸς ἀξίους, τὸ δὲ ὀρθὸν περὶ πλείστου ποιησάμενοι, καὶ
 τὰς ἀπὸ τούτου τιμᾶς (μέγιστον δὲ καὶ ἀναγκαϊότατον τὸ
 δίκαιον) καὶ τούτῳ δὴ ὑπηρετοῦντές τε καὶ αὐξοντές αὐτὸ
^d διασκευωρήσονται τὴν ἑαυτῶν ^e πόλιν. Πῶς; ἔφη. Ὅσοι³⁰
 μὲν οὖν, ἦν δ' ἐγὼ, πρεσβύτεροι τυγχάνωσι δέκα ἐν τῇ πό-
 λει πάντας ἐκπέμφωσιν εἰς τοὺς ἀγροὺς, τοὺς δὲ παῖδας
 αὐτῶν παραλαβόντες ἐκτὸς τῶν συνήθων, ^a καὶ οἱ γονεῖς
 ἔχουσι, θρέφονται ἐν τοῖς σφετέροις τρόποις καὶ νόμοις οὖ-
 σιν, οὓς διεληλύθαμεν τότε· καὶ οὕτω τάχιστα τε καὶ
 ῥᾶστα πόλιν τε καὶ πολιτείαν, ἣν ἐλέγομεν καταστᾶσαν,
 αὐτὴν τε εὐδαιμονήσειν, καὶ τὸ ἔθνος ἐν ᾧ ἂν ἐγγένηται,
 πλείστα ὀνήσειν.

III² Ὅρα^s τοῦτον ὡς ^b ἐριστικὸν λόγον κατάγεις; ὡς οὐκ⁴⁰
 ἄρα ἐστὶ ζητεῖν ^c ἀνθρώπῳ, οὔτε ὃ οἶδεν, οὔτε ὃ μὴ οἶδεν·
 οὔτε γὰρ ἂν ὃ γε οἶδε ζητεῖ, (οἶδε γὰρ, καὶ οὐδὲν δεῖ τῷ γε
 τοιοῦτῳ ^d ζητήσεως,) οὔτε ὃ μὴ οἶδεν· οὔτε γὰρ οἶδεν ὃ τι ζη-
 τήσει. Οὐκ οὖν καλῶς σοι δοκεῖ λέγεσθαι ^e ὁ λόγος οὗτος,
 ᾧ Σώκρατες; Οὐκ ἔμοιγε. Ἐχεις λέγειν ὅπη; Ἐγώ γε·
 ἀκήκοα γὰρ ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν σοφῶν περὶ τὰ θεῖα
 πράγματα. ἴ Τίνα λόγον λεγόντων; Ἀληθῆ, ἔμοιγε δοκεῖν,

III.

^a Rep. VII. p. 540. D. Cum præ-
 cedentibus conjungit Trinc. Om.

A. ^b ἢ ὅταν] Deest ἢ Trinc.

^c ἠγησάμενοι—ποιησάμενοι om. B.

^d διασκευωρήσονται] διασκευωρή-
 σονται Trinc.

^e πόλιν] πάλιν B.

III 2.

^a E Menone p. 80. E. Deest
 lemma Trinc. locus A.

^b ἐριστικὸν] ἐριστικὸν B.

^c ἀνθρώπῳ] αὐτῷ Trinc.

^d ζητήσεως] ζητῆσαι Trinc. et
 μοχ μοι pro σοι.

^e ὁ λόγος οὗτος] ὅλον οὗτος Trinc.

^f τίνα λόγον] λόγον om. B.

ε καὶ καλόν. Τίνα τούτου, καὶ τίνες οἱ λέγοντες; Οἱ μὲν λέγοντές εἰσι τῶν ^h ἱερέων τε καὶ τῶν ἱερείων, ὅσοις μεμελέ- 50 τηκε περὶ ᾧν μεταχειρίζονται ἰ λόγον οἷσις τε εἶναι δίδοναι· λέγει δὲ καὶ Πίνδαρος καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν ποιητῶν, ὅσοι ^k θεῖοι εἰσιν· ἃ δὲ λέγουσι, ταυτί ἐστίν· ἀλλὰ σκόπει εἴ σοι δοκοῦσιν ἀληθῆ λέγειν· φασὶ γὰρ τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἀθάνατον, καὶ τότε μὲν τελευτᾶν, ὃ δὲ ἀποθνήσκειν ^l καλοῦσι, τότε δὲ πάλιν γίγνεσθαι, ἀπόλλυσθαι δὲ οὐδέποτε· δεῖν δὲ διὰ ταῦτα, ὀσιώτατα διαβιῶναι τὸν βίον·

Οἷσι γὰρ ἂν

Φερσεφόνα ποιανὴν παλαιοῦ πένηςος

δέξεται, ἐς τὸν ὑπερθεν

^m ἄλιον κείνων ἐνάτω ἔτει

ⁿ ἀντιδοῖ ψυχὰν πάλιν,

ἐκ τῶν βασιλῆς ἀγαυοί,

καὶ σθένει κραίνοι, ^o σοφίᾳ τε μέγιστοι

ἄνδρες αὖξονται· ἐς δὲ τὸν λοιπὸν χρόνον

ἤρωες ἀγνοὶ πρὸς ἀνθρώπων καλεῦνται.

261

Ἄτε οὖν ἡ ψυχὴ ἀθάνατος οὔσα, καὶ πολλάκις γεγονούσα, ^p καὶ ἑωρακυῖα καὶ τὰ ^q ἐνθάδε καὶ τὰ ἐν ἄλλου καὶ πάντα πράγματα, οὐκ ἐστίν ὃ τι οὐ μεμάθηκεν· ὥστε οὐδὲν θαν- 10 μαστον, καὶ περὶ ἀρετῆς καὶ περὶ ἄλλων οἷόν τε εἶναι αὐτὴν ἀναμνησθῆναι, ἃ γε καὶ πρότερον ἠπίστατο. Ἄτε γὰρ τῆς φύσεως ἀπάσης συγγενοῦς οὔσης, καὶ μεμαθηκυίας ἅπαντα τῆς ψυχῆς, οὐδὲν κωλύει ἐν μόνον ἀναμνησθέντα, ὃ δὲ μάθησιν καλοῦσιν ἄνθρωποι, τᾶλλα πάντα αὐτὸν ἀνευρεῖν, εἴαν τις ἀνδρείος ἦ, καὶ μὴ ἀποκάμη ζητῶν. Τὸ γὰρ

ε καὶ καλὸν] καὶ om. B. Mox ib. om. οἱ μὲν λέγοντες. ἃ pro οἱ Trinc.

^h ἱερέων] ἱερῶν B. ἱερῶς Trinc.

ⁱ λόγον] λόγον Trinc. οἷσις ib.

^k θεῖοι] θεοὶ Trinc.

^l καλοῦσι] om. Trinc.

^m ἄλιον κείνων] ἄλιος κείνω Trinc.

ⁿ ἀντιδοῖ] ἂν διδῶ Trinc.

^o σοφίᾳ usque ad ἀγνοὶ om. B.

^p καὶ ἑωρακυῖα om. Trinc.

^q ἐνθαδε] ἐνθενδε Trinc. et mox ἔτ' οὐ.

ζητεῖν ἄρα καὶ τὸ μανθάνειν, ἀνάμνησις ὅλον ἐστίν. Οὐκ οὖν οὐ δεῖ πείθεσθαι ἰ τούτῳ τῷ ἐριστικῷ λόγῳ· οὗτος μὲν γὰρ ἂν ἡμᾶς ἀργούς ποιήσειε, καὶ ἐστὶ τοῖς μαλακοῖς 20 τῶν ἀνθρώπων ἡδὺς ἀκούσαι· ὁ δὲ ἐργαστικούς τε καὶ ζητητικούς ποιεῖ, ὃ ἐγὼ πιστεύων ἀληθῆ εἶναι, ἐθέλω ἔμετὰ σοῦ ζητεῖν ὅ τι ἀρετὴ ἐστὶ. Ναί, ὦ Σώκρατες. Ἀλλὰ πῶς λέγεις τοῦτο ὅτι οὐ μανθάνομεν, ἀλλὰ ἦν καλοῦμεν μάθησιν, ἀνάμνησις ἐστίν, ἔχεις με τοῦτο διδάξαι, ὡς οὕτως ἔχει; Καὶ ἄρτι εἶπον, ὦ Μένων, ὅτι πανούργος εἶ, καὶ νῦν ἐρωτᾷς, εἰ ἔχω σε διδάξαι, ὅς οὐ φημι διδαχὴν εἶναι, ἀλλ' ἀνάμνησιν, ἵνα δὴ εὐθὺς φαίνομαι αὐτὸς ἐμαυτῷ τάναντία 30 λέγων. Οὐ μὰ τὸν Δία, ὦ Σώκρατες, οὐ πρὸς τοῦτο βλέψας εἶπον.

113². Ἀκούοι δὴ πᾶς, ὥσπερ νῦν τὰ περὶ θεῶν τε ἤκουε, καὶ τῶν φίλων προπατόρων. Πάντων γὰρ ^b τῶν ἐν τῷ βίῳ κτημάτων μετὰ θεοὺς ψυχὴ θεϊότατον, ^c οἰκειότατον ὄν· τὰ δ' αὐτοῦ διττὰ ^d παρὰ πᾶσι· τὰ μὲν οὖν κρείττω καὶ ἀμείνω, δεσπόζοντα· τὰ δ' ἥττω καὶ χεῖρω, δαῦλα. Τῶν οὖν ^e δύο, τὰ δεσπόζοντα αἰεὶ προτιμητέον τῶν δουλευόντων. Οὕτω δὴ τὴν αὐτοῦ ψυχὴν μετὰ θεοὺς ὄντας δεσπότας, καὶ 40 τοὺς τούτοις ἐπομένους, τιμᾶν δεῖν λέγων ἰ δευτέραν, ὀρθῶς παρακελεύομαι. Τιμᾶ δ', ὡς ἔπος εἰπεῖν, ἡμῶν οὐδεὶς ὀρθῶς· δοκεῖ δέ· θεῖον γὰρ ἀγαθὸν πού τιμῆ· τῶν δὲ κακῶν οὐδὲν τίμιον. Ὁ δ' ἡγούμενος ἢ τισὶ λόγοις, ἢ δάροις ^e αὐ-

¹ τούτῳ τῷ] τῷ om. Trinc.

² ἂν ἡμᾶς] ἂν om. Trinc.

³ μετὰ σοῦ ζητεῖν] διὰ τὸ ζ. Trinc. ubi mox om. ἀλλά. Deest in fine εἶπον Trinc.

113.

^a Legg. V. p. 726. Deest lemma Trinc. Locus A.

^b ἐν τῷ] αὐτῷ Gesn. marg. τῶν ἐν τῷ Trinc.

^c οἰκειότατον om. B.

^d παρὰ πᾶσι] παντάπασι Gesn. marg.

^e δύο] αὐτοῦ Gesn. marg. Mox αἰεὶ om. Trinc.

^f δευτέραν] δεύτερ' ἄρ' ἂν Trinc. et mox παρακελεύομαι, τιμᾶν.

^g αὐτοῖς] αὐτὴν Gesn. marg. ἄξιν pro αἴξιν Trinc. omisso mox μηδὲν.

τοῖς αὐξῆσιν, ^h ἢ τισιν ὑπείξει, μηδὲν βελτίω δ' ⁱ ἐκ
 χείρονος αὐτὴν ἀπεργαζόμενος, ^k τιμᾶν μὲν δοκεῖ, δρᾶ δὲ
 τοῦτο οὐδαμῶς. Αὐτίκα παῖς γενόμενος εἴδους ἀνθρώπος
 πᾶς, ^l ἡγεῖται πάντα ἰκανὸς εἶναι γινώσκων, καὶ τιμᾶν
 οἶεται, ἐπαινῶν τὴν αὐτοῦ ψυχὴν, καὶ προθυμούμενος ἐπι- 50
 τρέπει πράττειν, ^m ὅτι ἂν ἐθέλη· τὸ δὲ νῦν λεγόμενόν ἐστιν,
 ὡς δρῶν ταῦτα βλάπτει, καὶ οὐ τιμᾶ· δεῖ δὲ, ὡς φαμεν,
 μετὰ γε θεοῦς, δευτέραν· οὐδὲ γε ὅτι ἂν ἀνθρώπος τῶν αὐ-
 τοῦ ⁿ ἕκαστος ἀμαρτημάτων μὴ ἑαυτὸν αἰτίον ἡγήται, καὶ
 τῶν πλείστων κακῶν καὶ μεγίστων, ἀλλὰ ἄλλους, ἑαυτὸν
 δὲ αἰεὶ ἀναίτιον ἐξαιρῆ, ^o τιμᾶν τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν, ^p ὡς δὲ 262
 δοκεῖ, ὡς πολλοῦ δεῖ δρᾶν τοῦτο, ^q βλάπτει γάρ· οὐδὲ
 ὅπότε ἂν ἡδοναῖς παρὰ λόγον τὸν τοῦ νομοθέτου καὶ ἐπαινον
 χαρίζεται, τότε οὐδαμῶς τιμᾶ· ἀτιμάζει δὲ, κακῶν καὶ
 μεταμελείας ἐμπιπλὰς αὐτὴν· οὐδὲ γε ὅπότε ἂν αὐτὴν τανα-
 ντία τοὺς ἐπαινουμένους ^r πόνους καὶ φόβους καὶ ἀλγηδόνας
 καὶ λύπας μὴ διαπονή καρτερῶν, ἀλλ' ὑπέικη, τότε οὐ τι-
 μᾶ ^s ἀτιμάζων· ἀτιμον γὰρ αὐτὴν ἀπεργάζεται, δρῶν τὰ 10
 τοιαῦτα ^t σύμπαντα· οὐδ' ὅπότε ἂν ἡγήται ^v ζῆν τοῦτο ἀγα-
 θὸν εἶναι, τιμᾶ, ἀτιμάζει δ' αὐτὴν καὶ τότε· τὰ γὰρ ἐν
 ἀδου πράγματα πάντα κακὰ ἡγούμενος τῆς ψυχῆς εἶναι,
 ὑπέικει τε καὶ οὐκ ἀντιτείνει, διδάσκων τε καὶ ἐλέγχων, ὡς
 οὐκ ^w οἶδεν οὐδ' εἰ ταναντία πέφυκε μέγιστα εἶναι πάντων

^h (ἢ τισιν ὑπείξει) alias non ha-
 bentur parenthesi inclusa. GES-
 NER. ἀπέξει B. Restitui ὑπείξει
 cum Platonis mss.

ⁱ εἰς χείρονος] ἐγχειρόμενος Trinc.

^k τιμᾶν μὲν] τ. δὲ B. Mox ἄρα
 pro δρᾶ Trinc.

^l ἡγεῖται usque ad ἀναίτιον om.
 B.

^m ὅτι ἂν] ὅταν Trinc.

ⁿ ἕκαστος] ἐκάστοτε Gesn. mar-

go. Mox ἡγεῖται Trinc.

^o τιμᾶν] τιμᾶ Gesn. marg.

^p ὡς δὲ] φ δ δὲ Trinc.

^q βλάπτει] πράττει Trinc.

^r πόνους καὶ om. Trinc.

^s ἀτιμάζων] ὑπέικων Gesn. marg.

^t σύμπαντα om. B.

^v ζῆν] τὸ ζῆν πάντως Gesn. marg.

^w οἶδεν] οἶδ' ἂν Trinc. ubi mox
 τὰ οὐράνια pro ταναντία et om,
 τοὺς ante ἐκεῖ.

ἀγαθῶν ἡμῖν, τὰ περὶ τοὺς θεοὺς τοὺς ἐκεῖ· οὐδὲ μὴν, ^x πρὸ ἀρετῆς ὅπότε ἂν αὐτῶν προτιμᾶ τις κάλλος, τοῦτ' ἔστιν οὐχ ἕτερον ἢ ἡ τῆς ψυχῆς ὄντως καὶ πάντως ἀτιμία· ψυχῆς γὰρ σῶμα ^z ἐντιμότερον οὗτος ὁ λόγος φησὶν εἶναι, ψευδός ²⁰ μενος· οὐδὲν γὰρ ^a γηγενὲς Ὀλυμπίων ἐντιμότερον, ἀλλ' ὁ περὶ ψυχῆς ^b ἄλλως δοξάζων, ἀγνοεῖ ὡς θαυμαστοῦ τούτου κτήματος ^d ἀμελεῖ· οὐδέ γε ὅπότε ἂν χρήματά τις ^e ἐρᾷ κτᾶσθαι μὴ καλῶς, ἢ μὴ δυσχερῶς φέρη κτώμενος, δάροις ἄρα τιμᾶ τότε τὴν αὐτοῦ ψυχὴν· παντὸς μὲν οὖν λείπει· τὸ γὰρ αὐτῆς τίμιον ἅμα καὶ καλὸν ἀποδίδεται ^f σμικροῦ χρυσίου. Πᾶς γὰρ ὁ τ' ἐπὶ γῆς καὶ ὑπὸ γῆς χρυσοῦ ἀρετῆς οὐκ ἀντάξιος, οὐδ', ὡς εἰπεῖν ξυλλήβδην, ὅσα περ νόμοθέτης ³⁰ αἰσχυρὰ εἶναι καὶ κακὰ διαριθμούμενος ^g τάττη καὶ τούναντίον ἀγαθὰ καὶ καλὰ, τῶν μὲν ἀπέχεσθαι μὴ ^h ἐθέλη πάση μηχανῇ, τὰ δ' ἐπιτηδεύειν ζύμπασαν κατὰ δύναμιν, οὐκ οἶδεν ἐν τούτοις πᾶσι πᾶς ἄνθρωπος ψυχὴν, θεϊότατον ὄν, ἀτιμότερα καὶ κακοσχημονέστερα διατιθεῖς. Τὴν γὰρ λεγομένην δίκην τῆς κακουργίας τὴν μεγίστην οὐδεὶς, ὡς ἔπος εἰπεῖν, λογιζεται, ἔστι δὲ ἡ μεγίστη, τὸ ὁμοιοῦσθαι τοῖς οὕσι κακοῖς ἀνδράσιν· ὁμοιούμενον δὲ, τοὺς μὲν ἀγα- ⁴⁰ θοὺς φεύγειν ἄνδρας καὶ λόγους, καὶ τῶν μὲν ἀποσχίζεσθαι, τοῖς δὲ προσκολλᾶσθαι διώκοντα ⁱ κατὰ τὰς ξυνουσίας· προσπεφυκότα δὲ τοῖς τοιούτοις, ἀνάγκη ποιεῖν καὶ πάσχειν, ἃ πεφύκασιν ἀλλήλους οἱ τοιοῦτοι ποιεῖν καὶ λέγειν. Τοῦτο δὴ οὖν τὸ πάθος δίκη μὲν οὐκ ἔστι· καλὸν γὰρ τό γε δίκαιον καὶ ἡ δίκη· τιμωρία δὲ, ἀδικίας ἀκόλου-

^x πρὸ ἀρετῆς, ὅπότε αὐτῶν προᾶραι ταῦτ' ἂν αὐτῶν Trinc. π. ταῦτ' ἂν οὖν B.

^y ὄντως] οὕτως B. ibid. mox om. καὶ πάντως. et sic Trinc. ubi ante τῆς ψυχῆς deest ἡ.

^z ἐντιμότερον οὗτος ὁ λόγος] ἀτιμότερον αὐτῆς ὅλον Trinc.

^a γηγενὲς] τι γένος Trinc.

^b ἄλλως] καλῶς Trinc.

^c τούτου] τοῦ Trinc.

^d ἀμελεῖ] ἀεί Trinc.

^e ἐρᾷ om. Trinc.

^f σμικροῦ] τοῦ Trinc.

^g τάττη] ταύτη Trinc.

^h ἐθέλη] ἐθέλειν Trinc.

ⁱ κατὰ τὰς] καὶ τὰς Trinc.

θος πάθη, ἧς ὁ τε τυχῶν καὶ μὴ τυγχάνων, ἄθλιος· ὁ μὲν οὐκ ἰατρευόμενος, ὁ δ', ἵνα ἕτεροι πολλοὶ σώζονται, ἀπολύμενος. Τιμὴ δ' ἐστὶν ἡμῖν, ὡς τὸ ὅλον εἰπεῖν, τοῖς μὲν⁵⁰ ἀμείνοσιν ἐπεσθαι· τὰ δὲ χεῖρα, γενέσθαι βελτίω δυνατὰ, τοῦτ' αὐτὸ ὡς ἄριστα ἀποτελεῖν. Ψυχῆς ἰ οὖν ἀνθρώπου κτῆμα οὐκ ἐστὶν εὐφύεστερον εἰς τὸ φυγεῖν μὲν τὸ κακόν, ἰχνεύσαι δὲ καὶ ἐλεῖν τὸ πάντων ἄριστον, καὶ ἰ ἐλόντα αὖ, ζυνοικεῖν κοινῇ τὸν ἐπίλοιπον βίον·^k διὸ δεύτερον ἐτάχθη¹ τιμῇ. Τὸ δὲ τρίτον, πᾶς ἂν τοῦτό γε^m νοήσειε τὴν τοῦ σώματος εἶναι κατὰ φύσιν τιμὴν. Τὰς δ' αὖ τιμὰς δεῖ σκο-²⁶³πεῖν, καὶⁿ τούτων τίνες ἀληθεῖς, καὶ ὅσαι κίβδηλοι·^o τοῦτο δὲ νομοθέτου. Μηνύειν δὴ φαίνεται, τάσδε καὶ τοιάσδε^p τινὰς αὐτὰς εἶναι, τίμιον εἶναι σῶμα οὐ τὸ καλὸν οὐδὲ τὸ ἰσχυρὸν οὐδὲ τὸ τάχος ἔχον οὐδὲ μέγα οὐδὲ τὸ ὑγιεινόν, καίτοι γε πολλοῖς ἂν τοῦτο δοκοῖ, καὶ μὴν οὐδὲ τὰ τούτων γε ἐναντία, τὰ δ' ἐν τῷ μέσῳ ἀπάσης ταύτης τῆς ἕξεως ἐφαπτόμενα σωφρονέστατα^q ἅμα τε καὶ ἀσφαλέστατα εἶναι μακρῶ· τὰ μὲν γὰρ χαύνους τὰς ψυχὰς καὶ θρα-¹⁰σείας ποιεῖ, τὰ δὲ, ταπεινάς τε καὶ ἀνελευθέρους. Ὡς δ' αὐτως^r ἢ τῶν χρημάτων [καὶ κτημάτων δουλείας, ὡς τὸ πολὺ] κτήσις καὶ τιμήσεως, κατὰ τὸν αὐτὸν ρυθμὸν^s ἔχει· τὰ μὲν ὑπέρογκα γὰρ ἐκάστων τούτων ἔχθρας καὶ στάσεις ἀπεργάζεται ἐν ταῖς πόλεσι, καὶ ἰδία· τὰ δ' ἐλλείποντα, δοῦλον. Μὴ δὴ τις^t φιλοχρηματεῖτω παίδων γε ἕνεκα,

ⁱ οὖν] αὖ Gesn. marg. Mox ἐμφύεστερον Trinc.

^j ἐλόντα] ἐλθόντα Trinc.

^k διὸ] τὸ δὲ B.

¹ τιμῇ om. Trinc.

^m νοήσεις] ἐνήσει εἰ Trinc.

ⁿ τούτων] τούτου Trinc.

^o τοῦτο δὲ] τούτου δὲ Trinc.

^p τινὰς] τιμὰς B.

^q ἅμα τε] ἅμα τε καὶ B.

^r ἢ τῶν χρημάτων κτήσις καὶ τιμήσεων mediis omissis Trinc. Gesneri mentem non assecutus est typographus: voluit nempe h. l. ex Platone inserere καὶ κτημάτων, et mox δουλείας ὡς τ. π. pro δοῦλον.

^s ἔχει om. B. et mox τούτων.

^t φιλοχρηματεῖτω] φιλοχρημονεῖτω Gesn. marg. Paulo ante δῆλον Trinc. pro δοῦλον.

ἵνα ὅτι πλουσιωτάτους καταλείπη· οὔτε γὰρ ἐκείνοις, οὔτε αὖ τῇ πόλει ἀμείνουν· ἢ γὰρ τῶν νέων ἀκολάκευτος οὐσία,²⁰ τῶν δὲ ἀναγκαίων ἢ μὴ ἔνδεής, αὐτῆ πασῶν μουσικατάτη τε καὶ ἀρίστη·^α συμφωνοῦσα γὰρ ἡμῖν καὶ ζυαρμόττουσα εἰς πάντα, ἀλυπον ὃ τὸν βίον ἀπεργάζεται.^β Παισὶ δὲ αἰδῶ χρῆ πολλήν, οὐ χρυσὸν ἢ καταλείπειν· οἴομεθα δὲ ἐπιπλήττοντες τοῖς νέοις ἀναισχυνοῦσι τούτο ἢ καταλείψειν τὸ δ' ἐστὶν οὐκ ἐκ τοῦ νῦν παρακελεύσματος τοῖς νέοις γιγνόμενον, ὃ ὁ παρακελεύονται, λέγοντες, ὡς δεῖ πάντα αἰσχύνεσθαι ἢ τὸν νέον· ὃ δὲ ἔμφραν νομοθέτης τοῖς πρεσβυτέροις ἂν μᾶλλον παρακελεύοιτο αἰσχύνεσθαι τοὺς νέους,³⁰ καὶ πάντων μάλιστα εὐλαβεῖσθαι, μήποτε τις ὁ αὐτὸν ἴδῃ τῶν νέων, ἢ καὶ ἐπακούσῃ, δρῶντα ἢ λέγοντά τι τῶν αἰσχυρῶν· ὡς ὅπου ἀναισχυνοῦσι γέροντες, ἀνάγκη καὶ νέους ἐνταῦθα εἶναι ἀναιδεστάτους· παιδεία γὰρ νέων διαφέρουσα ἐστὶν ἅμα καὶ ἢ αὐτῶν, οὐ τὸ νουθετεῖν, ἀλλ', ἅπερ ἂν ἄλλον νουθετῶν εἴποι τις, φαίνεσθαι ταῦτα αὐτὸν δρῶντα διὰ βίου. Ζυγγεγείαν ἢ τε καὶ ὁμογνίαν θεῶν κοινωνίαν πᾶσαν ταυτοῦ φύσιν αίματος ἔχουσαν τιμῶν τις καὶ σεβόμενος,⁴⁰ εὔνους ἂν ἢ γενεθλίους θεοὺς εἰς παίδων ἢ αὐτοῦ σπορὰν ἴσχοι κατὰ λόγον. Καὶ μὴν τό γε φίλων καὶ ἢ ἐταίρων πρὸς τὰς ἐν βίῳ ὀμιλίας ἢ εὐμενὲς ἂν τις κτῆτο, μείζους μὲν καὶ σεμνοτέρας τὰς ἐκείνων ἢ ὑπηρεσίας εἰς αὐτὸν ἡγούμενος, ἢ

^α ἵνα om. Trinc. qui mox dat καταλείπει, et καλὸν pro ἐκείνοις.

^β μὴ] μὴδ' B.

^γ ἔνδεής αὐτῆ πασῶν] ἐνδεχομένη Trinc. B.

^δ συμφωνοῦσα] συμφυτοῦσα B.

^ε τὸν βίον] om. Trinc. et mox om. ταῖς νέοις.

^ς παισὶ] πᾶσι B.

^ζ καταλείπειν] καταλίπειν B.

^η καταλείψειν] καταλείψει B.

^θ παρακελεύονται] πάντες Trinc.

^ι τὸν νέον—αἰσχύνεσθαι om. Tr.

^κ αὐτὸν om. Trinc.

^λ αὐτῶν οὐ τὸ] αὐτὸ Trinc. qui sup. om. νέων.

^μ τε καὶ] τε om. Trinc.

^ν γενεθλίους] γενέσθαι οὐς Gesn. marg.

^ξ αὐτοῦ] αὐτὸ τούτου Trinc. ubi τόγε om. ante φίλων.

^ο ἐταίρων] ἐτέρων B. et sic infra.

^π εὐμενὲς om. Trinc.

^ρ ὑπηρεσίας εἰς αὐτὸν] ὑπὲρ αὐτῶν Trinc.

ἐκεῖνοι, ἐλάττους δ' ⁿ αὐτὰς αὐτοῦ διανοούμενος εἰς τοὺς φίλους χάριτας ^o ὑπὲρ αὐτῶν τῶν φίλων ^p καὶ ἐταίρων· ^q εἰς γε μὴν πόλιν καὶ πολίτας μακρῶ ἄριστος, ὅστις ^r πρὸ τοῦ νικῆσαι Ὀλυμπιάσι καὶ ἀπάντων ἀγῶνων πολεμικῶν τε καὶ εἰρηνικῶν, νικᾶν δεῖξαιτ' ἂν ^s δόξῃ ὑπηρεσίας τῶν οἰκοῖ νόμων, ⁵⁰ ὡς ὑπηρετικῶς πάντων ^t μάλιστ' ἀνθρώπων αὐτοῖς ἐν τῷ βίῳ. Πρὸς δ' αὖ τοὺς ξένους διανοητέον, ὡς ἀγιάτατα ^v ἔμβολαια ὄντα· σχεδὸν γὰρ πάντα ἐστὶ τὰ τῶν ξένων καὶ εἰς τοὺς ξένους ἀμαρτήματα παρὰ τῶν πολιτῶν εἰς θεὸν ἀνηρτημένα, τιμῶν μᾶλλον· ἔρημος γάρ ὢν ὁ ξένος ἐταίρων τε καὶ ζυγγενῶν, ἐλεεινότερος ἀνθρώποις καὶ θεοῖς· ^w ὁ δυνάμενος οὖν τιμῶρεϊν, μᾶλλον βοηθεῖ προθυμότερον, ²⁶⁴ δύναται δὲ διαφερόντως ὁ ξένιος ἐκάστων δαίμων καὶ θεὸς, ^x τῷ ξενίῳ συνεπόμενοι ^y Διί. Πολλῆς οὖν εὐλαβείας, ^z καὶ σμικρὸν προμηθείας ἐνι, μηδὲν ^z ἀμάρτημα περὶ ξένους ἀμαρτόντα ἐν τῷ βίῳ, πρὸς τὸ τέλος ^a αὐτοῦ πορευθῆναι. Ξενικῶν δ' αὖ καὶ ἐπιχωρίων ἀμαρτημάτων, ^b τὸ περὶ τοὺς ἰκέτας μέγιστον γίγνεται ἀμάρτημα ἐκάστοις· μεθ' οὗ γὰρ ἰκετεύσας μάρτυρος ὁ ἰκέτης θεοῦ ἔτυχεν ^c ὁμολογιῶν, φύλαξ ¹⁰ διαφέρων οὗτος τοῦ παθόντος γίγνεται· ὥστ' οὐκ ἂν ποτε ἀτιμώρητος πάθοι, ὁ τυχῶν ὢν ^d ἔπαθε. Τὰ μὲν οὖν περὶ γονέας τε καὶ ^e ἑαυτὸν καὶ τὰ ἑαυτοῦ, περὶ πόλιν τε καὶ φίλους καὶ ζυγγένειαν, ξενικά τε καὶ ἐπιχώρια διεληλύ-

ⁿ αὐτὰς] αὐτάς B.

^o ὑπὲρ αὐτῶν] ὑπὲρ non est alias.

GESNER.

^p δὲ καὶ] δὲ om. Trinc.

^q εἰς τὴν] εἰς γε μὴν Trinc.

^r πρὸ τοῦ] πρὸ τοῦ νικῆσαι Trinc.

^s δόξῃ] δόξης Trinc. Dedi mox οἰκοῖ νόμων pro οἰκονόμων, et ὑπηρετικῶς pro ὑπηρετικῶς.

^t μάλιστ'] κάλλιστα Gesn. marg.

^v ἔμβολαια ὄντα] ἔμβολα ὄντας Trinc.

^w ὁ δυνάμενος] οὐ δυν. Trinc.

^x τῷ ξενίῳ—διί] τὰ ξενία—δη

Trinc.

^y διί] δὲ B.

^z ἀμάρτημα] ἀμαρτήματα B. Tr.

^a αὐτοῦ] αὐτὸν Trinc.

^b τὸ περὶ τοὺς] τοὺς περὶ τοὺς Trinc. et om. μέγιστον.

^c ὁμολογιῶν] ὁμολογεῖ ὢν Trinc.

^d ἔπαθε] ἔπαθε B. Supra πάθη Trinc.

^e ἑαυτὸν] ἑαυτῶν Trinc.

θαμεν σχεδόν ὁμιλήματα· τὸ δὲ ποῖός τις ὦν αὐτὸς ἂν
 ἔκἀλλιστα διαγάγοι τὸν βίον, ἐπόμενον τούτῳ διεξελθεῖν·
 ἔσ' οὖν μὴ νόμος ἀλλ' ἔπαινος παιδεύων καὶ ψόγος
 ἐκάστους ἢ εὐηνίους μᾶλλον τοῖς τεθήσεσθαι μέλλουσι νόμοις²⁰
 ἀπεργάζεται, ταῦτ' ἐστὶ μετὰ τοῦτο ἡμῖν ἰρητέον. Ἀλήθεια
 δὴ πάντων μὲν ἀγαθῶν θεοῖς ἠγεῖται, πάντων δὲ ἀνθρώποις,
 ἧς, ὁ γενήσεσθαι μέλλων μακάριός τε καὶ εὐδαίμων, ἐξ
 ἀρχῆς εὐθύς μέτοχος εἶη, ἵνα ὡς ὅτι πλεῖστον χρόνον ἀληθῆς
 ὦν^k διαβιοῖ· πιστὸς γάρ· ὁ δὲ ἄπιστος, ὃ φίλον ψεῦδος
 ἐκούσιον· ὅτῳ δὲ ἀκούσιον, ἄνους· ὦν οὐδέτερον ζηλωτόν·
 ἄφιλος γὰρ δὴ πᾶς ὁ γε ἄπιστος καὶ ἀμαθῆς, χρόνου
 δὲ προϊόντος γνωσθεῖς, εἰς τὸ χαλεπὸν γῆρας^m ἐρημίαν αὐτῷ³⁰
 πᾶσαν κατεσκευάσατο ἐπὶ τέλει τοῦ βίου, ὥστε, ζώντων
 καὶ μὴ ἐταίρων καὶ παιδῶν, σχεδόνⁿ ὁμοίως ὄρφανὸν αὐτῷ
 γενέσθαι τὸν βίον. Τίμιος μὲν δὴ καὶ ὁ μηδὲν ἀδικῶν· ὁ
 δὲ^o μὴ δ' ἐπιτρέπων τοῖς^p θέλουσιν ἀδικεῖν, πλέον ἢ διπλα-
 σίας τιμῆς ἄξιός ἐκείνου· ὁ μὲν γὰρ ἑνός, ὁ δὲ^q πολλῶν
 ἀντάξιός ἐτέρων, μηνύων τὴν τῶν ἄλλων τοῖς ἄρχουσιν ἀδι-
 κίαν· ὁ δὲ καὶ συγκολάζων εἰς δύναμιν τοῖς ἄρχουσιν, ὁ
 μέγας ἀνὴρ ἐν πόλει καὶ τέλειος οὗτος ἀναγορευέσθω νικη-
 φερός ἀρετῆ. Τὸν^r αὐτὸν δὴ τοῦτον ἔπαινον, καὶ περὶ σω-
 φροσύνης χρῆ λέγειν, καὶ περὶ φρονήσεως, καὶ ὅσα ἄλλα⁴⁰
 ἀγαθὰ τις κέκτηται, ὁ δυνατὰ μὴ μόνον αὐτὸν ἔχειν, ἀλλὰ
 καὶ ἄλλοις^t μεταδιδόναι. Τὸν μὲν μεταδιδόντα, ὡς ἀκρά-

^r κάλλιστα] μάλιστα B.

^z ὡς ἂν εἶν μὴ] ὅσον μὴ Trinc.

^h εὐηνίους] εὐνοϊκοὺς καὶ εὐμενεῖς

Gesn. marg. et mox ἐκούσιον.

¹ ῥητέα] ῥητέον Trinc.

^k διαβιοῖ καὶ ἄπιστος. ὃ φίλον ψ.
ἐκούσιος Trinc.

¹ ἄφιλος γὰρ δὴ] ἀλλὰ Trinc.

^m ἐρημίαν αὐτῷ πᾶσαν] κατὰ πᾶ-

σαν Trinc. et mox κατεσκευαστο.

ⁿ ὁμοίως om. Trinc.

^o μὴ ἐπιτρέπων] μὴ δ' ἐ. Trinc.

^p θέλουσιν] ἀδικοῦσιν Gesn. marg.

^q πολλῶν om. Trinc.

^r αὐτὸν δὴ τ.] αὐτὸν om. Trinc.

ib. paullo ante ἔχουσιν pro ἄρχουσιν.

^o δυνατὰ] κατὰ Trinc.

^t μεταδιδόναι] εἶναι δίδοναι Trinc.

τατόν χρὴ τιμᾶν· τὸν δὲ αὖ μὴ δυνάμενον, ἐθέλοντα δὲ, εἴην
 δεύτερον· τὸν δὲ φθονοῦντα, καὶ ὕ θέλοντα μηδενὶ κοινωνῶν
 διὰ φιλίας γιγνόμενον ἀγαθῶν τινῶν, αὐτὸν μὲν ψέγειν, τὸ
 δὲ κτῆμα μηδὲν μᾶλλον διὰ τὸν κεκτημένον ἀτιμάζειν,
 ἀλλὰ κτᾶσθαι κατὰ δύναμιν.

114 ^a Πλάτωνος Πολιτείας ἤ.

^b Εἶεν. Ταῦτα μὲν δὴ ὁμολογῆται, ὡς Γλαύκων, τῇ μελ- 50
 λούσῃ ἄκρως οἰκεῖν πόλει κοινὰς μὲν γυναῖκας, κοινούς δὲ
 παῖδας εἶναι, καὶ πᾶσαν παιδείαν· ὡσαύτως δὲ τὰ ἐπιτη-
 δεύματα κοινὰ, ἐν πολέμῳ τε καὶ εἰρήνῃ· ^d βασιλέας δὲ
 αὐτῶν εἶναι τοὺς ἐν φιλοσοφίᾳ τε καὶ πρὸς τὸν πόλεμον γέ-
 γονότας ἀρίστους. Ὁμολογῆται, ἔφη. Καὶ μὴν καὶ τάδε
 ξυνεχωρήσαμεν, ὡς ὅτ' ἂν δὴ κατασταῶσιν οἱ ἄρχοντες ἄγον-
 τες τοὺς στρατιώτας, κατοικιοῦσιν εἰς οἰκῆσεις, οἷας προεί- 265
 πομεν, ^e ἴδιον μὲν οὐδὲν οὐδενὶ ἐχούσας, κοινὰς δὲ πᾶσι.

115 ^a Ἐν ταυτῷ.

Σχεδὸν γὰρ καθάπερ ^b νῦν διελήλυθας, περὶ τῆς πόλεως
 τοὺς λόγους ^c ἐποιῶ, λέγων, ὡς ἀγαθὴν μὲν τὴν τοιαύτην,
 οἷαν τότε διήλθες, τιθείης πόλιν, καὶ ἄνδρα τὸν ἐκείνη ὅμοιον,
^d καὶ ταῦτα, ὡς εἴοικε, καλλίω ἔτι ἔχων εἰπεῖν πόλιν τε καὶ
 ἄνδρα· ἀλλ' οὖν δὴ τὰς ἄλλας ἡμαρτημένας ἔλεγες, ^e εἰ
 αὕτη ὀρθή. Τῶν δὲ λοιπῶν πολιτειῶν ἔφησθα, ὡς μνημονεύω, 10
 τέτταρα εἶδη ^f εἶναι.—Καὶ μὴν, ἦδ' ὅς, ἐπιθυμῶ γε καὶ αὐ-
 τὸς ἀκούσαι τίνας λέγεις τὰς τεττάρους πολιτείας. Οὐ

^v θέλοντα] ἐκόντα Gesn. marg.

115.

^a Sic A. Scil. p. 543. C. Deest locus Trinc.

^b νῦν διελήλυθας] ^ε διεληλυθ' A. i. e. ὡς διεληλυθώς ut unus saltem ms. Platonis.

^c ἐποιῶ] ἐποιοῦν A.

^d καὶ ταῦτα—ἄνδρα om. A.

^e εἰ αὕτη] ἢ ἄ. A.

^f ἔχειν] εἶναι A. ubi reliqua, ommissa in editis, leguntur.

114.

^a Sic A. Scil. p. 543. A. Deest lemma Trinc.

^b εἶεν ταῦτα] ταῦτα B.

^c εἰρήνῃ] ἐν εἰρήνῃ A.

^d βασιλέας τε] βασιλέας δὲ A. mox om. ἐν.

^e ἴδιον δὲ οὐδὲν οὐδενὶ] ἴδιον μὲν οὐδὲν A. οὐδενὶ deest item B.

χαλεπῶς, ἦν δ' ἐγὼ, ἀκούσῃ. Εἰσὶ γὰρ ἄς λέγω, αἵπερ καὶ ὀνόματ' ἔχουσι, ἢ τε ὑπὸ τῶν πολλῶν ἐπαινουμένη ἢ Κρητικὴ τε καὶ Λακωνικὴ αὕτη· καὶ δευτέρα καὶ δευτέρως ἐπαινουμένη, καλουμένη δὲ ὀλιγαρχία, συχνῶν γέμουσα κακῶν πολιτεία· ἢ τε ταύτη διάφορος καὶ ἐφεξῆς γιγνομένη, δημοκρατία· καὶ ἡ γενναία δὴ τυραννίς, καὶ πασῶν τούτων διαφέρουσα καὶ ἔσχατον πόλεως νόσημα· ἢ τινα ἄλλην ἔχεις ἰδίαν πολιτείαν, ἢ τις καὶ ἐν εἴδει διαφανεῖ τι κείται; δυναστεῖαι γὰρ καὶ ἄνηται βασιλεῖαι, καὶ τοιαῦταί τινες πολιτεῖαι, μεταξύ τι τούτων που εἰσὶ. Εὐροὶ δ' ἂν τις αὐτὰς οὐκ ἐλάττους περὶ τοὺς βαρβάρους ἢ τοὺς Ἕλληνας. Πολλοὶ γοῦν καὶ ἄτοποι, ἔφη, λέγονται. Οἶσθα οὖν, ἦν δ' ἐγὼ, ὅτι καὶ ἀνθρώπων εἶδη τοσαῦτα ἀνάγκη τρόπον εἶναι, ὅσαπερ καὶ πολιτειῶν; ἢ οἶε ἐκ δρυὸς ποθεν ἢ ἐκ πέτρας τὰς πολιτείας γίνεσθαι, ἀλλ' οὐχὶ ἐκ τῶν ἡθῶν τῶν ἐν ταῖς πόλεσιν, αἱ ἂν ὥσπερ ῥέψαντα τὰ ἄλλα ἐφέλκυσσηται; Οὐδαμῶς ἔγωγε, ἔφη, ἄλλοθεν ἢ ἐντεῦθεν. Οὐκ οὖν αἱ τῶν πόλεων πέντε, καὶ αἱ τῶν ἰδιωτῶν κατασκευαὶ τῆς ψυχῆς πέντε ἂν εἶεν; Τί μᾶν;

116 ^a Ἐν ταυτῶ.

Ἡ γὰρ ἄγαν ἐλευθερία ἔοικεν οὐκ εἰς ἄλλο τι ἢ εἰς ἄγαν δουλείαν μεταβάλλειν καὶ ^b ἰδιώτη καὶ πόλει. Εἰκὸς γάρ. Εἰκότως τοίνυν, εἶπον, οὐκ ἔξ ἄλλης πολιτείας τυραννίς καθίσταται, ἢ ἐκ δημοκρατίας.

117 ^a Τοῦ αὐτοῦ Πολιτείας θ.

Μὴ ἐκπληττώμεθα ^b εἰς τὸν τύραννον ἕνα ὄντα βλέποντες, ²⁰ μηδ' εἴ τινες ὀλίγοι περὶ ἐκεῖνον· ἀλλ' ^c ὡς χρῆ, ὅλην τὴν

116.

^a Sic A. Scil. p. 564. A. Deest locus Trinc.

^b [ιδιώτη] ιδιώτην A. et mox πῶ-
λιν pro πόλει.

117.

^a Sic A. Scil. p. 576. Deest lemma Trinc.

^b εἰς] πρὸς A.

^c ὡς] εἰς A. Mox articulus ante πῶλιν deest A. Trinc.

πόλιν εἰσελθόντας θεάσασθαι, καταδύντες εἰς ἅπασαν, καὶ ἰδόντες, οὕτω δόξαν ^d ἀποφαινόμεθα. Ἄλλ' ὀρθῶς, ἔφη, ^e προκαλεῖ καὶ δῆλον παντὶ ὅτι τυραννουμένης μὲν οὐκ ἔστιν ἀθλιώτερα, βασιλευομένης δὲ οὐκ εὐδαιμονεστέρα.

118 ^a Ἐν ταυτῷ.

Ἴθι δὴ μοι, ἔφη ἐγὼ, νῦν ἤδη ὥσπερ ὁ διὰ πάντων κριτῆς ἀποφαινεται, καὶ σὺ οὕτω τίς πρῶτος κατὰ τὴν σὴν δόξαν ³⁰ ^b εὐδαιμονία, ^c καὶ τίς δεύτερος, καὶ τοὺς ἄλλους ἐξῆς πέντε ὄντας ^d κρίναι, βασιλικόν, τιμοκρατικόν, ὀλιγαρχικόν, δημοκρατικόν, τυραννικόν. Ἄλλα ῥαδία, ἔφη, κρίσις· καθάπερ γὰρ εἰσῆλθον ἐγωγε ὥσπερ χοροὺς ^e κρίνω ἀρετῇ καὶ κακίᾳ, καὶ εὐδαιμονίᾳ, καὶ τῷ ἐναντίῳ. Μισθωσώμεθα οὖν κήρυκα, ἦν δ' ἐγὼ, ἢ αὐτὸς ἂν εἶπω, ὅτι ὁ Ἀρίστωνος υἱός, τὸν ἀριστόν τε καὶ δικαιοτάτον εὐδαιμονεστάτον ἔκρινε· ^f τοῦτον δ' εἶναι τὸν βασιλικώτατον καὶ βασιλεύοντα αὐτοῦ· τὸν δὲ ⁴⁰ ^g κάκιστόν τε καὶ ἀδικώτατον, ^h ἀθλιώτατον· τοῦτον δ' αὖ τυγχάνειν ὄντα, ὃς ἂν τυραννικώτατος ᾖν, ἑαυτοῦ τε ὅτι μάλιστα τυραννῆ, καὶ τῆς πόλεως.

119 ^a Πλάτωνος Νόμων γ.

Ἴθι δ' ἂν ποτε ξυνοικία μῆτε πλοῦτος ξυνοικῆ μῆτε πενία, σχεδὸν ἐν ταύτῃ ^b γενναϊότατα ἦθη γίγνοιτ' ἂν· οὔτε γὰρ ὕβρις, οὔτ' ἀδικία, ζῆλοί τε αὖ ^c καὶ φθόνοι οὐκ ἐγγίγνονται.

120 ^a Ἐν ταυτῷ.

Τὸ δὲ ἐμὸν ^b ἔλεγον, ὅτι τοῦτο μὲν πρὸς μίαν ἀρετὴν, οὐσῶν ⁵⁰

^d ἀποφαινόμεθα] ἀποφαινόμεθα A.
Trinc.

^e προκαλεῖ] προκαλεῖ A.

118.

^a Sic A. Scil. p. 580. A. Deest lemma Trinc.

^b εὐδαιμονία] εὐδαιμονίαν Trinc.

^c καὶ τις] καὶ om. A.

^d κρίναι] κρίνε A.

^e κρίνω] κρίνων Trinc.

^f τοῦτον δ'] δ' om. A. Trinc.

^g ἀθλιώτατον] καὶ ἀθ. A. Trinc
Dedi mox τυραννῆ pro τυραννεῖ.

119.

^a Sic A. Scil. p. 679. B. Deest lemma Trinc.

^b δικαιοτάτα] γενναϊότατα A. Tr.

^c καὶ] εὐ A.

120.

^a Sic A. Scil. p. 688. A. Deest lemma Trinc.

^b ἔλεγον] ἔλεγεν Trinc.

τετάρων, κελεύει τίθεσθαι τοὺς νόμους· ^cδέοι ^dδὲ δὴ πρὸς
 πᾶσαν μὲν βλέπειν, μάλιστα δὲ πρὸς τὴν πρώτην, ^eκαὶ τῆς
 ξυμπάσης ἡγεμόνα ἀρετῆς· φρόνησις δ' εἴη τοῦτο, καὶ ^fνοῦς
 καὶ δόξα, μετ' ἔρωτός τε καὶ ἐπιθυμίας τούτοις ^gἐπο-
 μένης.

121 ^a Ἐν ταυτῶ.

Φάμεν δὲ δὴ νῦν, καθ' ὁδὸν ἰόντες τὴν λοιπὴν τοῦ λόγου, τὴν
 μεγίστην ἀμαθίαν τότε ἐκείνην τὴν δύναμιν ἀπολέσαι, καὶ
 νῦν ταυτὸ πεφυκέναι ποιεῖν· ὥστε τὸν γε νομοθετὴν, εἰ τοῦθ'
 οὕτως ἔχει, πειρατέον ταῖς πόλεσι φρόνησιν μὲν ὅσην δυνατόν
 ἐμποιεῖν, τὴν δὲ ἄνοιαν ὅτι μάλιστα ἐξαιρεῖν. Δῆλον. Τίς
 οὖν ἡ μεγίστη δικαίως ἀν λέγοιτο ἀμαθία; σκοπεῖτε εἰ συν-
 δόξει καὶ σφῶν λεγόμενον. Ἐγὼ μὲν δὴ τὴν τοιάνδε τίθε-
 μαι. Ποίαν; Τὴν ὅτ' ἂν τῷ τι δόξῃ καλὸν ἢ ἀγαθὸν εἶναι,
 μὴ φιλεῖ τοῦτο, ἀλλὰ μισεῖ, τὸ δὲ πονηρὸν καὶ ἀδικὸν δο-
 κοῦν εἶναι φιλεῖ τε καὶ ἀσπάζεται. Ταύτην διαφωνίαν
 λύπης τε καὶ ἡδονῆς πρὸς τὴν κατὰ λόγον δόξαν ἀμαθίαν
 φημὶ εἶναι τὴν ἐσχάτην, μεγίστην δὲ, ὅτι πλήθους ἐστὶ τῆς
 ψυχῆς· τὸ γὰρ λυπούμενον καὶ ἡδόμενον αὐτῆς ὅπερ δῆμός
 τε καὶ πλῆθος πόλεώς ἐστιν. Ὅτ' ἂν οὖν ἐπιστήμαις ἢ
 δόξαις ἢ λόγῳ ἐναντιῶνται τοῖς φύσει ἀρχικοῖς ἢ ψυχῇ,
 τοῦτο ἄνοιαν προσαγορεύω· πόλεώς τε, ὅτ' ἂν ἄρχουσι καὶ
 νόμοις μὴ πείθεται τὸ πλῆθος, ταυτὸν καὶ δὴ καὶ ἐνὸς ἀν-
 δρός, ὅπότε ἂν καλοὶ ἐν ψυχῇ λόγοι ἐνόητες μηδὲν ποιῶσι
 πλέον, ἀλλὰ δὴ τούτοις πᾶν τὸναντίον· ταύτας πάσας ἀμα-
 θίας τὰς πλημμελεστάτας ἔγωγ' ἂν θεῖην πόλεώς τε καὶ

^c δέοι] δέον A. Trinc.

^d δὲ δὴ] δὲ δεῖ A. δὴ Trinc.

^e τῆν] καὶ A. Trinc.

^f σοφία] νοῦς A. Gesn. marg.

^g ἐπομένοις] ἐπομένης Trinc.

121.

^a Sic A. Scil. p. 688. E. Φάμεν—

διαπεποιημένοι ἅπαντα accedunt ex
 A. Ceterum dedi ex Platone αὐτῆς
 pro αὐτοῖς, ἐπιστήμαις pro ἐπὶ στό-
 ματος, ἢ ψυχῇ pro ἢ ταχυτῆτι, καλοὶ
 —λόγοι ἐνόητες pro καλῶν—ἄγχιον
 ἂν τις, ἀλλὰ δὴ pro ἀλλὰ ζῆ, ξένοι
 pro ξένη.

ἐνὸς ἐκάστου τῶν πολιτῶν, ἀλλ' οὐ τὰς τῶν δημιουργῶν, εἰ ἄρα ποῦ καταμανθάνετε, ὧ ξένοι, ὃ λέγω. Μανθάνομεν γε, ὧ φίλε, καὶ ἐγχαῶροῦμεν ἅ λέγεις. Ταῦτο μὲν τοίνυν οὕτω κεχωρίσθω δεδογμένον καὶ λεγόμενον, ὡς τοῖς εἰς ταῦτα ἀμαθαίνουσι τῶν πολιτῶν οὐδὲν ἐπιτρεπτέον ἀρχῆς ἐχόμενον, καὶ ὡς ἀμαθέσιν ὀνειδιστέον, ἂν καὶ πανὺ λογιστικοί τε ᾧσι, καὶ πάντα τὰ κομψὰ καὶ ὅσα πρὸς τάχος τῆς ψυχῆς πεφυκότα διαπεπονημένοι ἅπαντα. ^b τοὺς δὲ τούναντιον ἔχοντας τούτων, ὡς σοφούς τε προσρητέον, ἂν καὶ, τὸ λεγόμενον, μήτε γράμματα μήτε ^c νεῖν ἐπιστῶνται, καὶ τὰς ἀρχαῖς δοτέον ὡς ἔμφροσι· πῶς γὰρ ἂν, ὧ φίλοι, ἀνευ ζυμφωνίας ^d γένοιτ' ἂν φρονήσεως καὶ τὸ σμικρότατον εἶδος; οὐκ ἔστιν· ἀλλ' ἡ καλλίστη καὶ μεγίστη τῶν ^e ζυμφωνιῶν, μεγίστη δικαιοτάτ' ἂν λέγοιτο σοφία· ἧς, ὃ μὲν κατὰ λόγον ζῶν, μέτοχος· ὃ δὲ ἀπολειπόμενος, οἰκοφθόρος, καὶ περὶ πόλιν οὐδαμῆ σατήρ· ἀλλὰ πᾶν τούναντιον, ἀμαθαίνων εἰς ^f ταυτὰ ἐκάστοτε ^g φαίνεται.

122 ^a Ἐν ταυτῷ.

Ἐάν τις μείζονα διδοῖ τοῖς ἐλάττοσι ^b δύναμιν, παρῆς τὸ ἰομέτριον, ^c πλοίοις τε ἰστία, καὶ σώμασι τροφήν, καὶ ^d ψυχαῖς ἀρχαῖς, ἀνατρέπεται που πάντα, καὶ ἐξυβρίζοντα, τὰ μὲν εἰς νόσους ^e θεῖ, τὰ δ' εἰς ἐκγονον ὑβρεως ἀδικίαν.

123 ^a Τοῦ αὐτῷ.

Λέγομεν τοίνυν ὅτι πόλιν, ὡς εἴοικε, τὴν μέλλουσαν σώζε-

^b τοὺς δὲ τούναντιον ἔχοντας τούτων] τοὺς γοῦν ἔχοντας τοῦτο Trinc.

^c νεῖν ἐπιστῶνται] νεῖναι ἐπιστῶνται A. νεῖν ἐπιστῶνται Trinc.

^d γένοιτ' ἂν] ἂν γένοιτο B.

^e ζυμφωνιῶν] ζυμφωνῶν A. ζυμφῶνων Trinc.

^f ταυτὰ] ταῦτα B.

^g φαίνεται] φαίνεται A. Trinc.

122.

^a Sic A. Trinc. Scil. p. 691. C.

^b δύναμιν om. A. Trinc.

^c πλοίοις τε] πλοίοις δὲ B.

^d ψυχῆς ἀρχαῖς ἀνατρέπεται π. π.] ψυχῆς ἀρχαῖς ὀνειδίζοντά τε π. π. A. ψυχῆς Trinc. et post paullo ἀνατρέποντα.

^e θεῖ] θεῖον A.

123.

^a Sic A. Trinc. Scil. p. 697. A.

σθαί τε καὶ εὐδαιμονήσειν εἰς δύναμιν ἀνθρωπίνην δέϊ καὶ ἀναγκαῖον τιμᾶς τε καὶ ἀτιμίας ^b διανέμειν ὀρθῶς. Ἔστι δὲ ὀρθῶς ἄρα, τιμιώτατα μὲν καὶ πρῶτα τὰ περὶ ^c τὴν ψυχὴν ἀγαθὰ κείσθαι, σωφροσύνης ὑπαρχούσης αὐτῇ· δεύτερα ²⁰ δὲ, τὰ περὶ τὸ σῶμα ^d καλὰ καὶ ἀγαθὰ· καὶ τρίτα, τὰ περὶ τὴν οὐσίαν καὶ χρήματα λεγόμενα. Τούτων δὲ ἂν ἐκτός τις βαίνει νομοθέτης ἢ πόλις, εἰς τιμᾶς ^e ἢ χρήματα ^f προάγουσα, ἢ τι τῶν ὑστερόν εἰς τὸ πρόσθεν τιμαῖς τάττουσα, οὐθ' ὅσιον οὔτε ^g πολιτικὸν ^h ἂν δρῶν πρᾶγμα.

124 ^a Τοῦ αὐτοῦ Νόμων τετάρτῳ.

Πρόσοικος γὰρ θαλάττῃ χώρα, τὸ μὲν παρ' ἐκάστην ἡμέραν ἡδύ· μάλα γε μὴν ὄντως ἀλμυρὸν καὶ πικρὸν γειτόνημα· ^b ἐμπορίας γὰρ καὶ ^c χρηματισμοῦ διὰ ^d καπηλείας ἐμπι- ³⁰ πλάσα ^e αὐτὴν, ἤθη παλίμβολα καὶ ἄπιστα ταῖς ψυχαῖς ἐντίκτουςα, ^f αὐτὴν τε πρὸς αὐτὴν τὴν πόλιν ἄπιστον καὶ ἄφιλον ποιεῖ, καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ὡσαύτως. Παραμύθιον δὲ ^g δὴ πρὸς ταῦτα καὶ τὸ ^h πάμφορος εἶναι κέκτηται· τραχεῖα δὲ οὐσα δῆλον ὡς οὐκ ἂν ⁱ πολύφορός τις εἴη καὶ πάμφορος ἅμα· τοῦτο γὰρ ἔχουσα, πολλὴν ^k ἐξαγωγὴν ἂν παρεχομένη, νομίσματος ἀργύρου καὶ χρυσοῦ πάλιν ^l ἀντεμπίπλαιτ' ἂν, οὐ μείζον κακὸν, ὡς ἔπος εἰπεῖν, πόλει ἀνθ' ἑνὸς ἐν οὐδὲν ἂν γίγνοιτο εἰς γενναίων καὶ δικαίων ⁴⁰ ^m ἡθῶν κτῆσιν, ὡς ἔφαμεν, εἰ μεμνήμεθα, ἐν τοῖς πρόσθεν λό-

^b διανέμειν ὀρθῶς ἐστι δὲ om. B.

^c τὴν ψυχὴν deest articulus A.

^d καλὰ om. Trinc.

^e ἢ om. A. Trinc.

^f προάγουσα] προσάγουσα A.

^g πολιτικῶν] πολιτικὸν A.

^h ἂν δρῶν] ἀνδρῶν Trinc.

124.

^a Sic fere A. ubi τετάρτων. Scil.

p. 705. Deest locus Trinc.

^b ἐμπορίας] ἐμπορείας A.

^c χρηματισμοῦ] χρηματισμοὺς A.

^d καπηλείας] καπηλείας A.

^e ἐαυτὴν] αὐτὴν A.

^f αὐτὴν τε] αὐτὴν περ A.

^g δὴ om. B.

^h πάμφορος] πάμφορον A.

ⁱ πολύφορός τε] πολύφορός τις A.

^k ἐξαγωγὴν] ἐξαγωγεῖν A.

^l ἀντεμπίπλαιτ' ἀντεμπίπλωντα A.

Voluit, credo, ἀντεμπίπλαιτο.

^m ἡθῶν] ἔθῶν A.

γοις. ἢ Ἀλλὰ μεμνήμεθα, καὶ συγχαροῦμεν τότε λέγειν ἡμᾶς ὀρθῶς καὶ τὰ νῦν.

125 ἃ Ἐν ταυτῷ.

Ὡς οὐδεὶς ποτε ἀνθρώπων οὐδὲν νομοθετεῖ, ἔτι δὲ καὶ
 ζυμφοραὶ παντοῖαι πίπτουσαι, παντοίως νομοθετοῦσι ἔτι τὰ
 πάντα ἡμῖν ἢ γὰρ πόλεμός τις βιασάμενος ἄνέτρεψε πο-
 λιτείας καὶ μετέβαλε νόμους, ἢ πενίας χαλεπῆς ἀπορία·
 πολλὰ δὲ καὶ νόσοι ἀναγκάζουσι καινοτομεῖν, λοιμῶν τε
 ἐμπιπτόντων, καὶ χρόνον ἐπὶ πολὺν ἐνιαυτῶν πολλῶν πολ-
 λάκις ἔτι ἀκαιρία· ταῦτα δὲ πάντα προσιδῶν τις ἄρξειεν ἂν 50
 εἰπεῖν, ὅπερ ἐγὼ νῦν δὴ, θνητὸν μηδένα νομοθετεῖν μηδὲν, τύ-
 χας δὲ εἶναι σχεδὸν ἅπαντα τὰ ἀνθρωπινὰ πράγματα. Τὸ
 δὲ ἔστι, περὶ τε ναυτιλίαν καὶ κυβερνητικὴν καὶ ἰατρικὴν
 καὶ στρατηγικὴν πάντα ταῦτ' εἰπόντα δοκεῖν εὖ λέγειν·
 ἀλλὰ γὰρ ὁμῶς αὖ καὶ τόδ' ἔστιν εὖ λέγοντα λέγειν ἐν τοῖς
 αὐτοῖς τούτοις. Τὸ ποῖον; Ὡς θεὸς μὲν πάντα καὶ μετὰ θεοῦ
 τύχη καὶ καιρὸς τὰ ἀνθρωπινὰ διακυβερνώσι ζύμπαντα,
 ἡμερώτερον μὲν τρίτον συγχαρῆσαι τούτοις δεῖν ἔπεσθαι
 τέχνην· καιρῷ γὰρ χειμῶνος συλλαβεσθαι κυβερνητικὴν,
 μέγα πλεονέκτημα ἔγωγ' ἂν θείην ἢ πῶς; Οὐκ οὖν καὶ
 τοῖς ἄλλοις ὡσαύτως κατὰ τὸν αὐτὸν ἂν ἔχοι λόγον, καὶ δὴ
 καὶ νομοθεσία ταυτὸν τοῦτο δοτέον, τῶν ἄλλων ζυμπιπτόν-
 των ὅσα δεῖ χώρα συντυχεῖν, εἰ μέλλει ποτὲ εὐδαιμόνως οἰ-
 κήσειν, τὸν νομοθέτην ἀληθείας ἐχόμενον τῇ τοιαύτῃ παραπε-
 σεῖν ἐκάστοτε πόλει δεῖν. Ἀληθέστατα λέγεις.

126 ἃ Τοῦ αὐτοῦ Νόμων ἔ.

Ἡμῖν δὲ ἢ τῶν νόμων ὑπόθεσις ἐνταῦθα ἔβλεπεν, ὅπως ὡς

ἢ ἀλλὰ κ. τ. λ. adjeci ex A.

ἢ ἀνέτρεψε] ἀνέστρεψαι A.

125.

ἢ ἀκαιρία. Reliqua accedunt ex

ἢ Sic A. Scil. p. 708. Deest A.
 locus Trinc.

126.

ἢ τύχαι] τάχα A.

ἢ Sic A. Trinc. Scil. p. 743.

ἢ τὰ πάντα] ἅπαντα A.

εὐδαιμονέστατοι ἔσονται, καὶ ὅτι μάλιστα ἀλλήλοις φίλοι· εἶεν δὲ οὐκ ἂν ποτε ^b πολῖται ^c ἀλλήλοις φίλοι, ὅπου πολλαὶ μὲν δίκαι ἐν ἀλλήλοις εἶεν, πολλαὶ δὲ ἀδικίαι, ἀλλ' ὅπου ὡς ὅτι σμικρόταται καὶ ὀλίγισται. Λέγομεν δὴ, μήτε εἶναι χρυσὸν δεῖν, μήτε ἄργυρον ^d ἐν τῇ πόλει, μήτε αὖ ^e 267 χρηματισμὸν πολὺν διὰ βαναυσίας καὶ τόκων, μηδὲ βοσκημάτων αἰσχυρῶν, ἀλλ' ὅσα γεωργία δίδωσι καὶ φέρει, καὶ ^e τούτων ὅποσα μὴ χρηματιζόμενον ἀναγκάσειεν ἀμελεῖν, ὧν ἕνεκα πέφυκε τὰ χρήματα· ταῦτα δ' ἐστὶ ψυχὴ καὶ σῶμα, ^f ἢ χωρὶς γυμναστικῆς καὶ τῆς ἄλλης παιδείας οὐκ ἂν ποτε γένοιτο ^g ἄξια λόγου. Διὸ δὴ χρημάτων ἐπιμέλειαν οὐχ ἅπαζ εἰρήκαμεν ὡς χρὴ τελευταῖον ^h τιμᾶν· ¹⁰ ὄντων γὰρ τριῶν τῶν ἀπάντων, ⁱ περὶ ἃ πᾶς ἄνθρωπος σπουδάζει, τελευταῖον καὶ τρίτον ἐστὶν, ἢ τῶν χρημάτων ὀρθῶς σπουδαζομένη σπουδῇ, σώματος ^k δὲ περὶ μέση, πρώτη δὲ ἢ τῆς ψυχῆς. Καὶ δὴ καὶ νῦν, ἣν διεξερχόμεθα πολιτείαν, εἰ μὲν τὰς τιμὰς οὕτω τάττεται, ὀρθῶς ^l νομοθετεῖται· εἰ δέ τις τῶν ^m προσταττομένων αὐτόθι νόμων σωφροσύνης ἔμπροσθεν ὑγίαιαν ἐν τῇ πόλει ⁿ φανεῖται ποιῶν τιμίαν, ἢ πλοῦτον ὑγείας ²⁰ καὶ τοῦ σωφρονεῖν, οὐκ ὀρθῶς ἂν φανεῖται τιθέμενος.

127 ^a Ἐν ταυτῶ.

^b Δεῖ γὰρ ἐν πόλει που, φαμέν, τῇ τοῦ μεγίστου νοσήματος οὐ ^c μεθεξούση, ὃ διάστασιν ἢ στάσιν ^d ὀρθότερον ἂν εἴη

^b πολῖται om. Trinc.

^c ἀλλήλοις om. A.

^d ἐν τῇ] αὐτῇ Trinc.

^e τούτων] τούτου B.

^f ἢ χωρὶς] ἢ om. A. Trinc.

^g ἄξια λόγου] ἀξιολόγου A.

^h τιμᾶν usque ad τελευταῖον om.

B.

ⁱ περὶ ἃ πᾶς] πῶς ἅπας A.

^k δὲ μέση] δὲ περὶ μέση A. Trinc.

^l νομοθετεῖται] νομοθετεῖτε A. B.

ἐνομοθέτηται Gesn. marg. τάττετε—

νομοθετεῖται Trinc.

^m προσταττομένων αὐτόθι νόμων] προσταττομένων νόμων αὐτόθι A.

ⁿ φανεῖται] φανῆται A. ubi mox καὶ pro ἢ.

127.

^a Sic A. Scil. p. 744. D. Deest locus Trinc.

^b Δεῖν] δεῖ A.

^c μεθεξούση] μετεχούση ἢ A.

^d ὀρθότερον] ὀρθώτερον A.

κεκλησθαι, μήτε πενίαν τὴν χαλεπὴν ἐνεῖναι παρά τισι τῶν πολιτῶν, μήτ' αὖ πλοῦτον, ὡς ἀμφοτέρα τικτόντων ταῦτα ἀμφοτέρα.

128 ^a Πλάτωνος Νόμων θ.

Ὡς ἄρα νόμους ἀνθρώποις ἀναγκαῖον τίθεσθαι, καὶ ζῆν κατὰ νόμους, ἢ μηδὲν διαφέρειν τῶν πάντη ἀγριωτάτων θηρίων. Ἡ δὲ αἰτία τούτων ἦδε, ὅτι φύσις ἀνθρώπων οὐδενὸς ἰκανὴ φύεται, ὥστε γινῶναι τε τὰ συμφέροντα ἀνθρώποις εἰς 30 πολιτείαν, καὶ γνοῦσα τὸ βέλτιστον αἰεὶ δύνασθαι ^b τε καὶ ἐθέλειν πράττειν· γινῶναι μὲν γὰρ πρῶτον ^c χαλεπὸν, ὅτι πολιτικῆ καὶ ἀληθεῖ τέχνῃ οὐ τὸ ἴδιον, ἀλλὰ τὸ κοινὸν ^d ἀνάγκη μέλειν· τὸ μὲν γὰρ κοινὸν ξυνοδεῖ, τὸ δὲ ἴδιον διασπᾶ τὰς πόλεις· καὶ ὅτι συμφέρει τῷ κοινῷ τε καὶ ἰδίῳ τοῖν ἀμφοῖν, ^e ἦν τὸ κοινὸν τιθῆται καλῶς μᾶλλον ἢ τὸ ἴδιον.

129 ^a Ἀρχύτα.

Πονηρῶν ἀθέων νόμοι θεῶν ἀγραφοὶ ἀντινομίζομενοι, πονηρὰν μοῖραν καὶ ζημίαν τῷ μὴ πειθομένῳ δίδοντες, πατέρες 40 καὶ ἡγεμόνες τῶν γεγραμμένων νόμων, καὶ δογμάτων ἀνθρώποις ^b θεθέντων.

130 ^a Διατογενεὺς Πυθαγορείου ἐκ τοῦ Περί Ὀσιότητος.

^b Καλῶς ^c δὲ καὶ ^d τὸ τὸν θεὸν ἐν ἀρχῇ τῷ δείπνῳ καὶ τῷ ἀρίστῳ ἐπικαλεῖσθαι, οὐχ ὡς δεόμενον τινὸς ^e τῶν τοιούτων, ἀλλ' εἰς τὸ μνασθέντα κατακοσμηθῆμεν τὰν ψυχάν· ἐπειδὴ

128.

^a Sic A. Sc. p. 874. E. Deest locus Trinc.

^b τε καὶ] τε om. A.

^c ὅτι χαλεπὸν A.

^d ἀνάγκη μέλειν] ἀνάγκην μένειν A.

^e ἦν] εἰ A. Mox μᾶλλον ἢ τὸ ἴδιον om. A.

129.

^a Sic fere Trinc. ubi Ἀρχύτα. Deest locus A.

^b θεθέντων] τιθέντων Trinc.

130.

^a Sic A.

^b Καλῶς usque ad δικαιοπραγέντας om. Trinc. qui sequentia inde ab ἐπειτα γὰρ superiori Archytæ fragmento subjicit.

^c δὲ καὶ] δέδοκται Valeken. Eurip. Ph. 1619.

^d τὸ τὸν] τὸ deest A.

^e τῶν τοιούτων] τῶν om. A.

γὰρ ἀπ' [†] αὐτῶν ἐσμὲν, καὶ [§] κεκοινωνήκαμεν τῷ θεῷ, † κρί-
νοντι ἄμμε· διὸ καὶ βουλευόνται ἰκελῶς αὐτοῖς ἅπαντα ἡμᾶς
ἐπιτελεῖν δικαίωπραγέοντας. Ὑπεῖτα γὰρ ^η τέτορες αἰ- 50
τίαι τὰ σύμπαντα περαίνοντι, καὶ ἐπὶ τέλος ἐπιτίθεντι, φύ-
σις, καὶ νόμος, καὶ τέχνα, καὶ τύχα· καὶ τῶν μὲν ἐξ ἄθεος
ποτὶ συμφωνίαν ^ι πολιτικῶν φερόντων νόμος ἐπιστάτης καὶ
δημιουργός· τῶν δὲ ^κ διὰ φρονάσιος ἀνθρωπίνας ^ι τελεθόν-
των, τέχνα λέγοιτο δικαίως μάτηρ τε καὶ ἡγεμὼν ἡμῶν·
τῶν δὲ εἰκά τε καὶ ὡς ἔτυχεν ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου ὁμοίως
^μ ποτιπιπτόντων τοῖς χρηστοῖς τε καὶ πονηροῖς, ^ν τύχην τῶν
τοιούτων αἰτίαν ^ο φασκοῦμες· ταύταν δ' οὐτ' ἐν μέτρῳ οὐτ' 268
^ρ ἐν ὄρῳ ^ϑ τεταγμέναν, καὶ πεφρονημένως ἕκαστα ποιεῖν,
† γενναθεῖσα δὲ, ἀ ἐξ αὐτῶν τῷ γένεος ἄμφω ^σ κινεῖται.

131 ^α Τῶν ἑπτα σοφῶν Περί Πολιτείας.

Εἰ δὲ βούλει καὶ νῦν, ἔφη ὁ Σόλων, περὶ πολιτείας ἀκοῦ- 10
σαι, δοκεῖ μοι πόλις ἄριστα πράττειν, καὶ μάλιστα σώ-
ζειν δημοκρατίαν, ἐν ἣ τὸν ἀδικήσαντα τοῦ ἀδικηθέντος ^β οὐ-
δὲν ἦττον οἱ μὴ ἀδικηθέντες προβάλλονται καὶ κολάζουσι.

Δεύτερος δὲ ὁ Βίας ἔφη, κρατίστην εἶναι δημοκρατίαν, ἐν
ἣ πάντες ὡς τύραννον ^γ φοβοῦνται τὸν νόμον.

[†] αὐτῶ] αὐτῶν A.

[§] κεκοινωνήκαμεν τῷ θεῷ, (κρίνοντι
ἄμμε. διὸ καὶ βουλευόνται) δικαίως ἂν
ἅπαντα ἡμᾶς] Parenthesi inclusa ob-
scura sunt. Apparet autem aliquid
deesse, quoniam de natura nihil
dixit. GESNER. κεκοινωνήκαμεν τῷ
θεῷ πόθ^ω ἀκοῦντι κρίναντι ἄμμε διὸ
καὶ βουλευόνται ἰκελῶς αὐτοῖς ἅπαντα
ἡμᾶς ἐπιτ. A.

^η τέτορες] τέτταρες A. τέτορες
Trinc.

^ι πολιτικῶν] πολιτικῶν A. Trinc.

^κ διὰ φρονήσιος] διαφρονάσιος A.

^ι τελεσθέντων] τελεθόντων A. Tr.

^μ ποτιπιπτόντων] μεταπιπτόντων

Trinc. δὲ om. A.

^ν τύχην] τυχὸν B.

^ο φασκοῦμες] φασκοῦμες A.

^ρ ἐν ὄρῳ] ἄγ ὁ. B.

^ϑ τεταγμέναν καὶ πεφρονηκῶσαν] τε-
ταγμένως καὶ πεφρονημένως Gesner.
marg. πεφρονημένως A.

[†] γενναθεῖσα δὲ] δὲ om. B.

^σ κινεῖται] ἐνεῖται B.

131.

^α Sic A. Trinc. v. Plutarch. II.
p. 154. D.

^β οὐδὲν ἦττον οἱ μὴ ἀδικηθέντες om.
A. Trinc.

^γ φοβοῦνται] κρατοῦσι A. m. p.
τύραννοι Trinc.

Ἐπειτα Θαλῆς, τὴν μήτε ^d πλουσίους ἔχουσιν ἄγαν, μήτε πένητας ^e πολίτας.

^f Μετὰ δὲ τούτου ὁ Περίανδρος, ἐν ἣ τῶν ἄλλων ἴσων νομιζομένων, ἀρετὴ τὸ ^g βέλτιον ὀρίζεται, κακία ^h δὲ τὸ χειρόν.

Πέμπτος δὲ ὁ Κλεόβουλος ἔφη, μάλιστα σωφρονεῖν δήμον, ὅπου τὸν ψόγον ⁱ μᾶλλον οἱ πολιτευόμενοι δεδούκασιν ἢ τὸν νόμον.

Ἐκτος δὲ ^k Πιπτακός, ὅπου τοῖς πονηροῖς οὐκ ἔστιν ἄρχειν.

Ὁ δὲ ^l Χείλων ἀπεφήνατο, τὴν μάλιστα νόμων ἥκιστα δὲ ῥητόρων ἀκούουσαν πολιτείαν, ἀρίστην εἶναι.

132 ^a Ἀρχύτα Πυθαγορείου ἐκ τοῦ Περί Νόμου καὶ Δικαιοσύνης.

^b Νόμος πότ' ἀνθρώπου ψυχάν τε καὶ βίον ὅπερ ἁρμονία ποτ' ἀκοάν τε καὶ φωνάν· ὅ τε γὰρ νόμος παιδεύει μὲν τὰν ψυχάν, συνίστησι δὲ τὸν βίον, ἃ τε ἁρμονία ἐπιστάμονα μὲν ποιεῖ τὰν ἀκοάν, ὁμολογον δὲ τὰν φωνάν. ^c Φαμί δὴ ἐγώ ³⁰ πᾶσαν κοινωσίαν ἐξ ἀρχόντος καὶ ἀρχομένω συνεστάμεν, καὶ τρίτον νόμων. Νόμων δὲ ὁ μὲν ἐμψυχος, βασιλεύς· ὁ δὲ ἄψυχος, γράμμα. Πρῶτος ᾧν ὁ νόμος· ^d τούτων γὰρ ὁ μὲν βασιλεύς, νόμιμος· ὁ δ' ἀρχων, ἀκόλουθος· ὁ δ' ἀρχόμενος, ἐλεύθερος· ἃ δ' ὅλα κοινωσία, εὐδαίμων· καὶ τούτων παραβάσει μὲν βασιλεύς, τύραννος· ὁ δὲ ἀρχων, ἀνακόλουθος· ὁ δ' ἀρχόμενος, δοῦλος· ἃ δ' ὅλα κοινωσία, κακοδαίμων.

^d πλουσίους] πλουσίως Trinc.

^e πολίτας] ἔχουσιν πολίτας A.

^f μετὰ τούτου] μετὰ δὲ τ. A. Tr.

^g βέλτιον] βέλτιστον B.

^h δὲ] δὴ A.

ⁱ μᾶλλον] μάλιστα A. cum μᾶλλον pro v. l.

^k Πιπτακός] Π. ἔφη A. et mox ἔξεστιν pro ἔστιν cum B. et Gesn. marg.

^l Χίλων] Χείλων A.

132.

^a Sic A.

^b Νόμος usque ad τὰν φωνάν accedunt ex A. Deest locus Trinc.

^c φαμί δὴ] φαμί δ' A.

^d τούτων γὰρ ὁ μὲν βασιλεύς. Veritatis Gesnerus, Hujus enim conservatione rex legitimus erit, ac si scriptum voluisset, τ. γ. τηρήσει ὁ β.

Συνείρονται ^ε μὲν γὰρ ταῖ πράξεις ἐκ τοῦ ἄρχειν, καὶ ἐκ 40
τοῦ ἀρχεσθαι, καὶ τρίτον ἐκ τοῦ κρατεῖν. Τὸ μὲν οὖν ἄρ-
χεν τῷ κρείσσονος οἰκῆον, τὸ δ' ἀρχεσθαι τῷ χερήονος, τὸ δὲ
κρατεῖν, ἀμφοτέρων ἄρχει μὲν γὰρ τὸ λόγον ἔχον τὰς ψυ-
χᾶς, ἀρχεται δὲ τὸ ἄλογον, κρατοῦντι δὲ τῶν παθέων ἀμ-
φότερα. Γίνεται γὰρ ἐκ τῶν ἑκατέρων ^ε συναρμογᾶς ἀρετὰ,
αὐτὰ δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ἀδονᾶν καὶ ἀπὸ ^ε τῶν λυπᾶν ἐς ἀρε-
μίαν καὶ ἀπάθειαν ἀπάγει τὰν ψυχάν.

133 ^α Ἐν ταυτῷ.

Δεῖ δὲ τὸν νόμον ἀκόλουθον ἤμεν τῇ φύσει, δυνατὸν τοῖς
πράγμασι, συμφέροντα τῇ πολιτικῇ κοινωνία· αἵτε γὰρ
ἐνὸς τούτων αἵτε πλεόνων αἵτε πάντων ἀπολείπηται, ἥτοι οὐ
νόμος ἢ οὐ τέλειος νόμος ἐσεῖται. Ἀκόλουθος μὲν οὖν ^β καὶ ἡ τῇ
φύσει, μιμνόμενος τὸ τῶν φύσιος δίκαιον· τοῦτο δὲ ἐστὶν τὸ
ἀνάλογον, καὶ τὸ ἐπιβάλλον ἐκάστῳ κατὰν ἐκάστου ἀξίαν.
Δυνατὸς δὲ, εἰ ποτὶ τοὺς νομοθετουμένους ἔχει τὰν συναρμο-
γάν· πολλοὶ γὰρ τὸ τῇ φύσει καὶ πρᾶτον ἀγαθὸν (οὐχ) ἱκα-
νοὶ δεξασθαι, τὸ δὲ ποθ' αὐτοὺς καὶ τὸ ἐνδεχόμενον· οὕτω γὰρ
καὶ τοὶ νοσεόντι καὶ τοὶ κάμνοντι τυγχάνοντι ἐπιμελείας.

^ε Συμφέροντα δὲ τῇ πολιτικῇ κοινωνία, αἵκα μὴ μόναρχος 50
ἢ καὶ ἰδιωφελῆς ὁ νόμος, κοινωφελῆς δὲ καὶ διὰ πάντων
διατείνων· δεῖ δὲ καὶ ποτὶ τὰν χώραν, καὶ ποτὶ τὴν τόπῳ
ἀποβλέπειν τὸν νόμον, οὔτε γὰρ γὰ τὴν αὐτῶν καρπῶν,
οὔτε ψυχὰ ἀνθρώπων τὰν αὐτῶν ἀρετὰν παραδεξασθαι δύ-
ναται. ^δ Διὸ τὸ δίκαιον τοὶ μὲν ἀριστοκρατικόν, τοὶ δὲ δη-
μοκρατικόν, τοὶ δὲ ὀλιγαρχικόν ποιοῦντι· καὶ τὸ ἀριστοκρα-
τικόν κατὰν ὑπεναντίαν μεσότατα· τοῖς μὲν γὰρ μεζοσι

^ε γὰρ ταῖς] μὲν γὰρ ταῖ Α.

^ε συναρμογᾶς] ἀρμογᾶς Α.

^ε τῶν] τῶν Α.

133.

Accedit hic locus usque ad

ἐπιμελείας ex A.

^β καὶ ἡ] Dedi hoc, cum in ms.
sit καὶ ἡ.

^ε Ἐν ταυτῷ præfigit A.

^δ Sequentia ex A.

μέζονας τὰς [δὲ] λόγως, τοῖς δὲ μείοσι μείζονας διανέμει ἀναλογία αὐτά· τὸ δὲ δημοκρατικὸν καττὰν γεωμετρικὴν ἐν γὰρ ταῦτα τοὶ λόγοι ἴσοι τῶν μείζονων καὶ μείονων μεγεθῶν· τὸ δὲ ὀλιγαρχικὸν καὶ τυραννικὸν καττὰν ἀριθμητικὴν ἀντιάζει γὰρ αὐτὰ τᾷ ὑπεναντία· τοῖς γὰρ μείοσι μείζονας τοὺς λόγως, τοῖς δὲ μείζοσι μείονας. Ταὶ μὲν ὦν ἰδέαι τᾶς διανομᾶς τοσαῦται· ταὶ δὲ εἰκόνες ἐν ταῖς πολιτείαις καὶ τοῖς οἴκοις θεωρεῖνται· τιμαὶ τε γὰρ καὶ κολάσεις καὶ ἀρεταὶ ἐξ ἴσω τοῖς μείζοσι καὶ μείοσι διανέμεται, ἢ ἐξ ἀνίσω, ἢ τᾷ ἀρετᾷ ὑπερέχεν, ἢ τᾷ πλούτῳ, ἢ καὶ δυνάμει. Τὸ μὲν ὦν ἐξ ἴσω δημοκρατικόν· τὸ δὲ ἐξ ἀνίσω ἀριστοκρατικὸν ἢ ὀλιγαρχικόν.

134^a Ἐν ταυτῷ.

^b Δεῖ δὲ τὸν νόμον τὸν κάρρονα καὶ τὰν πόλιν ἐκ πασῶν σύνθετον ^c εἶμιν τὰν ἄλλαν πολιτείαν· καὶ ἔχεν τι δαμοκρατίας, ἔχεν τι ὀλιγαρχίας, ἔχεν τι βασιλείας, καὶ ἀριστο-²⁶⁹κρατίας· ὡσπερ καὶ ἐν τᾷ Λακεδαίμονι· τοὶ μὲν γὰρ βασιλεῖς, τᾶς μοναρχίας· τοὶ δὲ γέροντες, τᾶς ἀριστοκρατίας· τοὶ δὲ ἔφοροι, τᾶς ὀλιγαρχίας· ^d ἵππαγρέται δὲ καὶ κόροι, τᾶς δαμοκρατίας. ^e Δεῖ τοίνυν τὸν νόμον μὴ μόνον ἀγαθὸν καὶ καλὸν ἦμεν, ἀλλὰ καὶ ἀντιπεπονθέναι τοῖς ^f αὐτῷ μερέεσσιν· οὗτος γὰρ ἰσχυρὸς καὶ βέβαιός· τὸ δ' ἀντιπεπονθέναι λέγω αὐτῷ, καὶ ἄρχεν καὶ ἄρχεσθαι τὰν αὐτὰν ἀρχάν, ὡσπερ καὶ ἐν τᾷ εὐνομιωτάτῳ Λακεδαίμονι. Τοῖς μὲν ¹⁰ γὰρ βασιλεῦσιν ^g τοὶ ἔφοροι ἀντικάθηται, τούτοις δ' οἱ γέροντες, μέσοι δ' οἱ κόροι καὶ ἵππαγρέται· ἐφ' ὃ γὰρ ἂν ῥέψοντι τοὶ πλεονεκτέοντες τῶν ἀρχόντων, οὗτοι τοῖς ἄλλοις ὑποτίθενται.

134^a ἐν ταυτῷ

^a Sic A. Deest locus Trinc.

^b δεῖ δὲ] δεῖ δὴ A.

^c εἶναι] εἶμιν A.

^d ἵππαγρέται] V. Schneiderus ad

Xenoph. Lac. Rep. IV.

^e δεῖ τὸν] δεῖ τοίνυν τὸν A.

^f αὐτοῦ] αὐτῷ A.

^g οἱ ἐφ.] τοὶ ἐφ. A.

Δεῖ τὸν νόμον τὰ περὶ θεοῦ καὶ δαίμονας καὶ γονέας, καὶ ὅλως τὰ καλὰ καὶ ^hτίμια πράτα τίθεσθαι, δεύτερον δὲ τὰ συμφέροντα· τὰ γὰρ ⁱμίονα τοῖς μείζουσι ἀκολουθεῖν ποθέει· καὶ μὴ ἐν οἰκίμασι καὶ θυρώμασιν ἐνήμεν, ἀλλ' ἐν τοῖς ἄθεσι τῶν πολιτευομένων. Οὐδὲ γὰρ ἐν Λακεδαιμόνι τὰ ²⁰ εὐνοματάτα πλάθει γραμμάτων ἀ πόλις διοικεῖται, πολὺ δὲ μᾶλλον ἐν τοῖς τρόποις τῶν πολιτευομένων. Συμφέροντι δὲ τὰ πολιτικᾶ κοινωνία, αἴκα μὴ μόναρχος ἢ καὶ ^kἰδιοτελής, κοινωφελὴς δὲ καὶ ^lδιὰ πάντων διατείνων ὁ νόμος· καὶ τὰν ^mζαμίαν ἐς τὰν αἰσχύναν καὶ τὰν ἀτιμίαν ⁿἀμφέρη, μὴ ἐς τὰν τῶν χρημάτων ἀποβολάν. ^oἘκ μὲν γὰρ τῶ τὰ αἰσχύνᾳ ζαμιούσθαι, ^pκοσμιότατα καὶ χρηστότατα σπουδάζοντι, ὅπως τὰν ἐν τοῖς νόμοις ζαμίαν ἀκοινωνάτον ^qἔχωντι· ἐκ δὲ τῶ χρημάσι, χρήματα περὶ πλείστου ποιησύνται, μέγιστον φάρμακον ὑπολαμβάνοντες ἤμεν τῶν ἀμαρτημάτων. Ἄριστον μὲν οὖν τὰν ὅλαν πόλιν οὕτως συντετάχθαι, ὥστε μηδεὶν ποτιδεῖσθαι ἔξωθεν, μήτε κατ' ἀρετάν, μήτε κατὰ δύναμιν, μήτε κατ' ἄλλαν μηδεμίαν αἰτίαν· οὕτω ^rγὰρ καὶ σῶμα καὶ οἰκίαν καὶ στρατεύμα συντετάχθαι καλῶς, τὸ ἐν αὐτῷ ἔχον τὰν αἰτίαν τῆς σαιτηρίας, ἀλλὰ μὴ ἔξωθεν· σῶμα μέντοι κάρρον, οἰκία δὲ συγκει- ⁴⁰ μένα καλῶς, στρατεύμα δὲ τὸ μὴ ^sμισθοφόρον μηδὲ ἀγύμναστον· κρέσσονα γὰρ τὰ οὕτως συνταχθέντα γίνεται τῶν ἄλλων· καὶ ἐλεύθερα μὲν καὶ ἀδούλωτα, οὐ πολλῶν ποτιδεόμενα ποτὶ τὰν ^tδιαμονάν, ὀλίγων δὲ καὶ ^vεὐπαρακο-

^h τίμια] τίμια Α.

ⁱ μείονα] μείονα Α.

^k ἰδιοτέλης] ιδιωφελὴς ut paulo superius. GESNER. n. 133.

^l διαπαντός] διὰ πάντων ut sup. GESNER. Sic Α.

^m ζημίαν] ζαμίαν Α.

ⁿ ἀναφέρη] ἀμφέρη Α.

^o ἐκ μὲν γὰρ τῶ τᾶ] ἐν μὲν γὰρ τᾶ Α.

^p κοσμιότατα] κοσμιότατα Α.

^q ἔχωντι] ἔχοντι Α.

^r γὰρ σῶμα] γὰρ καὶ σῶμα Α.

^s μισθοφόρον] μισθοφόρον Α.

^t διαμονάν] διαμονάν Α.

^v εὐπαρακομιστων] εὐπαρακομιστων Α.

μίστων· οὕτω γὰρ ἂν ὁ μὲν ἰσχυρὸς τῷ βάρει, ὁ δὲ ^w γυ-
 μναστὰς τῷ ῥίγεος περιγίνεται· γυμνάζοντι γὰρ ^x ταὶ τύ-
 χαι καὶ ταὶ συμφοραὶ τῶς ἀνθρώπως· ἐπεὶ καὶ τῷ σώ-
 φρονι, καὶ διαποναθέντι καὶ σώματι καὶ ψυχῇ, καὶ τροφῇ ⁵⁰
 ἀδέα φαίνεται πᾶσα, καὶ ^y ποτὸν, καὶ εὐνὰ δὲ ἅ μετα
 φυλλάδος, τῷ δὲ τρυφᾶν καὶ συβαρίζειν ^z προαιρουμένῳ,
 καὶ ἅ τῷ μεγάλῳ βασιλέως παρασκευὰ δυσάρεστος καὶ
 ἀλλοτρία. Τὸν νόμον ἂν ἐν τοῖς ἀθεσι καὶ τοῖς ἐπιτηδεύ-
 μασι τῶν πολιτῶν ^b ἐγκρῶζεσθαι δεῖ· τοὺς γὰρ πολίτας
 αὐταρκέας θήσει, καὶ διανεμεῖ τὸ κατ' ἀξίαν ἐκάστῳ καὶ
 τὸ ἐπιβάλλον, οὕτω γὰρ καὶ ὁ ἄλιος φερόμενος διὰ τῷ ζω-
 οφόρῳ κύκλῳ διανέμει τοῖς ἐπὶ γᾶς πᾶσι καὶ γενέσιος καὶ ²⁷⁰
 τροφᾶς καὶ βιοτᾶς τὰν ποθάκουσαν μοῖραν, οἷον εὐνομίαν,
 τὰν εὐκрасίαν τῶν ^c ὥρῶν παρασκευαζόμενος. Διὸ καὶ
^d Νόμιος καὶ Νεμῆϊος Ζεὺς καλέεται, καὶ νομεὺς ὁ διανε-
 μων τὰς τροφὰς τοῖς οἴεσιν· καὶ τὰ τῶν κιθαραῶδαν δὲ
^e ἄσματα, νομοί· συντάσσοντι γὰρ καὶ ταῦτα τὰν ψυχᾶν,
 ἀρμονία καὶ ρυθμοῖς καὶ μέτροις ἀειδόμενα.

135 ^a Ἐκ τοῦ Ἀρχύτου Περί μαθημάτων.

Δεῖ γὰρ ἢ μαθόντα παρ' ἄλλου, ἢ αὐτὸν ἐξευρόντα ὧν ¹⁰
 ἐπιστάμων ἦσθα, ἐπιστάμονα γενέσθαι. Τὸ μὲν οὖν μα-
 θεῖν παρ' ἄλλου καὶ ἀλλότριον· τὸ δὲ ἐξευρεῖν αὐτὸν δι' αὐ-
 τοῦ καὶ ἴδιον. Ἐξευρεῖν δὲ μὴν ζητοῦντα, εὐπορον καὶ ῥάδιον·
 μὴ ^b ἐπιστάμενον δὲ ζητεῖν, ἀδύνατον. Στάσιν μὲν ἔπαι-
 σεν, ὁμόνοιαν δὲ αὔξησεν λογισμὸς εὐρεθεῖς· πλεονεξία ^c τε

^w γυμναστὰς] γυμναστὰς A.

^x ταὶ] τε A.

^y ποτὸν] ποτῶ A.

^z ἐμπορουμένῳ] ἐμποριουμένῳ A.
 προαιρουμένῳ Gesn. ed. 2. in corri-
 gendis.

^a ἅ τῷ] αὐτῷ A.

^b ἐγκρῶνεσθαι] ἐσκρῶζεσθαι A.

^c ὥρῶν] ὥρῶν A.

^d νόμιος] νομήϊος A.

^e ἄσματα] αἴσματα A.

135.

^a Sic A. Deest locus Trinc. cf.
 Villosioni Anecd. Gr. T. II. p.
 202.

^b ἐπιστάμενα] ἐπιστάμενον A.
 ἐπιστάμονα Canter.

^c τε γὰρ] τε om. A.

γὰρ οὐκ ἔστι, τούτου γενομένου, καὶ ἰσότητας ἐστίν· τούτω γὰρ περὶ τῶν συναλλαγμάτων διαλασσόμεθα. Διὰ τοῦτον οὖν οἱ πένητες λαμβάνοντι παρὰ τῶν δυναμένων, οἳ τε πλούσιοι δίδοντι τοῖς δεομένοις, πιστεύοντες ἀμφότεροι διὰ τούτω τὸ ἴσον ἔξειν. Κανὼν δὲ καὶ καλυτῆρ τῶν ἀδικούντων τοὺς μὲν ἐπισταμένους ὀργίζεσθαι πρὶν ἀδικεῖν παύσας, πείσας ὅτι οὐ δυνασοῦνται λαθεῖν, ὅτ' ἂν ἐπ' αὐτὸ ἔλθωντι, τοὺς δὲ μὴ ἐπισταμένους ἐν αὐτῷ δηλώσας ἀδικούντας, ἐκάλυθεν ἀδικῆσαι.

136 ^a Πλουτάρχου ἐκ τοῦ Ὅτι γυναῖκα παιδευτέον.

Μὴ παιδί μάχαιραν, ἢ παροιμία φησίν· ἐγὰρ δὲ φαίην, μὴ παιδί πλοῦτον, μὴ δὲ ἀνδρὶ ἀπαιδευτῷ δυναστείαν.

137 ^a Αἰσώπου.

Αἰσώπος τότε ἔλεγεν κακῶς εἶσεσθαι πᾶσιν, ὅτ' ἂν πάντες πάντα ἐπιτηδεύωσιν.

138 ^a Ἐκ τῶν Δημοσθένους Φιλιππικῶν.

Αἴτιον δὲ τούτων, ὅτι πάντας, ὡς Ἀθηναῖοι, τοὺς πλεονεκτεῖν ζητοῦντας ἔργῳ καλύειν καὶ πράττεσιν, οὐχὶ λόγοις, δεόν.

139 ^a Ἐπικούρου.

Οἱ νόμοι χάριν τῶν σοφῶν κείνται, οὐχ ἵνα μὴ ἀδικῶσιν, ἀλλ' ἵνα μὴ ἀδικῶνται.

140 ^a Ἐκ τῶν Ἀριστοτέλους Χρειῶν.

Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ἔφη, πόλεως εἶναι τὴν ψυχὴν τοὺς νό-

^d ἴσον] ἴσον A. Paullo supra διδόντι Canter. pro διδόντες.

^e ὀργίζεσθαι πρὶν ἀδικεῖν παύσεως] τοῦ δ. πρὶν ἀδικεῖν ἔπαυσε Gesn. marg. Canter. παύσας pro παύσεως A.

^f αὐτὸν] αὐτὸ A. αὐτῷ Gesn. marg.

^g ἀδικῆσαι] ἀδικεῖσαι A.

136.

^a Sic A. Fragm. T. V. p. 561 = 843. Deest locus Trinc.

137.

^a Sic A. Deest locus Trinc.

^b ἐπιτηδεύωσιν] ἐπιτηδεύωσιν A.

138.

^a Sic A. Scil. p. 66, 7. Deest locus Trinc.

139.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b ἵνα—ἵνα—ἀδικοῦνται] ὅπως—ὅπως—ἀδικῶνται A. B.

140.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b ψυχὴν εἶναι] εἶναι τὴν ψυχὴν A. et mox om. γάρ.

μους. Ὡσπερ γὰρ τὸ σῶμα στερηθὲν ψυχῆς πίπτει· οὕτω
καὶ πόλις, μὴ ὄντων νόμων, ^c καταλύεται. 40

141 ^a Θουκυδίδου ἱστορίας ἐκ δημηγορίας Ἀθηναίων.

Ὡς ^b οἱ τινες τοῖς μὲν ἴσοις μὴ εἴκουσι, τοῖς δὲ κρείττοσι
καλῶς προσφέρονται, ^c εἰς δὲ τοὺς ἥσσους μέτριοί εἰσι,
πλεῖστ' ἂν ὀρθοῖντο.

142 ^a Εὐσεβίου.

Πλούτος ἐν πόλει τῇ μελλούσῃ εὐδαιμονέειν ἀρετῆς μή-
ποτε προτιμηθεῖη, ὅπως μὴ διὰ τοῦτο ἐς τὴν ἐκείνου ἐπιθυ-
μίην πάντων συρρέοντων ὀλιγωρήῃ καὶ ἀνασκησῆι ^b ἀρετῆς
ψυχαῖς ^c τῶν κατὰ τὴν πόλιν ἐμφυῆι. Ἀρετῆς γὰρ ἀτι-
μαζομένης, πλούτος μῶνος σπουδαζόμενος καὶ ἐνδυναστεύ-
σας, ὕβριός τε καὶ ὑπερηφανίης ὑπηρετής, καὶ πάντων κα-
κῶν (^d ὑπ' ἐξουσίης τε καὶ τοῦ ἀνεπιπλήκτου. Τὰς ἀπεστῶ-
σης ἀρετῆς οὐδεὶς ἀνακαλέσεται) χορηγὸς γίνεταί.

143 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄρχουσιν ἢ ^b ὀφειλευμένη αἰδῶς καὶ τιμῇ φυλασσομένη
κόσμον σώζει πόλεως, καὶ διατηρεῖ.

144 ^a Πλάτωνος ἐκ τοῦ Γοργίου.

Μετὰ τοῦτο δὲ, ^b περὶ οὗ τὸ δεύτερον ἠμφισβητήσαμεν, 271

^c οὐχ ἴσταται] καταλύεται A. B.
m. sec. Gesn. marg.

141.

^a Sic A. Scil. V. 111. Simpl.
Θουκυδίδου Trinc.

^b οἱ τινες] εἰ τινες A. B.

^c εἰ δὲ τοὺς ἥσσους] πρὸς δ. τ. ἤτ-
τους A. εἰς δ. τ. ἤ. Trinc.

142.

^a Sic A. Trinc.

^b ἀρετῆς] κὸ ετῆς (sic) Trinc.

^c ταῖς κατὰ πόλιν] τῶν κατὰ τὴν
πόλιν A.

^d ὑπ' ἐξουσίης τε καὶ τοῦ ἀνεπιπλή-
κτου. Itaque τὰς ἀπεστῶσης ἀρε-
τῆς] Ita edd. Gesnerus in marg.
Locus in graeco non est integer.

Idem vertit: Sic abeunte virtu-
te, idque irrevocabili, quia potentis
sunt, et metuunt neminem, om-
ne malorum genus producent. Cod.
A. habet sine lacunæ indicio, ὑπ'
ἐξουσίης τε καὶ τοῦ ἀνεπιπλήκτου τῶς
ἀπεστῶσης ἀ. ο. α. χ. γ. Si verba
parenthesi inclusa abessent, lo-
cum lacuna laborare nemo suspi-
caretur.

143.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b ὀφειλεμένη] ὀφειλευμένη A.

144.

^a Sic A. Scil. p. 476. A. Simpl.
Πλάτωνος Trinc.

^b περὶ οὗ] περὶ ἧν καὶ B.

σκεφώμεθα, τὸ ἀδικοῦντα δίδοναι δίκην ἄρα μέγιστον τῶν κακῶν ἐστίν, ὡς σὺ ᾄου, ἢ μείζον τὸ μὴ δίδοναι, ὡς αὖ ἐγὼ ᾄμην. Σκοπώμεθα δὲ τῆδε· τὸ δίδοναι δίκην καὶ τὸ κολάζεσθαι δικαίως ἀδικοῦντα, ἄρα τὸ αὐτὸ καλεῖς; Ἐγώ γε. Ἐχεις οὖν λέγειν, ὡς οὐχὶ ^d τὰ γε δίκαια πάντα καλὰ ἐστὶ καθόσον καὶ δίκαια; καὶ διασκεψάμενος εἶπέ. Ἀλλὰ μοι δοκεῖ, ὦ Σώκρατες. Σκόπει δὴ καὶ τόδε· ἄρα εἴ τις τί ποιεῖ, ἀνάγκη τί εἶναι, καὶ πάσχειν ὑπὸ τούτου ^{io} τοῦ ποιοῦντος; Ἐμοιγε δοκεῖ. Ἄρα τοῦτο πάσχον, ὃ τὸ ποιοῦν ποιεῖ, καὶ τοιοῦτον οἷον ποιεῖ τὸ ποιοῦν; λέγω δὲ τοιοῦνδε· εἴ τις τύπτει, ἀνάγκη τι τύπτεσθαι; Ἀνάγκη. Καὶ εἰ σφόδρα τύπτει ἢ ταχὺ ὁ τύπτων, οὕτω καὶ τὸ τυπτόμενον τύπτεσθαι; Ναί. Τοιοῦτον ἄρα ^f πάθος τῶν τυπτομένων ἐστίν, οἷον ἂν τὸ τύπτον ^g ποιῇ. Πάνυ γε. Οὐκ οὖν καὶ εἰ καί τις, ἀνάγκη τι καίεσθαι; Πῶς γὰρ οὐ; Καὶ εἰ σφόδρα γε ^h καὶ εἰ ἀλγεινῶς, οὕτως καίεσθαι τὸ καιόμενον, ²⁰ ὡς ἂν τὸ καιῖον καιῆ. Πάνυ γε. Οὐκ οὖν καὶ εἰ τέμνει τις, ὁ αὐτὸς λόγος; ⁱ τέμνεται γάρ τι. Ναί. Καὶ εἰ μέγα γε ἢ βαθὺ τὸ τμήμα ἢ ἀλγεινόν, τοιοῦτον τμήμα τέμνεται τὸ τεμνόμενον, οἷον τὸ τέμνον τέμνει; Φαίνεται. Συλλήβδην δὴ ὅρα, εἰ ὁμολογεῖς ὃ ἄρτι ἔλεγον περὶ πάντων, οἷον ἂν ποιῇ τὸ ποιοῦν τοιοῦτον τὸ πάσχον πάσχειν. Ἀλλ' ὁμολογῶ. Τούτων δὴ ὁμολογουμένων, τὸ δίκην δίδοναι πότερον πάσχειν τί ἐστίν, ἢ ποιεῖν; Ἀνάγκη, ὦ Σώκρατες, πάσχειν. Οὐκ οὖν ὑπὸ τίνος ποιοῦντος; Πῶς γὰρ οὐ; ὑπὸ γε τοῦ κολάζοντος. Ὁ δὲ ὀρθῶς κολάζων δικαίως κολάζει; Ναί.

^c ὡς αὖ] ὡς ἂν A. m. p.

^d τὰ γε] τὰ δὲ A.

^e ποιοῦν] ποιοῦν ποιεῖ Trinc.

^f πάθος] πάθης B.

^g ποιῇ] ποιῆ A. Mox καί τις om.

B. καὶ τὸ καιόμενον A.

^h καὶ εἰ ἀλγεινῶς] εἰ om. Trinc.

ⁱ τέμνεται γάρ τι. καί] Al. plura adduntur usque ad initium sequentis hic loci: Οὐκοῦν χρημάτων. GESNER. Addidimus reliqua ex A.

Δίκαια ποιῶν, ἢ οὐ; Δίκαια. Οὐκ οὖν ὁ κολαζόμενος, δίκην δίδους, δίκαια πάσχει; Φαίνεται. Τὰ δὲ δίκαιά που ^k καλὰ ὁμολογεῖται; Πάνυ γε. Τούτων ἄρα ὁ μὲν ποιεῖ καλὰ, ὁ δὲ πάσχει, ὁ κολαζόμενος; Ναί. Οὐκ οὖν εἶπερ καλὰ, ἀγαθὰ; ἢ γὰρ ἡδέα ἢ ὠφέλιμα; Ἀνάγκη. Ἀγαθὰ ἄρα πάσχει ὁ δίκην δίδους; Ἐοικεν. Ὀφελεῖται ἄρα; Ναί. Ἄρα ἤνπερ ἐγὼ ὑπολαμβάνω τὴν ὠφέλειαν; βελτίων τὴν ψυχὴν γίνεταί, εἶπερ δικαίως κολάζεται; Εἰκός γε. Κακίας ἄρα ψυχῆς ἀπαλλάττεται ὁ δίκην δίδους; Ναί. Ἄρ' οὖν τοῦ μεγίστου ἀπαλλάττεται κακοῦ; Ὡς δὲ δὲ σκοπεῖ ἐν χρημάτων κατασκευῇ ἀνθρώπου κακίαν ἄλλην τινα ἐνοραῖς ἢ πενίαν; Οὐκ, ἀλλὰ πενίαν. Τί δ'; ἐν σώματος κατασκευῇ κακίαν φήσαις ἀσθένειαν εἶναι, καὶ νόσον, καὶ αἰσχὸς, καὶ τὰ τοιαῦτα; Ἐγαγε. Οὐκ οὖν καὶ ἐν ψυχῇ ἡγῆ πονηρίαν τινα εἶναι; Πῶς γὰρ οὐ; Ταύτην οὖν οὐκ ἀδικίαν καλεῖς καὶ ἀμαθίαν καὶ δειλίαν καὶ τὰ τοιαῦτα; Πάνυ μὲν οὖν. Οὐκ οὖν χρημάτων καὶ σώματος καὶ ψυχῆς, τριῶν ὄντων, τρίττας ¹ εἰρηκας πονηρίας, πενίαν, νόσον, ἀδικίαν; Ναί. Τίς τούτων τῶν πονηριῶν αἰσχίστη; οὐχ ἡ ἀδικία, καὶ συλλήβδην ἢ τῆς ψυχῆς πονηρία; Πολύ γε. Εἰ δὴ αἰσχίστη, καὶ κακίστη; Πῶς, ὦ Σώκρατες, λέγεις; Ὡδί. Ἀεὶ τὸ αἰσχίστον, ἤτοι λύ-³⁰ πην μεγίστην ^m παρέχον, ἢ βλάβην, ἢ ἀμφοτέρων, αἰσχιστόν ἐστιν ἐκ τῶν ⁿ ὁμολογημένων ἐν τῷ ἔμπροσθεν. Μάλιστα. Αἰσχιστόν δὲ ἀδικία, καὶ ζύμπασα ψυχῆς πονηρία, νῦν δὴ ὁμολογεῖται ἡμῖν; Ὁμολογεῖται γάρ. Οὐκ οὖν ^o ἢ ἀνιαρῶτατόν ἐστι, καὶ ἀνία ὑπερβάλλον, αἰσχιστόν τούτων ἐστίν, ἢ βλάβη, ^p ἢ ἀμφοτέρα; Ἀνάγκη. Ἄρ'

^k κατὰ Α.

α

¹ εἰρηκας] εἰρηκ Α.^m παρέχον] παρέχον Β.ⁿ ὁμολογημένων] ὁμολογουμένων Α.

ὁμολογουμένων Trinc.

^o ἢ] εἰ Α. Trinc.^p ἢ ἀμφοτέρα] deest ἢ Trinc.

οὐν ἀλγεινότερόν ἐστι τοῦ ἠπένεσθαι καὶ κάμνειν τὸ ἀδικον εἶναι, καὶ ἀκόλαστον, καὶ δειλὸν, καὶ ἀμαθῆ; Οὐκ ἔμοιγε δοκεῖ, ὦ Σώκρατες, ἀπὸ τούτων γε. Ὑπερφυεῖ τινι 40 ἄρα ἵως μεγάλη βλάβη καὶ κακῶ θαυμασίῳ ὑπερβάλλουσα τὰ ἄλλα ἢ τῆς ψυχῆς πονηρία, αἰσχιστόν ἐστι πάντων· ἐπειδὴ οὐκ ἀλγηδόνι γε [ὡς ὁ σὸς] λόγος. Ὡς οὕτως φαίνεται. Ἀλλὰ μὴν που τὸ μεγίστη βλάβη ὑπερβάλλον, μέγιστον ἂν κακὸν εἴη τῶν ὄντων. Ναί. Ἡ ἀδικία ἄρα καὶ ἡ ἀκολασία, καὶ ἡ ἄλλη ψυχῆς πονηρία, μέγιστον τῶν ὄντων κακῶν ἐστι. Φαίνεται. Τίς οὖν τέχνη πενίας ἀπαλλάττει; οὐ χρηματιστικῆ; Ναί. Τῆς δὲ νόσου, οὐκ ἰατρικῆ; Ἀνάγκη. Τίς δὲ πονηρίας καὶ ἀδικίας; Εἰς 50 μὴ οὕτως εὐπορεῖς, ὡδὲ σκόπει· ποῖ ἄγομεν, καὶ παρὰ τίνας τοὺς κάμνοντας τὰ σώματα; Παρὰ τοὺς ἰατροὺς, ὦ Σώκρατες, φῆς. Ποῖ δὲ τοὺς ἀδικούντας, καὶ ἀκολασταίνοντας; Παρὰ τοὺς δικαστὰς λέγεις. Οὐκ οὖν δίκην δάσσοντας; Φημί. Ἄρ' οὖν οὐ δικαιοσύνη τινὶ χρώμενοι κολάζουσιν οἱ ὀρθῶς κολάζοντες; Δῆλον ὅτι. Χρηματιστικὴ μὲν ἄρα πενίας ἀπαλλάττει, ἰατρικὴ δὲ νόσου, δίκη δὲ ἀκολασίας καὶ ἀδικίας. Φαίνεται. Τί τούτων κάλλιστόν ἐστιν 272 ὧν λέγεις; Τίνων λέγεις; Χρηματιστικῆς, ἰατρικῆς, δίκης. Πολὺ διαφέρει, ὦ Σώκρατες, ἡ δίκη. Οὐκ οὖν αὖ ἤτοι ἡδονὴν πλείστην ποιεῖ, ἢ ὠφέλειαν, ἢ ἀμφοτέρα, ἢ εἴπερ κάλλιστόν ἐστιν; Ναί. Ἄρ' οὖν τὸ ἰατρεύεσθαι ἡδύ ἐστι, καὶ χαίρουσιν οἱ ἰατρευόμενοι; Οὐκ ἔμοιγε δοκεῖ. Ἀλλὰ ὠφέλιμόν γε. Ἡ γάρ; Ναί. Μεγάλου γὰρ κα-

¹ πένεσθαι] γενέσθαι B.

² καὶ] ὡς A. Trinc. βλάβη us-
que ad μεγίστη om. B. Trinc.

³ φαίνεται] οὕτως φ. A.

⁴ τῆς δὲ] τίς δὲ A.

⁵ εὐπορεῖς] ἀπορεῖς Trinc.

⁶ δὴ] δὲ B.

⁷ καὶ ἀδικίας om. B.

⁸ τίνων λέγεις om. B.

⁹ χρηματιστικῆς] χρηματικῆς A.

¹⁰ πλείστην] ἢ πλείστην A.

¹¹ εἴπερ] εἴπερ A.

¹² ἄρ' οὖν—ναί om. B. Sequentia
addidimus ex A. ubi mox μέγала.

κοῦ ἀπαλλάττεται, ὥστε ^d λυσιτελεῖ ὑπομείναι τὴν ἀλγηδὸνα καὶ ὑγίῃ εἶναι. Πῶς γὰρ οὐ; Ἄρ' οὖν οὕτως ἂν περὶ σῶμα εὐδαιμονέστατος ἄνθρωπος εἴη ἰατρευόμενος, ἢ μὴ δὲ κάμνων ἀρχή; Δηλονότι μὴ δὲ κάμνων. Οὐ γὰρ τοῦτ' ἦν εὐδαιμονία, ὡς εἴοικε, κακοῦ ἀπαλλαγῇ, ἀλλὰ τὴν ἀρχὴν μὴ δὲ κτῆσις. Ἔστι ταῦτα. ^e Τί δὲ; ἀβλιώτερος πότερος δυοῖν ἐχόντοιν κακόν, εἴτε ἐν σώματι εἴτε ἐν ψυχῇ, ὁ ἰατρευόμενος, καὶ ὁ ἀπαλλαττόμενος τοῦ κακοῦ, ἢ ὁ μὴ ἰατρευόμενος, ἔχων δέ; Οὐκ οὖν τὸ δίκην δίδοναι μεγάλου κακοῦ ἀπαλλαγῇ ἦν, πονηρίας; Ἦν γάρ. Σωφρονίζει γὰρ πού καὶ δικαιοτέρους ποιεῖ καὶ ἰατρικὴ γίνεται πονηρίας ἢ δίκη. Ναί. Εὐδαιμονέστατος μὲν ἄρα ὁ μὴ ἔχων κακίαν ἐν ψυχῇ, ἐπειδὴ μέγιστον τῶν κακῶν ἐφάνη. Δῆλον δὲ. Δεύτερος δὲ πού ὁ ἀπαλλαττόμενος. Ἔοικεν. Οὗτος δ' ἦν ὁ νοουθετούμενός τε καὶ ἐπιπληττόμενος καὶ δίκην δίδούς. Ναί. Κἀκίστ' ἄρα ζῆ ὁ ἔχων καὶ μὴ ἀπαλλαττόμενος. Φαίνεται. Οὐκ οὖν οὗτος τυγχάνει ὧν, ^f ὅς ἂν μέγιστα ἀδικῶν καὶ χρώμενός μεγίστη ἀδικία διαπράξῃται ὥστε μῆτε νοουθετεῖσθαι μῆτε κολάζεσθαι μῆτε δίκην δίδοναι, ὡσπερ σὺ φῆς Ἀρχέλαον παρεσκευάσθαι καὶ τοὺς ἄλλους τυράννους καὶ ῥήτορας καὶ δυνάστας; Σχέδον γάρ πού οὗτοι, ὧ ἄριστε, τὸ αὐτὸ διαπεπραγμένοι εἰσιν, ὡσπερ ἂν τις τοῖς νοσήμασι συνισχόμενος διεπράξατο μὴ δίδοναι δίκην τῶν περὶ τὸ σῶμα ἁμαρτημάτων τοῖς ἰατροῖς μὴ δὲ ἰατρευέσθαι, φοβούμενος, ὡσπερ ἂν ^g εἰ παῖς, τὸ καίεσθαι καὶ τὸ τέμνεσθαι, ὅτι ἀλγεινόν. Ἡ οὐ δοκεῖ καὶ σοὶ οὕτως; Ἔμοι γε. Ἄγνοῶν γε, ὡς εἴοικεν, οἷόν ἐστιν ἡ ὑγίεια καὶ ἡ ἀρετὴ τοῦ σώματος. Κινδυνεύουσι γὰρ ἐκ τῶν νῦν ἡμῖν ὁμολογημένων τοιοῦτόν τι ποιεῖν καὶ οἱ τὴν δίκην φεύγοντες, ὧ Πῶλε, τὸ ἀλγεινόν ^h αὐτοῦ καθορᾶν, πρὸς δὲ τὸ ὠφέλιμον τυφλῶς ἔχειν,

^d λυσιτελεῖ A.^f ὧν A.^g εἰ εἴποις A.^e τίς δὲ—πότερον A.^h αὐτὸ A.

καὶ ἀγνοεῖν ὅσα ἀθλιώτερόν ἐστι μὴ ὑγιοῦς σώματος μὴ ὑγιεῖ ψυχῇ συνοικεῖν, ἀλλὰ σαθρᾶ καὶ ἀδικῶ καὶ ἀνοσίῳ ὄθεν καὶ πᾶν ποιῶσιν ὥστε δίκην μὴ δίδοναι, μὴ δὲ ἀπαλλάττεσθαι τοῦ μεγίστου κακοῦ, καὶ χρήματα παρασκευαζόμενοι καὶ φίλους καὶ ὅπως ἂν ὧσιν ὡς πιθανώτατοι λέγειν.

145 ^a Τοῦ αὐτοῦ Νόμων ἦ.

Τέχνην γὰρ ἱκανὴν, πολλῆς ἀσκήσεως ἅμα καὶ μαθημάτων πολλῶν δεομένην, κέκτηται πολίτης ἀνὴρ, ^b τὸν κοινὸν ¹⁰ τῆς πόλεως κόσμον σώζων καὶ κτῶμένος, οὐκ ἐν παρέργῳ δεόμενον ἐπιτηδεύειν. Δύο δὲ ἐπιτηδεύματα ἢ δύο τέχναις ἀκριβῶς διαπονεῖσθαι σχεδὸν οὐδεμία φύσις ἱκανὴ ^c τῶν ἀνθρωπίνων.

146 ^a Πλάτωνος ἐκ τοῦ Ἀλκιβιάδου.

Τί δὲ δὴ πόλις; τίνος ^b παραγιγνομένου καὶ ἀπογιγνομένου, βελτίαν τε γίγνεται καὶ ἄμεινον θεραπεύεται καὶ διοικεῖται; Ἐμοὶ μὲν δοκεῖ, ὡς Σώκρατες, ὅτ' ἂν φιλία μὲν αὐτοῖς γίγνηται πρὸς ἀλλήλους, τὸ δὲ μισεῖν τε καὶ στασιάζειν ἀπογίγνηται. Ἄρ' οὖν φιλίαν λέγεῖς ὁμόνοϊαν, ἢ δι- ²⁰ χόνοϊαν; ^c Ὁμόνοϊαν. Διὰ τίνα οὖν τέχνην ὁμονοοῦσιν αἱ πόλεις περὶ ἀριθμούς; Διὰ τὴν ἀριθμητικὴν. Τί δέ; οἱ ἰδιῶται, οὐ διὰ τὴν αὐτὴν; ^d Ναί. Οὐκ οὖν καὶ αὐτὸς αὐτῶ ἕκαστος; Ναί. Διὰ τίνα δὲ τέχνην αὐτὸς αὐτῶ ἕκαστος ὁμονοεῖ περὶ σπιθαμῆς καὶ πήχεως, ^e ὅποτερον μεῖζον; οὐ διὰ τὴν μετρητικὴν; Τί μὴν; Οὐκ οὖν καὶ οἱ ἰδιῶται ἀλλήλοισ καὶ αἱ πόλεις; ^f Ναί. Τί δέ;

145.

^a Sic A. Scil. p. 846. Deest lemma Trinc. ^c ὁμόνοϊαν—τίνα οὖν habet A. in marg.

^b τὸν κοινὸν] τὸ κοινὸν Trinc.

^c τῶν ἀνθρωπίνων om. A. Trinc.

146.

^a Sic A. Scil. p. 126. B.

^b παραγιγνομένου] παραγένομένου A.

^d ναί. καὶ] ναί. οὐκοῦν καὶ A.

^e ὅποτερον] πότερον A.

^f ναί om. A. Sequentia post σταθμοῦ addidimus ex A. ubi τί δὲ αἱ περὶ σ.

περὶ σταθμοῦ οὐχ ὡσαύτως; Φημί. Ἦν δὲ σὺ λέγεις ὁμόνοιαν, τίς ἐστί, καὶ περὶ τοῦ, καὶ τίς αὐτὴν ἑτέχην παρασκευάζει, καὶ ἄρα ἤπερ πόλει, αὐτὴ καὶ ἰδιώτῃ, αὐτῷ τε πρὸς αὐτὸν καὶ πρὸς ἄλλον; Εἰκός γε. Τίς οὖν ἐστί; μὴ κάμης ἀποκρινόμενος, ἀλλὰ προθυμοῦ εἰπεῖν. Ἐγὼ μὲν οἶμαι φιλίαν τε λέγειν καὶ ὁμόνοιαν, ἤπερ πατὴρ τε καὶ υἱὸν φιλῶν ὁμοιοεῖ, καὶ μήτηρ, καὶ ἀδελφὸς ἀδελφῶ, καὶ γυνὴ ἀνδρὶ. Οἶε οὖν ἂν, ὧ Ἀλκιβιάδῃ ἀνδρα γυναικὶ περὶ ταλασιουργίας δύνασθαι ὁμοιοεῖν, τὸν μὴ ἐπιστάμενον τῇ ἐπισταμένῃ; Οὐ δῆτα. Οὐδέ γε ἢ δεῖ οὐδέν· γυναικεῖον γὰρ τοῦτο μάθημα. Ναί. Τί δέ; γυνὴ ἀνδρὶ περὶ ὀπλιτικῆς δύναται ἂν ὁμοιοεῖν, μὴ μαθοῦσα; Οὐ δῆτα. Ἀνδρεῖον γὰρ τοῦτο ἴσως ἂν φαίης εἶναι; Ἐγωγε. Ἐστὶν ἄρα τὰ μὲν γυναικεῖα, τὰ δὲ ἀνδρεῖα μαθήματα, κατὰ τὸν σὸν λόγον. Πῶς δ' οὔ. Οὐκ ἄρα ἐν γε τούτοις ἐστὶν ὁμόνοια γυναιξὶ πρὸς ἀνδρας. Οὐ. Οὐδ' ἄρα φιλία, εἴπερ φιλία ὁμόνοια ἦν. Οὐ φαίνεται. ¹⁷ Ἦι ἄρα αἱ γυναῖκες τὰ αὐτῶν πράττουσιν, οὐ φιλοῦνται ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν. Οὐκ εἰσικεν. Οὐδ' ἄρα οἱ ἄνδρες ὑπὸ τῶν γυναικῶν, ἢ τὰ αὐτῶν. Οὐ. Οὐδ' αὖ ἄρα ταύτῃ οἰκοῦνται αἱ πόλεις, ὅτ' ἂν τὰ αὐτῶν ἕκαστοι πράττωσιν. Οἶμαι γ' ἔγωγε, ὧ Σώκρατες. Πῶς λέγεις, φιλίας μὴ παρουσίας, ἧς ἔφαμεν ἐγγινομένης εὖ οἰκεῖσθαι τὰς πόλεις, ἄλλως δ' οὔ; Ἀλλά μοι δοκεῖ καὶ κατὰ ταῦτ' αὐτοῖς φιλία ἐγγίνεσθαι, ὅτι τὰ αὐτῶν ἕκαστοι πράττουσιν. Οὐκ ἄρτι γε. Νῦν δὲ πῶς αὖ λέγεις; ὁμοιοίας μὴ ἐγγινομένης φιλία ἐγγίνεται; ἢ οἷόν τε ὁμόνοιαν ἐγγίνεσθαι περὶ τούτων, ὧν οἱ μὲν ἴσασιν, οἱ δ' οὔ; Ἀδύνατον. Δίκαια δὲ πράττουσιν, ἢ ἄδικα, ὅτ' ἂν τὰ αὐτῶν ἕκαστοι πράττωσι; Δίκαια· πῶς γὰρ οὔ; Τὰ δίκαια οὖν πραττόντων ἐν τῇ πόλει τῶν πολιτῶν, φιλία οὐκ ἐγγίγνεται πρὸς

ἑτέχην A.

ἢ δὲ A.

ἢ εἰ A. Infra id. οὐδέν ἄρα.

ἀλλήλους; Ἀνάγκη οὖν δοκεῖ μοι, ὦ Σώκρατες. Τίν' οὖν ποτε λέγεις τὴν φιλίαν ἢ ὁμόνοιαν, περὶ ἧς δεῖ ἡμᾶς σοφούς 30 τε εἶναι καὶ εὐβούλους, ἵνα ἀγαθοὶ ἄνδρες ᾦμεν;

147. ^a Ἐν ταυτῶ.

Οὐκ ἄρα τειχῶν, οὐδὲ τριήρων, οὐδὲ νεωρίων δέονται αἱ πόλεις, ὦ Ἀλκιβιάδη, εἰ μέλλουσιν ^b εὐδαιμονήσειν, οὐδὲ πλῆθους, οὐδὲ μεγεθους, ἀνευ ἀρετῆς. Οὐ μέντοι. ^c Εἰ δὴ μέλλεις τὰ τῆς πόλεως ^d πράξειν ὀρθῶς καὶ καλῶς, ἀρετῆς σοι ^e μεταδοτέον τοῖς πολίταις. Πῶς γὰρ οὐ; Δύναίτο δ' ἂν τις μεταδίδοναι ^f ὃ μὴ ἔχει; Καὶ πῶς; Αὐτῷ ἄρα σοι πρῶτον κτητέον ἀρετὴν, καὶ ἄλλω, ὅς μέλλει μὴ ἰδίᾳ μόνον ^g αὐτοῦ ^h τε καὶ τῶν αὐτοῦ ἀρξέειν καὶ ἐπιμελησέσθαι, ἀλλὰ πόλεως καὶ τῶν τῆς πόλεως. Ἀληθῆ λέγεις. Οὐκ ἄρα ἐξουσίαν σοι οὐδ' ἀρχὴν παρασκευαστέον σαυτῷ ποιεῖν ὅτι ἂν βούλη, οὐδὲ τῇ πόλει· ἀλλὰ δικαιοσύνην καὶ σωφροσύνην. Φαίνεται. Δικαίως μὲν γὰρ πράττοντες καὶ σωφρόνως, ⁱ σύ τε καὶ ἡ πόλις, θεοφιλῶς πράξετε. Εἰκός γε. Καὶ, ὃ πέρ γε ἐν τοῖς πρόσθεν ἐλέγομεν, εἰς τὸ θεῖον καὶ ^j λαμπρὸν ὄραντες πράξετε. ^k Φαίνεται. Ἀλλὰ μὴν ἐνταυθὰ ^l 50 γε βλέποντες, ὑμᾶς τε αὐτοὺς καὶ τὰ ὑμέτερα ἀγαθὰ κατόψεσθε καὶ γνώσεσθε. Ναί. Οὐκ οὖν ὀρθῶς καὶ εὖ πράξετε; Ναί. Ἀλλὰ μὴν οὕτω γε πράττοντας ὑμᾶς ἐθέλω ἐγγυήσασθαι ἢ μὴν εὐδαιμονήσειν. Ἀσφαλῆς γὰρ εἰ ἐγγυητής. Ἀδίκως δὲ πράττοντες εἰς τὸ ἄθεον καὶ τὸ σκοτεινὸν βλέποντες, ὡς τὰ εἰκότα, ὅμοια τούτοις πράξετε ἀγνοοῦντες ὑμᾶς αὐτούς. Ἔοικεν. Ὡς γὰρ, ὦ φίλε Ἀλ-

147.

^a Sic A. Sc. p. 134. B.

^b εὐδαιμονήσειν] εὐδαιμονεῖν A.

^c εἰ δὴ] εἰ δὲ A. Μοχ τὰ om. A.

^d πράξαι] πράξειν A.

^e μεταδοτέον] μεταδιδόναι A.

^f ὃ μὴ ἔχει] εὖ μὴ εἶλα A.

^g τε καὶ] γε καὶ A.

^h σὴ τε] σύ τε A.

ⁱ λαμπρὸν] τὸ λαμπρὸν A.

^k φαίνεται. Dedimus reliqua ex

A. ubi infra l. ἡμέτερα—ἡμᾶς—
ἡμῖν. et ἀγαθὸν pro ἄθεον.

κιβιάδη, ἐξουσία μὲν ἢ ποιεῖν ὁ βούλεται, ¹ νῦν δὲ μὴ ἔχει, τί τὸ εἶκος συμβαίνειν ἰδιώτῃ ἢ καὶ πόλει; οἶον, νοσοῦντι ἐξουσίας οὔσης δρᾶν ὁ βούλεται, νῦν ἰατρικὸν μὴ ἔχοντι, τυραννοῦντι δὲ, ὡς μὴ δ' ἐπιπλήττοι τις αὐτῶ, τί τὸ συμβησομενον; Ἄρ' οὐχ ὡς τὸ εἶκος, διαφθαρῆναι τὸ σῶμα; Τί δ'; ^m ἐν νῆι εἴ τῷ ἐξουσία εἴη ποιεῖν ὁ δοκεῖ, νῦν τε καὶ ἀρετῆς κυβερνητικῆς ἐστερημένῳ, καθορᾶς ὁ ἂν ζυμβαίῃ αὐτῷ τε καὶ τοῖς ⁿ συνναύταις; Ἐγώ γε, ὅτι ἀπόλοιτο πάντες ἄν. Οὐκ οὖν ὡσαύτως ἐν πόλει τε καὶ πάσαις ἀρχαῖς καὶ ἐξουσίαις ἀπολειπομέναις ἀρετῆς ἔπεται τὸ κακῶς πράττειν; Ἄνάγκη. Οὐκ ἄρα τυραννίδα χρῆ, ὃ ἄριστε Ἀλκιβιάδη, παρασκευάζεσθαι οὔτε ἑαυτῶ, οὔτε τῇ πόλει, εἰ μέλλετε εὐδαιμονεῖν, ἀλλ' ἀρετῆν. Ἀληθῆ λέγεις. Πρὶν δὲ γε ἀρετῆν ἔχειν, τὸ ἀρχεσθαι ἄμεινον ὑπὸ τοῦ βελτίονος ἢ τὸ ἀρχεῖν ἀνδρὶ, οὐ μόνον παιδί. Φαίνεται. Οὐκ οὖν τό γ' ἄμεινον καὶ κάλλιον; Ναί. Τὸ δὲ κάλλιον, πρεπωδέστερον; Πῶς δ' οὔ; Πρέπει ἄρα τῷ κακῷ δουλεύειν ἄμεινον γάρ. Ναί. Δουλοπρεπὲς ἄρα ἢ κακία. Φαίνεται. Ἐλευθεροπρεπὲς δ' ἢ ἀρετή. Ναί. Οὐκ οὖν φεύγειν χρῆ, ὃ ἔταιρε, τὴν δουλοπρέπειαν; Μάλιστα γε, ὃ Σώκρατες. Αἰσθάνῃ δὲ νῦν πῶς ἔχεις, δουλοπρεπῶς, ἢ οὔ; Δοκῶ μοι καὶ μάλα σφόδρα αἰσθάνεσθαι.

148 ^a Ξενοφῶντος ἐν τῷ ἢ τῆς Κύρου παιδείας.

Ἐννοήσατε γὰρ ^b δῆ, τίς ἂν, πόλις πολεμία ὑπὸ μὴ πειθομένων ἀλοίῃ; ἢ τίς δ' ἂν φιλία ὑπὸ μὴ πειθομένων ^c διαφυλαχθείῃ; ποῖον δ' ἂν ἀπειθοῦν στρατεύμα νίκης ^d τύχοι; πῶς δ' ἂν μᾶλλον ἠττῶνται ἐν ταῖς μάχαις ἄνθρωποι,

¹ νῦν δὲ μὴ ἔχει A.

^m ἐννοῖ εἴη τῷ A.

ⁿ σὺν αὐτοῖς A.

148.

^a Sic A. Scil. VIII. 1, 2.

^b δῆ τις] δῆ om. A. Trinc. Mox

πόλις om. Trinc.

^c διαρκεσθείῃ] διαφυλαχθείη A.

Gesn. marg.

^d τύχοι] τύχη Trinc.

ἢ ἐπεὶδ' ἂν ἄρξωνται ἑἰδία ἕκαστος ἑπεὶ σωτηρίας βουλευέσθαι; τί δ' ἂν ἄλλο ἀγαθὸν ἡτελεσθείη ὑπὸ μὴ πειθομένων²⁷³ ἰτοῖς κρείττοσι; ποῖαι δὲ πόλεις νομίμως^κ ἂν οἰκήσειαν; ποῖοι δ' οἴκοι σταθείησαν; πῶς δ' ἂν νῆες ὅποι δέῃ ἀφίκοιντο; ἡμεῖς δὲ, ἢ ἂν ἔχομεν ἀγαθὰ, διὰ τί ἄλλο μᾶλλον κατεπράξαμεν, ἢ διὰ τὸ πείθεσθαι τῶν ἄρχοντι;—Εἰ τοίνυν μέγιστον ἀγαθὸν τὸ πείθαρχεῖν φαίνεται εἰς τὸ καταπράττειν τὰ ἀγαθὰ, εὔϊστε ὅτι ὁ τὸ αὐτὸ τοῦτο καὶ εἰς τὸ διασῶζειν ἂν δέῃ μέγιστον ἀγαθὸν ἔστιν.

10

149 ἂ Πλάτωνος Πολιτείας β.

^β Ἡμέτερον ἑ δ' ἂν εἴη ἔργον, ὡς ἔοικεν, εἴπερ οἰοί τε ἔσμεν ἐκλέξασθαι τίνες τε καὶ ποῖαι φύσεις ἐπιτήδεια εἰς πόλεως φυλακὴν. Ἡμέτερον μέντοι. Μὰ Δί, ἦν δ' ἐγὼ, οὐκ ἄρα φαῦλον πρᾶγμα ἡράμεθα, ὅμως δὲ οὐκ ἀποδεικναιτέον, εἰς ὅσον δὴ δύναμις παρήκει. Οὐ γὰρ οὖν, ἔφη. Οἶει οὖν τι, ἦν δ' ἐγὼ, ἂν διαφέρειν τὴν φύσιν γενναίου σκύλακος εἰς φυλακὴν νεανίσκου εὐγενοῦς; Τὸ ποῖον λέγεις; Οἶον, ὅζον τέ που δέῃ αὐτοῖν ἑκάτερον εἶναι ἑπρὸς αἴσθησιν, καὶ²⁰ ἑλαφρὸν πρὸς τὸ αἰσθανόμενον διακάθειν, καὶ ἰσχυρὸν αὖ ἑὰν δέῃ ἑλόντα διαμάχεσθαι. Δεῖ γὰρ οὖν, ἔφη, πάντων τούτων. Καὶ μὴν ἀνδρείον γε, εἴπερ εὔμαχεῖται. Πῶς δ' οὐ; Ἀνδρείος δ' εἶναι ἄρ' ἂν ἑθέλοι ὁ μὴ θυμοειδής, ἑἴτε ἑππος, εἴτε κύων, εἴτε ἄλλο ὅτιοῦν ζῶον; ἢ οὐκ ἑννενόηκας, ὡς ἑμαχόν τε καὶ ἀνίκητον θυμὸς, οὐ παρόντος, ἑψυχὴ πᾶσα

^ε ἑἰδία ἕκαστος] ἕκαστος ἑἰδία A.^ἑ ἑπεὶ σωτηρίας] ἑπεὶ τῆς αὐτοῦ σωτηρίας Gesn. marg.^ἑ ἄλλο om. Trinc.^ἑ ἑτελεσθείη] ἑτελεῖσθαι A. Trinc.^ἑ ἑτοῖς κρείττοσι om. A. Trinc.^ἑ οἰκήσειαν] διοικήσειαν B.^ἑ δέῃ] δὴ B.^ἑ ἂν ἔχομεν] τὰ ἔχομεν A. τανῦν Trinc.^ἑ ἄλλο] ἄλλων A. Trinc.^ἑ τὸ αὐτὸ τοῦτο καὶ] καὶ αὐτὸ τοῦτο A.

149.

^ἑ Sic A. Scil. II. p. 374. E.^ἑ Ἡμέτερον usque ad ἑννενόηκα om. A.^ἑ δ'] δὴ Gesn. marg.^ἑ διαφέρειν] διαφέρων B. Mox ἑκατέρων Trinc.^ἑ πρὸς αἴσθησιν om. N. Trinc.^ἑ ἑἴτε ἑππος] εἴτε om. N. Trinc.^ἑ ψυχὴ— ἀήττητος om. B.

πρὸς πάντα ἄφοβός τε καὶ ἀήττητος; Ἐννεοήκᾳ. Τὰ μὲν τοίνυν τοῦ σώματος οἷον δεῖ τὸν φύλακα ^b εἶναι τῆς πόλεως δῆλα; Ναί. Καὶ μὴν καὶ τὰ τῆς ψυχῆς, ⁱ ὅτι γε θυμοειδῆ; ³⁰ ^k Καὶ τοῦτο. Πῶς οὖν, ἦν δ' ἐγὼ, ὦ Γλαύκων, οὐκ ἄγριοι ^l ἀλλήλοισ τε ἔσονται καὶ τοῖς ^m ἀλλοτρίοις πολίταις, ὄντες τοιοῦτοι τὰς φύσεις; Μὰ Δί', ἦ δ' ὅς, οὐ ραδίως. Ἄλλὰ μέντοι δεῖ γε ⁿ πρὸς μὲν τοὺς οἰκείους πράους αὐτοὺς εἶναι, πρὸς δὲ τοὺς πολεμίους, χαλεπούς· εἰ δὲ μὴ, οὐ ^o μενοῦσιν ἄλλους σφᾶς διελέσαι, ἀλλ' αὐτοὶ ^p φθῆσονται αὐτὸ δράσαντες. Ἀληθῆ, ἔφη. Τί οὖν, ἦν δ' ἐγὼ, ποιήσομεν; πόθεν πρᾶνόν τε ἅμα καὶ ^{pp} μεγαλόθυμον ἦθος εὐρήσομεν; ἐναντία ⁴⁰ γάρ που θυμοειδεῖ πράξει φύσις. Φαίνεται. Ἄλλὰ μὲν τοι ^q τούτων γε ὁποτέρου ἂν στέρηται, φύλαξ ἀγαθὸς οὐ μὴ γένηται. Ταῦτα δὲ ἀδύνατοις ἔοικεν· καὶ οὕτω δὴ ζυμβαίνει ἀγαθὸν φύλακα ἀδύνατον γενέσθαι. Κινδυνεύει, ἔφη. Καὶ ἐγὼ ἀπορήσας τε καὶ ἐπισκεψάμενος τὰ ἔμπροσθεν, εἶπον, Δικαίως, ἦν δ' ἐγὼ, ὦ φίλε, ἀποροῦμεν· ἥς γὰρ προυθέμεθα εἰκόνοσ ἀπελείφθημεν. Πῶς λέγεις; ἔφη. Οὐκ ἐννεοήσαμεν ὅτι ἄρα τοιαῦταί εἰσι φύσεις οἷας ἡμεῖς οὐκ ᾤθημεν, ἔχουσαι τάναντία ταῦτα; Ποῦ δῆ; Ἴδοι μὲν ἂν τις καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς ζώοις, οὐ μὲντ' ἂν ἥκιστα (ἐν ᾧ) ἡμεῖς παρεβάλλομεν τῷ φύλακι. Οἶσθα γὰρ πού τῶν γενναίων κυνῶν ὅτι τούτο αὐτῶν φύσει τὸ ἦθος· πρὸς μὲν τοὺς συνήθεις τε καὶ γνωρίμους ὡς οἷον τε πραοτάτους εἶναι, πρὸς δὲ τοὺς ἀγνωῆτας τάναντία. Οἶδα μέντοι, ἔφη. Τοῦτο μὲν ἄρα, ἦν δ' ἐγὼ, δυνατόν· καὶ οὐ παρὰ φύσιν ζητοῦμεν τοιοῦτον εἶναι τὸν φύλακα. Οὐκ ἔοικεν. Ἄρ' οὖν σοι δοκεῖ

^b εἶναι] εἶναι τῆς πόλεως A.

ⁱ ὅτι γε] ἔτι γε B. ὅσα γε A.

^k καὶ τοῦτο usque ad φύσεις habet A. in marg.

^l ἀλλήλοισ] ἄλλοις A.

^m ἀλλοτρίοις] ἀλλήλοισ Trinc.

ⁿ πρὸς μὲν] μὲν om. A.

^o μενοῦσιν] μονοῦσιν B. περιμενοῦσιν Gesn. marg.

^p φθάσονται] φθῆσονται A. B.

^{pp} μεγάλθυμον Trinc.

^q τούτων] τούτου A. Post γένηται sequentia addidimus ex A.

^r οὐ τῶν A. et mox οὐκ pro ἄς.

ἔτι τοῦδε προσθεῖσθαι ὁ φυλακτικὸς ἐσόμενος, πρὸς τῶ θυμοειδῆ ἔτι προσγενέσθαι φιλόσοφος τὴν φύσιν; Πῶς δῆ; ἔφη, οὐ γὰρ ἐνοῶ. Καὶ τοῦτο, ἦν δ' ἐγὼ, ἐν ταῖς κυσὶ κατόψει, ὃ καὶ ἄξιον θαυμάσαι τοῦ θηρίου. Τὸ ποῖον; Ὅτι ὄν μὲν ἂν ἴδῃ ἀγνώστα, μίσει καὶ χαλεπαίνει, οὐδὲν κακὸν πεπονθῶς· ὄν δ' ἂν γνῶριμον, ἀσπάζεται, καὶ μηδὲν πάποτε ὑπ' αὐτοῦ ἰπεπόνθη ἀγαθόν· ἢ οὕτω τοῦτο ἐθαύμασας; Οὐ πάνυ, ἔφη, μεχρὶ τούτου προσέσχον τὸν νοῦν· ὅτι δέ που ὁ δρᾷ ταῦτα, δῆλον.

150 ^a Ἐν ταυτῶ.

Φιλόσοφος δῆ καὶ θυμοειδῆς καὶ ἰσχυρὸς καὶ ταχὺς ἡμῖν τὴν φύσιν ἔσται, ὁ μέλλων καλὸς καὶ ἀγαθὸς φύλαξ ἔσεσθαι πόλεως. Παντάπασι μὲν οὖν, ἔφη.

151 ^a Πλάτωνος Πολιτείας Τρίτης.

Εἰ ἄρα τὸν πρῶτον λόγον διασώσομεν, τοὺς φύλακας ἡμῖν τῶν ἄλλων πασῶν ^b δημιουργιῶν ἀφειμένους ^c δεῖν εἶναι δημιουργοὺς ἐλευθερίας τῆς πόλεως πάνυ ἀκριβεῖς, καὶ μηδὲν ἄλλο ἐπιτηδεύειν, ὅ τι μὴ εἰς ταῦτο φέροι· οὐδὲν δὲ ^d δῆ δεοὶ ἂν αὐτοὺς ἄλλο πράττειν, οὐδὲ μιμῆσθαι, ^e εἰ δὲ μιμῶνται, μιμῆσθαι τὰ τούτοις προσήκοντα εὐθύς ἐκ παίδων, ⁵⁰ ἀνδρείους, σώφρονας, ὀσίους, ἐλευθέρους, καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα· τὰ δὲ ἀνελεύθερα ^f μήτε ποιεῖν, μήτε δεινοὺς εἶναι ^g μιμήσασθαι, μηδ' ἄλλο μηδὲν τῶν αἰσχυρῶν, ἵνα μὴ ἐκ τῆς μιμήσεως τοῦ εἶναι ἀπολαύσωσιν. ^h Ἡ οὐκ ἤσθησαι, ὅτι αἱ μιμήσεις, εἰ ἂν ἐκ νέων πόρρω διατελέσωσιν, εἰς ἤθη τε καὶ

^a πεπόνθει A.

^b ἄρα A.

150.

^a Sic A. Scil. p. 376. C. Deest locus edd.

151.

^a Sic A. Scil. p. 395. B.

^b δημιουργῶν] δημιουργιῶν A. δημιουργιῶν ἀφειμένους Gesn. marg. vul-

gō ἀφειλομεν, οὐς.

^c δεῖ εἶναι] δεῖν εἶναι. Gesner. marg. Mox ἀκριβεῖς Trinc.

^d δῆ δεοὶ] δῆ om. B.

^e εἰ δὲ μιμῶνται μιμῆσθαι om.

A. Trinc.

^f μήτε ποιεῖν om. B.

^g μιμήσασθαι] αἰσθάνεσθαι Trinc.

^h ἢ οὐκ—διατελέσωσιν om. B.

φύσιν καθίστανται, καὶ κατὰ σῶμα, καὶ φωνάς, καὶ κατὰ τὴν διάνοιαν. Καὶ μάλα, ἢ δ' ὅς.

152^a Ἐν ταυτῷ.

Τὸ δὴ μετὰ τούτου, τί ἂν ἡμῖν διαιρετέον εἴη; ἄρ' οὐκ αὐτῶν τούτων οἱ τινες ἄρξουσίν τε καὶ ἄρξονται; Τί μὴν; Οὐκ οὖν ὅτι μὲν πρεσβυτέρους τοὺς ἄρχοντας δεῖ εἶναι, νεωτέρους δὲ τοὺς ἀρχομένους; Δῆλον. Καὶ ὅτι γε τοὺς ἀρίστους αὐτῶν τούτων; Καὶ τοῦτο. Οἱ δὲ γεωργῶν ἀριστοὶ ἄρ' οὐ γεωργικώτατοι γίνονται; Ναί. Ἐπειδὴ φυλάκων αὐτοὺς ἀρίστους δεῖ εἶναι, ἄρ' οὐ φυλακικωτέρους πόλεως; Ναί. Οὐκ οὖν φρονίμους τε εἰς τοῦτο δεῖ ὑπάρχειν, καὶ δυνατοὺς, καὶ ἔτι κηδεμόνας τῆς πόλεως; Ἔστι ταῦτα. Κήδοιτο δ' ἂν τις μάλιστα τούτου, ὃ τυγχάνει φιλιῶν; Ἀνάγκη. Καὶ μὴν τοῦτό γ' ἂν μάλιστα^b φιλοῖ, ᾧ συμφέρειν ἡγοῖτο ταῦτα καὶ ἑαυτῷ, καὶ ὅτι μάλιστα ἐκείνου μὲν εὖ πράττοντος οἶοιτο συμβαίνειν καὶ ἑαυτῷ εὖ πράττειν, μὴ δὲ τουναντίον; Οὕτως, ἔφη. Λεκτέον ἄρα ἐκ τῶν ἄλλων φυλάκων τοιοῦτους ἄνδρας, οἱ ἂν σκοποῦσιν ἡμῖν φαίνονται παρὰ πάντα τὸν βίον, ὃ μὲν ἂν τῇ πόλει ἡγήσωνται συμφέρειν, πάσῃ προθυμία ποιεῖν, ὃ δ' ἂν μὴ, μηδεὶν τρόπῳ πράττειν ἂν ἐθέλειν. Ἐπιτήδειοι γὰρ, ἔφη. Δοκεῖ δὴ μοι τηρητέον αὐτοὺς εἶναι ἐν ἀπάσαις ταῖς ἡλικίαις, εἰ φυλακικοὶ εἰσι τούτου τοῦ δόγματος, καὶ μήτε γοητεύομενοι μήτε βιαζόμενοι οἱ ἐκβάλλοιεν ἐπιλανθανόμενοι δόξαν τὴν τοῦ ποιεῖν δεῖν ἂ τῇ πόλει βέλτιστα. Τίνα, ἔφη, λέγεις τὴν ἐκβολήν; Ἐγὼ σοί, ἔφη, ἐρῶ. Φαίνεται μοι δόξα ἐξιέναι ἐκ διανοίας, ἢ ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως· ἐκουσίως μὲν, ἢ ψευδῆς τοῦ μεταμανθάνοντος, ἀκουσίως δὲ πᾶσα ἢ ἀληθῆς. Τὸ μὲν τῆς ἐκουσίως, ἔφη, μανθάνω, τὸ δὲ τῆς ἀκουσίως δέομαι μαθεῖν. Τί δέ; οὐ καὶ σὺ ἡγῆ, ἔφη 274

152.

^a Sic A. Scil. p. 412. B. Vulgo

desunt usque ad δέομαι μαθεῖν.

^b φιλεῖ ὡς Α.

ἐγὼ, τῶν μὲν ἀγαθῶν ἀκουσίως στέρεσθαι τοὺς ἀνθρώπους, τῶν δὲ κακῶν ἐκουσίως; ἢ οὐ τὸ μὲν ἐφεῦσθαι τῆς ἀληθείας κακόν, τὸ δὲ ἀληθεύειν, ἀγαθόν; ἢ οὐ τὰ ὄντα δοξάζειν, ἀληθεύειν δοκεῖ σοι εἶναι; Ἄλλ', ἢ δ' ὅς, ὀρθῶς λέγεις, καὶ μοι δοκοῦσιν ἄκοντες ἀληθοῦς ^b δόξης στερίσκεσθαι. Οὐκ οὖν κλαπέντες, ἢ γοητευθέντες, ἢ βιασθέντες τοῦτο πάσχουσιν; Οὐδὲ νῦν, ἔφη, μανθάνω. Τραγικῶς ἄρα, ἦν δ' ἐγὼ, κινδύ-¹⁰ νεῶ λέγειν· ^c κλαπέντας γάρ, τοὺς ^d μεταπεισθέντας λέγω, καὶ τοὺς ἐπιλανθανομένους, ὅτι τῶν μὲν χρόνος, τῶν δὲ λόγος ἐξαιρούμενος, λανθάνει. Νῦν γὰρ που μανθάνεις; Ναί. Τοὺς τοίνυν βιασθέντας λέγω, οὓς ἐὰν ὀδύνη τις ἢ ἀλγηδὼν μεταδοξάσαι ποιήσῃ. Καὶ τοῦτο, ἔφη, ἔμαθον, καὶ ὀρθῶς λέγεις. Τοὺς μὲν γοητευθέντας, ^{dd} ὡς ἐγ' ὤμαι, καὶ σὺ φαίης εἶναι, οἱ ἂν μεταδοξάσωσιν, ἢ ὑφ' ἡδονῆς ^e κληθέντες, ἢ ὑπὸ ²⁰ φόβου τὶ δέισαντες. Ἔοικε γὰρ, ἢ δ' ὅς, γοητεύειν πάντα ὅσα ^f ἀπατά. Ὁ τοίνυν ἄρτι ἔλεγόν, ζηητέον, τίνες ἄριστοι φύλακες τοῦ παρ' αὐτοῖς δόγματος, ^g (τοῦ ὡς ποιητέον. Ὁ δ' ἂν τῇ πόλει ἀεὶ δοκῶσι βέλτιστον εἶναι αὐτοῖς ποιεῖν) τηρητέον δὴ εὐθὺς ἐκ παίδων προθεμένοις ἔργα, ἐν οἷς ἂν τις τὸ τοιοῦτον μάλιστα ἐπιλανθάνοιτο, καὶ ἐξαπατῶτο· καὶ τὸν μὲν μνήμονα καὶ δυσεξαπάτητον, ἐγκριτέον· τὸν δὲ μὴ, ἀποκριτέον. Ἡ γὰρ; Ναί. Καὶ πόνων γε ^h αὖ καὶ ³⁰ ἀλγηδόνων ἀγῶνας αὐτοῖς θετέον, ἐν οἷς ταυτὰ ⁱ ταῦτα τηρητέον. Ὁρθῶς, ἔφη. Οὐκ οὖν, ἦν δ' ἐγὼ, καὶ τρίτου εἶδους τοῦ τῆς γοητείας ἀμιλλαν ποιητέον, καὶ θεατέον, ὥσπερ τοὺς πῶ-

^b δόξης] λόγου A. p. m.

^c κλαπέντες] κλαπέντας Trinc.

^d μεταπεισθέντας] μεταπισθέντας

B. ...

^{dd} οὗς Trinc.

^e κληθέντες] κληθέντας A. Trinc.

^f ἀπατά] ἀπατά Trinc.

^g (τοῦ ὡς ποιητέον. Ὁ δ' ἂν τῇ πόλει ἀεὶ δοκῶσι βέλτιστον εἶναι αὐτοῖς

ποιεῖν)] τοῦτο ὃ ἂν τῇ πόλει δοκῶσι βέλτιστον εἶναι. Gesn. marg. ποιητέον τοῦτο ὃ ἂν τ. π. δ. β. ε. exempl. Platonis. τὸν δὲ μὴ ἀποκριτέον om. Tr.

^h ἀλγηδόνων] ἀλγηδόνων καὶ A. καὶ πόνους τε αὖ καὶ ἀλγηδόνων καὶ ἀγῶνας Trinc.

ⁱ ταῦτα om. A. ἐν ἀνθρώποις ταῦτα τηρητέον Trinc.

λους ἐπὶ τοὺς ψόφους τε καὶ θορύβους ἄγοντες^κ σκοποῦσιν εἰ φοβεροί, ὡς νέους ὄντας εἰς δέγματα κομιστέον, καὶ εἰς ἡδονὰς αὐτῶν μεταβλητέον, βασανίζοντας πολὺ μᾶλλον ἢ χρυσὸν ἐν πυρὶ, εἰ δυσγοήτετος καὶ εὐσχήμεων ἐν ἅπασιν φαίνεται, φύλαξ αὐτοῦ ὢν ἀγαθός, καὶ τῆς μουσικῆς, ἢ ἔμάνθανεν, εὐρυθμόν τε καὶ εὐάρμοστον ἑαυτὸν ἐν πᾶσι τούτοις παρασχών· οἷος δὲ ἂν (ὢν) καὶ ἑαυτῶ καὶ πόλει χρησιμώτατος εἴη· καὶ τὸν αἰεὶ ἐν τε παισὶ καὶ νεανίσκοις καὶ ἀνδράσι βασανιζόμενον, καὶ ἀκήρατον ἐκβαίοντα, καταστατέον ἄρχοντα τῆς πόλεως καὶ φύλακα, καὶ τιμὰς δότεον καὶ ζῶντι καὶ τετελευτηκότι, τάφων τε καὶ τῶν ἄλλων μνημείων μέγιστα ἄγερα λαγχάνοντα· τὸν δὲ μὴ τοιοῦτον ἀποκρίτεον. Τοιαύτη τις, ἣν δ' ἐγὼ, ὦ Γλαύκων, δοκεῖ μοι ἢ ἐκλογὴ εἶναι καὶ κατάστασις τῶν ἀρχόντων τε καὶ φυλάκων, ὡς ἐν τύποις, μὴ δὲ ἀκριβείας εἰρῆσθαι. Καὶ ἐμοὶ, ἣ δ' ὅς, οὕτω πη φαίνεται. Ἄρ' οὖν ὡς ἀληθῶς ὀρθότατον καλεῖν τούτους μὲν φύλακας παντελεῖς τῶν τε ἔξωθεν πολεμίων, τῶν τε ἐντὸς φίλων, ὅπως μὴ βουλήσωνται, οἱ δὲ μὴ δυνήσονται κακουργεῖν· τοὺς δὲ νέους, οὓς δὴ νῦν φύλακας ἐκαλοῦμεν, ἐπικούρους τε καὶ βοηθοὺς τοῖς τῶν ἀρχόντων δόγμασιν.

153 ^α Ἐν ταυτῶ.

Ὁ μέντοι ἄρτι ἐλέγομεν, ἄξιον, ὅτι δεῖ αὐτοὺς τῆς ὀρθῆς τυχεῖν παιδείας, ἢ τις ποτ' ἐστίν, εἰ μέλλουσι^β τὸ μέγιστον ἔξειν πρὸς τῶ ἡμερῶ εἶναι αὐτοῖς τε καὶ τοῖς φυλαττομένοις ὑπ' αὐτῶν. Καὶ ὀρθῶς γε, ἣ δ' ὅς. Πρὸς τοίνυν τῇ παιδείᾳ ταύτῃ φαίη ἂν τις νῦν ἔχων δεῖν καὶ τὰς οἰκήσεις καὶ τὴν ἄλλην οὐσίαν τοιαύτην αὐτοῖς παρεσκευάσθαι, ἥτις μῆτε

^κ σκοποῦμεν] σκοποῦσιν A. Trinc.

¹ οὕτω] οὕτως A. Post ἀγαθὸς multa addidimus ex A.

^μ ἢ ὅ A.

^ρ ἄγερα A.

153.

^α Sic A. Scil. p. 416. B. Vulgo desunt usque ad πρῶτον μὲν.

^β τὸν et mox τὸ ἡμερον A.

τοὺς φύλακας ὡς ἀρίστους ἀναγκάσει αὐτοὺς κακουργεῖν, μήτε ἐπαίρει περὶ τοὺς ἄλλους πολίτας. Καὶ ἀληθῶς γε φήσει. Ὅρα δὴ, εἶπον ἐγὼ, εἰ τοιοῦνδε τινα τρόπον δεῖ αὐτοὺς ἤν τε καὶ οἰκεῖν, εἰ μέλλουσι τοιοῦτοι ἔσσεσθαι. Πρῶτον μὲν, οὐσίαν^b κεκτημένον οὐδεμίαν μηδένα ἰδίαν, ἢν μὴ πᾶσα ἀνάγκη^c ἔπειτα οἰκησιν καὶ ταμιεῖον μηδενὶ εἶναι μηδὲν τοιοῦτον, εἰς ὃ οὐ πᾶς ὁ βουλόμενος εἴσεισι τὰ δ' ἐπιτήδεια, ὅσων δέονται ἄνδρες ἀθληταὶ πολέμου, σώφρονές τε καὶ ἀνδρεῖοι, ταξάμενους παρὰ τῶν ἄλλων^e πολιτῶν, δέχσθαι μισθὸν τῆς^d φυλακῆς τοσοῦτον, ὅσον^e μήτε περιεῖναι αὐτοῖς εἰς τὸν ἐνιαυτὸν, μήτε ἐνδεῖν· φοιτῶντας δ' εἰς χρυσίον^e σίτια, ὥσπερ^e ἐξεστρατοπεδευμένους, κοινῇ^h ζῆν· χρυσίον δὲ καὶ ἀργύριον εἰπεῖν αὐτοῖς, ὅτι θεῖον παρὰ θεῶν αἰεὶ ἐν τῇ ψυχῇ ἔχουσι, καὶ οὐδὲν προσδέονται τοῦ ἀνθρωπέιου, οὐδὲ ὅσια τὴν ἐκείνου κτήσιν τῇ τοῦ ἰθνητοῦ χρυσοῦ κτήσει ζυμμιγνύντας μιαίνειν· διότι πολλὰ καὶ ἀνόσια περὶ τὸ τῶν πολλῶν νόμισμα γέγονε, τὸ παρ' ἐκείνοις δὲ ἀκήρατον, ἀλλὰ μόνοις αὐτοῖς τῶν ἐν τῇ πόλει μεταχειρίζεσθαι, καὶ ἄπτε-²⁷⁵σθαι χρυσοῦ καὶ ἀργύρου οὐ θέμις, οὐδὲ ὑπὸ τὸν αὐτὸν ὄροφον ἰέναι, οὐδὲ περιάψασθαι, οὐδὲ^k πίνειν ἐξ ἀργύρου ἢ χρυσοῦ, καὶ οὕτω μὲν σώζοιτό τε ἂν, καὶ σώζοιεν τὴν πόλιν· ὁπότε δὲ^l αὐτοὶ γῆν τε ἰδίαν καὶ οἰκίας καὶ νομίσματα κτήσονται, οἰκονόμοι μὲν καὶ γεωργοὶ ἀντὶ φυλάκων ἔσονται, δεσπότες δὲ καὶ ἐχθροὶ ἀντὶ ζυμμάχων τῶν ἄλλων πολιτῶν γενήσονται· μισοῦντες δὲ καὶ μισούμενοι, καὶ ἐπιβου-¹⁰

^a ζεῖν A.^b κεκτημένον] κεκτημένων A. B. Trinc. Mox μηδὲ pro οὐδὲ A.^c πολιτῶν om. A.^d φυλακικῆς] φυλακῆς A. Trinc.^e μήτε περιεῖναι] μὴ περιεῖναι A.^f ὥσπερ] ὡς A.^g ἐξεστρατοπεδευμένους] Al. deest

ἐξ syllaba. GESNER.

^h ζῆν] ζεῖν A.ⁱ ἰθνητοῦ om. B.^k πίνειν] πείλειν B. πῖλειν τῷ ἀργύρου Trinc.^l αὐτοὶ γῆν τε ἰδίαν] αὐτοῦ τὴν τε ἰδέαν A. Trinc.

λεύοντες καὶ ἐπιβουλευόμενοι, διάζουσι πάντα τὸν βίον, πολὺ πλείον καὶ μᾶλλον ^m δεδιότες τοὺς ἔνδον, ἢ τοὺς ἔξωθεν πολεμίους, θέοντες ἤδη τότε ἐγγύτατα ὀλέθρου, αὐτοὶ τε καὶ ἡ ἄλλη πόλις.

155. ^a Πλάτωνος Πολιτείας δ.

Νευροράφοι γὰρ φαῦλοι γενόμενοι καὶ διαφθαρέντες, καὶ ^b προσποισάμενοι εἶναι, μὴ ὄντες, ^c πόλει οὐδὲν δεινόν· φύλακες ^d δὲ νόμων τε καὶ πόλεως μὴ ὄντες, ἀλλὰ δοκοῦντες, ὁρᾶς ^e δὴ ὅτι πᾶσαν ἄρδην πόλιν ἀπολλύασι.—Τοὺς ἄλλους αὐτὸ δημιουργοὺς σκόπει εἰ τάδε διαφθείρει, ^f ὥστε καὶ κα- ²⁰ κούς γίγνεσθαι. Τὰ πῶτα δὴ ταῦτα; Πλοῦτος, ἦν δ' ἐγὼ, καὶ πενία. Πῶς δὴ; Ὡδὲ· πλουτήσας χυτρεὺς, δοκεῖ σοι ἔτι θελήσειν ἐπιμελεῖσθαι τῆς τέχνης; Οὐδαμῶς, ἔφη. Ἄργος ^g δὲ καὶ ἀμελής γενήσεται ^h μᾶλλον αὐτὸς αὐτοῦ; Πολύ γε. Οὐκ οὖν κακίων χυτρεὺς γίνεται; Καὶ τοῦτο, ἔφη, πολὺ. Καὶ μὴν καὶ ⁱ ὄργανά γε μὴ ἔχων παρέχου- σθαι ὑπὸ πενίας, ἢ τι ἄλλο τῶν εἰς τὴν τέχνην, τά τε ἔργα πονηρότερα ἐργάσεται, καὶ τοὺς υἱεῖς, ἢ ἄλλους, οὓς ἂν ^k διδάσκη, χεῖρους δημιουργοὺς διδάξεται; Πῶς δ' οὐ; Ὑπ' ³⁰ ἀμφοτέρων δὴ, πενίας τε καὶ πλούτου, χεῖρα μὲν τὰ τῶν τεχνῶν ἔργα, χεῖρους δὲ αὐτοί. Φαίνονται. Ἔτερα δὴ, ὡς ἔοικε, τοῖς ^l φύλαξιν εὐρήκαμεν, ^m ἃ παντὶ τρόπῳ φυλακτέον, ὅπως μὴ ποτε αὐτοὺς λήσῃ εἰς τὴν πόλιν παραδύνα. Τὰ πῶτα ταῦτα; Πλοῦτος, ἦν δ' ἐγὼ, καὶ πενία, ὡς τοῦ

^m δεδιότες] ὑποδεδιότες A. δεδειότες Trinc.

155.

^a Sic A. Scil. p. 421.

^b προσποισάμενοι] προποισάμενοι Trinc.

^c πόλει—δοκοῦντες om. B.

^d δὲ νόμων] δὲ om. A.

^e γε] δὴ A. δὲ Trinc.

^f ὥστε καὶ] καὶ om. Trinc. et mox δδε pro δδε.

^g γὰρ] δὲ A.

^h μᾶλλον om. B.

ⁱ ὄργανά γε] ὄργανά τε Trinc.

^k διδάξῃ] διδάσκη A. διδάσκει Tr.

^l φύλαξιν] φυλάξασιν A. εἰρήκα-
μεν Trinc.

^m ἅπαντι] ἃ παντὶ A.

μὲν τροφήν ^η τε καὶ ἀργίαν καὶ νεωτερισμὸν ἐμποιοῦντος, τοῦ
δὲ ^ο ἀνελευθερίαν καὶ κακουργίαν πρὸς τῷ ^ρ νεωτερισμῷ.

Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη.

40

156 : ^α Ἐν ταυτῷ.

Οὔτοι, ἦν δ' ἐγὼ, ὦ ἀγαθὲ Ἀδείμαντε, ὡς ^β δόξειεν ἂν τις, ταῦτα πολλὰ καὶ μεγάλα αὐτοῖς ^ο προστάττομεν, ἀλλὰ πάντα φαῦλα, εἴαν τὸ λεγόμενον ^δ ἐν μέγα φυλάττωσι, ^ε μᾶλλον δὲ ἀντὶ μεγάλου, ἰκανόν. Τί τοῦτο; ἔφη. Τὴν παιδείαν, ἦν δ' ἐγὼ, καὶ τροφήν· εἴαν γὰρ εὖ παιδευόμενοι μέτριοι ἄνδρες γίγνωνται, πάντα ταῦτα ῥαδίως διόψονται, καὶ ἄλλα γε ὅσα νῦν ἡμεῖς παραλείπομεν, τὴν τε τῶν γυναικῶν κτήσιν καὶ γάμων, καὶ παιδοποιίας· ὅτι δεῖ ταῦτα, ⁵⁰ κατὰ τὴν παροιμίαν, πάντα ὅτι μάλιστα κοινὰ τὰ ^ε τῶν φίλων ποιεῖσθαι. Ὀρθότατα γὰρ, ἔφη, γίγνοιτ' ἂν. Καὶ μὴν, εἶπον, πολιτεία, εἴαν περ' ἀπαξ ὀρμήσῃ, ^ε εὖ ἔρχεται, ὥσπερ κύκλος αὐξανομένη· τροφή γὰρ καὶ παιδείσις χρηστὴ σωζομένη, φύσεις ἀγαθὰς ἐμποιεῖ, καὶ αὖ φύσεις ^η χρησταί, τοιαύτης παιδείας ἀντιλαμβανόμεναι, ἔτι βελτίους ^ι τῶν προτέρων φύονται εἰς τε τᾶλλα καὶ εἰς τὸ γεν- 276 νᾶν, ὥσπερ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ζώοις. Εἰκὸς γ', ἔφη. Ὡς τοίνυν διὰ βραχέων εἰπεῖν, τούτου ἀνθεκτέον τοῖς ἐπιμεληταῖς τῆς πόλεως, ὅπως ἂν αὐτοὺς μὴ λάθῃ διαφθαρέν, ἀλλὰ παρὰ πάντα αὐτὸ ^κ φυλάττωσι, τὸ μὴ νεωτερίζειν περὶ γυμναστικὴν τε καὶ μουσικὴν ^λ παρὰ τὴν τάξιν, ἀλλ' ὡς οἶον τε

^η τε καὶ] τε om. Trinc.

^ο ἀνελευθερίαν] ἐλευθερίαν A.

^ρ νεωτερισμῷ] νέω περισσῶ B.

156.

^α Sic A. Scil. p. 423.

^β δόξειεν] δείξειεν A. Trinc. Mox ἄπερ pro αὐτοῖς Trinc.

^ο προστάττομεν] προστάττωμεν A.

^δ ἐν] μὴ ἐν A. μὴ ἐν Trinc.

^ε μᾶλλον] καλὸν A.

^ε τῶν φίλων] τῶν om. A. Trinc.

^ε ἐξέρχεται] εὖ ἔρχεται A. Gesn. marg.

^η χρησταί] χρηστᾶς A.

^ι τῶν προτέρων] καὶ τ. τ. A. et mox ἄλλα pro τᾶλλα.

^κ φυλάττωσι] φυλάττωσι B. mox μὴ om. A. Trinc.

^λ παράταξιν] παρὰ τὴν τάξιν A. Gesn. marg.

μάλιστα φυλάττειν, φοβουμένους ὅτ' ἂν τις λέγῃ, ὡς

τὴν ἀειδὴν μᾶλλον ἐπιφρονέουσ' ἄνθρωποι,
ἢ τις ^m ἀειδόντεσσι νεωτάτῃ ἀμφιπέληται.

10

μὴ πολλάκις τὸν ποιητὴν τις ⁿ οἴηται λέγειν, οὐκ ἄσματα
νέα, ἀλλὰ τρόπον ἀδῆς νέον, καὶ τοῦτ' ^o ἐπαινεῖ· δεῖ δὲ οὐτ'
ἐπαινεῖν τὸ τοιοῦτον, οὔτε ὑπολαμβάνειν· εἶδος γὰρ καινὸν
μουσικῆς μεταβάλλειν εὐλαβητέον, ὡς ἐν ὅλῳ κινδυνεύοντα·
οὐδαμοῦ γὰρ κινοῦνται μουσικῆς τρόποι ἀνευ πολιτικῶν νό-
μων τῶν μεγίστων, ὡς φησὶ τε Δάμων, καὶ γὰρ πείθομαι.
Καὶ ἐμὲ τοίνυν, ἔφη ὁ Ἀδείμαντος, θές τῶν πεπεισμένων.
Τὸ δὲ φυλακτήριον, ἦν δ' ἐγὼ, ὡς εἴοικεν, ἐνταῦθά ποῦ οἰκο-
δομητέον τοῖς φύλαξιν ἐν μουσικῇ. Ἡ γοῦν παρανομία,
ἔφη, ῥαδίως αὐτὴ ^p λανθάνει ^q παραδυομένη. Ναί, ^r ἔφη,
ὡς ἐν ^s παιδιᾶς γε μέρει, καὶ ὡς κακὸν οὐδὲν ἐργαζομένη.
Οὐδὲ γὰρ ἐργάζεται, ^t ἔφη, ἄλλο γε, ἢ κατὰ ^u μικρὸν εἰσ-
οικησαμένη, ἡρέμα ὑπορρεῖ πρὸς τὰ ἦθη τε καὶ τὰ ἐπιτη-
δέυματα· ἐκ δὲ ^w τούτων, εἰς τὰ πρὸς ἀλλήλους ζυμβόλαια
μείζων ἐκβαίνει· ἐκ δὲ δὴ τῶν ζυμβολαίων, ἔρχεται ἐπὶ τοὺς
νόμους καὶ πολιτείας ^x σὺν πολλῇ, ὧς Σώκρατες, ἀσελγεία,
^y ἕως ἂν τελευτῶσα ἅπαντα ^z ἰδία καὶ δημοσία ἀνατρέψαι. 30
Εἶεν, ἦν δ' ἐγὼ, οὕτω τοῦτ' ἔχει. Δοκεῖ μοι, ἔφη. Οὐκ
οὔν ὁ ἐξ ἀρχῆς ἐλέγομεν, τοῖς ἡμετέροις παισὶν ἐνομοτέρου
εὐθὺς παιδιᾶς μεθεκτέον, ὡς παρανόμου γιγνομένης αὐτῆς,
καὶ παίδων τοιούτων ἐνόμους τε καὶ σπουδαίους ἐξ αὐτῶν
ἄνδρας αὐξάνεσθαι ἀδύνατον ὄν. Πῶς δ' οὐχί; ἔφη.

^m ἀειδόντεσσι] ἀδόντεσσι Trinc.

ⁿ οἴηται] οἴεται Trinc.

^o ἐπαινεῖ] ἐπαινεῖ Trinc.

^p λανθάνει] λανθάνει B. m. s.

^q περιδυομένη] παραδομένη A. et
Gesn. marg.

Ib. Melius παραδυομένη. GESN.

^r ἔφην] ἔφη A. Trinc.

^s παιδείας] παιδιᾶς Gesn. marg.

et sic infra.

^t ἔφη] ἔφην A. Trinc.

^u μικρὸν] μικρὸν B.

^w τούτων] τούτου Trinc.

^x σὺν om. A. Trinc.

^y ἕως ἂν τελευτῶσα] ὡς ἀπαυδέ-
τως A. Trinc.

^z ἰδία—δημοσία] ἰδία—δημόσια B.

ΠΕΡΙ ΝΟΜΩΝ ΚΑΙ ΕΘΩΝ. ΜΔ.

40

1 ^a Εὐριπίδου.

^γ Αρχεσθαι χρεῶν

κακούς ὑπ' ἐσθλῶν, καὶ κλύειν τῶν ^b κρεσσόνων.

2 ^a Εὐριπίδου Δικτύος.

Μὴ νεῖκος, ᾧ γεραῖε, ^b κοιράνοις τίθου.

^c σέβειν δὲ τοὺς κρατοῦντας, ἀρχαῖος νόμος.

3 ^a Μενάνδρου Ἀδελφοῖς.

^b Οὐ παντελῶς δεῖ τοῖς πονηροῖς ἐπιτρέπειν,

ἀλλ' ἀντιτάττεσθ'· εἰ δὲ μὴ, τάνῳ κάτω

ἡμῶν ὁ βίος λήσει ^c μεταστραφεῖς ὅλος.

4 ^a Εὐριπίδου Ἐρεχθεῖ.

Καὶ τοὺς πονηροὺς μὴ ποτ' αὖξειν ἐν πόλει.

50

κακοὶ γὰρ ἐμπλησθέντες, ἢ νομίσματος,

ἢ ^b πόλεος ἐμπεσόντες εἰς ἀρχὴν τινα,

σκιρτῶσιν ^c ἀδόκητ' εὐτυχησάντων δόμων.

5 ^a Μενάνδρου Ἀνδρογύνῳ.

Τὸ γὰρ σύνηθες οὐδαμῶ παροπτέον.

1.

^a Sic Trinc. Fr. inc. 41. Deest lemma A.

^b κρεσσόνων] κρεσσόνων Valcken. Diatr. p. 220.

2.

^a Sic A. Fr. 5. Deest lemma Trinc.

^b τυράννεις] Grotius edidit κοιράνοις ex Salmasii emendatione. Similis est varietas in Æschyl. Prom. 957. et alibi. Videatur Elmsleius ad Euripid. Med. 70.

^c σέβειν δὲ] Male vulgo σέβειν καὶ. [In editione tantum omnium pessima Genevensi a. 1609.] Puto autem hunc versum ex eadem esse comœdia, ita ut sequentes alterius sint personæ ad hoc dictum

excipientis. Grotius.

3.

^a Sic A. Cleric. p. 6. Simpl. Μενάνδρου Trinc.

^b Esse Philemonis apparet ex certamine. Grotius. not. mss.

^c μεταστραφεῖς] μεταστραφθεῖς B.

4.

^a Sic A. Fr. 2, 28. Simpl. Εὐριπίδου Trinc.

^b πόλεως] πόλεος Grotius.

^c ἀδόκητ' εὐτυχησάντων δόμων] ἀδικῶς εὐτυχήσαντες δόμῳ Gesn. marg. εὐτυχήσαντες δόμῳ Voss. Arsen. εὐδοκησάντων B.

5.

^a Sic A. Cleric. p. 16. Deest locus Trinc.

6 ^a Εὐριπίδου Ἰκετίδων.

^b Οὐκ ἔστιν οὐδὲν κρείσσον ἢ νόμοι πόλει
καλῶς ^c τεθέντες· ὅ τε γὰρ ἀσθενέστερος
ὁ πλούσιός τε τὴν δίκην ^d ἴσῃ ἔχει,
νικᾷ δ' ὁ μείων τὸν μέγαν δίκαι ἔχων.

7 ^a Σοφοκλῆς Αἴαντι.

^b Τοιγὰρ τὸ λοιπὸν, ^c εἰσόμεσθα μὲν θεοῖς
εἴκειν, μαθησόμεσθα δ' Ἀτρείδας σέβειν.
ἄρχοντες εἰσιν, ὥσθ' ὑπεικτέον· ^d τί μή;
καὶ γὰρ τὰ δεινὰ καὶ τὰ καρτερώτατα
τιμαῖς ὑπείκει· τοῦτο μὲν ^e νιφροστιβεῖς
χειμῶνες ἐκχωροῦσιν εὐκάρπῳ θέρει·
ἐξίσταται δὲ νυκτὸς ^f αἰανῆς κύκλος
τῇ λευκοπάλῳ φέγγος ἡμέρα φλέγειν·
^g δεινῶν τ' ἄῃμα πνευμάτων ἐκοίμισε
στένοντα πόντον, ἐν δ' ὁ παγκρατῆς ὕπνος
λύει πεδήσας, οὐδ' αἰεὶ λαβῶν ἔχει.

8 ^a Μενάνδρου.

Καλὸν οἱ νόμοι σφόδρ' εἰσίν· ὁ δ' ὄρων τοὺς νόμους
λίαν ἀκριβῶς, συκοφάντης φαίνεται.

6.

^a Sic A. Scil. v. 435. Deest
lemma Trinc.

^b Οὐκ ἔστι] Apud Euripidem
aliter hos versus legimus, in hunc
modum : Γεγραμμένων δὲ τῶν νόμων
ὁ τ' ἀσθενής Ὁ πλούσιός τε τὴν δίκην
ἴσῃ ἔχει. Ἔστιν δ' ἐνισπεῖν τοῖσιν
ἀσθενεστέροις Τὸν εὐτυχοῦντα ταῦθ'
ὄταν κλύῃ κακῶς. Νικᾷ δ' ὁ μείων τὸν
μέγαν δίκαι ἔχων. Id est : Per-
scripta sed ubi sanctio legum valet,
Ibi potens tenuisque tantundem
ferunt : Et impetitus pauper opu-
lenti probris Voces reponere audet
acceptis pares, Vincitque fretus jure
majorem minor. GROTIUS.

^c τεθέντες] τιθέντες B.

^d ἴσῃ] ὅσῃ A.

7.

^a Sic A. Sc. v. 666. Simpl.
Σοφοκλέους Trinc.

^b τοιγὰρ usque ad σέβειν om. A.
τοι pro τὸ Trinc.

^c εἰσόμεσθα] Male in Stobæo εἰ-
σόμεθα, et mox μαθησόμεθα, et de-
inde τιμῆ pro τί μή, quæ apud
Sophoclem recte exstant. GRO-
TIUS.

^d τιμῆ] τί μή A. B. Voss. τιμῆ;
Trinc.

^e νιφροστιβεῖς] νιφροστιβῆς A.

^f αἰανῆς] εἰανῆς V. αἰαδῆς A. p. m.

^g δεινῶν] δεινόν A. Voss.

8.

^a Sic A. Trinc. Cleric. p. 56.

9 ^a Πλάτωνος ἐκ τοῦ Τιμαίου.

^b Χθές που τῶν ὑπ' ἐμοῦ ρηθέντων λόγων περὶ πολιτείας ἦν τὸ κεφάλαιον, οἷά τε καὶ ἐξ οἶων ἀνδρῶν ἀρίστη κατὰ φαίνεται ^c ἂν μοι γενέσθαι. Καὶ μάλα γε ἡμῖν, ὦ Σώκρατες, ρηθεῖσα κατὰ νοῦν ἅπασιν. Ἄρ' οὖν οὐ τὸ τῶν γεωργῶν, ὅσαι τε ἄλλαι τέχναι, πρῶτον ἐν αὐτῇ χωρὶς διει-
 20 λόμεθα ἀπὸ τοῦ γένους τοῦ τῶν ^d προπολεμησόντων; Ναί. Καὶ κατὰ φύσιν δὴ δόντες τὸ καθ' αὐτὸν ἐκάστῳ πρόσφορον, ἐν μόνον ἐπιτήδευμα, ^e μίαν ἐκάστῳ τέχνην, τούτους οὐς πρὸ πάντων ἔδει πολεμεῖν, εἶπομεν, ὡς ἄρα αὐτοὺς δεῖ φύλακας εἶναι μόνον τῆς πόλεως, εἴτε τις ^f ἔξωθεν, εἰ καὶ τῶν ἐνδοθεν ἴσι κακουργήσων, ^g δικάζοντας μὲν πρῶως τοῖς ἀρχομένοις ὑπ' αὐτῶν ^h καὶ φύσει φίλοις οὔσι, χαλεποὺς ^δ ἐν ταῖς μάχαις τοῖς ἐντυγχάνουσι τῶν ἐχθρῶν γιγνομένους. ³⁰
 Παντάπασι μὲν οὖν. Φύσιν γὰρ οἶμαί τινα τῶν φυλάκων τῆς ψυχῆς ἐλεγόμεν ἅμα μὲν θυμοειδῆ ἅμα δὲ φιλόσοφον ⁱ δεῖν εἶναι διαφερόντως, ἵνα πρὸς ἑκατέρους δύναιντο ^k ὀρθῶς πρᾶοι καὶ χαλεποὶ γίγνεσθαι. Ναί. Τί ^l δὲ ^m τροφή; Ἄρ' οὐ γυμναστικῇ καὶ μουσικῇ μαθήμασί τε, ⁿ ὅσα προσήκει, τούτοις ἐν ἅπασι ^o τεθράφθαι; Πάνυ μὲν οὖν. Τοὺς δὲ γε οὕτω τραφέντας, ἐλέχθη που, μήτε χρυσὸν, μήτε ἄργυρον, μήτε μηδὲν ἄλλο ποτὲ κτῆμα ἑαυτῶν ἴδιον ⁴⁰ νομίζειν δεῖν, ἀλλ' ὡς ἐπικούρους μισθὸν λαμβάνοντας τῆς φυλακῆς παρὰ τῶν σωζομένων ὑπ' αὐτῶν, ὅσος σάφροσι μέ-

9.

Dedi ἐκάστῳ.

^a Sic A. Scil. p. 17. B. Simpl.^f ἔξωθεν] τῶν ἔξωθεν A.

Πλάτωνος Trinc.

^g δικάζοντας] διδάξαντας B.^b χθές usque ad ἐκάστῳ τέχνην om. A. που om. Trinc.^h ἄτε] καὶ A. Trinc.^c ἂν μοι] Deest ἂν Trinc.ⁱ δεῖν] δεῖ A.^d προπολεμησόντων] προπολεμησάντων Trinc. et mox om. δή.^k ὀρθῶς om. A.^e ἐκάστη τέχνη] μίαν ἐκάστην^l δαι] δὲ A. B.

τέχνην Trinc. μ. ἐκάστων τ. N.

^m τροφήν] τροφή A. τροφή Trinc.ⁿ ὅσοις] ὅσ' A. ὅσα Trinc.^o τεθράφθαι] τεθράφθαι A.

τριος, ἀναλίσκειν τε δὴ κοινῇ καὶ ῥηξυδιαιτωμένους μετ' ἀλλήλων ζῆν, ἐπιμέλειαν ἔχοντας ¹ ἀρετῆς διὰ παντός, τῶν ἄλλων ἐπιτηδευμάτων ἄγοντας σχολήν. Ἐλέχθη καὶ ταῦτα ταύτη. Καὶ μὲν δὴ καὶ περὶ γυναικῶν ἐπεμνήσθημεν, ὡς τὰς ¹ φύσεις τοῖς ἀνδράσι παραπλησίας εἶη ξυναρμοστέον, καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ² πάντα κοινὰ κατὰ τε πόλεμον καὶ κατὰ τὴν ἄλλην διαίταν δοτέον πάσαις. ³ Ταύτη καὶ ταῦ- 50
τα ἐλέγετο. Τί δὲ δὴ τὸ ⁴ περὶ τῆς παιδοποιίας; ἢ τοῦτο μὲν διὰ τὴν ⁵ ἀλήθειαν τῶν λεχθέντων εὐμνημόνευτον, ὅτι κοινὰ τὰ τῶν γάμων καὶ τὰ τῶν παίδων πᾶσιν ἀπάντων ἐτίθημεν, μηχανωμένους ὅπως μηδεὶς ποτε τὸ γεγενημένον αὐτῷ ⁶ ἰδίᾳ γνώσοιτο, νομιῶσι δὲ πάντες πάντας αὐτοὺς ὁμογενεῖς, ἀδελφὰς μὲν καὶ ἀδελφοὺς, ⁷ ὅσοι περ' ἂν τῆς πρέπουσῆς ἐν- τὸς ἡλικίας ⁸ γίγνωνται, τοὺς δὲ ⁹ ἔμπροσθεν καὶ ἄναθεν, γο- 278
νεάς τε καὶ γονέων προγόνους, τοὺς δὲ ¹⁰ εἰς τὸ κάτωθεν, ἐκ- γόνους ¹¹ παῖδας τε ἐκγόνων. Ναὶ καὶ ταῦτα εὐμνημόνευτα, ἢ λέγεις. Ὅπως δὲ δὴ κατὰ δύναμιν εὐθύς ¹² γί- γνοιθ' ὡς ἀριστοὶ τὰς φύσεις, ἄρ' οὐ μεμνήμεθα, ὡς τοὺς ἀρχοντας ἔφαμεν καὶ τὰς ἀρχούσας δεῖν εἰς τὴν τῶν γάμων σύνεργον λάβρα μηχανᾶσθαι κλήροις τισιν, ὅπως οἱ κακοὶ χωρὶς οἱ τ' ἀγαθοὶ ταῖς ὁμοίαις ἐκάτεροι ¹³ συλλήζονται, καὶ ¹⁴
μή τις αὐτοῖς ἔχθρα ¹⁵ διὰ ταῦτα γίγνηται, τύχην ἡγουμένοις αἰτίαν τῆς συλλήξεως. Μεμνήμεθα. Καὶ μὴν ὅτι γε τὰ

¹ ῥηξυδιαιτωμένους] ῥηξυδιαιτωμένου
B.

¹ ἀρετῆς διαπαντός] διαπαντὸς ἀρε-
τῆς A. ἀρετῆς om. Trinc.

¹ φύσει] φύσεις Trinc.

² πάντα om. A.

³ ταῦτα καὶ ταύτη] ταύτη καὶ ταῦ-
τα A. Mox τί δαι δὴ Trinc.

⁴ περὶ] παρὰ Trinc.

⁵ ἀλήθειαν] ἀλήθειαν A. Trinc.

⁶ ἰδίᾳ γνώσοιτο] διαγνώσοιτο A.
αὐτὸ διαγνώσοιτο Trinc.

⁷ ὅσοι περ' ἂν τῆς] ὅσοι παρ' αὐτῆς
Trinc.

⁸ γίγνωνται] γίγρονται B.

⁹ εἰς τὸ] τὰ om. B.

¹⁰ τε καὶ παῖδας] παῖδας τε A.
Trinc.

¹¹ γιγνήμεθα B. Mox ἀρίστου
Trinc.

¹² συλλέξονται] συλλέξονται A. B.
συλλήζονται Trinc. et mox συλλή-
ξεως.

¹³ διὰ om. B.

μὲν τῶν ἀγαθῶν θρεπτέον ἔφαμεν εἶναι, τὰ δὲ τῶν κακῶν εἰς τὴν ἄλλην λάθρα διαδοτέον πόλιν· ἑπαυξομένων δὲ, σκοποῦντας αἰεὶ τοὺς ἀξίους πάλιν ἀνάγειν δεῖν, τοὺς δὲ παρὰ σφίσιν ἀναξίους εἰς τὴν τῶν ἐπανιόντων χώραν μεταλλάττειν. Οὕτως. Ἐὰρ οὖν διεληλύθαμεν ἤδη, καθάπερ χθές, ὡς ἐν κεφαλαίοις πάλιν ἐπανελθεῖν, ἢ ποθοῦμέν τι τῶν ῥηθέντων; Οὐδαμῶς.

10 ^a Πλάτωνος ἐκ τοῦ Μινῶος.

Οὐκ οὖν καὶ ἐν τοῖς συγγράμμασι τοῖς περὶ τῶν δικαίων ^b καὶ ἀδίκων, καὶ ὅλως περὶ πόλεως διακοσμήσεως, ^c καὶ περὶ τοῦ ὡς χρῆ πόλιν διοικεῖν, τὸ μὲν ὀρθὸν νόμος ἐστὶ βασιλικός; τὸ δὲ μὴ ὀρθόν, οὐ δοκεῖ νόμος εἶναι ^d βασιλικὸς τοῖς μὴ εἰδόσιν· ἐστὶ γὰρ ἀνομόν. Ναί. Ὅρθῶς ἄρα ὁμολογήσαμεν νόμον εἶναι τοῦ ὄντος εὐρέσιν. Φαίνεται. Ἐτι δὲ καὶ τὸδε ἐν αὐτῷ ^e θεασώμεθα· τίς ἐπιστήμων διανεῖμαι ^f ἐπὶ γῆ τὰ σπέρματα; Γεωργός. Οὗτος δὲ τὰ ἄξια σπέρματα ἐκάστη γῆ διανέμει; Ναί. Ὁ γεωργὸς ἄρα νομεὺς ἀγαθὸς τούτων, καὶ οἱ τούτου νόμοι, καὶ διανομαὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ ὀρθαί εἰσιν; Ναί.

11 ^a ^b Τίς δὲ τὴν τῶν προβάτων ἀγέλην κράτιστος νέμειν, τί ὄνομα αὐτῷ; Ποιμὴν. Οἱ τοῦ ποιμένος ἄρα νόμοι ἀριστοὶ τοῖς προβάτοις; Ναί. Οἱ δὲ τοῦ βουκόλου τοῖς βουσί; Ναί. Οἱ δὲ τοῦ τινὸς νόμοι ἀριστοὶ ταῖς ψυχαῖς τῶν ἀνθρώπων; οὐχ οἱ τοῦ βασιλέως; ^c φάθι. Φημί δῆ.

^f ἑπαυξομένων] ἐπαυξανομένων A.
δὲ om. A. B. Trinc.

10.

^a Sic A. Scil. p. 317. C. Deest lemmá Trinc.

^b καὶ ἀδίκων om. B.

^c καὶ] τε καὶ A. Mox τὸν μὲν Trinc.

^d βασιλικός om. A. Trinc.

^e θεασώμεθα] θεασόμεθα A. Tr.

^f ἐπὶ γῆ] ἐν τῇ γῆ A. τῇ γῆ Gesn. marg. γῆ B.

11.

^a Cohærent hæc cum superioribus in A. Trinc. v. p. 318. A.

^b τίς δὲ] τίς δαί Trinc.

^c φάθι.] φασί A.

12 ^a Στωϊκῶν.

Τὸν τε νόμον σπουδαῖον ^b εἶναί φασί λόγον ὀρθόν ὄντα, ^{4c}
προστακτικὸν μὲν τῶν ποιητέον, ἀπαγορευτικὸν δὲ τῶν οὐ
ποιητέον. ^c Τοῦ δὲ νόμου ἀστέιου ὄντος, καὶ ὁ νόμιμος ἀ-
στέϊος ἀν εἶν νόμιμον μὲν ^d γὰρ εἶναι ἀνδρα καὶ ἀκολουθη-
τικὸν τῷ νόμῳ, καὶ πρακτικὸν τῶν ὑπ' αὐτοῦ προσταττομέ-
νων· νομικὸν δὲ τὸν ἐξηγητικὸν τοῦ νόμου· μηδένα δὲ τῶν φαύ-
λων μῆτε νόμιμον εἶναι, μῆτε νομικόν.

13 ^a Αἰσχίνου ἐκ τοῦ Κατὰ Τιμάρχου.

Οὐδ' ὡς ᾤετο δεῖν ὁ νομοθέτης τὸν ῥήτορα ἤκειν ἐπὶ τὸ βῆμα
τῶν λόγων ἐπιμεληθέντα πρότερον, ἀλλὰ τοῦ βίου. ⁵⁰

14 ^a Δημοκρίτου.

Κρέσσον ἀρχεσθαι τοῖσιν ἀνοήτοισιν, ἢ ἀρχεῖν.

15 Δίκη μὲν ἔστιν, ἔρδειν τὰ ^b χρῆ ἔόντα· ἀδικίη δὲ, μὴ ἔρ-
δειν τὰ χρῆ ἔόντα, ἀλλὰ παρατρέπεσθαι.16 Κατὰ δὲ ^b ζῶων ἔστιν ὧν ^c φόνου καὶ μὴ φόνου, ὧδε ἔχει·
τὰ ἀδικέοντα καὶ θέλοντα ἀδικεῖν ἀθῶος ὁ κτείνων, καὶ
πρὸς ^d εὐεστοῦν ταῦτο ἔρδειν μᾶλλον, ἢ μῆ.17 Κτείνειν χρῆ τὰ πημαίνοντα παρὰ δίκην πάντα περὶ παν- ²⁷⁹
τός· καὶ ταῦτα ^b ὁ ποιῶν, ἐπιθυμίας, καὶ δίκης, καὶ ^c θάρ-

12.

^a Sic A. Στωϊκῶν Trinc.^b εἶναι om. B.^c τοῦ δὲ νόμου ἀστέιου ὄντος] τοῦτο
δὲ νόμου ὄντως A.^d γὰρ εἶναι usque ad πρακτικὸν
om. A.

13.

^a Sic A. Scil. pag. 55. Deest
lemma Trinc.

14.

^a Sic A. Trinc. Ejusdem vi-
dentur esse nn. 15—19. Desunt
lemmata Trinc.

15.

^b χρῆ ἔόντα] χρῆθέντα bis A. etB. ex em. ἐκόντα pro ἔόντα conj.
Valckenærius, τὰ χρῆζοντα Wake-
fieldius, dubitanter.16. ^a ^b ζῶων] ζῶων ἔστιν ὧν A. Damasc.

Trinc.

^c φόνου — φόνου] φόνον — φόνον
VALCKEN.^d εὐ ἔστ' οὖν] εὐεστοῦν VALCKEN.
ad Herodot. I. 85.

17.

^b ὁ ποιῶν] ὁποιῶν A.^c θάρσεως] θάρσεως A. Damasc.
θάρσεως B. Mox. εὐθυμίας conj.
Wakefieldius.

- σεως, καὶ κτάσεως ἐν παντὶ κόσμῳ ^d μείζω μοῖραν μετέξει.
- 18 ^b Ὅκωςπερ περὶ κιναδέων τε καὶ ἐρπετέων γεγράφεται τῶν πολεμίων, οὕτω καὶ κατὰ ἀνθρώπων δοκεῖ μοι χρεῶν εἶναι ποιεῖν κατὰ νόμους τοὺς ^e πατρίους κτείνειν πολέμιον ἐν παντὶ κόσμῳ, ἐν ᾧ μὴ νόμος ἀπείργει· νόμος δὲ ἀπείργει, ἰερὰ ἐκάστοισιν ἐπιχώρια, καὶ σπονδαί, καὶ ὄρκοι. 10
- 19 ^b Κιζάλλην καὶ ληστὴν πάντα κτείνων τις ἀθῶος ἂν εἴη, καὶ ^c αὐτοχειρὴν, καὶ κελεύων, καὶ ψήφω.
- 20 ^a Ζαλεύκου Προσίμιον νόμων.

Τοὺς κατοικοῦντας τὴν πόλιν καὶ τὴν χώραν πάντας πρῶτον πεπεῖσθαι χρὴ καὶ νομίζειν θεοὺς εἶναι, ^b καὶ ἀναβλέποντας ἐς οὐρανὸν καὶ τὸν κόσμον, καὶ τὴν ἐν αὐτοῖς ^c διακόσμησιν καὶ τάξιν· οὐ γὰρ τύχης, οὐδ' ἀνθρώπων εἶναι ^d δημιουργήματα· σέβεσθαι δὲ τούτους καὶ τιμᾶν, ὡς αἰτίους ^e ὄντας ἀπάντων ἡμῖν ἀγαθῶν, τῶν κατὰ λόγον γιγνομένων. Ἐκαστον οὖν ἔχειν καὶ παρασκευάζειν δεῖ τὴν ^f αὐτοῦ ψυχὴν πάντων τῶν κακῶν καθαρὰν· ὡς οὐ τιμᾶται θεὸς ὑπ'

^d μείζω] μίζω D.

18.

^b Ὅκως B.

^c πατρίους] πατρώους A. B.

19.

^b Κιζάλλην] Deest h. v. Damasc. Perite illustrat Chishullus Antiq. Asiat. p. 100. Ceterum cohærent hæc cum superioribus in A.

^c αὐτοχειρὴν] αὐτοχειρὸς Dam. ubi et ξίφει post κελεύων legitur.

20.

^a Sic Trinc. et fere A. ubi προσίμια. De Zaleuco et legibus ejus post alios multa dedit Heynius Opusc. Acad. T. II.

^b καὶ ἀναβλέποντας] Heynius : leg. ἀναβλέπειν aut del. καί.

^c διακόσμησιν] διακόσμησιν Voss. ib. Heynius : Interpolata hæc:

abest ap. Diodor. καὶ τὸν κόσμον. tum verbum deficit θεωρεῖν, ἐπισκοπεῖν, aut simile quid : forte fuit, καὶ ἀναβλέποντας εἰς οὐρανὸν τὴν διακόσμησιν καὶ τάξιν ἐπισκοπεῖν. cf. Diodori verba. XII. 20.

^d δημιουργήματα] καὶ ταῖς διανοίαις ἐπισκοπεῖν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν διακόσμησιν καὶ τάξιν, κρίνειν οὐ τύχης οὐδ' ἀνθρώπων εἶναι ταῦτα τὰ κατασκευάσματα. ap. Diodor. At Stobæus post εἰς οὐρανὸν apponit καὶ κόσμον Pythagoricam vocem. Nisi tamen reliqua et ipsæ sententiæ Pythagoreum auctorem proderent, huic uni argumento, quod multis modis solvi potest, non tantum tribueremus, quantum Bentleius. HEYNE.

^e ὄντας] εἶναι B.

^f αὐτοῦ] ἑαυτοῦ A.

ἀνθρώπου φαύλου, οὐδὲ θεραπεύεται δαπάναις οὐδὲ τραγω-
 δίας τῶν ^ε ἀλισκομένων, καθάπερ μοχθηρὸς ἄνθρωπος·
 ἀλλ' ἀρετῇ καὶ προαιρέσει τῶν καλῶν ἔργων καὶ δικαίων.
 Διὸ ἕκαστον ^h δεῖ εἰς δύναμιν ἀγαθὸν εἶναι, καὶ πράξει
 καὶ προαιρέσει, τὸν μέλλοντα ἔσεσθαι θεοφιλῆ· καὶ μὴ φο-³⁰
 βεῖσθαι τὰς εἰς χρήματα ζημίας μᾶλλον ⁱ τῶν εἰς αἰχὴν
 τεινόντων· καὶ πολίτην ἀμείνονα ὀνομάζειν τὸν τὴν οὐσίαν
 προϊέμενον μᾶλλον τοῦ καλοῦ καὶ δικαίου. Ὅσοις δὲ μὴ
 ῥάδιον πρὸς ταῦτα τὴν ὁρμὴν ^k πεπεῖσθαι, τὴν δὲ ψυχὴν ἔχου-
 σιν εὐκίνητον πρὸς ἀδικίαν, ὧδ' ἡμῖν παρηγγέλω· πᾶσι τοῖς
 τοιούτοις πολίταις, καὶ πολίτισι, καὶ ἕξνοίοις, μεμνησθαι
 θεῶν ὡς ὄντων, καὶ δίκας ἐπιπεμπόντων τοῖς ἀδίκοις· καὶ
 τίθεσθαι πρὸ ὀμμάτων ^m τὸν καιρὸν τοῦτον, ἐν ᾧ γίνεται τὸ ⁴⁰
 τέλος ἕκαστῳ τῆς ἀπαλλαγῆς τοῦ ζῆν. Πᾶσι γὰρ ἐμ-
 πίπτει μεταμέλεια τοῖς μέλλουσι τελευτᾶν, μεμνημένοις ὧν
ⁿ ἠδικήκασι, καὶ ὁρμὴ τοῦ βούλεσθαι πάντα πεπραχθαι δι-
 καίως αὐτοῖς. Διὸ ^o δεῖ ἕκαστον παρ' ἕκαστην πράξιν αἰεὶ
 συνοικεῖν τὸν καιρὸν τοῦτον, ὡς δὴ παρόντα· οὕτω γὰρ
^p ἂν μάλιστα τοῦ ^q καλοῦ καὶ τοῦ δικαίου φροντιεῖν. Ἐὰν
 δὲ τῷ παραστῇ δαίμων κακὸς τρέπων πρὸς ἀδικίαν, διατρί-
 βειν πρὸς ναοῖς, καὶ βωμοῖς, καὶ τεμένεσι, φεύγοντα τὴν

^ε ἀλισκομένων] Diodorus habet,
 ὡς τῶν θεῶν οὐ χαιρόντων ταῖς τῶν
 πονηρῶν θυσίαις τε καὶ δαπάναις, ἀλ-
 λά ταῖς τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν δικαίαις
 τε καὶ καλαῖς ἐπιτηδεύσεσι. Pro ἀ-
 λισκομένων Bentleyus ἀλισγομένων
 ἱπριγογum emendat. Nescio an
 alia sit auctoritas idonea vocis ἀ-
 λισγεῖν contaminare quam τῶν
 LXX. Certe lenior medela loci
 ad manum est, τῶν ἀναλισκομένων.
 Verba enim sunt, ὡς εὐ τιμᾶται
 θεὸς ὑπ' ἀνθρώπου φαύλου, οὐδὲ θερα-
 पेύεται δαπάναις οὐδὲ τραγωδίαις τῶν
 ἀναλισκομένων, ἱμπensatum, κ. μ. α.

HEYNE.

^h δεῖ om. A. Voss. Trinc.

ⁱ τῶν εἰς usque ad μᾶλλον habet
 B. in marg. om. Trinc.

^k πεπεῖσθαι] ποιῆσθε B. πεπίεσθαι
 conj. Heynius. πεπειῆσθαι A.

^l ἕξνοίοις] συνοίκοις Voss.

^m τὸν καιρὸν τοῦτον] τῶν καιρῶν
 τούτων altera lectione superscripta
 Voss.

ⁿ ἠδικήκασι] ἠδίκησαν A.

^o δεῖ] δὴ A.

^p ἂν om. Voss.

^q καλοῦ] κακοῦ A.

ἀδικίαν, ὡς δέσποιναν ἀτεβεστάτην καὶ χαλεπωτάτην, ἰκε-
 τεύοντα τοὺς θεοὺς ἵ συναποτρέπειν αὐτήν. Ἴεναὶ δὲ καὶ
 πρὸς ἀνδρας δόξαν ἔχοντας ἐπ' ἀνδραγαθία, ὁ ἀκουσόμενον
 περὶ εὐδαίμονος βίου, καὶ κακῶν ἀνδρῶν τιμωρίας, ἵνα ἀπο-
 τρέπηται τῶν ἀδίκων ἔργων.

21 ἃ Ἐν ταυτῷ.

^b Δεισιδαιμονῶν δαίμονας ἀλάστορας. Πάντας δὲ ^c τι-
 μῶν τοῖς οἱ κατοικοῦντες τὴν πόλιν, καὶ τοῖς ἄλλοις
 νομίμοις τοῖς πατρίοις τοὺς θεοὺς· πάτρια δὲ εἶναι ^d τὰ
 κάλλιστα. Πεπειῆσθαι δὲ ^e τοῖς νόμοις ἅπαντας· καὶ τοὺς ²⁸⁰
 ἄρχοντας αἰδεῖσθαι, καὶ ἐξίστασθαι, καὶ ποιεῖν τὸ παραγ-
 γελλόμενον· ὡς μετὰ ^f θεοὺς, καὶ δαίμονας, καὶ ἥρωας,
 γονεῖς τε καὶ νόμοι καὶ ἄρχοντες συνέγγυς εἰσι ταῖς τιμαῖς
 παρ' ἀνθρώποις νοῦν ἔχουσι, καὶ ^g σωθησομένοις. ^h Πόλιν
 δὲ φιλαυτέραν μηδεὶς ⁱ ἄλλην ποιεῖσθω τῆς ^j αὐτοῦ πατρίδος,
 ὡς θεῶν πατρῶων νεμεσῶντων, ἀρχὴ γὰρ προδοσίας ^k φύεται
 τοῖς τοιαῦτα βουλομένοις. Ἐτι δὲ χαλεπώτερον, τῆς οἰ-
 κείας γῆς στερόμενον ζῆν ἐπ' ἀλλοτρίας· οὐδὲν γὰρ ἐστὶν
 οἰκειότερον πατρίδος. Μηδὲ ἐχθρὸν ἀκατάλλακτον μηδεὶς

^a συναποτρέπειν] ἀποτρέπειν A. et
 B. ex emend.

^b ἀκουσόμενος] ἀκουσόμενον Hey-
 nius, ἀκουσόμενος ed. Francof.

21.

^a Sic Trinc.

^b Δεισιδαιμονῶν] Locus est mul-
 tilus. Al. δεισιδαιμόνων et cohæ-
 ret superioribus. GESNER. Sic A.
 Damasc.

^c τιμῶν τοῖς οἱ] Sic Ges-
 ner. Nullam lacunam habent
 MSS. τοῖς καὶ A. m. sec. et B.
 pro τοῖς οἱ.

Ib. Locus mutilus, nec sine
 libris restituendus. Ad sensum ille
 sic forte potest constitui: πάντας

δὲ τιμῶν, οὓς τιμῶσιν ἱεροῖς οἱ κατο-
 κοῦντες τὴν πόλιν, καὶ τοῖς ἄλλοις νο-
 μίμοις τοῖς πατρίοις, τοὺς θεοὺς· πά-
 τρια δὲ ἠγεῖσθαι εἶναι τὰ κάλλιστα.
 HEYNE.

^d τὰ om. Dam.

^e τοῖς νόμοις] τοὺς νόμους A.

^f θεοῖς] τοὺς θεοὺς B.

^g σωθησομένοις] συνθησομένοις A.

^h πόλιν δὲ φιλαυτέραν] πάλιν A.
 Mox φιλικωτέραν A. B. uterque
 m. s.

ⁱ ἄλλην] ἄλλος A.

^j αὐτοῦ] ἐαυτοῦ B.

^k φύεται] φαίνεται A. in textu,
 φύεται in marg. φαίνεται B. m. s.

μηδένα νομιζέτω τῶν πολιτῶν, οἷς ¹ ἐφήκασιν οἱ νόμοι μετέχειν τῆς πολιτείας· ὡς ὁ τοιοῦτος οὔτε ἀρξάει δύναται ἂν, οὔτε δικάσαι καλῶς, τὸν θυμὸν ἔχων κυριώτερον τοῦ λογισμοῦ. Μηδεὶς δὲ λεγέτω κακῶς, μήτε κοινῇ τὴν πόλιν, μήτε ἰδίᾳ τὸν πολίτην· ἀλλ' οἱ τῶν νόμων φύλακες ἐπιμελείσθωσαν ^m τῶν πλημμελούντων, πρῶτον μὲν νοουθετοῦντες, ²⁰ εἰ δὲ μὴ ⁿ πείθονται, ζημιοῦντες. Ὅ τῶν δὲ κειμένων νόμων εἰάν τις δοκῇ μὴ καλῶς κείσθαι, ^p μετατιθέμεν ἐπὶ τὸ βέλτιον· μενόντων δὲ, πάντας πειθαρχεῖν· ^q ὑπ' ἀνθρώπων μὲν ἠττάσθαι τοὺς κειμένους νόμους, οὐ καλὸν, οὐδὲ συμφέρον· ὑπὸ δὲ νόμου ^r βέλτιον ὡς ἠττώμενον κατακρατεῖσθαι, καὶ καλὸν καὶ συμφέρον. Τοὺς δὲ ταῦτα παραβαίνοντας ^s χρῆ καὶ κολάζειν, ὡς κατασκευάζοντας τῇ πόλει μεγίστων κακῶν ἀρχὴν, ἀναρχίαν. Ἄρχοντας δὲ μὴ εἶναι αὐθάδεις, μηδὲ πρὸς ἐπῆρεια κρίνειν, μηδὲ μεμνήσθαι κρίνοντας φιλίας ἢ ³⁰ ἔχθρας, ἀλλὰ τοῦ δικαίου· οὕτω γὰρ ἀποδώσουσι τὰς κρίσεις δικαιοτάτας, καὶ τῆς ἀρχῆς ἔσονται ἄξιοι. Τοὺς μὲν οὖν δούλους προσήκει διὰ φόβον πράττειν τι τῶν δικαίων, τοὺς δ' ἐλευθέρους δι' αἰδῶ καὶ τὸ καλόν· διὸ χρῆ καὶ τοὺς ἀρχοντας εἶναι τοιούτους, ἵν' ἔχωσιν οἱ ἀρχόμενοι τοὺς ἀξίους αἰσχύνης. Ἐὰν δὲ τις βούληται τῶν κειμένων νόμων κινεῖν, ἢ ἄλλον εἰσφέρειν νόμον, εἰς βρόχον εἶρας τὸν τράχηλον, λεγέτω τοῖς ^t πολίταις περὶ αὐτοῦ· καὶ εἰ μὲν διαψηφί- ⁴⁰ ζομένων δόξῃ λελύσθαι τὸν νόμον, ἢ ὑπάρχειν τὸν εἰσφερόμενον, καὶ αὐτὸν ἀθῶον εἶναι· εἰ δὲ ὁ προὔπαρχων μάλ-

¹ ἐφήκασιν] ἐφίκασιν A.

^m τῶν πλημμελούντων] τῶν πλημμελημάτων ἢ τῶν πλημμελούντων A.

ⁿ πείθονται] πείθονται A. Dam.

^o τῶν δὲ] τῶν τε A.

^p μετατιθέμεν] μετατιθέμεν B. m.

^s. μετατιθέμεν I. Heynius.

^q ὑπ' ἀνθρώπων] Addo ὡς. GES-

NER. Hoc adoptat Heynius. F. addendum γὰρ post μὲν.

^r βέλτιον ὡς] Lego βελτίονος. GESN. Hoc item adoptat Heynius.

^s χρῆ κολάζειν] χρῆ καὶ κολάζειν A. Trine.

^t πολίταις] πολλοῖς A. sed πολίταις suprasc.

λον δοκῆ καλῶς ἔχειν, ἢ ὁ εἰσφερόμενος ἢ ἄδικος, τεθνάναι τὸν κινουῦντα ἢ εἰσφέροντα νόμον, ἐπισπασθέντος τοῦ βρόχου.

22 ^a Ἐκ τῶν Θεοφράστου.

Οἱ μὲν οὖν ὑπὸ κήρυκος κελεύουσι πωλεῖν, καὶ προκηρύττειν ἐκ πλείονων ἡμερῶν· οἱ δὲ παρ' ἀρχῆς τι, καθάπερ καὶ Πιπτακὸς παρὰ βασιλεῦσι καὶ πρυτάνει. Ἐνιοὶ δὲ προγράφειν παρὰ τῇ ἀρχῇ πρὸ ἡμερῶν μὴ ^b ἐλαττόνων ἢ ἐξή-50 κοντα, καθάπερ Ἀθήνησι, καὶ τὸν πριάμενον ἑκατοστὴν τιθέναι τῆς τιμῆς, ὅπως διαμφισβητῆσαί τε ^c ἐξῆ καὶ διαμαρτύρεσθαι τῷ βουλομένῳ, καὶ ὁ δικαίως ^d ἐωνημένος φανερός ἢ τῷ τέλει. Παρὰ δὲ τισὶ προκηρύττειν κελεύουσι πρὸ τοῦ κατακυραθῆναι πένθ' ἡμέρας συνεχῶς, εἴ τις ἐνίσταται, ἢ ἀντιποιεῖται τοῦ κτήματος ἢ τῆς οἰκίας· ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων, ὡσπερ καὶ ἐν τοῖς ^e Κυζικηνῶν.

Οἱ δὲ Θουριακοὶ τὰ μὲν τοιαῦτα πάντα ἀφαιροῦσιν, 281 οὐδ' ἐν ἀγορᾷ ^f προστάττουσιν, ὡσπερ τὰλλα, δίδοναι δὲ κελεύουσι κοιῆ τῶν γειτόνων ^g τῶν ἐγγυτάτω τρισὶ νόμισμά τι βραχὺ μνήμης ἕνεκα καὶ μαρτυρίας. ^h Ἀναγ-

21. ...

^a Sic Tr. Dam. Deest locus A.

^b ἐλαττόνων] ἔλαττον Damasc.

ἐλάττων Trinc.

^c ἐξῆ] ἐξῆς Damasc. ἐξῆσαι B.

^d ἐωνημένος] ἐωνυμένος B.

^e κυβικηνῶν] κυζικηνῶν Damasc.

Gesn. marg.

^f προστάττουσιν] vel l. πράττουσιν vel supplendum πωλεῖν statuit Heynius Opusc. Ac. II. p. 152. qui et paullo ante Θούριοι malit pro Θουριακοί.

^g τῶν ἐγγυτάτω] τοῖς ἐγγυτάτω Damasc.

^h ἀναγκαῖον] Ita necesse erat, ut vicini illi tenerentur ipsi, si res

emta non esset tradita, aut jam tradita tanquam non tradita peteretur, aut ab eo, cui tradita esset, accepta esse negaretur. Hunc quidem verborum apud Stobæum sensum esse arbitramur: ἀναγκαῖον δηλονότι, τοῖς μὲν (qui coram magistratu emptionem venditionem ex lege faciunt) τὰς ἀρχὰς ὑπευθύνους ποιεῖν, τοῖς δὲ τοὺς γείτονας (igitur non modo testes, sed quodammodo prædes habebantur hi vicini: qui aderant, ut fideiuberent, contractum fore ratum. Hinc ὑπεύθυνον esse puto, qui ex obligatione in subsidium tenentur) εἰ μὴ λάβωσιν, ἢ δις παρὰ τοῦ αὐ-

καῖον δηλονότι, τοῖς μὲν τὰς ἀρχὰς ὑπευθύνους ποιεῖν, τοῖς δὲ τοὺς γείτονας, εἰ μὴ λάβωσιν, ἢ δις^ι παρὰ τοῦ αὐτοῦ λάβωσιν, ἢ ἔχοντες μὴ λέγωσι^κ τῶν ἀναμένων. Οὐ χρὴ δ' ἀγνοεῖν, ὅτι αἱ προγραφαὶ καὶ αἱ προκηρύξεις, καὶ ὅλως^{ιο} ὅσα πρὸς τὰς ἀμφισβητήσεις ἐστὶ¹ πάντα, τὰ πλεῖστα δὲ ἔλλειψιν ἐτέρου νόμου τίθεται· παρ' οἷς γὰρ ἀναγράφῃ τῶν κτημάτων ἐστὶ καὶ τῶν συμβολαίων, ἐξ ἐκείνων ἐστὶ^m μαθεῖν εἰ ἐλεύθερα καὶ ἀνέπαφα, καὶ τὰ αὐτοῦ πωλεῖ δικαίως· εὐθύς γὰρ καὶⁿ μετεγγράφει ἢ ἀρχὴ τὸν ἐωνημένον. Ἐπεὶ^ο δὲ καὶ^p προστασίαι τινὲς ὠνοῦνται καὶ πωλοῦσιν, ἀπαλλοτριοῦν ἐθέλοντες, ὁρθῶς ἔχει καὶ πρὸς ταῦτα νομοθετεῖν, ὅπερ καὶ ποιῶσιν, ἀμὰ ταῦτά τε βουλόμενοι κωλύειν, καὶ^q τὴν ἐμφανῆ ποιεῖν, ὡσπερ ἐν τοῖς ἐνίων. Κελεύουσι γὰρ, εἰ μὲν τις οἰκίαν πρήται, θύειν ἐπὶ τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ^r Ἐπικωμαίου· εἰ δὲ^s χωρίον, ἐπὶ τῆς κάμης^t ἢ αὐτὸς^v οἰκεῖ, καὶ ὀμνύειν ἐναντίον τῆς ἀρχῆς ἐγγραφούσης καὶ κωμητῶν τριῶν, ἢ μὴν ἀνεῖσθαι δικαίως, ^w μηδὲν συγκακουραῶντα, μήτε τέχνη, μήτε μηχανῆ μηδεμίαν· ^x τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον, καὶ τὸν πωλοῦντα πωλεῖν^y ἀδόλως· τὸν δὲ μὴ οἰκοῦντα ἐν ἄστει θύειν τὸν ὄρκον ἐπὶ τοῦ Διὸς τοῦ Ἀγοραίου, τὴν δὲ θυσίαν τῶν ἐλαττόνων εἶναι^z θυλήμασιν,³⁰

τοῦ λάβωσιν, ἢ ἔχοντες μὴ λέγωσι (sc. ἔχειν τι) τῶν ἀναμένων (leg. τῶν ἐωνημένων) HEYNIUS.

ⁱ παρὰ τοῦ αὐτοῦ] παρ' αὐτοῦ Damasc.

^k τῶν ἀναμένων] τῆ ἀναμένω Damasc.

^l πάντα] πάντα Damasc.

^m μαθεῖν in Damasc, post ἀνέπαφα.

ⁿ μετεγγράφει — τὸν ἐωνημένον] μετεγγράφῃ τῶν ἐωνημένων Damasc.

^o δὲ καὶ] δὲ om. Damasc.

^p προστασίας] προστασίαι Dam.

Trinc.

^q τὴν] An τὴν ἀνήν, an τὴν οἰσίαν, an γῆν? Pro ἐνίων corr. Διόνων, sc. νόμοις. VALCKEN.

^r ἐπικωμαίου] ἐπικωμένου Damasc.

^s χωρίον] χωρίς Dam. εἰ δὲ χωρίον om. B.

^t ἢ] ἢ Damasc.

^v οἰκεῖ καὶ ὀμνύειν] οἰκεῖ ἢ ὀμνύει Damasc. οἰκεῖ, καὶ ὀμνύει Trinc.

^w ὡς μηδὲν] ὡς om. Damasc.

^x τὸν] τὸν δ' B.

^y ἀδόλως] εὐκόλως Damasc.

^z θυλήμασιν] θελήμασιν Damasc.

ἀνευ δὲ τούτων μὴ ἐγγράφειν τὴν ἀρχήν· ^a ἅμα καὶ ἐν τῷ ὄρκῳ ^b προσορκίζειν αὐτὴν, εἰ μὴ ^c ὀμνύωσι, μηδὲ ἐγγράφειν τὴν ὠνήν. Οὗτοι μὲν δὴ πρὸς ἀμφοτέρα, μᾶλλον δὲ πρὸς πάντα βούλονται πεφυλάχθαι, καθάπερ ἴσως καὶ ^d δεῖ. Κυρία δὲ ἡ ὠνή καὶ ἡ πρᾶσις εἰς μὲν κτήσιν, ὅτ' ἂν ἡ τιμὴ δοθῇ, καὶ τὰ ἐκ τῶν νόμων ποιήσωσιν, οἷον ἀναγραφὴν, ἢ ^e οἶκον, ἢ τοῖς γείτοσι τὸ γιγνόμενον· εἰς δὲ τὴν παράδοσιν, καὶ εἰς αὐτὸ τὸ ^f πωλεῖν, ὅτ' ἂν ἀρραβῶνα λά-40 βῇ· σχεδὸν γὰρ οὕτως οἱ πολλοὶ νομοθετοῦσιν· ἀλλὰ τοῦτο προσδιοριστέον, εἰ μὴ παρὰ μεθύοντος, ^g μηδ' ἐξ ὀργῆς, μηδὲ φιλονεικίας, μηδὲ παρανομοῦντος, ἀλλὰ φρονοῦντος, καὶ τὸ ὅλον δικαίως, ὅπερ κακεῖ προσθετέον, ὅτ' ἂν ἀφορίζῃ παρ' ἂν δεῖ ἀνεῖσθαι. Τάττουσι δὲ τινες καὶ τὸν ἀρραβῶνα πόσον δεῖ δίδόναι, πρὸς τὸ πλῆθος τῆς τιμῆς μερίζοντες, ἄσποιν γὰρ εἰν δακτύλιον δῶ τῶν δέκα ταλάντων. (^h Εἶκε γὰρ ἐκ καιροῦ τὰ τοιαῦτα, καὶ πάθους γίγ-50 νεσθαι· δεῖ δ' ἐκ προαιρέσεως· οὕτω γὰρ ἔσται τὸ δίκαιον) Ἐὰν δὲ λαβὼν ἀρραβῶνα μὴ δέχεται τὴν τιμὴν, ἢ ⁱ δοῦς μὴ ^k καταβάλλῃ ἐν τῷ ὀρισμένῳ χρόνῳ, (δεῖ γὰρ ὀρίσθαι καθάπερ ἐν τοῖς Θουρίων, τὸν μὲν ἀρραβῶνα παραχρῆμα, τὴν δὲ τιμὴν αὐθημερόν· οἱ δὲ καὶ πλείους ἡμέρας τίθενται τῆς τιμῆς· οἱ δ' ἀπλῶς, ὅσας ἂν ὀμολογήσωσι) ^l τὸ δ' ἐπιτίμιον ἑκατέρῳ, πότερον ^m τῷ μὲν στέρησις τοῦ

^a ἅμα] ἀλλὰ Damasc.

^b προσορκίζειν] προσορκίζειν Dam.

^c ὀμνύωσι] ὀμνύωσι B.

^d δεῖ] δὴ Damasc. Mox ἢ ante πρᾶσις om. Dam. δὲ om. Trinc.

^e οἶκον] Forte ὄρκον. GESNER.

^f πωλεῖν] πονεῖν Damasc.

^g μηδ' ἐξ usque ad φρονοῦντος om.

B. ^h (εἶκε — δίκαιον)] Parenthesi inclusa malim legere paulo superioris post hæc verba, παρ' ἂν δεῖ

ἀνεῖσθαι. GESNER.

ⁱ δοῦς sc. τὸν ἀρραβῶνα, μὴ καταβάλλῃ, sc. τὴν τιμὴν. HEYNIUS.

^k καταβάλλῃ] καταλάβῃ B.

^l Rei venditæ pretium si non dicto die sit solutum, τὸ δ' ἐπιτίμιον ἑκατέρῳ—πότερον ut p. 282, 7. τῷ μὲν στέρησις τ. ἀ.—τῷ δὲ μὴ δεχομένῳ ἔκτισις ὅσου ἂν ἀποδῶται. Sic ista legi debent. VALCKEN. Paulo supra ad Trinc. pro ἂν.

^m τῷ μὲν στέρησις] τὴν μὲν στέ-

ἄρραβῶνος· οὕτω γὰρ σχεδὸν οἱ τ' ἄλλοι κελεύουσι καὶ οἱ 282
 Θουριακοί· τῷ δὲ μὴ δεχομένῳ, ἔκτισις ^ο ὅσου ἂν ἀποδῶται,
 καὶ γὰρ τοῦτο ἐν τοῖς ^ο Θουρίων, ἢ ἄνισος ζημία· πολλα-
 πλασία γὰρ ἢ τιμὴ τοῦ ἄρραβῶνος· ἔτι δὲ καὶ ^ρ βλάπτει
 ἂν ὁ ἀποδόμενος ἀφείς ^α ἑκατέρους, ^τ ἐπειδὴ τις ἐφ' ἡμέ-
 ραν μίαν ὀρίσειεν, οὕτω γὰρ μάλιστ' ^ε ἐνδέχεται παρ' ἐνίοις,
 δεδικασθαι κελεύουσι τῷ μὴ δεχομένῳ τὴν τιμὴν. Πότερον
 δὲ ἕως ἂν κομισθῆται ^κ κύριον εἶναι τοῦ κτήματος· οὕτω ^γ γὰρ
 οἱ πολλοὶ νομοθετοῦσιν· ἢ ὥσπερ Χαρώνδας καὶ Πλάτων' ^{ιο}
 οὔτοι γὰρ παραχρῆμα κελεύουσι δίδόναι καὶ λαμβάνειν,
 εἰάν τις πιστεύσῃ, μὴ εἶναι δίκην, αὐτὸν γὰρ αἴτιον εἶναι
 τῆς ἀδικίας.

22. ^α Πλάτωνος ἐκ τῆς πρὸς τοὺς οἰκείους Δίονος Ἐπιστολῆς.

^β Δέξασθε, ὦ Συρακούσιοι, πάντων πρῶτον νόμους, οἱ τινες
 εἰάν ^ο ὑμῖν ^δ φαίνονται μὴ ^ε πρὸς χρηματισμὸν καὶ πλοῦτον
^τ τρέφοντες τὰς γνώμας ὑμῶν μετ' ἐπιθυμίας, ἀλλ' ὄντων
 τριῶν, ψυχῆς καὶ σώματος ἔτι δὲ χρημάτων, τὴν τῆς ψυ-
 χῆς ἀρετὴν ^ε ἐντιμοτάτην ποιοῦντες· δευτέραν δὲ ^η τὴν τοῦ
 σώματος, ὑπὸ τῆ τῆς ψυχῆς κειμένην· τρίτην δὲ καὶ ὑστά-
 την τὴν τῶν χρημάτων τιμὴν, δουλεύουσαν τῷ σώματι ^ε τε ^{ιο}
 καὶ ^ι τῇ ψυχῇ. Καὶ ὁ μὲν ταῦτα ἀπεργαζόμενος θεσμὸς,

ρησιν Damasc. στήρησις Heynius,
 quomodo apud Bentleium legitur
 Diss. Phal. p. 366.

^ο ὅσον] ὅσου Damasc. et Bent-
 leius l. c.

^ο Θουρίων] Θουρίαι καὶ Ν.

^ρ βλάπτει τ'] βλάπτει τ' Da-
 masc. N. B. βλάπτεται pro βλά-
 πτειτ' ἂν Heynius.

^α ἑκατέρους. Sc. et pretium rei
 et arram. HEYNIUS.

^τ ἐπειδὴ] ἐπεὶ δὲ Heynius.

^ε ἐνδέχεται] ἂν δ. B.

^κ κύριον εἶναι] κύριος ἔσται Da-
 masc.

^γ γὰρ om. Damasc.

22.

^α Sic A. Scil. p. 355. A.

^β δέξασθε] δέξασθαι Trinc.

^γ ὑμῖν] ἡμῖν B.

^δ φαίνονται] φαίνονται A. Dam.

^ε χρηματισμὸν] πρὸς χρηματισμὸν

A.

^τ τρέφοντες] τέρποντα A. τρέψαν-
 τες B.

^ε ἐντιμοτάτην] ἐτιμοτάτην A.

^η τὴν τοῦ] τὴν om. A. Trinc.

Mox ὑπὸ τὴν Trinc.

^ι τῇ ψυχῇ] τῇ om. A.

νόμος ἀν ὀρθῶς ὑμῖν εἶη κείμενος, ^k ὄντως εὐδαίμονας ἀπο-
τελῶν τοὺς χρωμένους· ὁ δὲ τοὺς πλουσίους εὐδαίμονας ὀνο-
μάζων ^l λόγος, αὐτὸς τε ἄθλιος, γυναικῶν καὶ παίδων ἂν
λόγος ἄνους, ^m τοὺς πειθομένους τε ἀπεργάζεται τοιού-
τους. Ὅτι δ' ἀληθῆ ταῦτ' ἐγὼ παρακελεύομαι, εἰάν γεύ-
σησθε τῶν νῦν λεγομένων περὶ νόμων, ἔργῳ γνώσεσθε· ἡ δὲ
βάσανος ἀληθεστάτη δοκεῖ γίνεσθαι τῶν πάντων πέρι.

23 ^a Ξενοφάντος ἐκ τῆς Κύρου Παιδείας.

Φῦναι δὲ ὁ Κύρος λέγεται καὶ ἄδεται ἔτι καὶ νῦν ὑπὸ τῶν
Βαρβάρων, εἶδος μὲν κάλλιστος, ψυχὴν δὲ φιλανθρωπό-
τατος, καὶ φιλομαθέστατος, ^b καὶ φιλοτιμώτατος, ὥστε ³⁰
πάντα μὲν πόνον ἀνάτληναι, πάντα δὲ κίνδυνον ὑπομένειναι,
ταῦ ἐπαινεῖσθαι ἔνεκα. Φύσιν μὲν δὴ τῆς ψυχῆς καὶ τῆς
μορφῆς τοιαύτην ἔχων ^c διαμνημονεύεται· ἐπαιδεύθη γε μὴν
ἐν Περσῶν νόμοις. Οὗτοι δὲ δοκοῦσιν οἱ νόμοι ἄρχεσθαι,
τοῦ κοινοῦ ἀγαθοῦ ἐπιμελούμενοι, ^d οὐκ ἔνθεν ὅθεν περ ἐν ταῖς
πλείσταις πόλεσιν ἄρχονται. Αἱ μὲν γὰρ πλείσται πόλεις
ἀφεῖσαι παιδεύειν ^e ὅπως τις ἐθέλει τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας,
καὶ αὐτοὺς τοὺς πρεσβυτέρους ὅπως ^f ἐθέλουσι διάγειν, ⁴⁰
ἔπειτα προστάττουσιν αὐτοῖς μὴ ^g κλέπτειν, μὴ δ' ἀρπάζειν,
μὴ βία εἰς οἰκίαν παριέναι, μὴ παίειν ὃν μὴ δίκαιον, μὴ
μοιχεύειν, μὴ ἀπειθεῖν ^h ἄρχοντι, καὶ τᾶλλα τὰ τοιαῦτα
ὡσαύτως· εἰάν δέ τις τούτων ⁱ παραβαίῃ τι, ζημίας αὐ-

^k ὄντως] οὕτως Trinc.

^l λόγος] λόγους A. Mox dedi ἄνους
pro ἀνθρώπους (άνους) ex Platone.

^m τοὺς πειθομένους τε] τοὺς om.
Damasc. τε om. B. Ὅτι δ'—πέρι
accedunt e Damasc.

23.

^a Sic A. Scil. L. 2. Simpl. Ξε-
νοφάντος Trinc.

^b καὶ φιλοτιμώτατος om. A. Tr.

^c μνημονεύεται] διαμνημονεύεται A.
Trinc.

^d οὐκ ἔνθεν] οὐχ ὁμοίως γὰρ ταῖς
Gesner. marg. e vulg. sc. exempl.
Xenophontis.

^e ὅπως usque ad πρεσβυτέρους om.
B.

^f ἐθέλουσι] ἐθέλωσι B.

^g κλέπτειν] βλέπειν Trinc. et
mox δ' pro ἐν.

^h ἄρχοντι] ἄρχουσιν A. m. sec. ¹²¹
ⁱ παραβαίῃ τι ζημ.] παραβαίῃ
ζημ. A.

τοῖς ἐπανεθέσαν. Οἱ δὲ Περσικὸὶ νόμοι προλαβόντες, ^k ἐπι-
 μελοῦνται ὅπως τὴν ἀρχὴν ^l μὴ τοιοῦτοι ἔσονται οἱ πολῖται,
 οἷοι πονηροῦ τινος ἢ αἰσχροῦ ἔργου ἐφίσθαι. Ἐπιμέλονται
 δὲ δὴ ^m ὧδε· ἔστιν αὐτοῖς ἐλευθέρᾳ ἀγορὰ καλουμένη, ἐνθα
 τά τε βασιλεία, καὶ τὰ ἄλλα ⁿ ἀρχεῖα πεποιήται. Ἐν-
 50 τεῦθεν τὰ μὲν ὄνια, καὶ οἱ ἀγοραῖοι, καὶ αἱ τούτων φωναὶ
 καὶ ^o ἀπειροκαλῖαι ἀπελήλανται εἰς ^p ἄλλον τόπον, ὡς μὴ
^q μιγνύηται ἡ τούτων τύρβη τῇ τῶν πεπαιδευμένων εὐκοσμία.
 Διήρηται δὲ αὕτη ἡ ἀγορὰ ἢ περὶ τὰ ἀρχεῖα εἰς τέσσαρα
 μέρη· τούτων δ' ἔστιν ἐν μὲν παισίν, ἐν δὲ ἐφήβοις, ^r ἄλλο
 δὲ τελείοις ἀνδράσιν, ἄλλο δὲ τοῖς ὑπὲρ τὰ στρατεύσιμα
 ἔτη ^s γεγονόσι. Νόμῳ δὲ εἰς τὰς ἑαυτῶν χώρας ἕκαστοι
 τούτων παριάσιν· οἱ μὲν παῖδες, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, καὶ οἱ τέ-
 283 λειοὶ ἄνδρες· οἱ δὲ γεραιτέροι, ἡνίκα ἂν ἕκαστῳ προχωρῆ,
 πλὴν ἐν ταῖς τεταγμέναις ἡμέραις αἷς αὐτοὺς δεῖ παρεῖναι·
 οἱ δὲ ἐφήβοι καὶ κοιμῶνται περὶ τὰ ἀρχεῖα σὺν τοῖς ^t γυ-
 μνικαῖς ὅπλοις, πλὴν τῶν γεγαμηκότων· οὗτοι δὲ οὔτε ἐπι-
 ζητοῦνται, ἂν μὴ προρρηθῆ παρεῖναι, οὔτε πολλάκις ἀπείναι
 καλόν. Ἄρχοντες δὲ ἐφ' ^v ἕκαστοις τούτων τῶν ^w μερῶν
 εἰσι δώδεκα· δώδεκα γὰρ καὶ φυλαὶ Περσῶν διήρηται·
 10 καὶ ἐπὶ μὲν τοῖς παισίν, ἐκ τῶν γεραιτέρων ἡρημένοι εἰσίν,
 οἱ ἂν δοκῶσι ^x τοὺς παῖδας βελτίστους ἀποδεικνύναι· ἐπὶ
 δὲ τοῖς ἐφήβοις, ἐκ τῶν τελείων ἀνδρῶν, οἱ ἂν ^y αὖ τοὺς
 ἐφήβους βελτίστους δοκῶσι παρέξειν· ^z ἐπὶ δὲ τοῖς τε-

^k ἐπιμελοῦνται] ἐπιμελῶνται A.

^l μὴ] μὴ καὶ B.

^m ὧδε om. B.

ⁿ ἀρχεῖα] ἀρχαῖα B.

^o ἀπειροκαλῖαι] αἱ ἀπειροκαλῖαι A.

^p ἄλλον] ἄλλαν Trinc.

^q μιγνύηται om. B. Mox καὶ ἡ
 τούτων A.

^r ἄλλο δὲ] ἄλλοτε δὲ Trinc. et

sic mox.

^s γεγονόσι] γεγόνουσι A.

^t γυμνικαῖς] γυμνητικαῖς A.

^v ἕκαστοις] ἕκαστῳ Gesn. marg.

e Xenophonte.

^w μερῶν] ἡμερῶν B.

^x τοὺς παῖδας] τοὺς τε καὶ παῖδας A.

^y αὖ τοὺς] αὐτοὺς A.

^z ἐπὶ δὲ—παρέξειν om. A. Trinc.

λείοις ἀνδράσιν, οἱ ἂν δοκῶσι παρέχειν αὐτοὺς μάλιστα τὰ τεταγμένα ποιῶντας, καὶ τὰ παραγγελόμενα ὑπὸ τῆς μεγίστης ἀρχῆς· εἰσὶ καὶ τῶν γεραιτέρων προστάται ἡρημένοι, οἱ προστατεύουσιν, ὅπως καὶ ^a οὔτοι τὰ καθήκοντα ^b ἀποτελαῶσιν. Ἄ δὲ ἐκάστη τῇ ἡλικίᾳ προστέτακται ποι-²⁰ εῖν, ^c διηγησόμεθα, ὡς μᾶλλον δῆλον γένηται, ^d ἢ ^e ἐπιμέλονται ὡς ἂν βέλτιστοι εἶεν οἱ πολῖται. ^f Οἱ μὲν δὲ παῖδες οἱ εἰς τὰ ^g διδασκαλεῖα φοιτῶντες ^h διάγουσι μαθηθάνοντες δικαιοσύνην, καὶ λέγουσιν ὅτι ἐπὶ τούτῳ ⁱ ἔρχονται, ὥσπερ παρ' ἡμῖν ^k οἱ τὰ γράμματα μαθησόμενοι· οἱ δὲ ἄρχοντες αὐτῶν διατελοῦσι τὸ πλεῖστον τῆς ἡμέρας δικάζοντες αὐτοῖς· γίγνεται γὰρ ^l δὴ πρὸς ἀλλήλους καὶ παισὶν ὥσπερ ἀνδράσιν ἐγκλήματα, καὶ κλοπῆς, καὶ ἀρπα-³⁰ γῆς, καὶ βίας, καὶ ^m ἀπάτης, καὶ κακολογίας, καὶ ἄλλων οἷων εἰκός. Οὓς δ' ἂν γνῶσι τούτων τι ἀδικοῦντας, τιμωροῦνται· κολάζουσι δὲ καὶ οὓς ἂν ἀδίκως ἐγκαλοῦντας εὐρίσκωσι· δικάζουσι δὲ καὶ ἐγκλήματος, οὗ ἕνεκα ἄνθρωποι ⁿ μισοῦσι μὲν ἀλλήλους μάλιστα, δικάζονται δὲ [οὐχ] ἥκιστα, ἀχαριστίας· καὶ ὃν ἂν γνῶσι, δυνάμενον μὲν χάριν ἀποδοῦναι, μὴ ἀποδιδόντα δὲ, κολάζουσι τούτον ἰσχυρῶς. Οἴονται γὰρ τοὺς ἀχαρίστους, καὶ περὶ θεοῦ ἂν μάλιστα ἀμελῶς ἔχειν, καὶ περὶ γονέας, καὶ περὶ πατρίδα,⁴⁰ καὶ περὶ φίλους. Ἐπεσθαι δὲ δοκεῖ μάλιστα τῇ ἀχαριστίᾳ ^o ἢ ἀναισχυντία· καὶ γὰρ αὕτη δοκεῖ εἶναι μεγίστη ἐπὶ πάντα

^a οὔτοι] αὐτοὶ Gesn. marg. e bri Xenophontis.

Xenoph.

^b ἀποτελαῶσιν] ἀποτελέσωσιν A.

^c διηγησόμεθα] διηγησόμεθα A.

^d ἢ] εἰ margo Gesn.

^e ἐπιμέλονται] B.

^f οἱ μὲν] οἱ μὲν δὲ A.

^g διδασκαλεῖα] διδασκάλια A.

^h μαθηθάνουσι] διάγειν] διάγουσι
μαθηθάνοντες A. Gesn. marg. et li-

ⁱ ἔρχονται] ἄρχονται Trinc.

^k οἱ τὰ] ὅτι A.

^l δὴ] om. A.

^m ἀπάτης καὶ] ἀπάτης B.

ⁿ μισοῦσι μὲν ἀλλήλους] μὲν deest
A. μισοῦμεν ἀλλήλους Gesn. marg.
e Xenoph.

^o ἢ ἀναισχυντία] Deest articulus
A. Trinc.

τὰ αἰσχροὶ ἡγεμών. Διδάσκουσι δὲ τοὺς παῖδας καὶ σωφροσύνη· μέγα δὲ ^p συμβάλλεται καὶ εἰς τὸ μανθάνειν σωφρονεῖν αὐτοὺς, ὅτι καὶ τοὺς πρεσβυτέρους ὀρώσιν ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν σωφρόνως διάγοντας. Διδάσκουσι δὲ καὶ πείθεσθαι αὐτοὺς τοῖς ἄρχουσι· μέγα δὲ καὶ εἰς τοῦτο συμβάλλεται, ὅτι ὀρώσιν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους πειθομένους ἰσχυρῶς τοῖς ἄρχουσι. Διδάσκουσι δὲ καὶ ἐγκρατεῖς εἶναι ⁵⁰ καὶ γαστρός, καὶ ποτοῦ· μέγα δὲ καὶ εἰς τοῦτο συμβάλλεται, ὅτι ὀρώσιν τοὺς πρεσβυτέρους οὐ πρόσθεν ἀπιόντας γαστρός ἕνεκα, πρὶν ἂν ἀφῶσιν οἱ ἄρχοντες· καὶ ^q ὅτι οὐ παρὰ μητρὶ σιτοῦνται οἱ παῖδες, ἀλλὰ παρὰ τῷ διδασκάλῳ ὅτ' ἂν οἱ ἄρχοντες σημήνωσιν. Φέρονται δὲ οἴκοθεν, σῖτον μὲν ἄρτους, ὄψον δὲ κάρδαμον· πιεῖν δ' εἴαν τις διψῇ, κώθωνα ὡς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ^r ἀρύσασθαι. Πρὸς δὲ τούτοις, μαν- ²⁸⁴ θάνουσι καὶ τοξεύειν, καὶ ἀκοντίζειν. Μέχρι μὲν ^s δὴ ἐξ ἧ ἑπτακαίδεκα ἐτῶν ἀπὸ γενεᾶς οἱ παῖδες ^t ταῦτα πράττουσιν· ἐκ τούτου δ' εἰς τοὺς ἐφήβους ^u ἐξέρχονται. Οὗτοι δὲ αὖ οἱ ἐφηβοὶ διάγουσιν ὧδε· δέκα ἔτη, ἀφ' οὗ ἂν ἐκ παιδῶν ἐξεληθῶσι, κοιμῶνται μὲν περὶ τὰ ἀρχεῖα, ὥσπερ προεῖρηται, καὶ φυλακῆς ἕνεκα τῆς πόλεως, καὶ σωφροσύνης· δοκεῖ γὰρ ^w αὕτη ἡ ἡλικία ἐπιμελείας μάλιστα δεῖσθαι· παρέχουσι δὲ καὶ τὴν ἡμέραν ἑαυτοὺς μάλιστα τοῖς ἄρχουσι χρῆσθαι, ¹⁰ ἂν τι δέωνται ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ· καὶ ὅτ' ἂν μὲν ^x δέη τι, πάντες μένουσι περὶ τὰ ἀρχεῖα, ὅτ' ἂν δὲ ^y ἐξάρη βασιλεὺς ἐπὶ θήραν, τὰς ^z ἡμισείας φυλάς καταλείπει· ποιεῖ δὲ τοῦτο

^p συμβάλλεται] συλλαμβάνεται
B.

^q ὅτι οὐ] οὔτε A. Trinc.

^r ἀρύσασθαι] ἀντλήσασθαι A. p.
m. Paullo supra ποιεῖν Trinc.

^s δὴ ἐξ ἧ] δὴ om. B. ἐξ ἧ om. A.
Trinc.

^t πράττουσιν] ταῦτα πράττουσιν A.

^u ἐξέρχονται] ἐξάρχονται B.

^w αὕτη ἧ] αὕτη ^z A.

^x δέη τι] δέηται A.

^y ἐξάρη] ἐξίη Gesn. marg. e Xenoph.

^z τ' ἡμισείας φυλάς] ἡμισείας φυλακάς A. τὰς ἡμίσεως φυλάς Trinc.

πολλάκις τοῦ μηνός. Ἐχειν δὲ δεῖ τοὺς ἐξιόντας ^a τόξα, καὶ παρὰ τὴν φαρέτραν ἐν κολεῶ κοπίδα, ἢ σάγαριν, ^b ἔτι δὲ γέρον, καὶ παλτὰ δύο ὥστε τὸ μὲν ἀφιέναι, τὸ δὲ εἶναι δεῖ ἐκ χερὸς χρῆσθαι. Διὰ τοῦτο δὲ δημοσία τοῦ θηρῶν ἐπιμέλονται, καὶ βασιλεὺς ὥσπερ καὶ ἐν πολέμῳ ἡγεμῶν ²⁰ αὐτοῖς ἐστὶ, καὶ αὐτὸς τε θηρᾶ, καὶ τῶν ἄλλων ἐπιμελεῖται, ὅπως ἂν ^c θηρῶσιν ὅτι ἀληθεστάτη αὐτοῖς δοκεῖ αὕτη ἢ μελέτη τῶν πρὸς τὸν πόλεμον εἶναι. Καὶ γὰρ πρῶτὴ ἀνίστασθαι ἐθίζει, καὶ ^d ψύχη καὶ θάλπη ἀνέχεσθαι· γυμνάζει δὲ καὶ ^e ὁδοιπορίας καὶ δρόμοις· ἀνάγκη δὲ καὶ τοξεῦσαι ^f θηρίον, καὶ ἀκοντίσαι, ὅπου ^g ἂν παραπίπτῃ καὶ τὴν ψυχὴν δὲ πολλάκις ἀνάγκη θήγεσθαι ἐν τῇ θήρᾳ, ὅτ' ἂν τι τῶν ἀλκίμων θηρίων ἀντιστῆται· παίειν μὲν γὰρ δήπου δεῖ τὸ ὁμοίε γινόμενον, φυλάξασθαι δὲ τὸ ἐπιφερόμενον ὥστε οὐ ³⁰ ράδιον εὐρεῖν τι ἐν τῇ θήρᾳ, ὃ ἄπεστι τῶν ἐν τῷ πολέμῳ παρόντων. Ἐξέρχονται δὲ ἐπὶ τὴν θήραν ἄριστον ἔχοντες, πλεόν μὲν, ὡς καὶ εἰκότως, παίδων ἄλλα δ' ὅμοιον. Καὶ θηρῶντες μὲν οὐκ ἂν ἀριστήσαιεν ἢν δέ τι δεήσῃ θηρίου ἐνεκὰ ἐπικαταμεῖναι, ἢ ἄλλως ^h βουληθῶσι διατρίψαι ⁱ περὶ τὴν θήραν, τὸ ἄριστον τοῦτο δειπνήσαντες τῇ ὑστεραίᾳ [^k αὖ] θηρῶσι μέχρι δείπνου, καὶ μίαν ἄμφω τούτῳ ^l τῶ ἡμέρα λογίζονται, ὅτι μιᾶς ἡμέρας σίτον δαπάνῳσι. Τοῦτο δὲ ⁴⁰ ποιούσι τοῦ ἐθίζεσθαι ἐνεκὰ, ἵνα καὶ ἂν τι ἐν πολέμῳ δεήσῃ, δύνανται τοῦτο ποιεῖν. Καὶ ὄψον δὲ τοῦτο ἔχουσιν οἱ τηλικούτοι, ὅτι ἂν θηράσωσιν ^m εἰ δὲ μὴ, τὸ κάρδαμον. Εἰ δὲ

^a τόξα] τόξα παρὰ τὴν φαρέτραν καὶ ἐν κολεῶ etc. Gesn. marg. παρὰ τὴν φαρέτραν A. τὴν om. edd. Mox σάγαριν A. Trinc.

^b ἔτι δὲ] δὲ om. A. Trinc.

^c θηρῶσιν] θηρῶεν Gesn. marg.

^d ψύχη — θάλπη] ψύχει. — θάλπει A. Trinc.

^e ὁδοιπορίας] ὁδοιπορή B.

^f θηρίον] θηρίων A. Trinc.

^g ἂν om. A. Trinc. Mox ἢν δέ τι om. B.

^h βουληθῶσι] βουληθῆναι B.

ⁱ περὶ] ἐπὶ A.

^k αὖ om. A. Trinc. θηρῶσι Tr.

^l τῷ] τῇ A. Trinc.

^m εἰ δὲ μὴ usque ad μόνον om.

A. εἰ δέ τις — κάρδαμον om. B.

τις αὐτοὺς οἶεται ἢ ἐσθίειν ἀηδῶς, ὅτ' ἂν κάρδαμον μόνον ἐσθίωσιν ἐπὶ τῷ σίτῳ, ἢ πίνειν ἀηδῶς ὅτ' ἂν ὕδωρ πίνωσιν, ἀναμνησθήτω, πῶς μὲν ἡδὺ μάζα καὶ ἄρτος πεινῶντι φαγεῖν, πῶς δὲ ἡδὺ ὕδωρ ὀπιεῖν διψῶντι. Αἱ δ' αὖ μένουσαι φυλαί, διατρίβουσι μελετῶσαι τὰ τε ἄλλα, ἀ παῖδες ὄντες ἐμάνθανον, καὶ τοξεύειν καὶ ἀκοντίζειν καὶ διαγωνιζόμενοι ταῦτα πρὸς ἀλλήλους διατελοῦσιν. Εἰσὶ δὲ καὶ δημόσιοι τούτων ἀγῶνες, καὶ ἄθλα προτίθεται ἐν ἧ δ' ἂν φυλῇ πλεῖστοι ὦσιν δαιμονέστατοι καὶ ἀνδρικότατοι καὶ εὐπιστότατοι, ἐπαινοῦσιν οἱ πολῖται, καὶ τιμῶσιν οὐ μόνον τὸν νῦν ἄρχοντα αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ὅστις παῖδας ὄντας αὐτοὺς ἐπαίδευσε. Χρῶνται δὲ τοῖς μένουσι τῶν ἐφήβων αἱ ἀρχαὶ πᾶσαι, ἣν τι ἢ φρουρῆσαι δέη, ἢ κακουργοὺς ἐρευνῆσαι, ἢ ληστὰς ὑποδραμεῖν, ἢ καὶ ἄλλα ὅσα τάχους καὶ ἰσχύος ἔργα ἐστίν. Ταῦτα μὲν δὴ οἱ ἐφήβοι πράττουσιν· ἐπειδ' ἂν δὲ τὰ δέκα ἔτη διατελέσωσιν, ἐξέρχονται εἰς τοὺς τελείους ἀνδρας. Ἀφ' οὗ δ' ἂν ἐξέλθωσι χρόνου ἐκ τῶν ἐφήβων, οὗτοι αὖ πέντε καὶ εἴκοσιν ἔτη ὧδε διάγουσι· πρῶτον μὲν ὥσπερ οἱ ἐφήβοι παρέχουσιν ἑαυτοὺς ταῖς ἀρχαῖς χρῆσθαι, εἰάν τι δέη περὶ τοῦ κοινοῦ, ὅσα φρονούντων τε ἤδη ἔργα ἐστὶ, καὶ ἐτι δυναμένων· εἰάν δὲ πού δέη στρατεύεσθαι, τόξα μὲν οἱ οὕτω παιδευόμενοι οὐκέτι ἔχοντες οὐδὲ παλὰ στρατεύονται, τὰ δὲ ἄγχιμα ὅπλα καλού-

ⁿ ἄρτος] ἄρτος A. Trinc.

^o πιεῖν] ποιεῖν A.

^p ὄντες] ἰόντες A.

^q τούτοις] τούτων A. Gesn. marg.

^r δαιμονέστατοι] δαιμονέστατοι A. B. δαιμονέστατοι Trinc. Vide Jacobsium ad fr. Archilochi IV.

^s (καὶ εὐπιστότατοι) Parenthesi inclusa alias non leguntur. Gesn. Non sc. inveniuntur in Xenoph. exempl. vulg.

^t ἐπαινοῦσιν] ἐπαινοῦσιν A.

^u πᾶσαι] πᾶσαι alias abest. Gesner. Deest sc. in exempl. Xenophontis.

^w ὧδε om. A.

^x καὶ] ἢ καὶ A.

^y στρατεύεσθαι] συστρατεύεσθαι Gesn. marg.

^z παιδευόμενοι] πεπαιδευμένοι Gesn. marg. e Xenoph.

^a ἄγχιμα] ἀγχίμαχα A. ex em.

μενα, θώρακά τε περὶ τοῖς στέροισι, καὶ γέρον ἐν τῇ ἀρι-
στεραῖ, [^b οἷον περ γράφονται οἱ Πέρσαι ἔχοντες.] ἐν δὲ τῇ δε-
ξιᾷ μάχαιραν ἢ κοπίδα. Καὶ αἱ ἀρχαὶ δὲ πᾶσαι ἐκ
τούτων καθίστανται, πλὴν οἱ τῶν παίδων διδάσκαλοι.
Ἐπειδ' ἂν δὲ τὰ πέντε καὶ εἴκοσιν ἔτη διατελέσωσιν, εἴη-
σαν μὲν ^c ἂν οὔτοι πλέον ἢ πενήκοντα ἔτη γεγονότες ἀπὸ
γενεᾶς ἔξερχονται ^d δὲ τμηκαῦτα εἰς τοὺς γεραίτερος ὄντας ²⁰
τε καὶ καλουμένους. Οἱ δ' αὖ γεραίτεροι οὔτοι στρατεύον-
ται μὲν οὐκ ἔτι ἔξω τῆς αὐτῶν, οἴκοι δὲ μένοντες ^e δικάζουσι
τά τε κοινὰ πάντα καὶ τὰ ἴδια, καὶ θανάτου δὲ ^f οὔτοι κρί-
νουσι· καὶ τὰς ἀρχὰς οὔτοι αἰρουῦνται πάσας· καὶ εἴαν τις ἢ
ἐν ἐφήβοις, ἢ ἐν τελείοις ἀνδράσιν, ^g ἐκλίπη τι τῶν νομίμων,
φαίνουσι μὲν οἱ φύλαρχοι ἕκαστον, καὶ τῶν ἄλλων ὁ βου-
λόμενος· οἱ δὲ γεραίτεροι ἀκούσαντες ἐκκρίνουσιν· ὁ δὲ ἐκ-
κριθεὶς ἄτιμον ^h τὸν βίον διατελεῖ. Ἴνα δὲ σαφέστερον δη-
λωθῆ πᾶσα ἢ Περσῶν πολιτεία, μικρὸν ἐπάνεμι· νῦν γὰρ ³⁰
ἐν βραχυτάτῳ ἂν δηλωθῆ διὰ τὰ προειρημένα. Λέγονται
ⁱ μὲν γὰρ Πέρσαι ἀμφὶ τὰς δώδεκα μυριάδας ^k εἶναι, τού-
των δὲ οὐδεὶς ἀπελήλαται νόμῳ τιμῶν καὶ ἀρχῶν, ἀλλ'
^l ἔξεστι πᾶσι Πέρσαις πέμπειν τοὺς ἑαυτῶν παῖδας εἰς τὰ
κοινὰ τῆς δικαιοσύνης διδασκαλεῖα. Ἄλλ' οἱ μὲν δυνά-
μενοι τρέφειν τοὺς ἑαυτῶν παῖδας ἀργοῦντας πέμπουσιν, οἱ
δὲ μὴ δυνάμενοι οὐ πέμπουσιν ^m ἵνα παιδευθῶσι παρὰ
τοῖς δημοσίοις διδασκάλοις· ⁿ ἔξεστι δὲ αὐτοῖς ἐν τοῖς ἐφή- ⁴⁰

et Gesn. marg. ἔγχυμα A. p. m.
ἄγγιστα B.

^b οἷον περ—ἔχοντες om. A. Trinc.

^c ἂν om. A.

^d δὲ om. A.

^e δικαίως] δικάζουσι A. Gesn.
marg. δικαίους B.

^f οὔτοι] ἦδη A.

^g ἐκλίπη] ἐκλείπη A.

^h τὸν βίον] τὸν λοιπὸν βίον A. B.

ⁱ μὲν γὰρ π.] γὰρ om. Trinc.

^k εἶναι] om. B.

^l ἔξεστι] ἔστι B. τοῖς ante Πέρ-
σαις addit A.

^m ἵνα] οἱ δ' ἂν Gesn. marg. e
Xenoph.

ⁿ ἔξεστι δὲ αὐτοῖς] ἔξεστιν αὐτοῖς
Gesn. marg.

βοις ° νεανισκεύεσθαι· τοῖς δὲ μὴ ^p διαπαιδευθεῖσιν οὕτως, οὐκ ἔξεστιν. Οἱ δ' ἂν αὖ ἐν τοῖς ἐφήβοις διατελέσωσι τὰ νόμιμα ποιούντες, ἔξεστι τούτοις εἰς τοὺς τελείους ἄνδρας ^q συναλιζέσθαι, καὶ ἀρχῶν καὶ τιμῶν μετέχειν· οἱ δ' ἂν αὖ ἐν τοῖς παισὶ μὴ διαγέωνται ἢ ἐν τοῖς ἐφήβοις, οὐκ ἔρχονται εἰς τοὺς τελείους· ^r οἱ δ' ἂν αὖ ἐν τοῖς τελείοις διαγέωνται ^s ἀνεπίπληκτοι, οὗτοι τῶν γεραιτέρων ^t γίνονται. Οὕτω μὲν δὴ οἱ γεραιτέροι διὰ πάντων τῶν καλῶν διεληλυθότες 50 καθίστανται.

24 ^a Ξενοφῶντος ἐκ τῆς Λακωνίων Πολιτείας.

Ὁ δὲ Λυκούργος ἐσθῆτας μὲν καὶ δούλας ^b ἱκανὰς παρέχειν ἠγήσατο εἶναι· ταῖς δὲ ἐλευθέραις μέγιστον νομίσας εἶναι τὴν τεκνοποιίαν, πρῶτον μὲν ^c σωμασκεῖν ἔταξεν οὐδὲν ἥττον τὸ θῆλυ τοῦ ἀρρενος φύλου, ἔπειτα δὲ δρόμου καὶ ἰσχύος ὥσπερ τοῖς ἀνδράσιν οὕτω καὶ ταῖς θηλείαις ἀγῶνας πρὸς ἀλλήλας ἐποίησε, νομίζων ^d ὡς ἀμφοτέρων ἰσχυρῶν καὶ 286 ἔκγονα ἔρρωμενέστερα γίνεσθαι. Ἐπεὶ γε μὴν ^e γυνὴ πρὸς ἄνδρα ἔλθοι, ὁρῶν τοὺς ἄλλους τὸν πρῶτον τοῦ χρόνου ἀμέτρως ταῖς γυναῖξι συνόντας, καὶ τούτου τάναντία ἔγνω· ἔθηκε γὰρ αἰδεῖσθαι μὲν εἰσιόντα ὀφθῆναι, αἰδεῖσθαι δὲ ἔξιόντα· οὕτω δὲ συνόντων, ^f ποθεινοτέρως μὲν ἀνάγκη σφῶν αὐτῶν ^g ἔχειν, ἔρρωμενέστερα δὲ γίνεσθαι, εἴ τι ^h βλαστάνοιεν, οὕτω μᾶλλον, ⁱ ἢ εἰ διάκοροι ἀλλήλων εἶεν. Πρὸς δὲ τού- 10

° νεανισκεύεσθαι] νεανιεύεσθαι B.

^p διαπαιδευθεῖσιν] διαπαιδευσειν B.

^q συναλιζέσθαι] συναλιζεσθαι A.

^r οἱ δ' ἂν μὴ διαγέωνται ἐν τοῖς ἐφήβοις Gesn. marg.

^s ἀνεπίπληκτοι] ἀνεπίληκτοι Tr.

^t γίνονται] γίνονται A.

24.

^a Sic A. Trinc. Seil. I, 4.

^b ἱκανὰς παρέχειν] παρέχειν ἱκανὰς A.

^c σωμασκεῖν] σῶμα ἀσκεῖν A.

^d ἔξ ἀμφοτέρων] ὡς ἀμφοτέρων A.

Trinc.

^e γυνή] om. A. Trinc. Mox ἄνδρας Trinc.

^f ποθεινοτέρως] προθυμοτέρως A. πονηροτέρως B. πονεινοτέρως Trinc.

^g ἔχων] ἔχειν A. Trinc.

^h βλαστάνοιεν] βλάπτοιεν Gesn. marg. βλάστοιεν Schneider. ex ms.

ⁱ ἢ εἰ] εἰ om. A. Trinc.

τοῖς καὶ ἀποπαύσας ^k τοῦ ὁπότε βούλοιντο ἕκαστοι γυναῖ-
 κας ἀγεσθαι, ἔταξεν ἐν ἀκμαῖς τῶν σωμάτων τοὺς γάμους
 ποιῆσθαι, καὶ τοῦτο συμφέρον τῇ ^l εὐγονίᾳ νομίζων. Εἶγε
^m μέντοι συμβαίῃ ⁿ γεραιῶ νέαν ἔχειν, ὁρῶν τοὺς τηλικούτους
^o φυλάττοντας μάλιστα τὰς γυναῖκας, τὰναντία καὶ ^p τοῦ-
 του ἐνόμισε· τῷ γὰρ ^q πρεσβύτῃ ἐποίησεν, ^r ὁποῖου ἀνδρὸς καὶ
 σῶμα καὶ ψυχὴν ^s ἀγασθείη, ^t τοῦτον ἐπαγομένῳ τεκνοποιή-
 σασθαι. Εἰ δέ τις αὖ γυναικὶ ^u μὲν συνοικεῖν μὴ βούλοιο, ²⁰
^w τέκνων δὲ ἀξιολόγων ^x ἐπιθυμοίῃ, καὶ ^y τοῦτο νόμιμον ἐποί-
 ησεν, ἦν τινα ^z ἂν εὐτεκνον καὶ γενναίαν ὁρῶη, ^a πείσαντα τὸν
 ἔχοντα ἐκ ταύτης ^b τεκνοποιεῖσθαι. Καὶ πολλὰ μὲν τοιαῦτα
 συνεχῶρει. Αἱ μὲν γὰρ γυναῖκες διττοὺς οἴκους βούλονται
 κατέχειν, οἱ δὲ ἄνδρες, ἀδελφοὺς τοῖς παισὶ ^c προσλαμβάνειν,
 οἱ ^d τοῦ μὲν γένους καὶ τῆς δυνάμεως κοινωήσουσι, τῶν
 δὲ χρημάτων οὐκ ἀντιποιοῦνται. Περὶ μὲν ^e δὴ τεκνοποιίας
 αὐτῶ τὰναντία γνούς τοῖς ἄλλοις, εἴ τι διαφέροντας καὶ με- ³⁰
 γεθος καὶ ἰσχὺν ἄνδρας τῇ Σπάρτῃ ἀπετέλεσεν, ὁ βουλό-
 μενος σκοπεῖται. Βούλομαι δὲ καὶ τὴν παιδείαν σαφηνίσαι.

25 ^a Ὁ γὰρ Λυκοῦργος ἀντὶ μὲν τοῦ ἰδία ἑκάστοις παιδα-
 γαγοῦς δούλους ἐφιστάναι, ^b ἄνδρα ἐπέστησε κρατεῖν αὐτῶν,
 ἐξ ὧν περ αἱ μέγιστα ἀρχαὶ καθίστανται, ^c ὃς δὴ καὶ παι-

^k τοῦ ὁπότε] τοὺς πότε A. Trinc.

^l εὐγονία] εὐγενεία A. Trinc.

^m μέντοι] μὴ τι A.

ⁿ γεραιῶ νέαν] γερῶν ἑἶν A. B.

γε ῥῶν ἑἶν Trinc.

^o φυλάττοντας μάλιστα] μάλιστα
 φυλάττοντας A.

^p τοῦτου] τοῦτοις A.

^q πρεσβύτῃ] πρεσβυτάτῃ Gesn.
 marg.

^r ὁποῖου] ὁποῖα A.

^s ἀγασθείη] ἀγαθείη A.

^t τοῦτον ἐπαγομένῳ] τούτου ἀπαγα-
 γομένου A. ἀπαγομένῳ B. τούτου ἀπα-
 γαγομένῳ Trinc.

^u μὲν om. A.

^w τέκνων δὲ] τέκνων τε Trinc.

^x ἐπιθυμοίῃ] ἐπιθυμείῃ B.

^y τοῦτο νόμιμον] τούτῃ νόμον Gesn.

marg.

^z ἂν om. A. Trinc.

^a πείσαντα] πέσαντα A.

^b τεκνοποιεῖσθαι] ποιῆσθαι A. Tr.

^c προσλαμβάνειν] λαμβάνειν A.
 Trinc.

^d τοῦ μὲν] τοῦ om. A. Trinc.

^e δὴ om. A.

25.

^a Cohæret cum præcedentibus
 A. Trinc.

^b ἄνδρα] ἄνδρας A. Trinc.

^c ὃς δὴ] ὃ δὴ A. Trinc.

δονόμος καλεῖται. Τοῦτον δὲ κύριον ἐποίησε καὶ ^d καθίζειν τοὺς παῖδας, καὶ ἐπισκοποῦντα, εἴ τις ραδιουργοίη, [ἰσχυ- 40 ρῶς] κολάζειν ἔδωκε δ' αὐτῷ καὶ τῶν ἡβώντων μαστιγοφόρους, ὅπως τιμωροῖεν ὅτε δεοί, ὡς πολλὴν μὲν αἰδῶ πολλὴν δὲ πείθῳ ἐκεῖ συμπαρεῖναι. Ἄντι γὰρ μὴν τοῦ ἀπαλύνειν τοὺς πόδας ^f ὑποδήμασιν, ἔταξεν ^g ἀνυποδησία κρατύνειν νομίζων ^h εἰ τοῦτο ἀσκήσαιεν, πολὺ μὲν ῥᾶον ⁱ ἂν ὄρθια ἐκβαίνειν, ἀσφαλέστερον ^k δὲ πρηνῆ καταβαίνειν, καὶ πηδῆσαι δὲ καὶ ἀναθορεῖν καὶ δραμεῖν θάττον [ἀνυπόδητον, εἰ ἡσκηκῶς εἴη τοὺς πόδας, ἢ ὑποδεδεμένον.] ^m ἀντι δὲ τοῦ ἱματίους διαθρύπτεσθαι, ἐνόμισε ⁿ δερματίῳ δι' ἔτους προσεθίζεσθαι, [νομίζων οὕτω καὶ πρὸς ψυχὴ καὶ πρὸς θάληπ ἄμεινον ἂν παρασκευάσασθαι.] Σίτον γὰρ μὴν τοσοῦτον ἔχειν συνεβούλευεν, ὡς ὑπὸ πλησμονῆς μὲν ^p μήποτε βαρύνεσθαι, τοῦ δὲ ἐνδεεστερώς διάγειν μὴ ἀπείρωσ ἔχειν. ^q νομίζων τοὺς οὕτω παιδευομένους μᾶλλον μὲν ^r ἂν δύνασθαι, εἰ δεήσειεν, ἀσιτήσαντας ἐπιπονῆσαι, μᾶλλον δ' ἂν, εἰ παραγγελθείη, ἀπὸ τοῦ 287 αὐτοῦ σίτου πλείω χρόνον ἐπιταθῆναι, ἤττον δ' ἂν ὄψου δεῖσθαι, εὐχερέστερον δὲ πρὸς πᾶν ἔχειν βρῶμα, καὶ ὑγιεινότερώς δ' ἂν διάγειν, καὶ εἰς μῆκος δ' ἂν αὐξάνεσθαι τὴν ραδινὰ ^s τὰ σώματα ποιοῦσαν τροφήν μᾶλλον συλλαμβάνειν ^t ἡγήσατο, ἢ τὴν ^u διαπλατύνουσαν τῷ σίτῳ. Ὡς δὲ μὴ

^d καθίζειν] ἀθροίζειν Gesn. marg.

^e ἰσχυρῶς] om. A. Trinc.

^f ὑποδήμασιν] ἱποδείμασιν Trinc.

^g ἀνυποδησία] ἀνυποδεσία Trinc.

^h εἰ τοῦτο] εἰς τοῦτο A.

ⁱ ἂν ὄρθια γὰρ βαίνειν] ἀνορθία ἐκβαίνειν A. ubi desunt ἀσφαλέστερον δὲ πρηνῆ καταβαίνειν et sic fere Trinc. qui habet ἀνορθία ἐκβ.

^k δὲ om. B.

^l ἀνυπόδητον usque ad ὑποδεδεμένον om. A. Trinc.

^m ἀντι δὲ] ἀντι δὲ τοῦ A. Trinc.

ⁿ δερματίῳ] ἐν ἱματίῳ Gesn. marg.

^o νομίζων usque ad παρασκευάσασθαι om. A. Trinc.

^p μήποτε] οὐποτε A.

^q νομίζων usque ad ἔχειν βρῶμα καὶ om. Trinc.

^r ἂν om. A.

^s τὰ om. B.

^t ἡγήσατο] ἡγησάμενος A. Trinc.

^u διαπλατύνουσαν] διαπλάττουσαν A. διαπράττουσαν Trinc.

ὑπὸ λιμοῦ ἄγαν αὖ ^w πιέζονται, ἀπραγμόνως μὲν οὐκ ἔδω-
 κεν αὐτοῖς λαμβάνειν, ὧν προσδέονται· κλέπτειν δὲ ἐφῆκεν ¹⁰
 [^x ἔστιν ἂ τῷ λιμῷ ἐπικουροῦντας. Καὶ ὡς μὲν οὐκ ἀπορῶν
 ὅ τι δοίη ἐφῆκεν αὐτοῖς γε μηχανᾶσθαι τὴν τροφήν, οὐδένα
 οἶμαι τοῦτο ἀγνοεῖν.] δῆλον δ' ὅτι τὸν μέλλοντα κλοπεύειν
 καὶ νυκτὸς ἀγρυπνεῖν δεῖ, καὶ μεθ' ἡμέραν ἀπατᾶν καὶ
 ἐνεδρεύειν, καὶ κατασκόπους ^y δὲ ἐτοιμάζειν τὸν μέλλοντά τι
 λήψεται. Ταῦτα οὖν δηλονότι πάντα μηχανικωτέρους τῶν
 ἐπιτηδείων βουλόμενος τοὺς παῖδας ποιεῖν, καὶ πολεμικω-
 τέρους, οὕτως ^z ἐπαίδευεν. [^a Εἶποι δ' ἂν οὖν τις, τί δῆτα, ²⁰
 εἶπερ τὸ κλέπτειν ἀγαθὸν ἐνόμιζε,] ^b πολλὰς δὲ πληγὰς ἐπέ-
 βαλε τῷ ἀλισκομένῳ; Ὅτι, φημί ἐγώ, καὶ τὰλλα ὅσα
 ἄνθρωποι διδάσκουσι, κολάζουσι τὸν μὴ καλῶς ὑπηρετοῦντα.

²⁶ ^a Ὅπως δὲ μὴ ἔαν ὁ παιδονόμος ἀπέλθοι ἔρημοί ποτε
^b οἱ παῖδες εἶεν ἄρχοντος, ἐποίησε τὸν ἀεὶ παρόντα τῶν πολι-
 τῶν κύριον εἶναι, καὶ ἐπιτάττειν τοῖς παισίν, εἴ τι ἀγαθὸν
^c δοκοῖη εἶναι, καὶ κολάζειν, εἴ τι ἀμαρτάνοιεν.

²⁷ ^a Πρὸς δὲ τούτοις τό τε αἰδεῖσθαι ἰσχυρῶς ἐμφύσαι βουλό- ³⁰
 μενος αὐτοῖς, καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς ^b ἐπέδειξεν ἐντὸς μὲν τοῦ ἱμα-
 τίου τῷ χεῖρε ἔχειν, σιγῇ δὲ πορεύεσθαι, ^c περιόπτειν δὲ ^d μη-
 δαμῶς, ἀλλ' ^e αὐτὰ τὰ πρὸ ποδῶν ὄραν. Ἐνθα δὴ καὶ δῆ-
 λον γεγένηται, ὅτι τὸ ἄρρεν φύλον καὶ εἰς τὸ ^f σῶφρον ἰσχυ-
 ρότερόν ἐστι τῆς τῶν θηλειῶν φύσεως. Ὡς ἐκείνων γοῦν ἦτ-

^w πιέζονται] πιέζοντος B.

^x ἔστιν ἂ usque ad ἀγροεῖν om.

A. Trinc.

^y δὲ om. A.

^z ἐπαίδευεν] ἐπαίδευσεν B.

^a εἶποι usque ad ἐνόμιζε om. A.
Trinc.

^b πολλὰς] πολλὰς δὲ A. Trinc.

26.

^a Cohærent hæc cum præceden-
tibus Trinc.

^b ὁ παῖδες] οἱ παῖδες A. Trinc.

^c δοκοῖη] δοκεῖη Trinc.

27.

^a Cohærent cum præcedentibus
Trinc. et sic usque ad n. 38.

^b ἐπέταξεν] ἐπέδειξεν A. Trinc.

^c περιόπτειν] περιβλέπειν Gesn.
marg.

^d μηδαμῶς] οὐδαμῶς A.

^e αὐτὰ] αὐτὰ τὰ A. Trinc. πρὸς
ποδῶν Trinc.

^f σῶφρον] σωφρονεῖν Gesn. marg.

τον μὲν ἂν φωνὴν ἦν ἀκοῦσαι ἢ τῶν λιθίνων, ἦττον δὲ ἔομματα^ε ἢ στρεψάντων ἢ τῶν χαλκῶν, αἰδημονεστέρους δ' ἂν αὐτοὺς ἠγήσαιο καὶ αὐτῶν τῶν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς παρθένων,⁴⁰ καὶ ἐπεὶ δ' ἂν εἰς τὸ φιλίτιον^κ ἀφίκωνται, ἀγαπητὸν αὐτῶν καὶ τὸ ἐρωτηθὲν ἀκοῦσαι. [Ἐπιπέμελθη^λ καὶ τῶν μὲν αὖ παιδικῶν οὕτως ἐπεμελήθη^λ] περί γε μὴν τῶν ἤδη^μ ἠβώντων πολὺ μάλιστα ἐσπούδασεν.

28 Ὡς οὖν^α τούτους αὖ συνέβαλλεν, ἐξηγήσομαι. Αἰροῦνται τοίνυν οἱ ἔφοροι αὐτῶν ἐκ τῶν ἀκμαζόντων τρεῖς ἄνδρας· οὗτοι δὲ^β ἰππαγρέται καλοῦνται· τούτων δὲ ἕκαστος^ο ἄνδρα ἕκαστον καταλέγει διασαφηνίζων, ὅτου ἕνεκα τοὺς μὲν⁵⁰ προτιμᾷ, τοὺς δ' ἀποδοκιμάζει. Οἱ οὖν μὴ τυγχάνοντες τῶν^ο καλῶν πολεμοῦσι^ι τοῖς τε ἀποστείλασιν αὐτοὺς καὶ τοῖς αἰρεθεῖσιν ἀντ' αὐτῶν.

29 Διαλύειν μέντοι τοὺς μαχομένους πᾶς ὁ παραγιγνόμενος κύριος.

30 Τοῖς γε μὴν τὴν ἠβητικὴν ἡλικίαν πεπερακόσιν, ἐξ ἧν ἤδη καὶ αἱ μέγιστα ἀρχαὶ καθίστανται, ὁ Λυκοῦργος νό-²⁸⁸μιμον ἐποίησε κάλλιστον εἶναι τὸ θηρᾶν, εἰ^α μὴ τι δημόσιον κωλύοι, ὅπως καὶ οὗτοι δύνωνται μηδὲν ἦττον τῶν ἠβώντων στρατιωτικοὺς πόνους ὑποφέρειν.

31 Ὡσαύτως ὁ Λυκοῦργος ἐποίησε παιδῶν ἕκαστον ὁμοίως τῶν ἑαυτοῦ^α καὶ τῶν ἀλλοτριῶν ἀρχεῖν. Ὅτ' ἂν δέ τις εἰδῆ

^ε ὅμματα] ὅμμα τε Α.

^η στρεψάντων] μεταστρέψαις Gesn. marg.

^ι θαλάμοις] ὀφθαλμοῖς Α. Trinc.

^κ ἀφίκωνται] ἀφίκοντο Β.

^λ καὶ τῶν—ἐπεμελήθη om. Α. Tr.

^μ ἠβώντων] ἠκόντων Trinc.

28.

^α τούτους] τούτους αὖ Α. Trinc.

^β ἰππαγρίται] ἰππαγρέται Gesn. marg.

^ο ἄνδρα ἕκαστον] ἄνδρας ἑκατὸν Gesn. marg.

^δ ἔτου] ἔθ' οὖ Α.

^ο καλῶν] κακῶν Trinc.

^ι τοῖς τε ἀποστείλασιν] τοῖς μὴ ἀποστείλασιν Gesn. marg.

30.

^α μὴ τοι—κωλύοι] μὴ τι—κωλύη Α.

31.

^α καὶ τῶν] καὶ τὸν Α. Trinc.

ὅτι οὗτοι πατέρες εἰς τῶν παίδων ὧν αὐτὸς ἄρχει, ἀνάγκη ἄρχειν οὕτως, ὥσπερ ἂν καὶ τῶν ἑαυτοῦ ἄρχεσθαι βούλοιο.

32 Ἐν τῇ Σπάρτῃ ὁ Λυκούργος τοῖς ἐλευθέροις ^α τῶν μὲν ¹⁰ ἀμφὶ χρηματισμὸν ἀπέειπε μηδενὸς ἀπτεσθαι, ὅσα δὲ ἐλευθερίαν ἐν ταῖς πόλεσι παρασκευάζει, ταῦτα ^β μόνα ἔταξεν ἔργα ἑαυτῶν νομίζειν· οὐ γὰρ δὴ τι πλοῦτος ἐκεῖ γε ἐσπούδασται.

33 Ἄξιον δὲ ^α τοῦ Λυκούργου καὶ τόδε ἀγασθῆναι· τὸ ^β κατεργάζεσθαι ἐν τῇ πόλει αἰρετώτερον εἶναι τὸν καλὸν θάνατον ἀντὶ τοῦ αἰσχροῦ βίου.

34 Καλῶς δέ μοι δοκεῖ Λυκούργος νομοθετῆσαι, καὶ εἰ μέ- ²⁰ χρι γήρωσ ἀσκοῖτ' ἂν ἡ ἀρετῇ. Ἐπὶ γὰρ τῷ τέρματι τοῦ βίου τὴν κρίσιν τῆς γεροντίας προσθεῖς, ἐποίησε μὴδ' ἐν τῷ γῆρα ἀμελεῖσθαι τὴν καλοκαγαθίαν. Ἀξιάγαστον δ' αὐτοῦ καὶ τὸ ἐπικουρῆσαι τῷ τῶν ἀγαθῶν γῆρα. Θεῖς γὰρ τοὺς γέροντας κυρίους τοῦ περὶ τῆς ψυχῆς ἀγῶνος, διέπραξεν ἐντιμώτερον εἶναι τὸ γῆρας τῆς τῶν ἀκμαζόντων ῥώμης. Εἰκότως δέ τοι καὶ σπουδάζεται οὗτος ὁ ἀγὼν μάλιστα τῶν ³⁰ ἀνθρώπων. Καλοὶ μὲν γὰρ ^β καὶ οἱ γυμνικοί· ἀλλ' οὗτοι ³⁰ μὲν σωμάτων εἰσίν· ὁ δὲ περὶ τῆς γεροντίας ἀγὼν ψυχῶν ἀγαθῶν κρίσιν παρέχει. Ὅσω οὖν ^δ κρεῖσσον ψυχὴ σώματος, τοσοῦτω καὶ οἱ ἀγῶνες οἱ τῶν ψυχῶν, ^ε ἢ τῶν σωμάτων ἀξιοσπουδαστότεροι.

35 Εἰς γε μὴν τὸν ἐν ὅπλοις ἀγῶνα τοιαύδε ἐμηχανήσατο· σπολὴν μὲν ἔχειν φοινικίδα, καὶ χαλκῆν ἀσπίδα.

36 Ἐφῆκε δὲ καὶ κομᾶν τοῖς ὑπὲρ τὴν ἡβητικὴν ἡλικίαν, νο-

^{32.}
^α τὸν μὲν] τῶν μὲν A.

^β μόνα ἔταξεν] ἔταξεν μόνα A.

^{33.}

^α Λυκούργου] τοῦ Λυκούργου A. B.

^β κατεργάζεσθαι] κατεργάσασθαι Gesn. marg.

^{34.}

^α ἀνθρωπίνων] ἀνθρώπων A. Gesn. marg.

^β καὶ οἱ] καὶ om. Trinc.

^γ εἰσίν] om. A. Trinc.

^δ κρεῖττων] κρεῖσσον A.

^ε ἢ] ἢ οἱ A.

μίζων οὕτω καὶ μείζους ἂν καὶ ἐλευθεριωτέρους [^a καὶ γοργο-
τέρους] φαίνεσθαι. Οὕτω γε μὴν κατεσκευασμένων, μοίρας ⁴⁰
^b ἔδειξεν ἕξ, καὶ ἰππέων καὶ ὀπλιτῶν. Ἐκάστη δὲ τῶν
^c ὀπλιτικῶν ἔχει μοιρῶν πολέμαρχον ἓνα, λοχαγούς τέττα-
ρας, ^d πεντηκοστῆρας ὀκτὼ, ἐνωμοτάρχας ἑξή. Ἐκ δὲ τού-
των τῶν μερῶν διὰ παρεγγυήσεως καθίστανται τοτὲ μὲν
εἰς ἐνωμοτίας, ^e τοτὲ δὲ εἰς τρεῖς, τοτὲ δὲ εἰς ἕξ.

37 Ἐπεὶ δὲ ἔγνω τὸ πείθεσθαι μέγιστον ἀγαθὸν εἶναι καὶ
ἐν πόλει καὶ ἐν στρατιᾷ καὶ ἐπ' οἴκῳ, τὴν τῆς ἐφορείας
δύναμιν κατεσκεύασεν.

38 Ἐφοροὶ ^a οὖν δυνατοὶ μὲν εἰσι ζημιοῦν ὃν ἂν βούλωνται,
κύριοι δὲ ^b πράττειν παραχρῆμα, κύριοι δὲ καὶ ἄρχοντας
μεταξὺ καταπαῦσαι, καὶ εἰρξάι τε καὶ περὶ ^c ψυχῆς εἰς
ἀγῶνα καταστήσαι.

39 Πολλῶν δὲ ὄντων καλῶν μηχανημάτων τῷ Λυκούργῳ εἰς
τὸ πείθεσθαι τοῖς νόμοις ἐθέλειν τοὺς πολίτας, ἐν τοῖς καλ-
λίστοις καὶ τοῦτό μοι δοκεῖ εἶναι, ὅτι οὐ πρότερον ἀπέδωκε ²⁸⁹
τῷ πλῆθει τοὺς νόμους, πρὶν ἔλθων σὺν τοῖς κρατίστοις εἰς
Δελφοὺς ἐπήρετο τὸν θεόν, εἰ λωῖον καὶ ἄμεινον εἴη τῇ Σπάρτῃ
πειθομένη, οἷς αὐτὸς ἔθηκε νόμοις· ἐπεὶ δ' ἀνείλε τῷ παντὶ
ἄμεινον εἶναι, τότε ἀπέδωκεν οὐ μόνον ἄνομον ^a δείξας, ἀλλὰ
καὶ ἀνόσιον, τὸ πυθοχρήστοις νόμοις μὴ πείθεσθαι.

40 ^a Χαιρώνδα Καταναίου Προοίμια νόμων.

Τὼς βουλομένως καὶ πράττοντάς τι ἀπὸ θεῶν ἄρχεσθαι ¹⁰

36.

^a καὶ γοργοτέρους om. A. Trinc.
Gesnerus: γοργοτέρους Philelphus
vertit feliciores.

^b ἔδειξεν ἕξ] διεῖλεν ἕξ Gesn.
marg.

^c ὀπλιτικῶν] ὀπλιτῶν A. πολιτικῶν
Gesn. marg.

^d πεντηκοστῆρας om. B.

^e τότε δὲ om. B.

38.

^a μὲν οὖν] μὲν om. A. Trinc.

^b πράττειν] ἐκπράττειν Gesn.
marg.

^c ψυχῆς] τῆς ψυχῆς A.

39.

^a δείξας] θεῖς Gesn. marg.

40.

^a Sic A. et fere Trinc. ubi Χαι-
ρώνδου.

χρή^b τὸ γὰρ ἄριστον, ὥσπερ ἂ παροιμία φατὶ, τὸν θεὸν ἤμεν αἴτιον πάντων τούτων. Ἔτι δὲ φαύλων πράξεων ἀπέχουσαι, καὶ μάλιστα διὰ τὰν πρὸς τὸν θεὸν συμβουλίαν· οὐδενὸς γὰρ ἀδίκου θεὸν κοινωνεῖν· βοηθεῖν δὲ ἕκαστον ἑαυτῷ, καὶ ποτικελεύεσθαι κατ' ἀξίαν τῶν δικαίων μεταλαμβάνειν καὶ^c πράσσειν· τὸ γὰρ ὑπὲρ μικρῶν καὶ μεγάλων ὁμοίως διατείνεσθαι, ἄγαν μικροπρεπὲς δοκεῖ ἡμεν καὶ ἀνελευθερον.²⁰

^d Διὸ δεῖ φροντίζειν, ^e τὸ μὴ^f σφόδρα ἐς^g τὰ μάλιστα καὶ τὰ μεγάλα ἐμπίπτειν· ἀλλὰ κατ' ἀξίαν τὰν ἑαυτῷ καὶ^h δυναμίανⁱ μετρέοντα ἕκαστῷ^k πρᾶγμα^l ἐπιβάλλειν, ὅπως τίμιος ἦς καὶ σεμνός.

^m Ἀδίκῳ ἀνδρὶ ἢ γυναικί, κεκριμένοις ὑπὸ πόλεως, ἐπαρωγὴνⁿ μὴ ποιῆσθαι, μηδὲ ὀμιλεῖν μηδένα, ἢ ὀνειδίξεσθαι, ὡς ὄντα ὅμοιον ᾧ ὀμιλεῖ. Τοὺς δὲ προκεκριμένους ἀνδρας ἀγαθοὺς ἀγαπᾶν, καὶ ἐντυγχάνειν αὐτοῖς, τελείσθαι³⁰ τε τὴν μεγίστην καὶ τελειοτάτην^o τελετὴν, ἀνδραγαθίαν.^p μιμουμένους ἐπ' ἀληθείᾳ καὶ κταμένους τὴν ἀρετὴν· οὐδεὶς γὰρ ἀνὴρ τέλειος ἀνευ ταύτης. Πολίτη δὲ ἀδικουμένῳ βοηθεῖν, καὶ οἴκοι καὶ ἐπὶ^q ξένης· ξένον δὲ πάντα, τὸν ἐν τῇ ἑαυτοῦ πατρίδι σεβόμενον, καὶ κατὰ τοὺς οἰκείους νόμους,

^b τὸ—ἄριστον] τὸν—ἄριστον Damasc. τὸν Trinc. τὸ B.

^c πράσσειν] πύσσειν Damasc.

^d διὸ φροντίζειν] διὸ δεῖ φ. A. Damasc. Trinc. φροντίζειν Trinc. Heynius p. 78.

^e τῷ] τὸ A. ex em.

^f σφόδρα] Lego σφόδρα ὀλιγώρως. GESN.

^g τὰ μάλιστα καὶ τὰ μεγάλα] τοὺς κακίστους καὶ τοὺς μεγάλους Damasc. τὰ sec. om. A.

^h δυναμίαν] δύναμιν Damasc. ἀδυναμίαν A. text. ἴσως ἀδυναμίαν ἢ δύναμιν in marg.

ⁱ μετρέοντα] μετρίοντα Damasc.

^k πρᾶγμα] πράγματι B. m. s.

^l ἐπιβάλλειν] ἐπέβαλεν Damasc. Totum locum sic constituit Heynius: διὸ φροντίζειν (δεῖ) τῷ μὴ σφόδρα ἐς τὰ ἄκιστα καὶ τὰ μεγάλα ἐμπίπτειν· ἀλλὰ κατ' ἀξίαν τὰν ἑαυτῷ καὶ δυναμίαν μετρέοντα, ἕκαστῷ πράγματι ἐπιβάλλειν.

^m Ἀδικῷ] ἀδικῷ δὲ A. B.

ⁿ μὴ] μὲν Damasc. οὐλοτὴν

^o τελετὴν] τελευτὴν Dam. ἀρετὴν A.

^p μιμουμένους] Immo μεμνημένους, initiatos. HEYNE.

^q ξένης] ξένης³⁰⁵ A. ξένους Damasc.

εὐφήμως καὶ οἰκείως προσδέχεσθαι καὶ ἀποστέλλειν, μεμνημένους Διὸς ξενίου ὡς παρὰ πᾶσιν ἰδρυμένου κοινῷ θεοῦ, καὶ ὄντος ἐπισκόπου φιλοξενίας τε καὶ κακοξενίας. 40

Ἠγεῖσθαι δὲ καὶ παραγγέλλειν πρεσβυτέρους νεωτέροις ἵ τὸ αἰδεῖσθαι, καὶ αἰσχύνεσθαι τὰ κακὰ, φανεροῦς ὄντας αὐτοὺς αἰσχουνομένους καὶ αἰδουμένους· ὡς ἐν αἷς πόλεσι πρεσβυτέρων ἀναισχυντῖαι, φύονται παῖδες αὐτῶν καὶ παίδων παῖδες ἀναισχυντοί. Ἀκόλουθεῖ δὲ ἀναισχυντῖα καὶ ἀναιδεία, ὕβρις καὶ ἀδικία· τούτοις δὲ ἔπεται ὄλεθρος. Μηδεὶς δ' ἔστω ἀναιδής, ἀλλὰ σωφρονεῖτω ἕκαστος, ὡς 50
 οὕτω τευξόμενος ἑθεῶν ἴλεων καὶ σωτηρίας· οὐδεὶς γὰρ κακὸς θεοφιλής. Τιμάτω δὲ ἕκαστος τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀληθές, καὶ μισεῖτω τὸ αἰσχρὸν καὶ τὸ ψεῦδος· ταῦτα γὰρ ἀρετῆς σημεῖα καὶ κακίας. Διὸ χρή συνεθίζειν ἐκ παιδῶν κολάζοντας μὲν τοὺς φιλοψευδεῖς, φιλοῦντας δὲ τοὺς φιλαλήθεις, ἵν' ἐμφυσιῶται ἕκαστῷ τὸ κάλλιστον καὶ σπερματωδέστατον τῆς ἀρετῆς. Προσποιεῖσθω δὲ ἕκαστος τῶν 290
 πολιτῶν σωφρονεῖν μᾶλλον, ἢ φρονεῖν· ὡς ἡ προσποίησις τοῦ φρονεῖν μέγα σημεῖον ἀπειροκαλίας καὶ σμικρότητος. Ἔστω δὲ ἡ προσποίησις τοῦ σωφρονεῖν ἀληθής· μηδεὶς γὰρ

¹ τῷ αἰδεῖσθαι] τοῦ ἀ. A. Trinc. τὸ ἀ. Heyne.

² τοῦτω] οὕτω Damasc. Trinc.

³ θεῶν ἴλεων] θεῶν ἴλεω Damasc. θεοῦ A. θεῶν Gesn. marg. B. m. s. Heyne.

⁴ ἐμφυσιῶται] ἐμφυσιῶται Heynius, qui de h. v. habet sequentia: "Super voce ἐμφυσιῶν gravis est censura Bentleii, p. 376. qui adeo barbarum auctorem prodi hoc ipso contendebat, quod vocabulum, vulgari usu pro ἐμφυῶν, inflare, adhiberi solitum, usurpaverit tanquam a

" φύσις ductum, ut sit in naturam et indolem convertere. Iniquissima vero strictura. Est enim voc. Pythagoreis seu veris, seu imitatoribus, hoc sensu frequentatum: sic Hippodamus de Rep. apud Stob. XLI. τὰ δὲ ἔθη καὶ ἐπιτηδεύματα πλάσσει καὶ κηροχρεῖ τὰν ψυχῶν, φυσίωσιν ἐμποιεῖντα διὰ τῆς συνεχέος συνεργίης: h. habitu in naturam verso. Apud Porphyr. de Abstin. I. 29. ἢ κατὰ τὰ ὄντως ὄντα φυσίωσις καὶ ζωή. III. II. φυσίωσθαι " a natura vim habere."

πλαττέσθω γλώσση καλὰ ἔργα, πράξεως καὶ διανοίας στε-
ρόμενος ἀγαθῆς.

Χρῆ δὲ καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας εὖνοιαν διαφυλάττειν,
καθάπερ πατρικὴν, εὐπειθοῦντας καὶ σεβομένους· ^ω ὡς ὁ
μὴ διανοούμενος οὕτω τίσει δίκην κακῆς βουλῆς δαίμοσιν
ἐστιούχοις. Ἄρχοντες γὰρ ἐστιουχοῦσι πόλεως, καὶ πολι-
τῶν σωτηρίας.

Χρῆ δὲ καὶ τοὺς ἄρχοντας δικαίως προεστάναι τῶν ἀρ-
χομένων, καθάπερ τέκνων ἰδίων, ἔχθραν καὶ φιλίαν καὶ
θυμὸν ἐν τῷ κρίνειν ^κ κοιμίσαντας.

Ἐπαινείσθωσαν δὲ καὶ ^ε εὐδοκιμείσθωσαν, ὅσοι ἂν ὄντες
εὐποροὶ τοῖς ἐνδεεστέροις ἐπαρκῶσιν, ὡς τέκνα, καὶ ἀμύντο-
20 ρας σώζοντες τῆς ἑαυτῶν πατρίδος. Ἐπαρκείτωσαν δὲ τοῖς
διὰ τύχην ^π πενομένοις, καὶ μὴ διὰ βίον ἀργὸν καὶ ἀκρατῆ.
Ἡ μὲν γὰρ τύχη πᾶσι κοινόν· ὁ δὲ ἀργὸς καὶ ἀκρατὴς
βίος κακοῖς ἀνδράσιν ἴδιος.

Καλὸν ^δ ἔστω καὶ μηνύειν εἰάν τις τῶ συνίδη ἀδικοῦν-
τι, ἵνα ἡ πολιτεία σώζηται, πολλοὺς ἔχουσα τῆς εὐκοσμίας
φύλακας. Ὁ δὲ μηνύων εὐσεβῆς ἔστω, καὶ κατὰ τῶν
οἰκειοτάτων ἐξαγγέλλων· οὐδὲν γὰρ ἐστὶν οἰκειότερον πα-
τρίδος. Ἐμφανιζόντων δὲ μὴ τὰ δι' ἀκούσιον ἄγνωιαν γιγ-
30 νόμενα, ἀλλ' ὅσον ἂν ἐκ προνοίας τι ἀμαρτάνωσιν. Ὁ δ'
ἐμφανισθεὶς, ἂν ^β ἐθελεχθρῆ τῷ μηνύσαντι, μισείσθω ὑπὸ
πάντων, δίκην διδοὺς ^γ ἀχαριστίας, ἧς ^δ ἀποστερεῖ τὸν ἰα-
τρευόντα μεγίστην νόσον ἰατρευόμενος ἀδικίαν.

^ε Ἐστω δὲ μέγιστα ἀδικήματα, θεῶν καταφρόνησις, καὶ

^ω ὡς ὁ μὴ] ὡς μὴ Trinc.

^κ κοιμίσαντας] κοιμίσαντας A. B.
Trinc.

^ε εὐδοκιμείσθωσαν] εὐδοκιμείτωσαν
A. Damasc. B. m. s.

^π πενομένης] πενομένοις A. Trinc.

^δ ἔστω] δὲ τῶ Damasc. et mox
συνειδῆ pro συνίδη.

^β ἐθελεχθρῆ] ἐθελεχθρήσει Dam.

^γ ἀχαριστίας] ἀχαριστίας A.

^δ ἀποστερεῖ] ἀποστερεῖ Trinc.

γονέων κάκωσις ἐκούσιος, καὶ ἀρχόντων καὶ νόμων ὀλιγαρία, καὶ ἐκούσιος ἀτιμία δικαιοσύνης. Δικαιοτάτος δὲ ἔστω καὶ ὀσιώτατος πολίτης, ὁ ταῦτα τιμῶν, καὶ ἐμφανίζων πρὸς πολίτας καὶ ἀρχοντας κατὰ τῶν καταφρονούντων.

Ἐπεὶ πατρίδος ἀποθνήσκειν σεμνότερον ἔστω, ἢ γλιχόμενον τοῦ ζῆν ἐγκαταλιπεῖν αὐτὴν καὶ τὸ καλόν. Κρεῖττον γὰρ τεθνᾶναι καλῶς, ἢ ζῆν αἰσχρῶς καὶ ἐπονειδίστως.

Χρὴ δὲ καὶ τῶν τελευτώντων ἕκαστον τιμᾶν, μὴ δακρύοις, μηδὲ οἴκτοις, ἀλλὰ μνήμη ἀγαθῆ, καὶ τῇ τῶν κατ' ἔτος ὠραίων ἐπιφορᾷ· ὡς ἀχαριστίας οὔσης πρὸς δαίμονας χθονίους, λύτης ὑπὲρ τὸ μέτρον γιγνομένης.

Βλασφημεῖται δὲ μηδεὶς ἐπ' ἀδίκῃ βλάβῃ περὶ μηδενός· θειότερον γὰρ εὐφημία ἢ κακηγορίας.

Νομιζέσθω δὲ πολίτης ἀμείνων ὁ τῆς ὀργῆς ἢ κρείττων, μᾶλλον τοῦ διὰ ταύτην πλημμελοῦντος.

Ὅ ἱερά καὶ ἀρχεῖα ὑπεραίρων τῇ πολυτελείᾳ τῶν ἰδίων, 291 μὴ εὐδοξεῖται, ἀλλ' ὀνειδιζέσθω· μηδὲν γὰρ ἔστω ἰδιωτικόν ἢ μεγαλοπρεπέστερον καὶ σεμνότερον τῶν δημοσίων.

Ὁ πλούτῳ καὶ χρήμασι δουλεύων καταφρονεῖσθω, ὡς μικρόψυχος ὢν, καὶ ἀνελεύθερος, καὶ καταπληττόμενος ὑπὸ κτημάτων πολυτελῶν, καὶ βίου ἱ τραγωδουμένου, καὶ εὐτελῆς εἶναι τὴν ψυχὴν ὑπολαμβάνεσθω. Ὁ γὰρ μεγαλόψυχος προδιανόεῖται πάντα παρ' ἑαυτῷ τὰ παρ' ἀνθρώποις, καὶ δι' οὐδενὸς θορυβεῖται ἢ τοιοῦτου, ὅτ' ἂν παραπέση.

^e καὶ om. B.

^f οἴκτοις] οἴκτοις Damasc.

^g κακηγορίας] κατηγορίας Damasc.

^h κρείττων] κρεῖττον A.

ⁱ μεγαλοπρεπέστερον] καλοπρεπέστερον Damasc.

^k κτημάτων] χρημάτων A.

^l τραγωδουμένου] Adversus voc.

τραγωδεῖσθαι, sane recentius Charondæ ætate, docte disputavit Bentleius p. 358. sq. refellitque saltem hoc, quod nemini in mentem veniat, nos ipsa legum verba habere. HEYNE.

^m τοιοῦτου] τοσοῦτου B. m. p.

ⁿ παραπέση] παρελκίη Damasc.

Αἰσχρορρημονεΐτω δὲ μηδεὶς, ὅπως ἂν μὴ ὁ παροικίῃ τὴν δianoian ἔργοις αἰσχροῖς, μηδὲ ῥ' ἀναπίμπλη τὴν ψυχὴν ἀναιδείας καὶ μιάσμάτων. Τὰ μὲν γὰρ εὐσχήμονα καὶ φίλα τοῖς οἰκείοις ὀνόμασι καὶ κειμένοις ὑπὸ τοῦ νόμου προσαγορεύομεν, πρὸς ἃ δὲ ἐχθρῶς ἔχομεν, ἐξιστάμεθα καὶ τῆς προσηγορίας ῥ' διὰ τὸ αἰσχρὸν. Ἔστω δὲ καὶ αἰσχρὸν²⁰ εἰπεῖν τὸ αἰσχρὸν.

Γυναῖκα δὲ τὴν κατὰ νόμους ἕκαστος στεργέτω, καὶ ἐκ ταύτης τεκνοποιεῖσθω, εἰς ἄλλο δὲ ῥ' μηδὲν προῖεσθω τέκνων τῶν αὐτοῦ σποράν· μηδὲ τὸ φύσει καὶ νόμῳ τίμιον ἀνόμως ἀναλισκέτω καὶ ὑβριζέτω. Ἡ γὰρ φύσις τεκνοποιίας ἐνεκεν οὐκ ἀκολασίας ἐποίησε τὴν σποράν.

Γυναῖκα δὲ σωφρονεῖν χρὴ, καὶ μὴ προσδέχεσθαι συνουσίαν ἀσεβῆ παρ' ἄλλων ἀνδρῶν, ὡς ἀπαντώσης νεμέσεως παρὰ δαιμόνων ὁ ἐξοικιστῶν καὶ ἐχθροποιῶν.³⁰

Ὁ μητριαν ἐπιγαμῶν μὴ εὐδοξείτω, ἀλλ' ὀνειδιζέσθω, ὡς περ αἴτιος ὢν οἰκείας διαστάσεως.

Χρὴ δὲ ἐμμένειν τοῖς εἰρημένοις, τὸν δὲ παραβαίνοντα ἔνοχον εἶναι τῇ πολιτικῇ ἀρχῇ.

Προτάσσει δὲ ὁ νόμος, ἐπίστασθαι τὰ προίμια τοὺς πολίτας ἅπαντας, καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς μετὰ τοὺς παιᾶνας λέγειν, ὧ ἂν ῥ' προτάσσει ὁ ἐστιάτωρ, ἵν' ῥ' ἐμφυσιῶται ἐκάστω τὰ παραγγέλματα.⁴⁰

41 ἁ Ἐκ τῶν Νικολάου Περι ἐθῶν.

Παρὰ Ταρτησίοις νεωτέρῳ πρεσβυτέρου καταμαρτυρεῖν οὐκ ἔξεστι.

^ο παροικίῃ] I. παροικεῖ, ut προσοικεῖν. HEYNE. ποικίῃ Trinc.

^ρ ἀναπίμπλη τὴν] ἀναπιμπλητικὴν A. p. m.

ib. ἀναπίμπλη scribitur: saltem ἀναπιμπλή ex πιμπλάω, nisi ἀναπιμπλή fuit. HEYNE.

^ι διὰ τὸ αἰσχρὸν: Hæc verba ab alia manu inserta videntur Heynio.

^τ μηδὲν] μὴ A. m. p.

^σ καὶ ἐξοικιστῶν] καὶ om. A. B. m. s. et delendum videtur Heynio. ἐξοικιστῶν Dam.

^ι προτάσσει] προτάσσει A.

^ν ἐμφυσιῶται] ἐμφυσιῶται Dam.
41.

^α Sic Trinc. et fere A. ubi τοῦ. Vid. Valesii Exc. p. 514.

Λευκανοὶ δικάζονται ἀλλήλοις, ὥσπερ ἄλλου τινος ἀδικήματος, οὕτω καὶ ἀσασίας καὶ ἀργίας. Ἐὰν δέ τις ἀσώτῳ δανείσας χρέος ἐλεγχθῆ, στέρεται αὐτοῦ. Καὶ Ἀθήνησι δὲ τῆς ἀργίας εἰσὶ δίκαι.

^b Παρὰ Σαυνίταις κατ' ἔτος οἱ τε ἡίθεοι κρίνονται δημοσία, καὶ αἱ παρθένοι· ὁ δὲ κριθεὶς ἄριστος εἶναι λαμβάνει ἢν βούλεται, εἴθ' ὁ μετ' ἐκείνῳ δεύτερος, καὶ οὕτως ἐφεξῆς.

^c Λιβύρριοι κοινὰς τὰς γυναῖκας ἔχουσι, καὶ τὰ τέκνα ἐν κοινῷ τρέφουσι ^d μέχρι ἐτῶν πέντε· εἶτα τῶ ἕκτῳ ^e συνενέγκαντες ἅπαντα τὰ παῖδια, τὰς ὁμοιότητας πρὸς τοὺς ἀνδρας εἰκάζουσι, καὶ ἐκάστῳ ^f τὸν ὅμοιον ἀποδιδάσκει πατρί· ἀφ' ἧς δ' ἂν ^g ἀπολάβῃ τὸ παιδίον, ἕκαστος υἱὸν ὑπολαμβάνει.

Κελτοὶ σιδηροφοροῦντες τὰ κατὰ πόλιν πάντα πράττουσι, μείζω δ' ἐστὶν ἐπιτίμια κατὰ τοῦ ^h ξένου ἀνελόντος, ἢ πολίτην. Ὑπὲρ ⁱ τοῦ μὲν γὰρ θάνατος ἢ ζῆμία· ὑπὲρ ^k τοῦ δὲ πολίτου, φυγή. ^l Τιμῶσι δὲ μάλιστα τοὺς χῶραν τῶ κοινῷ προσκτωμένους· τὰς δὲ θύρας τῶν οἰκιῶν οὐδέποτε κλείουσι.

Σαυρομάται διὰ τριῶν ἡμερῶν ^m σιτοῦνται εἰς πλήρωσιν· ταῖς δὲ γυναῖξιν πάντα πειθονται ὡς δεσποίταις· παρθένον δὲ οὐ πρότερον συνοικίζουσι ⁿ πρὸς γάμον, πρὶν ἂν πολέμιον ἄνδρα κτείνῃ.

^b παρὰ Σαυνίταις] ἱερὰ Σανείταις Damasc. Σαυνίταις legendum monuit Holstenius ad Steph. Byzant. p. 286.

^c Λιμύρριοι] Λιβύρριοι A. m. s. Λιβυρροὶ B. m. s. Λιμυρίνοι B. m. p. Σμύρριοι Damasc. Vide Holsten. Steph. Byz. p. 189.

^d μέχρι] μέχρις A.

^e συνενέγκαντες] συνενέγκοντες B. m. s.

^f τὸν ὅμοιον] τὸ ὅμ. B. m. s.

^g ὑπολάβῃ] ἀπολάβῃ A. B. m. s. et in fin. ὑπολαμβάνει A. B. m. s. pro ἀπολαμβάνει.

^h ξένου—πολίτην] ξένου—πολίτου B. m. p. πολίτου Trinc.

ⁱ τοῦ] οὗ A. Damasc.

^k τοῦ δὲ] δὲ τοῦ B. m. s.

^l τιμῶσι—χῶραν δὲ] τιμῶσι δὲ—χῶραν A. Trinc.

^m σιτοῦνται] Ἄν ἔπτονται? VALCK.

ⁿ πρὸς γάμον] εἰς γάμον Damasc. Vide Wess. ad Herodot. IV. 117.

^ο Κερκέται τοὺς ἀδικήσαντας ὀτιοῦν τῶν ῥιερῶν ἀπείργουσι. Ἐὰν δὲ τις κυβερνῶν σκάφος διαμάρτη, προσιόντες ἐφέξῃς ἕκαστοι ἐμπτύουσιν αὐτῷ.

Μόστυνοι τὸν ἑαυτῶν βασιλέα τρέφουσιν ἐν πύργῳ κατὰ κλειστον· ἐὰν δὲ τις δόξῃ κακῶς ποτὲ βεβουλεῦσθαι, τῷ λιμῷ αὐτὸν ἀποκτείνουσι· τὸν δὲ τρεφόμενον σῆτον ἐξίστου διαιροῦσι, μέρος κοινῇ ἐξελόντες τοῖς ἀφικνουμένοις ξένοις. ²⁰

Φρύγες ὄρκοις οὐ χρώνται, οὔτ' ὀμνύντες, οὔτε ἄλλους ἐξορκοῦντες. Ἐὰν δὲ τις παρ' αὐτοῖς γεωργικὸν βούν ἀποκτείνῃ, ἢ σκεῦος ἁ τῶν περὶ γεωργίαν κλέψῃ, θανάτῳ ζημιῶσι.

¹ Λύκιοι τὰς γυναῖκας μᾶλλον ἢ τοὺς ἄνδρας τιμῶσι, καὶ καλοῦνται μητρόθεν, τὰς τε κληρονομίας ταῖς θυγατρᾶσι λείπουσιν, οὐ τοῖς υἱοῖς. Ὅς δ' ἂν ἐλεύθερος ἀλῶ κλέπτων, δούλος γίνεται· τὰς δὲ μαρτυρίας ἐν ταῖς δίκαις οὐκ εὐθὺ παρέχονται, ἀλλὰ μετὰ μῆνα. ³⁰

Πισίδαί δειπνοῦντες ἀπάρχονται τοῖς γονεῦσιν, ὡς ἡμεῖς τοῖς θεοῖς παρασπονδίοις. Ἡ δὲ μεγίστη κρίσις ἐστὶ ^ς παρακαταθήκης· ^ε τὸν δὲ ἀποστερήσαντα θανατοῦσιν. Ἐὰν δὲ μοιχὸς ἀλῶ, περιάγεται τὴν πόλιν ἐπὶ ὄνου μετὰ τῆς γυναικὸς ἐπὶ ἡμέρας τακτάς.

Αἰθίοπες τὰς ἀδελφὰς μάλιστα τιμῶσι, καὶ τὰς διαδοχὰς μάλιστα καταλείπουσιν οἱ βασιλεῖς οὐ τοῖς ἑαυτῶν, ἀλλὰ τοῖς τῶν ἀδελφῶν υἱοῖς. Ὅτ' ἂν δ' ὁ ^ν δια- ⁴⁰ δεξάμενος μὴ ἦ, τὸν κάλλιστον ἐκ πάντων καὶ μαχιμώτατον αἰροῦνται βασιλέα. Ἀσκοῦσι δὲ εὐσέβειαν καὶ δικαιο-

^ο Κέρκεται] Κέρκεται Trinc.

^ρ ἱερῶν] ἱερῶν A. Gesn. marg. B. m. s.

^α τῶν περὶ] τὸ περὶ A.

¹ Λύκιοι] Κύκιοι Damasc. Videatur Valckenærius ad Herodot. I. 173.

^ς παρακαταθήκης] περὶ παρακαταθήκης B. m. s.

^ε τὸν δὲ usque ad ἐκ πάντων καὶ om. A.

^ν διαδεξάμενος] διαδεξόμενος B. m. s.

οσύνην. Ἐθυροὶ δ' αὐτῶν αἱ οἰκίαι, καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς κειμένων πολλῶν οὐδὲ εἰς κλέπτει.

^w Ἐν Βυαίοις Λίβυσιν ἀνὴρ μὲν ἀνδρῶν βασιλεύει, γυνὴ δὲ γυναικῶν.

^x Βασουλιεῖς Λίβυες ὅτ' ἂν πολεμῶσι, τὰς μὲν νύκτας μάχονται, τὰς δ' ἡμέρας εἰρήνην ἄγουσι.

^y Δαφολίβυες ὅτ' ἂν συναχθῶσι, πάντες ἅμα γαμοῦσιν ⁵⁰ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ μετὰ δύσιν πλειάδος, καὶ μετὰ τὴν ἐστίασιν χωρὶς τῶν γυναικῶν κατακειμένων ^z κατασβέσαντες τὸν λύχνον εἰσέρχονται, καὶ ὁ τυχῶν ἦν ἂν ^a τύχη λαμβάνει.

^b Ἰαλχλευεῖς Λίβυες, ὅτ' ἂν πολλοὶ ^c μνηστεύονται γυναῖκα, παρὰ τῷ κηδεστῇ δειπνοῦσι, ^d παρούσης καὶ τῆς γυναικός· πολλὰ δὲ σιωπτόντων, ἐφ' ᾧ ἂν ἡ γυνὴ γελάσῃ, τούτῳ συνοικεῖ.

^e Σορδολίβυες οὐδὲν κέκτηνται σκεῦος, ^f ἔξω ^g κύλικος 293 καὶ μαχαίρας.

^h Ἀλιτέμνιοι Λίβυες τοὺς ταχυτάτους αὐτῶν αἰροῦνται βασιλεῖς· τῶν δ' ἄλλων τιμῶσι τὸν δικαιοτάτον.

Οἱ Νομάδες τῶν Λιβύων οὐ ταῖς ἡμέραις, ἀλλὰ ταῖς νυξίν, αὐτῶν ἀριθμοῦσι τὸν χρόνον.

ⁱ Ἀφάραντες Λίβυες ὀνόματα οὐκ ἔχουσιν, ἡλίω δὲ ἀνί-

^w ἐν Βυαίοις] ἐν Βύκοις Damasc. ἐν Ἐτάλοις A. B. m. s.

^x Βασουλιεῖς] Holsten. ad Steph. Byz. p. 200. b. corrigat Μασουλιεῖς. Valesius Excerpt. p. 74. Μασουλιεῖς.

^y Δαφολίβυες] Δαφιλίβυοι Dam.

^z κατασβέσαντες] κατασκευάσαντες A. Damasc. κατασκευάσαντες A. m. p.

^a τύχη] τύχοι A. ἦν ἂν ὀπιή legendum suspicatur Valckenærius.

^b Ἰαλχλευεῖς] Μάκλυες ex Herodoto IV. 178. reponit Valckenærius, ubi tamen v. Wesseling.

^c μνηστεύονται] μνηστεύονται A.

^d παρούσης τῆς] π. καὶ τῆς A.

^e Σορδολίβυες] Σορδοὶ λίβυες A. p. m. Σαρδολίβυες A. m. s. B. m. s. Παρδοὶ Λίβυες Damasc.

^f ἔξω] εἰ μὴ A. B. m. s.

^g κύλικας B. m. s. κύλιδος Trinc.

^h Ἀλιτέμνιοι] Ἀλιτέμνιοι A. Damasc. Gesner. marg. Simile quid Trinc.

ⁱ Ἀφάραντες] Γαράμαντες A. B. uterque a m. sec. Ἀτάραντες corrigat Valckenærius. Herodot. IV. 184. et sic Salmasius ad Solin. p. 292. C.

σχοντι λοιδοροῦνται, ὡς πολλὰ κακὰ φήναντί τῶν δὲ θυ-¹⁰
γατέρων ἀρίστας κρίνουσι, τὰς πλείστον χρόνον μεμενηκυίας
παρθένους.

Βοιωτῶν ἔνιοι τοὺς ^k τὸ χρέος οὐκ ἀποδιδόντας εἰς ἀγορὰν
ἄγοντες ^l καθίσαι κελεύουσιν, εἶτα κόφινον ἐπιβάλλουσιν
^m αὐτοῖς· ὅς δ' ἂν κοφινωθῆ, ἄτιμος γίνεται. Δοκεῖ δὲ τοῦτο
πεποιθέναι καὶ ὁ Εὐριπίδου πατήρ, Βοιωτὸς ὢν τὸ γένος.

ⁿ Ἀσσύριοι τὰς παρθένους ἐν ἀγορᾷ πάλωσι τοῖς θέλουσι
συνοικεῖν· πρώτας μὲν τὰς εὐγενεστάτας καὶ καλλίστας,
εἶτα τὰς λοιπὰς ἐφεξῆς· ὅτ' ἂν δ' ἔλθωσιν ἐπὶ τὰς φαυλο-²⁰
τάτας, κηρύττουσι, πόσον τις θέλει προσλαβὼν ὁ ταύταις
συνοικεῖν, καὶ τὸ συναχθὲν ἐκ τῆς τῶν εὐπρεπῶν τιμῆς ταύ-
ταις ^p προστίθενται. Ἀσκοῦσι δὲ μάλιστα ^q βαθύτητα καὶ
ἀοργησίαν.

^r Πέρσαις ὁ μὴ ποιεῖν ἔξεστιν, οὐδὲ λέγουσιν. Ἐὰν δὲ
^s τις πατέρα κτείνῃ, ὑποβλητὸν αὐτὸν οἴονται. Ἐὰν δὲ τινα
προστάξῃ ^t ὁ βασιλεὺς ^v μαστιγῶσαι, εὐχαριστεῖ, ὡς ἀγα-
θοῦ τυχῶν ὅτι αὐτοῦ ἐμνήσθη ὁ βασιλεὺς. Ἄθλα δὲ λαμ-
βάνουσι παρὰ ^u τοῦ βασιλέως πολυτεκνίας. Οἱ δὲ παῖδες ³⁰
παρ' αὐτοῖς ὥσπερ ^w μαθήματα τὸ ἀληθεύειν διδάσκονται.

Παρ' Ἰνδοῖς, εἴαν τις ἀποστερηθῆ δανείου ἢ παρακαταθή-
κης, οὐκ ἔστι κρίσις· ἀλλ' αὐτὸν αἰτιᾶται ὁ πιστεύσας.
Ὁ δὲ τεχνίτου πηρώσας χεῖρα ἢ ὀφθαλμὸν θανάτῳ ζημιού-

^k χρέος] τὸ χρέος A. B. m. s.

^l καθίσαι] καθῆσαι Arsen.

^m αὐτοῖς] αὐτῶν Damasc. αὐτοῖς
Arsen.

ⁿ Ἀσσύριοι] Vide Herodot. I.
196.

^o ταύτας] ταύταις Damasc. Tr.

^p προστίθενται] προστίθεισι Ar-
sen. ubi desunt reliqua.

^q βαθύτητα] οὔτοι τὴν εὐθύτητα
A. B. m. sec. Mox τὴν ἀοργησίαν A.

^r Πέρσαις] Πέρσαι B.

^s τις πατέρα] τις ἀπ' αὐτῶν πα-
τέρα A. αὐτῶν B. m. s.

^t βασιλεὺς] ὁ βασιλεὺς A. B. m.
s. et sic infra.

^v μαστιγῶσαι] τεῦ μαστιγῶσαι A.

^u βασιλέως] τοῦ βασιλέως A. B.
m. s.

^w μαθήματα] τινα μαθήματα A.
B m. s. μάθημα Damasc.

ται. Τὸν δὲ μέγιστα ἀδικήσαντα ὁ βασιλεὺς κελεύει κείρασθαι, ὡς ^x ἐσχάτης οὐσης ^y ταύτης ἀτιμίας.

Λακεδαιμονίοις τέχνας μανθάνειν ἄλλας, ἢ τὰς εἰς ^z πόλεμον, αἰσχρὸν ἐστίν. Ἐστιῶνται δὲ πάντες ἐν κοινῷ. Τοὺς 40 δὲ γέροντας αἰσχύνονται, ^a οὐδὲν ἤττον ἢ ^b πατέρας. Γυμνάσια δ' ὡσπερ ἀνδρῶν ἐστίν, οὕτω καὶ ^c παρθένων. Ξένοι δ' ἐμβιοῦν οὐκ ἔξοστιν ἐν Σπάρτῃ, οὔτε Σπαρτιάταις ^d ξενιτεύειν. Ταῖς δὲ αὐτῶν γυναίξι παρακελεύονται ἐκ τῶν εὐειδεστάτων κύεσθαι, καὶ ἀστῶν καὶ ξένων. Χρηματίζεσθαι δ' αἰσχρὸν ^e Σπαρτιάταις. ^f Νομίσματι δὲ χρῶνται σκυτίνῳ· ἐὰν δὲ παρά τινι εὐρεθῆ χρυσὸς, ἢ ἄργυρος, θανάτῳ ζημιούται. Σεμνύνονται δὲ πάντες ἐπὶ τῷ ταπεινούς αὐτοὺς πα- 50 ρέχειν, καὶ κατηκόους ταῖς ἀρχαῖς. Μακαρίζονται δὲ μᾶλλον ^g παρ' αὐτοῖς οἱ γενναίως ἀποθνήσκοντες, ἢ οἱ εὐτυχῶς ζῶντες. Οἱ δὲ παῖδες νομίμως ^h περὶ τινα βωμὸν περιϊόντες μαστιγοῦνται, ἕως ἂν ὀλίγοι λειφθέντες στεφανωθῶσιν. Αἰσχρὸν δὲ ἐστὶ ⁱ δειλῶν σύσκηνον, ἢ συγγυμναστήν, ^k ἢ φίλον γενέσθαι. Κρίσις ^l δὲ ταῖς ^m γερονταῖς ἐπὶ τῷ τέρματι τοῦ βίου προστίθεται τοῖς τε εὖ ἢ κακῶς ⁿ ζήσασιν. Ὅτ' ἂν δὲ ^o στρατεύωνται ἔξω χώρας, πῦρ ἀπὸ τοῦ 294 βωμοῦ τοῦ Ἀγήτορος Διὸς ἐναυσάμενος πυρφόρος λεγόμενος,

^x ἐσχάτης] λαν ἐσχάτης A. B. m. s.

^y ταύτης] τῆς τῆς αὐτῆς A.

^z πόλεμον] Al. additur εὐθέτους.

GESNER. Sic Damasc. A. B. m. s.

^a οὐδὲν] κατ' οὐδὲν A.

^b πατέρας] τοὺς ἰδίους πατέρας A. B. m. p.

^c παρθένων] τῶν πατέρων A.

^d ξενιτεύειν] ἔθος ξ. A. B. m. s.

^e Σπαρτιάτῃ] Σπαρτιάταις Damasc. τοῖς Σπαρτιάταις A.

^f νομίσματι—σκυτίνῳ] νομίσμασι—σκυτίνοις A. B. m. s.

^g παρ' αὐτοῖς] ἐπ' α. B. m. s.

Trinc.

^h περὶ τινα] περὶ τὸν A. m. p.

ⁱ δειλῶν] δόλων A. m. p.

^k φίλον] Forte ἢ φίλον. GESNER. ἢ m. sec.

φίλον (sic) A. ἢ φίλον B. m. s. φίλον Damasc. Facile excidere potuit ἢ ob similitudinem præcedentis v.

^l δὲ habet A. suprasc. a m. s.

^m γερονταῖς] γερονταῖς A.

ⁿ ζήσασιν] ζήσασιν A. Trinc.

^o στρατεύονται] στρατεύονται A. Trinc.

σύνεστι ^p τῷ βασιλεῖ ἄσβεστον αὐτὸ τηρῶν. Συνεκπέμπονται δὲ τῷ ^q βασιλεῖ μάντις, καὶ ἰατροὶ, καὶ αὐληταί, οἷς ἐν ταῖς μάχαις ἀντὶ σάλπιγγων αἰεὶ χρῶνται, μάχονται δὲ ^r ἔστεφανωμένοι. Ὑπανίστανται δὲ ^s τῷ βασιλεῖ πάντες, πλὴν τῶν ἐφόρων. Ὀμνύει τε πρὸ τῆς ἀρχῆς ὁ βασιλεὺς κατὰ τοὺς τῆς πόλεως νόμους βασιλεύειν.

Κρήτες πρῶτοι Ἑλλήνων νόμους ἔσχον ^t τοῦ Μίνως θεμένου, ^u ὃς καὶ πρῶτος ἐθαλασσοκράτησεν. Προσεποιεῖτο δὲ ὁ Μίνως παρὰ τοῦ Διὸς αὐτοῦ μεμαθηκένας, δι' ἐννέα ἐτῶν εἰς τι ὄρος φοιτῶν, ἐν ᾧ Διὸς ἄντρον ἐλέγετο, κάκειθεν αἰεὶ τινὰς νόμους φέρων τοῖς ^w Κρησί. Μέμνηται δὲ ^x τούτου καὶ ^y Ὀμηρος, ἐν οἷς λέγει,

τοῖσι δ' ἐνὶ Κνωσσὸς μεγάλη πόλις, ἔνθα γε Μίνως
ἐννέωρος βασιλεὺς, Διὸς μεγάλου ὀαριστῆς.

Οἱ δὲ Κρητῶν παῖδες ἀγελάζονται κοινῇ μετ' ἀλλήλων ^z σκληραγωγούμενοι, καὶ θήρας καὶ δρόμους τε ἀνάντεις ^a ἀνυπόδητοι ^b κατανούοντες, καὶ τὴν ἐνόπλιον Πυρρίχην ἐκπονοῦντες, ἥντινα πρῶτος εὔρε Πύρριχος ^b Κυθωνιάτης Κρῆς τὸ γένος. ^c Συσσιτοῦσι δ' ἐν κοινῷ οἱ ἄνδρες, τὴν αὐτὴν διαίταν ἔχοντες ἐξίσου πάντες. ^d Δῶρα δὲ αὐτοῖς ἐστὶν ὄπλα ^e τιμιώτατα.

^p τῷ βασιλεῖ] τῷ ἰδίῳ βασιλεῖ Α. Μοx αὐτῷ Trinc.

^q βασιλεῖ] βασιλεῖ πάντες Α. Β.

^r ἔστεφανώμενοι] οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐστ. Α. στεφανώμενοι Trinc.

^s βασιλεῖ] τῷ βασιλεῖ Α. Β. m. s. et mox τῶν ἐφόρων.

^t Μίνως] τοῦ Μίνως Α. Β. m. s.

Μοx ibid. ὁ Μίνως.

^u ὃς suprasc. Α.

^w Κρησί] Κρητικῶς Α. Μοx vulgo Μίνως γε. et post, ὁ ἀριστεὺς Trinc.

^x τούτου] τούτων Α.

^y Ὀμηρος] Od. τ. (178) ἐννέωρος ab aliis aliter exponitur. GESN.

^z ἀνυπόδητοι] ἀνυπόδητοι Α. ἀνυπόδητοι Β.

^a κατανούοντες] καταδύοντες Α. p. m.

^b Κυθωνιάτης] Κυθωνιάτης Α.

^c συσσιτοῦσι] δυσσιτοῦσι Α.

^d δῶρα] δῶρων Gesn. marg. δῶρον Damasc.

^e τιμιώτατα] τιμιωτατον Damasc.

- 41¹⁰ Ἐκ τῶν ^a Σερήνου.
 Οἱ Περσῶν βασιλεῖς, πρὸ μὲν τῶν θυσιῶν, ^b περὶ εὐσεβείας διαλέγονται· πρὸ δὲ τοῦ πίνειν, περὶ σωφροσύνης· πολεμεῖν ³⁰ δὲ μέλλοντες, περὶ ^c ἀνδρείας.
 Πέρσαις νόμος ἦν, ὅποτε βασιλεὺς ἀποθάνοι, ἀνομίαν εἶναι πέντε ἡμερῶν, ἵν' αἰσθοντο ὅσου ἄξιός ἐστιν ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ νόμος.

- 42¹⁰ Ἐκ τῶν Πλουτάρχου Περὶ Ἰσίδος.
 Οἱ δὲ βασιλεῖς ἀπεδείκνυντο μὲν ἐκ τῶν ἱερέων, ^b ἢ τῶν μαχίμων· τοῦ μὲν δι' ^c ἀνδρείαν τοῦ δὲ διὰ σοφίαν γένους ἀξίωμα καὶ τιμὴν ἔχοντος. Ὁ δ' ἐκ μαχίμων ἀποδεικνύμενος εὐθύς ἐγένετο τῶν ἱερέων, καὶ μετείχε τῆς φιλοσοφίας ἐπικρυπτομένης τὰ πολλὰ μύθοις καὶ λόγοις, ἀμυδρὰς ἐμ- ⁴⁰ φάσεις τῆς ἀληθείας [^d καὶ διαφάσεις] ἔχουσιν· ὥσπερ ἀμέλει καὶ παραδηλοῦσιν αὐτοὶ πρὸ τῶν ἱερῶν τὰς σφίγγας ἐπιεικῶς ἰστάντες, ὡς αἰνιγματώδη σοφίαν τῆς θεολογίας αὐτῶν ἐχοῦσης. Τὸ δὲ ἐν ^e Σαίῃ τῆς Ἀθηναῖς, ^f ἦν [καὶ] Ἰσιν νομίζουσιν, ἔδος, ἐπιγραφὴν εἶχε τοιαύτην· ἐγὼ εἰμι πᾶν τὸ γεγονός, καὶ ὄν, καὶ ἐσόμενον, καὶ τὸν ἐμὸν πέπλον οὐδεὶς πω θνητὸς ἀνεκάλυψεν.

- 43¹⁰ Ἡροδότου ἱστορίας τετάρτης.
 Ἀγάθουροι ἀβρότατοι ἄνδρες εἰσὶ, καὶ χρυσοφόροι τὰ μά- ⁵⁰ λιστα, ἐπίκοινον δὲ τῶν γυναικῶν τὴν μίξιν ποιεῦνται, ἵνα

41.

^a Σερήνου A. Trinc.^b περὶ] ^{περὶ} ἔπερ A.^c ἀνδρείας] ἀνδρείας A.^c ἀνδρείαν] ἀνδρίαν A.^d καὶ διαφάσεις] om. A. Dam. Trinc.^e Σαίῃ] Σαί A. Trinc.^f ἦν καὶ Ἰσιν] καὶ om. A. Trinc. ἦν εἴσην Damasc.

42.

^a Sic A. Scil. p. 354. B. Deest lemma Trinc.^b ἢ ἔτι] ἢ τῶν A. Damasc. Trinc.

43.

^a Sic fere A. ubi τετάρτ. Scil. c. 104. Deest lemma Trinc.

κασίγνητοί τε ἀλλήλων ἕωσι καὶ ^b οἰκήϊοι ἐόντες πάντες, μήτε φθόνω μήτε ^c ἔχθει χρέωνται ^d ἐς ἀλλήλους.

44 ^a Πλάτωνος Νόμων β.

Ἄρ' οὖν νομοθετήσομεν, πρῶτον μὲν τοὺς παῖδας μέχρις ἐτῶν ἡ τὸ παράπαν οἴνου μὴ γεύεσθαι, διδάσκοντες, ὡς οὐ χρὴ πῦρ ^b ἐπὶ πῦρ ὀχετεύειν εἰς τε τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν πρὶν ἐπὶ τοὺς πόνους ἐγχειρεῖν πορεύεσθαι, τὴν ^c ἐμμανῆ ²⁹⁵ ^d εὐλαβουμένους ἔξιν τῶν νέων· μετὰ ^e δὲ ταῦτο οἴνου μὲν ^f ἤδη γεύεσθαι τοῦ μετρίου, μέχρι ^g λ' ἐτῶν· μέθης δὲ καὶ πολυουσίας ^h τὸ παράπαν ἀπέχεσθαι τὸν νέον· τετταράκοντα δὲ ἐπιβαίοντα ἐτῶν, ἐν τοῖς ζυσιτίοις εὐωχηθέντα καλεῖν τοὺς τε ἄλλους θεοὺς, καὶ δὴ καὶ Δίονυσον παρακαλεῖν εἰς τὴν τῶν ⁱ πρεσβυτέρων τελετὴν ἅμα καὶ ^k παιδείαν, ἣν τοῖς ^l [ἄλλοις] ἀνθρώποις ἐπίκουρον τῆς τοῦ γήρωσ' αὐστηρό- ¹⁰ τητος ἐδαρήσατο, τὸν οἶνον φάρμακον, ὥστε ἀνηβᾶν ἡμᾶς, καὶ δυσθυμίας λήθην γίνεσθαι, μαλακώτερον ἐκ σκληροτέρου τὸ τῆς ψυχῆς ἦθος, καθάπερ εἰς πῦρ σίδηρον ^m ἐντεθέντα, γιγνόμενον, καὶ οὕτως εὐπλαστότερον εἶναι;

45 ^a Ἐν ταυτῷ.

Μηδέποτε μηδένα ἐπὶ στρατοπέδου γεύεσθαι τούτου τοῦ πόματος, ἀλλὰ ὑδροποσία συγγίγνεσθαι τούτον τὸν χρόνον ἅπαντα, ^b καὶ κατὰ πόλιν μήτε δούλον μήτε δούλην γεύε-

^b οἰκήϊοι] οἰκεῖοι κήϊοι B.^c ἔχθει] ἔχθει A. B. Damase.

Gesn. marg.

^d ἐς ἀλλήλους] ἐς om. A. ἐς ἀλλήλαις Trinc.

44.

^a Sic A. Trinc. Scil. p. 666. A.^b ἐπὶ πῦρ] ἐπὶ πυρὶ A.^c ἐμμανῆ] ἐκμανῆ Gesn. marg.^d εὐλαβουμένους] εὐλαβουμένους A.

εὐλαβουμένοι Gesn. marg.

^e δὲ om. A. Trinc.^f ἤδη] δεῖ Gesn. marg. Voc.

deest A.

^g λ] τῶν λ A.^h τοπαράπαν] παράπαν A.ⁱ πρεσβυτέρων τελετὴν] πρεσβυτέρων τελετὴν Gesn. marg. τελετὴν A.^k παιδείαν] παιδιὰν Gesn. marg.^l ἄλλοις om. A. Trinc.^m ἐντεθέντα] ἐνθέντα A. ἐκθέντα Trinc.

45.

^a Sic A. Trinc. Scil. p. 674.^b καὶ κατὰ] καὶ om. A. Trinc.

σθαι μηδέποτε^c μηδὲ ἄρχοντας τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν,^d ὃν ἂν ἄρχωσιν· μηδ' αὖ κυβερνήτας, μηδὲ δικαστὰς ἐνεργοὺς ὄν-
 τας, οἴνου γεύεσθαι τὸ παράπαν· μηδ' ὅστις^e βουλευσόμενος
 εἰς βουλὴν^f τινα ἀξίαν λόγου ξυνέρχεται, μηδέ γε μεθ' ἡμέ-
 ραν μηδένα τὸ παράπαν, εἰ μὴ^g σωμασκίας ἢ νόσων ἕνεκα·
 μηδὲ^h αὖ νύκτωρ, ὅτ' ἂν ἐπινοῇ τις παῖδας ποιεῖσθαι ἀνήρ,
 ἢ καὶ γυνή· καὶ ἄλλα δὲ^k κάμπολλα ἂν τις λέγοι, ἐν
 ἰοῖς τοῖς νοῦν τε καὶ νόμον ἔχουσιν ὄρθον οὐ ποτέος οἶνος.
 Ἔστωτε κατὰ τὸν λόγον τοῦτον οὐδ' ἀμπέλων ἂν πολλῶν
 δέοι, οὐδ' ἤτιμι πόλει· τακτὰ δὲ τὰ ἄλλαⁿ ἂν εἴη γεωργή-
 ματα, καὶ πᾶσα ἡ διαίτα· καὶ δὴ τά γε περὶ^o οἶνον σχε-
 δὸν ἀπάντων^p ἐμμετρότατα καὶ ὀλίγιστα γίγνοιτ' ἂν.
 Οὗτος, ὃ ξένοι, ἡμῖν, εἰ ξυνδοκεῖ, κολοφῶν ἐπὶ τῷ περὶ οἴνου
 λόγῳ ρηθέντι εἰρήσθω. [Ἡ Καλῶς, καὶ ξυνδοκεῖ.]

46. Ἄ Τοῦ αὐτοῦ Νόμων γ.

Ἄρχοντας δὲ δὴ καὶ ἀρχομένους ἀναγκαῖον^b ἐν ταῖς πό-
 λεσιν εἶναί που; Τί μὴν; Εἶεν. Ἀξιώματα δὲ^c δὴ τοῦ τε
 ἄρχειν, καὶ ἀρχεσθαι, ποῖά ἐστι καὶ πόσα, ἐν τε πόλεσι με-
 γάλαις, καὶ μικραῖς, καὶ οἰκίαις ὡσαύτως; ἄρ' οὐχὶ ἐν⁴⁰
 μὲν τό τε πατὴρ καὶ μητὴρ, καὶ ὅλως γονεῶν ἐκγόνων
 ἄρχειν, ἀξίωμα ὄρθον πανταχοῦ ἂν εἴη; Καὶ μάλα. Τούτῳ
 δὲ^d γε ἐπόμενον, γενναίου ἀγεννῶν ἄρχειν· καὶ τρίτον ἐπι-
 τούτοις ξυνέπεται, τὸ πρεσβυτέρους μὲν ἄρχειν δεῖν, νεωτέ-

^c μηδὲ om. B.

^d ὃν ἂν ἀρχωσιν] ὃν ἀρχουσιν A.

Trinc.

^e βουλευσόμενος] βουλόμενος B.

^f ἀξίαν τινα] τινα ἀξίαν A.

^g σωμασκίας] σωμασσκίας B.

^h αὖ om. A. Trinc.

ⁱ ἢ καὶ] καὶ om. A. Trinc.

^k πανὲν πολλὰ] κάμπολλα A.

^l οἶς om. B.

^m ἔστωτε] ἔστω B.

ⁿ ἂν εἴη] ἢ A. εἴη sine ἂν Trinc.

^o οἴνου] οἶνον A. Gesn. marg.

^p ἐμπετρότατα] ἐμμετρότατα A. Gesn. marg.

^q καλῶς καὶ ξυνδοκεῖ] om. A. Trinc.

46.

^a Sic A. Trinc. Scil. p. 689.

^b ἐν ταῖς] deest ἐν A. Trinc.

^c δὴ om. A.

^d γε ἐπόμενον] σε ἐπόμενος A.

ρους δὲ ἄρχεσθαι. Τί μὴν; Τέταρτον δ' αὖ, δούλους μὲν ἄρχεσθαι, δεσπότας δὲ ἄρχειν. Πῶς γὰρ οὐ; Καὶ πέμπτον γε οἶμαι, τὸν κρείττονα μὲν ἄρχειν, ἥττονα δὲ ἄρχεσθαι. Μάλα γε ἀναγκαίαν ἀρχὴν εἰρηκας. Καὶ πλείστην γε ἐν ζύμπασι τοῖς ζώοις οὖσαν καὶ κατὰ φύσιν, ὡς ὁ Θηβαῖος 50 ἔφη ποτὲ Πίνδαρος. Τὸ δὲ μέγιστον, ὡς εἴοικεν, ἀξίωμα ἕκτον ἂν γίγνοιτο, ^e ἔπεσθαι μὲν τὸν ἀνεπιστήμονα ^f κελεύον, τὸν δὲ φρονούντα ἠγεῖσθαι τε καὶ ἄρχειν ^g καίτοι τοῦτό γε, ὡς Πίνδαρε σοφώτατε, σχεδὸν οὐκ ἂν παρὰ φύσιν ^h ἔγωγε φαίην γίγνεσθαι, κατὰ φύσιν δὲ τὴν τοῦ νόμου ⁱ ἐκόντων ἀρχὴν, ἀλλ' οὐ βίαιον πεφυκυῖαν. Ὀρθότατα λέγεις. Θεοφιλῆ δὲ γε καὶ εὐτυχῆ τινὰ λέγοντες, ἐβδόμην ἀρχὴν, εἰς 296 κληρόν τινα προάγομεν, καὶ λαχόντα μὲν ἄρχειν, δυσκληροῦντα δὲ ἀπίοντα ἄρχεσθαι, τὸ δικαιότατον ^k εἶναι φάμεν.

47. ^a Τοῦ αὐτοῦ Νόμων δ'.

^b Λέγεται δὲ τοῦδ' ἕνεκα ταῦθ' ἡμῖν, ὡς ἡμεῖς τῇ σῆ πόλει ἀρχὰς, οὐθ' ὅτι πλούσιός ἐστί τις, δώσομεν, οὐθ' ὅτι τῶν τοιούτων ἄλλο οὐδὲν κερτημένος, ἰσχὺν, ἢ μέγεθος, ἢ τι γένος· ὅς δ' ἂν τοῖς θεῖσι νόμοις εὐπειθέστατος ἦ, καὶ νικᾷ ^c ταύτην τὴν νίκην ἐν τῇ πόλει, τούτῳ φάμεν καὶ τὴν τῶν θεῶν ὑπηρεσίαν δοτέον εἶναι, τὴν μεγίστην τῷ πρώτῳ, καὶ 10 δευτέρῳ τῷ τὰ δεύτερα κρατῶντι, καὶ κατὰ λόγον οὕτω τοῖς ἐφεξῆς τὰ μετὰ ταῦθ' ἕκαστα ἀποδοτέον εἶναι. Τοὺς δ' ἄρχοντας λεγομένους νῦν ὑπηρετάς τοῖς νόμοις ^d ἐκάλεσα, οὐ τι καινοτομίας ὀνομάτων ἕνεκα, ἀλλ' ἠγοῦμαι πάντοσ μάλλον εἶναι παρὰ τοῦτο σωτηρίαν τε πόλει, καὶ τοῦ-

^c ἔπεσθαι] ἀπέχεσθαι B.

^f κελεύον] ἐκέλευον A. Trinc.

^g καί τοι] καὶ τοιγε A.

^h ἔγωγε φαίην] φαίην ἔγωγε A.

ⁱ ἐκόντων] ἐκόντων Gesn. marg.

^k εἶναι φάμεν om. A. Trinc.

47.

^a Sic A. Trinc. Scil. p. 715. B.

^b Λέγεται usque ad ὀνομάτων ἕνεκα om. A.

^c ταύτην] πάντων B.

^d ἐκάλεσα] ἐκαλέσαμεν Trinc.

ναντίον. Ἐν ^e ἣ μὲν γὰρ ἂν ἀρχόμενος ἢ καὶ ἄκυρος νόμος, φθορὰν ὀρᾷ τῇ τοιαύτῃ ἐτοίμην οὔσαν· ἐν ἣ δὲ ἂν ^f δεσπότης τῶν ἀρχόντων, οἱ δὲ ἄρχοντες δούλοι τοῦ νόμου, ²⁰ σωτηρίαν καὶ πάντα ^g ἀγαθὰ, ὅσα οἱ θεοὶ πόλεσιν ἔδωσαν, γιγνόμενα καθορᾷ. Ναὶ μὰ Δία, ὧ ἕξεν· καθ' ἡλικίαν γὰρ ὅζῳ βλέπεις· νέος μὲν γὰρ ^h ἂν πᾶς ἄνθρωπος τὰ τοιαῦτα ἀμβλύτατα αὐτὸς αὐτοῦ ὀρᾷ· ὁ γέρων δὲ, ὅζῳτατα. Ἀληθεστάτα.

48 ^a Ἐν ταυτῷ. ^b Φέρε δὴ, πρὸς θεῶν, τίνα ^b [ἄρα] πρῶτον νόμον θεῖτ' ἂν ^c ὁ νομοθέτης; ἄρ' οὐ κατὰ φύσιν, τὴν περὶ γενέσεως ἀρχὴν πρῶτην πόλεων περὶ κατακοσμήσει ταῖς τάξεσι; Τί μὴν; Ἀρχὴ δ' ἐστὶ τῶν γενέσεων πάσαις ^d πόλεσιν ἄρ' οὐχ ἢ τῶν γά- ³⁰ μων σύμμιξις καὶ ^e κοινωμία; Πῶς γὰρ οὔ; Γαμικοὶ ^f δὲ νόμοι πρῶτοι κινδυνεύουσι τίθεμενοι καλῶς ἂν τίθεσθαι πρὸς ὀρθότητα πάσῃ πόλει. Παντάπασιν μὲν οὔν. Λέγωμεν δὴ πρῶτον τὸν ἀπλοῦν, ἔχει δ' ἂν πῶς ἴσως ὧδε· γαμεῖν δὲ, ἐπεὶδ' ἂν ἐτῶν ἢ τις τριάκοντα μέχρι τῶν πέντε καὶ τριάκοντα, εἰ δὲ μὴ, ζημιοῦσθαι χρήμασί τε καὶ ἀτιμίᾳ· χρήμασι μὲν τόσοις καὶ τόσοις, ^g τῆδε καὶ τῆδε ἀτιμίᾳ. Ὁ μὲν ^h ἀπλοῦς ἔστω τις τοιοῦτος περὶ ⁱ γάμων, ὁ διπλοῦς δὲ, ⁴⁰ ὧδε. Γαμεῖν δὲ, ἐπεὶ ἐτῶν ἢ τις τριάκοντα, ^k διανοηθέντα, ὡς ἐστὶν ἢ τὸ ἀνθρώπινον ^l γένος φύσει τινὶ ^m μετείληφεν

^e ἣ μὲν] ἡμῖν A. et mox om. ἂν. ἡμῖν Trinc.

^f δεσπότης] δεσπότης ἂν A. Trinc.

^g ἀγαθὰ in A. legitur post ἔδωσαν.

^h ἂν] ὀρᾷ A.

48.

^a Sic A. Trinc. Scil. p. 720.

^b ἄρα] om. A. Trinc.

^c ὁ νομοθέτης] deest articulus Tr.

^d πόλεσιν] ταῖς πόλεσιν A.

^e κοινωμία] ἢ κοινωμία A.

^f νόμοι om. B. δὴ νόμοι Trinc.

^g τῆδε] τῆ Gesn. marg.

^h ἀπλοῦς] ἀπλοῦς A.

ⁱ γάμων] τῶν γάμων A. ὁ μὲν ἄ.— διπλοῦς δὲ om. B.

^k διανοηθέντα] μέχρι τῶν πέντε καὶ τριάκοντα A. Trinc.

^l γένος] γε B.

^m μετείληφεν] μετείληχεν B. μετείληχεν Trinc. absque ἀθανασίας.

ἀθανασίας, οὗ καὶ πέφυκεν ἐπιθυμίαν ^η ἴσχειν πᾶς πᾶσαν τὸ γὰρ γενέσθαι κλεινόν, καὶ ^ο μὴ ἀνώνυμον κείσθαι τετελευτηκότα, ^ρ τοῦ τοιούτου ἐστὶν ἐπιθυμία. Γένος οὖν ἐστὶν ἀνθρώπων τι ζυμφυῆς τοῦ παντὸς χρόνου, ὃ διὰ τέλους αὐτῶ ζυνέπεται, καὶ συνέψεται τούτῳ τῷ τρόπῳ ἀθάνατον ὄν, τῷ παῖδας παίδων ^α καταλειπόμενον, ταυτὸν καὶ ἐν ὄν αἰ γενέσει τῆς ἀθανασίας μετειληφέναι· τούτου δὴ ἀποστερεῖν ⁵⁰ ἔκοντα ἑαυτὸν οὐδέποτε ὅσιον· ἐκ προνοίας δὲ ἀποστερεῖ, ὅς ἂν παίδων καὶ γυναικὸς ἀμελῆ. Πειθόμενος μὲν οὖν τῷ νόμῳ ἀζήμιος ἀπαλλάττοιο ἂν μὴ πειθόμενος δὲ αὖ, μήτε γαμῶν ἔτη τριάκοντα γεγονῶς καὶ πέντε, ζημιούσθῳ μὲν κατ' ἐνιαυτὸν, τόσῳ καὶ τόσῳ, ἵνα μὴ δοκῆ τὴν μοναυλίαν ^γ οἱ κέρδος καὶ ^δ ραστώνην φέρειν· ^ε μὴ μετέχοι δὲ τιμῶν, ὧν ἂν οἱ νεώτεροι ἐν τῇ πόλει τοὺς πρεσβυτέρους αὐτῶν τιμῶσιν 297 ἐκάστοτε.

49 ^α Νόμων ἔ.

^β Καθάπερ οὖν δὴ τίνα ^ο ζυμφὴν, ἢ καὶ πλέγμα ἄλλ' ὀτιοῦν, οὐκ ἐκ τῶν αὐτῶν οἶόν τέ ἐστι τὴν τε ἐφυφὴν καὶ τὸν στημόνα ἀπεργάζεσθαι, διαφέρειν δὲ ἀναγκαῖον τὸ τῶν ^δ στημόνων πρὸς ἀρετὴν γένος· ἰσχυρόν τε γὰρ καὶ τίνα βεβαιότητα ἐν τοῖς τρόποις εἰληφὸς, τὸ δὲ μαλακώτερον καὶ ἐπεικειά τινι δικαίᾳ χρώμενον· ὅθεν δὴ τοὺς ^ε τὰς μεγάλας ἀρχὰς ἐν ταῖς πόλεσιν ἄρξοντας δεῖ διακρίνεσθαι τίνα τρώ- ¹⁰ πον ταύτῃ, καὶ τοὺς σμικρᾶ παιδείᾳ βασάνισθέντας ἐκά-

^η ἴσχειν] ἔχειν B.

^ο μὴ om. A. Trinc.

^ρ τοῦ τοιούτου] τοιοῦτον A. τοιούτου Trinc. ἂν τὴν A.

^α καταλειπόμενον] καταλιπόμενον A.

^γ οἶον] οἱ A. Gesn. marg.

^δ ραθυμίαν] ραστώνην A. Gesn. marg.

^ε μὴ μετέχοι] μετέχω A.

49.

^α Sic Trinc. Scil. p. 734.

^β Καθάπερ usque ad προσαγώ-
μεθα om. A.

^γ ζυμφὴν] ζυμφὴν N. Trinc.
sine ἦ.

^δ στημονίων] στημόνων Gesn.
marg.

^ε τὰς μεγάλας] τὰς om. N.
Trinc.

στοτε, καὶ κατὰ λόγον. Ἔσται γὰρ δὴ δύο πολιτείας εἶδη, τὸ μὲν ἀρχῶν καταστάσεις ἐκάστοις, τὸ δὲ νόμοι ταῖς ἀρχαῖς ἀποδοθέντες. Τὸ δὲ πρὸ τούτων ἀπάντων δεῖ διανοεῖσθαι τὰ τοιαῦτα· πᾶσαν ἀγέλην ποιμὴν καὶ βουκόλος, τροφεύς τε ἵππων, καὶ ὅσα ἄλλα παραλαβὼν τοιαῦτα, οὐκ ἄλλως μὴ ποτε ^f ἐπιχειρήσει θεραπεύειν, ἢ πρῶτον μὲν τὸν ἐκάστη προσήκοντα καθαρμὸν καθάρῃ τῇ ζυνοικήσει· διαλέ- 20
ξας δὲ τὰ τε ὑγιῆ καὶ τὰ μὴ, ^g καὶ τὰ γενναῖα καὶ ἀγεννῆ, τὰ μὲν ἀποπέμψει πρὸς ἄλλας τινὰς ἀγέλας, τὰ δὲ θεραπεύσει, διανοούμενος ὡς μάταιος ἂν ὁ πόνος εἴη καὶ ἀνήνυτος περὶ τε σῶμα καὶ ψυχᾶς, ἃς φύσις καὶ πονηρὰ τροφή διεφθαρκυῖα προσάπολλυσι τὸ τῶν ^h ὑγιῶν καὶ ἀκηράτων ⁱ ἡθῶν τε καὶ σωμάτων γένος ἐν ἐκάστοις ^k τῶν κτημάτων, ἂν τις τὰ ὑπάρχοντα μὴ ^l διακαθαίρηται. Τὰ μὲν δὴ τῶν ἄλλων ^m ζῶων ἐλάττω τε σπουδῇ, καὶ παραδείγματος ἕνεκα 30
μόνον ἄξια παραθεῖσθαι τῷ λόγῳ· τὰ δὲ τῶν ἀνθρώπων σπουδῆς ⁿ τῆς μεγίστης τῷ γε νομοθέτῃ διερευνηῖσθαι καὶ φράζειν τὸ προσήκον ἐκάστοις καθαρμοῦ τε πέρι καὶ ζυμπασῶν τῶν ἄλλων πράξεων. Αὐτίκα γὰρ τὸ περὶ ^o καθαρμοῦς πόλεως ὧδ' ^p ἔχον ἂν εἴη πολλῶν οὐσῶν τῶν διακαθάρσεων, αἱ μὲν ^q ῥάους εἰσὶν, αἱ δὲ χαλεπώτεραι, καὶ τὰς μὲν τύραννος μὲν ὦν καὶ νομοθέτης ὁ αὐτὸς, ὅσαι ^r χαλεπαὶ τέ εἰσι καὶ ἀρισται, δύναιτ' ἂν καθῆραι· νομοθέτης δὲ ἄνευ τυραννίδος καθιστὰς πολιτείαν καινὴν καὶ νόμους, εἰ καὶ τὸν 40
πρῶτατον τῶν ^s καθαρμῶν καθήρειεν, ^t ἀγαπώντως ἂν καὶ τὸ

^f ἐπιχειρήσεις] ἐπιχειρήσει Trinc.

^g καὶ τὰ γενναῖα καὶ ἀγεννῆ] καὶ τὰ ἀγεννῆ N. Trinc.

^h ὑγιῶν] ὑγιεινῶν B.

ⁱ ἡθῶν] ἔθῶν B.

^k τῶν κτημάτων] om. N. Trinc.

^l διακαθαίρηται] διακαθῆρηται Tr.

^m ζῶων om. B. N. Mox ἐλάττω

τε σπουδῇ Trinc. ἐλάττων τε σπουδῇ Gesner.

ⁿ τῆς μεγίστης τῷ τε] μεγίστης τῷ γε Trinc.

^o καθαρμοῦς] καθαρμοῦ Trinc.

^p ἔχων] ἔχον Trinc.

^q ῥάους] ῥαδίους N. ῥαδίως B.

^r χαλεπαὶ τε] χαλεπαὶ Trinc.

^s καθερμῶν] καθαρμῶν B. καθορμῶν Trinc.

^t ἀγαπώντως] ἀγαπητὸς Gesn. marg.

τοιούτον δράσειεν. Ἔστι δ' ὁ μὲν ἄριστος, ἀλγεινός, καθά-
 περ ὅσα τῶν φαρμάκων τοιουτότροπα, ὁ τῇ δίκῃ μετὰ τιμω-
 ρίας εἰς τὸ κολάζειν ἄγων, θάνατον ἢ φυγὴν τῇ τιμωρίᾳ τὸ
 τέλος ἐπιτιθεῖς· τοὺς γὰρ μέγιστα ἐξημαρτηκότας, ἀνιά-
 τους δὲ ὄντας, μεγίστην ^u δὲ βλάβην οὔσαν, πόλεως ἀπαλ-
 λάττειν εἴωθεν. Ὁ δὲ πρῶτος ἐστὶ τῶν καθαρμῶν ὁ
 τοιόσδε ἡμῖν· ὅσοι διὰ τὴν τῆς τροφῆς ἀπορίαν τοῖς ἡγεμόσιν ⁵⁰
 ἐπὶ τὰ τῶν ἐχόντων μὴ ἔχοντες ἐτοίμους αὐτοὺς ἐνδείκνυνται
 παρεσκευακότες ἔπεισθαι, τούτοις ὡς νοσήματι πόλεως ἐμ-
 πεφυκότε δι' ^w εὐφημίας ἀπαλλαγὴν ὄνομα ἀποικίαν τι-
 θέμενος, εὐμενῶς ὅτι μάλιστα ἐξεπέμφατο. ^x Παντὶ μὲν
 οὖν νομοθετοῦντι τούτο ἀμωσγέπως κατ' ἀρχὰς δραστέον·
 ἡμῖν μὲν ἔτι τούτων ἀτοπώτερα τὰ περὶ ταῦτ' ἔστι ζυμβεβη-
 κότα νῦν. Οὔτε γὰρ ἀποικίαν, οὔτ' ἐκλογὴν τινα καθάρ-
 σεως δεῖ μηχανᾶσθαι πρὸς τὸ παρόν· οἷον δὲ τινῶν ζυρρέον- ²⁹⁸
 των ἐκ πολλῶν, τὰ μὲν πηγῶν, τὰ δὲ χειμάρρων, εἰς μίαν
 λίμνην, ἀναγκαῖον προσέχοντας τὸν νοῦν φυλάττειν ὅπως
 ὅτι καθαρῶτατον ἔσται τὸ ζυρρέον ὕδωρ, ^z τὰ μὲν ἐξαν-
 τλοῦντας, τὰ δὲ ἀποχετεύοντας, καὶ παρατρέποντας· πόνος
 δ', ὡς ἔοικε, καὶ κίνδυνός ἐστίν ἐν πάσῃ πολιτικῇ κατα-
 σκευῇ. ^a Τὰ δ' ἐπειδὴ περ λόγῳ γε ἐστὶ τὰ νῦν ἀλλ' οὐκ
 ἔργῳ πραττόμενα, πεπεράνθω τε ἡμῖν ἢ ζυλλογῇ, καὶ κατὰ
 νοῦν ἢ καθαρότης αὐτῆς ἔστω ζυμβεβηκυῖα. Τοὺς γὰρ κα- ¹⁰
 κοὺς τῶν ἐπιχειρούντων εἰς τὴν νῦν πόλιν ὡς πολιτευσόμε-
 νους ζυγιέναι πειθοῖ πάσῃ καὶ ἰκανῶ χρόνῳ διαβασανίσαν-
 τες διακωλύσωμεν ^b ἀφικνεῖσθαι, τοὺς δ' ἀγαθοὺς εἰς δύνα-
 μιν εὐμενεῖς ἰλεῶ τε προσαγάμεθα.

^u δὲ βλάβην] δὲ om. Trinc.

^y ἔσται] ἐστὶ Trinc.

^w εὐφημίαν] εὐφημίας B. ἐφημίας
 Trinc. et mox ἀπαλλαγῆν. Gesner.
 ἀπαλλαγῆς.

^z καὶ τὰ] καὶ om. N. Trinc.

^a ἀλλ' τὰ δ' N. Tr. mox Tr. τε.

^b ἀφικνεῖσθαι] καὶ ἀφ. B.

^x παντὶ] ταῦτι B. N.

50 ^a Τοῦ αὐτοῦ Νόμων ἔ.

Μηδὲ ἐξῆναι χρυσὸν, μηδὲ ἄργυρον κεκτῆσθαι μηδένα μη-
δενὶ ἰδιώτῃ· νόμισμα δὲ ἔνεκα ἀλλαγῆς τῆς καθ' ἡμέραν,
ἣν δημιουργοῖς τε ἀλλάττεσθαι σχεδὸν ἀναγκαῖον, καὶ πᾶ-
σιν ὁπόσων χρεῖα τῶν τοιούτων, μισθοὺς μισθωτοῖς δούλοις ²⁰
καὶ ἐποίκοις ^b ἀποτίνειν· ὧν ἔνεκα φημὲν τὸ νόμισμα κτη-
τέον αὐτοῖς.

51 ^a Ἰδιώτῃ δὲ ἂν ἄρα ποτὲ ἀνάγκη τις γίγνηται ^b ἀποδη-
μεῖν, ^c παρέμενος ^d μὲν τοὺς ἄρχοντας, ἀποδημεῖται νόμισμα
δὲ ἂν ^e ποθεν ἔχων ξενικὸν οἶκαδὲ ἀφίκηται ^f περιγεγόμενον,
τῇ πόλει ^g αὐτὸ καταβαλλέτω, πρὸς λόγον ἀπολαμβάνων
τὸ ἐπιχώριον. Ἰδιούμενος δὲ ἕάν ^h τις φαίνηται, δημόσιόν
τε γιγνέσθω, καὶ ὁ ξυνείδως καὶ μὴ ⁱ φράζων ἀρᾶ καὶ ³⁰
ὄνειδει μετὰ τοῦ ἀγαγόντος ἔνοχος ἔστω, καὶ ζημίᾳ πρὸς
τούτοις μὴ ^k ἐλάττονι τοῦ ξενικοῦ κομισθέντος νομίσματος.
Γαμοῦντα δὲ καὶ ^l ἐκδιδόντα, μήτ' οὖν δίδοναι μήτε δέχε-
σθαι προῖκα τὸ παράπαν μηδ' ^m ἠντιοῦν, μηδὲ νόμισμα πα-
ρακατατίθεσθαι, ὅτω μὴ τις πιστεύει· μηδὲ δανείζειν ἐπὶ
ⁿ τόκῳ, ὡς ἔξον μὴ ἀποδιδόναι τὸ παράπαν τῷ δανεισαμένῳ
μήτε τόκον, μήτε τὸ ^o κεφάλαιον.

52 ^a Τοῦ αὐτοῦ Νόμων ἕ.

Δούλοι γὰρ ἂν καὶ δεσπότες οὐκ ἂν ποτε γένοιτο φίλοι,

50.

^a Sic A. ἐν ταυτῷ Trinc. Scil. p.

742.

^b ἀποτίνειν] ἀποτίνειν B.

51.

^a Cohærent hæc cum præce-
dentibus Trinc.

^b ἀποδημεῖν] τοῦ ἀποδ. A.

^c παραιτησάμενος] παρέμενος A.

Trinc.

^d μὲν] μὲν οὖν A.

^e ποθεν] ποτε Gesn. marg.

^f περιγεγόμενον] περιγιγόμενον A.

^g αὐτὸ] αὐτῷ A.

^h τις] τι Gesn. marg.

ⁱ φράζων ἀρᾶ καὶ] φηράζων τῇ ἀρᾶ
καὶ τῷ A.

^k ἐλάττονι] ἐλάττων A. ἔλαττον Tr.

^l ἐκδιδόντα] ἐνδιδόντα B.

^m ἠντιοῦν] ὄντιοῦν A.

ⁿ τόκῳ] τόγε Trinc.

^o κεφάλαιον om. B.

52.

^a Sic A. Trinc. Scil. p. 757.

οὐδ' ἐν ἴσαις τιμαῖς ^b διαγόμενοι φαῦλοι καὶ σπουδαῖοι· ⁴⁰
 τοῖς γὰρ ^c ἀνίσοις τὰ ἴσα ἀνίστα γίνονται· ἂν, εἰ μὴ ^d τυγ-
 χάνοι τοῦ μέτρου· διὰ γὰρ ἀμφοτέρα ταῦτα ^e στάσεων αἰ
 πολιτεῖαι πληροῦνται. Παλαῖος γὰρ ^f ὁ λόγος, ἀληθῆς ἂν,
 ὡς ἰσότης φιλότητα ἀπεργάζεται, μάλα μὲν ὀρθῶς εἴρηται
 καὶ ἐμμελῶς· ^g ἢ τις δ' ἐστὶ ποτε ἰσότης, ^h ἢ τοῦτο αὐτὸ δυ-
 ναμένη, διὰ τὸ μὴ σφόδρα σαφῆς εἶναι, σφόδρα ἡμᾶς δια-
 ταραττεῖ· δυοῖν γὰρ ἰσοτήτων οὐσαιν ὁμωνύμοιν μὲν, ἔργω δὲ
ⁱ [εἰς] πολλὰ σχεδὸν ἐναντίαι, τὴν μὲν ἐτέραν εἰς τὰς τιμὰς
 πᾶσα πόλις ἰκανῆ παραγαγεῖν, καὶ πᾶς ^k νομοθέτης, τὴν ⁵⁰
^l μέτρῳ ἴσην καὶ σταθμῷ καὶ ἀριθμῷ, ^m κλήρῳ ἀπευθύνων
 εἰς τὰς διανομὰς αὐτήν· τὴν δὲ ἀληθεστάτην καὶ ἀρίστην
 ἰσότητα οὐκέτι ρᾶδιον παντὶ ἰδεῖν· Διὸς γὰρ δὴ κρίσις ἐστὶ,
 καὶ τοῖς ἀνθρώποις αἰεὶ ⁿ σμικρὰ μὲν ἐπαρκεῖ· ^o πᾶν δὲ ὅσον
 ἂν ^p ἐπαρκεῖσθαι πόλεσιν, ἢ καὶ ἰδιώταις, πάντα ἀγαθὰ ἀπερ-
 γάζεται, τῷ μὲν γὰρ μείζονι ^q πλείω, τῷ δὲ ἐλάττονι σμι-
 κρότερα νέμει, μέτρια διδούσα πρὸς τὴν αὐτῶν φύσιν ἐκατέρω·
 καὶ δὴ καὶ ^r τιμὰς μείζουσι μὲν πρὸς ἀρετὴν αἰεὶ μείζους, ²⁹⁹
 τοῖς δὲ τοῦναντίον ἔχουσιν ἀρετῆς τε καὶ παιδείας, τὸ πρέ-
 πον ἐκατέροις ἀπονέμει κατὰ λόγον· Ἔστι γὰρ δήπου
 καὶ τὸ πολιτικὸν ἡμῖν αἰεὶ τοῦτ' αὐτὸ τὸ δίκαιον, οὗ καὶ νῦν
 ἡμᾶς ὀρεγομένους δεῖ, καὶ πρὸς ταύτην ἰσότητα, ^s Κλεινία,
 ἀποβλέποντας, τὴν νῦν φυομένην κατοικίξειν πόλιν, ἄλλην
^t τε ἂν ποτέ τις οἰκίξει πρὸς ταυτὸ τοῦτο σκοπούμενον χρεῶν
 νομοθετεῖν, ἀλλ' οὐ πρὸς ὀλίγους τυράννους, ἢ πρὸς ἓνα, ἢ ¹⁰

^b διαγορευόμενοι] διαγόμενοι A. Tr.

^c ἀνίσοις] ἴσοις A. Trinc.

^d τυγχάνη] τυγχάνοι A.

^e στάσεων] θάσσον Trinc.

^f λόγος] ὁ λόγος A. Trinc. Mox
 ἐπεργάζεται Trinc.

^g ἢ τις δ'] δ' om. A. Trinc.

^h ἢ—δυναμένη] τῆς—δυναμένης A.

ⁱ εἰς om. A. Trinc.

^k νομοθέτης] ὁ νομοθέτης A.

^l μέτρῳ] τῷ μέτρῳ A. et mox τῷ
 σταθμῷ.

^m κλήρῳ] πλήρῳ B. καὶ κλήρῳ A.

ⁿ σμικρὰ] μὲν σμικρὰ A.

^o πᾶν δὲ ὅσον ἂν] πᾶσαν δὲ ὅσον
 A. ἂν om. Trinc.

^p ἐπαρκεῖσθαι] ἐπαρέσκει B.

^q πλείω] πλείονα A.

^r τιμὰς] ἐν τιμαῖς A. τιμαῖς Tr.

^s δὲ Trinc.

καὶ κράτος δήμου τι, πρὸς δὲ τὸ δίκαιον αἰεὶ· τούτο δ' ἐστὶ, τὸ νῦν δὴ λεχθέν, τὸ κατὰ φύσιν ἴσον ἀνίστοις ἐκάστοτε δοθέν. Ἀναγκαῖόν γε μὴν καὶ τούτοις παρανομίαισὶ ποτε προσχρήσασθαι πόλιν ἅπασαν, εἰ μέλλει στάσεων ἑαυτῇ μὴ προσκοινωνήσῃν κατὰ τι μέρος· τὸ γὰρ ἐπεικὲς καὶ ζύγγνωμον τοῦ τελεύου καὶ ἀκριβοῦς παρὰ δίκην τὴν ὀρθὴν ἔστι παρατεθραυσμένον, ὅτ' ἂν γίγνηται· διὸ τῷ τοῦ κλήρου ἴσῳ ἀνάγκη προσχρήσασθαι, δυσκολίας τῶν πολλῶν ἕνεκα, θεὸν καὶ ἀγαθὴν τύχην καὶ τότε ἐν εὐχαΐς ἐπικαλουμένους, ἀπορθεῖν αὐτοὺς τὸν κλῆρον πρὸς τὸ δικαιοτάτον. Οὕτω δὴ χρηστὸν ἀναγκαίως μὲν τοῖν ἰσοτήτοι ἀμφοῖν· ὡς δ' ὅτι μάλιστα ἐπ' ὀλιγίστοις τῇ ἑτέρᾳ τῇ τῆς τύχης δεομένη. Ταῦτα οὕτω διὰ ταῦτα, ὦ φίλοι, ἀναγκαῖον τὴν μέλλουσαν σώζεσθαι δρᾶν πόλιν.

53 ^a Ἐν ταυτῷ.

Ἐλέσθαι δὲ δεῖ ^b τρία μὲν ἀρχόντων εἶδη· περὶ μὲν τὸ νῦν ³⁰ δὴ λεχθέν, ἀστυνόμους ἐπονομάζοντα· τὸ δὲ περὶ ἀγορᾶς κόσμον, ἀγορανόμους· ἱερῶν δὲ, ἱερέας. Οἷς μὲν εἰσι πάτριαι ἱερωσύναι, καὶ αἷς, μὴ κινεῖν· ^d εἰ δὲ, οἷον τὸ πρῶτον κατοικιζομένοις εἰκὸς γίνεσθαι περὶ τὰ τοιαῦτα, ἢ ^e μηδενὶ ἢ τισὶν ὀλίγοις, αἷς μὴ καθεστήκοι καταστατέον ἱερέας τε καὶ ἱερείας, νεωκόρους γίνεσθαι τοῖς θεοῖς. Τούτων ^f δὴ πάντων τὰ μὲν αἰρετὰ χρῆ, τὰ δὲ κληρωτὰ ἐν ταῖς καταστάσεσι γίνεσθαι· μιγνύοντας πρὸς φιλίαν ἀλλήλοις ^g δῆμον καὶ μὴ ⁴⁰ δῆμον ἐν ἐκάστη χώρᾳ καὶ πόλει, ὅπως ἂν μάλιστα ὁμο-

^s ἔστι.] εἶναι Gesn. marg.

^t παρατεθραυσμένον] παρατεθραυσμένον B.

^u τῷ] τῷ A. Trinc.

^w ἀπορθεῖν] οὐκ ὀρθοῦν Gesn. marg.

^x ἰσοτήτοι] ἰσοτάται B.

^y ἀναγκαῖον] ἀναγκαιώς Trinc.

^a Sic A. Trinc. Scil. p. 759.

^b τρία μὲν] deest μὲν A.

^c ἱερωσύναι] ἱερωσύναι Trinc.

^d εἰ δὲ οἷον τὸ πρῶτον κατοικιζομέν. Gesn. marg.

^e μηδενὶ] μηδὲν A. Trinc.

^f δῆ] δὲ B.

^g δῆμον] δῆλον B. Mox καὶ μὴ δῆμον om. A. Trinc.

νοῶν ^h εἶη. Τὰ μὲν οὖν τῶν ἱερέων τῷ θεῷ ἐπιτρέποντα αὐτῷ τὸ κεχαρισμένον γίγνεσθαι, κληροῦν οὕτω τῇ θεῖα τύχῃ ἀποδιδόντα, δοκιμάζειν δὲ τὸν αἰεὶ λαγχάνοντα, πρῶτον μὲν ὀλόκληρον καὶ γνήσιον, ἔπειτα ὡς ὅτι μάλιστα ^k ἐκ καθαρευουσῶν οἰκήσεων, φόνου δὲ ἄγνον καὶ πάντων τῶν περὶ τὰ τοιαῦτα εἰς τὰ θεῖα ^m ἀμαρτανομένων αὐτὸν ⁿ τε καὶ πατέρα καὶ μητέρα κατὰ ταυτὰ βεβιωκότας. Ἐκ Δελφῶν δὲ χρῆσι νόμους περὶ τὰ θεῖα ^o πάντα κομισαμένους, καὶ καταστήσαντας ἐπ' αὐτοῖς ἐξηγητὰς, τούτοις χρῆσθαι. Κατ' ἐνιαυτὸν δὲ εἶναι καὶ μὴ μακρότερον τὴν ^p ἱεροσύνην ^q ἐκάστην. Ἔτη δὲ μὴ ἔλαττον ἐξήκοντα ἡμῖν εἶη γεγονώς, ὁ μέλλων καθ' ἱεροῦς νόμους περὶ τὰ θεῖα ^r ἰκανῶς ἀγιστεύειν. Ταῦτα δὲ καὶ περὶ τῶν ^a ἱερείων ἔστω τὰ νόμιμα. Τοὺς δ' ἐξηγητὰς ^t τρεῖς φερέτωσαν μὲν αἱ τέτταρες φυλαὶ, τέτταρας ἑκάστον ἐξ αὐτῶν τρεῖς δὲ, οἷς ἂν πλείστη γένηται ψήφος, δοκιμάσαντας ^u [τοὺς] ἐννέα πέμπειν εἰς Δελφοὺς ἀνελεῖν ἐξ ἐκάστης τριάδος ἓνα, τὴν δὲ δοκομασίαν αὐτῶν καὶ τοῦ χρόνου τὴν ἡλικίαν εἶναι καθάπερ τῶν ἱερέων.

54^a Τούτων δὲ οἱ νομοφύλακες ^b ἐν τούτῳ ἀκριβεῖς ἔστωσαν ἐπίσκοποι, ὅπως ἢ μὴ γίγνηται τὴν ἀρχὴν, ἢ γιγνόμενα τῆς ἀξίας δίκης ^c τυγχάνῃ. Δεῖ δὲ πάντα ἀνδρα διανοεῖσθαι περὶ πάντων ἀνθρώπων, ὡς ὁ μὴ δουλεύσας οὐδ' ἂν δεσπό-10 τῆς γένοιτο ἀξίος ἐπαίνου, καὶ καλλωπίζεσθαι χρὴ τῷ κα-

^h εἶη] εἶναι B. ὁμονόων εἶηαι Tr.

ⁱ ἱερέων] ἱερῶν Gesn. marg.

^k ἐκκαθαρευουσῶν] ἐκκαθαρευουσῶν B.

^l ἀγνον] ἀγνῶν A.

^m ἀμαρτανομένων] ἀμαρτανόντων Gesn. marg.

ⁿ τε καὶ] τε om. A. Trinc.

^o πάντα] Alias abest. GESNER.

^p ἱεροσύνην] ἱερωσύνην A. Trinc.

^q ἐκάστην] ἐκάστῃ Gesn. marg.

^r ἰκανῶς ἀγιστεύειν] ἰκανῶν ἀγιστεύειν A.

^s ἱερείων] ἱερῶν A.

^t Marsilius Picinus legit τρεῖς τέτταρας, et paullo post ἐκάστη. GESNER.

^u τοὺς ἐννέα] τοὺς om. A. Trinc. 54.

^a Cohærent hæc cum præcedentibus A. Trinc. Scil. p. 762.

^b ἐν τούτῳ.] Al. non legitur ἐν τούτῳ. GESNER.

^c τυγχάνῃ] τύχης τυγχάνει B. τυγχάνει Trinc.

λῶς δουλεῦσαι μᾶλλον ἢ καλῶς ^d ἄρξαι, πρῶτον μὲν τοῖς νόμοις, ὡς ταύτην τοῖς θεοῖς οὔσαν δουλείαν, ἔπειτα ^e τοῖς πρεσβυτέροις τε καὶ ἐντίμως βεβιωκόσι τοὺς νέους.

55 ^a Ἐν ταυτῷ.

Λοιπὸς δὲ ἄρχων περὶ τὰ προειρημένα ἡμῖν, ὁ τῆς παιδείας ἐπιμελητῆς πάσης θηλειῶν τε καὶ ἀρρένων. Εἰς μὲν δὴ καὶ ὁ τούτων ἄρξων ^b ἔστω κατὰ νόμους, ἐτῶν μὲν γεγρονῶς μὴ ἔλαττον ἢ πεντήκοντα, παίδων δὲ γνησίων πατῆρ, μάλιστα ²⁰ μὲν υἱῶν καὶ θυγατέρων, εἰ δὲ μὴ, θάτερα. Διανοθητῶ δὲ αὐτός τε ὁ ^c προκριθεῖς, καὶ ὁ προκρίων, ὡς οὔσαν ταύτην τὴν ἀρχὴν τῶν ἐν τῇ πόλει ἀκροτάτων ἀρχῶν πολὺ μεγίστην. Παντὸς γὰρ ^d δὴ φυτοῦ ἢ πρώτῃ βλάστῃ καλῶς ὀρμηθεῖσα πρὸς ἀρετὴν τῆς αὐτοῦ φύσεως κυριωτάτῃ τέλος ἐπιθεῖναι τὸ πρόσφορον, τῶν τε ἄλλων φυτῶν, καὶ τῶν ζώων ^e ἡμέρων τε καὶ ἀγρίων, καὶ ἀνθρώπων· ἀνθρώπος δὲ, ὡς φάμεν, ἡμερον· ³⁰ ὅμως μὲν παιδείας τῆς ὀρθῆς ^f τυχῶν καὶ φύσεως εὐτυχοῦς, θειότατον ἡμερώτατόν τε ζῶον γίνεσθαι φιλεῖ· μὴ ἱκανῶς δὲ ἢ μὴ καλῶς τραφὲν, ἀγριωτάτον ὅποσα φύει γῆ. Ἐν ἕνεκα ^g οὐ δεύτερον οὐδὲ πάρεργον δεῖ τὴν παίδων τροφήν τὸν νομοθέτην εἶναι γίνεσθαι. Πρῶτον δὲ ἄρξασθαι χρεῶν τὸν μέλλοντα ^h αὐτῶν ⁱ ἐπιμελήσεσθαι καλῶς, αἰρεθῆναι τῶν ἐν τῇ πόλει, ὅς ἂν ἀριστος εἰς πάντα ἦ, ^k τοῦτον κατὰ δύναμιν ὅτι μάλιστα αὐτοῖς ^l καταστάντα προστάττειν ἐπιμελητήν. Αἱ πᾶσαι τοίνυν ἀρχαὶ ^m πλὴν βουλῆς καὶ πρυτάνεων εἰς τὸ ⁴⁰ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερόν ἐλθοῦσαι, φερόντων ψῆφον κρύβδη

^d ἄρξαι] ἄρχεσθαι B.

^e τοῖς] αἰ τοῖς A. Trinc.

55.

^a Sic A. Trinc. Scil. p. 765.

^b ἔστω] ἔσται A.

^c προκριθεῖς] προκληθεῖς Trinc.

^d δὴ φυτοῦ] δὴ om. A. Trinc.

^e ἡμέρων] τῶν ἡμέρων A.

^f τυχῶν] τυχεῖν A.

^g οὐ δεύτερον] οὐδέτερον B.

^h αὐτὸν] αὐτῶν A.

ⁱ ἐπιμελήσεσθαι] ἐπιμελίσθαι

Gesn. marg.

^k τοῦτο] τοῦτον A. Trinc.

^l καταστάντα προστάτην] ἐπιστάντα προστάττειν A. κ. προστάττειν Trinc.

^m πλὴν] πρὶν A.

τῶν νομοφυλάκων, ὅτιν' ἂν ἕκαστος ἠγῆται κάλλιστα ἂν τῶν περὶ παιδείαν ἀρξαι ^ηγενομένων· ᾧ δ' ἂν πλεῖσται ψῆφοι συμβῶσι, ^οδοκιμασθεῖς ὑπὸ τῶν ἄλλων ἀρχόντων τῶν ἐλομένων, πλὴν νομοφυλάκων, ἀρχέτω ἐπὶ πέντε ἔτη· ἕκτω δὲ κατὰ ταυτὰ ἄλλον ἐπὶ ταύτην ^ρτὴν ἀρχὴν αἰρεῖσθαι.

56 ^α Τοῦ αὐτοῦ Νόμων ζ.

Μετά γε μὴν ταῦτα ὕμνοι θεῶν καὶ ἐγκώμια κεκοινωνη-
μένα εὐχαῖς ἀδοιὶν' ἂν ὀρθότατα· καὶ μετὰ θεοὺς, ὡσαύ-
τως ^βπερὶ δαίμονάς τε καὶ ἥρωας μετ' ἐγκωμίων εὐχαί
^γγίγνοιτ' ἂν τούτοις πᾶσι πρέπουσαι. ^δΠῶς γὰρ οὐ; Μετά
γε μὴν ^εταῦτ' ἤδη νόμος ἀνευ φθόνων ^εεὐθύς γίγνοιτ' ἂν ὅδε.
Τῶν πολιτῶν ὅποσοι τέλος ἔχοιεν τοῦ βίου, κατὰ ^ςσώματα
ἢ κατὰ ψυχὰς ^ηἔργα ἐξεργασμένοι καλὰ καὶ ^ιἐπίπονα,
καὶ τοῖς νόμοις εὐπειθεῖς ^κγεγονότες, ἐγκωμίων αὐτοὺς τυγ-
χάνειν πρέπον ἂν εἴη. Πῶς δ' οὐ; Τούς γε μὴν ἐπιζῶντας
ἐγκωμίοις τε καὶ ὕμνοις τιμᾶν οὐκ ἀσφαλές, πρὶν ἂν
^λπάντα τις τὸν βίον διαδραμῶν τέλος ἐπιστήσῃται καλόν·
ταῦτα δὲ πάντα ἡμῖν ἔστω κοινὰ ἀνδράσι τε καὶ γυναῖξιν,
ἀγαθοῖς καὶ ἀγαθαῖς διαφανῶς ^μγεγόμενα.

57 ^α Τοῦ αὐτοῦ Νόμων θ.

Πατὴρ ὀνειδίη καὶ τιμωρίας παίδων μηδενὶ ξυνέπεσθαι,
πλὴν εἴαν τινὶ πατὴρ καὶ πάππος καὶ πάππου πατὴρ
ἐφεξῆς ὀφλωσι θανάτου δίκην.

10

^η γενομένων] γυρομένων B.

^ο δοκιμασθεῖς ὑπὸ τῶν ἄλλων] ὑπὸ τῶν ἄλλων δοκιμασθεῖς A.

^ρ τὴν ἀρχὴν] ἀρχεῖν A. Trinc.

56.

^α Sic A. Trinc. Scil. p. 801.

^β περὶ] μετὰ A.

^γ γίγνοιτ' γένοιτ' A. et mox ἅπασι.

^δ πᾶς] εἶπε πᾶς A.

^ε ταῦτ' ἤδη νόμος] ταύτην δεῖ νό-
μους A. ταύτη δὲ νόμος Trinc.

^ε εὐθύς] ἐκτός A. N. Trinc.

^ς σώματα—ψυχὰς—] τὰ σώματα
—τὰς ψυχὰς A.

^η ἔργα ἐξεργασμένοι] ἐξεργασμέ-
νοι ἔργα A.

^ι ἐπίπονα] ἐπίποθα B.

^κ γεγονότες ἐγκωμίων] τε γεγονότες
ἐγκωμίων A. ἐγκωμίων Trinc.

^λ πάντα] ἅπαντα Trinc.

^μ γεγόμενα] γινομένοις Gesn.
marg.

57.

^α Sic A. Trinc. Scil. p. 856. C.

58 ^a Ἐν ταυτῶ.

Δούλος δ' εἰάν τις ἐλευθερὰν ὀργῇ τρώσῃ, παραδῶτω τὸν δού-
λον ὁ κεκτημένος τῷ τρωθέντι χρῆσθαι ὅ τι ἂν ^b θέλῃ. Ὅς
^c δ' ἂν ἄκων ἄλλον ^d τρώσῃ, τὸ βλάβος ἀπλοῦν ^e ἀποτινέτω
τύχης γὰρ νομοθέτης οὐδεὶς ἱκανὸς ἄρχειν.

59 ^a Ἐν ταυτῶ.

Ἦδε οὖν χρῆ περὶ τῶν τοιούτων πάντ' ἄνδρα καὶ παῖδα
καὶ γυναῖκα αἰεὶ διανοεῖσθαι, ^b τὸ πρεσβύτερον ὡς οὐ σμικρῶ
τοῦ νεωτέρου ἐστὶ πρεσβεύμενον, ^c ἐν τε θεοῖσι καὶ ἐν ἀνθρώ-
ποισι τοῖς μέλλουσι σώζεσθαι καὶ εὐδαιμονεῖν. Αἰκίαν οὖν ²⁰
περὶ πρεσβύτερον ἐν πόλει γενομένην ὑπὸ νεωτέρου ἰδεῖν αἰ-
σχρὸν καὶ θεομισές· ἔοικε δὲ νέῳ παντὶ ὑπὸ γέροντος πλη-
γέντι ραθύμως ὀργὴν ὑποφέρειν, αὐτῷ τιθεμένῳ τιμὴν ταύτην
εἰς γῆρας. Ἦδ' οὖν ἔστω· πᾶς ἡμῖν αἰδεῖσθω τὸν ἑαυτοῦ
πρεσβύτερον ἔργῳ τε καὶ ἔπει· τὸν δὲ προέχοντα εἰκοσὶν
ἡλικίας ἔτεσιν, ἄρρενα ἢ θῆλυ, νομίζων ὡς πατέρα ἢ μητέρα,
διευλαβείσθω, καὶ πάσης τῆς δυνατῆς ἡλικίας ^d αὐτὸν φυ-
τεύσαι καὶ τεκεῖν ἀπέχοιτ' αἰεὶ, θεῶν γενεθλίων χάριν. ³⁰

60 ^a Ἐν ταυτῶ.

Νόμοι δὲ, ὡς ἔοικεν, οἱ μὲν τῶν χρηστῶν ἀνθρώπων ἕνεκα
γίνονται, διδαχῆς χάριν, τοῦ τίνα τρόπον ὀμιλοῦντες ἀλ-
λήλοις ^b ἂν φιλοφρόνως οἰκοῖεν· οἱ δὲ τῶν τὴν παιδείαν δια-
φυγόντων, ἀτεράμονι χρωμένων τινὶ φύσει, καὶ μηδὲν ^c τεγ-
χθέντων, ὥστε μὴ ^d οὐκ ἐπὶ πᾶσαν ἰέναι κάκην. Οὔτοι
τοὺς μέλλοντας ρηθήσεσθαι λόγους πεπονηκότες ἂν εἶεν,

58.

^a Sic A. Trinc. Scil. p. 879. A.

^b θέλη] ἐθέλη B.

^c δ' ἂν] δὲ A.

^d τρώσῃ] τρώσει A.

^e ἀποτινέτω] ἀποτινίτω A. ἀποτι-
σέτω B.

59.

^a Sic A. Trinc. Scil. p. 879.

^b τὸ πρεσ.] τὸν πρεσ. Trinc.

^c ἐν τε] οὔτε B.

^d αὐτὸν] αὐτὸν B.

60.

^a Sic A. Trinc. Scil. p. 880.

^b ἂν om. A.

^c ταχθέντων] τεχθέντων A. B.

^d οὐκ om. A.

^ε[οἷς δὴ τοὺς νόμους ἐξ ἀνάγκης ὁ νομοθέτης ἀν νομοθετῆ, ⁴⁰
 βουλόμενος αὐτῶν μηδέποτε χρεῖαν γίνεσθαι.] Πατὴρ γὰρ
 ἢ μητὴρ, ἢ τούτων ἐπι προγόνων, ὅστις τολμήσειεν ἀφασθαί
 ποτε βιαζόμενος αἰκία τινι, μήτε τῶν ἀνω θεῶν δείσας μῆ-
 νιν, μήτε τῶν ὑπὸ γῆς τιμαριῶν λεγομένων, ἀλλ' ὡς εἰδῶς
 ἀ μηδαμῶς οἶδε, καταφρονῶν τῶν παλαιῶν καὶ ὑπὸ πάν-
 των εἰρημένων παραναμεί, τούτῳ ^βδεῖ τινος ἀποτροπῆς ἐσχά-
 τῆς. Θάνατος μὲν οὖν οὐκ ἔστιν ἐσχατον· ^ηοἱ δ' ἐν ἄδου
 τούτοις λεγόμενοι πόνοι, ἐπι τε τούτων μᾶλλον· εἰσιν ἐν
 ἐσχατοῖς, ^ικαὶ ἀληθέστατα λέγοντες, ^κοὐδὲν ἀνύτουσι ταῖς ⁵⁰
 τοιαύταις ψυχαῖς ἀποτροπῆς· ^ι[οὐ γὰρ ἀν ἐγίγοντό ποτε
 μητραλοῖαί τε, καὶ τῶν ἄλλων γεννητόρων ἀνόσιοι πληγῶν
 τόλμαι.] Δεῖ δὴ τὰς ἐνθάδε κολάσεις περὶ τὰ τοιαῦτα τού-
 τοῖσι τὰς ἐν τῷ ζῆν μηδὲν τῶν ἐν ἄδου λείπεσθαι κατὰ δύ-
 ναμιν.

61 "Τοῦ αὐτοῦ Νόμων ἰα.

Παίδων δὲ ἰκανότης ἀκριβῆς ἄρρη καὶ θήλεια ἔστω τῷ νόμῳ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΑΙΣ ΠΟΛΕΣΙ ΔΤΝΑΤΩΝ. ΜΕ. 302

1 "Εὐριπίδου Θησεῖ Αἰγεῖ.

Ἄνηρ γὰρ ὅστις χρημάτων μὲν ἐνδεὴς,

^βδράσαι τε χειρὶ δυνατὸς, οὐκ ἀνέξεται,

τὰ τῶν δ' ἐχόντων χρήμαθ' ἀρπάζειν φιλεῖ.

^ε οἷς δὴ usque ad γίνεσθαι om.

A. Trinc.

^ι ὑπὸ γῆς] ἐπι γῆς A.

^β δεῖ] δὴ A.

^η οὐδ' A.

^ι καὶ om. A. Trinc.

^κ οὐδὲν ἀνύτουσι] οὐδένα νύττουσι
 Trinc.

^ι οὐ γὰρ usque ad τόλμαι om. A.
 Trinc.

61.

^α Sic A. Trinc. Scil. p. 930. C.

I.

^α Sic A. Gesner: Euripidis in
 Theseo, alias Ægeo. Simpl. Εὐ-
 ριπίδου Trinc. Thesei fr. 9. Mus-
 grav.

^β δράσαι δὲ] δράσεται A. B. m.
 p. Trinc. δράσαι τι B. m. s. in v.
 ult. δ' delet Valckenærius.

2 ^a Εὐριπίδου Πενθεΐ.

^b Θρασύς τε δυνατὸς καὶ λέγειν οἶός τ' ἀνὴρ
κακὸς πολίτης γίγνεται, νοῦν οὐκ ἔχων.

3 ^a Τοῦ αὐτοῦ Γλαύκω.

ἽΟτ' ἂν κακὸς τις ἐν πόλει πράσῃ καλῶς,
νοσεῖν τίθησι τῶν ἀμεινόνων φρένας
παράδειγμ' ἔχοντας τῶν κακῶν ἔξουσίαν.

4 ^a Ἐν ταυτῷ.

Οἱ τὰς πόλεις ἔχοντες ἀξιώμα τε
τοῖς ^b ἀνθαμίλλοις εἰσὶ πολεμιώτατοι.

5 ^a Εὐριπίδου Ὁρέστη.

ἽΟτ' ἂν γὰρ ἡδύς τοῖς λόγοις φρονῶν κακῶς
^b πείθῃ τὸ πλῆθος, τῇ πόλει κακὸν μέγα
ἔσοι δὲ σὺν νῷ χρηστὰ ^c βουλευούσ' ἀεὶ,
κὰν μὴ παραυτίκ', αὐθις εἰσὶ χρήσιμοι.

6 ^a Εὐριπίδου Ἐκάβης.

Τό δ' ἀξίωμα, κὰν κακῶς λέγῃ, τὸ σὸν
πέπεισει. Λόγος γὰρ ἕκ τ' ἀδοξούντων ἰῶν
^b κακ τῶν δοκούντων αὐτὸς, οὐ ταυτὸν σθένει.

7 ^a ^b Τῶν γὰρ δυναστῶν πλεῖστος ἐν πόλει λόγος.

2.

^a Sic A. Voss. *Bacchis* Gesn.
Grot. v. 270. Deest lemma Trinc.

^b φρασύς δὲ] θρασύς τε A. Voss.
Trinc.

3.

^a Sic A. Scil. fr. 2. Deest lem-
ma Trinc.

4.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.
Ex Ione 617.

^b ἀνθαμίλλοις Trinc.

5.

^a Sic. A. Scil. v. 907.

^b πείθη] πείθει Voss. πίθη Trinc.

^c βουλευούσ'] βουλευούσ' A. βουλεύ-
σωσ' B.

6.

^a Sic A. Scil. v. 293.

^b κακ] καὶ Voss.

7.

^a Deest lemma Trinc. Tan-
quam partem præcedentis loci
exhibuit Gesnerus. Deest versus
A.

^b τῶν γὰρ δυναστῶν] Sententia
est separata ab illo nobili Euripi-
dis loco qui præcessit. GROTIUS.

8 ^a Μενάνδρου.

Δεῖ τὸν πολιτῶν πρόσταεῖν αἰρούμενον
τὴν τοῦ λόγου μὲν δύναμιν οὐκ ἐπίφθονον,
ἤθει δὲ χρηστῶ συγκεκραμένην ἔχειν.

9 ^a Εὐριπίδου Ἀλκμήνης.

^b Ἴστω δ' ἄφρων ὢν, ὅστις ἄνθρωπος γεγῶς
δῆμον κολούει χρήμασιν γαυρούμενος.

30

10^a Χρῆ δὲ ξένον μὲν κάρτα προσχωρεῖν πόλει.

οὐδ' ἄσπον ἦνεσ', ὅστις αὐθάδης γεγῶς,
πικρὸς πολίταις ἐστὶν ἀμαθίας ὑπο.

11 ^a Σοφοκλέους.

Πολλῶν ^b καλῶν δεῖ τῶ καλῶς τιμωμένῳ
μικροῦ δ' ἀγῶνος οὐ μέγ' ἔρχεται κλέος.

12 ^a Εὐριπίδου Ἀλκμήνης.

Τὸν εὐτυχοῦντα χρῆ σοφὸν πεφυκέναι.

13 ^a Εὐριπίδου Αἰόλα.

Λαμπροὶ δ' ἐν αἰχμαῖς Ἄρεος, ἐν τε συλλόγοις,
μή μοι τὰ κομψὰ ^b ποικίλοι γενοῖατο
ἀλλ' ὢν πόλει δεῖ ^c μεγάλα βουλευόντες εὔ.

40

14 ^a Αἰσχύλου.

Κακοὶ γὰρ εὔ πρᾶσσοντες οὐκ ἀνασχετοί.

8.

^a Sic A. Trinc. inter Philemonis fr. inseruit Clericus p. 316.

9.

^a Sic A. Scil. fr. 4. Deest locus Trinc.

^b ἴστω δ'] ἴστω τ' A.

10.

^a Med. 226. Deest lemma Tr. locus A.

11.

^a Sic A. Trinc. Fr. inc. 20.

^b καλῶν] κακῶν Arsen.

12.

^a Sic A. Scil. Fr. 14. Simpl. Εὐριπίδου Trinc.

13.

^a Sic A. Scil. Fr. 7. Deest lemma Trinc. Τοῦ αὐτοῦ Αἰόλα Voss. ubi praecedit locus Sophoclis.

^b ποικίλοι] ποικίλ^α A.

^c μεγάλα—εὔ] μέγα—ἀεί A. μεγάλα—ἐὰ Trinc. Hinc forte legendum, μεγάλα βουλευόντ' ἀεί.

14.

^a Sic A. Trinc. Scil. Fr. 21.

15 ^a Σοφοκλέους.

Ἀμήχανον δὲ παντὸς ἀνδρὸς ἔκμαθεῖν
 ψυχὴν τε καὶ φρόνημα καὶ γνώμην, πρὶν ἂν
 ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβῆς φανῆ.
 ἐμοὶ γὰρ ὅστις πᾶσαν εὐθύων πόλιν
 μὴ τῶν ἀρίστων ἄπτεται βουλευμάτων,
 ἀλλ' ἐκ φόβου του γλῶσσαν ἐγκλείσας ἔχει,
 κάκιστος εἶναι ἔν τε καὶ πάλαι δοκεῖ.
 καὶ μείζον' εἴ τις ἀντὶ τῆς ^b αὐτοῦ πάτρας
 φίλον νομίζει, τοῦτον οὐδαμοῦ λέγω.
 ἐγὼ γὰρ, ἴστω Ζεὺς ὁ πάνθ' ὀρῶν ἀεὶ,
 οὔτ' ἂν σιωπήσαιμι τὴν ἄτην ὀρῶν
 στείχουσαν ἀστοῖς ἀντὶ τῆς σωτηρίας.

16 ^a Ξενοφῶντος ἐν τετάρτῳ Ἀπομνημονευμάτων.

Ἀνθρώποις δὲ ἄρα ἔστιν ὃν ἂν τις τρόπον βούληται χρῆ-
 σθαι; Οὐκ' ἀλλὰ καὶ περὶ ^b τούτους ὁ εἰδὼς ἅ ἐστι νόμιμα, ³⁰³
^c καθὰ δεῖ πρὸς ἀλλήλους χρῆσθαι, νόμιμος ἂν εἴη. Οὐκ
 οὖν οἱ κατὰ ταῦτα χρώμενοι ἀλλήλοις ὡς δεῖ χρῶνται;
 Πῶς γὰρ οὐ; Οὐκ οὖν οἱ γε ὡς δεῖ χρώμενοι, καλῶς χρῶν-
 ται; Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη. Οὐκ οὖν οἱ γε τοῖς ἀνθρώποις
 καλῶς χρώμενοι, καλῶς πράττουσι τὰνθρώπεια πράγματα;
 Εἰκὸς, ἔφη. Οὐκ οὖν οἱ τοῖς νόμοις πειθόμενοι, δίκαια
 οὔτοι ποιοῦσι; Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη. Δίκαια δὲ οἶσθα, ἔφη,
 ὅποια καλεῖται; Ἄ οἱ νόμοι κελεύουσι, ἔφη. Οἱ ἄρα ¹⁰
 ποιοῦντες ἅ οἱ νόμοι κελεύουσι, δίκαιά τε ποιοῦσι ^d καὶ ἅ
 δεῖ; Πῶς γὰρ οὐ; Οὐκ οὖν οἱ γε τὰ δίκαια ποιοῦντες,

15.

^a Sic A. Trinc. Scil. Antig.

175.

^b αὐτοῦ] ἀπὸ B.

16.

^a Sic Trinc. Scil. 6, 5. Deest

locus A.

^b τούτοις] τούτους Trinc.^c καθὰ] καθὸ B. νόμιμος—χρῶν-
 ται om. N. νόμιμος ἂν εἴη om. Tr.
 οὐκοῦν—χρῶνται om. B. Mox τοὺς
 ἀνθρώπους Trinc..^d καὶ ἅ—δίκαιοί εἰσιν om. B. δι-
 καιοί εἰσιν om. N.

δίκαιοί εἰσι; Οἴμ' ἔγωγ', ἔφη. Οἶει οὖν τινὰς πείθεσθαι τοῖς νόμοις, μὴ εἰδότας ἃ οἱ νόμοι κελεύουσιν; Οὐκ ἔγωγ', ἔφη. Εἰδότας ἔδὲ καὶ ἃ δεῖ ποιεῖν, οἶει τινὰς οἶεσθαι δεῖν μὴ ταῦτα ποιεῖν; Οὐκ οἶομαι, ἔφη. Οἶδας δὲ τινὰς ἄλλα ποιεῖν, εἰ οἶονται ποιεῖν ἐθέλοντας δεῖν; Οὐκ ἔγωγε, ἔφη. Οἱ ἄρα τὰ περὶ ἀνθρώπου νόμιμα εἰδότες, οὗτοι τὰ δίκαια ποιοῦσι; Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη. Οὐκ οὖν οἱ γε τὰ δίκαια ποιοῦντες, δίκαιοί εἰσι; Τίνες γὰρ ἄλλοι; ἔφη. Ὅρθῶς ἂν ποτε ἄρα ὀρίζομεθα, [ὀρίζομενοι] δίκαιους εἶναι τοὺς εἰδότας τὰ περὶ ἀνθρώπου νόμιμα; Ἐμοιγε δοκεῖ, ἔφη.

17 ^a Θουκυδίδου ιστοριῶν ἔ.

Ἐπισταμένους πρὸς εἰδότας, ὅτι δίκαια μὲν ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ λόγῳ ἀπὸ τῆς ἴσης ἀνάγκης κρίνεται· δυνατὰ δὲ οἱ προύχοντες πράσσουν, καὶ οἱ ἀσθενεῖς ζυγχωροῦσι.

18 ^a Ἀριστοτέλους.

Δεῖ τοὺς νοῦν ἔχοντας τῶν δυναστευόντων μὴ διὰ τὰς ἀρχὰς, ἀλλὰ διὰ τὰς ἀρετὰς θαυμάζεσθαι· ἵνα τῆς τύχης μεταπεσούσης τῶν αὐτῶν ἐγκωμίων ἀξιώσῃται.

19 ^a Ἐπικτήτου.

Ὡσπερ οἱ ἐπὶ τῶν λιμένων πυρσοὶ, δι' ὀλίγων φρυγάνων πολλὴν ἀνάφαντες φλόγα, ταῖς ἀλαμμέναις ἀνα τὸ πέλαγος ναυσὶν ἰκανὴν ἐργάζονται βοήθειαν· οὕτω καὶ ἀνὴρ λαμπρὸς ἐν πόλει χειμαζομένη, αὐτὸς ὀλίγοις ἀρκούμενος, μεγάλην τοὺς πολίτας εὐεργετεῖ.

^c δὲ ἃ] δὲ καὶ ἃ N. Trinc.

^f ποιεῖν, εἰ οἶονται ποιεῖν] εἰ om. B. ποιοῦντας, ἃ οἶονται δεῖν Gesn. marg.

^e ποιοῦσι—δίκαια om. B. N. supra ἔφη om. Tr. ὀρίζομενοι om. Tr.

17.

^a Sic A. Simpl. Θουκυδίδου Tr. Scil. V. 89.

18.

^a Sic A. Trinc.

^b τὰς ἀρετὰς] τὰς om. A. m. p.

19.

^a Sic A. Trinc. Sc. Fr. 78.

^b οἱ om. B.

^c τοὺς πολίτας] τοῖς πολίταις A.

20 ^a Ἐκ τοῦ Πλουτάρχου Εἰ πολιτευτέον πρεσβυτέρῳ.

Τῶν μέντοι πολιτικῶν ἀνδρῶν καλὸν ἐντάφιον ἢ πολιτεία ⁴⁰
^b [τὴν ἀπὸ τοῦ βίου δόξαν τῷ θανάτῳ προστίθῃσι.] “^c τοῦτο
 “ γὰρ ἔσχατον δύεται κατὰ ^d γὰν,” ὡς φησι Σιμωνίδης, ὁ
 τῶν καλῶν ζῆλος. Οὐ γὰρ τὸ φιλότιμον κατὰ Θουκυδίδην
 ἀγῆρων μόνον, ἀλλὰ μᾶλλον τὸ κοινωνικόν, καὶ πολιτικόν,
^e ὃ καὶ μύρμηξιν ἄχρι τέλους παραμένει, καὶ μελίτταις.
 Οὐδεὶς ^f δὲ πάποτε κηφῆνα εἶδεν ἐκ μελίττης γιγνόμενον,
 ὥσπερ ἀξιούσι τοὺς πολιτικούς, ὅτ’ ἂν παρακμάσωσιν, οἴκοι
 καθημένους σιτεῖσθαι. 50

21 ^a Ἐκ τῶν κοινῶν Ἀριστοτέλους διατριβῶν.

Αἱ πλεῖσται στάσεις διὰ φιλοτιμίαν ^b ἐν ταῖς πόλεσι
 γίνονται· περὶ τιμῆς γὰρ οὐχ οἱ τυχόντες, ἀλλ’ οἱ δυνα-
 τώτατοι διαμφισβητοῦσι.

22 ^a Δημοσθένους.

Δημοσθένης εἶπε, Πάντων ἐστὶ ^b δυσχερέστατον τὸ πολλοῖς
 ἀρέσκειν.

23 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Δημοσθένης δυοῖν ἔφησεν ^b οὔσαιν ὁδοῖν, τῆς μὲν ἐπὶ τὸ
 βῆμα, ^c τῆς δὲ εἰς ἄδου, μᾶλλον ἂν ἐλέσθαι ^d τὴν εἰς ἄδου
 τὸν εὖ φρονούντα.

24 ^a Πλάτωνος ἐκ τῆς πρὸς Ἀρχύταν ἐπιστολῆς.

Τὰ δὲ παρὰ σοῦ διήλθον ἡμῖν, λέγοντες ὑποδυσφορεῖν σε ³⁰⁴

20. 21. 22.

^a Sic A. Scil. p. 783. D. Simpl.
 Πλουτάρχου Trinc.

^b τὴν ἀπὸ — προστίθῃσι om. A.
 Trinc.

^c τοῦτο] τοῦτον Trinc.

^d γὰν] γῆν B.

^e ὃ καὶ] οὐ καὶ A. Trinc.

^f δὲ] γὰρ A.

21. 22.

^a Sic A. Trinc.

^b ἐν ταῖς] ἐν om. Arsen.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b δυσχερέστατον] δυστιχέστερον A.
 Videatur Wytenbachius ad Plu-
 tarch. p. 6. B. Πολλῶν pro πολλοῖς
 Trinc.

23.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b οὔσαιν] εἶναι A.

^c τῆς τε] τῆς δὲ A.

^d τὴν εἰς ἄδου] εἰς om. B.

24.

^a Sic A. Trinc. Scil. p. 357. E.

ὅτι οὐ δύνασαι τῆς περὶ τὰ κοινὰ ἀσχολίας ἀπολυθῆναι.
 Ὅτι μὲν οὖν ^b ἡδιστόν ἐστιν ἐν τῷ βίῳ τὸ τὰ αὐτοῦ πράττειν, ἄλλως τε καὶ εἴ τις ^c ἔχοι τοιαῦτα πράττειν ὅσα καὶ σὺ, σχεδὸν παντὶ δῆλον· ἀλλὰ κακῆϊνο ^d δεῖ σε εἰθυμείσθαι, ὅτι ἕκαστος ἡμῶν οὐχ αὐτῷ μόνον γέγονεν, ἀλλὰ τῆς γενέσεως ἡμῶν τὸ μὲν τι ἢ πατρίς μερίζεται, τὸ δέ τι οἱ γενήσαντες, τὸ δὲ οἱ λοιποὶ φίλοι· πολλὰ δὲ καὶ τοῖς ^e καιροῖς δίδονται τοῖς τὸν βίον ἡμῶν καταλαμβάνουσι. Καλούσης δὲ τῆς πατρίδος αὐτῆς πρὸς τὰ κοινὰ, ἀτοπον ἴσως τὸ μὴ ὑπακούειν· ἅμα γὰρ συμβαίνει καὶ χώραν καταλιμπάνειν ^e φαύλοις ἀνθρώποις, οἱ ^f οὐκ ἀπὸ τοῦ βελτίστου πρὸς τὰ κοινὰ προσέρχονται.

25 ^a Ζαλεύκου.

Ζάλευκος ὁ τῶν Λοκρῶν νομοθέτης ^b τοὺς νόμους ἔφησε τοῖς ἀραχνίοις ὁμοίους εἶναι· ^c ὥσπερ γὰρ εἰς ἐκεῖνα εἶαν μὲν ἐμπέση μυῖα ἢ κώνωψ, κατέχεται· εἶαν δὲ ^d σφήξ ἢ μέλιττα, ^e διαρρήξασα ἀφίπταται· ^f οὕτω καὶ εἰς τοὺς νό-²⁰ μους εἶαν μὲν ἐμπέση πένης, συνέχεται· εἶαν δὲ πλούσιος ἢ δυνατὸς ^e λέγειν, διαρρήξας ἀποτρέχει.

26 ^a Μητροδώρου.

Ἐν πόλει μήτε ὡς λέων ^b ἀνατρέφου, μήτε ὡς κώνωψ· τὸ μὲν γὰρ ^c ἐκπατεῖται, τὸ δὲ καιροφυλακεῖται.

^b ἡδιστων] ἡδιστον γὰρ Trinc. et mox om. τὸ.

^c ἔλοιτο] ἔχει A. ἔχοι Trinc.

^d δεῖ σε] σε om. A. Trinc.

^e φαύλοις] φαύλων Trinc.

^f οὐκ] δὲ A.

^c ὥσπερ γὰρ εἰς ἐκεῖνα habet B. m. s. om. Trinc.

^d σφήξ] σφίγξ A. p. m.

^e διαρρήξασα] διαρρήψασα B. m. p. διαρρήψαται Trinc.

^f οὕτω usque ad finem om. B. m. p. εἶαν μὲν ἐμπέση usque ad fin. om. Trinc. ubi ἐπὶ pro εἰς.

^e λέγειν om. A. B.

26.

^a Sic A. Trinc.

^b ἀνατρέφου] ἀναστρέφου Arsen. B. m. s.

^c ἐκπατεῖται] F. λακπατεῖται; ut Soph. VALCKEN.

^a Sic A. Deest lemma Tr. Alii Soloni, alii Anacharsidi tribuunt. Vid. Diog. Laert. I. 58. et Menag.

^b τοὺς νόμους] Plato Comicus apud Photium et Suidam v. φάλαγξ: εἰκόσων ἡμῖν οἱ νόμοι τοῦτοις τοῖσι λεπτοῖς Ἀραχνίοις, ἀ τοῖσι τοῖχοις ἢ φάλαγξ ὑφαίνει.

27. ^a Δημοκρίτου.

Καλεπὸν ἄρχεσθαι ὑπὸ χείρονος.

28. ^a Ἀντισθένης.

Ἀντισθένης ἐρωτηθεὶς, πῶς ἂν τις προσέλθοι πολιτείᾳ, εἶπε, Καθάπερ πυρὶ, μήτε λίαν ἐγγυς, ἵνα μὴ καῖς· μήτε πόρρω, ἵνα μὴ ῥιγώσῃς.

29. ^a Χρυσίππου.

Χρυσίππος ἐρωτηθεὶς διὰ τί οὐ πολιτεύεται, εἶπε· Διότι εἰ ³⁰ μὲν πονηρὰ ^b [τις] πολιτεύεται, τοῖς θεοῖς ^c ἀπαρέσει· εἰ δὲ χρηστὰ, τοῖς πολίταις.

30. ^a Πλάτωνος ἐκ τοῦ Λάχηςτος.

Ὡς ὁ γε ἔλεγεν ^b ὁ Λυσίμαχος ἄρτι περὶ τοῦ πατρὸς τοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ Μελησίου, πάνυ μοι δοκεῖ εὖ εἰρησθαι καὶ εἰς ἐκείνους καὶ εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς ἅπαντας, ὅσοι τὰ τῶν πόλεων πράττουσιν, ὅτι αὐτοῖς σχεδόν τι ταυτὰ συμβαίνει, ἃ οὗτος λέγει, καὶ περὶ παῖδας καὶ περὶ τάλλα ^c τὰ ἴδια ὀλιγωρεῖσθαι τε καὶ ἀμελῶς διατιθεσθαι.

31. ^a Ταῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ Γοργίου.

Λέγω τοίνυν σοι, ὅτι δύο ταυτὰ ἐστὶ τὰ ἐρωτήματα, καὶ ⁴⁰ ἀποκρινοῦμαι γέ σοι πρὸς ἀμφοτέρα. Φημί γὰρ, ὦ Πᾶλε, ἐγὼ, καὶ τοὺς ῥήτορας καὶ τοὺς τυράννους δύνασθαι μὲν ἐν ταῖς πόλεσι σμικρότατον, ὥσπερ ^b νῦν δὴ ἔλεγον· οὐδὲν γὰρ ποιεῖν ^c ἂν βούλονται, ὡς ἔπος εἰπεῖν· ποιεῖν μέντοι, ὅ τι ἂν αὐτοῖς δόξῃ ^d βέλτιστον εἶναι. Οὐκ οὖν ταῦτ' ἐστὶν τὸ ^e μέγα

27. ^a *οὐκ ἐπισημασμένον*

^a Sic A. Trinc.

28.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

29.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

Vide Aristot. Rhet. II. 23, 15.

^b τις om. A. Voss. Trinc.

^c ἀπαρέσει] ἀπαρέσκει Voss.

30.

^a Sic A. Scil. pag. 180. B.

Simpl. Πλάτωνος Trinc.

^b ὁ om. A. Trinc. Mox παρὰ Trinc.

^c τὰ ἴδια] τὰ om. B.

31.

^a Sic Trinc. Πλάτωνος ἐκ τῶν Γοργίου A. Scil. p. 466.

^b νῦν δὴ om. A. ἔλεγεν Trinc.

^c ἂν ἂν βούλοντας] ἂν βούλοντας A.

^d βέλτιον] βέλτιστον A. B.

^e μεγάλα] μέγα A.

δύνασθαι; Οὐχ, ὡς γέ φησιν ὁ Πῶλος. Ἐγὼ οὐ φημι; φημί μὲν οὖν ἔγωγε. Μὰ τὸν κῦνα οὐ σύ γε, ἡ ἐπεὶ τὸ μέγα δύνασθαι ἔφησ ἀγαθὸν εἶναι τῷ δυναμένῳ. 50
 Φημί γὰρ οὖν. Ἀγαθὸν οὖν οἶσι εἶναι, εἰάν τις ποιῇ ταῦτα, ἀ ἂν δοκῇ αὐτῷ βέλτιστα εἶναι νοῦν μὴ ἔχων, καὶ τοῦτο καλεῖς σὺ μέγα δύνασθαι; Οὐκ ἔγωγε. Οὐκ οὖν ἀποδείξεις τοὺς ῥήτορας νοῦν ἔχοντας, καὶ τέχνην τὴν ῥητορικὴν, ἀλλὰ μὴ ἰ κολακείαν, ἐμὲ ἐξελέγξας; Εἰ δέ με κ ἑάσεις ἀνελέγκτον, οἱ ῥήτορες οἱ ποιῶντες ἐν ταῖς πόλεσιν ἀ δοκεῖ αὐτοῖς, καὶ οἱ τύραννοι, οὐδὲν ἀγαθὸν τοῦτο κεκτήσονται· εἰ 305
 δὲ δύνამις ἐστίν, ὡς σὺ φῆς, ἀγαθόν, τὸ δὲ ποιεῖν ἀνευ νοῦ ἀ δοκεῖ, καὶ σὺ ὁμολογεῖς κακὸν εἶναι· ἢ οὐ; Ἐγωγε. Πῶς ἂν οὖν οἱ ῥήτορες μέγα δύναιτο ἢ οἱ τύραννοι ἐν ταῖς πόλεσιν, εἰ μὴ Σωκράτης ἐξελεγχθῆ ὑπὸ Πάλου, ὅτι ποιῶσιν ἀ βούλονται; Οὗτος ἀνὴρ· οὐ φημι ποιεῖν αὐτοὺς ἀ βούλονται· ἀλλὰ με ἰ ἔλεγε. Οὐκ ἄρτι ὁμολογεῖς ποιεῖν ἀ δοκεῖ αὐτοῖς βέλτιστα εἶναι τούτου πρόσθεν; Καὶ γὰρ νῦν ὁμολογῶ. Οὐκ οὖν ποιῶσιν ἀ βούλονται; Οὐ 10
 φημί. ἢ Ποιῶντες ἀ δοκεῖ αὐτοῖς; Φημί. Σχετλιά γε λέγεις καὶ ὑπερφυῆ, ὡ Σώκρατες. Μὴ κατηγορεῖ, ὡ ἢ λῶστε Πῶλε, ἢ ἵνα πρᾶσειπῶ σε κατὰ σέ· ἀλλ' εἰ μὲν ἔχεις ἐμὲ ἐρωτᾶν, ἐπίδειξον ὅτι ψεύδομαι· εἰ δὲ μὴ, αὐτὸς ἀποκρίνου. Ἀλλ' ἐθέλω ἢ ἀποκρίνεσθαι, ἵνα ἢ καὶ εἰδῶ ὅ τι λέγεις. Πότερον οὖν σοὶ δοκοῦσιν οἱ ἄνθρωποι τοῦτο βούλεσθαι, ὃ ἂν πράττωσιν ἐκάστοτε, ἢ ἐκείνο, οὗ ἕνεκα πράττουσι ταῦθ' ἢ ὃ πράττουσιν; οἷον οἱ τὰ φάρμακα πίνοντες παρὰ 20

ἴ πῶλος] παῦλος Α.

ε κῦνα] Δί' Gesn. marg.

ἡ ἐπεὶ τὸ] ἔπειτα ἄς Α.

ἰ κολακίαν] κολακείαν Α.

κ ἑάσεις] ἑάσεις Α.

ἰ ἔλεγε] ἔλεγχες Trinc.

ἢ ποιῶσι δέ] δὲ om. Α. Β. ἀ βού-

λονται δοκεῖ Β. ποιῶντες ἀ δ. Tr.

ἢ λῶστε] λῶστε Α.

ἢ ἵνα] ἵνα μὴ Β.

ἢ ἀποκρίνεσθαι] ἀποκρίνασθαι Α.

Trinc.

ἢ καὶ om. Α.

ἢ ὃ] ἕπερ Α.

τῶν ἰατρῶν, πότερόν^α σοι δοκοῦσι^ι τοῦτο βούλεσθαι ὑπὲρ ποιοῦσι, πίνειν τὸ φάρμακον καὶ ἀλγεῖν, ἢ ἐκεῖνο^ν τὸ ὑγιαίνειν, οὗ ἕνεκα πίνουσι; Δηλονότι τὸ ὑγιαίνειν [οὗ ἕνεκα πίνουσιν.] Οὐκ οὖν καὶ οἱ πλεόντες, καὶ τὸν ἄλλον χρηματισμὸν χρηματιζόμενοι, οὐ τοῦτ' ἐστὶν ὃ βούλονται, ὃ ποιοῦσιν ἐκάστοτε; τίς γὰρ βούλεται πλεῖν, καὶ κινδυνεύειν, καὶ πράγματα ἔχειν; ἀλλ' ἐκεῖνο^ν οἶμαι οὗ ἕνεκα πλέουσι, πλουτεῖν^ν.^κ πλούτου γὰρ ἕνεκα πλέουσι. Πάνυ γε. ^ν Ἀλλότι οὖν οὕτω καὶ περὶ ἀπάντων, εἴαν τις^ν πράττη ἕνεκά του,³⁰ οὐ τοῦτο βούλεται ὃ πράττει, ἀλλ' ἐκεῖνο οὗ ἕνεκα πράττει. Ναί. ^ρ Ἄρ' οὖν ἐστὶ τι τῶν ὄντων, ^α ὃ οὐχὶ ἦτοι ἀγαθὸν γέ ἐστίν, ἢ κακόν, ἢ μεταξὺ τούτων, οὔτε ἀγαθόν, οὔτε κακόν; Πολλὴ ἀνάγκη, ὧ Σώκρατες. Οὐκ οὖν λέγεις ἀγαθὰ μὲν σοφίαν καὶ ὑγείαν, καὶ πλοῦτον, καὶ τᾶλλα τὰ τοιαῦτα· κακὰ δὲ τὰ ἐναντία τούτων; ^ρ Ἐγώ γε. Τὰ δὲ μῆτε ἀγαθὰ, μῆτε κακὰ, ἄρα τοιάδε λέγεις, ἃ ἐνίοτε μὲν μετέχει τοῦ ἀγαθοῦ, ἐνίοτε δὲ^β τοῦ κακοῦ, ἐνίοτε δὲ οὐδετέρου, οἷον^ν καθῆ-⁴⁰σθαι, καὶ βαδίζειν, καὶ τρέχειν, καὶ πλεῖν^ν καὶ οἷον αὐτῶν λίθους,^δ καὶ ζύλα, καὶ τ' ἄλλα τὰ τοιαῦτα; οὐ ταῦτα λέγεις, ἢ ἄλλ' ἅττα καλεῖς τὰ μῆτε ἀγαθὰ, μῆτε κακὰ; Οὐκ, ἀλλὰ ταῦτα. Πότερον οὖν τὰ μεταξὺ ταῦτα ἕνεκεν τῶν ἀγαθῶν πράττουσιν, ὅτ' ἂν πράττωσιν, ἢ τὰ ἀγαθὰ τῶν μεταξὺ; Τὰ μεταξὺ δήπου τῶν ἀγαθῶν. Τὸ ἀγαθὸν ἄρα διώκοντες καὶ βαδίζομεν, ὅτ' ἂν βαδίζωμεν, οἴομενοι^ν βέλ-⁵⁰

^α σοι om. A.

^ι τοῦτο βούλεσθαι ὑπὲρ ποιοῦσι πίνειν τὸ φάρμακον] ὑπὲρ ποιοῦσιν τοῦτο βούλεσθαι τὸ πίνειν τὰ φάρμακα A.

^ν τὸ ὑγιαίνειν] τοῦ ὑγιαίνειν A. ubi desunt infra, οὗ ἕνεκα πίνουσι. quæ desunt item Trinc. Mox τε καὶ A.

^ν οἶμαι οὗ] οὗ οἶμαι A.

^κ πλούτου] ταύτου B.

^ν ἄλλο τι οὖν] ἀλλ' ὅτι οὖν B.

^ν πράττη om. B.

^α ὃ] ἢ A.

^β κακοῦ] τοῦ κακοῦ A. Trinc.

^ν καθῆσθαι βαδίζειν] βαδίζειν κ. καθῆσθαι B.

^δ καὶ] τε καὶ A.

^ν βέλτιον] βελτίονες A.

τιον εἶναι· καὶ τὸ ἐναντίον ἔσταμεν, ὅτ' ἂν ἐστῶμεν, τοῦ αὐ-
 τοῦ ἕνεκα τοῦ ἀγαθοῦ, ἢ οὐ; Ναί. Οὐκ οὖν καὶ ἀποκτείν-
 νυμεν, εἴ τινα ^β ἀποκτείννυμεν, καὶ ἐκβάλλομεν, καὶ ἀφαι-
 ρούμεθα ^η χρήματα, οἴομενοι ἄμεινον εἶναι ἡμῖν ταῦτα ποι-
 εῖν, ἢ μή; Πάνυ γε. Ἐνεκα ἄρα τοῦ ἀγαθοῦ ἅπαντα
 ταῦτα ποιοῦσιν οἱ ποιοῦντες. Φημί. Οὐκ οὖν ^κ ὁμολογήσα-
 μεν, ἀ ἕνεκά του ποιοῦμεν, ^ι μὴ κείνα βούλεσθαι, ^μ ἀλλ'
 ἐκεῖνο οὐ ἕνεκα ταῦτα ποιοῦμεν; Μάλιστα. Οὐκ ἄρα ³⁰⁶
 σφάττειν βουλόμεθα, οὐδ' ἐκβάλλειν ἐκ τῶν πόλεων, οὐδὲ
 χρήματα ἀφαιρεῖσθαι ἀπλῶς οὕτως, ἀλλ' ἐὰν μὲν ἀφέλι-
 μα ἢ ταῦτα, βουλόμεθα πράττειν ^ν αὐτὰ, βλαβερά δ' ὄντα,
 οὐ βουλόμεθα· τὰ γὰρ ἀγαθὰ βουλόμεθα, ὡς φῆς σὺ, τὰ
 δὲ μήτε κακὰ μήτε ἀγαθὰ οὐ βουλόμεθα, οὐδὲ τὰ κακὰ·
 ἢ γὰρ ἀληθῆ σοὶ δοκῶ λέγειν, ὦ Πῶλε, ἢ οὐ; τί οὐκ ἀπο-
 κρίνη; Ἀληθῆ. Οὐκ οὖν εἶπερ ταῦτα ὁμολογοῦμεν, εἴ τις ¹⁰
^ο ἀποκτείνει τινα, ἢ ἐκβάλλει ἐκ πόλεως, ἢ ἀφαιρεῖται χρή-
 ματα, εἴτε τύραννος ᾧν εἴτε ρήτωρ, οἴομενος ἄμεινον εἶναι
 αὐτῷ, τυγχάνει δὲ ὄν κάκιον, οὗτος δήπου ποιεῖ, ἀ δοκεῖ
 αὐτῷ; ἢ γάρ; Ναί. Ἄρ' οὖν καὶ ἀ βούλεται, εἶπερ τυγ-
 χάνει ^ρ ταῦτα κακὰ ὄντα; τί οὐκ ἀποκρίνη; Ἀλλ' οὐ μοι
 δοκεῖ ποιεῖν ἀ βούλεται. Ἔστιν οὖν ὅπως ὁ τοιοῦτος μέγα
 δύναται ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, εἶπερ ἐστὶ τὸ μέγα δύνασθαι
 ἀγαθόν τι κατὰ τὴν σὴν ὁμολογίαν; Οὐκ ἔστιν. Ἀληθῆ
 ἄρα ^q ἐγὼ ἔλεγον, λέγων ὅτι ἔστιν ἄνθρωπον ποιοῦντα ἐν ²⁰
 πόλει, ἀ δοκεῖ αὐτῷ, ^ρ μὴ μέγα δύνασθαι, μηδὲ ποιεῖν ἀ
 βούλεται. Ὡς ^σ δὴ σὺ, ὦ Σώκρατες, οὐκ ἂν δέξαιο ἐξεί-

^ι ἀποκτείννυμεν] ἀποκτείνομεν A.
^β ἀποκτείννυμεν] καὶ ἀποκτείνομεν A.
^η χρήματα] κτήματα A.
^ι ἅπαντα ταῦτα] ταῦτα πάντα A.
^κ ὁμολογήσαμεν] ὁμολογήκαμεν B.
^ι μὴ κείνα usque ad ποιοῦμεν om.

^μ ἀλλ' om. B.
^ν αὐτὰ om. Trinc.
^ο ἀποκτείνει] ἀποκτείνῃ A.
^ρ ταῦτα κακὰ] ταῦτα om. Trinc.
^q ἔλεγον] ἐγὼ ἔλεγον A. Trinc.
^ρ μὴ—μηδὲ] μήτε—μήτε B.
^σ δὴ] δὲ B.

ναί σοι ποιεῖν ὅ τι δοκεῖ σοι ἐν τῇ πόλει μᾶλλον, ἢ μή· οὐδὲ
 ζηλοῖς, ὅτ' ἂν ἴδῃς τινα ἢ ἀποκτείναντα, ὃν ἔδοξεν αὐτῷ, ἢ
 ἀφελόμενον χρήματα, ἢ δῆσαντα; Δικαίως λέγεις, ἢ ἀδί-
 κως; Ὅπότ' ἂν ποιῇ, οὐκ ἀμφοτέρως ζηλωτὸν ἔστιν;
 Εὐφῆμει, ὦ Πᾶλε. Τί δὴ; Ὅτι οὐ χρὴ οὔτε τοὺς ἀζηλώ-
 τους ζηλοῦν, οὔτε τοὺς ἀθλίους, ἀλλ' ἐλεεῖν. Τί δέ; οὕτω³⁰
 σοι δοκεῖ ἔχειν περὶ ὧν ἐγὼ λέγω τῶν ἀνθρώπων; Πῶς γὰρ
 οὔ; Ὅστις ἴσθ' ἀποκτείνουσιν, ὃν ἂν δόξῃ αὐτῷ, δικαίως
 ἀποκτείνους, ἀθλιος δοκεῖ σοι εἶναι καὶ ἐλεεινός; Οὐκ
 ἔμοι γε· οὐδὲ μέντοι ζηλωτός. Οὐκ ἄρτι ἀθλιον ἔφη-
 στα εἶναι; Τὸν ἀδίκως γε, ὦ ἑταῖρε, ἀποκτείναντα, καὶ
 ἐλεεινόν γε πρὸς τὸν δὲ δικαίως, ἀζηλωτον. Ἡ που ὅ γε
 ἀποθνήσκων ἀδίκως, ἐλεεινός τε καὶ ἀθλιός ἐστιν; Ἦττον
 ἢ ὁ ἀποκτείνους, ὦ Πᾶλε, καὶ ἦττον ἢ ὁ δικαίως ἀποθνή-
 σκων. Πῶς δὴ τὰ, ὦ Σώκρατες; Οὕτως ὡς μέγιστον τῶν⁴⁰
 κακῶν τυγχάνει ὃν τὸ ἀδικεῖν. Ἡ γὰρ ταῦτο μέγιστον; οὐ
 τὸ ἀδικεῖσθαι μείζον; Ἠκιστά γε. Σὺ ἄρα βουλοί ἂν
 ἀδικεῖσθαι μᾶλλον, ἢ ἀδικεῖν; Βουλοίμην ἂ μὲν ἂν ἔγαγε
 οὐδέτερα· εἰ δὲ ἀναγκαῖον εἴη ἀδικεῖν ἢ ἀδικεῖσθαι, ἐλοίμην
 ἂν μᾶλλον ἀδικεῖσθαι ἢ ἀδικεῖν.

ΠΕΡΙ ΑΡΧΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΟΠΟΙΟΝ ΧΡΗ ΕΙΝΑΙ 50
 ΤΟΝ ΑΡΧΟΝΤΑ. Μ5.

I Ἐυριπίδου ἐκ Συλεύως.

Τοῖς μὲν δικαίοις, ἔνδικος· τοῖς δ' αὖ κακοῖς,
 πάντων μέγιστος πολέμιος κατὰ χθόνα.

^t οὔν om. A. Trinc.

^v οὐδὲν] οὐδὲ A. Trinc.

^w ἀποκτείναντα] ἀποκτείνοντα Tr.
 et mox τόν γε δ. Cæterum hæc
 sic leguntur in A. φῆσθα πρὸς τόν
 γε δικαίως ἀζηλωτον· ἢ ποῦ ὁ γε ἀπο-
 θνήσκων πῶς δὴ ὦ Σώκρατες εἶναι τὸν
 ἀδίκως γε ὦ ἑταῖρε ἀποκτείνοντα καὶ

ἐλεεινόν γε πρὸς τόν γε δικαίως ἀζηλώ-
 τον ἢ που.

^x ἐλεεινόν γε] γε om. B.

^y τὸν δέ] τόν γε B. Trinc.

^z δῆτα] δὴ A. Tr. Mox οὕτως Tr.

^a μὲν] om. A.

1.

^a Sic B. Fr. 1. Euripidis in

2 ^a Εὐριπίδου Ἡρακλειδῶν.

Τίς ἂν δίκην κρίνοιεν, ἢ δόξη ^b λόγον,
πρὶν ἂν παρ' ἀμφοῖν μῦθον ^c ἐκμάθῃ σαφῶς;

3 ^a Εὐριπίδου.

^b Ἐγὼ γὰρ, ὅστις μὴ δίκαιος ὢν ἀνὴρ
βωμὸν ^c προσίζει, τὸν νόμον χαίρειν ἔων
πρὸς τὴν δίκην ἄγοιμι ἂν οὐ τρέσας θεούς.
κακὸν γὰρ ἄνδρα χρὴ κακῶς πάσχειν αἰεί.

307

4 ^a Εὐριπίδου Ἰκετίδων.

Φίλων δὲ χρυσὸν πολλάκις δωρουμένων,
οὐκ εἰσεδέξατ' οἶκον, οὐδὲ τοὺς τρόπους
δούλους παρέσχε χρημάτων πεισθεῖς ὑπο.
τοὺς δ' ἔξαμαρτάνοντας, οὐχὶ τὴν ^b τύχην,
ἤχθαιρ'. ^c ἐπεὶ τοι κούδεν αἰτία πέλει
κακῶς ἀκούειν διὰ κυβερνήτην κακόν.

10

5 ^a Τοῦ αὐτοῦ Ὀρέστη.

Ὅτ' ἂν γὰρ ὀργῇ δῆμος εἰς θυμὸν πέσῃ,
ὅμοιον ὥσπερ πῦρ κατασβέσαι λάβρον.
εἰ δ' ἠσύχως τις αὐτὸν ἐντείνοντι μὲν

Syleo Gesner. Euripides Oileo
Grotius. Sed idem in notis mss.
"Fuit Syleo, quod verum. Citat
"et Philo." Simpl. Εὐριπίδου Α.
Trinc.

2.

^a Sic A. Scil. v. 180. Deest
lemma Trinc.

^b λόγον] δίκην Voss. in marg.

^c ἐκμάθῃ] ἐκμάθοι Voss.

3.

^a Sic A. Scil. Fr. inc. 42.
Deest lemma Trinc.

^b Hæc male ad Heraclidas re-
tulit Barnesius. Sunt ex perduto
dramate. VALKEN. Diatr. pag.
227.

VOL. II.

^c προσίζει] προσίζοι Voss.

4.

^a Sic A. Scil. v. 877. Deest
lemma Trinc. Τοῦ αὐτοῦ σκίρωνι
Voss. Arsen.

^b πέλιον] Vulgo male τύχην, et
versu sequente æque male ἤχθαι-
ρεν ἐπεὶ κατ' οὐδὲν αἰτία πέλει. GRO-
TIUS.

^c ἐπεὶ κατ' οὐδὲν] ἐπεὶ τοι κούδεν
A. N. Voss. Arsen. ἐπὶ τοι κούδεν
Trinc.

5.

^a Sic A. Scil. v. 697. Deest
lemma Trinc.

S

χαλῶν ἔπειτο καιρὸν εὐλαβούμενος,
 ἴσως ἂν ἐκπνεύσει· ὅτ' ἂν δ' ἀνῆ πνοᾶς,
^b τύχοις ἂν αὐτοῦ ῥαδίως, ὅσον θέλεις.

6 ^a Σοφοκλέους Τυροῖ.

Ἐκων δ' ἁμαρτῶν οὐ τις ἀνθρώπων κακός.

7 ^a Μενάνδρου.

^b Ὁ προκαταγιγνώσκων δὲ πρὶν ἀκοῦσαι σαφῶς,
 αὐτὸς πονηρὸς ἐστὶ, πιστεύσας κακῶς.

8 ^a Χαιρήμονος.

Σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν τὰς ἁμαρτίας καλῶς
 κρίνειν, τὸ δ' εἰκῆ ^b καὶ μετὰ σπουδῆς κακόν.

9 ^a Εὐριπίδου ἐξ Αὐγῆς.

Οὐ τῶν κακούργων οἶκτος, ἀλλὰ τῆς δίκης.

10 ^a Τοῦ αὐτοῦ Σκίρωνι.

Ἔστι τοι καλὸν ^b τοὺς κακοὺς κολάζειν.

11 ^a Μενάνδρου.

Ἡ νῦν ^b ὑπὸ τινῶν χρηστότης καλουμένη,
 μεθῆκε τὸν ὅλον εἰς ^c ἄπορίαν βίαν·
 οὐδεὶς γὰρ ἀδικῶν τυγχάνει τιμωρίας.

^b τύχοις] τύχοι B.

6.

^a Sic A. Scil. Fr. 10. Simpl.
 Σοφοκλέους Trinc.

7.

^a Sic A. Trinc. Cleric. p. 222.

^b δ' deest Voss.

8.

^a Sic A. Trinc.

^b καὶ μετὰ σπουδῆς] Ita MS. A.
 quod prætuli vulgato καὶ μετὰ
 σπουδῆς, quanquam et huic suus
 constare sensus poterat. GROTIUS.
 Cum A. concordat Voss. Sic et-
 iam Trinc.

9.

^a Sic A. Scil. Fr. 2. Habet

hunc versum Trinc. post n. 5.
 sine lemmate. Utrobique reti-
 nent Gesnerus et Grotius. Ego
 msti ordinem secutus sum.

10.

^a Sic A. Scil. Fr. 4. Deest lo-
 cus Trinc.

^b τοὺς κακοὺς] κακοὺς Grotius.

11.

^a Sic A. Trinc. Cleric. p. 222.

^b ὑπὸ τινῶν] Ita nos pro ὑπὸ τι-
 νος. GROTIUS. Ita sane A. Voss.

^c ἀπορίαν] Malim πονηρίαν. GES-
 NER. Hoc edidit Grotius, nōn
 monito lectore.

12 ^a Πινδάρου.

^b Ἐπεὶ ῥέζοντά τι καὶ παθεῖν ἔοικε.

13 ^a Σοφοκλέους Ἰνάχῳ.

Ἐπήνεσ' ἴσθι δ', ὥσπερ ἡ παροιμία,
ἐκ κάρτα βαιῶν ^b γνωτὸς ἂν γένοιτ' ἀνήρ.

14 ^a Μοσχίωνος.

Μόνον σὺ θυμοῦ χωρὶς ἔνδεξαι λόγους,
οὓς σοι κομίζω τὸν κλύοντα γὰρ λαβῶν
ὁ μῦθος εὖνουν οὐ μάτην λεχθήσεται.

15 ^a Ἀπολλοδώρου.

^b Δεῖ τὸν ἀκροατὴν, καὶ συνετὸν ^c ὄντως κριτὴν,

40

πρὸ τοῦ λεγομένου τὸν βίον διασκοπεῖν,
ποῖός τις ὁ λέγων, καὶ πόθεν, καὶ τὴν ἀκμὴν
ἐκ παιδὸς αὐτοῦ ^d πρὸς τι κᾶτα θέμενος ὡς
αὐτοῦ προδότης, κακός τε τῆς ὥρας φύλαξ·
μάλισθ' ὁ τοιοῦτος ἀνατρέπει πᾶσαν πόλιν.
οὐδὲν γὰρ αἰσχρὸν ἐστίν ^e αὐτὸν ἀποτυχεῖν.

πράττουσι πάντα τὴν γὰρ αἰσχύνην πάλαι
πᾶσαν ἀπολωλέκασι καθ' ἑτέρας θύρας.

50

ὅθεν ἐπιχειρεῖ πάντ' ἀπερυθριακότως
ἕκαστος αὐτῶν, πρὸς δὲ πάντ' ἐστὶν θρασύς,

12.

^a Sic Trinc. Scil. Nem. IV. 51. Deest locus A.

^b ἐπηρεάζοντα] Reposui e Pindaro ἐπεὶ ῥέζονταί. Librarius solenni errore elementa η es confudit. Similiter peccatum in Schol. Sophocl. Electr. 1032. ed. Johnson. ubi ἐπεὶ ῥεάζοντα vero proximum habet ed. Rom. Mirum vulgatum Stobæi lectionem non suspectam esse Wassio ad Thucyd. I. 26.

13.

^a Sic Voss. B. Fr. I. Simpl.

Σοφοκλέους Trinc. Deest locus A.

^b γνωτὸς] γνωστὸς Grotius.

14.

^a Sic Trinc. Deest locus A.

15.

^a Sic A. B. Deest lemma Tr.

^b δᾶ.] Vide Æschinem adv. Timarchum. Grotius in mss.

^c ὄντως] ὄντος A.

^d πρὸς τι καταθέμενος αὐτοῦ] πρὸς τι κᾶτα θέμενος ὡς αὐτοῦ B. m. sec. πρὸς τι ἦν καταθέμενος Grotius. Gesnerus: "Deest ultimus pes, addo "ὁ γάρ."

^e αὐτὸν] Leg. αὐτοῖς. GESNER.

ψεύδεται, ἐπιορκεῖ, μαρτυρεῖ, δικορραφεῖ,
κλέπτει, τελωνεῖ, ῥαδιουργεῖ τὸ δὲ^f πέρας,
^ε οὐ πόλιν ὅλην, φυλὴν δὲ^h μαλακὸς ἀνατρέπει.
ⁱ ἐπεὶ κατὰ μέρος τὰς πόλεις, ὧ^φ φίλε, θεῶ,
ὑπὸ^k λεπριδίων εἰσὶν γὰρ ἀνατετραμμένοι.
σκόπει·^l νεῶν δὲ κατάλογον δόξεις μ^m ἐρεῖν.

16 ^a Πλάτωνος ἐκ τοῦ Γοργίου.

Οὐκ οὖν τὸ δίκην δίδομαι μεγίστου κακοῦ ἀπαλλαγὴ ἦν,
πονηρίας; Ἦν γάρ. Σωφρονίζει γὰρ που καὶ δικαιοτέρους
ποιεῖ, καὶ ἰατρικὴ γίνεται πονηρίας ἢ δίκη.

17 ^a Λυσίου.

Τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν δικάζοντας ἄξιον, ἥνπερ νομοθε-
τοῦντας.

^f πέρας] πέρας αὐτοῦ A. πέρας οὖν
B. m. sec.

^ε οὐ πόλιν] Malim εἰ μὴ πόλιν,
φυλὴν GESNER.

^h μαλακῶς] μάλακος A.

ⁱ ἐπὶ] Tres ultimi versus ob-
scuri sunt. GESNER.

^k λεπριδίων] λεσπριδίων A. m. p.

^l νεῶν δὲ κατάλογον] νέων καταλό-
γων B. m. p. νεῶν κατάλογον B. m. sec.

^m ἐρεῖν] αἶρειν A. Versus qua-
tuor postremos sic edidit Grotius ;
φυλὴν ὅλην πόλιν τε μαλακὸς ἀνατρέ-
πει. Ἐπεὶ κατὰ μέρος τὰς πόλεις, ὧ
φίλε Θεῶν, ὑπὸ λαισποδίων ὄσαι εἰσὶν
ἀνατετραμμένοι, Σκόπει· νεῶν δὲ κα-
τάλογον δόξεις μ^m ἐρεῖν : primum ver-
sum scil. et ultimum e sua, me-
dios duos e Salmasii emendatione.
Minore cum mutatione scriben-
dum censet Jacobsius ad Athe-
næum p. 25. "Ὀλην πόλιν φύρδην ὁ
μαλακὸς ἀνατρέπει. citans Æschyl.
Pers. 709. βωμοὶ δ' αἴστοι, δαιμόνων
θ' ἰδρύματα Πύρριζα φύρδην ἐξανέ-
στραπται βάθρων. Idem in seqq.
Salmasii vestigia sequuntur lege-
rit : " ἐπεὶ κατὰ μέρος τὰς πόλεις, ὧ

φίλε, θεῶ, Ἐπὸ λαισποδίων γὰρ εἰσὶν
ἀνατετραμμένοι· Σκόπει· νεῶν δὲ κα-
τάλογον δόξεις μ^m ἐρεῖν. Nam, o bone,
contemplare (θεῶ a θεάομαι scripsi
pro θεῶ) urbes singulatim : omnes
enim a cinædis eversæ sunt. Vide
modo. Existimabis me navium
(submersarum aut fractarum) fa-
cere catalogum. Ingeniose hæc
proculdubio : sed verbis νεῶν κα-
τάλογον subesse videtur allusio ad
Homeri Il. B. Ita multæ numero
sunt, inquit, civitates ab improbis
hominibus eversæ, ut si illas nar-
rando prosequar, sermone opus
sit Homeri navium catalogo vix
breviore. Versum quartum a fine
ita refingas propius ad vestigia
veteris scripturæ : Οὐ πόλιν ὅλην
φύρδην ὁ μαλακὸς ἀνατρέπει ; cum in-
terrogatione scilicet. Salmasianas
correctiones laudat Brunckius ad
Aristoph. Av. 1569.

16.

^a Sic A. Simpl. Πλάτωνος Tr.
p. 478. D.

17.

^a Sic A. Trinc. Fr. p. 36.

18 ^a Αἰσχίνου.

Χρῆ τὸ αὐτὸ φθέγγεσθαι τὸν ῥήτορα, καὶ τὸν νόμον. Ὅτ' ¹⁰
 ἂν δὲ ἑτέραν μὲν φωνὴν ^b ἀφίη ὁ νόμος, ἑτέραν δὲ ὁ ῥήτωρ,
 τῷ τοῦ νόμου δικαίῳ δίδοναι χρῆ τὴν ψῆφον, μὴ τῇ τοῦ λέ-
 γοντος ἀναισχυντία.

19 ^a Ἀντιφῶντος.

Εἰ δέοι τι ἀμαρτεῖν, τὸ ἀδίκως ἀπολυῖσαι ὀσιώτερον ^b τοῦ
 ἀδίκως ἀπολέσαι. Τὸ μὲν γὰρ ἀμάρτημά ἐστὶ τὸ δὲ ἀδί-
 κως ἀποκτεῖναι, ἀσέβημα.

20 ^a Πλάτωνος ἐκ τοῦ Εὐθύφρονος.

Ἐπεὶ ἐκεῖνό γε δήπου, ᾧ θαυμάσιε, οὐδεὶς οὔτε θεῶν
 οὔτ' ἀνθρώπων τολμᾷ λέγειν, ^b ὡς οὐ τῷ γε ἀδικοῦντι οὐ δο-
 τέον δίκην.

21 ^a Ἐκ τοῦ Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον.

Εἰς ἀρχὴν κατασταθεῖς, μηδενὶ χρῶ πονηρῷ πρὸς τὰς ²⁰
 διοικήσεις· ὧν γὰρ ἂν ἐκεῖνος ἀμάρτη, σοὶ τὰς αἰτίας
 ἀναθήσουσιν.

22 ^a Σόλωνος.

Ἄρχε πρῶτον μαθῶν ἄρχεσθαι· ἄρχεσθαι γὰρ μαθῶν, ἄρ-
 χειν ἐπιστήση.

23 ^a Βίωνος.

Βίαν ἔφη, δεῖν τὸν ἀγαθὸν ἄρχοντα παυόμενον τῆς ἀρχῆς
 μὴ πλουσιώτερον, ἀλλ' ἐνδοξότερον γεγυῖναι.

18.

^a Sic A. Trinc. Sc. Ctes. p. 404.

^b ἀφίησιν ὁ νόμος] ἀφίη νόμος A.

19.

^a Sic A Trinc.

^b ἢ τὸ ἀδίκως] τοῦ ἀδικῶς A. B.
 m. rec.

20.

^a Sic A. Scil.p. 8. D. Deest
 locus Trinc.

^b ὡς οὐ τῷ γε ἀδικοῦντι οὐ δ. δ.] ὡς
 οὔτε γε ἀδικοῦντι δ. δ. A.

21.

^a Sic A. Simpl. Ἰσοκράτους Tr.

22.

^a Sic A. Trinc. v. Diogen.
 Laërt. I. 60.

23.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

24 ^a Ἀγάθωνος.

Ἀγάθων ἔφη, τὸν ἄρχοντα τριῶν δεῖ μεμνήσθαι· πρῶτον μὲν, ὅτι ἀνθρώπων ἄρχει· δεύτερον, ὅτι κατὰ νόμους ἄρχει· 30 τρίτον, ὅτι οὐκ ἀεὶ ἄρχει.

25 ^a Ἰσαίου.

Ὅσοι τοὺς ἀδικοῦντας κολάζουσιν, οὗτοι τοὺς ἄλλους ἀδικεῖσθαι καλύουσιν.

26 ^a Πλουτάρχου ἐκ τοῦ Περί Ἰσίδος.

Ἐν δὲ Θήβαις εἰκόνες εἰσὶν ἀνακείμεναι δικαστῶν ἄχειρες· ἢ δὲ τοῦ ἀρχιδικαστοῦ ^b καταμύουσα τοῖς ὄμμασιν, ὡς ἄδω-
ρην ἅμα τὴν δικαιοσύνην καὶ ἀνέντευκτον οὔσαν.

27 ^a Θεμιστίου ἐκ τοῦ Μετριοπαθοῦς ἢ Φιλοτέκνου.

Ὅτι μοι δοκεῖ ὁ ἄρχων ἐκεῖνος ἐπαληθεύειν τοῦνομα τῆς ἀρχῆς, ὅστις δυσάλωτος μὲν ὑπὸ χρυσοῦ, εὐάλωτος δὲ ὑπὸ ^b λόγου, ἐλευθερίας δὲ ἐργάτης, μεγαλοφροσύνην δὲ ἐπαινῶν 40 φυλάττεται ἐγγυὲς οὔσαν τὴν αὐθάδειαν.

28 ^a Εὐσεβίου.

Τὸν τοῖς ἄλλοις ἐπιστατεύοντα καὶ ἐπιτάσσοντα χρὴ οὐ τῇ ἐξουσίῃ μόνῃ τοῦ ^b ἐπιστατεύειν τε καὶ ἐπιτάσσειν, ἀλλὰ ἀξία καὶ γνώμη προέχειν τῶν ἐπιτασσομένων.

29 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Πρὸς τοὺς παρὰ δίκην ^b ζῶντας, ἔπειτα ἀξιεῦντας ἄλλων ἡγεέσθαι, ἀπειθέες ἀνθρώποι. ^c Εὐπειθήνην δὲ εὐπετέα ἐπὶ

24.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

25.

^a Sic A. Trinc.

26.

^a Sic A. Scil. p. 355. A. Simpl. Πλουτάρχου. Trinc.

^b μύουσα] καταμύουσα A.

27.

^a Sic A. Θεμιστίου ἐκ τῆς μετριοπαθίας Voss. Simpl. Θεμιστίου Tr.

^b λόγου] τοῦ λόγου A.

28.

^a Sic A. Trinc.

^b ἐπιστατέειν] ἐπιστατεύειν A.

29.

^a Sic A. usque ad n. 41. Desunt lemmata Trinc.

^b ζῶντας] ζῶντας A.

^c εὐπειθήνην] εὐπειθήνην A. εὐπειθήνη Trinc. Verum videtur εὐπειθήνην.

τὰ παραγγελλόμενα ἑαυτῷ καὶ ἄλλω παρὰ τῶν ἀρχομένων
 παρασκευάζει ἅπας, ὃ γε παρ' ἑαυτοῦ τὰ θέοντα σπουδῆ⁵⁰
 ποιεῖν ἐπιστάμενος, καὶ ^d παράδειγμα τῶν περ' αὐτῶν πρῆσσειν
 τοῖς ὑποταταγμένοις ^e ἑαυτὸν παρεχόμενος.

3⁰ Τοῦ αὐτοῦ.

^a Ἀρχοντος ἀγαθοῦ κέρδος μῶνον τοῦτο οἰκῆϊον, καὶ μυρίων
 κερδέων ἄλλων ἀντάξιον, πάντα μιν πρῆσσειν, ὥστε καὶ
 παρὰ ^b τὸν καιρὸν τῆς ἀρχῆς καὶ ^c παυσάμενον πάντα
 χρηστὰ καὶ δικαιοσύνην παρὰ τῶν ^d ἀρχθέντων μαρτυ-
 ρέεσθαι.

3¹ Τοῦ αὐτοῦ.

^b Ἀνὴρ ἀρχων, καὶ ἰδιώτης δὲ ἅπας ἴστω ἀπὸ τῆς φύσιος ³⁰⁹
 τῶν πραγμάτων, ^c ὅκοῖα ἂν αὐτὰ παρέχεται, τοιαύτης καὶ
^d τῆς ἐπ' αὐτοῖς μνήμης, ἥτοι ἀγαθῆς ἢ πονηρῆς, τευζόμενος·
 καὶ τοῦτο ἐπιφρασθεῖς, οὕτω κυρέετω ^e ἐπ' ὁκοτέραν τῶν ὁδῶν,
 καὶ τὴν ἐπ' ὁκοτέραν τῶν μνημέων ἀγούσαν ^f τρέπηται, καὶ
 κοινὴν αὐτέων τῶν μνημέων αὐτῷ ἄμεινον προτιμῆσθαι.

3² Τοῦ αὐτοῦ.

^a Ἀρχὴν ἔχων, μὴ ἀπομνησικάκεε πρὸς τοὺς ἐν διχοστασίῃ ¹⁰
 σοι πρότερον γεγενημένους· οὐ γὰρ ^b ὅπως ^c ἀμύνεται ἐχθροὺς

^d παράδειγμα] παραδείγματα A.

^e ἑαυτὸν] ἑαυτῷ A.

30.

^b τὸν καιρὸν] τὸν om. B. m. sec.
 Trinc.

^c παυσάμενον] παυσαμένῃ A. ex em.
 παυσαμένῃ οἶ B. m. sec.

^d ἀρχθέντων] ἀχθέντων Trinc.

31.

^b ἀνὴρ] ἀνὴρ δὲ A. B. m. sec.

^c ὅκοῖα] οὕχ οἶα A. n m. p.

^d τῆς om. A. ἀπ' αὐτοῖς Trinc. B.
 m. s.

^e ἐπ' ὁκοτέραν] ἐπ' ὁκοτέραν Trinc.
 et inf.

^f τρέπηται] τρέψεται A. B. In
 extr. pro προτιμῆται A. habet προ-
 βαι

τιμῆσαι. προτιμῆσθαι Trinc. "Cer-
 tam emendationem," inquit
 Koenius ad Gregor. Dial. Ion.
 XXVIII. "κοινὴν αὐτῷ ἄμεινον προ-
 τιμῆσθαι occupavit Eldikius
 "Spec. Susp. p. 14." Vulgo κοι-
 ρήν.

32.

^b ὅπως] ὅπως A. B. ὅπως Trinc.

^c ἀμύνεται ἐχθροὺς
 A. B. uterque ex emend. ἐχθρὴν
 conjicit Gesnerus.

ἐπὶ ^d τὴν ἀρχὴν ^e ἀρρημένος, ἀλλ' ^f ὅπως καὶ τῆς παρ' ^g ἄλλων ἐπιβουλῆς ἀσφαλῆας καὶ ἀνεπιβουλεύτους φυλάξῃς τοὺς ὑπὸ σοὶ τεταγμένους· καὶ ὅπως τοῦ ὀρθοῦ φύλαξ εἴης, καὶ θεοῦ μεγάλης δικαιοσύνης ὑπρέτης τε καὶ ἐξηγητής. Ὡστε παρὰ τὰ αὐτῇ δοκίοντα ποιῶν καὶ αὐτῆς καταψευδόμενος, ὡς ἐς θεὸν μεγίστην ἀμαρτάνων, καὶ παρ' αὐτῆς καὶ τῶν περὶ αὐτὴν τεταγμένων ^h δαιμόνων ἐφόρων τε ²⁰ καὶ τιμαρῶν ⁱ τὴν τῶν ποιουμένων μῆνιν ^k προσδέχεο.

33 Τοῦ αὐτοῦ.

Μεταξὺ ἐχθρῶν δικάζων, τοῦ δικαίου ^b γίγνου ἐξεταστής, καὶ πρὸς τοῦτο ῥέπε τῇ κρίσει· δικαιοσύνη γὰρ καὶ δαίμων ὁ ^c τούτων ἐφορος τοῦ ἐχθρῆ χαρίζεσθαι ^d προτετιμῆσθαι δικαιοτέροι.

34 Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐν ἀρχῇ ἔων, ἔπειτα ἐχθρῆς ^b μεμνημένος, τῇ χείρονι μοίρᾳ ^c σεαυτὸν ^d νεμέεις, καὶ τῆς ἀπαιτεομένης ἐν τῷ ἀρχοντι σεμνότητος ἑαυτὸν ἀποστερήσεια παρὰ τῶν ζυνεπισταμένων, ὅτι ἐχθρῆ ^e διδοῖς σαυτὸν, ἀντὶ τῶν σεμνοτάτων οὐνο- ³⁰ μάτων, δικαστοῦ καὶ ἀρχοντος, τὸ ^f εὐδιαβλητότατον οὐνομα ἀντιλαβὼν τῶν δικαζομένων ἐχθρὸς κεκληῖσθαι.

^d μὲν] τὴν A. Trinc.

^e παρρημένους] παρρημένος A. suprascripto εἰ ἤρημένος. Similiter B. m. sec. Ionicum ἀρρημένος reddendum docet Koënius ad Gregor. Dial. Att. XL. Tamen deesse videtur verbum substantivum. Etiam scr. ἀρρημένος.

^f ὅπως] ὅπως B. ὅμως Trinc.

^g ἄλλων] ἄλλης B. m. p. Trinc.

^h δαιμόνων] abest B. m. p. Trinc.

ⁱ εἶναι] τὴν A. B. uterque a m. sec.

^k προσδέχεο] προσδέχετο Trinc.

33.

^b γίνου] γίγνου A.

^c τούτων] Malim ταύτης. GESN.

^d προτετιμῆσθαι] προτετιμᾶσθαι A.

34.

^b μεμνημένος] μεμνημένος B. m. p. Trinc.

^c σεαυτὸν] σεαυτῷ Trinc.

^d νεμέεις—ἑαυτὸν om. B. m. p. νέμεις—σεαυτὸν m. sec.

^e διδοῖς] διδοῖς σαυτὸν A. m. sec. διδοῖς αὐτῷ τῶν Trinc. B. m. p. δ. σαυτὸν m. sec. omisso ἀντὶ. In seqq. habet quidem ἀντὶ A. sed cum linea subducta a m. sec.

Ibid. Eusebii loco ἀντὶ τῶν σεμνοτάτων ἰνομάτων ἀντὶ δικαστοῦ καὶ ἀρχοντος hæc ad ista explicanda adscripta sunt. VALCKEN.

^f ἐν διαβλητότατον] εὐδιαβλητότα-

35 Τοῦ αὐτοῦ.

Τοῦ ἐπιτιμᾶν τινι θανάτου ζημίην τὴν ἐξουσίην εἶναι ἠγέομαι οὐκ ἐν τῷ κύριόν τινα εἶναι^b τούτου, τοῦ καταψηφίσασθαι, ἀλλ' ἐν τῷ οἷόν τε εἶναι τὸν ἔχοντα τὴν ἐξουσίην ἑαυτοῦ κρατεῖν ἐν οὕτω ἀσφαλεστάτῃ ὀφειλεύσῃ εἶναι κρίσει, καὶ ἐς ὁμογενέας, εἴ τι^c ἀμαρτηθεῖη, καὶ τὴν οὐχ οἷόν τέ ἐστίν ἐτι ἀνακαλέσασθαι γιγνομένης^d τῆς ἀμαρτάδος.

36 Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄ τοῖς ἄλλοισιν ὡς φαῦλα ἐπιτιμᾶς, ταῦτα^b πρότερος⁴⁰ αὐτὸς ποιέειν φυλάσσειο.

37 Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄνθρωποι ἀνθρώπων ἐπὶ κατηγορίας ἀφικνέονται· οἱ μὲν ἐκ συγκειμένων ψευδῶν ἐγκλημάτων, οἱ δὲ ἀληθεῖα καταγορεύοντες· οἱ δ' αὖ ἐπαινεύουσιν, οἱ μὲν τὰ εἶντα μαρτυρούντες, οἱ δὲ παρὰ τὸ ἀληθὲς χαριζόμενοι. Ἄριστον οὖν ἐν τοῖς τοιοῦτοις καὶ ἰδιώτῃ καὶ ἄρχοντι μήτε αὐτὸν πιστεύειν αὐτόθεν, μήτε^b ἀπιστεῖν παντελῶς· ἐκ δὲ τῶν^c πρηγμάτων ἐξεταζομένων, ὅπως χρῆ περὶ^d αὐτῶν διανοέεσθαι, καὶ τὸ⁵⁰ ἀτρεκέως αὐτῶν μανθάνειν.

38 Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄρχῃν ἔχων, κόσμειε αὐτὸς δὲ μὴ μεταβάλλειο.^b Οὐ γὰρ προσλελάβηκάς τι οὐκ^c ὄν, οὐδὲ παυόμενος ἔλασσόν

τον A. Gesn. marg. In fine pro κεκλήσθαι Koenius ad Gregor. Dial. Ion. XXV. corrigat κεκλήσεαι.

35.

^b τούτου τὸ καταψηφίσασθαι] Lego τοῦ καταψ. GESNER. et sic A. τὸ deest B. m. s. Ceterum bene monet Valckenærius ad τούτου adscriptum esse τοῦ καταψηφίσασθαι, explicationis gratia.

^c ἀμαρτηθεῖη οὐχ οἷόν τε] ἀμαρτηθεῖη καὶ τὴν οὐχ οἷά τε A. in οἷά latere videtur οἷός. — ἀμαρτηθεῖη, καὶ τὴν οἰκίαν τέ Trinc. d. τὴν οἰκίαν τε B.

m. p. ut A. m. sec. οἰκεῖον N.

^d τῆς ἀμαρτάδος] εἴτι τῆς ἀμ. Trinc. εἴτι τῆς om. B.

36.

^b πρότερον] πρότερος A.

37.

^b ἀπιστεῖν] ἀπιστεῖν B.

^c πρηγμάτων] πρηγμάτων B.

^d αὐτῶν] αὐτὸ A.

38.

^b οὐδὲ] οὐ A. Hinc usque ad finem fragmenti om. Trinc. N.

^c ὄν] ὄν A. οὕτω γὰρ οὐδὲ πρ. τι οὐκ ἐν Valckenærius, qui et mox πε-

τι τῶν πρὶν καὶ λαβεῖν εἶχες, εἰ πενόμενος τὴν ἀρχὴν καταθήσασαι.

39. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀρχὴν λαβὼν, μὴ ἐπαίρεο, ^b αὐτὸς δὲ ^c διατέλεε· ^d οὕτω γὰρ καὶ ἀποθέμενος οὐκ ἀφηρῆσθαι τοῦ ^e σεμνύνοντός σε νομισθήσασαι.

40. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄνῆρ ἀγαθὸς ἔθνεός τευ ἢ πόλιος ἀρχὴν εἰληφώς, οὐκ ³¹⁰ ἔνεκά ^b γε τῶν δημοσίων ^c χρημάτων, καὶ τοῦ δωροδοκέεσθαι, καὶ τοῦ παρὰ τῶν πλουσίων χρηματίζεσθαι, ἔοικε τῷ ἀνδρὶ παρακαταθήκην εἰληφότεν μεγάλων χρημάτων· ὥσπερ γὰρ καὶ ἐκεῖνος οὐκ ἐπὶ ^d τὸ κατασχεῖν λαμβάνει, οὐδὲ κτῆμα ἴδιον ποιήσασθαι τὰ δοθέντα, ^e ἀλλ' ὥστε φυλάξαι καὶ ἀποδοῦναι σῶα ^f τῷ παραθεμένῳ, ^g ἐπεὶ ἀπαιτῆται· οὕτω δὲ καὶ αὐτὸν χρὴ οὐκ ἐπὶ κέρδεσιν οἰκείοις ἀλλ' ἐπὶ σωτη- ¹⁰ ρίῃ καὶ φυλακῇ πάντα πρήσσειν τῶν ἀρχομένων, ὥστε αὐτοὺς τὸ εἰς ^h ἑαυτὸν ἤκον ἀσινέοντας καὶ εὐθηνέοντας ἀποδοῦναι τῷ καταπεπιστευκότι.

41. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄνῆρ ἀνυπόιστος καὶ ἀγρίας καὶ ἀμέτρος ζητεῖν τὰς τιμωρίας, καὶ ταῖς κατὰ νόμον οὐκ ἀρκεόμενος, θυμῷ ἀλόγῳ ζυγχαρέων, καὶ γυναικείως ἐμπικραϊνόμενος, οὐκ αἰ-

νόμενος loco γενόμενος substituit. Vide ad Herodot. III. 42. ἢ εἰ pro καὶ A.

39.

^b αὐτὸς] αὐτός B.

^c διατέλεε] διατέλεε B.

^d οὕτω] οὕτω B. καὶ om. Trinc.

^e σεμνύνοντός] σεμνύναντος B.

40.

^b γε om. A.

^c χρημάτων] χρῆματων A.m.p.

^d τὸ κατασχεῖν] τῷ κατασχεῖν A.

^e ἀλλ' ὥστε] ὥστε δὲ A.

^f παραθεμένῳ] τῷ παραθεμένῳ A. τῷ αὐτῷ παραθεμένῳ Gesn. marg. τῷ αὐτῷ παραθεμένῳ Koenius ad Gregor. Dial. Ion. LV.

^g ἐπεὶ ἔαν] ἐπεὶ ἔαν A.

^h ἑαυτὸν] ἑαυτοὺς Trinc.

ⁱ εὐθηνέοντας] εὐθηνέοντας B. Tr.

Ibid. Scribendum εὐθηνέοντας. An et ἀσινέας ὄντας? nam illud est inauditum. Paullo ante σῶα recte legitur. VALCKEN. Similiter locum correxerit Schæferus Melet. p. 69.

σθάνεται ἔξω τῆς δίκης ἐς τὸ ὁμογενὲς ἐξυβρίζων, ἀγνοεῖ δὲ τὸ μέγιστον, (καίτοι περὶ χρῆ εἰδέναι πάντα τὸν μέλλοντα ²⁰ ^b ἀνθρώπου καταδικάν) ὅτι καὶ ὁ θάνατος αὐτὸς παρὰ τῶν πρώτως ^c δικαιοσάντων οὐκ ὡς τι κακὸν ἐπετιμήθη, ^d ἀλλ' ὡς ἔσχατον καὶ ἐν φαρμάκου λόγῳ κατὰ τῶν οὐ δυναμένων τῆς κακίης ἐλευθερωθῆναι ὅκως, ἐπειδὴ οὐχ οἶά τε ἦν ἄλλως, τούτῳ γε οὖν τῷ τρόπῳ ἀπολυθέντες ^e τοῦ ἐνταῦθα δεσμοῦ ^f αὐτοῖς πορίσονται φυγὴν.

42 ^a Πυθαγόρου.

Ποίει ἀ κρίνεις εἶναι καλὰ, κὰν ποιῶν μέλλης ἀδοξεῖν. Φαῦλος κὰρ κριτῆς παντὸς καλοῦ πράγματος ὄχλος. Διό- ³⁰ περ ^b ὧν ἀν τῶν ἐπαίνων καταφρονῆς, καὶ τῶν ψόγων καταφρόνει.

43 ^a Δημοκρίτου.

^b Ἀδίκουμένοισι τιμωρεῖν κατὰ δύναμιν χρῆ, καὶ μὴ παριέναι. Τὸ μὲν γὰρ ^c τοιοῦτον δίκαιον καὶ ἀγαθόν· τὸ δὲ μὴ τοιοῦτον, ἄδικον καὶ κακόν.

44 ^a Δημοκρίτου.

Καὶ οἱ φυγῆς ἄξια ἔρδουσιν, ἢ δεσμῶν, ἢ ^b θοίνης ἄξιοι, καταψηφισματέον, καὶ μὴ ἀπολύειν· ὅς δ' ἀν παρὰ νοῦν ἀπολύει κέρδει ὀρίζων ἢ ^c ἡδονῇ, ἀδικεῖ· καὶ οἱ τοῦτο ἐγκάρδιον ἀνάγκη εἶναι.

41.

^b ἀνθρώπου· καταδικάν] ἀνθρωπον κατὰ δίκαν Trinc. Lego καταδικάζειν. GESNER. καταδικᾶν Jacobs.

^c δικαιοσάντων] δικαιοθέντων A. ubi mox ἐπετιμήθη. Paulo supra παρὰ τῆ Trinc.

^d ἄλλως—γε οὖν] ἀλλὰ ὡς—γούν A.

^e ἐνταῦθα] τοῦ ἐνταῦθα A. Gesn. marg.

^f αὐτῆς πορίσονται] αὐτοῖς πορίσονται A.

42.

^a Sic A. Trinc.

^b ὧν] οὗ B.

43.

^a Sic A. Deest locus Trinc.

^b Ἀδικούμενοι ἀδικουμένοισι] Ἀδικούμενοι om. A.

^c τοιοῦτο] τοιοῦτον A.

44.

^a Sic B. Deest lemma Trinc. locus A.

^b θοίνης] Malim ποιῆς. GESN. στηλῆς Jacobs. qui mox νόμον pro νοῦν.

^c ἡδονῇ] ἡδουῆς B.

45 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Δίκης καὶ ἀρετῆς μεγίστην μετέχει μοῖραν ὁ ^b τιμὰς ἀξίας τάμων.

46 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Μηδέν τι μᾶλλον τοὺς ἀνθρώπους αἰδέσθαι ἑωυτοῦ· μηδέ τι μᾶλλον ἐξεργάζεσθαι κακόν, εἰ ^b μέλλει μηδεὶς εἰδέσειν, ^c ἢ εἰ οἱ πάντες ἀνθρώποι· ἀλλ' ἑωυτὸν μάλιστα αἰδέσθαι, καὶ τοῦτον νόμον τῆ ψυχῆ καθεστάναι, ὥστε μηδὲν ποιεῖν ἀνεπιτήδειον.

47 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Τῶν ἡμαρτημένων ἀνθρώποι ^b μεμνέεται μᾶλλον, ἢ τῶν εὖ ⁵⁰ πεπονημένων. Καὶ γὰρ δίκαιον οὕτως, ὥσπερ τὰς παρακαταθήκας ἀποδιδόντα οὐ χρὴ ἐπαινεῖσθαι, τὸν δὲ μὴ ἀποδιδόντα κακῶς ἀκούειν καὶ πᾶσχειν· οὕτω καὶ τὸν ἄρχοντα. Οὐ γὰρ ἐπὶ τούτῳ ἠρέθη ὡς κακῶς ποιήσαν, ἀλλ' ὡς εὖ.

48 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐδεμία μηχανὴ τῶ νῦν καθεστῶτι ρυθμῷ μὴ οὐκ ἀδικεῖν τοὺς ἄρχοντας, ἦν καὶ πάνυ ἀγαθοὶ ἔωσιν. Οὐδένι γὰρ ἄλλω ἔοικεν ἢ ἑωυτῷ ^b τὸν αὐτὸν ἐφ' ἑτέροισι ^c γίνεσθαι· δεῖ δέ ³¹¹ ὡς οὕτω καὶ ταῦτα κοσμηθῆναι, ὅπως ὁ μηδὲν ἀδικεῶν, ἦν καὶ πάνυ ἐτάζῃ τοὺς ἀδικεῶντας, μὴ ὑπ' ἐκείνους γενέσθαι, ἀλλὰ τις ἢ θεσμὸς, ἢ ^d τι ἄλλο ἀμυνεῖ τῷ τὰ δίκαια ποιεῦντι.

45.

^a Sic A. Scil. Democriti. Deest lemma Trinc.

^b τιμὰς ἀξίας] τιμὰς ἀξίας τὰς μεγίστας Gesn. marg. A.

46.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b μέλλοι] μέλλει A.

^c ἢ οἱ] ἢ εἰ οἱ A.

47.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b μεμνέεται] μέμνηται A.

48.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b τὸν αὐτὸν] τῶν αὐτῶν A. Gesn. marg.

^c γίνεσθαι] εὖ γίνεσθαι A.

^d τι ἄλλο ἀμυνεῖ] ἄλλο τι ἀμύνει A. Suspiciabur locum ita corrigendum esse: ἀλλὰ τις ἢ θεσμὸς ἢ τι ἄλλο ἀμύνειν τ. τ. δ. π.

49 ^a Θουκυδίδου ιστορίας $\bar{\alpha}$, δημηγορίας Κορινθίων β .

Οὐ γὰρ ὁ ^b δουλωσάμενος, ἀλλ' ὁ δυνάμενος μὲν παῦσαι περιορῶν δὲ, ἀληθέστερον αὐτὸ δρᾷ.

50 ^a Στωϊκῶν.

Φασὶ μηδὲ συγγνώμην ἔχειν μηδενὶ τὸν νοῦν ἔχοντα. ^b Τοῦ ¹⁰ γὰρ αὐτοῦ συγγνώμην ἔχειν καὶ νομίζειν τὸν ἡμαρτηκότα μὴ παρ' ^c αὐτὸν ἡμαρτηκέναι, πάντων ἀμαρτανόντων παρὰ τὴν ἰδίαν κακίαν· διὸ καὶ δεόντως λέγεσθαι τὸ μηδὲ συγγνώμην ἔχειν τοῖς ἀμαρτάνουσιν. Οὐκ ἐπιεικῆ δὲ φασιν εἶναι τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα· τὸν γὰρ ἐπιεικῆ ^d παραιτητικὸν εἶναι τῆς κατ' ἀξίαν κολάσεως, καὶ τοῦ αὐτοῦ εἶναι, ἐπιεικῆ τε εἶναι καὶ ὑπολαμβάνειν τὰς ἐκ τοῦ νόμου τεταγμένας κολάσεις τοῖς ἀδικούσι ^e σκληροτέρας εἶναι, καὶ τὸ ἡγεῖσθαι παρὰ τὴν ἀξίαν ἀπονέμειν τὰς κολάσεις τὸν νο-
μοθέτην. 20

51 ^a Ἐκ τῆς Σωπάτρου ἐπιστολῆς πρὸς Ἡμέριον τὸν ἀδελφόν, τὸ Πῶς δεῖ πράττειν τὴν ἐγκεχειρισμένην αὐτῷ ἡγεμονίαν.

Τίς οὖν οὕτω κατὰ τὸν Σιμωνίδου λόγον τετράγωνος, ὃς κατὰ πᾶσαν τύχην καὶ πραγμάτων μετὰστασιν ἀσφαλῶς ἐσθίξεται, συναρμόζων μὲν ἑαυτὸν τοῖς τε ἄρχουσι καὶ ^b τοῖς ἀρχομένοις, καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἀρμόζων ἅπαντας· πᾶσαν ^c δὲ καὶ πάντων διαφορὰν πρὸς ἓνα τὸν τοῦ καλοῦ

49.

^a Sic A. Scil. I. 69. Simpl. Θουκυδίδου Trinc.

^b δουλωσάμενος] δουλωσόμενος A. Trinc. et mox αὐτὸ pro αὐτῷ.

50.

^a Sic A. Trinc.

^b τοῦ γὰρ] τὸ γὰρ A.

^c αὐτὸν] αὐτῶν A.

^d παραιτητικὸν] παραιτικὸν A. Tr.

^e σκληροτέρας] σμικροτέρας Trinc. et mox καὶ τῷ.

51.

^a Sic fere A. ubi Σωσιπάτρου. Trinc. habet tantum Ἐκ τῆς Σωπάτρου ἐπιστολῆς. Gesnerus: *Ex Sopatri epist. ad Hemeterium fratrem, quomodo administrandus sit commissus ei magistratus. Pro Ἡμέριον scribendum fortasse Ἡμέριον. Eidem Sopatro tribuunt A. Trinc. § 53—60.*

^b ἀρχομένοις] τοῖς ἀρχομένοις A.

^c δὲ πάντων] δὲ καὶ πάντων A.

συνυφαίνων λόγον; ^d Τίς δὲ ἀνδρῶν καὶ πραγμάτων πολυειδῆ δουλεύων φύσει τὸ τῆς ψυχῆς ἀδούλατον διαφυλάξει φρόνημα; Τῷ μὲν γε τὸν λόγον διατιθεμένῳ χαλεπὸν ³⁰ οὐδὲν ἐκ τῶν ἄκρων παραγγελμάτων τὸν ὄρθιον τῆς ἀρετῆς ἄδειν νόμον· τῷ δ' εἰς πράξεις ^e ἀληθινὰς τοὺς λόγους ^f ἐντέλλειν μέλλοντι, τὸν ἐκ τῶν δοθέντων ἀριστον, ἀντὶ τοῦ πρώτου τὴν φύσιν δοκιμάζειν, ὃ τῆς ὑποθέσεως προστάττει λόγος.

52 Ἐν ταυτῷ.

Τιμῆς μὲν ^b ὀπίσσης ἐν γράμμασί τε καὶ προσηγορίαις καὶ πάσῃ τῇ φαινομένῃ ταύτῃ τοῦ βίου δραματοουργία οἱ μείζους τῶν ἀρχόντων μεταποιοῦνται, ^c μὴ ὅπως ἐλλείπων ⁴⁰ τὸ μέτρον, ^d ἀλλ' εἰ δυνατόν ^e καὶ πρὸς πλεονάζων ^f φαίνου. Γελοῖον γὰρ περὶ ὀνομάτων διαφερόμενον τῶν πραγμάτων, ἐφ' οἷς τὰ ὀνόματα κεῖται, μηδεμίαν ἔχειν φροντίδα· καὶ ^ε τῆς ψευδανύμου τιμῆς ἐφίεμενον ὀλίγου μὲν ἄγαν ἑαυτὸν ἀξιοῦντα φαίνεσθαι, τοῖς ^h δὲ ἀρχομένοις πολλὴν ἐνίστε βλάβην προξενεῖν.

Τῶν δ' ἔργων ἂ μὲν οὐκ ἔστι προσταττόντων ἀρήσασθαι, τῷ τρόπῳ, καὶ χρόνῳ τῆς πράξεως, πειθοῖ τε ἐμμελεῖ τὸ φαινόμενον ἐπαχθεὶς παραμυθητέον. Ἐνια δ' οὐκ ἔστιν ἀνα- ⁵⁰ γκασθῆναί φησιν Ἀριστοτέλης, οὐδ' εἰ, ⁱ τὸ λεγόμενον, Ταντάλου λίθον ἐπηρτημένον τις ἔχει, ἀλλ' ^k ὑπομενετέον πάντα ἑτοιμῶς ^l τὸ δρᾶν ^m κακῶς πρὸ τοῦ παθεῖν κακῶς εὐλα-

^d τίς δὲ—τὸν λόγον om. A.

^e ἀληθινὰς] τὰς ἀληθινὰς A.

^f ἐντέλλειν] ἐντέλλειν A. B. ἐντίθειν

Trinc.

52.

^b ὀπίσσης] ὀπίστος B.

^c μὴ ὅπως] μὴ πως A.

^d ἀλλ' αἰ δ' B.

^e καὶ] καὶ πρὸς A.

^f φαίνου] φαῖν B.

^ε ψευδανύμου] τῆς ψευδανύμου A.

^h ἀρχομένοις δὲ] δὲ ἀρχομένοις A.

B. δὲ deest Trinc.

ⁱ τὸ λεγόμενον] τὸν λεγόμενον A.

^k ὑπομενετέον] ὑπομονητέον A.

^l τῷ δρᾶν] τὸ δρᾶν A. B. Trinc.

^m κακῶς] μὴ κακῶς B.

βουμένω. ^η Ἄ τινα δ' οὐκ ἔχει μὲν ἀπαραίτητον τὴν ἀποπλήρωσιν, λαθεῖν δὲ ἢ ἀγνοῆσαι τοὺς ἐπιτάξοντας συνέβη, διδασκαλίαν ἐμμελῆ ^ο προσάγων γινώσκειν παρασκευάζων, μὴ ^ρ φανῆς ἐπισκῆπτων· βαρὺ γὰρ ἔλεγχος ἐμφανῆς τοῖς ἐν 312 ἐξουσία· ἀλλ' ^q ὡςπερ εἰδότας ὑπομιμήσκειν, ἢ προβάλλων εἰς κρίσιν, ^τ ἢ καὶ πυνθανόμενος, ^σ ἄ τινα γινώσκων οὐδὲν ἦττον αὐτὸς τυγχάνεις, ^κ καὶ τούτους φιλατίμους μὲν ὄντας τιμῆ καὶ θεραπείᾳ ^υ προσάγου· τῶν δὲ ἀρχομένων ^ω ἐπιστρεφομένων, τῆς προαιρέσεως ^ξ ὑπομίμησκει.

53 Ἐν ταυτῷ.

Ἔστω ^α δὲ ποτε καὶ παρησίας ἐλευθερίου καιρὸς, ἥτις μὴ βλάβην ^β παρασκευάζει τοῖς ἀρχομένοις μέλλει. ^γ Τὸ μὲν ἰο γὰρ αὐτὸν τινα, ἢν τι καὶ δέη, παθεῖν αἰρετώτερον τῆς λεγομένης ^δ ἐστὶν εὐπραξίας πολλάκις· τὸ δ' ἐφ' οἷς ἂν αὐτὸς νεανιεύεσθαι δόξῃ λαθεῖν τοσούτους προδόντα, κενοδοξίας ἐσχάτης ὑπεύθυνον ^ε ἀποφαίνει.

54 Ἐν ταυτῷ.

Αἰδοῦ πρὸς ^α τὰς διημαρτημένας τῶν πολλῶν ἀποβλέπειν δόξας, τὸν δ' ἀπὸ τῆς ἀληθείας λόγον πάντων ^β ἐπίπροσθεν ἄγειν· καὶ οὔτε φαινομένην εὐπρέπειαν μετὰ βλάβης τῶν ἀρχομένων αἰρεῖσθαι, οὔτε δοκοῦσαν ἀδοξίαν ἐπ' ἀφελείᾳ τῶν 30 ὑπηκόων φεύγειν, εἰ μὴ τῆς τυχούσης φαντασίας, ἀλλὰ τῆς

^η ἄ] ἄτινα Α.

^ο προσαγωνίζεσθαι] προσάγων γινώσκειν Α.

^ρ φανῆς] φανῶς Α. Trinc.

^q ὡς εἰδότας] ὡςπερ εἰδότας Α.

^τ ἢ πυνθ.] ἢ καὶ πυνθ. Α.

^σ ἄ] ἄ τινα Α.

^κ καὶ φιλατίμους] καὶ τούτους φιλατίμους Α.

^υ προσάγου] προσάγων Β.

^ω ἐπιστρεφομένων] ἐπιστρεφόμενος Α.

^ξ ὑπομίμησκει] ὑπομιμήσκει Α.

53.

^α δὲ ποτε] δὲ δήποτε Β.

^β παρασκευάζει τοῖς ἀρχομένοις] τοῖς ἀρχομένοις παρασκευάζειν Α.

^γ τὸ μὲν] τὸν μὲν Α.

^δ εὐπραξίας] ἐστὶν εὐπραξίας Α.

^ε ἀποφαίνει] ἀποφαίνει Α. ἀποφαίνειν Trinc.

54.

^α τὰς διημαρτημένας] τοὺς διημαρτημένους Α. ubi τῶν πολλῶν — ἀληθείας om.

^β ἐπίπροσθεν ἄγειν] ἐπιπρόσθεν ἄγειν Α.

ἀρίστης ζωῆς μεταποιεῖσθαι μέλλοιμεν. Τὴν μὲν πολιτικὴν τιμὴν ἢ τῆς πολιτείας ἀπονέμει τάξις τοῖς μείζοσι^c παρὰ τῶν ἐλαττόνων· τὴν δὲ ἄλλην θεραπείαν, ἢ τυχεῖν^d αὐτῆς ἀξιώσουσιν, ἢ δὲ ὠφέλειαν τῶν ἀρχομένων ἐν εἴδει φαρμάκου προσάγομεν. Ἐπεὶ κολακείας μὲν τὰ φαῦλα ἐπαινεῖν αὐτῆς, ἕνεκα μόνῃς τῆς ἀρεσκείας· πολιτικῆς δὲ φρονήσεως τοῖς ἐν δυνάμει καθομιλεῖν πρὸς ὠφέλειαν ἀνθρώπων. Ὁ³⁰ μὲν γὰρ κόλαξ τὴν πονηρὰν ἀποδέχεται πρᾶξιν, οὐδένα ὠφελῆσαι μέλλον· ὁ δ', ἵνα τῆς πονηρᾶς ἀπαγάγῃ προθέσεως, φιλότιμον ὄντα^e ἐπαινέσει. Ὡσθ' ὁ μὲν δι' ὧν ἐπαινεῖ βλάπτει τὸν ἐπαινούμενον, καὺτὸς καθ' ἑαυτοῦ πονηρίας ἐσχάτης ἐκφέρει δειῦγμα· ὁ δ' εἰς τὸ πράττειν ἄξια ἐπαίνου τῷ τρόπῳ τῆς θεραπείας ἐπάγεται.

55. Ἐν ταυτῷ.

Καὶ γίγνου μὲν ἄξιος^a τοῦ ἀρχεῖν, οὐ θέσει πολιτείας,⁴⁰ ἀλλ' ἀρετῆς καὶ προαιρέσεως τῇ πρὸς τοὺς ἀρχομένους ὑπεροχῇ· πλεον^d ἔχειν ἐκάστου τῶν ὑπηκόων ταῖς κοιναῖς ὑπὲρ ἀπάντων ἐπιμελείαις καὶ τῇ μεμεριμνημένῃ τῶν ὅλων ἐπιστάσια γίγνωσκε.

Οὓς δὲ ἠγνόεις πρότερον, καὶ σαυτῷ προσήκειν οὐδὲν ὑπελάμβανες, πλὴν ὅσον ὡς ἄνθρωπος τὴν κοινὴν φύσιν ἀνθρώπων, αἰδούμενος τούτους ὡς ἤδη γνωρίμους, καὶ φίλους ἀπαντας θεώμενος^b εἶναι. Ὀμήρῳ γοῦν οὐκ ἀπέχρησε πα-⁵⁰τέρα ἀπλῶς τῶν^c ἀρχομένων τὸν ἀρχόντα προσεῖπεν, καίτοι τί ποτ' ἂν εὐρεθείη τούτου πραότερον ἀνθρώποις ὄνομα; ἀλλὰ καὶ τὸν ἠπίον φέρων ἐπέθηκε τῷ πατρὶ, ὁμοῦ μὲν γο-

^c παρ' ἐλαττόνων] παρὰ τῶν ἐλαττόνων A.

^d αὐτοῖς] αὐτῆς A. An leg. ἢ τυχεῖν αὐτῆς?

^e ἐπαινέσει] ἐπαινώσῃ Trinc.

55.

^a τοῦ ἀρχεῖν] τῆς ἀρχῆς A. qui γίνου habet, non γίγνου.

^b εἶναι †] deest aliquid. GESNER.

^c ἀρχομένων] ἀρχόντων B.

νεῦσιν, ὁμοῦ δὲ ἄρχουσιν ἀγαθοῖς, ταύτην πρέπειν τὴν προσ-
ηγορίαν ἡγούμενος.

Τὴν μὲν οὖν ὡς ἀρχομένων πρόνοιαν κοινὴν ἀπονέμειν πᾶσι,
τοῖς δ' ἐκ πείρας φαινομένοις χρηστοῖς δευτέραν τὴν ἐκ τῶν 313
τρόπων οἰκειότητα προστιθέναί προαιροῦ. Καὶ ὑπεροψίαν
μὲν καὶ τὰς συνερίθους ταύτῃ κακίας, ἀλαζονείαν καὶ αὐ-
θάδειαν, ὡς μικροπρεπεῖς ^d τῆς ψυχῆς διαθέσεις ἀποδι-
δράσκωμεν· τὸ γὰρ ἑαυτῶν ἐπιλανθάνεσθαι διὰ τὴν ἐφήμε-
ρον τῆς ἀρχῆς φαντασίαν πολλὴν διανοίας ἀπελέγχει σμι-
κρότητα. Οὐ μὴν τὰς ἐπονειδίστους ταύτας τῆς κακίας
ὑπερβολὰς ἀποδιδράσκοντες πρὸς θάτερον τῆς πονηρίας ἄκρον 10
αἰσχροῦς ἀν μεταπίπτοιμεν, εὐτέλειαν καὶ ταπεινότητα
ἦθους, φαῦλα ἀντὶ φαύλων τῶν πρόσθεν ἠθῶν ἀνταλλαττό-
μενοι· ἀλλ' ἡμερον χρῆ καὶ σεμνὸν τοῖς ὑπηκόοις δοκεῖν τε
καὶ εἶναι τὸν ἀληθῶς ἄρχοντα.

56 Ἐν ταυτῶ.

Δεῖ δὲ μήτε ὀργῇ προσομιλεῖν τοῖς ἀρχομένοις, μήτε ἀνε-
πίπληκτον τοῖς ἀμαρτάνουσι τὴν προαίρεσιν καταλείπειν.
Τὸ μὲν γὰρ οὐδὲν τῶν μαινομένων διαφέρειν τὸν ἄρχοντα
δείκνυσι, τὸ δ' εὐχέρειαν ἀμαρτημάτων τοῖς ὑπηκόοις ἐν-20
τίκτει.

Ἀνεξίκακον δὲ ὁμοῦ καὶ μισοπόνηρον σεαυτὸν ἐπιδείκνυε·
^a τῶ μὲν ἡρέμα κολάζειν τὴν ἀνεξικακίαν, τῶ δ' ἀπεχθάνε-
σθαι τοῖς κακοῖς τὴν μισοπονηρίαν ἐλέγχαν· ἵνα τὸ μὲν
φεύγειν τὰ φαῦλα, τὸ δὲ μὴ λίαν ἀπαραμύθητον εἶναι τοῖς
ἐπταικόσι τὴν ^b τύχην ἀποδεικνύη.

Ἄφεκτέον δὲ καὶ σκαμμάτων τοῖς ὡς ἀληθῶς ἄρχουσιν,
ἢ καθαιρήσει τις τὸ σεμνὸν τῆς ἀρχῆς γελατοποιεῖν πειρώ-
μενος.

^d ψυχῆς] τῆς ψυχῆς A.

56.

^a τῶ μὲν] τῶ μὲν γὰρ A. Trinc.

^b τύχην] ψυχὴν corriget Valcke-
nærius.

Καὶ λοιδοριῶν καθαρευτέον· ἰδιωτικῆς γὰρ ἀκροχολίας³⁰ τοῦτο σύμβολον.

Νουθετήσεις δὲ καὶ παραινέσεων τὸ διττὸν εἶδος, πῆ μὲν σφοδρῶς καθαπτόμενον πῆ δὲ προσηνῶς θεραπεῦον, γνωρίσματα ἐμοὶ ^d δοκεῖν ἐπιεικοῦς ἄρχοντος.

57 Ἐν ταυτῷ.

Συνάρμοζε δὲ τοῖς ἡθεσὶν ἐκάστων τὸν πρόσφορον τῆς ἐπιστασίας τρόπον, τοῖς μὲν ἐπιεικέσιν ἐμμελῶς, τοῖς δ' ὑπτίοις συντόμως, αὐστηρῶς δὲ τοῖς θρασέσι, πράως δὲ τοῖς εὐλαβεστέροις προσιών. 40

58 Ἐν ταυτῷ.

Δεῖ δὲ ἀπεύργειν μὲν τῶν ἀμαρτημάτων ἀνάγκη πειθῶ συναρμόσαντα, σφαλεῖσι δὲ σύμμετρον τῆς δίκης ἐπάγειν τὴν ἐπανόρθωσιν, ὅσα μὲν μικρὰ καὶ συνήθη τῶν ἀμαρτημάτων ἀγνοεῖν δοκοῦντα· οὔτε γὰρ ἐπὶ πᾶσιν ἀπλῶς καὶ τοῖς τυχοῦσιν ἐπεξιέναι, οὔτε γινώσκοντα παρορᾶν ἀφέλιμον· τὰ δὲ ἤδη ^a τοῖς ἀρχομένοις ἐπαχθῆ ταῖς ἐκ τῶν νόμων θεραπέαις ἰώμενον.

59 Ἐν ταυτῷ.

Καὶ βούλου μὲν ἀμαρτημάτων τὴν ψυχὴν, ὡς δυνατόν, ⁵⁰ καθαρεύειν· ἐννοεῖ δὲ ὡς σύμφυτον τὸ ἀμαρτάνειν ἀνθρώποις· ὥσθ' ἕως ἂν τις ὡς ἀναμαρτήτους ^a κολάζῃ, τὸ μέτρον ὑπερβαίνει τῆς κατὰ φύσιν ἐπανορθώσεως. Ἀπόδειξον δὲ σαυτὸν τῆς ἀρχῆς πρέποντα κόσμον, ἀλλὰ μὴ ταῖς ἐξῶθεν καὶ ἐφημέροις ^b σκιαγραφίαις καλλωπίζου.

60 Ἐν ταυτῷ.

Χάριτας μὲν τὸ δίκαιον ὑπερβαινούσας οὐδ' ὀνομαστέον

^c ἰδιωτικῆς] ἰδιωτικοῦς Trinc.

^d δοκεῖ] δοκεῖν A. Trinc.

57. 58.

^a τοῖς ἀρχομένοις] τῶν ἀρχομένων Trinc.

59.

^a κολάζῃ] κολάζει A. Μοχ τρέποντα Trinc.

^b σκιαγραφίαις] συγγραφίαις ἢ σ. A.

ἐμοὶ δοκεῖν χάριτας· ^a τὰς δὲ τῆς δικαιοσύνης φίλας οὐδεὶς
 ἂν, ὅς οὐκ ἀπὸ δρυός ἐστιν ἢ πέτρας, ἐκὼν ἀρνησάμενος τύ- 314
 χοι. Ἐπεὶ γὰρ πολλάκις ὁ νόμος πικροτέρας τῶν ἀμαρ-
 τημάτων ὀρίζει τὰς τιμωρίας, τὸ λεγόμενον ἐπιεικὲς δίκαιον,
 τὴν αὐστηράν τῶν νόμων φωνὴν παραμυθούμενον, ἀμεμφῆς
 ἐμοὶ δοκεῖ χαρίτων ἀληθινῶν καὶ ἐλευθέρων πρόφασις. Τὸ
 μὲν οὖν περὶ τὰ συναλλάγματα τῆς δίκης ^b ἐπανορθωτικὸν
 ἐκφεύγει παντελῶς ^c τὸ τῶν χαρίτων γένος· τὸ δ' ἐπὶ τοῖς
 ἐγκλήμασι κείμενον οὐκ ἀναίνεται τὸ πρᾶον καὶ φιλόφρω-
 τον τῶν χαρίτων πρόσωπον. 10

β1 ^a Ἀρχῦτα Πυθαγορείου ἐκ τοῦ Περί νόμου καὶ δικαιοσύνης.

Δεῖ δὲ τὸν ἀλαθινὸν ἄρχοντα μὴ μόνον ^b ἐπιστάμονά τε
 καὶ δυνατὸν ἤμεν περὶ τὸ κάλῳς ἄρχεν, ἀλλὰ καὶ φιλοφ-
 θρώπως· ἄτοπον γὰρ ἤμεν ποιμένα μισοπρόβατον, καὶ τοι-
 οὔτον, οἷον καὶ ουσμενῶς ἔχειν τοῖς αὐτοῦ θρεμματέσι. Δεῖ
 δ' αὐτὸν ^c καὶ νόμιμον ἤμεν· οὕτω ^d γὰρ ἐσεῖται τὰν τῶ ἄρ-
 χοντος ἐπίστασιν ἔχων. Διὰ μὲν γὰρ τὰς ^e ἐπιστάμας
 κρίνεν ὀρθῶς δυνασεῖται· διὰ δὲ τὰς δυνάμιος, κολάζεν· διὰ
 δὲ τὰς ^f χρηστότατος, τὸ εὐεργετεῖν· διὰ δὲ τῶν νόμων, τὸ
 ποτὶ τὸν λόγον πάντα ^g ταῦτα ποιεῖν. Ἄριστος δὲ ^h κ' εἶη 20
 ἄρχων ὁ ⁱ ἀγχοτάτω τῶ νόμῳ· οὗτος δὲ κ' εἶη, ὁ μὴθὲν αὐτῶ
 ἔνεκα ποιεῖων ἀλλὰ τῶν ^k ὑπ' αὐτὸν, ἐπειδήπερ οὐδὲ νόμος
 αὐτῶ ἔνεκα, ἀλλὰ τῶν ὑπ' αὐτόν.

60.

^a τὰς] ταῖς A.

^b ἐπανορθωτικὸν] ἐπανορθωτικὸν A.
Trinc.

^c καὶ τὸ] καὶ om. A. B. Gesn.
marg.

61.

^a Sic A. Trinc.

^b ἐπιστήμονα — εἶναι — ἄρχεν et
alia quaedam ejusdem generis B.

^c καὶ νόμιμον] καὶ om. A. B.

^d γὰρ om. A. B.

^e ἐπιστήμας] ἐπιστάμας A. B. τὰς
om. Trinc.

^f χρηστότητος] χρηστότατος A. B.

^g ποιεῖν] ταῦτα ποιεῖν A. Trinc.

^h κ' εἶη] κεν εἶη A. B.

ⁱ ἀρχοτάτω] ἀγχοτάτω A. Trinc.
θειοτάτω vel δικαιοτάτω conj. Ges-
nerus. τῶ νόμῳ A. B.

^k ὑπ' αὐτόν] ὑπ' αὐτῶν B. Se-
quentia om. Trinc.

62 ^a Ἰαμβλίχου.

Πᾶν γὰρ τὸ τιμώμενον αὖξεται, ἐλαττωταί δὲ τὸ ἀτιμαζόμενον· καὶ τοῦτό ἐστι ^b τὸ διαφανέστατον σημεῖον ἀρχῆς ^c τῆς εὐ διοικουμένης. Προτρέπει τε γὰρ τοὺς ἀρχομένους ἐπὶ τὰ καλὰ ἐπιτηδεύματα, καὶ τὴν ἐπιβάλλουσαν ^d ἀξίαν ἐκάστοις διανέμει, καὶ πληροῖ τὰς πόλεις τῶν ἀρίστων ἐπιτηδευμάτων.

63 ^a Ὑπερίδου.

Ἀρχομένων δέ τῶν ἀδικημάτων ^b ἐμφράσσειν τὰς ὁδοὺς· ³⁰ ὅτ' ἂν δ' ἀπαξ ριζωθῇ κακία καὶ παλαιὰ γένηται, καθάπερ σύντροφος ἀρρωστία, χαλεπὸν αὐτὴν κατάσβεσαι.

64 ^a Πλάτωνος ἐκ τοῦ Δημοδόκου.

Πῶς γὰρ ἂν τις ἢ δίκην καλῶς δικάσαι, ἢ ἀνθρώπους κατὰ τρόπον κρίναι δύναίτο, μὴ ἀμφοτέρων τῶν ἀντιδίκων ἀκούσας; Τοὺς γὰρ λόγους παραβαλλομένους, ὥσπερ τὴν πορφύραν καὶ τὸ χρυσίον, ἄμεινον κρίνεσθαι· ἢ τίνας ἕνεκεν ἢ χρόνον ἀμφοτέροις δίδοσθαι τοῖς ἀντιδίκοις, ἢ ὁμύειν τοὺς δικαστὰς ἀκροάσασθαι ὁμοίως ἀμφοτέρων, εἰ μὴ ὑπελάμ- ⁴⁰ βανεν ὁ νομοθέτης τὰς δίκας δικαιοτέρον ἂν καὶ βέλτιον κρίνεσθαι ὑπὸ τῶν δικαστῶν; Σὺ δέ μοι δοκεῖς οὐδὲ ^b τοῦτο ὑπὸ τῶν πολλῶν λεγόμενον ἀκηκοέναι. Τὸ ^c ποῖον; ἔφη.

Μηδὲ δίκην δικάσης, πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσης.

καίτοι οὐκ ἂν οὕτω τοῦτο περιεφέρετο, εἰ μὴ καλῶς ἐλέγετο, καὶ ὡς προσήκει. Ξυμβουλεύω οὖν σοι, ἔφη, τοῦ λοι-

62.

^a Sic A. Trinc.^b διαφανέστατον] τὸ διαφ. A. B.^c εὐ] τῆς εὐ A.^d ἀξίαν ἐκάστοις] ἐκάστοις ἀξίαν

Voss.

63.

^a Sic A. Trinc.^b ἐμφράσσειν] συμφράσσειν A. B.

ἐμφράσειν Trinc.

64.

^a Sic A. Scil. p. 383. A. Simpl.

Πλάτωνος Trinc.

^b τοῦτο] τὸ B.^c ποῖον] ὁποῖον A.

ποῦ μὴ προπετῶς οὕτω τοὺς ἀνθρώπους μῆτε μέμφεσθαι
μῆτε ἐπαινεῖν.

65 ^a Ἀντιφῶντος.

Οὐ δίκαιον οὔτε ἔργῳ ἀμαρτόντα ρήματι σαθῆναι, οὔτε ἔργῳ 50
ὀρθῶς πράξαντα διὰ ρῆμα ἀπολέσθαι· τὸ μὲν γὰρ ρῆμα τῆς
γλώσσης ἀμάρτημά ἐστι, τὸ δὲ ἔργον τῆς γνώμης.

66 ^a Δημοσθένους.

Δίκαιόν ἐστιν ἐλεεῖν οὐ τοὺς ἀδίκους τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ
τοὺς παρὰ λόγον δυστυχοῦντας.

67 ^a Βίαντος.

Βίας θανάτῳ μέλλων καταδικάζειν, ἐδάκρυσεν. Εἰπόντος
δὲ τινος, τί παθὼν αὐτὸς καταδικάζεις καὶ κλαίεις; εἶπεν· 315
ἽΟτι ἀναγκαῖόν ἐστι τῇ μὲν φύσει τὸ συμπαθὲς ἀποδοῦναι,
τῷ δὲ νόμῳ τὴν ψῆφον.

68 ^a Ἐκ τῆς ἐπιστολῆς Περὶ φιλίας.

Μάρτυς δ' ἄριστος ὁ μὴτὲν μὲν εὖ παθὼν, ^b ἀπὸ δὲ τῆς εἰς
ἄλλους εὐνοίας κρίνων.

69 ^a Ὀβρίμου Πρωτογόνου κρινομένου φαρμάκων.

Ἄει δὲ ἐν πάσαις μὲν ταῖς δίκαις ἐξετάζειν χρὴ τὰ βεβι-
ωμένα, μάλιστα δ' ἐν τοῖς τοιούτοις τῶν ἀγώνων ἐν οἷς ὁ
βίος ἐστι τὸ ἔγκλημα.

70 ^a Ἰαμβλίου ἐκ τῶν Προτρεπτικῶν πρὸς φιλοσοφίαν λόγων.

Καθάπερ τῷ ὑποπύῳ βέλτιον τὸ κάεσθαι τοῦ διαμένειν,
οὕτω καὶ τῷ μοχθηρῷ τὸ τεθνάναι τοῦ ζῆν.

10

65.

^a Sic A. Trinc. ἀμαρτόντα pro
ἀμαρτόντα Trinc.

66.

^a Sic A. Trinc. Sc. c. Aphob.
p. 835, 6.

67.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

68.

^a Sic A. Gesner: Ex Epistola
de amicitia Plutarchi. Deest

lemma Trinc. Vide Plutarchum
ed. Wytttenb. T. V. 551. = 830.

^b ἀπὸ] Malim ἀνευ. GESNER.
Improbatur Wytttenbachius.

69.

^a Sic A. Trinc. Gesner: Obrimi
pro primigenito veneficii accusato.

70.

^a Sic A. Sc. c. 2. Simpl. Ἰαμβλι-
ου Trinc.

71 ^a Διονυσίου ὑπὲρ τῶν παίδων.

Ἄξιопιστότερός ἐστιν ἀντιδίκων καταψευδομένων ἀληθεύων πατήρ.

72 ^a Δημοσθένους.

Μᾶλλον ἄξιον ὀργίλως ἔχειν τοῖς μετ' εὐπορίας πονηροῖς, ἢ τοῖς μετ' ἐνδείας. Τοῖς μὲν γὰρ ἢ τῆς ἀνάγκης χρεία φέρει ^b τινὰ συγγνώμην παρὰ ^c τοῖς ἀνθρωπίνως λογιζομένοις· οἱ δ' ἐκ περιουσίας πονηροὶ οὐδεμίαν δικαίαν πρόφασιν ἔχουσι. Πολλὰ δ' οὖν κακὰ πράγματα τοὺς ἐλευθέρους ἢ ²⁰ πενία βιάζεται ποιεῖν, ἐφ' οἷς ἂν ἐλεοῖντο δικαιοτέρον ἢ προσαπολλύοιντο.

73 ^a Ἰαμβλίχου.

Ἡ κακὴ κρίσις παντὸς κακοῦ αἰτία.

74 ^a Ἰαμβλίχου ἐκ τῆς Ἐπιστολῆς τῆς πρὸς Δυσκόλιον.

Προηγεῖται δ' ὡς ἀληθῶς ^b ἄρχων μειζονας αὐτῶν, καὶ ἔτι βέλτιον, ^c ὡς τὴν μεγαλοπρεπῆ δόσιν τῶν ἀγαθῶν παρέχει, χορηγίαν τε ἄπλετον τοῦ βίου, καὶ σωτηρίαν πλείστην, καὶ ^d ζῆς ῥαστώνην ἐντίθησιν. Καὶ γὰρ δὴ καὶ τοῦτό ἐστι τέλος ἄρχοντος σπουδαίου τοὺς ἀρχομένους ποιεῖν εὐδαίμονας· καὶ τότε δὴ διαφερόντως ^e εὐσθενεῖ ὁ προσετηκῶς τῶν ὑφ' ἑαυτοῦ ³⁰ διοικουμένων, ὅτ' ἂν οἱ ἐπιτρέψαντες αὐτῷ γε αὐτοὺς μακαρίως διάγωσιν. Οὐ γὰρ δὴ κεχώριστα τὸ κοινὸν συμφέρον τοῦ ἰδίου· πολὺ δὲ μᾶλλον ἐν τῷ ὅλῳ καὶ τὸ καθ' ἕκαστα λυσιτελοῦν περιέχεται, καὶ σώζεται ἐν τῷ παντὶ τὸ κατὰ μέρος ἐπὶ τε τῶν ζῶων καὶ τῶν πόλεων καὶ τῶν ἄλλων φύσεων.

71.

^a Sic A. Deest locus Trinc.

72.

^a Sic A. Trinc. Sc. c. Steph.

p. 1121, 27.

^b τινὰ συγγνώμην] συγγνώμην τινὰ

A.

^c τοῖς—λογιζομένοις] τῶν—λογιζομένων Trinc.

73.

^a Sic Trinc. Τοῦ αὐτοῦ A. in quo legitur post n. 70.

74.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b ἄρχων] ἄρχειν Trinc.

^c ὡς] ὥστε A. B.

^d ζῆς] ζαῆς A. Trinc.

^e εὐσθενεῖ] εὐσθενεῖ τε Trinc.

75 ^a Ἐν τῷ αὐτῷ.

Ἄγαμαι δ' ἔγωγε καὶ τὴν μεγαλοφροσύνην καὶ τὴν μεγαλοπρέπειαν ἐν ἅπασιν τοῖς τῆς ἀρχῆς ἔργοις, καὶ διαφερόντως ^b ἐν ταῖς τῶν ἀνθρώπων εὐεργεσίαις, ὅτ' ἂν μῆτε ἀκριβολογῶνται, μῆτε ^c φείδωνται τινος ἐν ταῖς δόσεσι, μῆτε ^d ὡς περ ἐν πλάστιγγι ζυγοῦ ἴσα ἀντὶ ἴσων ἀντικαταλλάττονται, εὐγενῶς τε τὰς χάριτας ὀρέγουσι, μὴ μόνον ἐκ πίθου αὐτὰς προχέοντες, ὡς οἱ ποιηταὶ λέγουσιν, ^e μὴδ' ἄλλοις τισὶν ὀργάνοις τοιούτοις εἶσω κατεχομένας, ^f γυμνάς δὲ καὶ ἀπαρακαλύπτους καὶ χωρὶς τῶν ἕξωθεν παραπετασμάτων συνεχεῖς ἔχομένας ἀλλήλων προτείνωσι χρηστῶς καὶ εὐμενῶς, οἷα ^g δὴ καὶ χαρίεντα. Τῶν χαρίτων γὰρ δὴ τοιοῦτον κόσμον στέφανον ἂν εἰκότως εἴποιμι τῆς ἀρχῆς.

76 ^a Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς Ἐπιστολῆς τῆς πρὸς Ἀγρίππαν.

Ἐπίφθονος εἶναι δοκεῖ τοῖς πολλοῖς ἢ ὑπεροχῇ τῆς ἀρχῆς, ^b καὶ τὸ ὑπέρογκον μισητὸν αὐτοῖς καθίσταται· ἀλλ' ὅτ' ἂν χρηστότητι καὶ φιλανθρωπία ^c κραθῇ τὸ σεμνὸν καὶ αὐστηρὸν τῆς ἐπικρατείας, ἐμμελές καὶ πρᾶον καὶ προσηνές καὶ ^d εὐπρόσιτον καθίσταται. Καὶ τοῦτο μάλιστα τὸ εἶδος ἡγεμονίας φιλεῖται ὑπὸ τῶν ἀρχομένων.

77 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Λέγεται μὲν εἶναι πάντων βασιλεὺς ὁ νόμος· ὁ δὲ αὐτὸς δοκεῖ καὶ προστάττειν τὰ γαθὰ καὶ τὰναντία ἀπαγορεύειν. Τί δὴ οὖν οἴομεθα τὴν παρισουμένην ^b πρὸς αὐτὸν εὐνομίαν, ^c 316 οἷα δὴ κάλλει τινὶ ^d προέχειν, μεγέθει τε ἡλικίᾳ ^e καὶ δικαιο-

75.

^a Sic A. Trine.

^b ἐν ταῖς τῶν — ἀκριβολογῶνται om. Trine.

^c φείδωνται] φείδονται Trine.

^d μὴδ'] ἀλλὰ μὴδ' A. B.

^e γυμνάς] γυμνοὺς A.

^f δὴ] Malim δεῖ. GESNER.

76.

^a Sic A. τοῦ αὐτοῦ ἐξ ἐπιστολῆς

Trine.

^b κραθῇ] κραθῇ τὸ σεμνὸν A. Supra ἀρετῆς pro ἀρχῆς Trine. necnon αὐτῆς pro αὐτοῦ.

^c εὐπρόσιτον] ἀπρόσιτον Trine.

^d καθίστανται.] καθίσταται A. Tr.

77.

^a πρὸς] om. A. παρισουμένην αὐτῷ B.

^b προέχειν] προέχει B. προσέχει Tr.

^c καὶ om. A. B.

T -1

οσύνη ^d ὑπερβάλλειν πάντα πράγματα; Ὅσα γὰρ δήπου καὶ οἷα γένη καὶ εἶδη τῶν ἀρετῶν ἐστί, κατὰ τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα δέηκει κάλλιστα τῶν νόμων ἐπιτάγματα, καὶ δὴ καθ' ὅλας τὰς διοικήσεις τῶν πόλεων, καὶ τοὺς ὅλους τῶν ἀνθρώπων βίους διατείνει τὸ ^e ἀπ' αὐτῶν ὄφελος. Ἔστι μὲν οὖν κοινὸν ἀγαθὸν ὁ νόμος, καὶ ἀνεῦ τούτου οὐδὲν ἂν ποτε γένοιτο τῶν ἀγαθῶν· δεῖ γε μὴν τὸν προϊστάμενον τῶν νόμων ^f ἀρχόντα εἰλικρινῶς ἀποκεκαθαρμένον εἶναι ^g πρὸς αὐτὴν τὴν ἀκρὰν τῶν νόμων ὀρθότητα, καὶ μῆτε παραγωγαῖς ἢ φενακισμοῖς ἐξαπατᾶσθαι δι' ἄγνοιαν, μῆτε βιαζομένοις τισὶ συγχωρεῖν, μῆτε ἀδίκῳ ^h προφάσει μηδεμία δελεάζεσθαι. Τὸν γὰρ σωτήρα καὶ φύλακα τῶν νόμων ἀδιάφθορον εἶναι δεῖ εἰς δύναμιν ἀνθρωπίνην.

78 ^a Κάτωνος πρεσβυτέρου.

Κάκιστον ἔλεγε τὸν ἀρχόντα εἶναι, τὸν ἀρχεῖν ἑαυτοῦ μὴ δυνάμενον.

79 ^a Ἐπικτήτου.

Ὅσπερ εἰ ναῦν κυβερνᾷν ^b ἐπεχειρεῖς, πάντως ἂν τὴν κυβερνητικὴν ἐξεμάνθανες τέχνην· ἐξέσται γάρ ^c σοι ὥσπερ ἐκείσε ^d πᾶσαν [τὴν ναῦν,] οὕτω κἀνθάδε ^e πᾶσαν κυβερνᾷν πόλιν.

80 Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ ^a πρόκειται σοι τὴν πόλιν ἀναθήμασι κοσμεῖν, σεαυτῷ πρῶτον ἀνάθεσ τὸ κάλλιστον ἡμερότητας καὶ δικαιοσύνης καὶ εὐποιίας ἀνάθημα.

81 Τοῦ αὐτοῦ.

Εὐποιήσεις σὺ τὰ μέγιστα τὴν πόλιν, εἰ μὴ τοὺς ὀρόφους

^d ὑπερβάλλει] ὑπερβάλλειν Trinc.

^e ἀπ' αὐτῶν] ἀπὸ τῶν αὐτῶν A. B.

^f πρὸς αὐτὴν] παρ' αὐτὴν Trinc.

^g προσφάσει μηδεμία] προφάσει
μῆτε μιᾷ A. Trinc.

78.

^a Sic A. Trinc.

79.

^a Sic A. Trinc. Eiusdem sunt

nn. 80—88. Scil. fr. 79—88.

^b ἐπεχειρεῖς] ἐπιχειρεῖς B.

^c σοι] σε Voss. Mox τὴν ναῦν
om. A. Voss. Trinc.

^d πᾶσαν κυβερνᾷν] κυβερνᾷν πᾶσαν
μέλλων A. B.

81.

^a πρόκειται A.

^b ὑψώσεις, ἀλλὰ τὰς ψυχὰς ^c αὐξήσεις. Ἄμεινον γὰρ ἐν μικροῖς οἰκήμασι μεγάλας οἰκεῖν ψυχὰς, ἢ ἐν μεγάλαις οἰκίαις ταπεινὰ φωλεύειν ἀνδράποδα.

30

82 Τοῦ αὐτοῦ.

Μὴ ^b τοῖς ἐξ Εὐβοίας καὶ Σπάρτης λίθοις τοὺς τοίχους τῆ κατασκευῆ ποίκιλλε, ἀλλὰ γὰρ τῆ ἐκ τῆς Ἑλλάδος παιδεία τὰ στέργα τῶν πολιτῶν καὶ τῶν πολιτευομένων διακόσμη. ^c Γνώμαις γὰρ ἀνδρῶν εὖ οἰκοῦνται πόλεις, ἀλλ' οὐ λίθοις καὶ ξύλοις.

83 Τοῦ αὐτοῦ.

Ὡσπερ εἰ ^b λέοντας ἐβούλου τρέφειν, οὐκ ἂν σοι τῆς ^c πολυτελείας τῶν ^d ζωγρίων ἔμελεν, ἀλλὰ τῆς πράξεως τῶν ζώων· οὕτως εἰ πολιτῶν πειρᾶ ^e προϊστασθαι, μὴ τοσοῦτον τῆς πολυτελείας τῶν ἀναστημάτων φρόντιζε, ὅποσον τῆς ^f ἀνδρείας τῶν ἐνδιατριβόντων ἐπιμελοῦ.

84 Τοῦ αὐτοῦ.

Καθάπερ ἀγαθὸς παλοδάμνης οὐ τῶν πάλων τοὺς μὲν ἀγαθοὺς τρέφει, τοὺς δὲ δυσηπίους λιμώττειν ἔα, ἀλλὰ τρέφει μὲν ἐπίσης ἄμφω, κολάζει δὲ μᾶλλον θάτερον, ἐξισοῦν θατέρω ^b βιαζόμενος μέρει· οὕτω ^c καὶ κηδεμονικὸς ἀνὴρ καὶ πολιτικῆς ἐπιστήμων δυνάμειος τῶν πολιτῶν, τοὺς μὲν εὐγνώμονας ποιεῖν ἐπιχειρεῖ, τοὺς δὲ ἔμπαλιν οὐ καθάπαξ διαφθείρεσθαι· ἀλλὰ τροφῆς μὲν ἀμφοῖν ἥκιστα ^d φθονεῖ, παιδεύει δὲ καὶ σφοδρότερον ἐπισπέρχει τὸν ἀντι-50 βαίνοντα τῷ λόγῳ καὶ τῷ νόμῳ.

^b ὑψώσης] ὑψώσεις A. Voss. ψώσης Trinc.

^c αὐξήσης] αὐξήσεις A. B. Trinc.

82.

^b τοῖς τῆς] τῆς om. A. Trinc.

^c γνώμαις. Vide infra LIV. 5.

83.

^b λέοντας] λέοντα Trinc.

^c πολυτελείας] πολιτελείας A.

^d ζωγρίων] ζωγριῶν B.

^e προϊστασθαι] μὴ πρ. B.

^f ἀνδρείας] ἀνδρίας A.

84.

^b βιαζόμενος] βιαζόμενον Trinc.

^c καὶ om. B.

^d φθονεῖ] φθρονεῖ Trinc. et mox ἐπισπέρχει.

- 85 Τοῦ αὐτοῦ.
Καθάπερ οὔτε κλαγγῇ χῆν, οὔτε βληχῇ καταπλήσεται πρόβατον, ^b οὕτως μηδὲ πλήθους ἀνοήτου σε δεδιττέσθω φωνή.
- 86 Τοῦ αὐτοῦ.
Ὡσπερ πλήθος ^b ἀκρίτως αἰτοῦν τί σε τῶν ἰδίων οὐ δυσωπεῖ, οὕτω μηδὲ ὄχλον ἀδίκως σε δυσωποῦντα διατραπῆς.
- 87 Τοῦ αὐτοῦ.
^b Ὅπερ ἐπιβάλλει τῇ πόλει, τοῦτο εἰσφέρει φθάνων, καὶ ³¹⁷ οὐδέποτε αἰτηθήσῃ τὰ μὴ ἐπιβάλλοντα.
- 88 Τοῦ αὐτοῦ.
Ὡσπερ ὁ ἥλιος οὐ περιμένει λίτᾶς καὶ γοητείας ἵνα ἀνατείλῃ, ἀλλ' εὐθὺς λάμπει, καὶ πρὸς ^b ἀπάντων ἀσπάζεται· οὕτω μηδὲ σὺ περίμενε κρότους καὶ ψόφους καὶ ἐπαίνους, ἢ εὖ ποιήσης, ἀλλ' ἐκόντῃς εὐεργέτει, καὶ ὅσα τῷ ἡλίῳ φιληθήσῃ.
- 89 ^a Πλάτωνος ἐκ τοῦ Λάχηςτος.
Ἐπιστήμη γὰρ ^b οἶμαι δεῖ κρίνεσθαι ἀλλ' οὐ πλήθει τὸ μέλλον καλῶς κριθήσεσθαι.
- 90 ^a Ἐν ταυτῷ.
Πρέπει μὲν που, ὦ μακάριε, τῷ ^b τῶν μεγίστων προστά-
10 τούντι μεγίστης φρονήσεως μετέχειν.
- 91 ^a Πλάτωνος ἐκ τοῦ Πρωταγόρου.
Ἐγὼ γὰρ δὴ οἶμαι, καὶ ἐμὲ καὶ σὲ καὶ τοὺς ἄλλους ἀν-

85.

^b οὕτως οὐδὲ] οὕτω μὴ δὲ A.

86.

^b ἀκρίτως] ἀκρίτως^{των} A.

87.

^b ὥσπερ] ὥσπερ A. Trinc.

88.

^a ἀπάντων^b ἀπάντων] ἑταίρων A. παρά πάντων B.^c ἴσα] ἴσως A.

89.

^a Sic A. Scil. p. 184. F. Simpl. Πλάτωνος Trinc.^b οἶμαι Voss. deest.

90.

^a Sic A. p. 197. D. Deest lemma Trinc.^b τῶν μεγίστων] τὴν μεγίστην Trinc.

91.

^a Sic A. Perperam. Est Gorg. p. 474. B. Deest lemma Trinc.

θράπους τὸ ἀδικεῖν τοῦ ἀδικεῖσθαι κάκιον ἡγεῖσθαι, καὶ τὸ μὴ δίδοναι δίκην, ^b τοῦ δίδοναι.

92 ^a Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ Πρωταγόρου.

Οὐδεὶς γὰρ κολάζει τοὺς ἀδικοῦντας, πρὸς τοῦτο τὸν νοῦν ἔχων, καὶ τούτου ἕνεκα, ὅτι ^b ἠδίκησεν, ὅστις ^c μὴ ὥσπερ ^d θηρίον ἀλογίστως τιμωρεῖται· ὁ δὲ μετὰ λόγου ἐπιχειρῶν κολάζειν, οὐ τοῦ παρεληλυθότος ἕνεκα ἀδικήματός τιμωρεῖται, οὐ γὰρ ἂν τό γε πραχθὲν ἀγένητον θείη, ἀλλὰ τοῦ ²⁰ μέλλοντος χάριν, ἵνα μὴ αὖθις ἀδικήσῃ, μήτε αὐτὸς οὗτος, μήτε ^e ἄλλος ὁ τοῦτον ἰδὼν κολασθέντα.

93 ^a Ἐν ταυτῶ.

Ἐνοῶ γὰρ ὅτι τὸν μέλλοντα βασανιεῖν ἱκανῶς ψυχῆς ^b περὶ ὀρθῶς τε ζώσης καὶ μὴ, τρία ἄρα δεῖ ἔχειν, ^c ἃ σὺ πάντ' ἔχεις, ἐπιστήμην τε καὶ δόξαν καὶ παρρησίαν.

94 ^a Τοῦ αὐτοῦ Νόμων ιβ̄.

Τὸν γὰρ κακὸν αἰεὶ δεῖ κολάζειν, ἵν' ἢ ^b ἀμείνων, οὐ τὸν ³⁰ δυστυχή.

95 ^a Πλάτωνος Πολιτείας ζ̄.

Ἀλλὰ μὴν καὶ ἀλήθειάν γε περὶ πολλοῦ ποιητέον· εἰ γὰρ ὀρθῶς ἐλέγομεν ἄρτι, καὶ τῶ ὄντι θεοῖσι μὲν ἄχρηστον ψεύδους, ἀνθρώποις δὲ χρήσιμον ὡς ἐν φαρμάκῳ εἶδει, δηλονότι τό γε τοιοῦτον ^b ἰατροῖς δοτέον, ἰδιώταις δὲ οὐχ ἀπτέον. Δῆ-

^b τοῦ δίδοναι] τὸ δίδοναι Trinc.

92.

^a Sic A. Scil. p. 324. A. Deest lemma Trinc.

^b ἠδίκησαν] ἠδίκησεν A. Trinc.

^c μὴ] μὲν A. B.

^d θηρίων] θηρίον A. Trinc.

^e ἄλλως ὁ τοῦτον] ἄλλος ὁ τοῦτο Trinc.

93.

^a Sic A. E Gorgia p. 486. E.

Deest lemma Trinc.

^b περὶ] τε περὶ A. Trinc.

^c ἃ σὺ πάντ'] ἃ τινὰ σὺ πάντας A. B.

94.

^a Sic A. Scil. p. 944. D.

^b ἀμεινον] ἀμείνων Trinc.

95.

^a Sic A. Lege γ pro ζ. Scil. p. 389. Deest lemma Trinc.

^b ἰατροῖς] τοῖς ἰατροῖς A. B.

λον, ἔφη. Τοῖς ἄρχουσι δὴ^c τῆς πόλεως, ^d εἴπερ τισὶν ἄλλοις, προσήκει ψεύδεται, ἢ πολεμίων ἢ πολιτῶν ἕνεκα ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς πόλεως· τοῖς δ' ἄλλοις πᾶσιν οὐχ ἀπτόεν τοῦ τοιούτου· ἀλλὰ πρὸς γε δὴ τοὺς [ἑοιούτους] ἄρχοντας ^e ἰδιώτῃ ψεύσασθαι ταυτόν καὶ μείζον ἀμάρτημα φήσομεν, ἢ ^f 40 κάμνοντι πρὸς ^g ἰατρὸν ἢ ἀσκοῦντι πρὸς παιδοτρίβην περὶ τῶν τοῦ αὐτοῦ σώματος παθημάτων ^h μὴ τάλιθῆ λέγειν, ἢ πρὸς κυβερνήτην περὶ τῆς νηὸς τε καὶ ⁱ ναυτῶν μὴ τὰ ὄντα λέγοντι, ὅπως ἢ αὐτὸς ἢ τις τῶν ξυμμαχῶν πράξεως ἔχει. Ἀληθέστατα, ἔφη. Ἄν ἄρ' ἄλλόν τινα λαμβάνῃ ψεύδμενον ἐν τῇ πόλει

τῶν οἰδημιουργοῖ ἕασι,
μάντιν, ἢ ἰητήρα ^k κακῶν, ἢ τέκτονα ^l δούρων,

50

κολάσει ὡς ἐπιτήδευμα ^m εἰσάγοντα πόλεως, ὡς περ νεῶς, ἀνατρεπτικόν τε καὶ ὀλεθριον. Ἐάν περ, ἢ δ' ὅς, ἐπὶ λόγων ἔργα τελῆται.

96 ^a Ἐν τῷ αὐτῷ.

^b Ἀλλὰ περὶ τοῦδε τί λέγεις, ὦ Σώκратες; ἄρα οὐκ ἀγαθοὺς δεῖ ἐν τῇ πόλει κεκτῆσθαι ἰατρούς; ^c εἴεν δ' ἂν που μάλιστα τοιοῦτοι, ὅσοι πλείστους μὲν ὑγιεινοὺς, πλείστους δὲ νοσώδεις μετεχειρίσαντο, καὶ δικασταὶ αὐτῶν ὡσαύτως οἱ παντοδαπαῖς φύσεσιν ὀμιληκότες. Καὶ μάλα, εἶπον, ³¹⁸ ἀγαθοὺς λέγω. Ἄλλ' οἶσθα ^d οὓς ἠγοῦμαι τοιοῦτους; Ἐὰν

^c τῆς πόλεως] τοῖς πόλεως A.

^d εἴπερ] ^f ὑπερ A.

^e τοιούτους om. A. Trinc.

^f ἰδιώτῃ] τῇ ἰδιώτῃ A.

^g ἰατρὸν] τὸν ἰατρὸν A. B.

^h μήτ'] μήτ' ἐς A. B.

ⁱ ναυτῶν μὴ τὰ ὄντα] ναῦ τὸν μὴ ὄντα A. ναύτην μὴ ὄντα B. λέγοντα pro λέγοντι A.

^k κακῶν om. A. Trinc.

^l δούρων] δούλων ^{ρον} A.

^m εἰσάγοντα] εἰσάγοντι Trinc.

96.

^a Sic A. Scil. p. 408.

^b om. A. B. usque ad α σὺ ἐρωτᾷς.

^c εἴεν] εἶναι Trinc.

^d οὓς ἠγ.] ὡς ἠγ. Trinc.

εἶπης, ἔφη. ^e Ἄλλὰ πειράσομαι, ἦν δ' ἐγὼ· σὺ μέντοι οὐχ ὅμοιον πρᾶγμα τῷ αὐτῷ λόγῳ ἦρου. Πῶς; ἔφη. Ἰατροὶ μὲν, εἶπον, δεινότατοι ἂν γένοιτο, οἱ ἐκ παίδων ἀρξάμενοι πρὸς τὸ μαθάνειν τὴν τέχνην ὡς πλείστοις τε καὶ πονηροτάτοις σώμασιν ὁμιλήσαιεν, καὶ αὐτοὶ πάσας νόσους κάμοιεν, καὶ ^f εἶεν μὴ πάνυ ὑγιεῖνοι φύσει· οὐ γὰρ, οἶμαι, σώματι σῶμα θεραπεύουσιν (οὐ γὰρ ἂν αὐτὰ εἶναι κακὰ ἐνεχώρει ποτὲ καὶ γενέσθαι) ἀλλὰ ψυχῇ σῶμα, ἣ οὐκ ¹⁰ ἐγχωρεῖ κακὴν γενομένην τε καὶ οὔσαν εὖ τι θεραπεύειν. Ὁρθῶς, ἔφη. Δικαστῆς δέ γε, ὦ φίλε, ψυχῇ ψυχῆς ἀρχεῖ, ἣ οὐκ ⁵ ἐγχωρεῖ ἐκ νέας ἐν πονηραῖς ψυχαῖς τεθράφθαι τε καὶ ὠμιληκέναι, καὶ πάντα ἀδικήματα αὐτὴν ἡδίκηκυῖαν ^h διεξεληλυθέναι, ὥστε ὀξέως ἀφ' ἑαυτῆς τεκμαίρεσθαι τὰ τῶν ἄλλων ἀδικήματα, οἷον κατὰ σῶμα νόσους· ἀλλ' ἀπειρον αὐτὴν καὶ ἀκέραιον δεῖ κακῶν ἠθῶν νέαν οὔσαν γεγονέαι, εἰ μέλλει καλὴ κάγαθῇ οὔσα κρίνειν ὑγιῶς τὰ ²⁰ δίκαια. Διὸ δὴ καὶ εὐήθεις νέοι ὄντες οἱ ἐπιεικεῖς φαίνονται, καὶ εὐεξαπάτητοι ὑπὸ τῶν ἀδίκων, ἅτε οὐκ ἔχοντες ἐν αὐτοῖς παραδείγματα ⁱ ὁμοιοπαθῆ τοῖς πονηροῖς. Καὶ μὲν δὴ, ἔφη, σφόδρα γε αὐτὸ πάσχουσι. ^k Τοιγάρτοι, ἦν δ' ἐγὼ, οὐ νέον ἀλλὰ γέροντα δεῖ τὸν ἀγαθὸν δικαστὴν εἶναι, ὄψιμαθῆ γεγονότα τῆς ἀδικίας, οἷον ἔστιν, οὐκ ¹ οἰκείαν ἐν τῇ αὐτοῦ ψυχῇ ἐνοῦσαν ἠσθημένον, ἀλλ' ἄλλοτρίαν ἐν ἄλλοτρίαις ^m μεμελετηκότα ἐν πολλῷ χρόνῳ δεῖ αἰσθάνεσθαι, ³⁰ οἷον πέφυκε κακὸν, ἐπιστήμη, οὐκ ἐμπειρία οἰκεία κεχηρμένον. Γενναϊότατος γοῦν, ἔφη, ἔοικεν εἶναι ὁ τοιοῦτος δικαστῆς. Καὶ ἀγαθός, ἦν δ' ἐγὼ, ὃ σὺ ἐρωτᾷς. Ὁ γὰρ ἔχων ψυχὴν ἀγαθὴν, ἀγαθός· ὃ δὲ δεινὸς ἐκεῖνος καὶ ⁿ κα-

^e ἀλλὰ πειράσομαι—πῶς ἔφη om.

Trinc. ubi mox om. oi.

^f εἶεν] εἶναι Trinc.

^g ἐγχώρει] ἐγχώρει Tr. et mox νέα.

^h διεξεληλυθέναι om. N. Trinc.

ⁱ ὁμοιοπαθῆ] ὁμοπαθῆ Trinc.

^k τοι γάρ τοι] τῷ τοι Trinc.

^l οἰκείαν] οἰκίαν Trinc.

^m μεμελετηκότα] μεμεληκότα Tr.

ⁿ κακίποπος] ταχίποπος A.

χύποπτος, ° [ὁ] πόλλ' αὐτὸς ῥ ἠδίκηκώς, καὶ πανούργος τε καὶ σοφὸς οἰόμενος εἶναι, ὅτ' ἂν μὲν ῥ ὁμοίοις ὀμιλῆ, δεινὸς φαίνεται, ἐξευλαβούμενος, πρὸς τὰ ἐν αὐτῷ παραδείγματα ἀποσκοπῶν ὅτ' ἂν δὲ ἀγαθοῖς καὶ πρεσβυτέροις ἤδη πλη- 40 σιάσει, ἀβέλτερος αὖ φαίνεται ἀπιστῶν παρὰ ῥ καιρὸν, καὶ ἀγνοῶν ὑγιὲς ἦθος, ἅτε οὐκ ἔχων ῥ παραδείγματα τοῦ τοιούτου· πλεονάκισ ῥ δὲ πονηροῖς ἢ ῥ χρηστοῖς ἐντυγχάνων, σοφώτερος ἢ ἀμαθέστερος δοκεῖ εἶναι αὐτῷ τε καὶ ἄλλοις. ῥ Παντάπασι μὲν οὖν, ἔφη, ἀληθῆ. Οὐ τοίνυν, ἦν δ' ἐγὼ, τοιοῦτον χρῆ τὸν δικαστὴν ζητεῖν τὸν ἀγαθὸν τε καὶ σοφόν, ἀλλὰ τὸν πρότερον· πονηρία μὲν γὰρ ἀρετὴν τε καὶ αὐτὴν οὐ ποτ' ἂν γνοίῃ· ἀρετὴ δὲ φύσει παιδευομένης χρόνῳ ἅμα 50 αὐτῆς τε καὶ πονηρίας ἐπιστήμην λήφεται· σοφὸς οὖν οὗτος, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, ἀλλ' οὐχ ὁ κακὸς ῥ γίγνεται. Καὶ ἐμοὶ, ἔφη, ξυδοκεῖ. Οὐκ οὖν καὶ ἰατρικὴν, οἷαν εἶπομεν, μετὰ τῆς τοιαύτης δικαστικῆς κατὰ πόλιν νομοθετήσεις, αἰ τῶν πολιτῶν σοὶ τοὺς μὲν εὐφυεῖς τὰ σώματα καὶ τὰς ψυχὰς θεραπεύουσι, τοὺς δὲ μὴ, ὅσοι μὲν κατὰ τὸ σῶμα 319 ῥ τοιοῦτοι, ἀποθνήσκουσιν εἴσουςι, τοὺς δὲ κατὰ τὴν ψυχὴν κακοφυεῖς τε καὶ ἀνιάτους καὶ αὐτοὶ ἀποκτενοῦσι; Τὸ γοῦν ἄριστον, ἔφη, αὐτοῖς τε τοῖς πάσχουσι καὶ τῇ πόλει οὕτω πέφανται.

97 ῥ Ὀβρίμου ὑπὲρ Σεβήρου.

ῥ Πολλὰ γὰρ αὐτὰ μὲν καθ' ἑαυτὰ λεγόμενα ἕτερα ἔδοξε, συγκριθέντα δὲ ταῖς αἰτίαις ῥ ἀλλοιότερα ἐνομίσθη.

° ὁ πόλλ'] ὁ om. A. B. Trinc.

ῥ ἀδίκηκώς] ἠδίκηκε B.

ῥ ὁμοίοις] ἐν τοῖς ὁμοίοις A. B.

ῥ καιρὸν] λῆρον A. B. Trinc.

ῥ παραδείγματα τοῦ] παραδείγματα-
τος A. B. Trinc.

ῥ δὲ] τε A. B. Trinc.

ῥ χρηστοῖς] σοφοῖς Gesn. marg.

ῥ παντάπασι usque ad fin. om.

A. B.

ῥ γίγνεται] τι γίγνεται Trinc. et
mox om. τῆς. Supra ἀλλὰ pro
ἅμα Trinc.

ῥ τοιοῦτοι] τοιοῦτον Trinc.

97.

ῥ Sic A. Trinc.

ῥ πολλὰ γὰρ] πολλὰ μὲν A. B.

ῥ ἀλλοιότερα] ἀλλοιώτερα A.

98 ^a Δημοσθένους Ὀλυνθιακῶν β.

Τηνικαῦτα δὲ ἀπ' αὐτῶν τῶν ἔργων κρίναντας, τοὺς μὲν ἀξίους ἐπαίνου τιμᾶν, τοὺς δὲ ἀδικοῦντας κολάζειν. 10

99 ^a Ἐκ τοῦ Πλουτάρχου Πρὸς ἡγεμόνα ἀπαίδευτον.

Ὁ δὲ ἐκ φιλοσοφίας τῷ ἄρχοντι πάρεδρος καὶ φύλαξ ἐγκατοικισθεὶς λόγος, ὥσπερ εὐεξίας, τῆς δυνάμεως τὸ ἐπι-σφαλὲς ἀφαιρῶν, ἀπολείπει τὸ ὑγιαῖνον. Ἀλλὰ νοῦν ^b οὐκ ἔχοντες οἱ πολλοὶ τῶν βασιλέων καὶ ἀρχόντων μιμῶνται τοὺς ἀτέχνους ἀνδριαντοποιούς, οἱ νομίζουσι μεγάλους ^c φαίνεσθαι τοὺς κολοσσούς, ἂν διαβεβηκότας σφόδρα καὶ δια-τεταμένους καὶ ^d κεχηνότηας πλάσσωσι. Καὶ γὰρ οὔτοι βα-ρύτητι φωνῆς, καὶ βλέμματος ^e τραχύτητι, καὶ δυσκολία 20 τρόπων, καὶ ἀμιξία διαίτης, ὄγκον οἰκονομίας καὶ σεμνό-τητα μιμείσθαι δοκοῦσι.

100 ^a Ἐν τῷ αὐτῷ.

Δεῖ δὲ ὥσπερ ὁ κανὼν αὐτὸς ^b ἀστραβῆς γενόμενος καὶ ἀδιάστροφος οὕτως ^c ἀπευθύνει τὰ λοιπὰ τῇ πρὸς αὐτὸν ἐφαρμογῇ καὶ παραθέσει συνεχομοιωῶν, παραπλησίως τὸν ἄρχοντα πρῶτον ἀρχὴν κτησάμενον ἐν ἑαυτῷ, καὶ κατευθύ-ναντα τὴν ψυχὴν, καὶ καταστησάμενον τὸ ἦθος, οὕτω συν-αρμόττειν τὸ ὑπήκοον· οὔτε γὰρ πίπτοντος τρέχειν, ^d ἢ τάτ- 30 τειν ἀτακτοῦντος, ἢ ἀρχεῖν μὴ ἀρχομένου.

101 ^a Ἐν τῷ αὐτῷ.

Ἀλλὰ τῶν τοιούτων καὶ τοσούτων, ἀ θεοὶ χαρίζονται, δά-

98.

^a Sic A. Scil. p. 26, 1. Simpl.
Δημοσθένους Trinc.

99.

^a Sic A. Scil. p. 779. F. Deest
lemma Trinc.

^b οὐκ ἔχοντες] deest οὐκ A. B.

^c φαίνεσθαι] φανεῖσθαι A. ex em.

^d κεχηνότηας] διακεχηνότηας B. Mox
πλάσσωσι Trinc.

^e τραχύτητι] ταχύτητι A.

100.

^a Sic A. Scil. p. 780. B.

^b ἀστραβῆς] ἀστραβός A. m. p.

^c ἀπευθύνει] ἐπευθύνει A. m. p.

^d ἢ τάττειν] οὔτε τάττειν A. ex
em. B.

101.

^a Sic A. Scil. p. 780. E.

ρων καὶ ἀγαθῶν οὐκ ἔστιν ἀπόλαυσις οὐδὲ χρῆσις ὀρθῇ, δίχα νόμου καὶ δίκης καὶ ἄρχοντος. Δίκη μὲν οὖν νόμου τέλος ἔστι, νόμος δὲ ἄρχοντος ἔργον, ἄρχων δὲ εἰκὼν θεοῦ τοῦ πάντα κοσμοῦντος.

102 ^a Ἐν τῷ αὐτῷ.

Ἐν μὲν τοῖς ταπεινοῖς καὶ ἀσθενέσι καὶ ἰδιώταις τῷ ἀδυνατῶ δεδεμένον τὸ ἀνόητον, εἰς τὸ ἡμαρτάνειν, ὡσπὲρ ἐν οὐεί-
 40 ρασι φαύλοις, τοῖς πάθεσι τὴν ψυχὴν διαταράττει συνεξανα-
 στήναι ^b ταῖς ἐπιθυμίαις μὴ ^c δυναμένην· ἡ δὲ ἐξουσία
 παραλαβοῦσα τὴν κακίαν νεῦρα τοῖς πάθεσι προστίθησι.
 Καὶ τὸ Διονυσίου ἀληθές ἐστιν· ἔφη γὰρ ^d ἀπολαύειν μά-
 λιστα τῆς ἀρχῆς ὅτ' ἂν ταχέως, ὃ βούλεται, ποιῇ. Μέ-
 45 γας οὖν ὁ κίνδυνος βουλεύσασθαι ^e ἂ μὴ δεῖ τὸν ἂ βούλεται
 ποιεῖν δυνάμενον. ^f Ὅξυν ἡ κακία τῆς ἐξουσίας δρόμον
 ἔχουσα πᾶν πάθος ἐξαθεῖ, ποιούσα τὴν ὀργὴν, ^g φθόνον· τὸν
 ἔρωτα, ^h μοιχείαν· τὴν πλεονεξίαν, ⁱ δήμευσιν· εἰ μὴ βά-
 50 ρος ἔχων ὁ λόγος ^k ἐπιθλίβη καὶ πιέζη τὴν ἐξουσίαν.

103 ^a Πλάτωνος ἐκ τοῦ Πολιτικοῦ.

Τὰ μὲν γὰρ σωφρόνων ἀρχόντων ἦθη σφόδρα μὲν εὐλαβῆ
 καὶ δίκαια καὶ σωτήρια, δριμύτητος δὲ καὶ τινος ἰταμό-
 55 τητος ὀξείας καὶ πρακτικῆς ἐνδέεται. Δοκεῖ γοῦν δῆ.

104 ^a Πλάτωνος Νόμων δωδεκάτῳ.

Πρὸς ἂ πάντα χρῆ τὸν μέλλοντα δικαστὴν ἴσον ἔσεσθαι 320

102.

^a Sic A. Scil. p. 782. B.

^b τῆς ἐπιθυμίας] ταῖς ἐπιθυμίαις
 A. B. ταῖς Gesn. marg.

^c δυναμένην] Alias cohaeret se-
 quentibus. GESNER. Sic A. δυνα-
 μένη Trinc.

^d ἀπολαύειν] ἀπολαβεῖν A.

^e ἂ μὴ δεῖ] ἂ δῆ Trinc.

^f ὅξυν ἡ] ὅξυν δὲ ἡ B. A. m. sec.
 Dedi ὅξυν.

^g φθόνον] Malim φόνον. GESNER.

^h μοιχείαν] μοιχεία Trinc.

ⁱ δήμευσιν] δημεύσειν A.

^k ἐπιθλίβη καὶ πιέζη] καὶ θλίψει.
 πιέζη A. B.

103.

^a Sic A. Scil. p. 311. A. Deest
 locus Trinc.

104.

^a Sic A. Trinc. Scil. p. 957.

^b κατὰ δίκην βλέπειν τε καὶ κέκτημένον γράμματα αὐ-
 τῶν περὶ μαθάνειν· ^c πάντων γὰρ μαθημάτων ^d κυριώτατον
 μαθάνοντα βελτίω γίνεσθαι· ^e τὰ περὶ τοὺς νόμους κεί-
 μενα, ^f εἴπερ ὀρθῶς εἴη τέθεντα, γίγνοιτ' ἂν, ἢ μάτην τοῦ-
 νομα ^g νῶ προσῆκον κέκτητ' ἂν ^h ὁ θεῖος ἡμῖν καὶ θαυμαστός
 νόμος· καὶ δὴ καὶ τῶν ἄλλων λόγων, ὅσοι τε ἐν ⁱ ποιήμα-
 σιν ἐπαινοὶ καὶ ψόγοι περὶ τινῶν λέγονται, καὶ ὅσοι κατα-
 λογάδην, εἴτ' ἐν γράμμασιν εἴτε καθ' ἡμέραν ἐν ταῖς ἄλ- 10
 λαις πάσαις ξυνουσίαις διὰ φιλονεικίας τε ἀμφισβητοῦν-
 ται, καὶ διὰ ξυγχαρήσεων ἔστιν ὅτε καὶ μάλα ματαίων,
 τούτων πάντων ἂν βάσανος εἴη σαφῆς τὰ τοῦ νομοθέτου
 γράμματα· ^k ἀ δὲ κέκτημένον ἐν αὐτῷ, καθάπερ ἀλεξιφάρ-
 μακα τῶν ἄλλων λόγων, τὸν ἀγαθὸν δικαστὴν, αὐτόν τε ὀρ-
 θοῦν ^l καὶ αὐτὴν τὴν πόλιν, τοῖς μὲν ἀγαθοῖς ^m μόνας τῶν δικαίων
 καὶ ἐπαύξῃσιν παρασκευάζοντα, τοῖς δὲ κακοῖς ἐξ ἀμαθίας
 καὶ ἀκολασίας καὶ δειλίας καὶ ξυλλήβδην πάσης ἀδικίας 20
 εἰς τὸ δυνατόν ⁿ μεταβολὴν, ὅσοις ^o ἰάσιμοι ^p δόξαι τῶν κα-
 κῶν, ^q οἷσι δὲ ὄντως ἐπικεκλωσμένοι, θάνατον ἴαμα ταῖς
 οὕτω διατεθείσαις ψυχαῖς ^r διανέμοντες, (ὁ δικαίως ^s εἴη
 πολλάκις ἂν εἰρημένον) ^t ἄξιοι ἐπαινοῦ ^v γίγνοιτ' ἂν τῇ
 πάσῃ πόλει τοιοῦτοι δικασταὶ καὶ δικαστῶν ἡγεμόνες.

^b καταδίκην] κατὰ δίκην B.

^c πάντων γὰρ] πάντων μὲν γὰρ A.

B. π

^d κυριώτατα τοῦ τὸν] κυριῶ A.
 κυριώτατον Trinc.

^e περὶ] τὰ περὶ A.

^f ἀ εἴπερ] ἀ om. A. Trinc.

^g νῶ] ῥ A. Trinc.

^h ἡμῖν ὁ θεῖος] ὁ θεῖος ἡμῖν A.

ⁱ ποιήμασιν] ποιήσεις καὶ ποιήμα-
 σιν B.

^k ἀ δὲ κέκτημένον] δὴ κέκτημένον A.

B. κέκτημένον Trinc.

^l καὶ τὴν] καὶ αὐτὴν A. καὶ αὐ-

τὴν Trinc.

^m μόναις] μόναις A. Gesn. marg.

ⁿ μεταβολὴ] μεταβαλεῖν Gesn.
 marg. Dedi μεταβολὴν cum Platone.

^o ἰάσιμοι] ἰάσιμον B. ἰάσιμα Tr.

^p δόξαι] δόξει A. Trinc.

^q οἷσι δὲ ὄντως ἐπικεκλωσμένοι] οἷς
 ἦν δεόντος (δεόντως B. Trinc.) ἐπι-
 κεκλωμένη A. B. ἐπικεκλωμένοι Tr.

^r διανέμοντες] διανέμοντα B.

^s ἂν εἴη πολλάκις] εἴη πολλάκις ἂν
 A. ἂν εἰ. π. ἂν Trinc.

^t ἄξιοι] ἄξιου A. ἄξιον Trinc.

^v γίγνοιτ' ἂν] γίγνοιτ' Trinc.

105 ^a Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς Δίωνα Ἐπιστολῆς.

Ἐνθυμοῦ δὲ καὶ ὅτι δοκεῖς τισιν ἐνδεεστέρως τοῦ προσήκοντος ^b θεραπευτικὸς εἶναι. ^c Μὴ οὖν λανθανέτω σε ὅτι ^d διὰ τοῦ ἀρέσκειν τοῖς ἀνθρώποις ^e καὶ τὸ πράττειν ἐστίν· ἢ δ' αὐθάδεια ἐρημίας ζῦνοικος. 30

106 ^a Ξενοφῶντος ἐκ τοῦ Οἰκονομικοῦ.

Ἐγὼ δὲ καὶ τοῦτο ἠγοῦμαι μέγα τεκμήριον ^b ἄρχοντος ^c ἀρετῆς εἶναι, ᾧ ἂν ἐκόντες ἔπωνται, καὶ ἐν τοῖς δεινοῖς παραμένειν ἐθέλωσιν.

107 ^a Πλάτωνος ἐκ τοῦ Πολιτικοῦ.

Ἴθι δὴ καὶ τὴν τῶν δικαστῶν ^b τῶν ὀρθῶς δικαζόντων θεασάμεθα δύναμιν. Πάνυ μὲν οὖν. Ἄρ' οὖν ἐπὶ πλεόν τι δύναται τοῦ περὶ τὰ συμβόλαια πάνθ' ὅσα κεῖται νόμιμα παρὰ νομοθέτου βασιλέως ^c παραλαβοῦσα κρίνειν, εἰς ἐκεῖνα σκοποῦσα τὰ τε δίκαια ταχθέντ' εἶναι καὶ ἀδίκᾶ, τὴν αὐ-
40 τῆς ἰδίαν ἀρετὴν παρεχομένη, τοῦ ^d μήθ' ὑπὸ τινων δάραν, μήθ' ὑπὸ φόβων, μήτ' οἰκτων, μήθ' ὑπὸ τινος ἄλλης ἐχθρας ^e μήτε φιλίας ἠττηθεῖσα παρὰ τὴν τοῦ νομοθέτου τάξιν ἐθέλειν ^f ἂν τὰ ἀλλήλων ἐγκλήματα διαιρεῖν; Οὐκ· ἀλλὰ σχεδὸν ὅσον εἰρηκας, ταύτης ἐστὶ τῆς δυνάμεως ἔργον.

108 ^a Ξενοφῶντος ἐν τῷ ὀγδόῳ τῆς Κύρου παιδείας.

^b Πολλάκις μὲν δὴ, ^c ᾧ ἄνδρες, καὶ ἄλλοτε ^d κατενόησα,

105.

^a Sic A. Scil. p. 321. B. Deest lemma Trinc.

^b θεραπευτικὸς] θεραπευτικῶς A.

^c μή] καὶ μὴ A. B.

^d διὰ τοῦ] διὰ τὸ A. B.

^e καὶ] μὴ καὶ A.

106.

^a Sic A. Scil. IV. 19. Simpl.

Ξενοφῶντος Tr. ^{οντος}

^b ἄρχοντος] ἄρχεται A.

^c ἀρετῆς] ἀρετῆν Trinc.

107.

^a Sic A. Scil. p. 305. B. Simpl.

Πλάτωνος Trinc.

^b τῶν] τὴν τῶν B.

^c παραλαβοῦσα] παραλαμβοῦσα

Trinc.

^d μήτ'—μήθ'] μηθὲς bis A.

^e μήτε] μηδὲ A. B.

^f ἂν τὰ] ἀντὶ A. ἀντ' Trinc.

108.

^a Sic A. Scil. VIII. 1, 1. Simpl.

Ξενοφῶντος Trinc.

^b Πολλάκις] πολλοὺς A. B.

^c ᾧ ἄνδρες] ᾧδε Trinc.

^d κατενόησα] κατενόησαν B.

ὅτι ἄρχων ἀγαθὸς οὐδὲν διαφέρει πατρὸς ἀγαθοῦ. Οἱ τε γὰρ πατέρες προνοοῦσι τῶν παιδῶν, ὅπως μήποτε αὐτοὺς 50 τὰγαθὰ ἐπιλείψῃ. ^eΚυρός τε μοι δοκεῖ νῦν συμβουλευεῖν ἡμῖν ἀφ' ὧν ἂν μάλιστα εὐδαιμονοῦντες διατελοίμεν.

109 ^a Ξενοφῶντος ἐκ τοῦ Ἰέρωνος.

Ἐπιμέλειαί γε ^b μέντοι μοι δοκοῦσιν αἱ μὲν πάνυ πρὸς ἔχθραν ἄγειν, αἱ δὲ πάνυ διὰ χαρίτων εἶναι. Τὸ μὲν γὰρ διδάσκειν τε ^c ἄ ἐστι βέλτιστα, καὶ τὸν κάλλιστα ταῦτα ^e ἐξεργαζόμενον ἐπαινεῖν καὶ τιμᾶν, αὕτη μὲν ἡ ἐπιμέλεια διὰ χαρίτων γίγνεται· τὸ δὲ ^d τὸν ἐνδεῶς τι ποιοῦντα λοιδορεῖν τε καὶ ἀναγκάζειν καὶ ζημιοῦν καὶ κολάζειν, 321 ταῦτα δ' ἀνάγκη δι' ἀπεχθείας μᾶλλον γίνεσθαι. ^e Ἐγὼ οὖν φημι ἀνδρὶ ἄρχοντι τὸ μὲν ἀνάγκης δεόμενον ἄλλοις ^f προστακτέον εἶναι κολάζειν, τὸ δὲ τὰ ἄλλα ἀποδιδόναι δι' ἑαυτοῦ ποιητέον. Ὡς δὲ ταῦτα καλῶς ἔχει μαρτυρεῖ τὰ γιγνόμενα. Καὶ γὰρ ὅτ' ἂν χοροὺς βουλώμεθα ἡμῖν ἀγωνίζεσθαι, ἄλλα μὲν ὁ ἄρχων ^g προτίθῃσιν, ἀθροίζειν δὲ αὐτοὺς ^h προστέτακται χορηγοῖς, καὶ ἄλλοις διδάσκειν, καὶ ἀνάγκη 10 πρὸς τὴν ἀνάγκην προστιθέσθαι τοῖς ἐνδεῶς τι ποιοῦσιν. Οὐκ οὖν εὐθὺς ἐν τούτοις ⁱ τὰ μὲν ^k ἐπιχάρिता διὰ τοῦ ἀρχοντος ἐγένετο, τὰ δὲ ἀντίτυπα δι' ^l ἄλλων; Τί οὖν καλύει καὶ τᾶλλα τὰ πολιτικὰ οὕτω περαίνεσθαι; [^m Διήρηται μὲν γὰρ ἅπασαι αἱ

^c κύρος] κύριος Trinc.

109.

^a Sic A. Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῶν Ἰέρωνος. Trinc. Scil. c. 9.

^b μὲν] μέντοι A. B.

^c ἐξεργαζόμενον] ἐργαζόμενον A. B.

Mox καὶ om. Trinc.

^d τὸν — ποιοῦντα] τῶν — ποιοῦντων A. B.

^e ἐγὼ οὖν] ἐγωγε οὖν A. B.

^f προστακτέον] προστατέον Trinc.

Mox τὰ om. Trinc.

^g προτίθῃσιν] προστίθῃσιν A.

^h προστέτακται] προτέτακται A. Trinc.

ⁱ τὰ μὲν ἐπιχάρिता] τὸ μὲν ἐπιχάρια A. m. s. Gesn. marg. B.

^k τὰ m. sec. A.

^l ἄλλων] ἄλλου A. Sequentia usque ad fin. om. A. B.

^m διήρηται usque ad χοροῖς om. Trinc.

πόλεις, αἱ μὲν κατὰ φυλάς, αἱ δὲ κατὰ μοίρας, αἱ δὲ κατὰ λόχους, καὶ ἄρχοντες ἐφ' ἑκάστῳ μέρει ἐφειστήκασιν οὐκ οὖν εἴ τις καὶ τούτοις ὥσπερ τοῖς χοροῖς] καὶ ἄλλα προτεθείη εὐταξίας, εὐοπλίας, ἰππικῆς, καὶ ἀλκῆς ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ δικαιοσύνης ἐν τοῖς ^π συμβόλοις, εἰκὸς καὶ ταῦτα ²⁰ πάντα διὰ φιλονεικίας ^ο εὐτόνως ἀσκειῖσθαι; ^ρ Καὶ ἢ Δία, ὁρμῶντό γ' ἂν θᾶσσον ὅπου δεοὶ τιμῆς ὀρεγόμενοι, καὶ χρήματα θᾶσσον ἂν εἰσφέροιντο, ὅποτε τούτου καιρὸς εἴη, καὶ τὸ ^q πάντων γε χρησιμώτατον, ἥκιστα δὲ εἰθισμένον διὰ φιλονεικίας πράσσεσθαι, ἢ γεωργία καὶ αὕτη ἂν πολὺ ἐπιδοίη, εἴ τις ἄλλα ^τ προτεθείη [^ς κατ' ἀγροὺς ἢ κατὰ κώμας] τοῖς ^ι μάλιστα τὴν γῆν ἐξεργαζομένοις, καὶ τοῖς εἰς τοῦτο τῶν πολιτῶν ἐρρωμένως τρεπομένοις πολλὰ ἂν ἀγαθὰ πε- ³⁰ ραίνοιτο· καὶ γὰρ πρόσοδοι αὐξάνειν ἂν, καὶ ἡ σωφροσύνη πολὺ μᾶλλον σὺν τῇ ἀσχολίᾳ συμπαραομαρτοῖ, καὶ μὴν κακουργαίαι γε ἦσσαν τοῖς ἐνεργοῖς ἐμφύονται. [^υ Εἰ δὲ καὶ ἐμπορία ὠφελεῖ τι πόλιν, τιμώμενος ἂν ὁ πλείστα τοῦτο ποίων καὶ ἐμπόρους ἂν πλείους ἀγείροι· εἰ δὲ φανερόν γένοιτο, ὅτι καὶ ὁ πρόσοδόν τινα ἄλυπον ἐξευρίσκων τῇ πόλει τιμήσεται, οὐδ' αὕτη ἂν ἡ σκέψις ἀργοῖτο.] ^ω Ὡς δὲ συνελόντι εἰπεῖν, εἰ καὶ κατὰ πάντων ἐμφανὲς εἴη, ὅτι ἀγαθὸν τις εἰσηγούμενος οὐκ ἀτίμητος ἔσται, πολλοὺς ἂν ⁴⁰ καὶ τοῦτο ἐξορμήσειεν ἔργον ποιεῖσθαι τὸ σκοπεῖσθαι τὸ ἀγαθόν. Καὶ ὅτ' ἂν πολλοῖς περὶ τῶν ὠφελίμων ^χ μέλη, ἀνάγκη εὐρίσκεσθαι μᾶλλον καὶ ^υ ἐπιτελεῖσθαι.

^π συμβόλοις] συμβολαίοις Gesn. N. Trinc.
marg.

^ο εὐτόνως] ἐντόνως Trinc.

^ρ καὶ ἢ Δία] καὶ ναὶ μὰ Δία Gesn. marg.

^q πάντων] πάντων γε Trinc.

^τ προτεθείη] προστιθείη N.

^ς κατ' ἀγροὺς ἢ κατὰ κώμας om.

^ι μάλιστα] κάλλιστα Gesn. marg.

^υ εἰ δὲ καὶ—ἀργοῖτο om. N. Tr.

^ω ὡς καὶ σ.] ὡς δὲ σ. Trinc.

^χ μέλη] μέλλη N. Trinc.

^υ ἐπιτελεῖσθαι] ἐπιμελεῖσθαι Gesn.

marg.

110 ^a Λυσίου.

Εἰ μὲν οἶόντ' ἦν ἐκ τῶν προτέρων λόγων τὰ δίκαια ^b γιγνώσκειν, οὐδὲν ἂν ἔδει τοὺς φεύγοντας ἀπολογεῖσθαι, ἀλλ' ^c ἀκριτὶ ἀποθνήσκειν· ἐπεὶ δὲ τὰ ψευδῆ λέγειν δυνατόν ἐστι τοῖς κατηγοροῦσι, δίκαιον ἀμφοτέρων τῶν ἀντιδίκων ἀκούσαντας, τῆνικαῦτα τὴν περὶ τοῦ δικαίου ψῆφον φέρειν.

111 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Προσῆκει δ' ἡμῖν περὶ φυγῆς δικάζουσι μὴ παρανομεῖν, ἀλλ' εὐσεβεῖν· μηδὲ θορύβῳ τὰ πράγματα κρίνειν, ἀλλὰ σιωπῇ τὰ δίκαια ^b γιγνώσκειν.

112 ^a Πυθαγόρου.

Οἱ μὴ κολάζοντες τοὺς κακοὺς βούλονται ἀδικεῖσθαι τοὺς ἀγαθοὺς.

ΟΤΙ ΚΑΛΛΙΣΤΟΝ Η ΜΟΝΑΡΧΙΑ. ΜΖ.

322

1 ^a Ὁμήρου.

Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη, εἷς κοίρανος ἔστω, εἷς βασιλεύς.

2 ^a Ταῦ αὐτῶν.

^b Θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέων βασιλῆων· τιμὴ δ' ἐκ Διός ἐστι, φιλεῖ δὲ ἐ μητίετα Ζεὺς.

3 ^a Εὐριπίδου Φοινίσσαις.

Ἐγὼ γὰρ οὐδὲν, μῆτερ, ἀποκρύψας ἐρῶ, ἄστρων ἂν ἔλθοιμι αἰθέρος πρὸς ἀντολὰς,

10

110.

^a Sic A. Trinc. Fr. p. 37.

^b γινώσκειν] γιγνώσκειν A.

^c ἀκριτὶ] ἀκρατὶ A.

111.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b γινώσκειν] γιγνώσκειν A.

112.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

1.

^a Sic A. Trinc. Scil. II. B. 204.

2.

^a Sic A. Scil. II. B. 196. Deest lemma Trinc.

^b Θυμὸς γὰρ] Θυμὸς δὲ A. B. Deest particula Trinc.

3.

^a Sic A. Scil. v. 506. Simpl. Εὐριπίδου Trinc.

καὶ γῆς ἐνεργε, δυνατὸς ὦν δράσαι τάδε,
τὴν θεῶν μεγίστην ὥστ' ἔχειν τυραννίδα.

4 ^a Τοῦ αὐτοῦ Φοινίσσαις.

Εἴπερ γὰρ ἀδικεῖν χρῆ, τυραννίδος πέρι
κάλλιστον ἀδικεῖν, τᾶλλα δ' εὐσεβεῖν χρεῶν.

5 ^a Τοῦ αὐτοῦ Ἀρχελάω.

^b Τυραννίδ', ἡ θεῶν δευτέρα νομιζέται·
τὸ μὴ θανεῖν γὰρ οὐκ ἔχει, ^c τὰ δ' ἄλλ' ἔχει.

6 ^a Τοῦ αὐτοῦ Αἰγεῖ.

Ἄνδρὸς δ' ὑπ' ἐσθλοῦ καὶ τυραννεῖσθαι ^b καλόν.

7 ^a Ἡσίοδος ἐν Θεογονίᾳ.

Ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες· ὁ δ' ὄλβιος, ὄντινα μῦσαι
^b φιλῶνται· γλυκερὴ οἱ ἀπὸ στόματος ρέει αὐδῆ.

8 ^a Πλάτωνος ἐκ τοῦ Κλειτοφῶντος.

^b [Ὅστις τῇ ψυχῇ μὴ ἐπίσταται χρῆσθαι, τῷ τοιούτῳ ²⁰
ἄμεινον δούλῳ ἢ ἐλευθέρῳ διάγειν τὸν βίον.] Ἔστιν ἄρα κα-
θάπερ πλοίου παραδόντι τὰ πηδάλια τῆς διανοίας ἄλλῳ
τῷ μαθόντι τὴν ^c τῶν ἀνθρώπων κυβερνητικὴν, ἣν δὴ σὺ ^d πο-
λιτικὴν, ὧ Σώκρατες, ἐπονομάζεις πολλάκις, τὴν αὐτὴν δὲ
ταύτην δικαστικὴν τε καὶ δικαιοσύνην, ὡς ἔστι, λέγων.

4
^a Sic A. Scil. v. 527. Deest
lemma Trinc.

5
^a Sic A. Scil. fr. 9. Deest lo-
cus Trinc.

^b τυραννὶς εἶναι θεῶν βίος] τυραν-
νίδ' ἢ θεῶν β. Sic A. Videatur an-
notatio nostra in Schol. Hesiod.
Theogon. 126. Deest fragmen-
tum Trinc.

^c τᾶλλα δ' ἔχει] τὰ δ' ἄλλ' ἔχει
emendavit Grotius.

6
^a Sic A. Scil. fr. 6. Deest

lemma Trinc. ²⁵
^b καλόν] καλὸν A. δ' om. Tr. A.

7
^a Sic A. Scil. v. 96. Simpl. Ἡ-
σίοδου Trinc.

^b φιλῶνται] φιλεῦνται B.

8
^a Sic A. Scil. p. 408. A.
Simpl. Πλάτωνος Trinc.

^b ὅστις usque ad βίον om. A. B.
Trinc.

^c τῶν ἀνθρώπων] om. A. Trinc.

^d πολιτικὴν ὧ Σώκρατες] ὧ Σώκρα-
τες πολιτικὴν B.

9 Ἰσοκράτους Νικόκλης ἢ Κύπριοι.

Αἱ μὲν τοίνυν ὀλιγαρχίαι καὶ δημοκρατίαι τὰς ἰσότητας τοῖς μετέχουσι τῶν πολιτειῶν ζητοῦσι, καὶ τοῦτο εὐδοκίμει³⁰ ^b παρ' αὐταῖς, ἐὰν ἕτερος ἑτέρου μηδὲν δύνηται πλέον ἔχειν, ὃ τοῖς πονηροῖς συμφέρον ἐστίν. Αἱ δὲ μοναρχίαι πλεῖστον μὲν νέμουσι τῷ βελτίστῳ, ^c δευτέρον δὲ ^d τῷ μετ' ἐκεῖνον, τρίτον δὲ καὶ τετάρτον καὶ τοῖς ἄλλοις κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον. Καὶ ταῦτ' εἰ μὴ πανταχοῦ καθέστηκεν, ἀλλὰ τό γε βούλημα τῆς πολιτείας τοιοῦτόν ἐστι.

10 Ἐν τῷ αὐτῷ.

Καὶ μὴν εἰ δεῖ διορᾶν καὶ τὰς φύσεις τῶν ἀνθρώπων καὶ τὰς πράξεις, ἅπαντες ἂν τὰς τυραννίδας μᾶλλον ὁμολογή-⁴⁰ σαιεν. Καίτοι τίς οὐκ ἂν εὐξαιτο τῶν εὖ φρονούντων τοιαύτης πολιτείας μετέχειν, ἐν ἣ μὴ διαλήσει χρηστὸς ὢν, μᾶλλον ἢ φέρεσθαι ^b μετὰ τοῦ πλήθους μὴ γιγνωσκόμενος ὁποῖός τις ἐστίν;

11 Ἐν τῷ αὐτῷ.

Ἀλλὰ μὴν καὶ πραυτέραν τοσοῦτῳ ^b δικαίως ἂν ^c αὐτὴν ^d εἶναι κρίναιμεν, ὅσῳ περ ῥᾶθόν ἐστίν ἐνὸς ἀνδρὸς γνώμη προσέχειν τὸν νοῦν μᾶλλον, ἢ πολλαῖς καὶ παντοδαπαῖς διανοίαις ζητεῖν ἀρέσκειν.

12 Ἐν τῷ αὐτῷ.

Οἱ μὲν τοίνυν κατ' ἐνιαυτὸν εἰς τὰς ἀρχὰς εἰσιόντες πρό-⁵⁰ τερον ἰδιῶται γίγνονται πρὶν αἰσθῆσθαι τι τῶν τῆς πόλεως,

^a Sic A. Scil. p. 29. Simpl.

Ἰσοκράτους Trinc.

^b παρ' αὐταῖς, ἐὰν μηδὲν ἕτερος ἑτέρου] παρὰ ταῖς ἐὰν ἕτερος ἑτέρου μηδὲν A.

^c δευτέρῳ—τρίτῳ—τετάρτῳ] δευτέρον—τρίτον—τετάρτον—B. Gesn. marg.

^d τὸ] τῷ A. B. Mox ἐκεῖνον Trinc.

^a Sic A. Hoc lemma repetitur

ibid. ante nn. 11—18.

^b μετὰ τοῦ] κατὰ τοῦ Trinc.

11.

^b δικαίως] Al. additur καὶ δικαιοτέραν. Gesn. marg. et sic B.

^c αὐτὴν] αὐτῷ A.

^d εἶναι κρίναιμεν] κρίνομεν B.

καὶ λαβεῖν ἐμπειρίαν αὐτῶν· οἱ δ' αἰεὶ τοῖς αὐτοῖς ἐπιστα-
ταῦντες, ἦν καὶ τὴν φύσιν καταδεεστέραν ἔχουσιν, ^b ἀλλὰ
ταῖς ἐμπειρίαις πολὺ τῶν ἄλλων προέχουσιν.

13 . . . Τοῦ αὐτοῦ.
Ἐπειθ' οἱ μὲν πολλῶν καταμελοῦσιν εἰς ἀλλήλους ἀπο-
βλέποντες, οἱ δ' οὐδενὸς ὀλιγαροῦσιν εἰδότες ὅτι πάντα δεῖ
δι' αὐτῶν γίνεσθαι.

14 . . . Τοῦ αὐτοῦ.
Πρὸς δὲ τούτοις, οἱ μὲν ἐν ταῖς ὀλιγαρχίαις καὶ ταῖς δη-³²³
μοκρατίαις διὰ τὰς πρὸς σφᾶς αὐτοὺς ^b φιλονεικίας λυ-
μαίνονται τοῖς κοινοῖς· οἱ δ' ἐν ταῖς μοναρχίαις ὄντες, οὐκ
ἔχοντες ὄτῳ φθονήσουσιν, ^c περὶ ἀπάντων, ὡς οἷόν τε ἐστί, τὰ
βέλτιστα πράττουσιν.

15 . . . Τοῦ αὐτοῦ.
Ἐπειθ' οἱ μὲν ὑστεροῦσι τῶν πραγμάτων· τὸν μὲν γὰρ
πλεῖστον χρόνον ἐπὶ τοῖς ἰδίοις διατρίβουσιν, ἐπειδ' ἂν δὲ
εἰς τὰ συνέδρια συνέλθωσι, πλεονάκεις ἂν τις αὐτοὺς εὔροι
διαφερομένους ἢ κοινῇ βουλευομένους· οἱ δ' οὔτε συνεδρίων ¹⁰
οὔτε χρόνων αὐτοῖς ἀποδεδειγμένων, ἀλλὰ καὶ τὰς ἡμέρας
καὶ τὰς νύκτας ἐπὶ ταῖς πράξεσιν ὄντες, οὐκ ἀπολείπονται
τῶν καιρῶν, ἀλλ' ἕκαστον ἐν τῷ θέοντι πράττουσιν.

Ἐτι δὲ οἱ μὲν ^b [πρὸς ἀλλήλους] δυσμενῶς ἔχουσι, καὶ
βούλονται ἂν καὶ ^c τοὺς πρὸ αὐτῶν ἄρχοντας, καὶ τὸν ἐφ'
^d αὐτοῖς ὡς κάκιστα διοικῆσαι τὴν πόλιν, ἢ ὡς μεγίστην
δόξαν αὐτοὶ λαμβάνωσιν· οἱ δὲ διὰ παντὸς τοῦ βίου κύ-
ριοι τῶν πραγμάτων ὄντες εἰς ^e ἀπαντὰ τὸν χρόνον καὶ τὰς
εὐνοίας ^f ἔχουσι.

12. ἢ τῶν αὐτῶν

^b ἀλλὰ ταῖς] ἀλλ' οὐν ταῖς γε B.

14.

^b φιλονεικίας] φιλοτιμίας Gesn.
marg. Supra ἐν om. Trinc.

^c περὶ] ἢ περὶ A, Trinc.

15.

^b πρὸς ἀλλήλους om. A. Trinc.

^c τὴν] τοὺς A. B. Gesn. marg.

^d αὐτοῖς] ἑαυτοῖς A. B.

^e ἀπαντα] πάντα B.

^f ἔχουσι] ὁμοίως ἔχουσι B.

16 Τοῦ αὐτοῦ.

^b Τὸ δὲ μέγιστον τοῖς γὰρ κοινοῖς οἱ μὲν ὡς ἰδίοις, οἱ δὲ ²⁰
ὡς ἀλλοτρίοις προσέχουσι τὸν νοῦν, καὶ συμβούλοις χρῶνται
περὶ αὐτῶν οἱ μὲν τῶν ἀστῶν τοῖς τολμηροτάτοις, οἱ δὲ ἐξ
ἀπάντων ἐκλεξάμενοι τοὺς φρονιμοτάτους· καὶ τιμῶσιν οἱ
μὲν τοὺς ἐν τοῖς ὄχλοις εἰπεῖν δυναμένους, ^c [οἱ δὲ τοὺς χρῆ-
σθαι τοῖς πράγμασιν ἐπισταμένους.]

17 Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐ μόνον δὲ ἐν τοῖς ἐγκυκλίοις καὶ τοῖς ^b κατὰ τὴν ἡμέραν
ἐκάστην γιγνομένοις αἱ μοναρχίαι διαφέρουσιν, ἀλλὰ καὶ
τὰς ἐν τῷ πολέμῳ πλεονεξίας ἀπάσας περιελήφασιν. Καὶ
γὰρ παρασκευάσασθαι ^c δυνάμεις, καὶ χρῆσασθαι ταύταις, ³⁰
ὥστε καὶ λαθεῖν καὶ ὀφθῆναι· καὶ τοὺς μὲν πείσαι, τοὺς δὲ
βιάσασθαι, [^d παρὰ δὲ τῶν ἐκπρίασθαι,] τοὺς δὲ ταῖς ἄλ-
λαις θεραπείαις προσαγαγέσθαι, μᾶλλον αἱ τυραννίδες τῶν
ἄλλων πολιτειῶν οἷαί τέ εἰσι· καὶ ταῦτα ἐκ τῶν ἔργων ἄν
τις οὐχ ἦττον ἢ ^e τῶν λόγων πιστεύσειεν.

18 Τοῦ αὐτοῦ.

Μὴ μόνον δὲ τὰς φύσεις αὐτὰς νομίζετε τοῦ ^b χαλεποῦς
ἢ πρᾶου εἶναι τοὺς τυράννους, ἀλλὰ καὶ τὸν τρόπον τὸν τῶν
πολιτῶν. Πολλοὶ γὰρ ἤδη διὰ τὴν κακίαν τὴν τῶν ἀρχομέ-
νων τραχύτερον ἢ κατὰ τὴν αὐτῶν γνώμην ἄρχειν ^c ἠναγκά-
σθησαν. ⁴⁰

19 ^a Δημοκρίτου.

Φύσει τὸ ἄρχειν οἰκῆϊόν τῷ κρέσσονι.

16.

^b μέγιστον] μέγιστον πάντων B.

^c οἱ δὲ—ἐπισταμένους om. A.

Trinc.

17.

^b καθ' ἡμέραν] κατὰ τὴν ἡμέραν A.

Trinc.

^c δυνάμεις] δυνάμεις B.

^d παρὰ δὲ τῶν ἐκπρίασθαι om. A.

Trinc.

^c τῷ λόγῳ] τῶν λόγων A. B.

18.

^b χαλεποῦς] χαλεποὺς A.

^c ἠναγκάσθησαν] ἄρχειν ἠναγκά-
σθησαν A. B.

19.

^a Sic A. Deest locus Trinc.

20 ^a Ἐκ τῶν Σερῖνου ἀπομνημονευμάτων.

Ὅτε Κροῖσος ἦρχε Λυδῶν, τὸν ἀδελφὸν μεθ' ^b αὐτοῦ κατέστησεν ἄρχοντα· προσελθὼν δέ τις τῶν Λυδῶν, ^c Ὁ βασιλεῦ, εἶπε, πάντων ἐπὶ γῆς καλῶν ὁ ἥλιος τοῖς ἀνθρώποις αἰτίος ἐστί, καὶ οὐδὲν ἂν εἴη ^d τῶν ἐπὶ γῆς μὴ τοῦ ἡλίου ἐπιλάμποντος· ἀλλ' εἰ θέλουσι δύο ἥλιοι γενέσθαι, κίνδυνος πάντα συμφλεχθέντα διαφθαρήναι. Οὕτως ἓνα μὲν ^e βασιλεύοντα δέχονται Λυδοὶ, καὶ σωτήρα πιστεύουσιν εἶναι· δύο δὲ ἅμα ⁵⁰ οὐκ ἂν ἀνάσχοιντο.

21 ^a Κρισπίνου κατὰ Διονυσίου.

^b Ὅτι βασιλέως μὲν καὶ τὸ βλέμμα ἀρκεῖ μόνον· καὶ ἴδη μόνον, τὸ ἀληθές βεβασιάνισται.

22 ^a Ἐκφάντου ἐκ τοῦ Περί βασιλείας.

Ἐπὶ δὲ γᾶς ἄνθρωποι ἀπρωκισμένον χρῆμα, καὶ πολὺ τᾶς ^b καθαρωτέρας φύσιος ἐλαττούμενον, καὶ πολλὰ τᾶ γᾶ βαρυνόμενον, ὡς ἀπὸ τᾶς μητρὸς ^c αὐτὸ μόγις ^d ἐπάρθαι, αἱ μὴ ^e θεομοίρη τις ἐμπνοήσις ^f ἐλέω ζωῶ συνάψεν αὐτῷ τῷ ⁵ κρείσσονι μέρει, δεικνύσα τὰν ἱεράν τῷ γεννάτορος πότοψιν, ὡς ἀδύνατον ἐκείναν θεάσασθαι. Ἐν δὲ τᾶ γᾶ καὶ ³²⁴ ^h παρ' ἀμῖν, ἀριστοφυσέστατον μὲν ἄνθρωπος, ⁱ θεϊότερον δὲ ὁ βασιλεὺς ἐν τᾶ κοινᾷ φύσει πλεονεκτῶν τῷ κρείσσονι· τὸ μὲν

20.

^a Sic fere A. ubi Σερίνου. Simpl.

Ἐκ τῶν Σερίνου Trinc.

^b αὐτοῦ] ἑαυτοῦ A.

^c Ὁ βασιλεῦ om. A.

^d τῶν om. A. B.

^e βασιλέα ἕντα] βασιλεύοντα A. B. Gesn. marg.

21.

^a Sic A. Simpl. Κρισπίνου Tr.

^b Habet A. h. l. in marg.

22.

^a Sic A. Simpl. Ἐκφάντου Trinc.

^b καθαρωτέρας] καθαρωτάτας B.

^c αὐτὸ] αὐτῷ Trinc.

^d ἐπάρθαι] ἐπαρθ, ^a A. ἐπάρθια B.

^e θεομοίρη] θεομοίρης A. B. Trinc.

^f ἐλέω] ἐλαίφ A. B. Subest aliquid corruptelæ. Mox malim αὐτό.

^g κρείσσονι] κλειστόν Trinc.

^h παραμείναι] παρὰ μείν A. παρὰ μείνα B. παρ' ἀμῶν ut infra Gesn. marg. v. XLVIII. 64.

ⁱ θεϊότερος] θεϊότερον A. B. θεϊότατος Gesn. marg. θεϊότατον infra l. l.

σκάνος τοῖς λοιποῖς ὅμοιος, οἷα γεγονῶς ἐκ ^k τᾶς αὐτᾶς ὕλας, ὑπὸ τεχνίτα δ' εἰργασμένος λάστω, ὃς ^l ἔτεχνίτευσεν αὐτὸν ἀρχετύπῳ χρώμενος ἑαυτῷ· ὡς εἶθε ἦν τᾶς ἀνθρωπίνας φύσιος δυνατὸν ^m ἀφέλεν, τὸ καὶ πειθοῦς τινος δεῦσθαι· τόδε γὰρ τᾶς ἐπιγείῳ φαυλότατος λείψανον, καθ' ἃν ^{io} ⁿ ἐπικάρον ὃν τὸ ζῶον αὐτᾶς οὐκ ἀμοιρεῖ, ^o αἱ δὲ που τις καὶ ἐν αὐτῷ θεϊότερος, ἢ κατ' ἄλλα συσταίῃ, ποτ' οὐδὲν ἂν τᾶς πειθοῦς δεῖτο.

23 ^a Πλάτωνος ἐκ τῆς πρὸς τοὺς οἰκείους Δίωνος Ἐπιστολῆς.

Λέγω γὰρ δὴ δαιτητοῦ τινα τρόπον διαλεγόμενος, ὡς δυοῖν τυραννεύσαντί τε καὶ τυραννευθέντι, ὡς ἐνὶ ἑκατέρῳ παλαιᾶν ἐμὴν ζυμβουλήν. Καὶ νῦν δὲ ὁ γ' ἐμὸς λόγος ἂν εἴη ζυμβουλος τυράννῳ παντί, φεύγειν μὲν τοῦνομά τε καὶ τοῦργον τοῦτο, εἰς βασιλείαν δὲ, εἰ δυνατόν εἴη, ^b μεταλαβεῖν. Δυνατὸν δὲ, ὡς ἔδειξεν ἔργῳ σαφὸς ἀνὴρ καὶ ἀγαθὸς Λυκοῦργος, ὃς ἰδὼν τὸ τῶν οἰκείων γένος ἐν Ἄργει καὶ Μεσσηνίᾳ ἐκ βασιλέων εἰς τυράννων δύναμιν ἀφικομένους, καὶ διαφθειραντας ^c ἑαυτοὺς τε καὶ τὴν πόλιν ἑκατέρους ἑκατέραν, δείσας περὶ τῆς αὐτοῦ πόλεως ἅμα καὶ γένους, φάρμακον ἐπήνευκε τὴν τῶν γερόντων ἀρχὴν, καὶ τὸν τῶν ἐφόρων ^d δεσμὸν, τῆς βασιλικῆς ἀρχῆς σωτήριον· ὥστε γενεὰς τσαυτάς ἤδη μετ' εὐκλείας σάζεσθαι, νόμος ἐπειδὴ κύριος ἐγένετο [^o καὶ] βασιλεὺς τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' οὐκ ἀνθρωποὶ ³⁰ τύραννοι νόμων.

^k τᾶς αὐτᾶς] τῆς αὐτῆς B. αὐτᾶς om. Trinc.

^l ἔτεχνίτευσεν αὐτὸν] ἔτεχνίτευσεν ἑαυτὸν A.

^m ἀφέμεν] ἀφέλεν Gesn. marg. ἀφελεῖν A. B.

ⁿ ἐπικήρον] ἐπικάρον A. B.

^o αἱ δὲ] αἱ δεῖ A. αἱ δὲ Trinc.

23.

^a Sic A. Scil. p. 354. A. Simpl. Πλάτωνος Trinc. Mox τε om. Trinc.

^b μεταλαβεῖν] μεταβαλεῖν B.

^c ἑαυτοὺς] αὐτοὺς A.

^d δεσμὸν] δασμὸν Gesn. marg.

^e καὶ] om. A. Trinc.

^a Ἡροδότου Ἱστορίας τρίτης Δαρείου δημηγορίας.

Ὅστανος μὲν ἐκέλευεν ^b ἐς μέσον Πέρσησι καταθεῖναι τὰ πρήγματα. Ἐμοὶ δὲ τὰ μὲν εἶπε Μεγάβυζος ἐς τὸ πλῆθος ἔχοντα δοκέει ὀρθῶς λέξαι· τὰ δὲ ἐς ὀλιγαρχίην, οὐκ ὀρθῶς. Τριῶν γὰρ προκειμένων καὶ πάντων ^c τῶν λέγω ἀρίστων ἑόντων, δήμου τε ἀρίστου, καὶ ὀλιγαρχίης, καὶ ^d μονάρχου, πολλῶ ταῦτο προέχειν λέγω· ἀνδρὸς γὰρ ἑνὸς τοῦ ἀρίστου οὐδὲν ἄμεινον ἂν φανείη· γνώμη γὰρ τοιαύτη χρώμενος ^e ἐπιτροπεύει ἂν ἀμωμήτως τοῦ πλῆθους, σιγῶτό ^f τε ^g ἂν βουλευμάτα ἐπὶ δυσμενέας ἀνδρας οὕτω μάλιστα· ἐν δὲ ὀλιγαρχίῃ, πολλοῖσιν ^h ἀρετὴν ἐπασκέουσιν ἐς τὸ κοινόν, ἔχθεα ἴδια ἰσχυρὰ φιλεῖ ἐγγίνεσθαι· ⁱ αὐτὸς γὰρ ἕκαστος βουλόμενος κορυφαῖος εἶναι γνώμησὶ τε νικᾶν, ἐς ἔχθεα μεγάλα ἀλλήλοισιν ἀπικνέονται, ἐξ ὧν στάσεις ἐγγίνονται· ἐκ δὲ τῶν ^j στασέων, φόνος· ἐκ δὲ τοῦ φόνου, ἀπέβη εἰς μοναρχίην· καὶ ἐν τούτῳ ^k διέδεξεν, ὅσω ἐστὶ τοῦτο ἀριστον. Δήμου τε αὖ ἄρχοντος, ἀδύνατον μὴ οὐ κακότητα ἐγγίνε-⁵⁰σθαι· κακότητος τοίνυν ἐγγινομένης ἐς τὰ κοινὰ, ἔχθεα μὲν οὐκ ἐγγίνεται τοῖσι ^l κακοῖσι, φιλίαι δὲ ἰσχυραί· αἱ γὰρ κακοῦντες τὰ κοινὰ ^m συγκρίψαντες ποιεῖουσι· τοῦτο δὲ τοιαῦτο γίνεται, ἐς ὃ ἂν ⁿ προστάς τις τοῦ δήμου ταῦς τοιαύτους παύσῃ· ἐκ δὲ αὐτῶν ^o θαυμάζεται. Οὗτος δὲ ὑπὸ ^p τοῦ δήμου θαυμαζόμενος ἐφάνη εἶναι μούναρχος· καὶ ἐν τούτῳ δηλαῖ

24.

^a Sic A. Scil. III. 82. Deest lemma Trinc.

^b ἐς μέσον] ἐς om. B. Mox δοκέειν Trinc.

^c τῶν λέγω] τῷ λόγῳ A. B.

^d μονάρχου] μονάρχου B.

^e ἐπιτροπεύει] ἐπιτροπεύει A.

^f ἀρετὴν] ἀρετῆς A.

^g αὐτὸς] αὐτῶν Gesn. marg.

^h στασέων] στασιῶν B.

ⁱ διέδειξεν] διέδοξεν A. B. διέδεξε Gesn. marg.

^k κακοῖσι] Al. non legitur κακοῖσι Gesn.

^l συγκρίψαντες] συγκρίψαντες A. Trinc.

^m προστάτις] προστάς τις A. Gesn. marg.

ⁿ θαυμάζεται] θαυμάζεται B.

^o τοῦ δήμου] Articulus om. A.

καὶ οὗτος, ὡς ἡ μοναρχίη κράτιστον. ^p Ἐνὶ δ' ἔπει πάντα ³²⁵
 συλλαβόντα εἰπεῖν, κόθεν ἡμῖν ἡ ἐλευθερίη ἐγένετο, καὶ τεῦ
 δόντος; κότερα παρὰ δήμου ἢ ὀλιγαρχίης ἢ μουνάρχου;
 ἔχω τοῖνον γνώμην ἡμέας ἐλευθερωθέντας διὰ ἓνα ἄνδρα τὸ
 τοιοῦτο περιστέλλειν. [^q χωρὶς τε τούτου πατρίους νόμους μὴ
 λύειν ἔχοντας εὔ· οὐ γὰρ ἄμεινον.]

25 ^a Πλάτωνος ἐκ τοῦ Πολιτικῶ.

Ἐπιμέλεια δέ γε ἀνθρωπίνης ζυμπάσης κοινωνίας οὐδεμία ¹⁰
 ἂν ^b ἐβελήσειεν ἕτερα μᾶλλον καὶ ^c πρότερα τῆς βασιλικῆς
 φάναι, καὶ κατὰ πάντων ἀνθρώπων ἀρχῆς εἶναι τέχνη. Λέ-
 γεις ὀρθῶς. Μετὰ ταῦτα ^d δέ γε, ὦ Σώκρατες, ἄρα ἐννοοῦ-
 μεν ὅτι πρὸς αὐτῶ δὴ τῶ τέλει συχνὸν ^e αὐ διημαρτάνετο;
 Τὸ ποῖον; Τόδε· ὡς ἄρα εἰ καὶ διενοήθημεν ὅτι μάλιστα
^f τῆς δίποδος ἀγέλης εἶναι τινα θρεπτικὴν τέχνην, οὐδὲν τι
 μᾶλλον ἡμᾶς ἔδει βασιλικὴν αὐτὴν εὐθὺς καὶ πολιτικὴν ὡς
 ἀποτετελεσμένην προσαγορεύειν. Τί μὴν; Πρῶτον μὲν ὁ ²⁰
^g λέγομεν τὸννομα μετασκευωρήσασθαι πρὸς τὴν ἐπιμέλειαν
 μᾶλλον προσαγαγόντας, ἢ τὴν τροφήν· ἔπειτα ταύτην τέμ-
 νειν· οὐ γὰρ σμικρὰς ^h ἂν ἔχοι τμήσεις ἔτι. Ποίας; ⁱ Ἡτε
ⁱ τὸν θεῖον ἂν ^k που ^l διελοίμεθα νομέα χωρὶς, καὶ τὸν ἀνθρώ-
 πινον ἐπιμελητήν. Ὄρθῶς. Αὐθις δέ γε τὴν ἀπονεμηθεῖσαν
 ἐπιμελητικὴν δίχα τέμνειν ἀναγκαῖον ἦν. Τίνι; Τῶ βιαίῳ
 τε καὶ ἐκουσίῳ. Τί δὴ; Καὶ ταύτη που τὸ πρότερον ἀμαρ-

^p ἐνὶ δ' ἐπὶ] ἐνὶ δ' ἔπει Gesn. marg. ἐπὶ pro ἐπὶ A. B.

^q χωρὶς usque ad ἄμεινον om. A. Trinc.

25.

^a Sic A. Scil. p. 276. B. Simpl. Πλάτωνος Trinc.

^b βελήσειεν] ἐβελήσειεν A. B.

^c πραοτέρα] πρότερα A. προτέρα Trinc. Mutavi accentum v. ἕτερα cum ms. Clark. e quo in seq. l.

τέχνην.

^d δέ γε] γε om. A.

^e αὐ] αὐθις A. B.

^f τῆς δίποδος] τοῦ δίποδος Trinc.

^g ἐλέγομεν] λέγομεν A. Trinc.

^h ἂν ἔχοι] ἀνέχει Trinc.

ⁱ τὸ θ.] τὸν θ. A. B.

^k που] που τε B.

^l διελοίμεθα] διελοίμεθα A. Tr. Mox τῶν ἀνθρωπίνων Trinc.

τάνοντες, εὐηθέστερα τοῦ δέοντος εἰς ^m ταυτὸν βασιλεία καὶ ³⁰
 τύραννον ξυνεθεμεν, ἀνομοιοτάτους ὄντας, αὐτούς τε καὶ τὸν
 τῆς ἀρχῆς ἑκατέρου τρόπον. Ἀληθῆ.

ΥΠΟΘΗΚΑΙ ΠΕΡΙ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ. ΜΗ.

1 ^a Εὐριπίδου Πλεισθένει.

Δῆμῳ δὲ μήτε πᾶν ἀναρτήσης κράτος,
 μήτ' αὖ κακώσης πλοῦτον ἔντιμον τιθεῖς,
 μὴ δ' ἄνδρα δῆμῳ πιστὸν ἐκβάλῃς ποτέ, 40
 μὴ δ' αὖξῃ καιροῦ μείζον, οὐ γὰρ ἀσφαλές,
 μὴ σοὶ τύραννος λαμπρὸς ἐξ αὐτοῦ φανῆ.
^b κώλυε δ' ἄνδρα παρὰ δίκην τιμώμενον
 πόλει γὰρ εὐτυχοῦντες οἱ κακοὶ νόσος.

2 ^a Εὐριπίδου.

Ἄλλ' οὐ πρέπει τύραννον, ὡς ἐγὼ φρονῶ,
 οὐδ' ἄνδρα χρηστὸν νεῖκος αἵρεσθαι κακοῖς·
 τιμὴ γὰρ αὐτῇ τοῖσιν ἀσθενεστέροις.

3 ^a Εὐριπίδου Ἀντιόπης.

Ὁ δ' ἡσυχὸς φίλοισί τ' ἀσφαλὲς φίλος,
 πόλει τ' ἄριστος· μὴ τὰ κινδυνεύματα 50
 αἰνεῖτ'· ἐγὼ γὰρ οὔτε ^b ναυτίλον φιλῶ
 τολμᾶντα λίαν, οὔτε προστάτην χθονός.

4 ^a Εὐριπίδου Ἀντιγόνης.

Δεῖ τοῖσι πολλοῖς τὸν τύραννον ἀνδάνειν.

^m ταυτὸν] τὸν αὐτὸν A. B.

lemma Trinc.

1. ^a Sic A. Scil. fr. 1. Simpl. Εὐριπίδης Trinc.

3. ^a Sic A. Scil. fr. 11. Deest lemma Trinc. φίλοισιν A.

^b κώλυε] κώλυε non male con-
 jecit Wakefieldus. Vide supra
 XLV. 8.

^b ναυτίλον] ναυτίλων Trinc.

2. ^a Sic A. fr. inc. 43. Deest

4. ^a Sic A. Scil. fr. 3. Deest
 lemma Trinc.

5 ^a Εὐριπίδου.

Σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνουσία.

6 ^a Σοφοκλῆς Οἰδιπόδι.

Ὡς εἶπερ ἄρξεις τῆσδε γῆς, ὥσπερ κρατεῖς,
σὺν ἀνδράσιν κάλλιον, ἢ κενῆς κρατεῖν.
ὡς οὐδὲν ἔστιν οὔτε πύργος οὔτε ναῦς
ἔρημος ἀνδρῶν μὴ ξυνοικούντων ^b πόλιν.

7 ^a Μενάνδρου.

Καλόν γε βασιλεὺς τῇ μὲν ^b ἀνδρεία κρατῶν,
τὰ δὲ τοῦ βίου δίκαια διατηρῶν κρίσει.

326

8 ^a Ὀμήρου.

Οὐ χρὴ πάννυχιον εὔδειν βουλευφόρον ἄνδρα,
ᾧ λαοὶ τ' ἐπιτετράφεται, καὶ τόσσα μέμηλε.

9 ^a Ὀμήρου.

Βουλὴν μὲν πρῶτον μεγαθύμων ἴζε γερόντων.
λαῶν, οἷσιν ἀνασθεν, πατὴρ δ' ὡς ἥπιος ἦεν.
οὔτε τινα ῥέξας † κακὸν ἔξετον, οὔτε τι εἰπῶν
ἐν δήμῳ, ^b ἥτ' ἔστι δίκη θεῶν βασιλῆων.

10 ^a Ἡσιόδου.

Τοῦνεκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, ^b οὔνεκα λαοῖς
βλαπτομένοις ἀγορήφι μετὰ τροπα ἔργα ^c τελεῦσι,
ρήϊδίως μαλακοῖσι ^d παραιφάμενοι ἐπέεσσι.

10

5.

^a Sic A. fr. inc. 44. Deest lemma Trinc.

6.

^a Sic A. Scil. Tyr. 54. Simpl. Σοφοκλ. Trinc.

^b πόλιν] ἔσω A. ex em. ἔσω πόλιν B.

7.

^a Sic A. Trinc. Cleric. p. 222.

^b ἀνδρεία] ἀνδρία A.

8.

^a Sic A. Trinc. Scil. Il. B. 24.

9.

^a Sic A. Scil. Il. B. 53. Deest lemma Trinc. Seqq. sunt Od. B. 234. Δ. 690.

^b ἥτ'] εἴτ' A.

10.

^a Sic B. Scil. Theog. 88. Coherent hæc cum præcedentibus A. Trinc.

^b οὔνεκα ἄλλοις] οὔνεκ' ἄλλοις A. Trinc. οὔνεκα λαοῖς B.

^c τελεῦσι] τελεῦσαι A.

^d παραιφάμενοι] παραιφάμενος A.

11 ^a Θεοκρίτου.

Τὰ ^b δ' ἄλλα δ' ἀνὴρ τις ἐλευθέρω ^c οἷος ἄριστος,
 εὐγνώμων, φιλόμουσος, ἐρωτικός, εἰς ἄκρον ἀδύς,
 εἰδώς τὸν φιλέοντα, τὸν οὐ φιλέοντ' ἔτι μᾶλλον,
 πολλοῖς πολλὰ διδούς, αἰτεῦμένος οὐκ ἀνανεύων,
^d οἷον χρῆ ^e βασιλῆ· αἰτεῖν δὲ χρῆ οὐκ ἐπὶ παντί.

20

12 ^a Ἡσιόδου Θεογονίας.

Καλλιόπη τ' εἶδει προφερεστάτη ἐστὶν ἀπασέων
^b ἢ μὲν γὰρ βασιλεύσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὅπηδεῖ.
 ὄντινα τιμήσουσι Δίος κούραι μεγάλοιο,
^c γινόμενόν τε ἴδωσι διοτρεφέων βασιλῆων,
 τῷ μὲν ἐπὶ γλώσση γλυκερὴν ^d προχέουσιν αἰοιδὴν,
 τοῦ δ' ^e ἔπη ἐκ στόματος ῥεῖ μέλιχα· οἱ δὲ νυ λαοὶ
 πάντες ἐς αὐτὸν ὀρῶσι διακρίνοντα θέμιστας
 ἰθείησι δίκησιν· ὁ δ' ἀσφαλῆως ἀγορεύων,
 αἰψά τε καὶ μέγα νεῖκος ἐπισταμένως κατέπαυσε.

30

13 ^a Δημοκρίτου.

Φόβος ^b κολακίην μὲν ἐργάζεται, εὐνοίαν δὲ οὐκ ἔχει.

14 ^a Μουσωνίου.

Οὐ πολὺν διάγουσι χρόνον οἱ πρὸς τοὺς ὑπηκόους ὑπὲρ ὧν
 ἂν πράττωσι μὴ τὸ “ καθήκει μοι ” λέγειν μεμελετηκότες,
 ἀλλὰ τὸ “ ἔξεστί μοι.”

11.

^a Sic A. Tr. Scil. v. XIV. 60.^b ἄλλα δ'] ἄλλ' Voss. τᾶλλα δ'
 ἀνὴρ ποῖός τις; B:^c οἷος] ὅστις B. m. sec.^d οἷον] οἷα B.^e βασιλῆα] βασιλέα Voss. Tr.

12.

^a Sic A. Ἡσιόδου Θεογονίου Trinc.
 Scil. v. 79. Sub εἶδει latere vide-
 tur ἢ δὴ, quæ lectio est Macrobii
 Somn. Scip. II. 3.^b ἢ μὲν γὰρ] ἢ γὰρ A. Trinc. ἢ

γὰρ καὶ B.

^c γινόμενόν τε ἴδωσι] γινόμενόν τ'
 ἐσίδωσι B.^d προχέουσιν] χέουσιν primo de-
 inde χείουσιν A. χείουσιν B.^e ἔπη] ἔπε' B.

13.

^a Sic A. Trinc.^b κολακίην] κολακείην A. Voss.
 Leviter mutavi.

14.

^a Sic A. Trinc.

15 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Μὴ θέλε ἐπιτάσσειν τὰ καθήκοντα τοῖς συγγιγνώσκουσί σοι τὰ μὴ καθήκοντα πράττοντι.

16 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Πειρατέον καταπληκτικὸν μᾶλλον τοῖς ὑπηκόοις, ἢ φοβερὸν θεωρεῖσθαι· τῷ μὲν γὰρ σεμνότης, τῷ δὲ ἀπήνεια παρακολουθεῖ.

17 ^a Ἀναξιλίου.

Ἀναξίλαος ὁ ^b Ῥηγίου τύραννος ἐρωτηθεὶς, τί τῆς τυραννίδος ^c μακαριώτερον, ἔφη, Τὸ μηδέποτε εὐεργετοῦντα νικηθῆναι.

18 ^a Ξενοφῶντος.

Ξενοφῶν ὁ Σωκρατικὸς φιλόσοφος ἔφη, Τῷ βασιλεῖ κάλλιον εἶναι τὸ τῶν χαρίτων ἀπολιπεῖν, ἢ τροπαίων πλήθος. 50

19 ^a Ἡροδότου ἱστορίας γ.

Ἔινθα γὰρ σοφίης ^b δέει βίης ἔργον οὐδέν.

20 ^a Πυθαγόρου.

Θέλε μᾶλλον τοὺς συνόντας σοι αἰδεῖσθαι σε, ἢ φοβεῖσθαι· αἰδοῖ μὲν γὰρ πρόσεστι σέβας, φόβω δὲ μῖσος.

21 ^a Φιλίππου.

Φίλιππος ὁ βασιλεὺς ἔλεγε, δεῖν τὸν βασιλέα μνημονεύειν ὅτι ἄνθρωπος ὢν ἐξουσίαν εἴληφεν ἰσότηρον· ἵνα προαιρῆται καλὰ μὲν καὶ θεῖα, ^b φωνῇ δὲ ἀνθρωπίνῃ χρῆται.

15.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

16.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

17.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b Ῥηγίου om. A. Voss. Tr. Ultima sic habent A. (loco altero post p. 45.) B. Τί μακαριστότερον τῆς τυραννίδος, ἔφη, Τὸ εὖ πάσχοντα δύνασθαι ὑπερβάλλεσθαι. (ὑπερβαλέσθαι B.)

^c μακαριώτατον Trinc.

18.

Sic A. Deest lemma Trinc.

VOL. II.

19.

^a Sic A. Scil. III. 127. Deest locus Trinc.

^b δέη] δέοι A. B.

20.

^a Sic A. Trinc.

21.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b φωνῇ] Bona fide reddidit Gesnerus, sermone autem humano utatur: atqui γνώμη legendum erat. WYTTENBACH. Plutarch. II. p. 105. A.

X

22 ^a Πλάτωνος ἐκ τοῦ Πολιτικοῦ.

Τόδε δὴ κατανοητέον ἰδόντι ^b ξυναπάσας τὰς εἰρημένας ἐπι-327
στήμας, ὅτι πολιτικὴ ^c γε αὐτῶν οὐδεμία ^d ἀνεφάνη· τὴν γὰρ
ὄντως [^e οὔσαν] βασιλικὴν οὐκ αὐτὴν δεῖ πράττειν, ἀλλὰ
ἄρχειν τῶν δυναμένων πράττειν, γιγνώσκουσαν τὴν ἀρχὴν
τε καὶ ὀρμὴν τῶν μεγίστων ἐν ταῖς πόλεσιν, εὐκαιρίας
τε περὶ καὶ ἀκαιρίας· τὰς δ' ἄλλας τὰ προσταχθέντα
δρᾶν. Ὁρθῶς.

23 ^a Θεοβούλου.

Φεύγε μὲν τὸν φθόνον τῶν πολλῶν, φυλάσσου δὲ τὰς ἐπι-10
βουλάς τῶν μισούντων.

24 ^a Χείλωνος.

Μετὰ τῆς ἰσχύος τὴν πραότητα σῶζε· ἵνα μὴ φοβερός,
ἀλλ' αἰδοῦς ἄξιος φαίνη τοῖς ἐντυγχάνουσιν.

25 ^a Ἰσαίου.

Χρὴ τοὺς νόμους μὲν τίθεσθαι σφοδρῶς, ^b πραοτέρως δὲ κο-
λάζειν ἢ ὡς ἐκείνοι κελεύουσι.

26 ^a Σωκράτης.

Σωκράτης ἔλεγεν ἀμείνονα βασιλέα εἶναι τὸν ἑαυτοῦ ^b πα-
θῶν ἄρχειν δυνάμενον.

27 ^a Δημητρίου.

Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς Πτολεμαίῳ τῷ βασιλεῖ παρήνει τὰ
περὶ βασιλείας καὶ ἡγεμονίας βιβλία ^b κτᾶσθαι καὶ ἀνα-20

22. SCIL. P. 305. C. DEEST

^a Sic A. Scil. p. 305. C. Deest
locus Trinc.

^b ξυμπάσας] ξυναπάσας B. εἰρημέ-
νας om. A. B.

^c τις] γε A. B.

^d ἐφάνη] ἀνεφάνη A. B.

^e οὔσαν om. A. B.

23.

^a Sic A. Trinc.

24.

^a Sic A. Φίλωνος Trinc. Gesn.

25.

^a Sic A. Trinc.

^b πραοτέρως] πραοτέρως A. Trinc.

26.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b παθῶν ἄρχειν δυνάμενον] δυνάμε-
νος ἄρχειν τῶν παθῶν A.

27.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b κτᾶσθαι] κτῆσθαι Trinc.

γιγνώσκειν· ἀ γὰρ οἱ φίλοι τοῖς βασιλεῦσιν οὐ θαρροῦσι παραινέειν, ταῦτα ἐν τοῖς βιβλίοις γέγραπται.

28. ^a Ἰσοκράτους.

Φίλους κτῶ μὴ πάντας τοὺς βουλομένους, ἀλλὰ τοὺς τῆς σῆς φύσεως ἀξίους ὄντας, μηδὲ μεθ' ὧν ἥδιστα συνδιατρίψεις, ἀλλὰ μεθ' ὧν ἄριστα τὴν πόλιν διοικήσεις.

29. ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Τοιούτους ἐπίστη τοῖς πράγμασι τοῖς μὴ διὰ σοῦ γιγνομένοις, ὡς αὐτὸς τὰς αἰτίας ἔξων ὧν ἂν ^b ἐκείνοι πράξωσι. 30

30. Τοῦ αὐτοῦ.

Πιστοὺς ἡγοῦ μὴ τοὺς ἅπαν ὅτι ἂν ποιῆς ἢ λέγῃς ἐπαινοῦντας, ἀλλὰ τοὺς τοῖς ἀμαρτανομένοις ἐπιτιμῶντας.

31. Τοῦ αὐτοῦ.

Δίδου παρρησίαν τοῖς εὖ φρονούσιν, ἵνα περὶ ὧν ἂν ἀμφιγνοῆς ἔχῃς τοὺς ^a ἐπιδοκιμάζοντας.

32. Τοῦ αὐτοῦ.

Διόρα καὶ τοὺς τέχνη κολακεύοντας, καὶ τοὺς μετ' εὐνοίας θεραπεύοντας, ἵνα μὴ πλείον οἱ πονηροὶ τῶν χρηστῶν ἔχωσιν.

33. Τοῦ αὐτοῦ.

^v Ἀκουε τοὺς λόγους τοὺς περὶ ἀλλήλων, καὶ πειρῶ γνω- 40
ρίζειν ἅμα τοὺς τε λέγοντας ^a ὅποιοί τινές εἰσι, καὶ περὶ ὧν ἂν λέγωσι.

34. Τοῦ αὐτοῦ.

Ταῖς αὐταῖς κόλαζε ζημίαις τοὺς ^a ψευδῶς διαβάλλοντας, αἷς περ τοὺς ἔξαμαρτάνοντας.

28. ^a Sic A. Trinc.

29. ^a Sic A. et usque ad n. 41.

^b ἐκείνοις] ἐκείνοι A. Trinc.

31. ^a ἐπιδοκιμάζοντας] συνδοκιμάσσοντας

Gesn. marg.

33. ^a ὅποιοί τινες] ὅποιοι καὶ τίνες Gesn. marg. B.

34. ^a ψευδῶς om. A. Tr. sed habet B.

35 Τοῦ αὐτοῦ.

^γ Ἀρχε ^β σαυτοῦ μηδὲν ἦττον ἢ καὶ τῶν ἄλλων· καὶ τοῦτο ἡγοῦ βασιλικώτατον, εἰάν ^ε περ μηδεμιᾶ ^δ δουλεύης τῶν ἡδονῶν, ἀλλὰ ^ε κρατῆς τῶν ἐπιθυμιῶν μᾶλλον ἢ τῶν πολιτῶν.

36 Τοῦ αὐτοῦ.

Νόμιζε τῶν τιμῶν ἀληθεστάτας εἶναι, μὴ τὰς ἐν τῷ φα- 50
νερῷ μετὰ δέους γιγνομένας, ἀλλ' ὅτ' ἂν αὐτοὶ παρ' αὐτοῖς
ὄντες μᾶλλον σου τὴν γνώμην, ἢ τὴν τύχην ^β θαυμάζωσι.

37 Τοῦ αὐτοῦ.

Μὴ τοὺς μὲν ἄλλους ἀξίου κοσμίως ζῆν, τοὺς δὲ βασι-
λέας ἀτάκτως· ἀλλὰ τὴν σεαυτοῦ σωφροσύνην παράδειγμα
τοῖς ἄλλοις καθίστη, γινώσκων ὅτι τὸ τῆς πόλεως ^β ὄλης
ἦθος ὁμοιοῦται τοῖς ἄρχουσι.

38 Τοῦ αὐτοῦ.

Περὶ πλείονος ποιῶ δόξαν καλὴν ἢ πλοῦτον μέγαν τοῖς 328
παισὶ καταλιπεῖν· ὁ μὲν γὰρ θνητὸς, ἡ δ' ἀθάνατος· καὶ
^β δόξης μὲν χρήματα κτητὰ, δόξα δὲ χρημάτων οὐκ ὠνητή·
καὶ τὰ μὲν καὶ τοῖς φαύλοις παραγίγνεται, τὴν δὲ οὐχ
οἶόν τε ἀλλ' ἢ τοὺς διενεγκόντας κτήσασθαι.

39 Τοῦ αὐτοῦ.

Κράτιστον μὲν τῆς ἀκμῆς τῶν καιρῶν τυγχάνειν· ἐπειδὴ
δὲ δυσκαταμαθήτως ἔχουσιν, ἐλλείπειν αἰροῦ μᾶλλον ἢ
πλεονάζειν· αἱ γὰρ μετριότητες μᾶλλον ἐν ταῖς ἐνδείαις ἢ 10
ταῖς ^β ὑπεροχαῖς ἰσχύουσιν.

35.

^β σαυτοῦ] σεαυτοῦ Voss.

^ε περ om. Voss.

^δ δουλεύης] δουλεύσης Voss.

^ε κρατῆς] κρατεῖς Voss.

36.

^β θαυμάζουσι] θαυμάζωσι B.

37.

^β ὄλης om. A. Trinc. Habet B.
post ἦθος.

38.

^β δόξης] δόξη B.

39.

^β ὑπεροχαῖς] ὑπερβολαῖς Gesn.
marg.

40 Τοῦ αὐτοῦ.

Ὅτι ἂν ^b ἀκριβῶσαι βουλευθῆς, ἂν ἐπίστασθαι προσήκει τοὺς βασιλέας, ἐμπειρία μέθι καὶ φιλοσοφία· τὸ μὲν γὰρ φιλοσοφεῖν τὰς ὁδοὺς ^c σοι δείξει, τὸ δ' ἐπ' αὐτῶν τῶν ἔργων γυμνάζεσθαι ^d ἄμεινόν σε χρῆσθαι τοῖς πράγμασι ποιήσει.

41 Τοῦ αὐτοῦ.

Θεῶρει τὰ γιγνόμενα καὶ τὰ συμπίπτοντα καὶ τοῖς ἰδιώταις καὶ τοῖς τυράννοις· ἔαν γὰρ τὰ παρεληλυθότα ^b μνημονεύης, ἄμεινόν καὶ περὶ τῶν μελλόντων βουλευθή. 20

42 ^a Πλουτάρχου ἐκ τῆς Περὶ Φιλίας.

Ἡμερότητι τοίνυν καὶ εὐεργεσία μᾶλλον ἢ φόβῳ πρὸς εὐνοϊαν ὑπακτέον.

43 ^a Ἐν ταυτῶ.

Ἡπίους οὖν εἶναι δεῖ μετὰ τοῦ ^b ἔμφρονος εἰς τὸ κοινῆ ^c λυσιτελέες.

44 ^a Ἀγριππίου.

^b Ὁ Ἀγριππίνος ἡγεμονεύων ἐπειράτο τοὺς καταδικαζομένους ὑπ' αὐτοῦ πείθειν, ὅτι προσήκει αὐτοῖς καταδικασθῆναι. Οὐ γὰρ ὡς πολέμιος αὐτοῖς, ἔφη, οὐδ' ὡς ληστῆς καταφέρω τὴν ψῆφον αὐτῶν, ἀλλ' ὡς ἐπιμελητῆς καὶ κηδεμῶν, ὥσπερ καὶ ^c ὁ ἰατρός τὸν τεμνόμενον παραμυθεῖται, καὶ 30
πείθει παρέχειν ^d ἑαυτόν.

40.

^b ἀκριβῶσαι] ἀκριβῶς εἰδέναι Gesn. marg. εἰδέναι habet B.

^c σοι] σου B.

^d ἄμεινόν] δύνασθαι Gesn. marg. B. marg.

41.

^b μνημονεύης] μνημονεύσης A. et mox ib. om. καί.

42.

^a Sic A. v. ed. Wyttēnb. T. V. p. 552 = 830. Simpl. Πλουτάρχου

Trinc.

43.

^a Sic A. Trinc.

^b ἔμφρονος] εὐφρονος A. B.

^c λυσιτελέες] λυσιτελῶς A. B.

44.

^a Sic A. Deest lemma Trinc. Est fortasse Epicteti. cf. VII. 17. Plutarcho assignat Wyttēnbach.

^b Ὁ deest B.

^c ὁ ἰατρός] ὁ om. A. B.

^d ἑαυτόν] ἑαυτῷ A.

45 ^aΚότυς.

Κότυς ὁ τῶν Θρακῶν βασιλεὺς πικρὸς ἦν τῶν ὑπηκόων
κολαστής. Τῶν οὖν φίλων τις πρὸς αὐτὸν εἶπε, Μανία
τοῦτό ἐστί, καὶ οὐ βασιλεία· ὁ δὲ, Ἄλλ' ἢ ἐμῆ, ἔφη, αὕτη
μάνια τοὺς ἀρχομένους σώφρονας ποιεῖ.

46 ^a Δημοσθένους Ὀλυνθιακῶν δευτέρου.

Πολὺ γὰρ ῥᾶον ἔχοντας φυλάττειν ἢ κτήσασθαι πάντα
πέφυκεν.

47 ^a Ἐκ τῶν ἑπτα σοφῶν.

Ἐμοὶ μὲν, ἔφη ὁ Σόλων, δοκεῖ μάλιστα ἂν ἐνδοξὸς γενέ-
σθαι καὶ βασιλεὺς καὶ τύραννος, εἰ δημοκρατίαν ἐκ μοναρχίας
^bκατασκευάσειε ^cτοῖς πολίταις.

Δεύτερος δὲ Βίας εἶπεν, εἰ ^dτρόποις χρᾶτο τοῖς νόμοις
τῆς πατρίδος.

Ἐπὶ ^eτούτῳ δὲ Θαλῆς ^fἔφη, εὐδαιμονίαν ἀρχontos νο-
μιζεῖν, εἰ ^gτελευτήσειε γηράσας κατὰ φύσιν.

Τέταρτος Ἀνάχαρσις, εἰ μὴ μόνος εἴη φρόνιμος.

Πέμπτος δὲ ^hΚλεόβουλος, εἰ μηδενί, ἔφη, πιστεύοι τῶν
συνόντων.

Ἐκτος δ' ὁ Πιπτακὸς, εἰ τοὺς ὑπηκόους ὁ ἄρχων ⁱπαρα-
σκευάσειε φοβεῖσθαι μὴ αὐτὸν, ^kἀλλ' ὑπὲρ αὐτοῦ.

45.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.
Plutarcho tribuit Wytttenbach.

46.

^a Sic A. Scil. p. 25, 23. Simpl.
Δημοσθ. Trinc.

47.

^a Sic A. Trinc. v. Wytttenbach.
ad Plutarchi Sept. Sap. Conviv. p.
445. = 913. ipsum Plut. p. 152. A.
^b κατασκευάσειε] κατασκευάσει
Trinc.

^c τοῖς] ἐν τοῖς B.

^d τρόποις] πρῶτος τρόποις A. B.
Gesn. marg.

^e τούτων] τοῦτο A. Trinc.

^f ἔφη] ἔφησε A. B.

^g τελευτήσειε γηράσας] τελευτήσει
ἐγγηράσας Trinc.

^h Κλεόβουλος] πέμπτος δὲ Κλ. A.
et mox om. ἔφη A. B. μηδὲν pro
μηδενί Trinc.

ⁱ παρασκευάσειε] παρασκευάσει
Trinc.

^k ἀλλ'] ἀλλὰ τοὺς A. ἀλλὰ τὰ B.

Ἰστατος δ' ὁ ¹Χείλων εἶπε, κάλλιστον εἶναι βασιλέα τὸν μὴ μόνου τοῦ φοβερὸν εἶναι ^m φροντίζοντα.

48 ^a Ἰσοκράτους Εὐαγόρου.

Ἄλλ' οὕτω θεοφιλῶς καὶ φιλανθρώπως διώκει τὴν πόλιν, ὥστε τοὺς ἀφικνουμένους μὴ μᾶλλον Εὐαγόραν τῆς ἀρχῆς ζηλοῦν, ἢ τοὺς ἀρχομένους τῆς ^b ἐκείνου βασιλείας.

Ἄπαντα γὰρ τὸν χρόνον διετέλεσεν οὐδένα μὲν ἀδικῶν, τοὺς ³²⁹ δὲ χρηστοὺς τιμῶν· καὶ σφόδρα μὲν ἀπάντων ἀρχῶν, νομίμως δὲ τοὺς ἐξαμαρτάνοντας κολάζων.

49 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐδὲν μὲν συμβούλων δεόμενος, ὅμως δὲ τοῖς φίλοις συμβουλευόμενος.

50^a Πολλὰ μὲν [^b τῶν ὀμιλούντων ἑταίρων] χρωμένων ἡττώμενος, ἀπάντων δὲ τῶν ἐχθρῶν περιγιγνόμενος.

51 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Σεμνὸς ὢν οὐ ταῖς τοῦ προσώπου συναγωγαῖς, ἀλλὰ ταῖς τοῦ βίου κατασκευαῖς· οὐδὲ πρὸς ἐν ἀτάκτως οὐδὲ ἀνωμάλως διακείμενος, ἀλλ' ὁμοίως τὰς ἐν τοῖς λόγοις ὁμολο- ¹⁰ γίας, ὥσπερ ^b τὰ ἐν τοῖς ἱεροῖς διαφυλάττων.

52 Τοῦ αὐτοῦ.

Τοὺς μὲν φίλους ταῖς εὐεργεσίαις ὑφ' ^b αὐτὸν ποιούμενος, τοὺς δὲ ἄλλους τῇ μεγαλοψυχίᾳ ^c καταδουλούμενος.

53 Τοῦ αὐτοῦ.

Φοβερὸς ὢν οὐ τῷ ^b πολὺ χαλεπαίνειν, ἀλλὰ τῷ πολὺ τῶν ἄλλων ὑπερβάλλειν.

¹ Χίλων] Χείλων Α.

^m φροντίζοντος] φροντίζοντα Β.

48.

^a Sic A. Trinc. ubi Εὐαγόρα.

^b ἐπ' ἐκείνον] ἐκείνου Α. Trinc.

49.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

50.

^a Deest lemma Trinc. locus Α.

^b τῶν ὀμιλούντων ἑταίρων om. Tr.

51.

^a Sic A.

^b τὰ ἐν ταῖς ἱεροῖς] τὰς ἐν τοῖς ἱεροῖς Gesn. marg.

52.

^b αὐτὸν] αὐτῷ Gesn. marg.

^c δουλούμενος] καταδουλούμενος Α. Β. Gesn. marg.

53.

^b πολὺ] πολὺς Α. πολλῶς Gesn. marg.

54 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Μέγα φρονῶν οὐκ ἐπὶ τοῖς διὰ τύχην, ἀλλὰ ἐπὶ τοῖς δι' αὐτὸν γιγνομένοις.

55 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

^b Ἠγούμενος τῶν ἡδονῶν, [ἀλλ'] οὐκ ἀγόμενος ὑπ' αὐτῶν.

56 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

^b Ὀλίγοις πόνοις πολλὰς ῥαστάνιας κτώμενος, ἀλλ' οὐ διὰ ²⁰ μακρὰς ῥαθυμίας μεγάλους πόνους ὑπολειπόμενος.

57 Τοῦ αὐτοῦ.

^b Ὅλας δὲ οὐδὲν παραλείπων ὧν προσεῖναι τοῖς βασιλεῦσι πρέπει, ἀλλ' ἐξ ἐκάστης πολιτείας ἐκλεγόμενος τὸ βέλτιστον· καὶ δημοτικὸς μὲν ὧν τῆ τοῦ πλήθους θεραπείᾳ, πολιτικὸς δὲ τῆ τῆς πόλεως διοικήσει, ^c στρατηγικὸς δὲ τῆ πρὸς τοὺς κινδύνους εὐβουλίᾳ, τυραννικὸς δὲ ^d τῶ πᾶσι τούτοις διαφέρειν.

58 ^a Ἰσοκράτης Νικοκλεῖ.

Ποίει μὲν μηδὲν μετ' ὀργῆς, δόκει δὲ τοῖς ἄλλοις, ὅτι ἀν ³⁰ σοι καιρὸς ἤ. ^b Καὶ δεινὸς μὲν φαίνου τῶ μηδὲν σε λανθάνειν τῶν γιγνομένων, πρᾶος δὲ τῶ τὰς τιμωρίας ἐλάττους ποιεῖσθαι τῶν ἀμαρτανομένων.

59 ^a Πλάτωνος ἐκ τῆς πρὸς τοὺς Δίανος οἰκείους Ἐπιστολῆς.

Δουλεία γὰρ καὶ ἐλευθερία ὑπερβάλλουσα μὲν ἑκατέρα πάγκακον· ἔμμετρος δὲ ^b οὔσα, πανάγαθον· μετρία δὲ ἢ ^c θεῶ δουλεία· ἄμετρος δὲ, ἢ τοῖς ἀνθρώποις. Θεὸς δὲ ἀνθρώποις σῶφροσι νόμος· ἄφροσι δὲ, ἡδονή.

54.

^a Deest locus Trinc.

55.

^b ἀλλ' οὐκ] ἀλλ' om. A. B. Tr.

56.

^b μικρᾶς] μακρᾶς A. Gesn. marg.

57.

^b ἔλας δὲ] δὲ om. A. Trinc.

^c στρατηγός] στρατηγικὸς A. Tr.

^d οἶον] τῷ A. Trinc.

58.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b καὶ] ἢ Trinc. et mox τὸ μηδὲν.

59.

^a Sic A. Scil. p. 354. E. Simpl.

Πλάτωνος Trinc.

^b οὔσα] οὔσα ὄντως A. B.

^c θεῶ δουλεία] θεοδουλεία A. B.

60 ^a Ξενοφώντος ἐν τῷ ὀγδόῳ τῆς Κύρου Παιδείας.

Καὶ λόγος δὲ αὐτοῦ ἀπομνημονεύεται, ^b ὡς λέγοι παραπλήσια ἔργα εἶναι νομέως ἀγαθοῦ, καὶ βασιλέως ἀγαθοῦ. 40 Τόν τε γὰρ νομέα χρῆναι ἄρα, ἔφη, εὐδαιμόνα ποιοῦντα τὰ κτήνη χρῆσθαι αὐτοῖς, ^c ἢ δὴ προβάτων εὐδαιμονία· τόν τε βασιλέα ὡσαύτως εὐδαιμόνας πόλεις καὶ ἀνθρώπους ποιοῦντα χρῆσθαι αὐτοῖς.

61 ^a Διωτογενέος Πυθαγορείου ἐκ τοῦ Περί Βασιλείας.

Βασιλεὺς κ' εἶη ὁ δικαιοτάτος, δικαιοτάτος δὲ ὁ νομιμώτατος. Ἄνευ μὲν γὰρ δικαιοσύνας οὐδεὶς ἂν εἶη βασιλεὺς· ἄνευ δὲ ^b νόμου, δικαιοσύνα. Τὸ μὲν γὰρ δίκαιον ^c ἐν τῷ νόμῳ ἐντί, ὁ δὲ ^d γε νόμος αἴτιος τῷ δίκαιῳ· ὁ δὲ βασιλεὺς ἦτοι νόμος ἔμφυχος ἐντί, ἢ νόμιμος ἄρχων· διὰ ταῦτ' οὖν δικαιοτάτος καὶ νομιμώτατος. Ἔργα δὲ βασιλέως τρία, τό τε 50 ^e στραταγὲν, καὶ δικασπολὲν, καὶ θεραπεύεν θεῶς· ^f στραταγὲν μὲν ὧν καλῶς δυνασεῖται, πολεμὲν καλῶς ἐπισταθεῖς· δικασπολὲν ^g δὲ καὶ διακούεν πάντων τῶν ὑπ' αὐτὸν, φύσιν δίκαιῳ ^h καὶ νόμῳ καλῶς ἐκμαθάν· ⁱ θεραπεύεν δὲ τὰς θεῶς εὐσεβῶς καὶ ὁσίως, φύσιν θεῶ καὶ ἀρετὰν ἐκλογισάμενος. 330 Ὡστε ἀνάγκη τὸν τέλειον βασιλέα ^k στραταγόν τε ἀγαθὸν ἦμεν, καὶ δικαστὴν, καὶ ἱερέα· ταῦτα γὰρ καὶ ἀκόλουθα καὶ πρέποντα ἐντί βασιλέως ὑπεροχῆ τε καὶ ἀρετῆ. Κυβερνάτα μὲν γὰρ ἔργον ἐντί τὰν ναῦν σώζεν· ^l ἀνιόχῳ δὲ τὸ

60.

^a Sic A. Scil. VIII. 2, 41. Simpl. Ξενοφώντος Trinc.

^b ὅς] ὡς A. B. λέγει Trinc. Gesn.

^c εἰ δὴ] ἦδη A. Trinc.

61.

^a Sic A. Διωτογενέος πυθαγορίου Trinc. Diogenes, non Diotogenes, scribi debet auctore Gatakero ad Marc. Anton. V. 21.

^b νόμῳ] νόμων B.

^c νόμῳ] ἐν τῷ νόμῳ A. B.

^d γενόμενος] γε νόμος B.

^e στρατηγεῖν] στραταγὲν A. στραταγὲν B.

^f στρατηγεῖν] στραταγὲν B. στρατηγεῖν Trinc.

^g δὲ om. A. B.

^h καὶ νόμῳ] καὶ om. Trinc.

ⁱ θεραπεύειν] θεραπεύεν A.

^k στραταγόν] στραταγόν A. τε om. Trinc.

^l ἀνιόχῳ] καὶ ἀνιόχῳ A. B.

άρμα· ἰατρῶ δὲ τῶς¹ νοσέοντας· βασιλέως δὲ καὶ τῶ^m στρα-
ταγῶ τῶς ἐν πολέμῳ κινδυνεύοντας. Ὡ γὰρ ἕκαστος ἀγε-
μῶν ἐντὶ συστάματος, τούτῳ καὶ ἐπιστάτας καὶ ²δαμιουργός.
Καὶ μὰν τό τε δικασπολὲν καὶ διανέμεν τὸ δίκαιον, ¹⁰
^oξυνὰ μὲν καθόλου, ἰδία δὲ καθ' ἕκαστον οἰκίῳ βασι-
λέως, ὥσπερ ^ρθεῶ ἐν τῷ κόσμῳ, ἀγεμῶν τε καὶ προστά-
τας ἐντί. Ξυνὰ μὲν τὸ ποτὶ μίαν ἀρχάν τε καὶ ἀγεμονίαν
τὸ ὅλον ξυναρμόσθαι· καθ' ἕκαστον δὲ τὸ καὶ τὰ κατὰ μέ-
ρος τὰν αὐτὰν ^qἀρμονίαν τε καὶ ἀγεμονίαν συναρμόζεσθαι.
Ἐπι δ' ἐν τῷ ποιῆν εὖ καὶ ^τεὐεργετὲν τῶς ὑποτεταγμένως ὁ
βασιλεὺς ἐντί· ταῦτα δ' οὐκ ἄνευ δικαιοσύνας καὶ νόμου.
Τό γε μὰν τρίτον, λέγω δὲ τὸ ^θθεραπεύειν τῶς θεῶς, βασι-
λέως ἀντάξιον. Δεῖ γὰρ τὸ ^εἄριστον ὑπὸ τῷ ἀρίστῳ τιμᾶ-
σθαι, καὶ τὸ ἀγεμονοῦν ὑπὸ τοῦ ἀγεμονεύοντος. Τῶν μὲν ²⁰
οὖν φύσει τιμιωτάτων ἀριστον ^uὁ θεός· τῶν δὲ περὶ γὰν καὶ
τῶς ἀνθρώπων, ὁ βασιλεὺς. Ἐχει δὲ καὶ ὡς θεὸς ποτὶ
κόσμον, βασιλεὺς ποτὶ πόλιν· καὶ ὡς πόλις ποτὶ κόσμον,
βασιλεὺς ποτὶ θεόν. Ἄ μὲν γὰρ πόλις ἐκ πολλῶν καὶ δι-
αφερόντων συναρμοσθεῖσα ^wκόσμῳ σύνταξιν καὶ ἀρμονίαν
μεμίμαται· ὁ δὲ βασιλεὺς ἀρχάν ἔχων ἀνυπεύθυνον, καὶ αὐ-
τὸς ὦν νόμος ἐμψυχος, θεὸς ἐν ἀνθρώποις παρεσχαμάτισται.
^a Ἐν τῷ αὐτῷ.

62 Ὅθεν δεῖ τὸν βασιλέα μὴ νενικῆσθαι ὑφ' ἀδονᾶς, ἀλλ' αὐ-

¹ νοσέοντας Trinc.

^m τῷ στρατηγῷ] στραταγῷ A.

ⁿ δημιουργός] δαμιουργός A.

^o ξυνὰ] ξυνὰ A. Mox δὲ om. Tr.

locum sic de conjectura refinxit Gesner. in ed. tert. ξ. μ. κ. ἰδία δὲ ἐντὶ ἔργον οικ. β. οὗτος γὰρ, ὥσπερ θεὸς ἐ. τ. κ. Nescio an leg. τῷ τε δικασπολὲν.

^p θεῶ ἐν τῷ κόσμῳ] θεῶ ἐν τῷ κόσμῳ ὁ Jacobsius in Antholog. XII. p. 197. Athen. p. 21. qui paullo post

καὶ τὰ delet, utpote ex κατὰ ortas.

^q ἀρμονίαν—ἀγεμονίαν] ἀγεμονίαν—ἀρμονίαν A. Forte leg. ποττὰν αὐτὰν ἀρμ.

^r εὐεργετῆν] εὐεργετῆν A.

^θ θεραπεύειν] θεραπεύειν A.

^ε ἀριστον] ἀριστος A. B.

^u θεός] ὁ θεός A. B.

^w κόσμῳ] κόσμου B.

^a Sic A. ἐν ταυτῷ Trinc.

τὸν ^b νικῆν ταύταν· μὴ δ' ὅμοιον ἤμεν τοῖς πολλοῖς, ἀλλὰ ³⁰
ἐπὶ πολλὸν διαφέροντά ^c τούτων· μὴ δ' ἔργον ^d ἀγεῖσθαι
τὰν ἀδονάν, ἀλλὰ μάλλον τὰν ἀνδραγαθίαν· ἅμα δὲ καὶ
πρέπειν τὸν ^e ἐτέρων ἄρχεν χρήζοντα τῶν ^f αὐταύτω παθεῶν
πρᾶτον δύνασθαι ἄρχεν. Περί γε μὰν τᾶς ^g πλεονεκτίας
ὁδε λόγος. Δεῖ γὰρ ἐς τοῦτο πεπᾶσθαι τὰ χρήματα, ὥστε
^h φίλως εὐεργετῆν, καὶ δεομένως ὑπολαμβάνεν, καὶ ἐχθρῶς
δὲ μετὰ δίκας ἀμύνασθαι. Ἀδίστα γὰρ ἂ μετ' ἀρετᾶς
ἀπόλαυσις τᾶς εὐτυχίας. Ὁ δ' αὐτὸς τρόπος καὶ περὶ τᾶς
ὑπεροχᾶς· ⁱ δεῖ γὰρ καθυπερέχεν τὰς ἄλλως ἀρετᾶ, καὶ ⁴⁰
κατ' αὐτὰν ἄξιον κρίνεσθαι τῷ ἄρχεν, ἀλλὰ μὴ καττὸν
πλοῦτον, ἢ τὰν δύναμιν, ἢ τὰν ρώμαν τὰν τῶν ὅπλων· ὁ μὲν
γὰρ τι κοινὸν ἐντὶ καὶ τῶν τυχόντων, ὁ δὲ κοινὸν καὶ τῶν
τυράννων, ὁ δὲ μόνον ἴδιον τῶν ἀγαθῶν ἀνθρώπων. Ὡστε
ὅστις βασιλεὺς σώφρων μὲν ἐντὶ περὶ τὰς ἡδονὰς, ^k κοινω-
νατικὸς δὲ περὶ τὰ χρήματα, φρόνιμος δὲ καὶ δεινὸς ^l περὶ τὰν
ἀρχάν, οὗτος ^m εἴη καττὰν ἀλάθην βασιλεὺς. Ἐχει ⁵⁰
δὲ καὶ ὁ δᾶμος τῶν μερέων τᾶς τοῦ ἀνθρώπου ψυχᾶς ⁿ τὰν
ἀναλογίαν ταύταν τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν κακῶν· ἂ μὲν γὰρ
πλεονεκτία γίγνεται περὶ τὸ ἀγοούμενον μέρος τᾶς ψυχᾶς·
λογικὰ γὰρ ἂ ἐπιθυμία· ἂ δὲ φιλοτιμία καὶ θηριότης, περὶ

^b νικᾶν] νικῆν A.

^c τούτων] τοῦτον Trinc.

^d ἀγεῖσθαι] Addo αὐτοῦ. GES-
NER.

^e ἐτέρων ἄρχεν] ἐτέραν ἄρχειν A.

^f ἐν ἑαυτῷ] αὐτοῦ A. B. αὐτ' αὐ-
τῷ Trinc. Doricam formam re-
posui. Vide supra I. 74.

^g πλεονεκτικᾶς] πλεονεξίας A. m.
sec. in marg. πλεονεκτίας Gesn.
marg.

^h φίλους] φίλως A. Trinc.

ⁱ αἰεὶ γὰρ καθυπερέχων—τὸ ἄρχεν]
Emendavit Valckenærius ad Eu-

ripid. Hippol. 1364. δεῖ γὰρ καθυ-
περέχεν—τῷ ἄρχεν. Mox καττ' αὐ-
τὸν Trinc. Forte κατταύταν.

^k κοινωνικᾶς] κοινωνητικᾶς A. B.
κοινωνακῶς Trinc. κοινωνατικᾶς Gesn.
marg. forte typhothetæ errore pro
κοινωνατικᾶς.

^l περὶ τὰν ἀρχάν] Ex præceden-
tibus περὶ τὰν ἀρετὰν scribendum
suadet Jacobsius ad Athen. pag.
184.

^m ἀλάθην] ἀλήθειαν A.

ⁿ τὰν ἀναλογίαν—ψυχᾶς om. A.
B. ἀλογίαν Trinc. pro ἀναλογίαν.

τὸ θυμοειδές· τούτο γὰρ ° τὸ ζέον καὶ δυναμικὸν μέρος τῆς
 ψυχᾶς· ἃ δὲ ^p φιλαδονία, περὶ τὸ ἐπιθυματικόν· τούτο γὰρ
 θῆλυ καὶ ὑγρὸν μέρος τῆς ψυχᾶς· ἃ δὲ γὰρ ἀδικία ^q τελε- 33ⁱ
 ωτάτη κακία, καὶ σύνθετος ^r εἴσα περὶ ὅταν γίγνεται τὴν
 ψυχάν. Ὅθεν εἰς λύραν καὶ πόλιν ^s εὐνομούμεναν δεῖ συναρ-
 αρμόσασθαι βασιλέα ὅρον δικαιοτάτον καὶ νόμῳ τάξιν ἐν
 αὐτῷ πρᾶτον καταστησόμενον, εἰδοτά διότι τῷ ^t πλάθεος,
 ὃ δέδωκεν ὁ θεὸς αὐτῷ τὴν ἀγεμονίαν, ἃ συναρμογὰ ποτ'
 αὐτὸν ὀφείλει συναρμοσθῆμεν. Ποτὶ δὲ τοῖς ἀγορευομένοις,
 δεῖ καὶ θέσις καὶ ἔξιας ^v ἐπιπρεπείας ἐπιτάσσεν τὸν ἀγα-
 θὸν βασιλέα, πολιτικῶς αὐτὸν ^w πλάσσοντα καὶ πραγμα- 10
 τιωδέως, ὅπως μῆτε τραχὺς φαίνηται τοῖς πλάθεσι μῆτ'
 εὐκαταφρόνατος, ἀλλὰ καὶ ἀδύς καὶ ἀμφιστραφής. Τεύ-
 ζεται δὲ τούτων, αἶκα πρᾶτον μὲν σεμνός ἢ καὶ ἐκ τῷ
^x ἰδέν, καὶ ἐκ τῷ ἀκούσαι, καὶ ἐκ τῷ ἄξιος ἐπιφαίνεσθαι
 τῆς ἀρχᾶς· δεύτερον δὲ χρηστός καὶ ἐκ τῆς ἐντεύξις, καὶ
 ἐκ τῆς ποτιβλέψιος, καὶ ἐκ τῆς εὐεργεσίας· τρίτον δὲ δει-
 νός καὶ ἐκ τῆς μισοποναρίας, καὶ ἐκ τῆς ^y ἀκολασίας, καὶ
 ἐκ τῆς ἐπιταχύσις, καὶ ὅλως ἐκ τῆς ἐμπειρίας καὶ τριβᾶς
 τῆς περὶ τὸ βασιλεύειν. Ἄ μὲν γὰρ σεμνότης θεόμιμον 20
 ὑπάρχουσα πρᾶγμα ^z δύναται θαυμαζόμενον καὶ τιμώ-
 μενον αὐτὸν παρέχεσθαι τοῖς πλάθεσιν· ἃ δὲ χρηστότας,
 φιλεύμενον καὶ ἀγαπαζόμενον· ἃ δὲ δεινότης, φοβερὸν μὲν
 καὶ ἀνίκατον ποτὶ πολεμίως, μεγαλόψυχον δὲ καὶ θαρσα-

° ζέον] τὸ ζέον A. Trinc.

^p φιληδονία] φιλαδονία A. B. φι-
 λοδονία Trinc.

^q τελεωτάτη] τελειοτάτα A.

^r εἴσα] εἴσα B.

^s εὐνομούμενην] εὐνομούμεναν A. ὅθεν
 ὡς λύραν—νόμῳ τάξιν Jacobsius A-
 then. p. 22. Antholog. XI. p.
 165. Quī in proximis item mo-
 net potī τοῖς ἀγορευομένοις verti de-
 bere, præter eā quæ diximus, non

in concionibus.

^t πλάθεος] πλάθεος A. Trinc.

^v ἐπιπρεπείας ἐπιτάσσεν] ἐπιπρεπε-
 ας ἐπιτασσεύειν A.

^w πλάσσοντα] πρᾶσσοντα A.

^x ἰδέν] εἰδέναι A. B.

^y ἀκολασίας] ἀκολασίας A. Trinc.
 κολάσιος Gesnerus marg. ed. 1. et
 mox ἐπικρατήσιος pro ἐπιταχύσιος.

^z δύναται] δύνασθαι A. Trinc.

λέον ποτὶ φίλως. Δεῖ δὲ ^a τὰν σεμνότατα καθεστᾶσθαι
 περὶ αὐτὸν ^b μηδὲν ταπεινὸν ἐπιταδεύοντα, ^c μηδὲ τῶν πολ-
 λῶν ἀντάξιον, ἀλλὰ τῶν θαυμαϊνομένων καὶ τῶν ἀγεμονία
 καὶ σκαπτουχία ποτιφυῶν, ἀμιλλώμενον αἰεὶ ^d μηδὲ τοῖς μη-³⁰
 όνεσι, μηδὲ τοῖς ἴσοις, ἀλλὰ τοῖς μεζόνεσι· καὶ καττὸ μέ-
 γεθος τᾶς ἀγεμονίας ἀδυνας ὑπολαμβάνοντα μεγίστας
 ἤμεν ^e τὰς ἐπὶ τοῖς καλοῖς ἔργοις καὶ μεγάλοις, ἀλλὰ μὴ
 τὰς ἐπὶ τοῖς ἀπολαύστοις· χωρίζοντα μὲν ἑαυτὸν ἀπὸ τῶν
 ἀνθρώπινων παθεῶν, συνεγγίζοντα δὲ τοῖς θεοῖς· ^f οὐδὲ δι-
^g ὑπεραφανίαν, ἀλλὰ διὰ μεγαλοφροσύναν καὶ μέγεθος
 ἀρετᾶς ἀνυπέβλατον τοιαύτην αὐτῷ ^h ἐπιπρέπην καὶ προ-
 στασίαν ἀμφιβαλλόμενον, καὶ καττὰν ὄψιν, καὶ καττὰς
 λογισμῶς, καὶ καττὰ ⁱ ἐνθυμάματα καὶ ^k καττὸ ἄθος τᾶς
 ψυχᾶς, καὶ καττὰς πράξιαις, καὶ καττὰν ^l κίνασιν καὶ ⁴⁰
 καττὰν θέσιν τῷ σώματος· ὥστε ^m τὰς ποταυγασμένως
 αὐτὸν ⁿ ἀτακοσμηθῆμεν ^o ἀταπεπλαγμένως αἰδοῖ, καὶ
 σωφροσύνα ^p τε [καὶ] ^q διαθέσει τε περὶ τὰν ^x ἐπιπρέπην.
 Οὐ γὰρ ^a μῆον αὐλῶ καὶ ἀρμονίας ^t ἀ τῷ ἀγαθῷ βασιλέως
 ποταύγασις ὀφείλει ^v τρέπεν τὰς ψυχὰς τῶν ^w ποτ' αὐτᾶς.
 Καὶ περὶ μὲν σεμνότατος ἀλίς εἰρήσθω· περὶ δὲ ^x χρηστό-

^a τὰ σεμνότατα] τὴν σεμνότητα B.

^b μηδὲν] οὐδὲν A.

^c μηδὲ] μηδὲν B.

^d μὴ τοῖς μένεσι] μηδὲ τοῖς μή-
 νεσιν A.

^e τὰς] τὰς om. A. ἤμεν τὰς om. B.

^f οὐ δι'] οὐδὲ δι' A.

^g ὑπεραφανίαν] ὑπερηφανίαν B.

^h ἐπιπρέπειαν] ἐπιπρέπειαν B. ἐπι-
 πρέπην Trinc.

ⁱ ἐνθυμάματα] τὰ ἐνθ. A.

^k καττὸ ἄθος τῆς ψυχῆς] κατὰ ἡ-
 θος τᾶς ψυχῆς A. καττὸ ἦθος B.
 καττὰ pro καττὸ Trinc.

^l κίνασιν] κίνασιν A. Trinc.

^m τὰς ποτ' αὐτᾶς μὲν ὡς] τὰς πο-

ταυγασμένως Koënius ad Gregor.
 Dial. Dor. §. ix.

ⁿ ἀτακοσμηθῆμεν] ἀτακοσμηθῆ-
 μεν A.

^o ἀταπεπλαγμένως] ἀταπεπλεγ-
 μένως A. B. ἀταπεπλασμένως Tr.

^p τε καὶ] καὶ om. A. Trinc.

^q διαθέσει τε περὶ] διαθέσει τῇ περὶ
 Koënius.

^r ἐπιπρέπειαν] ἐπιπρέπην A. B.

^s μείον] μῆον A.

^t τῷ ἀγαθῷ] ἀ τῷ ἀγαθῷ A.

^v τρέπειν] τρέπεν A. πρέπεν Tr.

^w τῶν ποτ' αὐτᾶς] τῶν ποταυγα-
 σμένον αὐτὸν Koënius.

^x χρηστότης] χρηστότατος A.

τατος ἢν ὑποθέσθαι πειρασοῦμαι. Χραστὸς γὰρ ὕ ἐσεῖται
 πᾶς βασιλεὺς, τὸ μὲν ἂ καθόλου, δίκαιός τε ἂν καὶ ἐπιει- 50
 κῆς καὶ εὐγνώμων. Ἐντι γὰρ ἂ δικαιοσύνας ἂ κοινωνίας συν-
 εκτικὰ καὶ συνακτικὰ, καὶ μόνα γε ἂν πρὸς ἂ τῶς πλα-
 τίων ἂ τοιαῦτα διάθεσις ἂ ἄρμοσται τᾶς ψυχᾶς. Ὁν λόγον
 παρέχει ῥυθμὸς ποτὶ κίνασιν, καὶ ἄρμονία ποτὶ φωνᾶν, τοῦ-
 τον ἔχει τὸν λόγον δικαιοσύνας ποτὶ κοινωνίαν· κοινὸν γὰρ
 ἀγαθὸν ἐντι ἂ καὶ ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων, εἶγε δὴ συναρ-
 μοστικὰ ἐντι κοινωνίας πολιτικᾶς. Ἄ δὲ ἐπιείκη καὶ
 εὐγνωμοσύνα πάρεδροί τινες ἐντι τᾶς δικαιοσύνας· ἂ μὲν 332
 τὸ ἀπότομον τᾶς βλάβας μαλθαίνουσα, ἂ δὲ τοῖς ἐπὶ πο-
 σὸν ἂ ἀμπλακίσκουσι συγγνώμας ἀπομερίζουσα. Δεῖ δὲ
 τὸν ἀγαθὸν βασιλέα ἂ μαθηματικὸν τε ἦμεν τῶν δεομένων,
 καὶ εὐχάριστον δὲ βοήθηαν δὲ μὴ καθ' ἓνα ποιήσασθαι
 τρόπον, ἀλλ' ὅπως ἂν δυνατόν ἦ· ἂ εὐχάριστον δ' ἦμεν δεῖ,
 μὴ ποττὸ μέγεθος ἀποβλέποντα τᾶς τιμᾶς, ἀλλὰ ποττὸν 10
 τρόπον καὶ τὰν προαίρεσιν τῷ ἂ τιμῶντος· ἀβαρέα ἂ δὲ δεῖ
 ἦμεν ποτὶ πάντας ἀνθρώπως, μάλιστα δὲ ποττῶς μήνας
 καὶ καταδεεστέρας ταῖς ἂ τύχαις· οὔτοι γὰρ, ὡσπερ τοῖ
 ἂ νοσέοντες τοῖς σώμασιν, οὐδὲν ὑπομένεν δύνανται τῶν βα-
 ρέων. Ἐχοντι γὰρ τᾶς διαθέσεις τοιαύτας καὶ οἱ θεοὶ, καὶ
 μάλιστα ὁ κρατέων πάντων Ζεὺς· καὶ γὰρ οὔτος ἂ σεμνὸς

ὕ ἐσεῖται] ἐσσεῖται A.

ἂ καθόλου] καθόλου B.

ἂ κοινωνίας] κοινωνίας A. κοινωνίαν
 συνεκτικὴν καὶ συνακτικὰ κ. μ. γ. ὤ
 B. κοινωνία συνακτικὰ Trinc.

ἂ τῶς πλατίον] τῶς πλ. A.

ἂ ἄρμοσται] ἄρμοστὰ B.

ἂ καὶ ἀρχόντων—ἐντι om. A. B.

ἂ μὲν (τὸ ἐπιεικὲς, ἂ δὲ) τὸ]

Inclusa parenthesi nihil ad sen-
 sum conferunt. GESNER. Ego de-
 levi, utpote e glossemate nata.

ἂ ἀμπλακίσκουσι] ἀμπλακίσκουσα
 A.

ἂ μαθηματικὸν] Malim, βοηθατι-
 κόν. GESNER.

ἂ εὐχάριστον] εὐχάριστον A.

ἂ τιμῶντος] τιμῶν A. τῶν τιμῶν
 B. τιμῶντος Trinc.

ἂ δὲ δεῖ] δὲ om. A. Trinc.

ἂ τύχαις] τέχαις Trinc.

ἂ νοσέοντες] νοσῶντες A. Trinc.

ἂ σεμνός] σεμνός τε B. Trinc.
 absque mén.

μέν ἐντι καὶ τίμιος διὰ τε τὰν ὑπεροχὰν, καὶ τὸ μέγεθος τὰς ἀρετᾶς· χραστὸς δὲ διὰ τὸ εὐεργετικός τε ἦμεν καὶ ἀγαθοδότας, ὅπως δὴ καὶ λέγεται ὑπὸ τῷ Ἰωνικῷ ποιητᾶ, 20 ὡς κ' εἶη

πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

δεινὸς δὲ διὰ τὸ κολάζεν τὸς ἀδικέοντας, καὶ κρατὲν καὶ κυριεύει πάντων· ἔχει δὲ καὶ τὸν κεραυνὸν μετὰ χεῖρα, σύμβολον τὰς δεινότητος. Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις μναμονεύειν δεῖ, ὅτι θεόμιμόν ἐντι πρᾶγμα βασιλεία.

63 ^a Σθενίδα Λοκροῦ Πυθαγορείου Περὶ βασιλείας.

Χρὴ τὸν βασιλέα σοφὸν ἦμεν· οὕτω γὰρ ἐσῆται ^b ἀντίμιμος καὶ ζαλωτὰς τῷ πρᾶτῳ θεῷ. Οὗτος γὰρ καὶ φύσει ἐντι καὶ πρᾶτος βασιλεύς τε καὶ δυνάστας· ὁ δὲ γενέσει 30 καὶ μιμάσει. Καὶ ὁ μὲν ἐν τῷ παντὶ καὶ ὅλα· ὁ δὲ ἐπὶ γᾶς. Καὶ ὁ ^c μὲν αἰεὶ τὰ πάντα διοικεῖ τε καὶ ζῶει αὐτὸς ἐν αὐτῷ κεκταμένος τὰν σοφίαν· ὁ δ' ἐν χρόνῳ, ^d ἐπιστάμαν. Ἄριστα ^e δὲ κα μιμέοιτο τούτον, εἰ μεγαλόφρονά τε καὶ ^f ἀβρὸν καὶ ὀλιγοδέα ^g παρασκευάζοι αὐτὸν, πατρικὰν διάθεσιν ἐνδεικνύμενος τοῖς ὑφ' αὐτῶ· διὰ τοῦτο ^h γάρ που μάλιστα καὶ ⁱ νενομίχθαι τὸν θεὸν πατέρα μὲν θεῶν πρᾶ-

^o ὅπως—πατὴρ om. Trinc.

63.

^a Sic A. Σθενίδα Λοκροῦ πυθαγορείου Trinc.

^b ἀντίμιμος] ἀντίμιμος A. B. Vide Valckenærii Ep. ad Rover. p. lxiv.

^c τὴν αἰεὶ] μὲν αἰεὶ A. B. Arsen. Trinc.

^d ἐπιστάμαν] ἐπιστάμων B.

^e δὲ καὶ] δὲ κα Koënius ad Gregor. Dial. Ion. xi.

^f ἀβρὸν] Perspecto in ἀβρὸν vitio, σοφὸν conjecit Gesnerus, ἀβρὸν nuper Eldikius Spec. Susp. p. 13. His addo tertium ἀβαρέα. In re eadem Diotogenes Pythagoricus

ap. Stob. p. 332, 9. quo usus est cl. Wesseling. Diatr. de Judæorum Archont. p. 15. ἀβαρέα δὲ δεῖ ἦμεν ποτὶ πάντας ἀνθρώπους. KOEN. Eldikii emendatio probatur Schæfero ad Dionys. Halic. de Comp. p. 64.

^g παρασκευάζοι] παρασκευάζει A.

^h γάρ που] γάρ τε που A. B.

ⁱ νενομίχθαι] Malim νενόμισται. GESN. Corrigendum putat Valckenærius, δοκεῖ νενομίχθαι τὸν πρᾶτον θεὸν πατέρα μὲν θεῶν πατέρα δὲ καὶ ἀνθρώπων ἦμεν. Propterea vel maxime Deus summus habitus videtur pater Deorum hominumque.

τον, πατέρα δὲ ἀνθρώπων ἤμεν, ὅτι ἤπιος πρὸς πάντα τὰ
 ὑπ' αὐτῷ γενόμενα ἐντί, καὶ ^k ἀμελούμενος τᾶς προστασίας
^l οὐδέποκα παύεται, οὐδὲ ^m ἤρκεσται τῷ ποιητᾶς ⁿ μόνον
 πάντων γεγονέναι, ἀλλὰ καὶ τροφεὺς διδάσκαλός τε τῶν ⁴⁰
 καλῶν ^o πάντων καὶ νομοθέτας πέφυκε πᾶσιν ἐπίσας. Τοι-
 οὔτον ^p ἐπιστῆμεν καὶ τὸν ἐπὶ γᾶς καὶ παρ' ἀνθρώποις ἀγε-
 μογὲν μέλλοντα βασιλέα· οὐδὲν δὲ ἀβασιλευτον καλόν,
 οὐδὲ ἀναρχον· ἄνευ δὲ σοφίας καὶ ἐπιστάμας οὔτε μὲν
 βασιλέα, οὔτε ἀρχοντα οἶόν τε ἤμεν. Μιματᾶς ἄρα καὶ
^q ὑπαρέτας ^r ἐσειταὶ νόμιμος τῷ θεῷ ὁ σοφός τε καὶ βασι-
 λεύς.

64 ^a Ἐκφάντου τοῦ Πυθαγορείου ἐκ τοῦ Περί Βασιλείας.

Ὅτι μὲν ἅπαντος ^b ζῶω φύσις ποτί τε τὸν κόσμον ^c ἄρ-
 μοκται καὶ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ, πολλοῖς μοι δοκεῖ τεκμαρί-
 οῖς φανερόν ἤμεν. Συμπνεύουσα γὰρ οὕτω καὶ συνδεδε-
 μένα, τὰν ἀρίστην τε ἅμα καὶ ἀναγκαίαν ἀκολουθίαν ⁵⁰
^d ὀπαδεῖ, ῥύμα τῷ παντός ^e περιαγεομένα ποτί τε τὰν κοι-
 νὰν εὐκοσμίαν καὶ ποττὰν ἰδίων ^f ἐκάστῳ διαμονάν· παρὸ
 καὶ τόδε κόσμος ποταγορεύεται καὶ ἐντί τῶν ὄντων ζῶων τε-
 ληότατον. Ἐν δὲ τοῖς μέρεσιν αὐτῷ, πολλοῖς τε ^g ὄντεσι
 καὶ διαφόροις τὰν φύσιν, ἐξάρχει τὶ ζῶον καὶ ^h οἰκῆότατον ἐν
 γενοῖν, καὶ διὰ τὸ μετέχειν πλέον τῷ θείῳ. Καὶ ἐν μὲν τᾶ

^k μελούμενος] ἀμελούμενος A. Arsen. Trinc.

^l οὐδέποκα παύεται] οὐδέπω καταύεται A. καταπαύεται B.

^m ἤρκεσται] ἤρκεσε A. B.

ⁿ μόνον πάντων] πάντων om. Tr.

^o πᾶσαν] πάντων A. B. πᾶσιν Trinc.

^p ἐπιστῆμεν] ἐπίσταμαι A. ἐπίσταμεν B. χρῆ ἤμεν conjicit Gesnerus. Valckenærius, τοιοῦτον θέμις ἤμεν.

^q ὑπαρέτας] ὑπαρετῆς A.

^r ἐσειταὶ] ἐσσειταὶ A.

64.

^a Sic A. Ἐκφάντου πυθαγορίου Tr.

^b ζῶω] ζῶου B.

^c ἄρμοκται] ἀρμό.τ A. ἀρμόζηται B.

^d ὀπηδεῖ] ὀπαδεῖ A.

^e περὶ αὐτῶν γενομένων] περιουγενομένων A. περιαγεομένα Koënius ad Gregor. Dial. Dor. §. XLIV. Melius Schæferus περιαγεομένα. περιγενομένα B.

^f ἐκάστῳ] ἐκάστου B.

^g ὄντεσι] ὄντεσσι A.

^h καὶ τεληότατον ἐντί ὁ οὐρανὸς Jucohs.

ἡ τῷ θεῷ ἰόντος αἰεὶ φύσει, τὰ τὰν πράταν καὶ μεγίσταν ἀκολουθίαν ἔχοντα ἀσπάζεται^κ καὶ τοὶ πλανᾶτες ἀστέρες· ἐν δὲ τῷ χώρᾳ τῆς σελάνας ἐνερθεν, τὰ δὲ εὐθείας ἰόντα σώ- 333
ματα, ἃ τῷ δαίμονος φύσις ἔχει τὰν διεξαγωγάν·^μ ἐν δὲ τῷ γὰρ καὶ παρ' ἀμῶν, ἀριστοφυέστατον μὲν ἄνθρωπος, θεϊότατον δ' ὁ βασιλεὺς, ἐν τε κοινᾷ φύσει πλεονεκτῶν τῷ κρέσσονος, τὸ μὲν σκᾶνος τοῖς λοιποῖς ὅμοιος, οἷα γεγωνῶς ἐκ τῆς αὐτῆς ὕλης, ὑπὸ τεχνίτα δ' εἰργασμένος λῶστω, ὃς^ν ἔτεχνίτευσεν αὐτὸν ἀρχετύπῳ χρώμενος ἑαυτῷ· κατασκευά-
σμα^ο δὴ ὧν ὁ βασιλεὺς ἐν καὶ μόνον^ρ ἐν οἷς τινος^q τῷ ἀνωτέρῳ βασιλέως, τῷ μὲν πεποικηκότι γινώριμον αἰεὶ, τοῖς¹⁰ δ' ἀρχομένοις ὡς ἐν φατί τῆ βασιλείᾳ βλεπόμενον. Τάδε γὰρ κρίνεται τε καὶ δοκιμάζεται, ὡς τὸ κράτιστον ἐν πτα-
νοῖς^β ζῶον ἀετὸς ἀνταπὸν ἀλίῳ γενόμενον· ἧ ὠπὶ τῆς βασιλείας δὲ λόγος αὐτὸς, θείας τε^ε εἰσίας καὶ δι' ὑπερβολὰν λαμπρότατος δυσοράτω, αἰ μὴ τοῖς γνασίοις· μαρμαρυγαί τε γὰρ πολλαὶ καὶ σκοτοδινιάσεις ὡς ἐφ' ὕψος ὀθνεῖον ἐπιβάντας τῶς νόθως ἀπήλεγξαν· τοῖς δὲ^ω προσηκόντως²⁰ κατ'^z οἰκειότατα πρὸς αὐτὰν ἐπὶ τούτῳ ἀφιγμένοις, οἰκή-
σιμος κεχρηῆσθαι δυναμέναν. Αὐτὰ μὲν ὧν βασιλεία χρῆ-
μα εἰλικρινές τε καὶ ἀδιάφθορον ἐντί, καὶ δι' ὑπερβολὰν^υ θει-

^h τῷ θεῷ—ἀστέρες ἐν δὲ omisit Gesnerus in edd. 2. et 3. Sed habet Francofurtensis.

ⁱ ἰόντος] ἰόντος A. B.

^k αἱ πλανᾶτες] καὶ τοὶ πλανᾶτες A. B.

^l ἃ τῷ αὐτῷ A. B.

^m ἐν δὲ τῷ] Eadem supra in sermone de Monarchia. GESNER. Scil. XLVII. 22. Mox l. παρ' ἀμῶν.

ⁿ ἔτεχνίτευσεν] τεχνίτευσεν A.

^o δι' ὧν] Lego δὴ ὧν. GESNER. Probavit Barthius ad Statii Theb. I. 345.

^p ἐν οἷς τινος] καὶ ὡς τύπος Barthius l. l.

^q τῷ ἀνωτέρῳ] τῶν δ. A. B.

^r τῆ βασιλείᾳ] τὰ βασιλεία Barthius. τὰ βασιλεία Trinc. Mox leg. τῆδε γάρ.

^β ζῶον] ζῶον A. cf. Barth. ad Claudian. p. 468.

^ε εἰσίας] εἰσίας B. leg. εἰσίας hic et infra §. 65. init.

^γ ἀμῶν] ἀ μὴ A. B. αἱ μὴ τοῖς γησίοις Gesn. marg. pro ἀμὴ τοῖς γηνασίοις. Recte.

^ω προσηκόντως] προσήκοντος Tr. Mox οικησίμως—δυναμένως Wakefield.

^z οἰκειότατα] οἰκειόταταν A.

^υ θεϊότατον] θεϊότατος A. Trinc.

ότατος δυσέφικτον ἀνθρώπῳ. Δεῖ δὲ καὶ τὸν ἐς αὐτὰν
καταστάτα καθαρώτατον τε ἡμεν καὶ διαυγέστατον τὰν
φύσιν, ὡς μὴ τὸ λαμπρότατον ἀφανίζῃ ἐν σπίλοις τοῖς ὑφ'
αὐτῷ· καθὼ καὶ τὰς ἀγιατάτως τόπως ἐκαλίδωσάν τινες,
καὶ τῶν ^z ἀντιασάντων ἔνιοι μίαιοι τὰς ἀντιάσαντας αὐτοῖς. ³⁰
Βασιλῆα δὲ τὸν ὁμιλήσαντα φύσιός τε ^a ἀχράντῳ δεῖ μετέ-
χειν, ^b ἐπιστάμεν τε ἑαυτὸν ὅσῳ τῶν ἄλλων ἐντὶ θεϊότερος,
^c ὅσῳ τε ἄτεροι αὐτῷ, οἷς δὴ κατὰ λόγον ἀπεικάζων ἑαυ-
τὸν, ἀριστ' ἂν ἑαυτῷ τε ^d χρῶτο καὶ τοῖς ὑποτεταγμένοις.
Καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις ἀνθρώποις, αἴκα ἀμαρτάνοντι, ὅσιω-
τάτα καθαρσις ἐξομοιωθῆμεν τοῖς ^e ἀρχόντεσιν, αἶτε νόμος,
αἶτε βασιλεὺς διέποι τὰ κατ' αὐτῶς· οἱ δ' ^f εἴ τι τῷ κρέσ-
σονος ^g δέοντος διὰ τὴν φύσιν ἀμπλακόντες οὐ μακρὰν οὐδ' ⁴⁰
ἀπωκισμένως ^h οἱ, χρῆ θεῷ μὲν ⁱ εὐθύ τὰς ὠφελείας τυγ-
χάνεν. Οὐτε γὰρ τὸν κόσμον διζοῖτο ἂν τις ἐν αὐτῷ τε ^k ὦν
καὶ μέρος ἐκείνῳ, οὐτ' ἂν ἀνόητος εἴη τῷ διέποντος αὐτὸν ὁ
ἐτέρων αὐτὸς ἀρχῶν· ἅ δ' εὐκοσμία πολλὰ, καὶ τὸ μηδὲν
ἄναρχον εὐρὲν δύνασθαι, καὶ τῷ τρόπῳ τὰς ἀρχῆς διδά-
σκαλον. Ἐκλάμπει γὰρ αὐτὰς εὐθύ τὸ καλόν, ἂν ὁ μι-
μασόμενος δι' ἀρετὰν αὐτῷ τε φίλος, ὃν μεμίμαται, καὶ
πολὺ πλεόν τοῖς ὑπ' αὐτὸν τεταγμένοις. Οὐ γὰρ ἂν τις ⁵⁰
θεοφιλῆς ὦν ^l μισοῖτο ὑπ' ἀνθρώπων, ἐπεὶ οὐδὲ τὰ ἄστρα,
οὐδ' ὁ σύμπας κόσμος ἐχθαίρει τὸν θεόν· αἱ δὲ ^m κα ἐμί-
σει τὸν ἀγεμονεύοντα, οὐκ ⁿ αἰεί ποτε ἂν πειθόμενος αὐτῷ·

^z ἀντιασάντων] αἰτιασάντων B.

^a ἀχράντῳ] ἀχθράντῳ Trinc.

^b ἐπιστάμεν] ἐπιστάμεν A. Trinc.
Et sic Schæferus ad Bosium de
Ellips. v. Διάνοια, qui præterea
citat ἑαυτὸν pro αὐτόν.

^c ὅσα τε ἄτερα] ὅσῳ τε ἄτεροι
Koënius ad Gregor. Dial. Att.
LXII. qui paulo ante ἑωυτὸν, non
αὐτὸν, habet.

^d χρῶτο] χρῶτο Trinc. Mox I.
ἀμαρτάνοντι.

^e ἀρχόντεσιν] ἀρχόντεσσιν A.

^f εἴ τι] ὡς τι Gesn. marg. αἶτε
Wakefield.

^g δέοντος] δέοντο B. δὴ ἔντος Wake-
field.

^h οἱ] εἰ B. ἴναί θεῷ μ. ε. ἰτε
recta ad deum Wakefield.

ⁱ εὐθύ] ὡς εὐθύτας A. ὡς εὐθύς B.

^k ὦν] ὦν A. B. Trinc.

^l μισοῖτο] μισοῖτο A. μισέοιτο B.

^m καὶ] καὶ A. καὶ B. κα Trinc.

ⁿ αἰεί] Malim εἴη. GESNER.

τὸ δ' ἐκείνον ἄρχεν εὖ αἴτιον τῷ καὶ τῷσδε ἄρχεσθαι κα-
 λῶς. Ἐγὼ μὲν ὢν ὑπολαμβάνω καὶ τὸν ἐπὶ τᾶς γᾶς
 βασιλέα δύνασθαι μηδεμίᾳ τῶν ἀρετῶν ἐλαττοῦσθαι τῷ
 κατ' ὠρανὸν βασιλέως· ἀλλ' ὥσπερ αὐτὸς ἀπόδαμόν τι
 ἐντὶ χρῆμα καὶ ξένον ἐκείθεν ἀφιγμένον πρὸς ἀνθρώπων, καὶ 334
 τὰς ἀρετὰς ἂν τις αὐτῷ ἔργα ὑπολάβοι τῷ θεῷ, καὶ δι'
 ἐκείνον αὐτῷ. Ῥ Σκοπέοντι δ' ἀρχᾶθεν, ἀλάθεια λόγος·
 κοινωνία τε γὰρ ῀ πράτα τε πάντων καὶ ἀναγκαιοτάτα ῀ τῷ
 τῶν ἀνθρώπων ῀ γένει, ἃς μετέχει μὲν ὁ παρ' ἡμῖν βασιλεὺς,
 μετέχει δὲ καὶ ὁ ἐν τῷ παντὶ πάντα διέπων· συνεστάναι
 γὰρ χωρὶς φιλίας καὶ κοινωνίας, ἀμάχανον· σκοποίη δ'
 ἂν τις ταῦτα καὶ ἐπὶ ῀ τῶν συμπολιτευομένων, ἐξελὼν τῷ 10
 λόγῳ τὰν κατὰ συνάθηαν κοινωνίαν, ῀ ἐλάττων γὰρ αὐτὰ
 τᾶς τε θείας φύσιος καὶ τᾶς βασιλικᾶς· οὐ γὰρ δέονται
 τὰν τοιαύταν δέησιν· ῀ ἀλλ' ἄλλων καθανοῦν ἐκπορεύντες
 τῶν ῀ ὑστέρων, ἀναπλαροῦντι κοινὰν τὰν ῀ βοήθειαν· τέλειοι
 γὰρ κατ' ἀρετάν. ῀ Α δ' ῀ ἐν τᾷ πόλει φιλία κοινῷ τίνος
 τέλειος ἐχομένα, τὰν τοῦ παντὸς ὁμόνοιαν μιμᾶται· ἄνευ δὲ
 τᾶς περὶ τᾶς ἀρχᾶς διατάξιος οὐδεμίᾳ ἂν πόλις οἰκοῖτο·
 εἰς δὲ ταύταν νόμων τε ῀ δέϊται καὶ τίνος προστασίας πο- 20
 λιτικᾶς τό τε ἄρχον καὶ τὸ ἀρχόμενον, ῀ εἴπερ σώζοιτο δι'
 αὐτό. Ἐκ τούτων κοινὸν ἀγαθὸν εὐαρμοστία τις, καὶ τῶν
 πολλῶν ὁμοφωνία μετὰ πειθοῦς ῀ συναδοίσας. Ὁ κατ'
 ἀρετὰν ἐξάρχων ῀ καλέεται τε βασιλεὺς, καὶ ἐντὶ, ταύταν

῀ ὠρανὸν] ὠρανὸν A.
 ῀ σκοπέοντι] σκοπιέοντι Trinc.
 ῀ πράτα] πράτα A. Trinc.
 ῀ τὰς τῶν] τὰ τῶν A. Gesn.
 marg.
 ῀ γενειᾶς] γένειας A. τῆ τ. ἀ.
 γένει· αἷς B.
 ῀ τῶν] τὰν A. τῶν Trinc.
 ῀ ἐλάττων] ἐλάττω A.
 ῀ ἀλλ' ἄλλων καθανοῦν] ἀλλάλλων
 καθανοῦν A. καθανοῦν B. Pro κα-

θανοῦν Gesnerus conjicit κατὰ νοῦν.
 ῀ ὑστέρων] ὑστερούντων A. B.
 Gesn. marg.
 ῀ βοήθειαν] ἀβοήθειαν A. B.
 ῀ ἐν πόλει] ἐν τῇ πόλει A. Trinc.
 ῀ δεῖ] δέϊται A. B.
 ῀ εἴπερ σώζοιτο δι'] ἀποσώζει δὲ A.
 B. ἀποσώζει τι Gesn. marg.
 ῀ συναδοίσας] συναδοίσας A. συν-
 δήσας B. leg. συναδοίσας.
 ῀ καλέεται] καλέεται τε A. B.

ἔχων φιλίαν τε καὶ κοινωνίαν ποτὶ τὼς ὀ ἐπὶ αὐτὸν, ἴ ἄνπερ ὁ θεὸς ἔχει ποτὶ τε τὸν κόσμον καὶ τὰ ἐν αὐτῷ. Ὅταν δὲ τὰν εὐνοίαν χρῆ παρασκευάζεσθαι πρῶτα μὲν παρὰ τῷ βασιλεύς ἐς τὼς βασιλευμένους, δεύτερον δὲ παρὰ τῶνδε ἔς 30 τὸν βασιλέα, ὅποια γεννάτορος ποτὶ υἱέα, καὶ ποτὶ ποιμένα νομέως, καὶ νόμῳ ποτὶ ἠ χρώμενον αὐτῷ.

65 ἴ Ἐν ταυτῷ.

Μία γὰρ ἀρετὰ πρὸς τὸ ἄρχεν ἀνθρώπων, καὶ πρὸς τὸν αὐτῷ βίον. Χρήσεται ἰ δ' οὐδενὸς δι' ἐνδειαν ποτιλαμβάνων εἰς ὑπηρεσίαν τὰν αὐτὸς αὐτῷ, ἀλλ' ὡς κατὰ φύσιν συνεργῶν· κοινωνίας γὰρ εἰσίας, οὐδὲν ἔλαττον ἴ ἕκαστος αὐτάρκως βιώσει καθ' αὐτόν. Δοκεῖ μὲν γὰρ ὁ αὐτάρκης μηδενὸς ἂν ἄλλῳ ἠ πρὸς γε τὰν αὐτῷ διεξαγωγὰν ποτιδεῖσθαι· αἰ δ' ἄρα δεῖ βίον ἐνεργέα ζῶεν, δᾶλον ὡς καὶ ἕτερα ἂν 40 προσλάβοι, οὐδὲν τι ἔλαττον αὐτὸν αὐταρκέα ποιήσει· φίλως τε γὰρ ἔξει διὰ τὰν αὐτῷ ἀρετάν· καὶ τοῖσδε χρώμενος, οὐ κατ' ἄλλαν ἀρετὰν χρήσεται, ἢ ἴ ἄπερ καὶ ποτὸν αὐτῷ βίον. Ἀνάγκη δὲ ἀκολουθεῖν καὶ τᾶ τοιαῦδε οὐχ ὀ ἀτέρως τίνος ἐξαιρέτω ποτὶ αὐτὰ παρεσκευασμένως. Χῶ μὲν θεὸς οὔτε διακόνως ἔχων, οὔτε ὑπηρετας, οὔτ' αὖ προστάξει τινὶ χρώμενος, οὐδὲ στεφανῶν ἢ ἀναγορευῶν τὼς πει- 50 θομένως, ἢ ἀτιμάζων τὼς ἀπειθέοντας, οὗτος αὐτὸς ἄρχει ποτὶ τοσόνδε μέγεθος ἀρχᾶς, ἀλλ' οἶμαι παρέχων ἀξιωματον αὐτόν, ζᾶλον ἐντίθησι πᾶσι τὰς αὐτῷ φύσιος. Ἐντι δὲ αὐτὸς μὲν ἀγαθὸς, καὶ τόδε μόνον τε καὶ ῥάδιον ἔργον αὐτῷ· Ῥ οἱ δὲ μιμεύμενοι τῶν αὐτῶν, κρέσσον τῷδε πάντα

^c ἐπὶ αὐτὸν] ἐπὶ τ' αὐτόν Trinc.

^f ἄνπερ] ἄπερ A. Trinc.

^g πρὸς τὸν A.

^h ποτὶ χρώμενον] ποτιχρώμενος A. Tr.
f. l. ποτὶ χρώμενος.

ⁱ Sic Trinc. Μία γὰρ usque ad διὰ κακίαν ὑστερούντων desunt A. B.

^k δ' οὐδενὸς] δ' om. Trinc. Mox vulg. ἄλλως et ἑάσας.

^l ἕκαστος] ἕκαστων N. Trinc.

^m πρὸς γε] πρὸς τε Trinc.

ⁿ ἄπερ] forte ἄπερ. GESN. Mox τὰ τοιαῦδε Trinc. Leg. τὰ τοιαῦδε.

^o ἀτέρως τ. ε. ποτὶ αὐτὰ παρεσκευασμένως] forte ἀτέρως τ. ε. ποτὶ αὐτὰν παρεσκευασμένως. GESNER.

^p οἱ δὲ] Videtur corruptum exemplar Græcum. GESN. οἱ δὲ μ. τὸ αὐτῶν κρέσσον, τῷδε Wakefield. qui paullo ante αἰδίον pro ῥάδιον.

ἐργάζονται· ἃ δὲ ὁμοίωσις καὶ ἐκάστῳ τῷδε αὐτάρκεις ἐντι. Οὐ γὰρ ἄλλα μὲν ἀρετὰ ποιεῖ τὰ ἀρεστὰ τῷ θεῷ, 335 μιμείται δ' αὐτὸν ἕτερα. Ὁ δ' ἐπίγειος ἀμὴν βασιλεὺς, πῶς οὐχ ὁμοίως αὐτάρκης; ἀπεικάζων τε γὰρ αὐτὸν ἐνὶ ἂν ἀπεικάσειε τῷ κρατίστῳ, καὶ πᾶς ἑαυτῷ πειρώμενος ὁμοιοῦν ¹ αἰθ' ὅς ἔσεται· τὰ δ' ὅσα βίας καὶ ἀνάγκας τὰς τῶν ὑποτεταγμένων, ἐνίοτε ἐκάστῳ τὰν περὶ τὰν μίμασιν ² προθυμία ἀφαιρέεται· χωρὶς εὐνοίας γὰρ ἀμάχανον ἐξομοιωθῆναι, ἃ μάλιστα πάντων ἀφανίζει τὸ φοβερόν. Ὡς εἶθε ἦν τὰς ἀνθρωπίνας φύσεως δυνατόν ἀφέλεν, καὶ τὸ πει- 10 θοῦς τινος ³ δέχεσθαι. Τόδε γὰρ τὰς ἐπιγείου φαυλότατος τὸ λείψανον, καθ' ἂν ἐπίκαρον ὄν τὸ ζῶον ταύτας οὐκ ἀμοιρεῖ· ἐπειδὴ πειθῶ ἔργον τι ἐντὶ παροικέον ἀνάγκη· πράτα γὰρ ἀφ' αὐτᾶς αὐτὰ κατεργάζεται τὰ παρ' ἐκείνων διέφυγεν. Ὅσα δ' αὐτοφυῶς τῷ καλῷ χρῆται, τούτοις οὐδεμία πειθοῦς αἰδώς· ἐπειδὴ περ οὐδὲ φόβος ἀνάγκας. Ἐνεργάσαιο δ' ἂν μόνος ὁ βασιλεὺς ἀνθρώπῳ φύσει καὶ τόδε τὸ ἀγαθόν, ὡς διὰ μίμασιν αὐτῷ τῷ κρέσσονος ποτὶ τὸ δεόν ἔπεσθαι. Τὴς δὲ ὡς περ ὑπὸ μέθας διεφθαρ- 20 μένως καὶ διὰ κακὰν τροφὰν ἐς λάθην ἐμπεσόντας ⁴ αὐτῷ, παραλαφθεῖς ὁ λόγος ἐπέρρασέν τε καὶ κάμνοντας ἰάσατο, καὶ ⁵ τὰν ἐκ τᾶς κακίας ἐνοικεῦσαν αὐτοῖς λάθην ἐκβαλὰν, τὰν μνάμαν ἐσφίκισεν, ἐξ ἧς ἀπετέχθη ἃ καλεομένα πειθῶ. Καὶ τὰν ἀρχὰν ἐκ φαύλων σπερμάτων λαβοῦσα αὐτὰ, τὶ σπουδαῖον ἐκφύη τὰν ἐπίγηον ⁶ οἰκεῦσαι χώραν, ἐν ἧ δὲ ἀσθένειαν τᾶς ἀμῶν φύσιος ὁ λόγος ἀνθρώποις ὁμίλειων, 30 ἀναπλαροῖ τε τῶν διὰ κακίαν ⁷ ὑστερούντων.

et mox ἐκάστῳ τῶνδε.

¹ αἰθ' ὅς] Locus corruptus. GESNER. ἄθος conj. Wakefield.

² προθυμία] Lego προθυμίαν. GESN.

³ δέχεσθαι] δέεσθαι lego, ut supra in sermone de Monarch. GESNER. Scil. XLVII. 22. Dedi

ἀφέλεν pro ἀφέμεν, necnon ἐπίκαρον pro ἐπίκαιρον.

⁴ αὐτῷ] Scil. τῷ κρέσσονος. GESN.

⁵ τὰν—ἐκβαλὰν om. N.

⁶ οἰκεῦσαι] Leg. οἰκεῦσι. GESN.

⁷ ὑστερούντων] videtur aliquid deesse. GESNER.

66 ^a Ἐν τῷ αὐτῷ.

Ἄπερ ἱερὰν καὶ θεΐαν ἔχων ἔννοιαν, τῷ ὄντι βασιλεὺς εἶη. Τᾶδε γὰρ πεπεισμένος, ἀγαθῶν μὲν πάντων αἴτιος ^b ἐσεΐται, κακῶν δὲ οὐδενός. Οὐ μὲν ^c ἀλλ', ὅτι γε δίκαιος ἐσεΐται κοινωνικὸς ἂν, παντί ^d τῷ δᾶλον· ^e ἰσότατι γὰρ ἂ κοινωνία, καὶ ἐν τῷ ταύτας ἀποδιανομᾷ ἐξάρχει μὲν ἂ δικαιοσύνα, μετέχει δ' ἂ κοινωνία· οὐ γὰρ δυνατὸν ἀδικον μὲν ἤμεν, μεταδιδόμεν δὲ ἰσότατος· ^f ἢ μεταδιδόμεν ^g ἰσότατος, μὴ κοινωνικὸν δὲ ἤμεν. ^g Ἐγκρατέα δὲ πᾶς οὐκ ἂν ὑπολάβῃ τις τὸν αὐτάρκη; ἂ γὰρ ^h πολυτέλῃα μάτηρ τᾶς ἀκρασίας· αὐτὰ δὲ τᾶς ⁱ ὕβριος, ἐξ ἧς τῶν ἐν ^k ἀνθρώποις κακῶν τὰ πολλά. Ἄ δ' αὐτάρκεια ^l οὐδ' ἂν τέκοι πολυτέλῃαν, οὔτε τὰ ἀπ' αὐτᾶς· ἀλλὰ αὐτὰ τις οὔσα ἀρχὰ πάντα μὲν ^m ἀγοῖ, ἀγοῖτο δ' ἂν ὑπ' οὐδενός. Ὅπερ ἐντὶ μὲν τῷ θεῷ, ἐντὶ ⁿ καὶ τῷ βασιλεῖ, αὐτῷ μὲν ἀρχεν (ἀφ' ^o ὧπερ καὶ ὁ αὐτάρκης καλεῖται) ἀρχεσθαι δ' ὑπ' οὐδενός· ταῦτα δ' ὅτι μὲν φρονάσιος χωρὶς οὐκ ἂν γένοιτο, ^p δᾶλον. Ὅτι δ' ἂ ^q τῷ κόσμῳ φρόνασις ὁ θεὸς ἐντὶ, φανερόν· συνέχεται γὰρ εὐκοσμία τε καὶ τάξει ^r τᾶ δέουσα· νόω δὲ χωρὶς οὐκ ἂν αὐτὰ γενοίαιτο. Οὐδ' ὁ βασιλεὺς δὴ χωρὶς φρονάσιος ταύτας ἂν ἔχοι ^s τὰς ἀρετᾶς· ^s δικαιοσύναν φαμί καὶ ἐγκράτην καὶ κοινωνίαν, καὶ ὅσα τούτων ἀδελφά.

66. ^l οὐδ' ἂν τε καὶ] οὐδ' ἄντε. καὶ A.

^a Sic A. Ἐν ταυτῷ Trinc.

^b ἐσεΐται] ἐσεῖται A.

^c ἀλλ' ἔτι] ἄλλο τί γε A.

^d τῷ] τὸ A. Trinc.

^e ἐν ἰσότατι] ἐν om. A. Trinc.

^f ἢ μετ. ἰσ. om. B. Mox κοινωνόν Trinc.

^g ἐγκρατέα] ἐσκρατέα Trinc.

^h πολυτέλῃα] πολυτέλῃα A.

ⁱ ὕβριος] ὕβρεως A. et mox αὐτάρκηα.

^k ἀνθρωπίνοις] ἀνθρώποις A. B.

B. Trinc. Bene Jacobsius οὐδ' ἂν τέκοι. Supra dicitur πολυτέλῃα μάτηρ τᾶς ἀκρασίας.

^m ἀγοῖ—ἀγοῖτο] ἀγοῖ—ἀγοῖτο B.

ⁿ δὲ καὶ] δὲ om. A. Trinc.

^o ὧπερ] ὄπερ A. B. ὄπερ Trinc.

^p τῷ κόσμῳ] τοῦ κόσμου B.

^q τᾶ δέουσα] τὰ δέοντα B. τὰ δέουσα Trinc.

^r τὰς ἀρετᾶς] τᾶς ἀρετᾶς A.

^s δικαιοσύναν] δικαιοσύνας Trinc.

67 * Μουσωνίου ἐκ τοῦ Ὅτι φιλοσοφητέον καὶ τοῖς βασι- 336
λεῦσιν.

Εἰσελθόντος δὲ ποτε ὡς ^b αὐτὸν τῶν βασιλέων τινὸς τῶν ἀπὸ τῆς Συρίας, ἦσαν γὰρ ἔτι τότε ἐν Συρίᾳ βασιλεῖς Ῥωμαίων ὑπήκοοι, ἄλλα τε πολλὰ εἶπε πρὸς τὸν ἄνδρα, καὶ δὴ καὶ ταῦτα. Μὴ οἶου, ἔφη, ἄλλω τινὶ μᾶλλον προσήκειν φιλοσοφεῖν, ἢ σοί· μὴ δ' ἄλλου του χάριν μᾶλλον, ἢ ὅτι βασιλεὺς τυγχάνεις ὢν. Δεῖ μὲν γὰρ δήπου δύνασθαι τὸν βασιλέα σώζειν ἀνθρώπους καὶ εὐεργετεῖν· τὸν δὲ γε σώσοντα καὶ εὐεργετήσοντα χρὴ ἐπίστασθαι, ^c τί μὲν ¹⁰ ἀγαθὸν ἀνθρώπῳ, τί δὲ κακόν· καὶ τί μὲν ὠφέλιμον, τί δὲ βλαβερόν· καὶ συμφέρον γε καὶ ἀσύμφορον· εἴ γε ἀπόλλυνται μὲν οἱ περιπίπτοντες τοῖς κακοῖς, σώζονται δὲ οἱ τυγχάνοντες τῶν ἀγαθῶν· καὶ εὐεργετοῦνται μὲν οἱ ἀξιούμενοι τῶν ὠφελίμων καὶ συμφερόντων, κακοποιοῦνται δὲ οἱ ἐμβαλλόμενοι τοῖς ἀσυμφόροις καὶ βλαβεροῖς. Ἀγαθὸν μέντοι ἢ κακόν, ἢ συμφέρον ἢ ἀσύμφορον, ^d ἢ ὠφέλιμον ^e ἢ βλαβερόν, οὐκ ἄλλου του διαγινώσκειν ἢ τοῦ φιλοσόφου ἐστίν· ὅς αὐτὸ τοῦτο διατελεῖ πραγματευόμενος, ὅπως μὴδὲ ²⁰ ἐν τούτων ἀγνοήσῃ, καὶ τέχνην πεποιήται ταύτην εἰδέναι τί φέρει πρὸς ἀνθρώπου εὐδαιμονίαν ^f ἢ κακοδαιμονίαν. Διὸ φαίνεται δεῖν τὸν βασιλέα φιλοσοφεῖν. Καὶ μὴν ^g προσήκει μὲν τῷ βασιλεῖ, μᾶλλον δ' ἀνάγκη ἐστὶν αὐτῷ, τὰ δίκαια βραβεύειν τοῖς ὑπηκόοις, ὡς μῆτε πλέον ἔχειν μῆτε ἐλαττοῦσθαι μὴδένα παρὰ τὴν ἀξίαν, ἀλλὰ καὶ τιμῆς καὶ τιμωρίας τυγχάνειν τοὺς ἀξίους. Ταῦτα δὲ πῶς ποτε δυνηθεῖ ἂν τις δίκαιος οὐκ ὢν; δίκαιος δὲ πῶς ἂν εἴη τις μὴ ἐπιστάμενος δικαιοσύνην, ὁποῖόν τι ἐστί; Πάλιν οὖν καὶ ³⁰

67.

^a Sic A. Simpl. Μουσωνίου Tr.

^b αὐτὸν] αὐτῶν Trinc.

^c μὲν ἀγαθὸν] μὲν γὰρ ἀγαθὸν A.

B.

^d ἢ ὠφέλιμον om. B. sed cum lacuna.

^e ἢ βλ.] καὶ βλ. A.

^f ἢ κακοδαιμονίαν om. Trinc.

^g προσήκει] προσήκει Trinc.

ταύτη φιλοσοφητέον τῷ βασιλεῖ, ὅτι δικαιοσύνην καὶ τὸ δίκαιον οὐκ ἂν ἄλλως φαίνοιτο γνούς, εἰ μὴ φιλοσοφήσειεν. Οὐ γὰρ οὐθ' ὡς ^h οὐχὶ ὁ μαθὼν μᾶλλον ⁱ εἰδήσει τὰ δίκαια τοῦ ^k μαθάνοντός ἐστιν εἰπεῖν, οὐθ' ὡς οὐκ ἀμαθεῖς εἰσι τῶν τοιούτων πάντες οἱ μὴ φιλοσοφήσαντες. Στασιάζουσι γοῦν καὶ πολεμοῦσι περὶ τῶν δικαίων πρὸς ἀλλήλους, οἱ μὲν ταῦτα φάσκοντες, οἱ δὲ ἐκείνα δικαιοτέρα εἶναι. ¹ Καίτοι περὶ γε ὧν ἐπίστανται ἄνθρωποι, περὶ τούτων οὐ διαφέρου- ⁴⁰ ται· οὔτε περὶ λευκῶν ἢ ^m μελάνων, ἢ θερμῶν ἢ ψυχρῶν, οὔτε περὶ μαλακῶν ἢ σκληρῶν· ἀλλὰ κατὰ τὰ αὐτὰ περὶ τούτων ἅπαντες φρονούσι τε καὶ λέγουσιν· ὥστε καὶ περὶ τῶν δικαίων ὁμοίουσιν ἂν παραπλησίως, εἴπερ ἤδεσαν ἅ τινά ἐστιν· ἐν ᾧ δ' οὐχ ὁμοιοῦσιν, ⁿ ἀγνοοῦντες φαίνονται. Καὶ οὐδὲ σὺ ταύτης ἐκτὸς ^o εἴ τῆς ἀγνοίας, ὡς ἐγὼ δοκῶ ὅθεν ἐπιμελητέον σοι τῆς γνώσεως μᾶλλον ἢ ἄλλα ^p ὀτρυνῶν, καὶ τοσοῦτω γε μᾶλλον ^q ὅσῳ περ αἴσχιον ἀνδρὶ βασιλεῖ ἢ ἰδιώτῃ ⁵⁰ εἶναι ἐν ἀγνοία δικαιοσύνης.

Ἔτι τοίνυν δεῖ τὸν βασιλέα μὲν σωφρονεῖν αὐτὸν, δεῖ δὲ τοὺς ὑπηκόους σωφρονίζειν· ἵν' ὁ μὲν ἄρχῃ σωφρόνας, οἱ δ' ἄρχωνται κοσμίως, μηδέτεροι δὲ τρυφῶσι· λυμαντικὸν γὰρ ἄρχοντός τε καὶ ἰδιώτου παντός ἡ τρυφή. Πῶς δ' ἂν ἢ αὐτὸς σωφρονήσειέ τις, μὴ μελετήσας ^r κρατεῖν τῶν ἐπιθυμιῶν, ἢ ἀκόλαστος ἂν ἄλλους ποιήσειε σώφρονας; Τίς μέντοι ἐπιστήμη πρὸς σωφροσύνην ἀγει ³³⁷ ^s πλὴν φιλοσοφίας, οὐκ ἐστιν εἰπεῖν· αὕτη γὰρ διδάσκει μὲν ἐπάνω ἡδονῆς εἶναι, ^t διδάσκει δ' ἐπάνω πλεονεξίας,

^h οὐχ ὁ μαθὼν] οὐχὶ ὁ μ. a. p. m.

οὐκ ἢ μ. m. s. A. οὐχ ὁ μὴ μ. B.

ⁱ εἰδήσει] ἠδήσει Trinc.

^k μαθάνοντος] μαθόντος A. m. s.

^l καί τοι] τοι om. A. B.

^m μελάνων] μελανῶν B.

ⁿ ἀγνοοῦσιν] ἀγνοοῦντες A. Tr.

^o εἴ] ἤs A. m. p.

^p ὀτρυνῶν] ὀτροῦν Trinc.

^q ὅσῳ] om. Trinc. A. m. p. ὅσῳ περ A. m. sec. B.

^r κρατεῖν] κρατῆσαι A. B.

^s πλὴν] πρὸς A. πλὴν B.

^t διδάσκει—πλεονεξίας om. B.

διδάσκει δὲ ἀγαπᾶν εὐτέλειαν, ἢ διδάσκει δὲ φεύγειν πολυτέλειαν, ἐθίζει δ' αἰδᾶ ἔχειν, ἐθίζει δὲ γλώττης κρατεῖν, τάξιν ἠ τε καὶ κόσμον καὶ εὐσχημοσύνην περιποιεῖ, καὶ ὅλως τὸ ἐν κινήσει καὶ σχέσει πρέπον. Ταῦτα δὲ ἀνθρώπῳ προσόντα παρέχεται ^x [καὶ] σεμνὸν καὶ σώφρονα αὐτόν. Καὶ δὴ καὶ βασιλεὺς, ὅτῳ ὑπάρχει ταῦτα, μάλιστα ἂν εἴη θεο-¹⁰πρεπής τε καὶ αἰδοῦς ἄξιος. Τό γε μὴν ἀφοβον καὶ ^y ἀνέκπληκτον καὶ ^z θαρραλέον ἔστι μὲν ^a ἀνδρείας ἔργον· ^b πῶς δ' ἂν ἄλλως μᾶλλον ^c ἀνθρώπῳ ὑπάρξειεν, ἢ εἰ ^d τις περὶ θανάτου καὶ πόνου λάβοι πίστιν ἰσχυράν, ὡς οὐ κακοῖν ὄντοι αὐτοῖν; ταῦτα γὰρ δὴ τὰ ἐξιστάνα καὶ φοβοῦντα τοὺς ἀνθρώπους ἔστιν, ὁ τε θάνατος καὶ ὁ πόνος, ^e ὅτ' ἂν ὡς περὶ κακῶν πεπεισμένοι ὣσιν αὐτῶν· μὴ κακὰ ^f δ' εἶναι ταῦτα φιλοσοφία διδάσκει μόνη. Ὡστ' εἴπερ ^g ἀνδρείαν γε κτητέον τοῖς βασιλεῦσι, κτητέον δὲ, παντὸς ^h ὄτουοῦν ἐτέρου ²⁰ μᾶλλον ἐπιμελητέον τοῦ φιλοσοφεῖν αὐτοῖς, ὡς οὐκ ἂν ἐτέρως ἀνδρείοις γενομένοις. Καὶ δὴ βασιλικὸν μὲν, εἴ τι ἄλλο, καὶ τὸ ἀήττητον ἐν λόγῳ εἶναι, καὶ δύνασθαι κρατεῖν ὥσπερ ὅπλοις τῶν μαχομένων, οὕτω ⁱ λόγοις τῶν διαλεγομένων ὡς ^k ἂν γε ταύτῃ ἀσθενήσωσιν οἱ βασιλεῖς, ἀνάγκη πολλάκις περιάγεσθαι αὐτοὺς, καὶ βιάζεσθαι τὰ ψευδῆ ὡς ἀληθῆ προσίεσθαι, ^l ὅπερ ἀφροσύνης ἔργον καὶ ἀμαθίας τῆς ἐσχάτης. Φιλοσοφία δ' οὐκ οἶδα εἴ τι μάλ-³⁰

^u διδάσκει—πολυτέλειαν om. Tr.

^w δὲ] τε A. B.

^x καὶ σεμνὸν] καὶ om. A. Trinc.

^y ἀνέκπληκτον] ἀνέμπληκτον A. ἀνέκπληκτον B. Trinc.

^z θαρραλέον] θαρραλέον A. B.

^a ἀνδρείας] ἀνδρίας A.

^b πῶς—ἄλλως] πᾶς—ἄλλως A. ἄλλως B.

^c ἀνθρώπῳ] ἀνῶου A. ἀνθρώπου B.

^d τις] τοι A.

^e ἔταν ὡς] ἔπως A. Ὅπως usque ad μὴν punctis subjectis delet m.

s. A. et om. B.

^f δ' εἶναι] δέον εἶδέναι A.

^g ἀνδρείαν] ἀνδρίαν A. ^γ τε κτητέον A. γε κ. B.

^h οὔν] ^{ὅτι} οὔν et in marg. ὄτουοῦν A. ὄτουοῦν B.

ⁱ τοῖς λόγοις διαλεγομένων] λόγοις τῶν δ. A. Sed τῶν m.s. Deest articulus Trinc.

^k ἂν τε] ἂν γε A.

^l ὅσπερ] ὅπερ A. Trinc.

λον ἢ τοῦτα παρέχειν τοῖς μετιούσιν αὐτὴν πέφυκεν, ὥστε περιεῖναι λόγῳ τῶν πλησίον, καὶ τὰ ψευδῆ διακρίνειν ἀπὸ τῶν ἀληθῶν, καὶ τὰ μὲν ἐλέγχειν, τὰ δὲ βεβαιοῦν. Οἱ γοῦν ῥήτορες, ὅπῳτ' ἂν ἔλθωσιν εἰς ταυτὸ τοῖς φιλοσόφοις, καὶ δίδωσι καὶ λαμβάνωσι λόγον, ἔστιν ὁρᾶν αὐτοὺς συγκρουομένους, ἀπορουμένους, ἐναντία λέγειν αὐτοῖς ἀναγκαζομένους· καίτοι ὅπῳτ' ἂν οἱ ῥήτορες, οἱ τοῦτο πεπονημένοι ἔργον λόγους μελετᾶν, ἀσθενέστεροι περὶ λόγους ἀλίσκωνται τῶν φιλοσόφων ὄντες, τί χρῆ τὸς ἄλλους ἀνθρώπους ὑπολαμβάνειν; Ὅθεν εἴ τιτι ὄντι βασιλεῖ ἔστιν ἐπιθυμία τοῦ ἐν^m λόγοις κράτους, φιλοσοφητέον αὐτῷ, ἵνα μὴⁿ δεδίη μηδὲ ταύτῃ μηδένα^o ὡς περιγενησόμενον αὐτοῦ, ^p δέον ἀπανταχοῦ ἀδεῆ εἶναι τὸν βασιλέα καὶ θαρραλέον καὶ ἀήτητον.

Καθόλου δὲ τὸν ^q μὲν βασιλέα τὸν ἀγαθὸν ἀνάγκη πᾶσα καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ^r εἶναι ἀναμάρτητον, καὶ τέλειον· εἴ περ^s δεῖ αὐτὸν, ὥσπερ ἐδόκει τοῖς παλαιοῖς, ^t νόμον ἔμψυχον εἶναι, εὐνομίαν μὲν καὶ ὁμόνοϊαν μηχανώμενον, ἀνομίαν δὲ καὶ στάσιν^u ἀπείργοντα, ζῆλωτὴν δὲ τοῦ Διὸς^v ὄντα, καὶ πατέρα τῶν ἀρχομένων, ὥσπερ ἐκεῖνον. Τοιοῦτος δὲ πῶς ἂν εἴη τις μὴ φύσει τε διαφερούσης κεχρημένος, παιδείαν^x δὲ τὴν ἀρίστην πεπαιδευμένος, ἀρετὰς τε ἀπάσας ἔχων, ^y ὅσαι περ ἀνθρώπῳ προσήκουσιν; Εἰ μὲν οὖν καὶ ἑτέρα^z ἐπιστήμη ἐστίν, ἡ ποδηγοῦσα πρὸς ἀρετὴν ἀνθρώπου φύσιν, καὶ ἀσκεῖν καὶ μετιέναι τὰ καλὰ διδάσκουσα, παραβλητέον ἂν εἴη καὶ συγκριτέον, εἴτε ἐκεῖνη εἴτε φιλοσοφία³³⁸

^m λόγοις] λόγῳ A. B.

ⁿ δεδίη] δεδείη A. m. p.

^o ὥσπερ γενησόμενος] ὡς περιγενησόμενον A.

^p ἤττων temere infercit Gesn.

^q μὲν om. B.

^r εἶναι] καὶ εἶναι Trinc.

^s δεῖ] δι' Trinc.

^t Diotogenes ap. Stobæum XLVI. p. 329. Vide Valcken. et Wessel. ad Herodot. III. 38.

^u ἀπείργοντα] ἀπείργονται Trinc.

^v ὄντα] εἶναι A.

^x δὲ] τε B.

^y ὅσαι] ὅσαις A.

^z ἐπιστήμη bis Trinc.

κρείττων, καὶ ἀποχρῶσα μᾶλλον ἀγαθὸν ἀποδείξαι βασι-
 λέα· καὶ ^a τῇ κρείττονι χρωτ' ἂν εἰκότως ὁ βασιλεὺς ^b βου-
 λόμενός γε ^c δὴ εἶναι ἀγαθός. Εἰ δ' ἄλλη ^d μὲν οὖν οὐδ'
 ὑπισχνεῖται τέχνη οὐδεμία παράδοσιν καὶ διδασκαλίαν ἀρε-
 τῆς, (^e αἱ μὲν ^f περὶ τὸ σῶμα τὸ ἀνθρώπινον καὶ τὰ ^g τούτω
 χρήσιμα ^h πραγματευόμεναι μόνον, ὅσαι δὲ τῆς ψυχῆς
 ἐφάπτονται, ⁱ πάντα ^k σκοπούμεναι μᾶλλον, ἢ ὅθεν αὐτῇ
 σωφρονήσει) μόνῃ δὲ φιλοσοφία τοῦτο σκοπεῖ, καὶ τοῦτο ^l
 μηχανᾶται, ¹ πῶς ὁ ἄνθρωπος κακίαν μὲν ἐκφύγοι, κτή-
 σαιτο δὲ ἀρετὴν· εἰ ταῦτα ταύτῃ ἔχει, τί ἂν ἄλλο εἴη βασι-
 λεῖ τῶ γε ἀγαθῷ εἶναι βουλομένῳ ^m προουργιαίτερον τοῦ φι-
 λοσοφεῖν; Μᾶλλον δὲ ⁿ πῶς καὶ τίνα τρόπον δύναίτο ἂν τις
 βασιλεῦσαι, ἢ βιῶναι καλῶς, εἰ μὴ φιλοσοφήσειεν; Ἐγὼ
 μὲν οἶμαι τὸν βασιλέα τὸν ἀγαθὸν, εὐθύς καὶ φιλόσοφον ἐξ
 ἀνάγκης εἶναι, καὶ τὸν γε φιλόσοφον εὐθύς καὶ βασιλικὸν
 εἶναι.

Πρῶτον δὲ τὸ πρότερον θεασώμεθα. Ἄρ' ἔσθ' ὅπως βα-
 σιλεὺς ἀγαθὸς εἴη τις ἂν, μὴ ἄνθρωπος ἀγαθὸς ὢν; οὐκ ^o
 ἔστιν εἰπεῖν. Ἀγαθὸς δέ τις ὁ ἀνὴρ ὢν, οὐκ ^p ἀφιλόσοφος εἴη
 ἂν; νῆ Δία, εἰ γε τὸ φιλοσοφεῖν καλοκαγαθίας ἐπιτήδευσις
 ἔστιν. Ὡσθ' ὁ βασιλεὺς ὁ ἀγαθὸς ἐξ ἀνάγκης εὐθύς καὶ
 φιλόσοφος εὐρίσκειται ὢν. Καὶ μὴν ὁ γε φιλόσοφος, ὅτι
 πάντως καὶ ^q βασιλικός, οὕτως ἂν μάθοις. Τοῦ γὰρ βασι-

^a τῇ κρείττονι] τῇ φανεῖσθι κρείττονι
 A. m. s. B.

^b βουλόμενος] βουλευόμενος Trinc.

^c δὴ] γε δὴ B. τε δὴ A. Trinc.

^d μὲν οὐδ'] μὲν οὖν οὐδ' A. m. p.
 Sed m. sec. delevit οὖν et οὐδ' in
 οὐχ mutavit.

^e ἀλλ' αἰ] ἀλλ' al. abest Gesn.
 Suprascriptum est in A.

^f περὶ] τὰ περὶ A. m. s. B.

^g τούτω] τούτου A.

^h πραγματευόμεναι] πραγματεύον-
 ται A. m. s. παρασκευάζονται B.

ⁱ πάντα] πάντας A. m. p.

^k σκοπούμεναι] σκοποῦνται A. ex
 emend. δὲ σκοποῦσι B.

^l πῶς δ'] πῶς ὁ A. πῶς ἂν B.

^m προουργιαίτερον τοῦ φιλοσοφεῖν]
 τοῦ φιλοσοφεῖν προουργιαίτερον A.

ⁿ πῶς om. Trinc.

^o ἀνὴρ] ἀνὴρ ὢν A. B.

^p ἀφιλόσοφος] ἂν φιλόσοφος B.

^q βασιλεὺς] βασιλικός A. B. Gesn.
 marg.

λικού δήπου ἐστὶ τὸ δύνασθαι καλῶς ἐπιτροπεύειν ἔθνη καὶ πόλεις, καὶ εἶναι ἄξιον ἀνθρώπων ἄρχειν. Τίς δ' ἂν ἢ ἰκανώτερος εἴη πόλεως προστάτης, ἢ ἄξιώτερος ἀνθρώπων 30 ἄρχειν τοῦ φιλοσόφου; ᾧ γε προσήκει (ἂν περ ἢ ἀληθῶς φιλόσοφος) εἶναι φρονίμῳ, σώφρονι, ¹μεγαλόφρονι, τῶν δικαίων κριτικῶ καὶ τῶν πρεπόντων, καταπρακτικῶ τῶν νοθεύτων, καρτερικῶ τῶν ἐπιπόνων πρὸς δὲ τούτοις θαρραλέος, ἀδεής, ὑποστατικός τῶν δοκούντων δεινῶν εἴη ἂν ἔτι δὲ εὐεργετικός, ²φιλόανθρωπος, χρηστός. Τοῦ δὲ τοιούτου τίς ἂν εὐρεθείη ἄρχειν ἐπιτηδειώτερος, ἢ δυνατώτερος; οὐδεὶς. Ἄν δὲ μὴ ἔχη πολλοὺς τοὺς ὑπακούοντας καὶ πειθομένους αὐτῷ, οὕτω διὰ τοῦτο τοῦ βασιλικὸς εἶναι ἐστέρηται· ἐξαρκεῖ γάρ 40 καὶ τὸ τῶν ³φίλων ἄρχειν τῶν ὑπαρχόντων ἢ γυναικὸς τε καὶ παίδων, ἢ καὶ νῆ Δία αὐτὸν αὐτοῦ ⁴μόνον. Καὶ γὰρ ἰατρός οὐδὲν ἤττον τοῦ θεραπεύοντος πολλοὺς ὁ θεραπεύων ὀλίγους, εἴ γε ⁵ἔχει τὴν ἐμπειρίαν τὴν ἰατρικὴν καὶ μουσικὸς οὐδὲν ἤττον τοῦ διδάσκοντος πολλοὺς ὁ διδάσκων ὀλίγους, εἴ γε ἔχει τὴν μουσικὴν καὶ ἰππικὸς ὁμοίως τῷ χρωμένῳ πολλοῖς ἵπποις ὁ χρώμενος ἐνὶ ἢ ⁶δυσί, ἂν γε ἐπιστήμων τῆς ἰππικῆς ἢ καὶ δὴ καὶ ⁷βασιλικὸς παραπλησίως τῷ κεκτῆμένῳ πολλοὺς ὑπηκόους ὁ ἔχων ἓνα ἢ δύο τοὺς πειθομένους αὐτῷ ⁸μόνον ἔχεται τὴν τοῦ βασιλεύειν ἐμ- 50 πειρίαν, ὥστε καὶ βασιλικὸς εἴη ἂν. Διὰ τοῦτό μοι δοκεῖ καὶ Σωκράτης τὴν φιλοσοφίαν πολιτικὴν τε καὶ βασιλικὴν ἐπιστήμην ὀνομάζειν, ὅτι ὁ ταύτην ἀναλαβὼν εὐθύς πολιτικός ἐστι. Ταῦτα τοῦ Μουσωνίου εἰπόντος, ἡσθέεις ὁ βασιλεὺς τοῖς λόγοις χάριν τε ἔχειν ⁹ἠμολόγει τῶν εἰρημένων

¹ ἀξιώτερος] ἀξιότερος A.

² μεγαλόφρονι om. Trinc.

³ φιλόανθρωπος χρηστός] χρηστός φιλόανθρωπος A.

⁴ φίλων] φιλοσόφων A. p. m.

⁵ μόνου] μόνον A. B.

⁶ ἔχοι] ἔχει A. et sic infra.

⁷ δυσί] δυσίον A. B.

⁸ βασιλικὸς παραπλησίως] βασιλικῶς παραπλησίως A. παραπλήσιως B.

⁹ ἠμολόγει] ἠμολόγησε B.

αὐτῶ, καὶ ἀντὶ τούτων, ἔφη, αἴτησον ὅ τι βούλει με, οὐ γὰρ 339
 ἀν' ἀντείοιμί σοι περὶ οὐδενός. Ὁ οὖν Μουσώνιος, αἰτῶ σε,
 ἔφη, τούτοις στοίχεῖν καὶ ἔπεσθαι τοῖς λόγοις, οὐς ἐπαινεῖς·
 καὶ γὰρ ἐμοὶ οὕτω ^b χαριεῖ μάλιστα, καὶ ὠφελήσῃ αὐτός,
 οὐχ ^c ἐτέρως μᾶλλον.

68 ^a Ξενοφώντας ἐν τῇ Κύρου παιδείᾳ ᾱ.

Καὶ μὲν δὴ, ἔφη, ὦ πάτερ, ὁ Κύρος, ὅπως ἀν' ἴλεω θεοὶ
 ὄντες ἡμῖν συμβουλευεῖν ἐθέλωσιν, ὅσον δύναμαι κατὰ τὸν
 σὸν λόγον διατελέσω ἐπιμελούμενος. Μέννημαι γὰρ ἀ-
 κούσας ποτέ σου, ὅτι εἰκότως ἀν καὶ παρὰ τῶν θεῶν πρα-
 κτικώτερος εἶη, ὥσπερ καὶ παρ' ἀνθρώπων, ^b ὅστις μὴ ὁπότε 10
 ἐν ἀπόροις εἶη, τότε ^c κολακεύει, ἀλλ' ὅτε ἀρίστα πράττοι,
 τότε μάλιστα τῶν θεῶν μέμνηται· καὶ τῶν φίλων δ' ἔφησθα
 χρῆναι ὡσαύτως οὕτως ἐπιμελεῖσθαι. Οὐκ οὖν ^d νῦν, ἔφη,
 ὦ παῖ, δι' ^e ἐκείνας τὰς ἐπιμελείας ἥδιον [^f μὲν] ἔρχη πρὸς
 τοὺς θεοὺς ^g δεησόμενος, ἐλπίζεις δὲ μᾶλλον τεύξεσθαι ὡν
 ἀν δέη, ὅτι ζυνεῖδέναι ^h ἑαυτῶ δοκεῖς οὐ πάποτε ἀμελήσας
 αὐτῶν; Πάνυ μὲν οὖν, ⁱ ἔφη, ὦ πάτερ, ὡς πρόσφιλεῖς μοι
 τοὺς θεοὺς ὄντας, οὕτω διάκειμαι. Τί γὰρ, ἔφη, ὦ παῖ, 20
 ἐκείνα ^k μέμνησαι, ἃ ποτε ἐδόκει ἡμῖν; ὅποσα γὰρ δήπου
 δεδάκασιν ^l ἡμῖν οἱ θεοὶ, μαθόντας ἀνθρώπους ^m βέλτιον
 πράσσειν ἢ ἀνεπιστήμονας αὐτῶν ὄντας, καὶ ἐργαζομένους
 μᾶλλον ἀνύειν ἢ ἀργαῶντας, καὶ ἐπιμελομένους ⁿ ἀσφαλέ-

^b χαριεῖ] χαριῆ A. B.

^c ἐτέρως] ἐτέρως B.

67.

^a Sic A. Scil. I. 6, 3. Simpl.

Ξενοφώντας. Trinc.

^b ὅστις μὴ] ὅς τιμῆ Trinc.

^c κολακεύει] κολακεύειν A.

^d νῦν om. A. Trinc.

^e ἐκείνας] ἐκείναν A. Trinc.

^f μὲν ἔρχη] μὲν om. A. Trinc.

^g δεησόμενος] ὄντας οὕτω διακείμε-
 ρος Gesn. marg.

^h σαυτῶ] ἑαυτῶ A. Trinc.

ⁱ ἔφη om. A. Trinc.

^k μέμνησαι] μέμνηται A. B.

^l ἡμῖν] Al. abest. GESNER.

^m (βέλτιον—όντας)] Parenthesi
 inclusa alias non leguntur. GES-
 NER.

ⁿ ἀσφαλέστερον] ἀφελέστερον A.

στερον ἂν διάγειν. ἢ ἀφυλακτοῦντας, ° καὶ παρέχοντας
 ἑαυτοὺς οἴους δεῖ· οὕτως ἡμῖν ἐδόκει δεῖν καὶ αἰτεῖσθαι
 τὰγαθὰ παρὰ τῶν θεῶν. Ναὶ μὰ Δί, ἔφη ὁ Κῦρος,
 P[μέμνημαι μέντοι ταῦτα ἀκούσας σου·] καὶ γὰρ ἀνάγκη ἦν³⁰
 πειθεσθαι τῷ λόγῳ τούτῳ· ^ακαὶ οἶδα[†] προστιθέντα αὐτῷ, ὡς
 οὐδὲ θέμις εἶη αἰτεῖσθαι παρὰ τῶν θεῶν, οὔτε ἰπτεῦειν μὴ
 μαθόντας, ἰππομαχοῦντας νικᾶν· οὔτε μὴ ἐπισταμένους
 τοξέειν, τοξεύοντας κρατεῖν τῶν ἐπισταμένων τοξέειν· ^βοὔτε
 μὴ ἐπισταμένους κυβερνᾶν, σώζειν εὐχέσθαι ναῦν κυβερνῶν-
 τας· οὔτε μὴ σπείραντάς γε σῖτον, εὐχέσθαι καλὸν αὐτοῖς
 σῖτον φύεσθαι· οὐδὲ[†] μὴ φυλασσομένους γε ἐν πολέμῳ, σω-
 τηρίαν ^γαἰτεῖσθαι· παρὰ γὰρ τοὺς τῶν θεῶν θεσμούς ταῦτα⁴⁰
 καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα εἶναι· τοὺς δὲ ἀβέμιστα εὐχομένους
 ὁμοίως ἔφησθα εἶκος εἶναι παρὰ θεῶν ἀτυχεῖν, ὥσπερ καὶ
 παρ' ἀνθρώπων ἀπρακτεῖν ^δτοὺς παράνομα δεομένους.

69 Ἐν ταυτῷ.

Καὶ τοῦτό σου λέγοντος, ^βσυνεδόκει καὶ ἐμοὶ ὑπερμέγεθες
 ἔργον εἶναι τὸ καλῶς ἄρχειν, καὶ νῦν, ἔφη, ταῦτά μοι δοκεῖ,
 ὅτ' ἂν πρὸς αὐτὸ τὸ ἄρχειν σκοπῶν λογιζώμαι· ὅτ' ἂν μέν-
 τοι πρὸς ἄλλους ἀνθρώπους ἰδὼν κατανοήσω, ἀρξάμενος ἀπὸ
 τῶν ἡμετέρων φίλων τούτων, ἡγουμένους δεῖν τὸν ἄρχοντα τῶν⁵⁰
 ἀρχομένων διαφέρειν τῷ πολυτελέστερον δειπνεῖν, καὶ πλείον
 ἔχειν ἔνδον ^γχρυσίον, καὶ πλείονα χρόνον καθεύδειν, καὶ
 πάντα ἀπονώτερον τῶν ἀρχομένων διάγειν. Ἐγὼ δ' οἶομαι,
 ἔφη, τὸν ἄρχοντα οὐ τῷ ραδιουργεῖν χρῆναι διαφέρειν τῶν
 ἀρχομένων, ἀλλὰ τῷ προνοεῖν καὶ φιλοπονεῖν.

° καὶ] τούτων Gesn. marg.

P μέμνημαι—σου] om. A. Trinc.

^α καὶ] om. B.

[†] προστιθέντα] προτιθέντα B. σε
 ἐπιτιθέντα Gesn. marg.

^β οὔτε—κυβερνῶντας] om. A. B.

Mox σπείραντας A. B.

[†] μὴ] om. A.

^γ αἰδεῖσθαι] αἰτεῖσθαι A. Trinc.

^δ τοὺς παράνομα] τοῦ παρανόμου
 A. τοῖς τοῦ παρανόμου B.

69.

Sic A. Scil. ib. 8.

^β συνεδόκει] συνευδόκει B.

^γ χρυσίον] χρυσίον Trinc.

70 Ἐν ταυτῷ.

Ἐρωτᾶς, ἔφη, τοῦτο, ὦ παῖ, εἴ τις ἀπὸ σοῦ πόρος προσ- 340
γένοιτο. Ἀπὸ τίνος δὲ μᾶλλον εἰκὸς πόρον γενέσθαι ἢ ἀπὸ τοῦ
δύναμιν ἔχοντος;

71 Ἐν ταυτῷ.

Τόδε ὁ δὲ πάντων μάλιστα μοι μέμνησο· μηδέποτε ἀνα-
μένειν ὁ [τὸ] πορίζεσθαι τὰ ἐπιτήδεια, ἐς τ' ἂν ἢ ἡ δὲ χρεία σε
ἀναγκάσῃ· ἀλλ' ὅτ' ἂν μάλιστα εὐπορῆς, τότε πρὸ τῆς ἀπο-
ρίας μᾶλλον μηχανῶ. Καὶ γὰρ ὁ τεύξει μᾶλλον παρ' ὧν
ἂν δέη μὴ ἀπορεῖν δοκῶν, καὶ ἴ [ἔτι] ἀναίτιος ἔσῃ παρὰ τοῖς
σαυτοῦ στρατιώταις· ἐκ τούτου δὲ ὁ μάλιστα καὶ ὑπὸ τῶν 10
ἄλλων αἰδοῦς τεύξει, καὶ εἰάν ὁ τινα βούλη τῇ δυνάμει ἢ εὖ
ποιῆσαι ἢ κακῶς, μᾶλλον ὑπηρετήσουσιν οἱ στρατιῶται ἔχον-
τες τὰ δεόντα· καὶ πιστικωτάτους δὲ λόγους σάφ' ἴσθι τότε
δυνήσῃ λέγειν, ὅτ' ἂν περ καὶ ἐνδείκνυσθαι μάλιστα δύνῃ
ποιεῖν ἰκανὸς ὧν καὶ εὖ καὶ κακῶς.

72 Ἐν ταυτῷ.

Τὸ τέλος δὲ ὁ με ἐπήρου, τί ποτε διδάσκων στρατηγίαν
φαίη με διδάσκειν. Καγὼ δὲ ἐνταῦθα ἀπεκρινάμην, ὅτι τὰ
τακτικά. Καὶ σὺ γελάσας διήλθες μοι, παρατιθεῖς ἕνα- 20
στον, ὁ τί εἴη ὄφελος στρατηγία τακτικῶν ἄνευ τῶν ἐπιτη-
δείων; τί δὲ ἄνευ τοῦ ὑγιαίνειν; τί δὲ ἄνευ τοῦ ἐπί-
στασθαι τὰς ἡ εὐρημένας εἰς πόλεμον τέχνας; τί δὲ ἄνευ
τοῦ πειθεσθαι; Ὡς δὲ καταφανὲς ἐποίησας, ὅτι μικρὸν τι

70.

^b ἐπὶ] ἀπὸ A. B. v. *ibid.* 10.

71.

^b δὲ] δὲ A. *ibid.* 14.

^c τὸ πορίζεσθαι.] τὸ om. A. Tr.

^d χρεία σε] χρεία γε Trinc.

^e τεύξει] τεύξει A.

^f ἔτι om. A. Trinc.

^g μάλιστα] μᾶλλον Gesn. marg.
καὶ om. A. B.

^b τινος] τινος A. Trinc.

72.

^b μοι] με A. *ibid.* 14.

^c ὅτι οὐδὲν] τι A. Trinc.

^d εὐρημένας] εἰρημένας B.

μέρος εἴη στρατηγίας τὰ τακτικά, ἐπηρόμην, ^c εἴ τι τούτων
 σύ με διδάξαι ἰκανὸς εἴης· [^f ἀπιόντα με ἐκέλευσας τοῖς
 στρατηγικοῖς ἀνδράσι νομιζομένοις διαλέγεσθαι.] 30

73 ^a Ἐν ταυτῷ.

Δεῖ γὰρ δήπου στρατιὰν, εἰ μέλλει πράξειν τὰ δέοντα,
 μήποτε ^b παύεσθαι ἢ τοῖς πολεμίοις κακὰ πορσύνουσιν, ἢ
 αὐτοῖς ἀγαθὰ. Ὡς χαλεπὸν μὲν καὶ ἓνα ἄνθρωπον ἀργὸν
 τρέφεσθαι, πολὺ δ' ἔτι, ὦ παῖ, χαλεπώτερον οἶκον ὅλον,
 πάντων δὲ χαλεπώτατον στρατιὰν ἀργὴν τρέφειν. Πλεῖστά
^c τε γὰρ ^d ἐσθίει στρατιὰ, καὶ ἀπ' ἐλαχίστων ὀρμώμενα,
 καὶ οἷς ἂν λάβῃ δαψιλέστατα ^e χρωμένῃ· ὥστε οὐδέποτε
 πρόσῃκει στρατιὰν ἀργεῖν. Λέγεις σύ, ἔφη, ^f πάτερ, ὡς
 ἐμοὶ δοκεῖ, ὥσπερ οὐδὲ γεωργοῦ ἀργοῦ οὐδὲν ὄφελος, οὕτως 40
 οὐδὲ στρατηγοῦ ἀργοῦ οὐδὲν ὄφελος εἶναι. Τὸν δὲ γε ἐργά-
 τῃν στρατηγὸν [^g ἐγὼ,] ἔφη, ἀναδέχομαι, ἢν μὴ τις θεὸς βλά-
 πτῃ, ἅμα καὶ τὰ ἐπιτήδεια ^h μάλιστα ἔχοντας τοὺς στρα-
 τιώτας ἀποδείξειν, καὶ τὰ σώματα ἀρίστα ἔχοντας παρα-
 σκευάσειν. Ἄλλὰ μέντοι τό γε, ⁱ ἔφη, μελετᾶσθαι ἕκα-
 στα τῶν πολεμίων ἔργων, ἀγῶνας ^k ἂν τις μοὶ δοκεῖ, ὦ
 πάτερ, ^l προειπῶν ἕκαστοις, καὶ ἄθλα προτιθεῖς, μάλιστα 50
 ποιεῖν [^m εὔ] ἀσκεῖσθαι ἕκαστα, ὥστε ὁπότε δέοιτο ἔχειν ἂν
 παρεσκευασμένοις χρῆσθαι. Κάλλιστα λέγεις, ὦ παῖ,
 ἔφη· τοῦτο γὰρ ποιήσας, σαφ' ἴσθι, ὥσπερ χοροὺς τὰς

^c εἴ] εἴ A. B.

^f ἀπιόντα—διαλέγεσθαι om. A. Trinc.

73.

^a Ibid. 17.

^b ἢ om. A. παύουσιν pro-παύ-
 εσθαι ἢ Trinc.

^c γὰρ] τε γὰρ A. B.

^d ἐσθίει] τὰ ἐσθίοντα ἐν στρατιᾷ
 Gesn. marg.

^e χρωμένῃ] χρωμένη Trinc.

^f πάτερ] ὦ πάτερ A. B.

^g ἐγὼ om. A. Trinc. Mox μὴ τι
 Trinc.

^h ἔχοντας μάλιστα] μάλιστα ἔχον-
 τας A.

ⁱ ἔφη μελετᾶσθαι] μελετᾶσθαι ἔφη
 A.

^k ἂν τις μοὶ] ἂν τινάς μοι Gesn.
 marg.

^l προειπῶν] προσειπῶν Trinc.

^m εὔ] om. A. Trinc.

τάξεις αἰεὶ τὰ προσήκοντα μελετώσας θεάσῃ. Ἄλλὰ μὴν, ἔφη ὁ Κύρος, ἡ τό γ' εὐθυμίαν ἐμβαλεῖν τοῖς στρατιώταις οὐδὲν μοι δοκεῖ ἰκανώτερον εἶναι, ἢ τὸ δύνασθαι ἐλπίδας ἀγαθὰς ἐμποιεῖν ἀνθρώποις. Ἄλλὰ μὴν, ἔφη, ὦ παῖ, τοῦτό γε 341 τοιοῦτόν ἐστιν, οἷον περ εἴ τις κύνας ἐν θήρᾳ ἀνακαλοῖτο αἰεὶ τῇ κλήσει, οἷα περ ὅτ' ἂν ὁ τὸ θηρίον ῥόρᾳ. Τὸ μὲν γὰρ πρῶτον προθύμως ἴοιδ' ὅτι ἔχει ἵπακουούσας, ἂν δὲ πολλάκις ψεύδῃται αὐτάς, τελευτᾶσαι, οὐδ' ὅπότε ἂν ἀληθῶς ὀρῶν καλῆ, ἵπείθονται αὐτῶ. Οὕτω καὶ τὸ περὶ τῶν ἐλπίδων ἔχει, ἢν πολλάκις προσδοκίας ἀγαθῶν ἐμβάλλων ψεύδῃται τις, τελευτᾶν, οὐδ' ὅπότε ἂν ἀληθεῖς ἐλπίδας ὠλέγη, ὁ τοιοῦτος πείθειν δύναται. Ἄλλὰ τοῦ μὲν αὐτὸν λέγειν, 10 ἔαν μὴ σαφῶς εἰδέῃ, φεῖδῃσθαι δεῖ, ὦ παῖ. [ἄλλοι δὲ ἐνίοτε λέγοντες ταυτὸ διαπράττοιεν ἄν.] τὴν δὲ αὐτοῦ παρόρμησιν εἰς τοὺς μεγίστους κινδύνους δεῖ ἕως μάλιστα ἐνπίστεϊ διασώζειν.

74 Ἐν ταυτῶ.

Νόμοι δὲ δοκοῦσί μοι οἱ πολλοὶ ἄ δύο ταῦτα μάλιστα διδάσκειν, ἄρχειν τε καὶ ἄρχεσθαι. Καὶ τοίνυν κατανοῶν περὶ τούτων ἐν πᾶσιν ὀρᾶν μοι δοκῶ τὸ ἄ προτερεῖον πείθεσθαι μάλιστα ἄ ὄν, τῶ τὸν μὲν πειθόμενον ἐπαινεῖν τε καὶ τιμᾶν, τὸν δὲ ἄπειθοῦντα ἀτιμάζειν τε καὶ κολάζειν. Καὶ ἐπὶ μὲν γε τὸ ἀνάγκη πείθεσθαι, ἔφη, αὕτη ἡ ὁδὸς, ὦ παῖ, 20 ἐστίν· ἐπὶ δὲ τὸ πολὺ κρεῖσσον τούτου, ἴ τὸ ἐκόντα πείθεσθαι,

^π τόγ] τὸ Α. εἰς τε τὸ προθυμίαν
Gesn. marg.

^ο τὸ] om. A. Trinc.

^ρ ῥόρᾳ] ὀρῶσι Gesn. marg.

^q οἶδ'] εἶδ' Α.

^τ ἵπακούσας] ἵπακουούσας Α. Β.

^θ αὐταῖς] αὐτάς Β.

^ι πείθονται] πείθονται Α.

^κ ὅπότε] ὅποτε Α.

^λ λέγη] λέγει Α.

^ε ἔαν] ἄ Gesn. marg.

^ν ἄλλοι—ἄν om. A. Trinc.

^ξ ἕως μάλιστα] ἕως om. Trinc.

74.

^β δύο ταῦτα] ταῦτα δύο Α.

^γ προτερεῖον] πρωτερεῖον Α. προτρέπον Gesn. marg. ex Xenoph.

^δ ὄν] ἐν Α. Β.

^ε ἀπειθοῦντα] ἀπειθοῦντα Α.

^ς τὸ] τὰ Α.

ἄλλη ἐστὶ συντομωτέρα [^ε ὁδός.] Ἵον γὰρ ἂν ἠγήσωνται περὶ τὰ συμφέροντα ἑαυτοῖς φρονιμώτερον ^h εἶναι ἑαυτῶν, τούτῳ οἱ ἄνθρωποι ὑπερδέως πείθονται. Γνοίης δ' ἂν ὅτι τοῦθ' οὕτως ἔχει ἐν ἄλλοις τε πολλοῖς, καὶ δὴ καὶ ἐν τοῖς κάμνουσιν, ὡς προθύμως τοὺς ἐπιτάσσοντας ὅ τι χρὴ ποιεῖν καλοῦσι ⁱ καὶ ἐν θαλάσῃ ὡς προθύμως τοῖς κυβερνήταις οἱ ³⁰ συμπλέοντες πείθονται.

75 Ἐν ταυτῷ.

Φρόνιμος δὲ περὶ τοῦ συνοίσειν μέλλοντος πῶς ἂν τις τῷ ὄντι γένοιτο; Δήλον ὅτι, ἔφη, ὦ παῖ, ὅσα μὲν ἐστὶ μαθόντα εἰδέναι, μαθῶν ἂν ὥσπερ τὰ τακτικὰ ἔμαθες· ὅσα δὲ ἀνθρώποις οὔτε μαθητὰ, οὔτε ^b προορατὰ ἀνθρωπίνῃ ^c προνοίᾳ, διὰ μαντικῆς ἂν παρὰ θεῶν πυθανόμενος, φρονιμώτερος ἄλλων ἂν εἴης· ὅ τι δὲ γνοίης βέλτιον ἂν πραχθῆναι, ἐπιμελούμενος ἂν τούτου, ὡς πραχθεῖη. Καὶ γὰρ τὸ ἐπιμελεῖσθαι ⁴⁰ ^d τούτου, οὔ ἂν δέη, φρονιμωτέρου ἀνδρός, ἢ τὸ ἀμελεῖν. Ἄλλὰ μέντοι ἐπὶ γε τὸ φιλεῖσθαι ὑπὸ ^e τῶν ἀρχομένων, ὅπερ ἐμοὶ ἐν τοῖς μεγίστοις δοκεῖ εἶναι, δήλον ὅτι ἡ αὐτὴ ὁδός, ἢ περ εἴ τις ὑπὸ τῶν φίλων στέργεσθαι ἐπιθυμοίη. Εὖ γὰρ, οἶμαι, ^f δεῖ ποιοῦντα φανερόν εἶναι. Ἄλλὰ τοῦτο μὲν, ἔφη, ὦ παῖ, χαλεπὸν, τὸ ἀεὶ δύνασθαι εὖ ποιεῖν, οὐς ἂν τις θέλη· τὸ δὲ ^ε συνηδόμενόν τε φαίνεσθαι, ἢν τι ἀγαθὸν αὐτοῖς συμβαίη, καὶ συναχθόμενον, ^h ἢν τι κακόν, καὶ συνεπικου- ⁵⁰ ρεῖν ⁱ πρόθυμον ταῖς ἀπορίαις αὐτῶν, καὶ προφοβούμενον, μὴ τι σφαλῶσι, καὶ προνοεῖν πειρώμενον, ὡς μὴ σφάλλονται,

^ε ὁδός om. A. Trinc.

^h εἶναι ἑαυτῶν] ἑαυτῶν εἶναι A.

ⁱ καὶ ἐν—πείθονται om. B.

75.

^b προορατὰ] προαιρετὰ A. B.

^c προνοία] διανοία A. B.

^d τούτου—φιλεῖσθαι om. A. B.

^e τῶν ἀρχομένων] Deest articulus Trinc. Supra vulg. τῶ pro τὸ.

^f δεῖν] δεῖ A. Trinc.

^ε συνηδόμενον] συναδόμενον A. B.

^h ἢν τι] ὅτι A.

ⁱ πρόθυμον] προθυμούμενον Gesn. marg.

[^k ἐπὶ] ταῦτα πῶς δεῖ ^l παρομαρτεῖν. Καὶ ^m τὸ τῶν πράξεών γε, ἣν μὲν ἐν θέρει ὥσι, τὸν ἄρχοντα δεῖ τοῦ ἡλίου πλεονεκτοῦντα [ⁿ φανερόν] εἶναι· ἣν ^o δὲ χειμῶν, τοῦ ψύχους· ἣν δὲ δεῖ μοχθεῖν, τῶν πόνων· πάντα γὰρ ταῦτα εἰς τὸ φιλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀρχομένων συλλαμβάνει. Λέγεις ^p εὖ, ἔφη, ὦ πάτερ, ^q 342 ὡς καὶ καρτερόν δεῖ πρὸς πάντα τὸν ἄρχοντα τῶν ἀρχομένων μᾶλλον εἶναι. ^r Ἐγὼ γὰρ οὖν, ἔφη. Θάρρει μέντοι, ^s ἔφη, ὦ παῖ· εὖ γὰρ ἴσθι τοῦτο, ὅτι τῶν ὁμοίων σωμάτων οἱ αὐτοὶ ^t πόνου οὐχ ὁμοίως ἄπτονται, ἄρχοντός τε ἀνδρὸς καὶ ιδιώτου· ἀλλὰ ^u ἐπικουφίζει τι ἢ τιμὴ τοὺς πόνους τῷ ἀρχοντι, καὶ τὸ αὐτὸν εἰδέναι, ὅτι οὐ λανθάνει ὅ τι ἂν ποτε ποιῇ. Ὅποτε δὲ, ὦ πάτερ, ἤδη ἔχοιεν μὲν τὰ ἐπιτήδεια οἱ στρατιῶται, ὑγιαίνοιεν δὲ, ^v πονεῖν δὲ δύναιντο, τὰς δὲ πολεμικὰς ^w 10 τέχνας ἡσκηκότες εἶεν, φιλοτίμως δὲ ἔχοιεν πρὸς τὸ ἀγαθὸ φαίνεσθαι, τὸ δὲ πείθεσθαι αὐτοῖς ἥδιον εἶη τοῦ ^x ἀπειθεῖν, οὐκ ἂν ἦδη τηνικαῦτα σωφρονεῖν ἂν τις σοὶ δοκοῖη διαγωνίζεσθαι βουλόμενος πρὸς τοὺς πολεμίους ὡς τάχιστα; Ναι μὰ Δί, ἔφη, εἰ μέλλει γε πλεόν ἔχειν· εἰ δὲ μὴ, ἔγωγ' ἂν ὅσῳ ^y οἰοίμην καὶ αὐτὸς βελτίων εἶναι καὶ τοὺς ἐπομένους βελτίονας ἔχειν, τόσῳδ' ἂν μᾶλλον φυλαττοίμην, ὥσπερ καὶ τὰ ἄλλα, [^z ἂ] ἂν οἰώμεθα πλείστου ἄξια ἡμῖν εἶναι, ταῦτα πειρώμεθα ὡς ἐν ἐχυρωτάτῳ ποιεῖσθαι. Πλέον δ' ^{aa} 20 ἔχειν, ὦ πάτερ, πολεμίων, πῶς ἂν τις δύναιτο [^{bb} μάλιστα; Οὐ μὰ Δία, ἔφη,] ^{cc} οὐκέτι τοῦτο, ὦ παῖ, φαῦλον οὐδὲ ἀπ-

^k ἐπὶ om. A. Trinc.

^l παρομαρτεῖν] μᾶλλον συμπαρομαρτεῖν Gesn. marg.

^m ἐπὶ τῶν πράξεων δὲ] τὸ τῶν πράξεών γε A. Trinc.

ⁿ φανερόν om. A. Trinc.

^o δὲ om. A.

^p εὖ] ἔφη εὖ A. εὖ ἔφη Trinc. σὺ Gesn. marg.

^q ἔγωγ] λέγω Gesn. marg.

^r ἔφη om. Trinc.

^s πόνου om. A. B.

^t ἄπτονται] ἄπτονται A. Trinc.

^u ἐπικουφίζει] κουφίζει A. B. φίζει (sic) Trinc.

^w ἀπειθεῖν] ἀπιθεῖν A.

^x οἰοίμην] οἰόμην Trinc.

^y ἂ om. A. Trinc.

^z μάλιστα; οὐ μὰ διὰ om. A. Tr.

^{aa} οὐκέτι] οὐκ ἔστι A. B.

λοῦν ἔργον ἐρωτᾶς· ἀλλ' εὖ ἴσθι ὅτι δεῖ τὸν μέλλοντα τοῦτο ποιῆσειν καὶ ἐπίβουλον εἶναι, καὶ κρυφίνου, [^b καὶ δολερὸν,] καὶ ἀπατεῶνα, καὶ κλέπτην, καὶ ἄρπαγα, καὶ ἐν παντὶ πλεονέκτην τῶν πολεμίων. Καὶ ὁ Κύρος ἐπιγελάσας εἶπεν· ὦ Ἡράκλεις, οἷον ^c αὖ λέγεις, ὦ πάτερ, δεῖν ἄνδρα με γενέσθαι; Οἷος ἂν, ἔφη, ὦ παῖ, δικαιοτάτος τε καὶ ἐνομοτάτος ³⁰ ἀνὴρ ^d εἴη. Πῶς μὲν, ἔφη, παῖδας ὄντας ἡμᾶς [^e καὶ ἐφήβους] ἐναντία τούτων ἐδιδάσκετε; Ναὶ μὰ Δί', ἔφη, καὶ νῦν γε πρὸς τοὺς ^f φίλους τε καὶ τοὺς πολίτας.

76 ^a Ξενοφῶντος ἐν γ' Ἀπομνημονευμάτων.

Βασιλεῖς δὲ καὶ ἄρχοντας, οὐ τοὺς τὰ σκῆπτρα ἔχοντας, ἔφη, ^b εἶναι, οὐδὲ τοὺς ὑπὸ τῶν τυχόντων αἰρεθέντας, οὐδὲ τοὺς κλήρῳ λαχόντας, οὐδὲ τοὺς βιασαμένους, οὐδὲ τοὺς ἐξαπατήσαντας, ἀλλὰ τοὺς ἐπιστάμενους ἄρχειν. Ὅποτε γὰρ τις ὁμολογήσειε τοῦ μὲν ἄρχοντος εἶναι τὸ προστάττειν ὅτι χρὴ ποιεῖν, τοῦ δὲ ἀρχομένου τὸ πειθεσθαι, ἐπεδείκνυεν ἐν ⁴⁰ τῇ νῆϊ ^c τὸν μὲν ἐπιστάμενον ἄρχοντα, τὸν δὲ καύκληρον καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ἐν τῇ νῆϊ πάντας, πειθομένους τῷ ἐπιστάμενῳ· καὶ ἐν γεωργίᾳ τοὺς κεκτημένους ἀγροῦς, καὶ ἐν νόσῳ τοὺς νοσοῦντας, καὶ ^d ἐν σωμασκίᾳ τοὺς σωμασκοῦντας, καὶ τοὺς ἄλλους πάντας, οἷς ὑπάρχει τι ἐπιμελείας δεόμενον, ἂν μὲν αὐτοὶ ^e ἠγῶνται ἐπίστασθαι, ἐπιμελεῖσθαι· εἰ δὲ μὴ, τοῖς ἐπιστάμενοις οὐ μόνον παροῦσι πειθομένοις, ἀλλὰ καὶ ἀπόντας μεταπεμπομένους, ὅπως ἐκείνοις πειθόμενοι ^f τὰ δέ- ⁵⁰ οντα πράττωσιν· ἐν δὲ ταλασίᾳ καὶ τὰς γυναῖκας ἐπεδείκ-

^b καὶ δολερὸν om. A. Tr. Mox ἀπαταιῶνα Trinc.

^c αὖ] σὺ Gesn. marg.

^d εἴης] εἴη A. Trinc.

^e καὶ ἐφήβους om. A. Trinc.

^f φίλους καὶ] φίλους τε καὶ A. B. sed τε in A. suprasc.

76.

^a Sic A. Trinc. Scil. III. 9, 10.

^b εἶναι om. A. et add. Σωκράτης post ἔφη a m. sec. εἶναι om. Trinc.

^c τὸν μὲν—τῇ νῆϊ om. A. B.

^d ἐν σωμασκίᾳ] ἐν om. Trinc.

^e ἠγῶνται] ἠγοῦνται A. p. m. ἠγῶνται Gesn. marg.

^f τὰ om. A. B.

νυεν ἀρχούσας τῶν ἀνδρῶν διὰ τὸ τὰς μὲν εἶδέναι ὅπως χρῆ
 ταλασιουργεῖν, τοὺς δὲ μὴ εἶδέναι. Εἰ δέ τις πρὸς ταῦτα
 λέγοι, ὅτι τῷ τυράνῳ ἔξεστι μὴ πείθεσθαι τοῖς ὀρθῶς ἔλέ-
 γουσι, Καὶ πῶς ἂν, ἔφη, ἔξειή μὴ πείθεσθαι, ἐπικειμένης
 ἢ δὲ ζημίας, εἴαν τις τῷ εὖ λέγοντι ἰ μὴ ἰ κ πίθηται; Ἐν ᾧ 343
 γὰρ ἂν τις πράγματι μὴ πίθηται τῷ εὖ λέγοντι ἀμαρτήσε-
 ται δήπου, ἀμαρτάνων δὲ ζημιωθήσεται. Εἰ δὲ φαίη τις
 τῷ τυράνῳ ἔξειναι καὶ ἀποκτεῖναι τὸν εὖ φρονῶντα· Τὸν δὲ
 ἀποκτείναντα, ἔφη, τοὺς κρατίστους τῶν συμμάχων οἷε
 ἀζήμιον γίνεσθαι, ἢ ὡς ἔτυχέ ζημιῶσθαι; πότερα γὰρ ἂν
 μᾶλλον οἷε σώζεσθαι τὸν τοῦτο ποιῶντα, ἢ οὕτως καὶ τά-
 χιστ' ἂν ἀπολεῖσθαι;

* ΨΟΓΟΣ ΤΥΡΑΝΝΙΔΟΣ. ΜΘ.

1 ἂ Εὐριπίδου Ἰκετίσιν.

Οὐδὲν τυράννου δυσμενέστερον ἢ πόλει,
 ὅπου τὸ μὲν πρῶτιστον οὐκ εἰσὶν νόμοι
 κοινοί· κρατεῖ δ' εἰς τὸν νόμον κεκτημένος.

2 ἂ Εὐριπίδου Ἰωνι.

Τυραννίδος δὲ τῆς ἢ πάλαι θρυλλουμένης
 τὸ μὲν πρόσωπον ἡδύ, τὰν δόμοισι δὲ
 λυπηρά. Τίς γὰρ μακάριος, τίς εὐτυχής,
 ὅστις δεδοικῶς καὶ ἰ περιβλέπων βίον

ἔ ἔχουσι] λέγουσι A. B. Gesn.
 marg.

ἢ δὲ] τε Gesn. marg. l. γε cum
 Xenoph.

ἰ (μὴ πίθηται—λέγοντι)] Al. ab-
 sunt inclusa parenthesi. GESNER.

ἰ κ πίθηται] πείθηται A. et infra.

I.

* ΠΕΡΙ ΨΟΓΟΥ] ΨΟΓΟΣ Α.

ἂ Sic fere A. ubi ἰκετίσιν. Scil. v.
 429. Simpl. Εὐριπίδου Trinc.

ἢ πόλει om. A. Tr. sed habet B.

2.

ἂ Sic A. Scil. v. 621. Deest
 lemma Trinc.

ἢ πάλαι θρυλλουμένης] μάτην αἰ-
 νομένης Gesn. marg. ex ipso, ut
 videtur, Euripide. Hoc edidit
 Grotius.

ἰ περιβλέπων] παραβλέπων Gesn.
 marg.

Ib. Minus recte παραβλέπων in

αἰῶνα τείνει; δημότης ἂν εὐτυχῆς
 ζῆν ἂν θέλοῖμι μάλλον, ἢ τύραννος ὦν,
^d οἷς τοὺς πονηροὺς ἠδονὴ φίλους ἔχειν,
 ἐσθλοὺς δὲ ^eμισεῖν, καταθανεῖν φοβουμένους.

3 ^a Εὐριπίδου Αὐγῆ.

Κακῶς δ' ^b ὄλονται πάντες, οἱ τυραννίδι
 χαίρουσιν, ^c ὀλίγη τ' ἐν πόλει μοναρχία.
 τοῦλευθέρον γὰρ ^d ὄνομα παντὸς ἄξιον.
 καὶν μίκρ' ἔχη τις, μεγάλ' ἔχειν νομίζεται.

4 ^a Εὐριπίδου Ἡλέκτρα.

Ἡ γὰρ τυραννὶς πάντοθεν τοξέυεται
 δεινοῖς ἐρωσιν, ^b ἧς φυλακτέον πέρι.

5 ^a Εὐριπίδου Ἀντιγόνης.

Οὐτ' εἰκὸς ἀρχειν, οὐτ' ἐχρῆν εἶναι νόμον,
 τύραννον ^b εἶναι μωρία δὲ καὶ θέλειν,
 ὅς τῶν ὁμοίων βούλεται κρατεῖν ἴσους.

6 ^a Εὐριπίδου Ἀλκμαίωνος.

Φεῦ, φεῦ, τὰ μεγάλα, μεγάλα καὶ πάσχει κακά.

Euripidis libris. At βίαν mendose
 apud Stobæum. GROTIUS. Qui
 βίαν edidit. Mox ἄνευ τύχης Tr.

^d ὄ] οἷς A. Trinc.

^e μισεῖ] μισεῖν A. Trinc. et mox
 φοβουμένους. In B. φοβουμένοις.

3.

^a Sic A. Scil. fr. 7. Deest
 lemma Trinc.

^b ὄλονται] ὄλλονται Trinc.

^c ὀλίγων τ'] Vulgo ὀλίγη τ' nullo
 sensu. Est autem κατάχρησις in
 isto ὀλίγων μοναρχία, ut equitare in
 arundine longa, et equum divina
 Palladis arce Ædificant. GRO-
 TIUS.

^d ὄνομα] ὄνομα Voss. οὐνομα A.
 m. sec.

4.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.
 Vide Fragm. falso cit. 2. p. 479.

^b ἧς] οἷς A. quomodo edidit
 Grotius. Neutram lectionem Græ-
 cam esse censet Valckenærius,
 qui reponit δεινῶς ἐρωσιν οἷς φυλακ-
 τέον, πάτερ. ad Herodot. III. 53.
 Diatr. Eurip. p. 226.

5.

^a Sic A. Scil. fr. 5. Deest
 lemma Trinc.

^b εἶναι μωρία] θεῖναι μωρία A. θεῖ-
 ναι B.

6.

^a Sic A. Scil. fr. 3. Deest
 lemma Trinc.

7 ^a Εὐριπίδου Πελιάδων.

Τὸ δ' ἔσχατον δὴ τοῦτο θαυμαστὸν βροτοῖς
τυραννίς, οὐχ εὐροῖς ἂν ἀθλιώτερον.

40

φίλους τε πορθεῖν, καὶ κατακτανεῖν, χρεῶν,
πλείστος φόβος πρόσεστι μὴ ^b δράσωσί τι.

8 ^a Μενάνδρου Ἀσπίδος.

^b Ὡ τρισάθλιοι, τί πλέον ἔχουσι τῶν ἄλλων; ^c βίον

ὡς ^d οἰκτρὸν ἔξαντλοῦσιν οἱ τὰ φρούρια
τηροῦντες, οἱ τὰς ἀκροπόλεις κεκτημένοι.

εἰ πάντας ὑπονοοῦσιν ^e οὕτω ῥαδίως

ἐγχειρίδιον ἔχοντας αὐτοῖς προσιέναι,

50

οἴαν δίκην δίδασιν;

9 ^a Διονυσίου τυράννου.

Ἡ γὰρ τυραννίς ἀδικίας μήτηρ ἔφυ.

10 ^a Σοφοκλέους Οιδίποδι.

^γ Ὡ πλοῦτε καὶ ^b τυραννί, καὶ τέχνη τέχνης

7.

^a Sic A. Scil. fr. 5. Deest lemma Trinc.

^b δράσωσι] δράσαντι N.

8.

^a Sic A. ubi ἀσπί. Simpl. Μενάνδρου Trinc. Cleric. p. 24.

^b Ὡ τρισάθλιοι Βασιλεῖς] Quod præcedit Ὡ τρισάθλιοι finem feci versus antecedentis, et vocem βασιλεῖς addidi, ut versui sua ratio constaret. GROTIUS. Utinam et sententiæ consulisset Vir summus, neque pro *Tyrannos*, ut Stobæi titulus monstrat, *Reges* hic *infelices* induxerat. Facilius autem, et, opinor, melius sic versus sustentabitur, Ὡ τρισάθλιοι, Τί πλέον ἔχουσι δημοτῶν ἄλλων; βίον Ὡς οἰκτρὸν ἔξαντλοῦσιν. *O ter infelices, quid amplius habent, quam alii ple-*

bei. Nempe de Tyrannis verba fecerat Menander in prioribus versibus, quos omisit Stobæus. Recte autem δημοτῶν, ut Euripides ibidem, δημότης ἂν εὐτυχῆς Ζῆν ἂν θέλοιμι μάλλον ἢ τύραννος ἂν. Quin et sic poteris versum supplere, Τί δήτα πλέον ἔχουσι τῶν ἄλλων; βίον BENTLEIUS.

^c βίον] βίον Trinc.

^d οἰκτρὸν] οἰκτρὸν οἱ A.

^e οὕτω] οὕτοι Porsonus ad Aristoph. Vesp. 632.

9.

^a Sic A. Trinc. Gesner: *Dionysii tyranni alias Euripidis.* v. fr. inc. 45. Euripidi tribuit N.

10.

^a Sic A. Scil. Tyr. 580. Simpl. Σοφοκλ. Trinc.

^b τυραννίς] Ita edd. MSS. Grotius dedit τυραννί e Sophocle.

ὑπερφέρουσα τῷ πολυζήλω βίῳ,
 ὅσος παρ' ἑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται.

11 ^a Ἐν ταυτῷ.

Ἵβρις φυτεύει τύραννον, ὕβρις, ^b εἰ
 πολλῶν ^c ὑπερπλησθῆ μάταν.

12 ^a Σοφοκλέους Αἴαντι.

Τόν τοι τύραννον εὐσεβεῖν οὐ ράδιον.

13 ^a Τοῦ αὐτοῦ Πολυξένη.

Οὐ γάρ τις ἂν δύναίτο ^b πρῶρατῆς στρατοῦ
 τοῖς πᾶσι δειῖξαι καὶ προσαρκέσαι χάριν.
^c ἐπεὶ οὐδ' ὁ κρείστων Ζεὺς ἐμοῦ τυραννίδι,
 οὔτ' ^d ἐξεπομβρῶν οὔτ' ἐπαυχμήσας φίλος
 βροτοῖς ἀνελθὼν ἐς δίκην λόγων ὄφλοι.
 πῶς δῆτ' ἐγὼ θνητός ^e γ' ἂν ἐκ θνητῆς τε φύς
 Διὸς γενοίμην εὖ φρονεῖν σοφώτερος;

14 ^a Φαβουρίνου.

Ὡσπερ γὰρ τὰ θηρία τὴν σαγήνην ὑποχωροῦντα εἰς ἐλάττω ¹⁰
 τόπον συνάγεται, οὕτω ^b δὴ καὶ τοὺς τυράννους ἔστιν ἰδεῖν

^c ἡμῖν] ἰμῖν A.

11.

^a Sic A. Scil. v. 873. Deest
 lemma Trinc.

^b εἰ] ἡ A. ἡ Trinc.

^c ὑπερπλησθῆ μάταν] ὑπερεπλήσθη
 μάταν Trinc.

12.

^a Sic A. Scil. v. 1350. Deest
 lemma Trinc.

13.

^a Sic A. Scil. fr. 3. Deest
 lemma Trinc.

^b πρῶρατῆς] πρῶρ τῆ A. πρῶρατῆς
 Trinc.

^c ἐπεὶ] Ita legit Valckenærius
 ad Theocrit. IV. 43. Ἐπεὶ γ' ὁ
 κρείστων Ζεὺς ἐμοῦ τυραννίδι, Οὔτ' ἐξ

επομβρῶν, οὔτ' ἐπαυχμήσας, φίλος
 βροτοῖς ἂν ἔλθοι. Dederat Grotius
 ἐπεὶ οὐδ'—οὔτ' ἐξεπομβρῶν—ἂν ἔλθοι,
 εἰ.

^d ἐξ ἄμβρων] ἐξ ἐπ' ἄμβρων Voss.
 ἐξ ἐπὸμβρῶν (sic) A. ἐξ ἐπομβρῶν B.
 In v. seq. λόγους pro λόγων habet B.
 ὄφλοι Brunckius pro ὄφλοι. Do-
 bræus in addendis ad Aristoph.
 Eq. 803. corrigiit, βροτοῖς ἂν ἐλθὼν
 εἰς λόγον, δίκην ἄφλοι.

^e γ' ἂν] γ' ἂν A. γέ τ' Grotius,
 τ' ἂν Brunckius.

14.

^a Sic A. ex emend. Φαβουρίνου
 p. m. Trinc.

^b δῆ] δὲ Voss. Trinc.

ἐπαναχωροῦντας ἐκ μὲν τῆς Ἑλλάδος εἰς ^c τὴν πόλιν, ἐκ δὲ τῆς πόλεως εἰς τὴν ἀκρόπολιν, εἴτ' εἰς τὴν οἰκίαν, ^d εἴτ' εἰς τὸ δαμάτιον. ^e Εἶτα δύναται καταφυγεῖν ἄνθρωπος θεὸν φεύγων; ὅπου γὰρ ἂν καταφύγη, ἡ δίκη αὐτὸν εὐρήσει.

15 ^a Δημοσθένους ἐκ τῶν Φιλιππικῶν Α.

Καὶ ὅλως ἄπιστον οἶμαι ταῖς πολιτείαις ἢ τυραννίς.

16 ^a Ἐκ τῆς Φαλάριδος πρὸς Δημοτέλη ἐπιστολῆς.

Συγγνώμην ἔχω σοι τῶν παραινέσεων· τύραννος γὰρ οὐ γε-
γονὼς, τυράννω ^b συμβουλεύεις καταθέσθαι τὴν τυραννίδα,
οὐκ εἰδὼς ὅτι τοῦ κτήσασθαι τὴν ἀρχὴν ἐπισηφαλέστερόν ἐστι
τὸ καταθέσθαι.

17 ^c Ἀναξιμένους.

Ἀναξιμένης ^b ὁ Λαμφρακηνὸς ῥήτωρ ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ βα-
σιλέως Φαίδρου, τί ἀκοινώνητόν ἐστιν, εἶπε, Τυραννίς.

18 ^a Ἀριστίππου.

Ἀριστίππος ὁ Κυρηναῖος φιλόσοφος ἔφη, ^b τοσοῦτω ^c βα-
σιλείαν διαφέρειν τυραννίδος, ὅσον νόμος ἀνομίας, καὶ ἐλευ-
θερία δουλείας.

19 ^a Φιλιππίδου.

Λυσίμαχος ὁ τύραννος πρὸς Φιλιππίδην τὸν ^b κωμωδιοποιὸν ³⁰
φίλον ὄντα καὶ συνήθη, Τίνος σοι, εἶπε, μεταδῶ; κακείνος,
Οὐ βούλει, πλὴν τῶν ἀπορρήτων.

^c τὴν πόλιν] deest articulus Voss.

^d εἴτ' εἰς τὸ] ἔπειτ' εἰς τὸ Voss. B.

^e εἶτα δύναται] Pro εἶτα, quod aliquoties præcessit, malim οὔτοι. WYTTENBACH. Plutarch. S. N. V. p. 51.

15.

^a Sic A. Scil. p. 10, 20. Simpl. Δημοσθ. Trinc.

16.

^a Sic A. Simpl. ἐκ τῆς φαλάριδος Trinc.

^b συμβουλεύεις] συμβουλεύειν A.

^c τὸ καταθέσθαι] τοῦ κ. Α. a p. m.

17.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b ὁ Λαμφρακηνὸς — Φαίδρου om. Trinc. Mox τί οὐ κοιν. A.

18.

^a Sic A. Deest locus Trinc.

^b τοσοῦτω] τοσοῦτον B.

^c βασιλείαν διαφέρειν] διαφέρειν βασιλείαν A. B.

19.

^a Sic A. Deest locus Tr. vide Plutarch. I. 894. D. II. 183. E. 508. B. 517. B.

^b κωμωδιοποιὸν] κωμωδιοποιὸν A.

20 ^a Ἀντιγόνου.

Ἀντιγόνος πρὸς τινὰ μακαρίζουσαν ^b αὐτὸν γραῦν, Εἰ ἤθεις, ἔφη, ὦ μήτηρ, ὅσων κακῶν ^c μεστόν ἐστι τοῦτ' ἐγὼ ῥάκος, δείξας τὸ διάδημα, οὐκ ἂν ἐπὶ κοπρίας ^d αὐτὸ κείμενον ἐβάστασας.

21 ^c Πτολεμαίου.

Πτολεμαῖος ὁ ἐπικληθεὶς Φιλάδελφος, ἔλεγε τὴν τυραννίδα ἄλλα τε πολλὰ δύσκολα ἔχειν, καὶ τὸ μέγιστον, τὸ ἀναγκάζεσθαι τοὺς μηθὲν ἀδικούντας κτείνειν τοῦ συμφέροντος ⁴⁰ εἵνεκα.

22 ^a Ἀριστίππου.

Τοῦ Διονυσίου λέγοντος πρὸς Ἀριστίππον, Οὐδὲν ἀφέλημαι ὑπὸ σοῦ· Ἀληθῆ λέγεις, εἶπεν· εἰ γὰρ ἀφέλησο, ^b ἐπέπαυσο ἂν τῆς τυραννίδος, ὥσπερ ἱεραῶς νόσου.

23 ^a Δημοσθένους Φιλιππικῶν.

Βασιλεὺς γὰρ καὶ τύραννος ἅπας ^b ἔχθρον ἐλευθερίας καὶ νόμοις ἐναντίον.

24 ^a Αἰλιανῶ.

Φρύγιος οὗτος ^b ὁ λόγος· ἐστὶ γὰρ Αἰσώπου τοῦ Φρυγός. ⁵⁰ Ὁ δὲ λόγος φησὶ τὴν ὕν, ἐὰν αὐτῆς τις ἀψῆται, βοᾶν καὶ μάλα γε εἰκότως· οὔτε γὰρ ἔρια ἔχει ὕς, οὔτε γάλα, οὔτε ἄλλο τι πλὴν τῶν κρεῶν. Παραχρῆμα οὖν ὄνειροπολεῖν τὸν θάνατον, εἰδυῖαν εἰς ὃ τι ^c τοῖς χρησομένοις αὐτὴ πέφυκε

20.

^a Sic A. Deest lemma Trinc. Vid. Plutarch. II. p. 790. A.

^b αὐτὸν] αὐτῆ Trinc.

^c μεστόν ἐστι] ἐστὶ μεστόν B. μέγιστόν ἐστι Trinc.

^d κείμενον αὐτὸ] αὐτὸ κείμενον A.

21.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

22.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b ἐπέπαυσο] πέπαυσο A.

23.

^a Sic A. Scil. p. 72, 2. Simpl. Δημοσθ. Trinc.

^b ἔχθρον] ἔχθρων A.

24.

^a Sic A. Trinc. Scil. Var. Hist. X. 5.

^b λόγος] ὁ λόγος B.

^c τῶν χρησίμων] τοῖς χρησομένοις A. B. Gesn. marg. et Ælianus.

λυσιτελῆς εἶναι. Ἐοίκασι δὲ τῇ οὐ τῇ Αἰσάπου οἱ τύρανοι, ὑποπτεύοντες καὶ δεδοικότες πάντα· ἴσασι γὰρ ὅτι, ^d ὥσπερ οὖν αἱ ὕς, ὀφείλουσι καὶ ἐκεῖνοι τὴν ψυχὴν πᾶσι.

25 ^a Ἰσοκράτης Νικοκλεῖ.

Τοὺς μὲν ἰδιώτας ἔστι πολλὰ τὰ παιδεύοντα· καὶ μά- 345
λιστα μὲν, τὸ μὴ τρυφᾶν, ἀλλ' ἀναγκάζεσθαι περὶ τοῦ
βίου καθ' ἑκάστην ^b βουλευέσθαι τὴν ἡμέραν· ἔπειθ' οἱ νόμοι
καθ' οὓς ἕκαστοι πολιτευόμενοι τυγχάνουσιν· ἔτι δὲ ἡ ^c παρ-
ρησία, καὶ τὸ μὴ φανερώς ἐξεῖναι ^d τοῖς φίλοις ἐπιπληῆσαι,
καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἐπιθέσθαι ταῖς ἀλλήλων ἀμαρτίαις· πρὸς
δὲ τούτοις, καὶ τῶν ποιητῶν ^e τινες τῶν προγεγενημένων ὑπο-
θήκας ὡς χρῆ ζῆν ^f καταλελοίπασιν, ὥστ' ἐξ ἀπάντων ¹⁰
τούτων εἰκὸς αὐτοὺς βελτίους γίγνεσθαι. Τοῖς δὲ τυράννοις
οὐδὲν ὑπάρχει τοιοῦτον· ^g ἀλλ' οὓς μᾶλλον ἔδει τῶν ἄλλων
παιδεύεσθαι, ἐπειδ' ἂν ^h εἰς τὴν ἀρχὴν κατασταθῶσιν, ἀνουθέ-
τητοι διατελοῦσιν. Οἱ μὲν ⁱ γὰρ πλεῖστοι τῶν ἀνθρώπων αὐ-
τοῖς οὐ ^k πλησιάζουσιν, οἱ δὲ συνόντες πρὸς χάριν ὀμιλοῦσιν.

26 ^a Φαλάριδος ἐκ τῆς πρὸς Παυρόλαν τὸν υἱὸν ἐπιστολῆς.

Ὁ γὰρ ἀμφοτέρων πεπειραμένος, τυραννηθῆναι μᾶλλον

^d ὥσπερ] ὥσπερ οὖν A. cum Æliano.

25.

^a Sic A. Simpl. Ἰσοκράτους Tr.

^b βουλευέσθαι] ἀγωνίζεσθαι Gesn. marg. περὶ τοῦ βίου κάλλιστα βού-
λεσθαι τὴν ἡμέραν. Trinc.

^c παρρησία] Post h. v. sequitur in Trinc. N. Φαλάριδος. Ὁ γὰρ ἀμ-
φοτέρων — σώζεται. quibus sub-
jectum sine distinctione, καὶ τὸ μὴ
φανερώς — ὑπάρχει τοιοῦτον. Post παρ-
ρησία habet A. Φαλάριδος ἐκ τῆς πρὸς
Παυρόλαν τὸν υἱὸν ἐπιστολῆς. Εἴ γε σοι
(σὺ B.) μὴ τοῦθ' ὁ κατηγοροῦσί τινες
ἄρμηκας (ἄρμηκεν B.) ἐπὶ τὸ ζητού-
μενον μιμῆσθαι τὸν ἐν τυραννίσι βίον
ἔπερ ἂν εὐ φρονῶν τυγχάνῃς παρὰ τοῦ

μεταμελομένου εἰς γνώμην λάβε. Ὁ
γὰρ. et sic B. Deinde post σώζεται
seq. καὶ τὸ μὴ φανερώς et reliqua.

^d τοῖς φίλοις] τοῖς φίλοις A. τοῖς
τε φίλοις B.

^e τινες] τινὰς Trinc.

^f καταλελοίπασιν] καταλελειπότηας
Trinc.

^g ἀλλ'] om. A. qui mox habet
παιδεύεσθαι μᾶλλον τῶν ἄλλων. Se-
quentia om. Trinc.

^h εἰς τὴν ἀρχὴν] δ' εἰς ἀρχὴν A.

ⁱ γὰρ] γε A.

^k πλησιάζουσιν] πλησιάζουσιν αὐ-
τοῖς A.

26.

^a Sic A. B. Simpl. Φαλάριδος Tr.

εὐζαίμην ἂν ἢ ^b τυρανῆσαι. Ὁ μὲν γὰρ ἓνα φοβεῖται τῶν ἄλλων χαλεπῶν ἀπηλλαγμένος τὸν τύραννον· ὁ τύραννος δὲ τοὺς ἕξωθεν ἐπιβουλευοντας, καὶ δι' οὓς σώζεται.

27 ^a Ἐκ τῶν Διογένους Διατριβῶν.

Δοκεῖ δὲ τοῖς ^b μὲν εὖ πράττουσι τῶν ἀνθρώπων ὁ μὲν ²⁰ βίος ἀμείνων, ὁ δὲ θάνατος διὰ τοῦτο λυπηρότερος· οἱ δ' αὖ κακῶς ζῶντες τὸν μὲν βίον δυσχερέστερον φέρουσι, τὸν δὲ θάνατον ἥδιον προσδέχονται. Τοῖς δὲ τυράννοις ἀμφοτέρα ταῦτα χαλεπώτερα ἢ τοῖς ἄλλοις· ζῶσι μὲν γὰρ πολὺ ^c ἀηδέστερον τῶν πάνυ ἐπιθυμούντων τεθνάναι, τὸν δὲ θάνατον οὕτω δεδοίκασι, ὡς ἥδιστα διάγοντες ἐν τῷ βίῳ.

28 [^a Ἡροδότου.

Τυραννίς χρῆμα σφαλερὸν, πολλοὶ δὲ αὐτῆς ἐρασταὶ εἰσιν.] ³⁰

29 ^a Ἡροδότου ἱστορίας τρίτης δημηγορίας Ὀτάνου.

Πῶς δ' ἂν εἴη χρῆμα ^b κατηρημένον μοναρχίῃ, τῇ ἕξ-
εστιν ^c ἀνευθύνῳ ^d ποιεῖν τὰ βούλεται; καὶ γὰρ ἂν τὸν ἀρι-
στον ἀνδρῶν πάντων ^e στάντα ἐς ταύτην τὴν ἀρχὴν, ἐκτὸς
τῶν ἐαυθότων νοσημάτων στήσειεν. Ἐγγίνεται μὲν γὰρ οἱ
ὑβρις ὑπὸ τῶν ^f παρόντων ἀγαθῶν· φθόνος δὲ ἀρχῆθεν ἐμ-
φύεται ἀνθρώπῳ. Δύο δ' ἔχων ταῦτα, ἔχει πᾶσαν κακότη-
τητα. Τὰ μὲν γὰρ ὑβρεὶ κεκορημένος ἔρδει πολλὰ καὶ
ἀτάσθαλα, τὰ δὲ φθόνῳ. Καίτοι ἄνδρα γε τύραννον
ἄφθονον ἔδει εἶναι, ἔχοντά γε πάντα τὰ ἀγαθὰ· τὸ δὲ ὑπε- ⁴⁰

^b τυρανῆσαι] τυραννῆσθαι A. τυ-
ραννῆσθαι B.

27.

^a Sic A. Trinc.

^b μὲν] om. A.

^c ἀηδέστερον] ἀκηδέστερον Arsen.
ἀδεέστερον Trinc.

28.

^a Deest hic locus A. Trinc.

29.

^a Sic A. Scil. III. So. Simpl.
Ἡροδότου Trinc.

^b Valla videtur κατηρημένον le-

gisse. Malim καταρθωμένον. Id est, egregia et laudabilis res, quamquam et κατηρημένον, vel κατηρητισμένον, id est, perfecta et absoluta, et in qua nihil desideres, legi possit, a verbis καταρτάω et καταρτίζω. GESNER.

^c ἀνευθύνῳ] ἀνευθύνως B. Gesn. marg.

^d ποιεῖν] ποιῶν A. ποίειν B.

^e στάντα] ἐς ἂν τὰ Trinc.

^f παρόντων] παρεόντων B.

ναντίον ^ε τούτου ἐς τοὺς πολίτας πέφυκε. Φθονέει γὰρ τοῖσιν ἀρίστοισι περιεοῦσί τε καὶ ζώουσι, χαίρει δὲ τοῖσι κακίστοισι τῶν ἀστῶν· διαβολὰς δὲ ἀριστον ^h ἐνδέχασθαι, ἀναρμόστατον πάντων· ἦν τε γὰρ αὐτὸν μετρίως θαυμάζης, ⁱ ἄχθεται ὅτι οὐ κάρτα θεραπεύεται· ἦν τε θεραπείη τις κάρτα, ἄχθεται ἅτε ^k θωπί. Τὰ δὲ δὴ μέγιστα ἔρχομαι ἐρέων, ^l νόμαιά τε κινεῖ πάτρια, καὶ βιάται γυναῖκας, ⁵⁰ κτείνει τε ^m ἀκρίτους. Πλήθος δὲ ⁿ ἄρχον, πρῶτα μὲν ὄνομα πάντων κάλλιστον ἔχει, ^o ἰσονομίην· δεύτερα δὲ τούτων τῶν ὁ μούναρχος ποιέει οὐδέν· πάλω ^p μὲν [γὰρ] ἀρχὰς ἄρχει, ὑπεύθυνον δὲ ἀρχὴν ἔχει, βουλευμάτα δὲ πάντα ἐς τὸ κοινὸν ἀναφέρει. Τίθεμαι ^q οὖν γνώμην, μεθέντας ἡμέας μούναρχίην τὸ πλήθος ἀέξειν· ἐν γὰρ τῷ πολλῷ ἐνὶ τὰ πάντα.

30 ^a Ξενοφῶντος ἐκ τοῦ Ἰέρωνος.

Σιμωνίδης ὁ ποιητὴς ἀφίκετό ποτε πρὸς Ἰέρωνα τὸν τύ- 346
ραννον, σχολῆς δὲ γενομένης ἀμφοῖν, εἶπεν ὁ Σιμωνίδης· Ἄρ
ἂν μοι ἐβελήσαις, ὦ Ἰέρων, διηγῆσασθαι, ἃ εἰκὸς εἰδέναί σε
βέλτιον ἐμοῦ; Καὶ ποῖα ταῦτ' ἐστίν, ἔφη ὁ Ἰέρων, ὅποια
^b ἂν ἐγὼ βέλτιον εἰδείην σου, οὕτως ὄντος σοφοῦ ἀνδρός;
Οἶδά σε, ἔφη, ἐγὼ καὶ ἰδιώτην γεγενημένον, καὶ νῦν τύραννον ¹⁰
ὄντα· ^c εἰκὸς οὖν ἀμφοτέρων πεπειραμένον, καὶ εἰδέναί σε
μᾶλλον ἐμοῦ, πῆ διαφέρει ὁ τυραννικός ^d τε καὶ ἰδιωτικός
βίος εἰς εὐφροσύνας τε καὶ λύπας ^e ἀνθρώπων. Τί οὖν,

^ε τούτου] τούτο A.

^h ἐνδέχασθαι] ἐνδέκεσθαι B. Gesn.
marg. ubi etiam δὲ post ἀναρμό-
στατον.

ⁱ ἄχθεται] ἀπέχθεται Gesn. marg.

^k θωπίαν ἠγούμενος] θωπί A. Tr.

Vulg. habet B.

^l νόμαια] νόμα A. Trinc.

^m ἀκρίτους] ἀκρίτως B.

ⁿ ἄρχον] ἄρχων A. Trinc.

^o ἰστομίην] ἰσονομίην A. Gesn.

marg.

^p μὲν γὰρ] γὰρ om. A. Trinc.

^q οὖν—μεθέντας] ὄν—μετέντας B.

30.

^a Sic A.

^b ἂν ἐγὼ βέλτιον] δὴ ε. β. ἂν B.

^c εἰκὸς] καὶ εἰκὸς Trinc. Mox ib.
πεπειραμένον et om. σε post εἰδέναί.

^d τε καὶ] τε om. A.

^e ἀνθρώπων] ἀνθρώποις A. B.

ἔφη ὁ Ἰέρων, οὐχὶ [^fκαὶ] σὺ, ἐπεὶ νῦν ἐστὶ ἰδιώτης εἶ, ^ε ὑπο-
 μνήσειάς με τὰ ἐν τῷ ἰδιωτικῷ βίῳ; οὕτω γὰρ ἂν σοι
^h οἶμαι μάλιστα ἐγὼ δύνασθαι δηλοῦν τὰ διαφέροντα ἐν
 ἐκατέρῳ. Οὕτω δὴ ὁ Σιμωνίδης εἶπε· Τοὺς μὲν δὴ ἰδιώτας ²⁰
 ἔγωγε, ⁱ ὃ Ἰέρων, δοκῶ μοι καταμεμαθηκέναι, διὰ μὲν τῶν
 ὀφθαλμῶν ὀράμασιν ἠδομένους τε καὶ ἀχθομένους, διὰ δὲ
 τῶν ὠτῶν ἀκούσμασι, διὰ δὲ τῶν ῥινῶν ὀσμαῖς, διὰ δὲ
 τοῦ στόματος σίτοις καὶ ποτοῖς, τὰ δὲ ἀφροδίσια δι-
 ὧν δὴ πάντες ἐπιστάμεθα, τὰ δὲ ψύχη, καὶ θάλπη, καὶ
 σκληρὰ ^k καὶ στρυφνὰ, καὶ ^l μαλθακὰ, καὶ βαρῆα, καὶ
 κοῦφα, ὅλα τῷ σώματί μοι δοκοῦμεν, ἔφη, κρίνοντες, καὶ
^m ἠδεσθαι καὶ λυπεῖσθαι ἐπ' αὐτοῖς ἀγαθοῖς ⁿ τε καὶ ³⁰
 κακοῖς. Ἔστι μὲν ὅτε δι' αὐτῆς τῆς ψυχῆς μοι δο-
 κοῦμεν ἠδεσθαι τε καὶ λυπεῖσθαι· ἔστι δὲ ὅτε κοινῇ διὰ
 τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος. Τῷ δὲ ὑπνω ὅτι μὲν ἠδο-
 μεθα δοκῶ αἰσθάνεσθαι, ὅπως δὲ, ^p καὶ ἄτινι, καὶ ὅποτε,
 ταῦτα μᾶλλον πῶς, ἔφη, δοκῶ μοι ἀγνοεῖν. Καὶ οὐδὲν
 δὴ ἴσως τοῦτο θαυμαστόν, εἰ τὰ ἐν τῷ ἐγρηγορέναι σαφε-
 στέρας ἡμῖν τὰς αἰσθήσεις παρέχεται, ἢ ^q τὰ ἐν τῷ ὑπνω.
 Πρὸς ταῦτα δὴ ὁ Ἰέρων ἀπεκρίνατο· Ἐγὼ μὲν τοῖνυν, ἔφη, ⁴⁰
^r ὃ Σιμωνίδη, ἔξω τούτων ὧν εἴρηκας ^t σὺ, οὐδ' ὅπως ἂν
 αἰσθοιτό τινος [^v ἄλλου] ὁ τύραννος, ἔχοιμ' ἂν εἰπεῖν· ὥστε
 μέχρι γε τούτων ^w οὐκ οἶδα ὅ τι διαφέρει ὁ τυραννικὸς τοῦ
 ἰδιωτικοῦ βίου. Καὶ ὁ Σιμωνίδης εἶπεν· Ἀλλὰ ἐν μὲν τοῖσδε

^f καὶ om. A. Trinc. mox νῦν
 γε B.

^ε ὑπεμνήσειας] ὑπέμνησας B. Ges-
 ner. marg.

^h οἶμαι μάλιστα] μάλιστα οἶμαι
 A.

ⁱ ὃ Ἰέρων] ὃ om. A. Trinc.
 Mox μοι om. Trinc.

^k καὶ στρυφνὰ] καὶ στρυφνὰ non
 leg. alias. GESNER. et om. B.
 στρυφνὰ Trinc.

^l μαλθακὰ] μαλακὰ B.

^m ἠδεσθαι] ἠδεσθαι τε B.

ⁿ τε καὶ] δὲ καὶ B.

^o ὅτε] ὅτι A.

^p καὶ om. A.

^q τὰ om. A.

^r ὃ om. A.

^s ὃς] ὡς A.

^t σὺ] σὺ γε B. ubi mox om. ἂν.

^v ἄλλου om. A. Trinc.

^w οὐκ οἶδα εἴ τι B.

διαφέροι ἂν, ^x εἰ πολλαπλάσια ^y μὲν δι' ἐκάστου τούτων εὐφραίνεται, πολὺ δὲ μείω τὰ λυπηρὰ ^z ἔχει. Καὶ ὁ Ἰέρων εἶπεν, Οὐχ οὕτως ἔχει ταῦτα· ἀλλ' εὖ ἴσθι, ὅτι πολὺ μείω εὐφραίνονται οἱ τύραννοι τῶν μετρίως διαγόντων ^a ὑπηρετῶν, πολὺ δὲ πλείω καὶ ^b μείζω λυποῦνται. Ἐπιστά, ⁵⁰ ἔφη, λέγεις, ^c ὁ Σιμωνίδης. Εἰ γὰρ οὕτω ταῦτα εἶχε, πῶς ἂν πολλοὶ μὲν ἐπεθύμουν τυραννεῖν, καὶ ταῦτα τῶν δοκούντων ἱκανωτάτων ἀνδρῶν εἶναι; πῶς δὲ πάντες ^d ἐζήλουν ἂν τοὺς τυράννους; Ὅτι ναὶ μὰ Δία, ἔφη ὁ Ἰέρων, ^e ἄπειροι ὄντες ἀμφοτέρων τῶν ἔργων, σκοποῦνται περὶ αὐτοῦ. Ἐγὼ δὲ πειράσομαί σε διδάσκειν, ὡς ἀληθῆ ^f λέγω.

31 Πρῶτον μὲν γὰρ ἐν τοῖς διὰ ^b τῆς ὕψεως θεάμασιν εὐ-347
ρίσκω λογιζόμενος μειονεκτοῦντας τοὺς τυράννους. Ἄλλα μὲν γε ἐν ἄλλῃ χώρᾳ ἐστὶν ἀξιοθεάτα· ἐπὶ δὲ τούτων ἕκαστα οἱ μὲν ἰδιῶται ἔρχονται καὶ εἰς πόλεις ἅς ἂν βούλωνται, θεαμάτων ἕνεκα, καὶ ἐς τὰς κοινὰς ^c πανηγύρεις. Οἱ δὲ τύραννοι ^d οὐ μάλᾳ ἀμφὶ θεαρίας ἔχουσιν· οὔτε γὰρ ἰέναι ^e αὐτοῖς ἀσφαλές.

32 Ἄλλ' ἄρα ἔρχεται αὐτοῖς τὰ τοιαῦτα, καὶ οἴκοι μένου-10
σιν. [^b Ναί, μὰ Δία, ὡς Σιμωνίδης,] ὀλίγα ^c γε τῶν πολ-

^x εἰ] εἰ non legitur alias. GESNER.

^y μὲν δι' om. A. δι' om. Trinc.

^z ἔχει] ἔχει ὁ Σιμωνίδης A. B.

^a ὑπηρετῶν] ἰδιωτῶν B. Gesn. marg.

^b μείζω] μείω Trinc.

^c ὁ Σ.] ὁ Σ. Trinc.

^d ἐζήλουν] ἐζήτου A.

^e ἄπειροι] ὅτι ἄπειροι A.

^f λέγω] Subjungit B. ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς ὕψεως, ἐπεῖθεν γὰρ δοκῶ καὶ σε μεμνησθαι ἀρξάμενον λέγειν B.

31.

^b τῆς ὕψεως] τοῖς ὄ. A.

^c πανηγύρεις] ἔθνα τὰ ἀξιοθεατώ-

τατα δοκεῖ εἶναι ἀνθρώποις συναγεῖρσθαι B.

^d οὐ μάλᾳ ἀμφὶ] μάλᾳ ἀμφοῖν A.

^e αὐτοῖς] αὐτοῖς A. B. Mox post ἀσφαλές inserit B. ὅπου μὴ κρείσσονες τῶν παρόντων μέλλουσιν ἐσεσθαι· οὔτε τὰ οἴκοι κέκτηνται ἔχυρὰ, ὥστε ἄλλοις παρακαταθεμένοις ἀποδημεῖν. φοβερὸν γὰρ μὴ ἅμα στερηθῶσι τῆς ἀρχῆς καὶ ἀδύνατοι γένωνται τιμωρησασθαι τοὺς ἀδικήσαντας. εἴποις ὅν ἂν ἴσως σὺ, ἀλλ' ἄρα κ. τ. λ.

32.

^b ναὶ μὰ Δία ὁ Σιμωνίδης] om. A. Trinc.

^c τε] γε A. B. Trinc.

λαν^d· και ταῦτα τοιαῦτα ὄντα, οὕτω τίμια πωλεῖται τοῖς
 ε^e τυράννοις. Καὶ ὁ Σιμωνίδης εἶπεν· Ἄλλὰ εἰ ἐν τοῖς θεά-
 μασι μειονεκτεῖτε, ἐν ταῖς ἀκοαῖς πλεονεκτεῖτε· ἐπειδὴ τοῦ
 μὲν ἡδίστου ἀκροάματος, ἐπαίνου, ^f οὐ ποτέ σπανίζετε· πάν-
 τες γὰρ οἱ παρόντες ^g πάντα, καὶ ὅσα ἂν λέγητε, καὶ ὅσα
 ἂν ποιῆτε, ἐπαινοῦσι· τοῦ δ' αὖ χαλεπατάτου ἀκροάμα-
 τος, λοιδορίας, ἀνήκοοι ἐστέ· οὐδεὶς γὰρ ἐθέλει τυράννου²⁰
 κατ' ὄφθαλμοὺς κατηγορεῖν. Καὶ ὁ Ἰέρων εἶπε· Καὶ τί
 οἶει, ^h ἔφη, τοὺς μὴ λέγοντας ⁱ κακῶς ^k εὐφραίνειν; ὅτ' ἂν
^l εἶδῃ τις σαφῶς, ὅτι ^m οἱ σιωπῶντες οὗτοι ⁿ πάντα κακὰ
 νοοῦσι· ^o τῷ τυράννῳ. Ἡ τοὺς ^p ἐπαινοῦντάς τι ^q δοκεῖς εὐ-
 φραίνειν, ὅτ' ἂν ὑποπτοὶ ᾧσιν ἕνεκα τοῦ κολακεύειν τοὺς
 ἐπαίνους ποιούμενοι; Καὶ ὁ Σιμωνίδης ^r εἶπε· Συγχαρῶ
 τοὺς ἐπαίνους παρὰ τῶν ἐλευθεριωτάτων ἡδίστους εἶναι.
 Ἄλλ' ὄραῖς; ^s ἐκεῖνο οὐκ ἂν ἔτι πείσαις οὐδένα ^t ἀνθρώπων,³⁰
 ὡς οὐχὶ δι' ὧν τρεφόμεθα οἱ ἄνθρωποι, πολὺ πλείω ὑμεῖς ἐν
 αὐτοῖς ^v εὐφραίνεσθε. Καὶ οἶδά γε, ἔφη, ^w ὦ Σιμωνίδη, ὅτι
 τοῦτο κρίνουσιν οἱ πλείστοι ἡδίων ^x ἡμᾶς καὶ ἐσθίειν καὶ πί-
 νειν τῶν ^y ἰδιωτῶν.

^d καὶ ταῦτα τοιαῦτα ὄντα οὕτω τί-
 μα] καὶ ταῦτα τρι μετ πω Α. καὶ
 ταῦτά τι. μετ α πωλεῖται Tr.

^e τοῖς τυράννοις] Addit B. ὥστε οἱ
 ἐπιδεικνύμενοι καὶ ὀτιοῦν ἀξιοῦσι πολ-
 λαπλάσια λαβόντες ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ,
 ἀπιέναι παρὰ τοῦ τυράννου, ἢ ὅσα ἐν
 παντὶ τῷ βίῳ παρὰ πάντων τῶν ἄλ-
 λων ἀνθρώπων κτῶνται. καὶ ὁ Σιμ.

^f οὐ ποτε] οὕτε Trinc.

^g πάντα] ἡμῖν πάντα B. πάντα
 om. Trinc.

^h ἔφη om. B.

ⁱ κακῶς] καλῶς Α.

^k εὐφραίνειν] εὐφραεῖν Α. εὐφθα-
 νεῖν Trinc.

^l εἶδῃ] εἶδῃ Α. B.

^m οὐ] οἱ Α. Trinc.

ⁿ πάντα] πάντες Gesn. marg.

^o τῷ τυράννῳ] τῶν τυράννων Tr.

^p ἐπαινοῦντάς] ἐπαινοῦντάς Α.

^q δοκεῖς] δοκεῖν Α.

^r εἶπε συγχαρῶ] εἶπε. τοῦτο μὲν
 δὴ, καὶ μὰ τὸν Δία, ἔγωγέ σοι, Ἰέρων,
 πάντῳ συγχαρῶ B. MOX τὸ τοὺς ἐπαι-
 νοῦντάς Α.

^s ἐκεῖνο] ἐκεῖνό γε B.

^t ἀνθρώπων] τῶν ἀνθρώπων Α.

^v εὐφραίνεσθε] εὐφραίνεσθε Α.
 Trinc.

^w ὦ Σιμωνίδη] ὁ Σιμωνίδης Α. Tr.

^x ἡμᾶς] ἡμῖς Trinc.

^y ἰδιωτῶν.] Addit B. ὅτι δοκοῦσι
 καὶ αὐτοὶ ἡδίων ἂν δειπῆσαι τὸ ἡμῖν
 παρατιθέμενον δεῖπνον, ἢ τὸ ἑαυτῶν.
 τὸ γὰρ τὰ εἶωθ.

33 Τὸ γὰρ εἰωθότα ^a ὑπερβάλλον, τοῦτο παρέχει τὰς ἡδονάς. Διὸ καὶ πάντες ἄνθρωποι τὰς ^b ἑορτὰς ἡδέως προσδέχονται, πλὴν οἱ τύραννοι· ἔκπλεω γὰρ αὐτοῖς αἰεὶ παρεσκευασμέναι, οὐδεμίαν ἐν ταῖς ἑορταῖς ἔχουσιν αἰ τράπεζαι αὐτῶν ⁴⁰ ἐπίδοσιν· ὥστε ταύτη πρῶτον τῇ εὐφροσύνῃ τῆς ἐλπίδος ^c μειονεκτοῦσιν. Ἐπειτα δὲ, ἔφη, ἐκείνου εὖ οἶδ' ὅτι καὶ σὺ ἔμπειρος εἶ, ὅτι ^d ὅσα ἂν πλείω ^e παραβῆτε τὰ περισσὰ τῶν ἱκανῶν, τοσοῦτ' αὖ καὶ θάσσον κόρος ἐμπίπτει τῆς ἐδωδῆς· ὥστε ^f καὶ τῷ χρόνῳ τῆς ἐδωδῆς μειονεκτεῖ ὁ πολλὰ παρατιθέμενος τῶν ^g μετρίως διαιτωμένων. Ἀλλὰ ναὶ μὰ Δί', ἔφη ὁ Σιμωνίδης, ὅσον ἂν χρόνον ἡ ψυχὴ προσίηται, τοῦτον πολὺ μᾶλλον ἡδόνται οἱ ^h ταῖς πολυτελεστέραις ⁵⁰ παρασκευαῖς ⁱ τρεφόμενοι. Οὐκ οὖν, ἔφη ὁ Ἰέρων, ^k [ὦ Σιμωνίδη, τὸν ἐκάστῳ ἡδόμενον, μάλιστα τοῦτον οἶει καὶ ἐρωτικώτατα ἔχειν τοῦ ἔργου τούτου; Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη. Ἡ οὖν] ὄρας τι ^l [καὶ] τοὺς τυράννους ἡδίων ἐπὶ τὴν αὐτῶν παρασκευὴν ἰόντας, ἢ τοὺς ἰδιώτας; Οὐ μὰ τὸν Δί', ἔφη, ^m οὐ μὲν δή.

34 Ἀλλὰ τί οὖν, ἔφη ὁ Ἰέρων, οἶει ταῦτα ^b ζητήματα εἶναι, ³⁴⁸ ^c ἢ ἅμα κακῆς καὶ ἀσθενοῦς τῆς ψυχῆς [^d τροφῆς] ἐπιθυμῆ-

33.

^a ὑπερβάλλον Trinc.^b ἑορτὰς] ἑορτὰς τὰς Trinc.^c μειονεκτοῦσιν] μ. τῶν ἰδιωτῶν B.^d ὅσα] ὅσα A. B.^e τις παραβῆται] παραβῆτε A.

Trinc.

^f καὶ om. B.^g μετρίως] μετρίων Trinc.^h ταῖς] τοῖς A.ⁱ τρεφόμενοι] τρ. τῶν τὰ εὐτελέστερα παρατιθεμένων B.^k ὦ Σιμ. usque ad ἢ οὖν om. A. Trinc. sed habet B. ubi τί οὖν ὄρας.^l καὶ om. A. B. Trinc.^m οὐ μὲν δή] οὐ μὲν οὖν, ἀλλὰ καὶ

VOL. II.

ἀγλυκέστερον ὡς πολλοῖς ἂν δοξείε. τί γὰρ, ἔφη ὁ Ἰέρων, τὰ πολλὰ ταῦτα μηχανήματα κατανεόηκας, ἃ παρατίθεται τοῖς τυράννοις, ὀξεία καὶ δριμέα καὶ στρυφνά, καὶ τὰ τούτων ἀδελφά; πάνυ μὲν οὖν, ἔφη ὁ Σιμωνίδης· καὶ πάνυ γέ μοι δοκοῦντα παρὰ φύσιν εἶναι ταῦτα ἀνθρώποις. ἄλλο τι οὖν οἶει ἔφη ὁ Ἰέρων, ταῦτα τὰ ἐδέσματα εἶναι ἢ μαλακῆς καὶ ἀσθενούσης ψυχῆς ἐπιθυμήματα. ἐπεὶ κ.τ.λ. B.

34.

^b ζητήματα] ἐδέσματα Gesn. marg.^c ἢ ἅμα] μαλακῆς καὶ ἀσθενούσης τροφῆς Gesn. marg.^d τροφῆς om. A.

A a

μάτα; ἐπεὶ εὖ οἶδ' ἔγωγε, ὅτι οἱ ἡδέως ἐσθίοντες, καὶ σύ που οἶσθα, ὅτι οὐδὲν προσδέονται τούτων τῶν σοφισμάτων. Ἀλλὰ μέντοι, ἔφη ὁ Σιμωνίδης, τῶν γε πολυτελῶν τούτων ὁσμῶν αἷς χρίεσθε τοὺς πλησιάζοντας μᾶλλον ° οἶμαι ἀπολαύειν, ἢ αὐτοὺς ^f ὑμᾶς ὥσπερ γε καὶ τῶν ^g ἀχαρίστων ὁσμῶν οὐκ αὐτὸς ὁ ^h βεβρωκῶς αἰσθάνεται, ἀλλὰ μᾶλλον ¹⁰ οἱ πλησιάζοντες. Οὕτω μὲν ⁱ τοι, ἔφη ὁ Ἰέρων, καὶ τῶν σίτων ὁ μὲν ἔχων παντοδαπὰ ἀεὶ, οὐδὲν μετὰ πόθου αὐτῶν λαμβάνει· ὁ δὲ σπανίσας τινὸς, αὐτὸς ἐστὶν ὁ ^k καὶ χαρμονῆς ἐμπιπλάμενος, ὅτ' ἂν αὐτῷ ^l προσεπιφανῆ τι. Κινδυνεύουσιν, ἔφη ὁ Σιμωνίδης, αἱ τῶν ἀφροδισίων ^m μόνον ὑμῖν ἀπολαύσεις τοῦ τυραννεῖν τὰς ἐπιθυμίας παρέχειν· ⁿ ἐν γὰρ τούτῳ ἔξοστιν ὑμῖν, ὅ τι ἂν κάλλιστον ἴδητε, τούτῳ συνεῖναι. Νῦν γε, ἔφη ὁ Ἰέρων, εἴρηκας ἐν ᾧ ^o δὴ ²⁰ πλεῖστον μειονεκτοῦμεν.

35 Ὅτι μὲν γὰρ τὰ μετ' ἔρωτος ἀφροδίσια ^b πολὺ διαφερόντως εὐφραίνει, πάντες δήπου ἐπιστάμεθα· ὁ δὲ ἔρως πολὺ ἥκιστα ^c ἐθέλει τυράννω ^d ἐμφύεσθαι. Οὐ γὰρ τῶν ἐτοίμων ^e ἤδεται ^f ὁ ἔρως ^g ἐφιέμενος, ἀλλὰ τῶν ἐλπίζομένων. Ὡσπερ οὖν εἴ τις ἀπειρος ὦν δίψης ^h τοῦ πιεῖν ⁱ ἀπολαύοι, οὕτω καὶ ὁ ἀπειρος ^k ὦν ἔρωτος, ἀπειρός ἐστὶ τῶν ἡδίστων ἀφροδισίων.

30

^e οἶμαι] οἶμαι A. qui habet μᾶλλον post ἀπολαύειν.

^f ἡμᾶς] ὑμᾶς Trinc.

^g ἀχαρίστων] ἀχαρίστων A.

^h βεβρωκῶς] βεβρωκῶς A.

ⁱ τοι om. A.

^k μετὰ] καὶ A. Trinc. μετὰ χαρᾶς πιπλάμενος B.

^l προσεπιφανῆ] προφανῆ B. Gesn. marg.

^m μόνον] μόνον A.

ⁿ ἐν γὰρ τούτῳ] ἐν γὰρ τούτων A.

^o δὴ πλ. μ.] δὴ σαφ' ἴσθι π. μ. τῶν

ιδιωτῶν B.

35.

^b πολὺ] πολὺ αὐ B.

^c θέλει] ἐθέλει A.

^d ἐμφύεσθαι] ἐγγύγεσθαι B.

^e ἤδεται] εἶδεν A.

^f ὁ ἔρως] deest ὁ B.

^g ἐφιέμενος] ἐμφιέμενος A.

^h τοῦ πιεῖν] ποιεῖν Trinc.

ⁱ ἀπολαύοι] ἀπολάβει A.

^k ὦν ἔρωτος ἀπειρος om. A. Trinc.

Mox τῶν ἀφροδισίων τῶν ἡδίστων A.

- 36 Ἄλλ' ^b ἐν ἐκείνοις γε, ἔφη ὁ Σιμωνίδης, πολὺ διαφέρετε τῶν ιδιωτῶν, ὅτι μεγάλα μὲν ἐπινοεῖτε, ταχὺ ^c δὲ ταῦτα κατεργάζεσθε, πλεῖστα δὲ ^d περισσὰ ἔχετε, κέκτησθε δὲ διαφέροντας ^e ἀρετῇ ἵππους, ^f διαφέροντα ὄπλα κάλλει, ὑπερέχοντα κόσμον γυναιξί, ^g μεγαλοπρεπεστέρας ^h οἰκίας· ἔτι δὲ πλήθει τε καὶ ⁱ ἐπιστήμῃ θεράποντας ^k ἀρίστους· ἰκανώτατοι δὲ ἔστε ὀνήσαι ^l φίλους, κακῶσαι δὲ ἐχθρούς. Πρὸς ταῦτα δὴ ὁ Ἰέρων εἶπεν·
- 37 Ἡ τυραννὶς τὰ μὲν δοκοῦντα ^b πολλοῦ ἄξια ^c κτήματα ⁴⁰ εἶναι ἀνεπτυγμένα ^d θεάσασθαι ^e φανερώς πᾶσι παρέχεται· τὰ δὲ χαλεπὰ ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν τυράννων [^f κέκτηται] ἀποκεκρυμμένα, ^g ἐν αἴσπερ καὶ τὸ ^h εὐδαιμον καὶ τὸ κακόδαιμον τοῖς ἀνθρώποις ⁱ ἀπόκειται.
- 38 Αὐτίκα γὰρ, εἰρήνη δοκεῖ μέγα ἀγαθὸν ^b ἀνθρώποις εἶναι, ταύτης ἐλάχιστον ^c μέρος μέτεστι τοῖς τυράννοις· ^d ὁ δὲ πόλεμος μέγα κακὸν, τούτου πλεῖστον ^e μετέχομεν οἱ τύ- 50 ραννοι. Ἄλλο εἶπε ὅτι οὐκ ἔστι
- 39 Ἐπειτα δὲ τοῖς μὲν ἰδιώταις καὶ διὰ σπονδῶν καὶ δι' εἰρήνης γίνεται πολέμου ἀνάπαυσις· τοῖς δὲ τυράννοις, οὐδὲ

36.

^b ἐν om. A.^c δὲ] δὴ Trinc.^d περισσὰ] τὰ περισσὰ B.^e ἀρετῇ] μὲν ἀρετῇ B.^f διαφέροντα ὄπλα κάλλει] διαφέροντα δὲ κάλλει ὄπλα, ὑπερέχοντα δὲ B.^g μεγαλοπρεπεστέρας] μεγαλοπρεπεστάτας B.^h οἰκίας] δ' οἰκίας καὶ ταύτας κατεσκευασμένας τοῖς πλείστοις ἀξίους B.ⁱ ἐπιστήμῃ] ἐπιστήμαις B.^k ἀρίστους] ἀρίστους κεκτῆσθαι B.^l φίλους] μὲν φίλους B.

37.

^b ἄξια πολλοῦ] πολλοῦ ἄξια A. B.^c κτήματα] χρήματα A. m. p.^d θεάσασθαι] θεᾶσθαι B.^e φανερώς] φανερά B.^f κέκτηται om. A. Trinc.^g ἐν αἴσπερ] ἔνθα περ B.^h εὐδαιμον κ. τ. κακόδαιμον om. A. εὐδαιμονεῖν — κακοδαιμονεῖν habet B. καὶ τὸ κακόδαιμον om. Trinc.ⁱ ἀπόκειται] Addit B. Ἐγὼ δὲ πεπειραμένος σαφῶς οἶδα, ὃ Σιμωνίδης, καὶ λέγω σοι, ὅτι οἱ τύραννοι τῶν μεγίστων ἀγαθῶν ἐλάχιστα μετέχουσι, τῶν δὲ μεγίστων κακῶν πλεῖστα κέκτηνται. αὐτίκα κ. τ. λ.

38.

^b ἀνθρώποις] τοῖς ἀνθ. B.^c μέρος om. B.^d εἰ δὲ] ὁ δὲ A. οὐ δὲ Trinc.^e μετέχομεν] μέρος μετέχουσιν B.

A B 2

εἰρήνη ποτὲ πρὸς τοὺς ^b τυραννευομένους γίνεται, οὔτε σπον-
δαῖς ἂν ποτε πιστεύσας ὁ τύραννος θαρρήσειε.

40^ο Τοσοῦτον δὲ τι ἀγαθὸν κρίνω ἔγωγε τὸ φιλεῖσθαι εἶναι, 349
^b ὡς νομίζω τῷ ὄντι ^c ὡς αὐτόματα τὰγαθὰ τῷ φιλουμένῳ
γίνεσθαι καὶ παρὰ θεῶν καὶ παρὰ ^d ἀνθρώπων.

41^ο Βεβραϊόταται ^b μὲν δήπου δοκοῦσι φιλίαι γονεῦσι πρὸς
παῖδας, καὶ παισὶν πρὸς γονέας, καὶ ἀδελφοῖς πρὸς ἀδελ-
φούς, καὶ γυναῖξι πρὸς ἀνδρας, καὶ ἐταίροις πρὸς ἐταίρους.
Εἰ τοίνυν ^c ἐθέλεις κατανοεῖν, εὐρήσεις τοὺς μὲν ἰδιάτας ὑπὸ
τούτων πάντων μάλιστα φιλουμένους, τοὺς δὲ τυράννους 10
πολλοὺς μὲν παῖδας ἑαυτῶν ἀπεκτονότας, πολλοὺς δὲ ὑπὸ
παίδων αὐτοὺς ἀπολωλότας, πολλοὺς δὲ ἀδελφοὺς ἐν τυ-
ραννίσιν ἀλληλοφόνους ^d γιγνομένους, πολλοὺς δὲ καὶ ὑπὸ
γυναικῶν τῶν ἑαυτῶν τυράννους διεφθαρμένους, καὶ ὑπὸ ^e ἐταί-
ρων γε μάλιστα δοκούντων φίλων εἶναι. Οἱ τινες οὖν ὑπὸ
τῶν φύσει πεφυκότων μάλιστα ^f φιλεῖσθαι [καὶ νόμῳ συνη-
ναγκασμένων] οὕτω μισοῦνται, πῶς ὑπὸ ^g γε ἄλλου τινος
οἶεσθαι χρῆν αὐτοὺς φιλεῖσθαι; Ἀλλὰ ^h μὴν καὶ πίστewς 20
ὅστις ἐλάχιστον μετέχει, πῶς οὐχὶ μεγάλου ἀγαθοῦ μειο-
νεκτεῖ;

39.

^b τυραννευομένους] στρατευομένους
A.

40.

^b ὥστε] ὡς A. Trinc. ut vul-
go B.

^c αὐτόματα] ὡς αὐτόματα A. Tr.
ut vulgo B.

^d ἀνθρώπων. Addit B. καὶ τούτου
τοίνυν τοῦ κτήματος τοιούτου ὄντος μει-
ονεκτοῦσιν οἱ τύραννοι πάντων μάλι-
στα. εἰ δὲ βούλει, ὦ Σιμωνίδη, εἰ-
δέναι ὅτι ἀληθῆ λέγω, ἄδε ἐπίσκεψαι.
βεβραϊόταται κ. τ. λ.

41.

^b μὲν] μὲν γὰρ B. et mox εἶναι

post φιλίαι.

^c ἐθέλεις] θέλεις A.^d γιγνομένους] γεγενημένους B.

Gesn. marg.

^e ἐτέρων] ἐταίρων A. Mox γε τῶν
μάλιστα B.^f φιλεῖσθαι] φιλεῖν B. καὶ νόμῳ
συνηναγκασμένων om. A. Trinc.^g γε om. A. Mox χρῆ Trinc.^h μὴν om. A. Post μειονεκτεῖ se-
quentia habet B. ποία μὲν γὰρ ξυ-
ουσία ἡδεῖα ἀνευ πίστewς τῆς πρὸς ἀλ-
λήλους; ποία δὲ ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ τερ-
πνῆ ἀνευ πίστewς ὁμίλια; ποῖος δὲ θε-
ράπων ἡδὺς ἀπιστούμενος; καὶ τούτου
τοίνυν κ. τ. λ.

- 42 Καὶ τούτου τοίνυν, τοῦ πιστῶς πρὸς τινὰς ἔχειν, ἐλάχιστον μέρος τυράνῳ μέτεστιν· ^b ὅποτε γε οὐδὲ σίταις ^c οὐδὲ ποτοῖς ^d πιστεύων διάγει· ἀλλὰ καὶ τούτων [^e πρὶν ἀπάρχεσθαι τοῖς θεοῖς], τοὺς διακόνους πρῶτον κελεύουσιν ^f ἀπογεύεσθαι.
- 43 ^b [Οἱ δὲ πολῖται δορυφοροῦσιν ἀλλήλους ὑπὲρ] τοῦ δὲ μηδένα τῶν πολιτῶν βιαίῳ θανάτῳ ἀποθνήσκειν, οὕτω ^c [δὲ] πρόρω ^d προεληλύθασι φυλακῆς, ὥστε πεποίηται πολλοὶ ^e νόμοι τῷ μαιφόνῳ μηδὲ τὸν ^f συνόντα καθαρεύειν· ὅθεν διὰ τὰς πατρίδας ἀσφαλῶς ἕκαστος βιοτεύει τῶν πολιτῶν. Τοῖς δὲ τυράνοις καὶ ^g τοῦτο ἔμπανιν ἀνέστραπται. Ἐντὶ γὰρ τοῦ τιμωρεῖν αἱ πόλεις αὐτοῖς μεγάλως τιμῶσι τὸν ^h κατακτείναντα τὸν τύραννον· καὶ ἀντὶ γε τοῦ εἵργειν ἐκ τῶν ἱερῶν, [ⁱ ὥσπερ τοὺς τῶν ἰδιωτῶν φονέας,] ἀντὶ τούτου καὶ εἰκόνας ἐν τοῖς ἱεροῖς ἰστάσιν αἱ πόλεις [τῶν τοιοῦτο ποιησάντων.]
- 44 Οὐδέ γε θάσσόν τι γίνεται τῷ τυράνῳ, ἢ τῷ ἰδιώτῃ, ἂν ⁴⁰ ἐπιθυμεῖ. ^b Ὁ μὲν γὰρ ἰδιώτης ^c οἰκίας, ἢ ἀγροῦ, ἢ οἰκέτου ἐπιθυμεῖ· ὁ δὲ τύραννος, ἢ πόλεως, ἢ χώρας πολλῆς, ^d ἢ λιμένων, ἢ ἀκροπόλεων ἰσχυρῶν, ^e πολὺ ἐστὶ χαλεπώ-

42.

^b ὅποτε] πότε Trinc.^c οὐδὲ σίταις οὐδὲ ποτοῖς] οὔτε σιτί-
οις οὔτε ποτοῖς ἀκρατίστοις B.^d διάγει πιστεύων] πιστεύων διάγει A.^e πρὶν ἀπάρχεσθαι τοῖς θεοῖς om.
A. Trinc. Mox πρῶτον om. Trinc.^f ἀπογεύεσθαι] ἀπογεύσασθαι B.
qui addit hæc : διὰ τὸ ἀπιστεῖν, μὴ
καὶ ἐν τούτοις κακὸν τι φάγωσιν ἢ
πίωσιν. ἀλλὰ μὴν καὶ αἱ πατρίδες
τοῖς μὲν ἄλλοις ἀνθρώποις πλείστου
ἄξιαί. πολῖται δορυφοροῦσι μὲν ἀλλή-
λους ἄνευ μισθοῦ ἐπὶ τοῖς δούλους. δο-
ρυφοροῦσι δὲ ἐπὶ τοῖς κακούργοις, ὑπὲρ
τοῦ μηδένα τῶν πολιτῶν βιαίῳ θανάτῳ
κ. τ. λ.

43.

^b οἱ δὲ—τοῦ μηδένα] τοῦ δὲ μηδέ-
να A. Trinc.^c δὲ om. A. Trinc.^d προεληλύθασι] προσεληλύθασι A.^e νόμοι] νόμῳ A. νόμον B.^f συνόντων] συνόντα A. B. Gesn.
marg.^g τοῦτο] τοῦτου A.^h κατακτείναντα] ἀποκτείναντα B.ⁱ ὥσπερ τοὺς τῶν ἰδιωτῶν φονέας
om. A. Trinc. et infra τῶν τοιοῦτο
ποιησάντων.

44.

^b ὁ μὲν γὰρ—ἐπιθυμεῖ om. A.^c οἰκίας] om. Trinc.^d ἢ λιμένων] ἐνεὶλημμένων A. Tr.

τερα καὶ ἐπικινδυνότερα ^εκατεργάζεσθαι τῶν ἰδιαιτικῶν ἐπιθυμημάτων. Ἄλλὰ μὴν καὶ ^ιπένητας ὄψει ^βὀλίγους τῶν ἰδιωτῶν, ^ηπολλοὺς δὲ τῶν τυράννων. Οὐ γὰρ τῷ ἀριθμῷ οὔτε τὰ πολλὰ κρίνεται οὔτε τὰ ἱκανά, ἀλλὰ πρὸς τὰς χρήσεις· ὥστε ^ιτὰ μὲν ὑπερβάλλοντα τὰ ἱκανά, πολλὰ ^βἔστι· τὰ δὲ τῶν ἱκανῶν ἐλλείποντα, ὀλίγα. Τῷ ^κοὖν τυράννῳ τὰ πολλαπλάσια ^ιἦττον ἱκανά ἐστίν, ^μἢ τὰναγκαῖα δαπανήματα τῷ ἰδιώτῃ. Καὶ γὰρ τοῖς μὲν ἰδιώταις ἔξεστι τὰς δαπάνας συντέμνειν ^ηεἰς τὰ καθ' ἡμέραν, [^ο ὅπη βούλονται·] τοῖς δὲ τυράννοις ^ρμέγισται μὲν εἰσι δαπάναι εἰς τὰς τῆς ψυχῆς φυλακὰς· τὸ δὲ τούτων τι συντέμνειν, ^ιὄλεθρος δοκεῖ εἶναι. Ἐπειτα δὲ ὅσοι μὲν δύνανται ἀπὸ ^βτοῦ δικαίου ἔχειν ^ιῶν δέονται, τί ἂν τούτους ^βοικτείοις ὡς πένητας; ὅσοι δὲ ἀναγκάζονται δι' ἔνδειαν κακόν τι καὶ αἰσχρὸν μηχανώμενοι ζῆν, πᾶς οὐ τούτους ἀθλίους ἂν τις δικαίως καὶ πένητας ^ινομίζοι; Οἱ τύραννοι τοίνυν ^νπάντα ἀναγκάζονται συλᾶν ^ωἀδίκως, διὰ τὸ εἰς τὰς ἀναγκαῖας δαπάνας αἰεὶ προσδεῖσθαι χρημάτων.

45 Γινώσκουσι δὲ οὐδὲν ἦττον τῶν ἰδιωτῶν ^βκαὶ τοὺς ἀλκί- 10

^εκατεργάζεσθαι] κατεργάσασθαι
 B. ^ιπένητας] πλουσίους B.
^βὀλίγους] οὐχ οὕτως ὀλίγους B.
 Gesn. marg.
^ηπολλοὺς δὲ] ὡς πένητας πολλοὺς B.
^ιτὰ μὲν] τὰ om. A.
^κοὖν] γοῦν A.
^ιἦττον] ἦσσον A.
^μἢ τὰναγκαῖα δ. ἢ τῷ ἰδ.] εἰς τὰναγκαῖα δ. ἢ τῷ ἰδ. B. Gesn. marg.
^ηεἰς om. A.
^οὅπη βούλονται om. A. Trinc.
^ρμέγισται μὲν εἰσι δαπάναι εἰς τὰς τῆς ψυχῆς φυλακὰς] οἰκ ἐνδέχεται· αἱ γὰρ μέγισται αὐτοῖς δαπάναι καὶ ἀναγκαιόταται εἰς τὰς τῆς ψυχῆς κ. τ. λ. mox εἰσι post φυλα-

κὰς B.

^ιὄλεθρος] ὄλεθρον A.

^ιῶν] ὄσων B.

^βοικτείοις] οἰκτεῖρει τις B.

^ινομίζοι] καλοῖ B. marg.

^νἀναγκάζονται πλείστα] πάντα ἀναγκάζονται A. Trinc.

^ωἀδίκως, διὰ] ἀδίκως καὶ ἱερὰ καὶ ἀνθρώπινα B. qui post χρημάτων addit, ὡς περ γὰρ πολέμου ἔντος, αἰεὶ ἀναγκάζονται στρατεύμα τρέφειν, ἢ ἀπολωλέναι. χαλεπὸν δ' ἐρῶ σοι καὶ ἄλλο πάθημα, ὃ Σιμωνίδῃ, τῶν τυράννων· γινώσκουσι μὲν γὰρ οὐδὲν κ. τ. λ.

45.

^βκαὶ τοὺς ἀλκίμους] καὶ om. A.
 B. ἀλκίμους γε B. τοὺς κοσμίους γε Gesn. marg.

μους, καὶ τοὺς σοφοὺς, καὶ τοὺς δικαίους· τούτους δὲ ἀντὶ τοῦ ἄγασθαι φοβοῦνται· τοὺς μὲν ἀνδρείους, ^c μὴ [τι] τολμήσωσι ^d τῆς ἐλευθερίας ἕνεκα· τοὺς δὲ σοφοὺς, μὴ τι μηχανήσονται· τοὺς δὲ δικαίους, μὴ ἐπιθυμήσῃ τὸ πλῆθος ὑπ' αὐτῶν προστατεῖσθαι.

ἰσοκρίτικὸν ὡς ἐν αὐτοῖς

46 Τὸ δὲ φοβεῖσθαι μὲν ὄχλον, φοβεῖσθαι δὲ ἐρημίαν, φοβεῖσθαι δὲ ἀφυλαξίαν, φοβεῖσθαι δὲ καὶ αὐτοὺς τοὺς φύλακας, καὶ μῆτε ^b ἀόπλους ἔχειν ἐθέλειν [^c περὶ αὐτὸν,] μῆτε ἀπλισμένους ἡδέως θεᾶσθαι, πῶς ^d οὐ χαλεπὸν ἔστι ²⁰ πρᾶγμα; ἔτι δὲ ξένοις μᾶλλον ἢ πολίταις πιστεύειν, βαρβάροις [^e τε] μᾶλλον ἢ Ἑλλησιν, ἐπιθυμεῖν δὲ τοὺς μὲν ἐλευθέρους δούλους ἔχειν, τοὺς δὲ δούλους ἐλευθέρους ἀναγκάζεσθαι ποιεῖν, οὐ πάντα ταῦτά σοι δοκεῖ ψιχῆς ὑπὸ φόβων παραπεπληγμένης τεκμήρια εἶναι; ^f ὁ δὲ τοι φόβος οὐ μόνον αὐτὸς ἐνὼν ταῖς ψυχαῖς λυπηρὸς ἔστιν, ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν ἡδέων ^g συμπαρομαρτῶν λυμαντήρ ἔστιν.

47 ^a Ἀντισθένης.

Ἀντισθένης ὁ φιλόσοφος τοὺς δημίους εὐσεβεστεροὺς ἔλεγεν ³⁰ εἶναι τῶν τυράννων· πυθομένου δὲ τινος τὴν αἰτίαν, ἔφη, ὅτι ὑπὸ μὲν τῶν δημίων οἱ ἀδικοῦντες ἀναιροῦνται, ὑπὸ δὲ τῶν τυράννων οἱ μηδὲν ἀμαρτάνοντες.

48 ^a Φαββαρίου.

Ἄλλ' ἐγὼ βούλομαι ἡδονὴν τινα τῷ τυράννῳ μηνύσαι. Εἰ μὲν ἀνθρωπίνην θέλεις, ὦ Διονύσιε, πείνησον, ἵνα φάγῃς· δίψησον, ἵνα πίῃς· εἰ δὲ δεξιάν τινα, καὶ ὑπέρσπονδον, καὶ

^c μὴ τι] μὴ et sic infra A. μὴ

h. l. Trinc.

^d τῆς] τοῖς A.

46.

^b ἀνόπλους] ἀόπλους A. Trinc.

^c περὶ αὐτὸν] om. A. Trinc. περὶ αὐτῶν B.

^d οὐ χαλεπὸν] οὐκ ἀργαλέον B.

^e τε μᾶλλον] τε om. A. Trinc.

^f ὁ δὲ] οὐδὲ A.

^g συμπαρομαρτῶν λυμαντήρ ἔστιν] συμπαρομαρτῶν λυμαντῆρ γίνεται B.

47.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

48.

^a Sic Trinc. Φαββαρίου A. Mox ὑπέρογκον pro ὑπέρσπονδον Jacobs.

τηλικαύτην ἡλικίην οὐδεὶς πρὸ σοῦ, ^b ἀπόθου τὴν τυραννίδα. ⁴⁰
^c Τὸν γὰρ μυρίων καὶ πεντακισχιλίων χλαμύδων δέομενον,
 οὐκ ἔστι μὴ πλείονων δεῖσθαι· οἷς γὰρ ἔχω προσδέομενος,
 ἀφελὼν ὧν ἔχω, ἀρκοῦμαι οἷς ἔχω.

49 ^a Δωροθέου ἐν α Σικελικῶν.

Φάλαρις Ἀκραγαντίνων τύραννος, ἀπότομος καὶ ἀπαθῆς
 ὑπάρχων, ξένοις καὶ παρευρημέναις βασάνοις ἔτρυχε καὶ
 ἔστρέβλου τοὺς ὁμοφύλους. ^b Πέριλλος δὲ τῇ τέχνῃ χαλ-
 κοῦργος κατασκευάσας δάμαλιν, ἔδωκε τῷ βασιλεῖ δῶρον, ⁵⁰
 ἵνα τοὺς ξένους εἰς αὐτὴν βάλλων κατακαίῃ ζῶντας· μυ-
 κηθμὸν δ' ἢ δάμαλις ἀνεδίδου τῷ φυσικῷ παρόμοιον. Φά-
 λαρις δὲ τότε μόνον γενόμενος δίκαιος, αὐτὸν τὸν τεχνίτην
 πρῶτον ἐνέβαλεν.

50 ^a Πλάτωνος Πολιτείας θ.

³ Ἀρ' οὖν οὐκ ἐν ^b τοιοῦτῳ δεσμοτηρίῳ δέδεται ὁ τύραννος,
 φύσει ^c ὧν οἷον διεληλύθαμεν, πολλῶν καὶ παντοδαπῶν φό-
 βων ^d καὶ ἐρώτων μεστός; λίχνῳ δὲ ὄντι αὐτῷ τὴν ψυχὴν
^e μόνῳ ^f τῶν ἐν τῇ πόλει, οὔτε ἀποδημῆσαι ἔξεστιν οὐδαμῶσε, ³⁵¹
 οὔτε θεωρῆσαι, ^g ὅσων δὴ καὶ οἱ ἄλλοι ἐλεύθεροι ἐπιθυμηταί
 εἰσι· καταδεδυκῶς δὲ ἐν τῇ οἰκίᾳ, τὰ πολλὰ ὡσπερ γυνὴ ζῆ,
 φθονῶν καὶ τοῖς ἄλλοις πολίταις ἐάν τις ἔξω ἀποδημῆ, καί
 τι ἀγαθὸν ὀραῖ. Παντάπασι μὲν οὖν, ἔφη. Οὐκ οὖν τοῖς
 τοιοῦτοις κακοῖς πλείω καρποῦται ἀνὴρ, ὃς ἂν κακῶς ἐν
 ἑαυτῷ πολιτευόμενος, ὃν νῦν δὴ σὺ ἀθλιώτατον ἔκρινας τὸν
 τυραννικόν, μὴ ὡς ἰδιώτης καταβιῶ, ἀλλ' ἀναγκασθῆ ὑπό ¹⁰

^b ἀπόθου] ἀπόθου A.

^c τῶν] τὸν A. Gesn. marg.

49.

^a Sic A. Trinc.

^b Πέριλλος] Περίλαος Trinc.

50.

^a Sic A. Scil. p. 579. Simpl.

Πλάτωνος Trinc.

^b τοιοῦτῳ] τοιοῦτῳ A. Gesn.

marg.

^c ὧν οἷον] ὧν A. Trinc.

^d καὶ ἐρώτων suprasc. A.

^e μόνῳ] μόνῃ Trinc.

^f τῶν] τὴν A. Trinc.

^g ὅσων] ὅσω A. Trinc.

τινος τύχης τυραννεῦσαι, καὶ ἑαυτοῦ ὧν ἀκράτωρ ἄλλων
^h ἐπιχειρήσῃ ἄρχειν, ὥσπερ εἴ τις κάμνοντι σώματι καὶ
 ἀκράτορι ἑαυτοῦ, μὴ ἰδιωτεύων, ἀλλ' ἀγωνιζόμενος πρὸς
 ἄλλα σώματα καὶ μαχόμενος ἀναγκάζοιτο διάγειν τὸν
 βίον; Παντάπασιν, ἔφη, ὁμοιότατά τε καὶ ἀληθέστατα
 λέγεις, ὦ Σώκρατες. Οὐκ οὖν, ἦν δ' ἐγὼ, ὦ φίλε Γλαύ-
 κων, παντελῶς τὸ πάθος ἰᾶθλιον, καὶ τοῦ ὑπὸ σοῦ κριθέντος
 χαλεπώτατα ζῆν χαλεπώτερον ἐτι ζῆ ὁ τυραννῶν; Κομιδῆ²⁰
 γε, ἔφη. Ἔστιν ἄρα τῆ ἀληθείᾳ, καὶ εἰ μὴ^k τῷ δοκῆ, ὁ
 τῷ ὄντι τύραννος τῷ ὄντι δούλος τὰς μεγίστας θωπείας καὶ
 δουλείας, καὶ κόλαξ τῶν πονηροτάτων, καὶ τὰς ἐπιθυμίας
 οὐδ' ὀπωστιοῦν ἀποπιμπλᾶς, ἀλλὰ^l πλείστων ἐπιδέεστα-
 τος καὶ πένης τῆ ἀληθείᾳ φαίνεται, ^m ἐὰν δέ τις ὅλην ψυχὴν
ⁿ ἐπίστηται θεάσασθαι, καὶ φόβου γέμων διὰ παντός τοῦ
 βίου, σφαδασμῶν τε καὶ ὀδυνῶν πλήρης, εἴπερ τῆ τῆς πό-
 λεως^o διαθέσει, ἧς ἄρχει, ἔοικεν^p ἔοικε δέ, ἦ γάρ; Καὶ μάλα,³⁰
 ἔφη. Οὐκ οὖν καὶ πρὸς τούτοις ἐτι ἀποδώσομεν τῷ ἀνδρὶ
 καὶ^a τὸ πρότερον εἶπομεν, ὅτι ἀνάγκη καὶ εἶναι καὶ ἐτι
 μᾶλλον γίγνεσθαι αὐτῷ, ἢ πρότερον διὰ τὴν ἀρχὴν, φθονε-
 ρῷ, ἀπίστῳ, ἀδίκῳ, ἀφίλῳ, ἀνοσίῳ,^q καὶ πάσης κακίας
 πανδοκεῖ τε καὶ τροφεῖ, καὶ ἐξ ἀπάντων τούτων μάλιστα
 μὲν αὐτῷ δυστυχεῖ εἶναι, ἔπειτα δέ καὶ τοὺς πλησίον
 αὐτῷ τοιοῦτους ἀπεργάζεσθαι. Οὐδεὶς σοι, ἔφη, τῶν νοῦν
 ἐχόντων ἀντερεῖ.

^h ἐπιχειρήσῃ] ἐπιχειρήσει A. Tr.

ⁱ ἰᾶθλιον] ἰθλιος A.

^k τῷ] πω B.

^l πλείστων] πλείστον A.

^m ἐὰν τις] ἐὰν δέ τις A. Trinc.

ⁿ ἐπίστηται] ἐπίσταται B.

^o διαθέσει] διαθέσει A. Trinc.

^p ἔοικε δέ ἦ] om. A. B. δέ ἦ om.

Trinc.

^q καὶ πάσης] καὶ om. Trinc.

ΠΕΡΙ ΠΟΛΕΜΟΥ. Ν.

40

1 ^a Εὐριπίδου Τημενίδων.Φιλῆι ^b τοι πόλεμος οὐ πάντ' εὐτυχεῖν.ἐσθλῶν δὲ χαίρει πτώμασιν ^c νεανίων,
κακούς δὲ μιτῆι. Τῇ πόλει μὲν οὖν νόσος
τόδ' ἐστὶ, ^d τοῖς δὲ καθανοῦσιν εὐκλεές.2 ^a Ἀράτου Φαινομένων.Χαλκείῃ γενεῇ, προτέρων ὀλοώτεροι ἄνδρες,
οἱ πρῶτοι ^b κακόεργον ἐχάλκευσάντο μάχαιραν,
εἰνοδίην· πρῶτοι δὲ βοῶν ἐπάσαντ' ἀροτήρων.

50

3 ^a Πινδάρου Ὑπορχημάτων.Γλυκὴ δὲ πόλεμος ἀπεί-
ροισιν· ἐμπείρων δέ τις
ταρβεῖ προσιόντα νιν
καρδίᾳ περισσῶς.4 ^a Ὅμηρος Ἰλιάδος ι.'Αφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιος ἔστιν ἐκεῖνος,
ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου ^b ὀκρυέντος.5^a Ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δέ τε πῦρ ^b ἀμαθύνει·
τέκνα δέ τ' ἄλλοι ἄγουσι, βαθυζώνους τε γυναῖκας.

352

1.

^a Sic A. Scil. Fr. 6.^b τοι] τι Trinc.^c νεανίσκων] νεανίων A. B. Arsen.
Gesn. marg. νεανιῶν Voss. quo-
modo edidit Grotius.^d τοῖς] τοῖσι Trinc.

2.

^a Sic A. Ἀράτου Φαινόμενα Tr.
Scil. v. 130.^b κακόεργον] Ita recte in Arato.
Apud Stobæum prave πρῶτοι χαλ-
κόεργον. Versionem autem Lati-
nam a Cicerone heic sumsimus.GROTIUS. κακόεργον Arsen. Voss.
ex emend. et Gesn. marg.

3.

^a Sic A. Scil. Fr. 2. Deest lo-
cus Trinc.

4.

^a Sic A. Scil. v. 63. Simpl.
'Ὁμήρου Trinc.^b ὀκρυέντος] ὀκρίεντος A. ὀκρίεν-
τος B.

5.

^a Ibid. v. 589.^b ἀμαθύνει] ἀμαλθύνει Trinc.

6 ^a Εὐριπίδου Αἰόλου.

Τὰ πόλλ' ἀνάγκη ^b διαφέρει τολμήματα.

7 ^a Τυρταίου.

Ἄλλ' Ἡρακλῆος γὰρ ^b ἀνικήτου γένος ἔστε
θαρσεῖτ', οὐπω Ζεὺς αὐχένα λοξὸν ἔχει.

μηδ' ἀνδρῶν πληθὺν δειμαίνετε, μηδὲ φοβεῖσθε,
ἴθυς δ' εἰς προμάχους ἀσπίδ' ἀνὴρ ἐχέτω,
ἐχθρὰν μὲν ψυχὴν θέμενος, θανάτου δὲ μελαίνας
^c κῆρας αὐγαῖσιν ἡλίοιο φίλας.

10

ἴστε γὰρ ὡς ^d Ἄρεως ^e πολυδακρύου ἔργ' ^f ἀρίδηλα,
εὖ δ' ὄργην ἐδάητ' ἀργαλέου πολέμου.

καὶ ^g μετὰ φευγόντων τε διωκόντων τ' ^h ἐγένεσθε,
ὦ νέοι, ἀμφοτέρων δ' εἰς κόρον ἠλάσατε.

οἱ μὲν γὰρ τολμῶσι παρ' ἀλλήλοισι μένοντες
ἔς τ' αὐτοσχεδίνην καὶ προμάχους ἰέναί,

παυρότεροι θνήσκουσι, σάουσι δὲ λαὸν ὀπίσσω.

τρεσσάντων δ' ἀνδρῶν ⁱ πᾶσ' ἀπόλωλ' ἀρετή.

οὐδεὶς ἂν ποτε ταῦτα λέγων ἀνύσειεν ἕκαστα,
ὅσσοι ἂν αἰσχροὶ πάθῃ γίνεται ἀνδρὶ ^k κακά.

20

ἀργαλέον γὰρ ὄπισθε μετάφρενον ἔστι δαίξειν
ἀνδρὸς φεύγοντος δῆτ' ἐν πολέμῳ,

^l αἰσχροὺς δ' ἔστι νέκυς ^m κατακείμενος ἐν κονίησι

6.

^a Sic A. Scil. Fr. 7. Deest locus Trinc.

^b διαφέρει] παραφέρει Grotius e conjectura.

7.

^a Sic A. Trinc.

^b ἀνικήτου] ἀνικητον Gesn. marg.

^c κῆρας αὐγαῖσιν] κῆρας αὐγαῖς A. Voss. κ. ἐπ' αὐγαῖσιν ἢ. φίλαις B. Nescio quis apud Gesnerum in marg. αὐγαῖσιν κῆρας. κῆρας ὁμοῦς αὐγαῖς correxit Grotius.

^d Ἄρεως] ἄρεος Voss.

^e πολυδακρύου] πολυδακρύτου nescio quis apud Gesnerum in marg.

et B.

[ἀρίδηλα] ἀρδηλα Arsen. Gesn. marg.

^g μετὰ] παρὰ Voss. πρὸς B. Mox τε om. Trinc.

^h ἐγένεσθε] ἔγενεσθε Voss. ἄγεσθε A. ἐγένεσθε Trinc.

ⁱ πᾶσ' ἀπόλωλ'] πᾶσ' πώλετο A.

^k κακά] κακῶ suprasc. B. Valckenærius corrigit: ὅσοι ἦν (vel ἐάν) αἰσχροπαθῆ γίνεται ἀνδρὶ κακά. Vel potius, Ὅσσα περ αἰσχροὶ παθεῖν γίνεται ἀνδρὶ κακῶ.

^l αἰσχροὺς] αἰσχρὸν Gesn. marg. Tr.

^m κατακείμενος] κακκείμενος A.

νῶτον ὄπισθ' αἰχμῆ δουρὸς ἐληλαμένους.
 ἀλλὰ τις εὖ διαβὰς μενέτω, ποσὶν ἀμφοτέροισι
 στηριχθεὶς ἐπὶ γῆς, χεῖλος ὀδοῦσι δακῶν,
 μηρούς τε, κνήμας τε κάτω, καὶ στέρνα, καὶ ὤμους,
 ἀσπίδος εὐρείης ^η γαστρὶ καλυψάμενος. 30
 δεξιτερῇ δ' ἐν χειρὶ τιναστέτω ^ο ὄβριμον ἔγχος,
 κινεῖτω δὲ λόφον δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς.
 ἔρδων δ' ^ρ ὄβριμα ἔργα διδασκέσθω ^α πολεμίζειν,
 μηδ' ἐκτὸς βελέων ^τ ἐστάτω ἀσπίδ' ἔχων,
 ἀλλὰ τις ἐγγυὸς ἰὼν αὐτοσχεδὸν ἔγχει μακρῶ,
 ἢ ζίφει οὐτάζων δῆϊον ἀνδρ' ἐλέτω.
 καὶ πόδα παρ' ποδὶ θεῖς, καὶ ἐπ' ἀσπίδος ἀσπίδ' ἐρείσας, 40
 ἐν δὲ λόφον τε λόφῳ, καὶ κυνέην κυνέη,
 καὶ στέρνον στέρνω πεπαλημένος ἀνδρὶ μαχέσθω,
 ἢ ζίφειος κώπην ἢ δόρυ μακρὸν ἐλών.
 ὑμεῖς δ', ὧ γυμνήτες, ὑπ' ἀσπίδος ἄλλοθεν ἄλλος
 πτώσσοντες, μεγάλοις βάλλετε χερμαδίοις,
 δούρασί τε ξεστοῖσιν ἀκοντίζοντες ἐς αὐτοὺς,
 τοῖσι ^α πανοπλίοις ^β πλησίον ἰστάμενοι.

8 ^α Θουκυδίδου ἱστορίας $\bar{\alpha}$ δημηγορίας Ἀθηναίων.

Τοῦ πολέμου τὸ παράλογον ὅσον ἐστὶ, πρὶν ἐν αὐτῷ γενέ- 50
 σθαι προδιάγναι· μηκυνόμενος γὰρ φιλεῖ εἰς τύχας τὰ
 πολλὰ περιίστασθαι.

9 ^α Θουκυδίδου ἱστορίας $\bar{\alpha}$ δημηγορίας Κορινθίων.

^ν Ἀλλὰ τε, ὅσα οὐκ ἂν τις ἦν προῖδοι· ἥκιστα γὰρ πό-
 λεμος ^β ἐπὶ ῥητοῖς χωρεῖ, αὐτὸς δ' ^γ ἀφ' αὐτοῦ τὰ πολλὰ

^η γαστρὶ] δουρὶ Voss. Arsen.

^ο ὄβριμον] ὄμβριμον Arsen.

^ρ ὄβριμα] ὄμβριμα Voss. Arsen.

^α πολεμίζειν] πολεμίζω Voss. πο-
λεμίζων Arsen.

^τ ἐστάτω] ἐστάτ' A.

^α πανοπλίοις] πανοπλίαισι A. Voss.
Trinc. πανοπλίταις B. Gesn. marg.

^β πλησίον] ἐγγυθεν B.

8.

^α Sic A. Scil. I. 78.

9.

^α Sic A. Scil. I. 122. Deest
lemma Trinc.

^β ἐπὶ ῥητοῖς] ἐπιρρητοῖς A.

^γ ἀφ' αὐτοῦ] ἀφ' αὐτοῦ B. Gesn.
marg.

τεχνᾶται πρὸς τὸ ^d παρατυγχάνον· ἐν ᾧ ὁ μὲν εὐοργήτως αὐτῷ προσομιλήσας βεβαιώτερος, ὁ δὲ ὀργισθεὶς περὶ αὐτὸν οὐκ ἐλάσσω πταίει.

10 ^a Δημοσθένους.

Πόλεμος ἔνδοξος εἰρήνης αἰσχρᾶς αἰρετώτερος.

353

11 ^a Ἀντισθένης.

Ἀντισθένης ὁ Σωκρατικὸς, εἰπόντος τινὸς, ὅτι ὁ πόλεμος ἀπολεῖ τοὺς πένητας, Πολλοὺς μὲν οὖν ποιήσει, ^b ἔφη.

12 ^a Ἀρχίδαμου.

Ἀρχίδαμος ὁ Ἀγησιλάου ἰδὼν βέλος τότε πρῶτον ἐκ Σικελίας κομισθὲν, ἀνεβόησεν, ὦ Ἡράκλεις, ἀπόλωλεν ἀνδρὸς ἀρετά.

13 ^a Θουκυδίδου δημηγορίας Κορινθίων.

Ἀνδρῶν γὰρ σωφρόνων μὲν ἔστιν, εἰ μὴ ἀδικοῖντο, ἡσυχάζειν, ἀγαθῶν δὲ, ἀδικουμένους ἐκ μὲν εἰρήνης πολεμεῖν, εὖ δὲ παρασχὸν ἐκ πολέμου πάλιν ζυμβῆναι, καὶ μήτε τῇ κατὰ πόλεμον εὐτυχίᾳ ἐπαίρεσθαι, μήτε τῷ ἡσυχῶ τῆς εἰρήνης ἠδόμενον ἀδικεῖσθαι. Ὅ τε γὰρ διὰ τὴν ἡδονὴν ὀκνῶν τάχιστ' ἂν ἀφαιρεθεῖη τῆς βραστῶνης τὸ τερπνόν, δι' ὅπερ ὀκνεῖ, ^b εἰ ἡσυχάζοι· ὁ τε ἐν πολέμῳ εὐτυχία πλεονάζων οὐκ ἐντεθύμηται θράσει ^c ἀπίστῳ ἐπαιρόμενος. Πολλὰ γὰρ κακῶς γνωσθέντα, ἀβουλοτέρων τῶν ἐναντίων τυχόντα, ^d κατ-
 ὠρθωκε, καὶ ἔτι ^e πλέω ^f τὰ καλῶς δοκοῦντα βουλευθῆναι, ἐς τοῦναντίον αἰσχρῶς περιέστη. Ἐνθυμῆται γὰρ οὐδεὶς ὅμοια τῇ πίστει καὶ ἔργῳ ἐπεξέρχεται, ἀλλὰ μετ' ἀσφα-

^d παρατυγχάνον] τυγχάνον A. Tr. V. Plutarch. II. p. 191. D. 219. A.

10.

^a Sic A. Trinc.

11.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b ἔφη om. Trinc. Dedi supra ἀπολεῖ pro ἀπόλλει.

12.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

13.

^a Sic A. Scil. I. 120. Simpl. Θουκυδίδου Trinc.

^b εἰ] ἢ A. ἢ ἡσυχάζει Trinc.

^c ἀπίστῳ] ἀπλείστῳ A. ἀπλήστῳ B. cum ἀπίστῳ in marg.

^d κατωρθώθη] κατώρθωκε A. Tr.

^e πλέω] πλέω A. Trinc.

^f τὰ] ᾧ B.

λείας μὲν δοξάζομεν, μετὰ θεούς δ' ἐν τῷ ἔργῳ ἐλλείπομεν.

14 ^a Πλάτωνος Νόμων ᾱ.

Ἦν γὰρ καλοῦσι ^b τῶν ἀνθρώπων οἱ πλείστοι εἰρήνην, τοῦτ' εἶναι μόνον ὄνομα, τῷ δὲ ἔργῳ πάσαις πρὸς πάσας ^c αἰεὶ τὰς πόλεις πόλεμον ἀκήρυκτον κατὰ φύσιν εἶναι. Καὶ σχεδὸν ἀνευρήσεις οὕτω σκοπῶν τὸν ^d Κρητῶν νομοθέτην, ὡς εἰς τὸν ³⁰ πόλεμον ἅπαντ' ἀποβλέπων καὶ ἰδίᾳ τὰ νόμιμα ἡμῖν ἀποβλέπων ζυνετάζατο, καὶ κατὰ ταῦτα οὕτω φυλάττειν παρέδωκε τοὺς νόμους, ὡς τῶν ἄλλων οὐδενὸς οὐδὲν ὄφελος ὄν, οὔτε κτημάτων, οὔτε ἐπιτηδευμάτων, ^e ἂν μὴ τῷ πολέμῳ ἄρα κρατῇ τις, πάντα δὲ τὰ τῶν νικωμένων ἀγαθὰ τῶν νικῶντων γίνεσθαι.

15 ^a Ξενοφῶντος ἐν γ' τῆς Κύρου Ἀναβάσεως.

Ἐπίστασθε γὰρ δὴ ὅτι οὔτε πλῆθος ἐστὶν οὔτε ἰσχύς ἢ ἐν τῷ πολέμῳ τὰς νίκας ποιοῦσα· ἀλλ' ὁπότεροι ἂν σὺν τοῖς ⁴⁰ θεοῖς ταῖς ψυχαῖς ἐρρωμενέστεροι ἴωσιν ἐπὶ τοὺς πολεμίους, τούτους ὡς ἐπιπολύ οἱ ἐναντίοι οὐ δέχονται.

16 ^a Πλάτωνος ἐκ τοῦ Μενεξένου ἢ Ἐπιταφίου.

Καὶ μὴν, ὧ Μενέξενε, ^b πολλαχῇ κινδυνεύει καλὸν εἶναι τὸ ἐν πολέμῳ ἀποθνήσκειν. Καὶ γὰρ ταφῆς ^c καλῆς τε καὶ μεγαλοπρεποῦς τυγχάνει, καὶ ἐὰν πένης τις ᾖν τελευτήσῃ, καὶ ἐπαίνου ^d αὖ ἔτυχε, καὶ ἐὰν φαῦλος ἦ, ὑπ' ἀνδρῶν

14.

^a Sic A. Scil. p. 626. Simpl. Πλάτωνος Trinc.

^b τῶν ἀνθρώπων οἱ πλείστοι] οἱ πλείστοι τῶν ἀνθρώπων A.

^c αἰεὶ τὰς πόλεις] τὰς πόλεις αἰεὶ A.

^d Κρητῶν] δὲ κρητῶν A. B.

^e ἂν] ἐὰν A.

15.

^a Sic A. Scil. III. 1, 42. Simpl.

Ξενοφῶντος Trinc.

^b Ἐπίστασθε γὰρ δὴ] ἐπίστασθαι γὰρ δεῖ B. ἐπίστασθαι A.

16.

^a Sic A. Scil. p. 234. C. Simpl. Πλάτωνος Trinc.

^b πολλαχού] πολλαχῇ A. Trinc.

^c καλῆς τε] τε καλῆς A. B.

^d αὖ ἔτυχε] ἂν ἔτυχε ἐὰν καὶ A. B.

σοφῶν τε καὶ οὐκ ^e εἰκῆ ἐπαινούντων, ἀλλ' ἐκ πολλοῦ χρόνου λόγους παρεσκευασμένων.

* ΠΕΡΙ ΤΟΛΜΗΣ. ΝΑ.

I ^a Τυρταίου.

Οὐτ' ἂν μνησαίμην, οὐτ' ^b ἐν λόγῳ ἄνδρα τιθείην,
οὔτε ποδῶν ἀρετῆς, οὔτε ^c παλαισμοσύνης·

οὐδ' εἰ Κυκλώπων μὲν ^d ἔχει μέγεθός τε βίην τε,
νικῶν δὲ ^e θεῶν Θρηϊκίον Βορέην·

οὐδ' εἰ Τιθωνοῖο φυὴν ^f χαριέστερος εἶη,

πλουτοῖη δὲ Μίδεω καὶ ^g † Κινυρέοιο μάλλον·

οὐδ' εἰ Τανταλίδεω Πέλοπος βασιλεύτερος εἶη,

γλῶσσαν δ' Ἀδρήστου μειλιχόγηρυν ἔχει,

οὐδ' εἰ πᾶσαν ^h ἔχει δόξαν, ⁱ πλὴν θούριδος ἀλκῆς.

οὐ γὰρ ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνεται ἐν πολέμῳ,

εἰ ^k μὴ τετλαίη μὲν ὄρων φόνον αἱματόεντα,

καὶ δητίων ὀρέγοιτ' ἐγγύθεν ἰστάμενος.

ἢ δ' ἀρετῆ, ^l τόδ' ἄεθλον ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστον,

κάλλιστόν τε φέρειν γίγνεται ἀνδρὶ νέῳ.

2 ^a Εὐριπίδου Τημενίδων.

^b Οὐκ ἔστι κρεῖττον ἄλλο, πλὴν κρατεῖν δορί.

^c εἰκῆ] εἰκεῖν Trinc.

1.

* ΕΠΙΝΟΣ ΤΟΛΜΗΣ.] ΠΕΡΙ ΤΟΛΜΗΣ potius. GROTIUS in mss. Sic Photius.

^a Sic A. Trinc.

^b ἐν λόγῳ] ἐν λόγῳ A. Trinc. Pro τιθείην Valckenærius ad Herodot. II. 141. rescribit τιθείμην e Platone.

^c παλαισμοσύνης] παλαιμοσύνης A. Trinc.

^d ἔχει] ἔχει A. Voss.

^e θεῶν] θεῶν B.

^f χαριέστερος] χαριέστατος Trinc.

^g κινυρέοιο μάλλον] κινύρας πλέον B. κινύρων βάθιον Camerarius in margine Gesneri.

^h ἔχει] ἔχει A.

ⁱ πλὴν om. B.

^k μὴ τετλαίη] μήτε τλαίη Trinc. Mox πόρον A. m. p.

^l τόδ' ἄεθλον—ἄριστον] τόγ' ἄριστον—ἄεθλον B.

2.

^a Sic A. Scil. Fr. 7. Simpl. Εὐριπίδου Trinc.

^b Desunt hinc usque ad εὐδοξίαν n. 4. B.

3 ^a Εὐριπίδου Τημέω.

Τολμᾶν δὲ χρεών. Ὁ γὰρ ἐν καιρῷ
μόχθος πολλὴν εὐδαιμονίαν
τίκτει θνητοῖσι τελευτῶν.

4 ^a Εὐριπίδου Ἀρχελάω.

Νεανίαν γὰρ ἄνδρα χρὴ τολμᾶν αἰεί.
οὐδεὶς γὰρ ἂν ῥάθυμος εὐκλεῆς ἀνὴρ
ἀλλ' οἱ πόνοι τίκτουςι τὴν ^b εὐδοξίαν.

5 ^a Τυρταίου.

Ξυνὸν δ' ἐσθλὸν τοῦτο πόλῃ τε παντί τε δήμῳ,
^b ὅστις ἀνὴρ διαβάς ἐν προμάχοισι μένη
ναλεμέως, ^c αἰσχροῦς δὲ φυγῆς ἐπὶ πάγχυ λάθεται,
ψυχὴν καὶ θυμὸν τλήμονα παρθέμενος,

^d θαρσύνῃ δὲ πεσεῖν τὸν πλησίον ἄνδρα παρεστῶς

^e οὗτος ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνεται ἐν πολέμῳ,

αἶψα δὲ δυσμενέων ἀνδρῶν ἔτρεφε φάλαγγας
τρηχέας, σπουδῇ ^f δ' ἔσχεθε κῦμα μάχης.

αὐτὸς δ' ἐν προμάχοισι πεσὼν φίλον ὤλεσε θυμὸν,
ἄστῳ τε καὶ λαοῦς καὶ πατέρ' εὐκλείσας,

^g πολλὰ διὰ στέρνοιο καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
καὶ διὰ θάρηκος πρόσθεν ἐληλαμένος.

τὸν δ' ὀλοφύρονται μὲν ὁμῶς νέοι ἢ δὲ γέροντες,
ἀργαλέω δὲ πόθῳ πᾶσα κέκηδε πόλις.

καὶ τύμβος, καὶ παῖδες ἐν ἀνθρώποις ἀρίσημοι,

3.

^a Sic A. v. Fr. Temenid. 8.
Deest lemma Trinc.

4.

^a Sic A. Scil. Fr. 7. Deest
lemma Trinc.

^b εὐδοξίαν] εὐανδρίαν Voss. in textu.

5.

^a Sic Trinc. Deest lemma A.
Ἦρωελεγεῖα Voss.

^b ὅστις ἀνὴρ] ὅστις ἀν εὔ conjicit
Uptonus *Critical Observations on
Shakspeare* p. 236. probante Tou-
pio.

^c αἰσχροῦς] αἰσχρο A.

^d θαρσύνῃ] θαρσύνει Grotius. δὲ
om. Voss.

^e οὗτος] οὕτως Trinc.

^f τ' ἔσχεθε] δ' ἔχεσκε A.

^g πολλὰ] πολλὰ δὲ A.

20

30

40

καὶ παίδων παῖδες, καὶ γένος ἔξοπίσω.
 οὐδέποτε κλέος ἐσθλὸν ἀπόλλυται, οὐδ' ὄνομ' αὐτοῦ,
 ἀλλ' ὑπὸ γῆς περ ἐὼν γίγνεται ἀθάνατος,
 ὄντιν' ἀριστεύοντα, μένοντά τε, μαρνάμενόν τε
 γῆς πέρι καὶ παίδων θοῦρος Ἄρης ὀλέση.
 εἰ δὲ φύγη μὲν κῆρα ταιηλεγέος θανάτοιο,
 νικήσας δ' αἰχμῆς ἀγλαὸν εὖχος ^h ἔλη,
 πάντες ⁱ μιν τιμῶσιν ὁμῶς νέοι, ἠδὲ παλαιοὶ, 50
 πολλὰ δὲ ^k τερπνὰ παθῶν ἔρχεται εἰς αἰδῆν,
 γηράσκων δ' ἀστοῖσι ^l μεταπρέπει, οὐδέ τις αὐτὸν
 βλάπτειν, οὔτ' αἰδοῦς, οὔτε δίκης ἐθέλει.
 πάντες δ' ἐν θώκοισιν ὁμῶς νέοι, οἱ τε κατ' αὐτὸν,
 εἴκουσ' ἐκ χάρης, οἱ τε παλαιότεροι.
 ταύτης νῦν τις ἀνὴρ ἀρετῆς εἰς ἄκρον ἰκέσθαι
 πειράσθω ^m θυμῶ, μὴ ⁿ μεθίεις ^o πόλεμον. 355

6 ^a Εὐριπίδου.

Σὺν τῷσι δεινοῖς αὖξεται κλέος βροτοῖς.

7 ^a Τοῦ αὐτοῦ Ἀρχελάω.

Ἐμέ δ' ἄρ' οὐ

μοχθεῖν δίκαιον; τίς δ' ^b ἄμοχθος εὐκλής;

τίς τῶν μεγίστων δειλὸς ἂν ὠρέζατο;

8 ^a Εὐριπίδου ἐκ Τηλέφου.

^b Τόλμ' αἰεὶ, κἂν τι τρηχὺ νέμωσι θεοί.

^h ἔλη] ἔχη B. Paullo ante ἦν δὲ φύγη dedit Brunckius. Nescio an potius scripserit Tyrtaeus, εἰ δὲ φύγοι—ἔλοι. ut Stephanus habet, et Ursinus.

ⁱ μιν om. A.

^k τερπνὰ] τερπνὰ A.

^l μεταπρέπει] μεταπρέπει Trinc.

^m θυμῶν] θυμῶν Voss. Trinc.

θυμῶ A. B.

ⁿ μεθίεις] μεθίεις B.

^o πόλεμον] Quidam legit πολέ-

VOL. II.

μον. GESNER. Sic Ursinus.

6.

^a Sic A. Trinc. Scil. fr. inc. 46.

7.

^a Sic A. Scil. fr. 13. Deest lemma Trinc.

^b ἄμοχθης] Grotius dedit ἄμοχθος.

8.

^a Sic A. Scil. fr. 21. Deest lemma Trinc.

^b τόλμ'] τόλμ' A. τόλμης B.

B b

- 9 ^a Τοῦ αὐτοῦ Ἀρχελάω.
^b Ὀλίγοι γὰρ ἔσθλοὶ κρείσσορες πολλῶν κακῶν.
- 10 ^a Εὐριπίδου Ἰππολύτῳ.
 Οὐ γὰρ κατ' εὐσέβειαν αἱ θνητῶν τύχαι
 τολμήμασιν δὲ καὶ ^b χερῶν ὑπερβολαῖς
 ἀλίσκεται τε πάντα καὶ θηρεύεται.
- 11 ^a Τοῦ αὐτοῦ Ἰζιονί.
 Τά τοι μέγιστα πάντ' ^b ἀπεργάζεται βροτοῖς
 τόλμ' ὥστε νικᾶν. Οὔτε γὰρ τυραννίδες
 χωρὶς πόνου γένοιντ' ἂν, οὔτ' οἶκος μέγας.
- 12 ^a Εὐριπίδου Ἐρεχθεῖ.
^b Ὀλίγους ἐπαινῶ μᾶλλον ἢ πολλοὺς κακοὺς.
- 13 ^a Τοῦ αὐτοῦ Ἀνδρομάχης.
 Πολλῶν νέων γὰρ καὶ γέρων εὐψυχος ἢ
 κρείστων· τί γὰρ ^b δεῖ δειλὸν ὄντ' εὐσωματεῖν;

^c Κρεῖττον τ' ἀμύνειν. Κατθανεῖν γὰρ εὐκλεῶς,
 ἢ ζῆν θέλοιμ' ἂν ^d δυσκλεῶς γε κατθανόν.

- 14 ^a Εὐριπίδου.
 Νεανίας γὰρ ὅστις ^b ἂν Ἀρη ^c στύγῃ,
 κόμη μόνον, καὶ σάρκες, ἔργα δ' οὐδαμοῦ.

9.
^a Sic A. Scil. fr. 13. Deest lemma Trinc.

10.
^a Sic A. Scil. fr. 4. Deest lemma Trinc.

^b χερῶν] χειρῶν B.

11.
^a Sic fere A. ubi ἰζιονί. Scil. fr. 3. Deest lemma Trinc.

^b ἀπεργάζεται] Grotius dedit ἀπειργάσθη. Musgravius malit ἀπειργασται, et v. seq. τόλμαις τὸ νικᾶν.

12.
^a Sic A. Scil. fr. 3. Deest locus Trinc.

13.
^a Sic A. Scil. v. 765. Deest lemma Trinc.

^b δεῖ] δὴ A.

^c κρεῖττον] Hic et sequens versiculus non exstant in Euripidis exemplaribus. A præcedentibus sejuncti.

^d δυσκλεῶς γε] δυσκλεῶς γε κατθανόν A. B. N. Trinc. δυσκλεῶς γε θανούμενος dedit Grotius.

14.
^a Sic A. Scil. fr. inc. 51. Deest lemma Trinc.

^b ἂν om. A. B.

^c στύγῃ] στύγῃ Voss. Trinc.

ὄρας τὸν ^d εὐτράπεζον ὡς ἡδὺς βίος,
 ὃ τ' ὄλβος ^e ἔξωθεν τίς ἐστὶ πραγμάτων
 ἀλλ' οὐκ ἔνεστι στέφανος, οὐδ' εὐανδρίαν,
 εἰ μὴ τι καὶ τολμῶσι κινδύνου μετὰ
 οἱ γὰρ πόνοι τίκτουςι τὴν ^f εὐανδρίαν.
 ἢ δ' εὐλάβεια σκότον ἔχει ^g καθ' Ἑλλάδα,
 τὸ διαβιῶναι μόνον αἰεὶ θηρωμένη.

15 ^a Ὀμήρου.

Τοῦ μὲν γὰρ τε κακοῦ τρέπεται χρῶς ἄλλυδις ἄλλη, 30
 οὐδέ οἱ ἀτρέμας ^b ἦσθαι ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμός·
^c [ἀλλὰ μετοκλάζει, καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας ἵζει.]
 ἐν δέ τέ οἱ κραδίη μεγάλα στέρνοισι πατάσσει,
 κῆρας οἰομένῳ, πάταγος δέ ^d τε γίνετ' ὀδόντων.
 τοῦ δ' ἀγαθοῦ, οὔτ' ἄρ τρέπεται χρῶς, οὔτε ^e τι λίην 40
 ταρβεῖ.

16 ^a Δημοκρίτου.

Τόλμα πρήζιος ἀρχή, τύχη δὲ τέλεος κυρή.

17 ^a Εὐήνου.

Πρὸς ^b σοφίᾳ μὲν ἔχειν τόλμαν μάλα σύμφυτόν ἐστι·
 χωρὶς δὲ βλαβερῆ, καὶ κακότητα φέρει.

18 ^a Ἀντιφάνους.

Ἐπεὶ γὰρ ἀποθνήσκειν ἀνάγκη γίγνεται,
 τὸ προῖκ' ἀποθανεῖν ἐστὶ φανερὰ ζημία.

^d εὐτράπεζον] εὐτράπελον Trinc.
^e ἔξωθεν τις] ἔξωθ' εἴ τις Valcke-
 narius Diatr. Eurip. p. 227.

^f εὐανδρίαν] εὐδοξίαν supra n. 4.
 quod et hic reponendum suadet
 Jacobsius Anthol. VIII. p. 131.

^g ἀν' Ἑλλάδα] καθ' Ἑλλάδα A.
 Arsen. Voss. Gesn. marg. B. item
 habet τ' ἔχει et v. seq. τ' αἰ.

15.

^a Sic A. Trinc. Scil. Il. N. 279.^b ἦσθαι om. A. Voss. Trinc.
 Mox ἐν Trinc.^c ἀλλὰ—ἵζει om. A. Trinc.^d τε γίνετ'] γε κατ' Voss. δέ γε
 γ. Trinc.^e τι λίην] om. A. Trinc.

16.

^a Sic A. Trinc.

17.

^a Sic A. Trinc.^b σοφίᾳ] σοφίαν A. Trinc. Deest
 distichon B.

18.

^a Sic A. Trinc.

19 ^a Καλλίνου.

^b Μέχρις τεῦ κατάκεισθε; κότ' ἄλκιμον ἔχετε θυμόν,
 ᾧ νέοι; οὐδ' ^c αἰδέισθ' ἀμφιπερικτιόνας,

50

ᾧδε λίην μεθιέντες; ἐν εἰρήνῃ δὲ δοκεῖτε
 ἦσθαι, ἀτὰρ πόλεμος γαῖαν ἅπασαν ἔχει.

[^d εὔ νύ τις ἀσπίδα θέσθω ἐναγτιβίως πολεμίζων]
 καί τις ἀποθνήσκων ὕστατ' ἀκοντισάτω.

τιμῆν τε γάρ ἐστι καὶ ἀγλαὸν ἀνδρὶ μάχεσθαι
 γῆς περὶ καὶ παίδων κουριδίης τ' ἀλόχου

δυσμενέσιν· θάνατος δέ ^e ποτ' ἔσσεται, ὅππότε κεν δῆ
 μοῖραι ἐπικλώσωσ'· ἀλλὰ τις ἴθυσ ἴτω

356

ἔγχος ἀνασχόμενος, καὶ ὑπ' ἀσπίδος ἄλκιμον ἦτορ
 ἔλσας, τὸ πρῶτον μιγνυμένου πολέμου.

οὐ γάρ ^f κως θανάτον γε φυγεῖν εἰμαρμένον ἐστὶν
 ἀνδρ', οὐδ' εἰ προγόνων ἢ γένος ἀθανάτων.

πολλάκι δηϊότητα φυγῶν καὶ δαῦπον ἀκόντων
 ἔρχεται, ἐν δ' οἴκῳ ^g μοῖρα κίχεν θανάτου.

10

ἀλλ' ὁ μὲν οὐκ ἔμπας δήμῳ φίλος, οὐδὲ ποθεινός·
 τὸν δ' ^h ὀλίγος στενάχει καὶ μέγας, ἣν τι πάθῃ.

λαῶ γὰρ σύμπαντι πόθος κρατερόφρονος ἀνδρὸς
 θήσκοντος, ζῶν δ' ἄξιος ἡμιθέων.

ὥσπερ γὰρ μιν πύργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀραῖσιν,
 ἔρδει γὰρ πολλῶν ἄξια μῦθος ἑών.

20 ^a Μενάνδρου.

Οὐκ ἐστὶ τόλμης ἐφόδιον μεῖζον ^b βίου.

19.

^a Sic A. Trinc.

^b Ioac. Camerarius Latinis versibus reddidit in oratione sua de bello Turcico, et Callimachi esse conjicit. GESNER.

^c αἰδέισθ'] αἰδεῖ δ' A.

^d εὔ νύ τις] Deest hexameter. Camerarius de suo supplēvit. GESN.

^e ποτ' ἔσσεται] ποτ' ἔσσεται B.

Mox ὀπότερον δῆ Grotius.

^f κως] πως A. Mox τε pro γε Tr.

^g μοῖραι] μοῖραν A.

^h ὀλίγος] ὀλίγος Voss. ὀλίγον Arsen.

20.

^a Sic A. Trinc. Cleric. p. 222.

^b βίου] βίῃ Salmasius apud Grotium.

21 ^a Μοσχίωνος ἐκ Θεμιστοκλέους.

Καὶ γὰρ ἐν νάπαις βραχεῖ
πολὺς σιδήρῳ κείρεται πεύκης κλάδος·
καὶ βαίος ὄχλος μυρίας λόγχης κρατεῖ.

20

22 ^a Πινδάρου Ὀλυμπιονίκων.

Ὁ μέγας δὲ κίνδυνος ἀναλκιν οὐ φῶτα λαμβάνει.

23 ^a Σωσιθέου ἐξ Ἀθλίου.

Εἰς ^b μυρίους ὄρνιθας αἰτὸς σοβεῖ,
λαῶν τε δειλῶν πλῆθος εὖ τραφεῖς ἀνὴρ.

24 ^a Σοφοκλῆς Σκυρίοις.

Φιλεῖ γὰρ ἀνδρας πόλεμος ἀγρεύειν νέους.

25 ^a Μενάνδρου.

Οὐκ ἔστι τόλμης ἐπιφανεστέρα ^b θεός.

26 ^a Αἰσχύλου Καρῶν.

Ἄλλ' Ἄρης φιλεῖ

αἰεὶ τὰ λῶστα πάντα ^b τ' ἀνθρώπων στρατοῦ.

27 ^a Μενάνδρου Ἐπαγγελόμενος.

Τὰ γὰρ τολμηρὰ τῶν ὄχλων ἔχει

30

21.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

22.

^a Sic A. Scil. I. 129. Simpl. Πινδάρου Trinc.

23.

^a Sic A. Simpl. Σωσιθέου Trinc.
^b μυρίος—αἰετὸς] μυρίους—αἰετὸς Trinc.

24.

^a Sic A. Scil. fr. 3. Simpl. Σοφοκλ. Trinc.

25.

^a Sic A. Cleric. p. 222. Deest locus Trinc.

^b θεός] θεά dedit Grotius.

26.

^a Sic A. Scil. fr. 1. Simpl. Αἰσχύλου Trinc.

^b τῶν ἀνθρώπων] Redeat vox ἀνθρώπων in suum compendium *ανων*. Alicubi μὲν in Euripidis *versu* mutatum fuit in νῆν. hic *ανων* mutetur in ἀμῶν, *metens*: de Marte homicida, qui *demetet* ense suo *præstantissimos* quosque, dici certe potuit, χαίρει γ' αἰεὶ τὰ λῶστα πάντ' ἀμῶν στρατοῦ. Sed φιλεῖ requirit ἀμῶν hoc itaque restituamus, et suum Æschylo *versum* trochaicum: Ἄλλ' Ἄρης φιλεῖ γ' αἰεὶ τὰ λῶστα πάντ' ἀμῶν στρατοῦ. Sed amat *metere* semper Mars *optimos* quosque ex exercitu. VALCKEN. Diatr. Eurip. p. 225.

27.

^a Sic fere A. ubi *ἐπαγγελόμε-*

ἐν τοῖς λογισμοῖς τὰς ^b ἐπιδείξεις δυσκόλους·
ἐν τῷ δὲ πράττειν, ^c ἂν λάβῃ τὸν καιρὸν εὖ,
^d ἀπροσδόκητον τὴν τέχνην ^e ἐξηύρατο.

28 ^a Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον.

Μᾶλλον εὐλαβοῦ ψόγον, ἢ κίνδυνον· δεῖ γὰρ εἶναι τοῖς
μὲν φαύλοις φοβεράν τὴν τοῦ βίου τελευτήν, τοῖς δὲ σπου-
δαίοις τὴν ἐν τῷ ^b βίῳ ἀδοξίαν. [^c Μάλιστα μὲν πειρῶ ζῆν
κατὰ τὴν ἀσφάλειαν·] εἰ δὲ ποτὲ σοι συμβῆ κινδυνεύειν,
ζῆται τὴν ^d ἐκ τοῦ πολέμου σωτηρίαν μετὰ καλῆς δόξης, ⁴⁰
ἀλλὰ μὴ μετ' αἰσχροῦς φήμης. Τὸ μὲν γὰρ τελευτῆσαι
^e πάντων ἢ πεπρωμένη κατέκρινεν, τὸ δὲ καλῶς ἀποθανεῖν
ἴδιον ^f τοῖς σπουδαίοις ἢ φύσις ἀπένειμεν.

29 ^a Ἰσοκράτους Εὐαγόρα.

Εὐρήσομεν γὰρ τοὺς φιλοτίμους καὶ μεγαλοψύχους τῶν
ἀνδρῶν οὐ μόνον ἀντὶ τῶν τοιούτων ἐπαινεῖσθαι βουλομένους,
ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ζῆν ἀποθνήσκειν εὐκλεῶς ^b αἰρουμένους, καὶ
μᾶλλον περὶ τῆς δόξης ἢ τοῦ βίου σπουδάζοντας, καὶ πάν-
τα ποιούντας, ὅπως ἀθάνατον τὴν περὶ αὐτῶν μνήμην κατα-⁵⁰
λείψωσιν.

30 ^a Πλάτωνος ἐκ τοῦ Μενεξένου ἢ Ἐπιταφίου.

Ἐν δὲ τῷ παρόντι δίκαιός εἰμι εἰπεῖν, ἃ οἱ πατέρες ἡμῖν
ἐπέσκηπτον ^b ἀπαγγέλλειν τοῖς ἀεὶ λειπομένοις εἴ τι πά-
σχοιεν, ἥνικα κινδυνεύσειν ἔμελλον. [^c Φράσω δὲ ὑμῖν ἃ τε

νοῖς. Cleric. p. 62. Simpl. Μενάν-
δρου Trinc.

^b ἐπιδείξεις μὲν] μὲν τὰς ἐπιδείξεις
A. Trinc.

^c ἂν λάβῃ] ἀναλάβῃ Trinc.

^d ἀπροσδόκητον] ἀπροσδόκητον B.

^e ἐξεύρατο] ἐξηύρατο A.

28.

^a Sic A. Simpl. Ἰσοκράτους
Trinc.

^b βίῳ] ζῆν Gesn. marg.

^c μάλιστα — ἀσφάλειαν om. A.
Trinc.

^d ἐκ τοῦ] ἐκ om. A.

^e πάντως] πάντων A. B.

^f τῶν σπουδαίων] τοῖς σπουδαίοις A.

B. Gesn. marg.

29.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b αἰρουμένους] αἰρομένους A.

30.

^a Sic A. Scil. pag. 246. C.
Simpl. Πλάτωνος Trinc.

^b ἐπαγγέλλειν] παραγγέλλειν A.
ἀπαγγέλλειν Trinc.

^c φράσω — ἔλεγον om. A. Trinc.

αὐτῶν ἠκούσα ἐκεῖνῶν, καὶ οἷα νῦν ἠδέως ἂν εἴποιεν ἡμῖν λαβόντες δύναμιν, τεκμαιρόμενος ἐξ ὧν τότε ἔλεγον.] ἀλλὰ νομίζειν ^d χρὴ αὐτῶν ἀκούειν ἐκεῖνῶν, ἃ ἂν ἀπαγγέλλω· ἔλεγον δὲ τάδε· Ὡ παῖδες, ὅτι μὲν ἐστὲ πατέρων ἀγα- 357
θῶν, αὐτὸ μνησθε τὸ νῦν παρὸν ἡμῖν· ^e ἐξὸν ζῆν μὴ καλῶς, καλῶς αἰρούμεθα μᾶλλον τελευτᾶν, πρὶν ὑμᾶς τε καὶ τοὺς ἔπειτα εἰς ὄνειδῆ καταστῆσαι, καὶ πρὶν τοὺς ἡμετέ-
ρους πατέρας καὶ πᾶν τὸ πρόσθεν γένος αἰσχύνας· ἡγού-
μενοι τῷ τοὺς ^f αὐτοῦ αἰσχύοντι ἀβίωτον εἶναι, καὶ τῷ τοιοῦτῳ οὔτε τινὰ ἀνθρώπων οὔτε θεῶν φίλον εἶναι, οὔτ' ^g
^h ἐπὶ γῆς, οὔθ' ὑπὸ γῆς τελευτήσαντι. Χρὴ οὖν μεμνη- 10
μένους τῶν ἡμετέρων λόγων, εἴαν τι καὶ ^h ἄλλο ἀσκῆτε, ἀσκεῖν μετ' ἀρετῆς, εἰδότες ὅτι τούτου λειπόμενα πάντα, καὶ κτήματα καὶ ἐπιτηδεύματα, ⁱ αἰσχροὶ καὶ κακά. Οὔτε γὰρ πλοῦτος κάλλος φέρει τῷ κεκτημένῳ μετὰ ἀνανδρίας· ἄλλω γὰρ ὁ τοιοῦτος πλουτεῖ, καὶ οὐχ ἑαυτῷ· οὔτε κάλ-
λος σώματος καὶ ἰσχύς δειλῶ καὶ κακῶ ζυνοικοῦντα, πρέποντα φαίνεται, ἀλλ' ἀπρεπῆ, καὶ ἐπιφανέστερον ποιεῖ τὸν ἔχοντα, καὶ ἐκφαίνει τὴν δειλίαν· ^k πᾶσά τε ἐπιστήμη χωριζομένη δικαιοσύνης καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς, πανουργία, 20
οὐ σοφία φαίνεται. Ὡν ἕνεκα καὶ πρῶτον, καὶ ^l ὕστερον, καὶ διὰ παντὸς πᾶσαν ^m πάντως προθυμίαν πειραῶσθε ἔχειν, ὅπως μάλιστα μὲν ὑπερβάλησθε καὶ ἡμᾶς καὶ τοὺς πρό-
σθεν εὐκλεία· εἰ δὲ μὴ, ⁿ ἴστε ὡς ἡμῖν, εἴαν ^o μὲν νικῶμεν ὑμᾶς ἀρετῆ, ἢ νίκη αἰσχύνην φέρει, ἢ δὲ ἧττα, εἴαν ἧτῶ-
μεθα, εὐδαιμονίαν. Μάλιστα δ' ἂν νικῶμεθα, καὶ ὑμεῖς

^d χρὴ om. A.

^e δὲ ἐξὸν] δὲ om. A. Trinc. qui plene post ἡμῖν non post παρὸν interpungunt. ἐξὸν γὰρ B.

^f αὐτοῦ] αὐτοὺς A.

^g ἐπὶ γῆς οὔθ' ὑπὸ] ἐπίσης, οὔτ' ἐπὶ Trinc.

^h ἄλλο] ἄλλος A.

ⁱ αἰσχροὶ] καὶ αἰσχροὶ Trinc.

^k πᾶσά τε] Quae sequuntur omnia, etiam in sermone de Justitia citantur. GESNER.

^l ὕστατον] ὕστερον A. Trinc.

^m πάντως] πάντων A. B.

ⁿ ἴστε] ἴστε ὡς A. B. Trinc.

^o μὲν] μὴ B.

^p νικᾶτε, εἰ ^q παρασκευάσεσθε τῇ τῶν προγόνων δόξῃ ^r μὴ καταχρησάμενοι μηδ' ἀναλώσαντες αὐτήν, γνόντες ὅτι ἀν-30
δρὶ οἰομένῳ τι ^s εἶναι οὐκ ἔστιν αἰσχρὸν [τι, ἢ] παρέχειν
ἑαυτὸν τιμώμενον μὴ δι' ἑαυτὸν, ἀλλὰ διὰ δόξαν προγόνων.
Εἶναι μὲν γὰρ τιμὰς γονέων ἐκγόνοις καλὸς θησαυρὸς καὶ
μεγαλοπρεπής· ^v χρῆσθαι δὲ καὶ χρημάτων καὶ τιμῶν
θησαυρῶ, καὶ μὴ τοῖς ἐκγόνοις παραδιδόναι, αἰσχρὸν καὶ
ἀνανδρον, ἀπορία ἰδίων αὐτοῦ κτημάτων τε καὶ εὐδοξιῶν.
Καὶ εἰ μὲν ταῦτα ἐπιτηδεύσητε, φίλοι παρὰ φίλους ἡμᾶς
^w ἀφίξεσθε, ὅτ' ἂν ^x δὴ ὑμᾶς ἢ προσήκουσα μοῖρα κομίση· 40
ἀμελήσαντας δὲ ^y ὑμᾶς καὶ κακισθέοντας οὐδεὶς εὐμενῶς
δέξεται.

* ΠΕΡΙ ΝΕΟΤΗΤΟΣ. NB.

1 ^a Εὐριπίδου Ἀνδρομάχης.

Κακὸν γε θνητοῖς τὸ νέον, ἐν δὲ τῷ νέῳ
τὸ μὴ δίκαιον ὅστις ἀνθρώπων ἔχει.

50

2 ^a Εὐριπίδου Ἀνδρομέδας.

Νεότης μ' ἐπῆρε, καὶ σθένος τοῦ νοῦ πλέον.

3 ^a Εὐριπίδου Μελανίππη.

Παπαί, νέος καὶ σκαιὸς οἷος ἔστ' ἀνὴρ.

^p νικῶντες] νικᾶτε A. νικῶτε Tr. B.
^q παρασκευάσεσθε] παρασκευάζε-
σθε Trinc.

^r μὴ] om. A. B.

^s εἶναι om. B.

^t τι, ἢ om. A. Trinc.

^v χρῆσθαι] χρῆσθε Trinc.

^w ἀφίξεσθε] ἀφίξεσθαι B. ἀφέ-
ξεσθε Trinc.

^x δὴ ὑμᾶς] ὑμᾶς A. B. δὴ om.
Trinc.

^y ὑμᾶς] ὑμᾶς A. B.

I.

* Περὶ νεότητος] Ita emendan-
dum hunc titulum conjeceram;
mox idem in MS. A. reperi. Sed

enim desiderari hoc loco titulum
qui inscriptus fuerit ψόγος τόλμης
(quod hoc loco in vulgatis ex-
stat) et illum de juventute post-
rema Stobæi parte huc transiisse
non negaverim. GROTIUS. Eun-
dem titulum in suo codice repe-
rit Photius.

^a Sic A. Scil. v. 184. Simpl.
Εὐριπίδου Trinc.

2.

^a Sic A. Scil. Fr. 11. Deest
lemma Trinc.

3.

^a Sic A. Scil. Fr. 5. Deest
lemma Trinc.

4 ^a Εὐριπίδου Ἀρχελάω.

Νεανίας τε καὶ πένης σοφός ^b θ' ἅμα,
ταῦτ' εἰς ἐν ἐλθόντ' ἄξι' ^c ἐνθυμήσεως.

5 ^a Τοῦ αὐτοῦ Δικτυῖ.

Νέος, πόνοις δέ γ' οὐκ ἀγύμναστος φρένας.

6 ^a Ἀγάθωνος.

Νέων γὰρ ἀνδρῶν πολλὰ κάμπτονται φρένες.

7 ^a Μητροδώρου.

Νέος φιλοδοξῶν πρῶϊμος πονηρία.

8^a Τὸ νέον ἅπαν ὑψηλόν ἐστι ^b καὶ θρασύ.

9 ^a Μενάνδρου.

Μὴ τοῦτο βλέψης, εἰ νεώτερος λέγω,
ἀλλ' εἰ φρονούντος τοὺς λόγους ἀνδρὸς ^b ἐρῶ.

10 ^a Μενάνδρου.

Οὐχ αἱ τρίχες ποιοῦσιν αἱ λευκαὶ φρονεῖν,
ἀλλ' ὁ τρόπος ἐνίων ἐστι τῇ φύσει γέρων.

11 ^a Κρατίνος ἐν Εὐνίδαῖς.

Ἥβης ἐκείνης, νοῦ δὲ τοῦδε καὶ ^b φρενῶν † κατάλληλος.

12 ^a Θεόγνιδος.

Ἥβη καὶ νεότης ἐπικουφίζει νόον ἀνδρός.

4.

^a Sic A. Scil. Fr. 14. Deest lemma Trinc.

^b θ' ἅμα] θ' om. A.

^c ἐνθυμήσεως] ἐνθυμήσεων A.

5.

^a Sic A. Scil. Fr. 16. Deest locus Trinc.

6.

^a Sic A. Trinc.

7.

^a Sic A. Trinc.

8.

^a Deest lemma A. Trinc.

^b καὶ] τε καὶ Arsen. ὑψηλὴν τε καὶ θρασῦ Trinc.

9.

^a Sic A. Trinc. Cleric. p. 222.

^b ἐρῶ] σ' ἐρῶ Grotius, φέρω Bentleius.

10.

^a Sic A. Cleric. p. 224. Deest lemma Trinc.

11.

^a Sic A. Κρατίλου Trinc.

^b φρενῶν κατάλληλος] Quod heic in vulgatis additur κατάλληλος ut glossema ejeci. GROTIUS. Julianus Misop. p. 339. D. ἀναμνησθεσθε νῦν Ἥβης ἐκείνης, νοῦ τε ἐκείνου καὶ φρενῶν.

12.

^a Sic A. Trinc. Scil. v. 629.

πολλῶν δ' ἐξαίρει θυμὸν εἰς ἀμπλακίην.

10

13 ^a Πλάτωνος ἐκ τοῦ Θεαιτήτου.

Τῷ γὰρ ὄντι ἡ νεότης εἰς πᾶν ἐπίδουσι ἔχει.

14 ^a Πλάτωνος Νόμων β.

Τὸ δὲ τοσούδε οἶδα, ὅτι πᾶν ^b ζῶον ὅσον αὐτῷ προσήκει νοῦν ἔχειν τελεωθέντι, ^c τοῦτον καὶ τοσοῦτον οὐδὲν ἔχον ποτὲ φύεται· ἐν τούτῳ δὴ τῷ χρόνῳ ἐν ᾧ μὴ πῶ ^d κέκτηται τὴν ^e οἰκείαν φρόνησιν, πᾶν μαίνεται τε ^f καὶ βοᾷ ἀτάκτως· καὶ ὅτ' ἂν ^g ἀκταινώσῃ ἑαυτὸ τάχιστα, ἀτάκτως αὖ πηδᾷ.

15 ^a Θεοφράστου.

Χαλεπὸν καταμαντεύεσθαι περὶ τῶν νέων· ἀστόχαστος γὰρ ἡλικία, καὶ πολλὰς ἔχουσα μεταβολὰς, ἄλλοτε ἐπ' ἄλλο φερομένη.

16 ^a Πλάτωνος Νόμων ια.

Τὰ γὰρ τῶν νέων ἦθη πολλὰς μεταβολὰς ἐν τῷ βίῳ μεταβάλλειν ἐκάστοτε πέφυκε.

17 ^a Πλάτωνος ἐκ τοῦ Συμποσίου.

Χρῆν δὲ καὶ ^b νόμον εἶναι μὴ ἔρᾶν παίδων, ἵνα μὴ εἰς ἀσθλον πολλὴ σπυρὴ ἀνηλίσκετο. Τὸ γὰρ τῶν παίδων τέλος ἀσθλον οἱ τελευτᾷ κακίας ^c ἢ ἀρετῆς, ψυχῆς τε περὶ καὶ σώματος.

18 ^a Ὀμήρου.

Αἰεὶ δ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἡρέβονται.

13.

^a Θεομιμήτου A. Simpl. Πλάτωνος Trinc. v. Theætet. p. 146. B.

14.

^a Sic A. Trinc. Scil. p. 672.

^b ζῶον] Al. non legitur. GES-

NER.

^c τοιοῦτον] τοῦτον A. Trinc.

^d κέκτηται] κέκτησαι Trinc.

^e οἰκείαν] οἰκίαν A.

^f καὶ usque ad ἀτάκτως habet A. in marg. sed a manu prima.

^g ἀποκτείνῃ αὐτὸ] ἀκταινώσῃ ἑαυτὸ Damasc. et sic fere Trinc. ubi ὅτ'

ἀνακταινώσῃ. ἀκταινώσῃ ἑαυτὸ A. ἀκταινώσει B. τάχιστα om. Damasc.

15.

^a Sic A. Θεοφράστου Trinc.

16.

^a Sic A. Trinc. Scil. p. 929.

17.

^a Sic A. Scil. p. 181. Deest lemma Trinc.

^b νόμον] νόμων Trinc.

^c ἢ ἀρετῆς] καὶ ἀρετῆς A.

18.

^a Sic A. Trinc. Scil. II. γ. 108.

*ΨΟΓΟΣ ΤΟΛΜΗΣ ΣΤΡΑΤΕΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΧΥΟΣ. ΝΓ. 30

1 ^a Μενάνδρου.Οἴκοι μένειν ^αχρῆ, καὶ μένειν ^βἐλεύθερον.2 ^a Μενάνδρου Παρακαταθήκη.^β Στρατεία δ' οὐ φέρει περιουσίαν οὐδεμίαν,
ἐφήμερον δὲ καὶ προπετῆ βίον,
οὗ πείραν ^γἔχομεν, ὄντος οὐ σωτηρίου.3 ^a Μενάνδρου Σικυωνίῳ.^β Εὐλοιδόρητον, ὡς ἔοικε, φαίνεται
τὸ τοῦ στρατιώτου σχῆμα, καὶ τὸ τοῦ ξένου.4 ^a Ἀπολλοδώρου ἐξ Ἀφανίζομένου.^β Στρατιώτην ἔργον ἄχρι γήραος λαβεῖν
ἔστιν διευτυχηκότ', ἀν μὴ δειλὸς ἦ.5 ^a Μενάνδρου Ἀσπίδος.Στρατιώτην, ^β Σμικρίνη, σωτηρίας
ἔστ' ἔργον εὐρεῖν πρόφασιν, ὀλέθρου δ' εὐπορον.

1.

* Περὶ στρατείας καὶ ἰσχύος.] ἰ ψό-
γος τῆλεμης στρατείας κ. ἰ. Α. ψόγος
θράσους καὶ ἰσχύος Grotius.^a Sic A. Trinc. Cleric. p. 54.^β ἐλεύθερον, *Ἡ μηκέτ' εἶναι τὸν
καλῶς εὐδαίμονα] Addidimus hunc
versum, quem cohaesisse apparet
ex eo quem supra habuimus ti-
tulo de Patria. GROTIUS. Vide
supra XXXIX. II.

2.

^a Sic A. Cleric. p. 144. De-
est lemma Trinc.^β στρατεία] στρατία A. B. Edi-
dit Grotius, στρατεία δ' οὐδεμίαν
περιουσίαν φέρει, ἐφ. Bentleius,
στρατεία δ' οὐ φέρει περιουσίαν οὐ-
δέμι—^γ ἔχομεν ὄντος οὐ] ἐχόμε^{ον} τοῦ σωτηρίου
A. B. i. e. ἐχόμενον τοῦ σωτηρίου.

3.

^a A. compendiose Σικυώ. Deest
lemma Trinc. Sicyonia Gesnerus
et Grotius. Cleric. p. 164.^β εὐλοιδόρητον ed. Grotius, sed
correxit in ms.

4.

^a Sic A. Deest locus Trinc.^β στρατιώτην ἔργον ἄχρι τοῦ γήραος
λαβεῖν] τοῦ addidimus, et quod
sequebatur ἔστι rejecimus in ver-
sum sequentem. Salmasius re-
ctius versum habiturum judica-
bat, si legamus ἔργον στρατιώτην.
GROTIUS. Nihil mutandum recte
statuit Jacobsius in Athen. p.
102. qui in proximo fragmento
tractando mire erravit.

5.

^a Sic A. Cleric. p. 26. Deest
locus Trinc.^β σμικρὸν ἦ] σμικρὴν ἦ A. Unde

6 ^a Μενάνδρου.

Κομψὸς στρατιώτης, οὐδ' ^b ἂν εἰ πλάττοι θεὸς,
οὐθεὶς γένοιτ' ἄν.

7 ^a Ἀπολλοδώρου Παιδίων.

Ταχύ ^b γε στρατιώτης γέγονας ἀντ' ἐλευθέρου.

8 ^a Φιλήμονος.

Στρατιῶτα, κοῦκ ἄνθρωπε, καὶ σιτούμενε
^b ὥσπερ ἱερεῖον, ἴν', ὅτ' ἂν ἦ καιρὸς, τυθῆς.

50

9 ^a Ἀντιφάνους.

Τίς δ' οὐχὶ θανάτου ^b μισθοφόρων, ᾧ φιλιτάτη,
ὅς ἔνεκα τοῦ ζῆν ἔρχετ' ἀποθανούμενος;

10 ^a Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον.

Ῥώμη δὲ μετὰ μὲν φρονήσεως ᾠφέλησεν, ἄνευ δὲ ταύτης
πλείω τοὺς ἔχοντας ἔβλαψε· καὶ ^b τὰ μὲν σώματα τῶν
ἀσκούντων ἐκόσμησε, ταῖς δὲ τῆς ψυχῆς ἐπιμελείαις ἐπε-
σκότησεν.

11 ^a Ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τῆς περὶ Φιλίας.

Ἔτι ^b δὲ κολάσεως ἀπαραίτητος φόβος αἰτιὸς ἐστὶν ἀπονοί-359
ας· ὁ γὰρ ὄλεθρον αὐτοῦ προλαβὼν ὁμόσε χωρεῖ κινδύνοις.

12 ^a Ἀρχιδάμου.

Ἀρχίδαμος ὁ τῶν Λακεδαιμονίων βασιλεὺς θεασάμενος

patet verissime a Bentleio repo-
situm Συμκρίνη.

6.

^a Sic A. Trinc. Cleric. p. 224.

^b ἂν εἰ πλάττοι] ἂν πλάττη A. B.
i. e. οὐδ' ἂν πλάττη.

7.

^a Sic A. in Pædio Gesner. Pu-
ero Grotius. et corrig. videtur
Παιδίφ. Simpl. Ἀπολλοδώρου Trinc.

^b γε] δὲ A. B.

8.

^a Sic A. Trinc. Cleric. p. 346.

^b ὡς τὰ ἱερεῖα] ὥσπερ ἱερεῖον Por-
sonus.

9.

^a Sic A. Trinc.

^b μισθοφόρος] μισθοφόρων A. Voss.
Trinc.

10.

^a Sic A. Simpl. Ἰσοκράτους Tr.

^b τὰ μὲν] μὲν om. Trinc.

11.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.
v. Plutarchum Wyttenbachii T.
V. p. 552=831.

^b δὲ om. A.

12.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.
Vid. Wyttenbach. ad Plutarch.
II. p. 218. E.

τὸν ἴδιον ^b παῖδα ἄγαν προπετῶς μαχόμενον τοῖς Ἀθηναίοις, εἶπεν· Ἡ τῇ δυνάμει πρόσθεσ, ἢ τοῦ θράσους ἄφελε.

13 ^a Κλειτάρχου.

Κλειτάρχος ὁ ἱστοριογράφος εἶπε, Πᾶσα τόλμη καὶ τὰ τῆς δυνάμεως ὑπερβαίνει μέτρα.

14 ^a Πλουτάρχου ἐκ τοῦ Κατ' Ἴσχύος.

Τί δέ σοι τοιοῦτον ἀγαθὸν εὐτυχεῖται μᾶλλον, ὡς ἕνεκα ¹⁰ τούτου μητριᾶν μὲν τῶν ἀνθρώπων, μητέρα δὲ τῶν ἀλόγων ζώων γεγενῆσθαι τὴν φύσιν, μεγέθους καὶ ὀξύτητος καὶ ὀξυωπίας χάριν; Ἡ δὲ ἀνθρώπων ἴδιος ἰσχύς ὁ ψυχῆς ἐστὶ λογισμὸς, ^b ὃ καὶ ἐλέφαντας ὑπὸ δρυμὸν εἶλε ^c ποδάγραις, καὶ ^d ἵππους ἐχαλίνωσε, καὶ βόας ἀρότροις ὑπέζευξε, καὶ τὰ ἐναέρια κατέσπασε καλάμοις, καὶ τὰ βύθια δεδυκότα δικτύοις ἀνήγαγε· ταῦτ' ἐστὶν ἰσχύς. Ἡ δ' ἐτι μείζων, ὅτ' ἂν γῆς περιόδους, καὶ οὐρανοῦ μεγέθη, καὶ ἀστέρων κύ- ²⁰ κλους διώκουσα μὴ κάμη· ταῦτ' ἦν Ἡρακλέους ἀξία. Τίς γὰρ οὐκ ἂν βούλοιτο μᾶλλον Ὀδυσσεὺς εἶναι ἢ Κύκλωψ;

15 ^a Ἀράτου.

Ἄρατος ὁ Σικυώνιος, ἐπαινοῦντός τινος ἀνθρώπου ^b ἀπονενομημένον καὶ θρασὺν, καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἐν τοῖς πολέμοις ἐκπρεπῆ, Διαφέρειν, ἔφη, τὸ πολλοῦ τίνα τὴν ἀρετὴν ἀξίαν εἶναι νομίζειν, καὶ τὸ ζῆν τοῦ μηδενός.

16 ^a Εὐσεβίου.

Ἀνθρώποι ἰσχὺν καὶ ῥώμην καὶ τάχος μούνα ἀσκέοντες,

^b παῖδα ἄγαν Β.

13.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

14.

^a Sic A. Simpl. Πλουτάρχου Tr. v. ed. Wyttenbach. T. V. pag. 564=847. In pr. δὲ pro δαι Α.

^b ᾧ καὶ] ὃ καὶ Α. Tr. ὃς καὶ Β.

^c ποδάγραις] ποδάγρας Α.

^d ἵππους ad ὑπέζευξε leg. in Α.

ante ἐλέφαντας. Caeterum hic locus colorem duxisse videtur ex notissimo illo Sophoclis Antig. 332. sqq.

15.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b ἀπονενομημένον] ἀπονενομημένον Β. ἀπονενομημένων Trinc.

16.

^a Sic A. Trinc.

καὶ ὅπως ταῦτα ἔχοντες ἀπὸ ^b τούτων μόνων εὐδοκιμέωσιν ³⁰
 ἐσπουδακότες, τοῦ δὲ τῆς ψυχῆς ἐπιμέλεσθαι, ^c οὐ ἕκατι
 γιγνόμενοι ἀγνοεῦσι· καὶ τούτων μὲν ὁκόσα κοινὰ πρὸς θη-
 ρία ἔχουσι, καὶ τῶν πολλῶν ἀσθενέστερον, τούτων μὲν ^d ἐπι-
 μελούμενοι, τοῦ δὲ ἐν ἑαυτοῖσι θειοτάτου, καὶ ^e καθ' ὅτι αὐ-
 τοῖς ἐστὶν εἰ οἷόν τε τοῖς θεοῖς ^f ἔξομοιεύεσθαι, ἀμελέοντες.

17^a Θάρσος τὸ πρὸς τὰ φοβερά σὺν λόγῳ, αἶνεε· ἀνδρεία
 γάρ· τὴν δὲ μετὰ ἀλογίης ^b ἐπ' αὐτὰ ὄρμην θράσος νό-
 μιζε, καὶ ^c ἀποστύγεε.

ΠΕΡΙ ΣΤΡΑΤΗΓΩΝ, ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ
 ΠΟΛΕΜΟΝ ΧΡΕΙΩΝ ΤΠΟΘΗΚΑΙ. ΝΔ.

1^a Γνώμαι γὰρ ἔργων τῶν ἐν ἀνθρώποις τροφοί.

2^a Βουλαὶ ^b τὰδ' ἐξέπραξαν, οὐ χερῶν σθένος. 50

3^a Σοφοκλέους.

Γνώμαι πλεον κρατοῦσιν, ἢ σθένος χερῶν.

4^a Ἀγάθωνος.

Γνώμη δὲ ^b κρείστων ἐστίν, ἢ ρώμη χερῶν.

5^a Εὐριπίδου Ἀντιόπη.

Γνώμη γὰρ ἀνδρὸς εὖ μὲν οἰκοῦνται πόλεις,
 εὖ δ' ^b οἶκος, εἰς τ' αὖ πόλεμον ἰσχύει μέγα.

^b τούτων μόνων] μόνων τούτων A.

^c οὐ] ὄς A.

^d ἐπιμελούμενοι] ἐπιμελούμενοι A.

^e καθ' ὅτι] κατότι A. B.

^f ἔξομοιεύεσθαι] ἔξομοιεύεσθαι A.

Trinc.

17.

^b ἐπ' αὐτὰ om. Trinc.

^c ἀποστύγεε] ἀποστύγε B.

1.

^a Deest lemma A. Sophocli
 tribuunt Trincavellus et Gesne-
 rus, Incerto Grotius. Idem de n.

2. dicendum.

2.

^b τὰγ'] τὰδ' A. Gesn. marg.

3.

^a Sic A. Fr. inc. 21. Deest
 lemma Trinc.

4.

^a Sic Trinc. Ἀγάθων A.

^b κρείστων] κρείσσόν Trinc.

5.

^a Sic A. Scil. Fr. 12. Simpl.
 Εὐριπίδου Trinc.

^b οἶκος] οἶκον Trinc.

σοφὸν γὰρ ^b ἐν βούλευμα τὰς πολλὰς ^c χέρας
νικᾷ· σὺν ὄχλῳ δ' ἀμαθία πλεον κακόν.

6 ^a Εὐριπίδου Αἰόλω.

Βραχύ τοι σθένος ἀνδρὸς,
ἀλλὰ ^b ποικιλίαι πραπίδων.

360

7 ^a Τοῦ αὐτοῦ Βελλεροφόντη.

Ἄει γὰρ ἄνδρα σκαιὸν, ἰσχυρὸν φύσει,
ἦσσαν ^b δέδοικα τὰσθενοῦς τε καὶ σοφοῦ.

8 ^a Εὐριπίδου Παλαμῆδει.

Στρατηλάται ^b τὰν μυρίοι γενοίμεθα,
σοφὸς δ' ἂν εἷς τις ἢ δύο ἐν μαίκρῳ χρόνῳ.

9 ^a Εὐριπίδου Ῥήσῳ.

Εἶθ' ἦσθ' ἀνὴρ ^b εὐβουλος ὡς δράσαι χερί.
ἀλλ' οὐ γὰρ αὐτὸς πάντ' ἐπίστασθαι χερί
πέφυκεν· ἄλλω δ' ἄλλο πρόσκειται γέρας·
σέ μὲν μάχεσθαι, τοὺς δὲ βουλευεῖν καλῶς.

10

10 ^a Εὐριπίδης Ἀρχελαῶ.

Ὀλίγον ἄλκιμον δόρυ
κρεῖσσον ^b στρατηγῶν μυρίου στρατεύματος.

8.

^c εὐβούλευμα] εὐβούλευμα sic A.
ἐν β. B.

^d χέρας] χεῖρας A. Vide Valckenærii Diatr. Euripid. p. 78.

6.

^a Sic A. Scil. Fr. 9. Deest lemma Trinc.

^b ποικιλίαι] ποικιλίαις πραπίδων δαμῆ φῦλα πάντου χθονίων τ' ἀερῶν τε παιδεύματα. GROTIUS in ms. Videatur Valckenærii Diatr. Eurip. p. 146.

7.

^a Sic A. Scil. Fr. 11. Deest lemma Trinc.

^b δέδοικα τὰσθενοῦς] δέδοικα σθενοῦς A.

^a Sic A. Scil. Fr. 1. Deest lemma Trinc.

^b δ' ἄν] τὰν A. Voss. τ' ἄν Tr.

9.

^a Sic A. Scil. v. 105. Deest lemma Trinc.

^b σύμβουλος] εὐβουλος A. B. Voss. Ars. Gesn. marg.

^c ἐπίστασθαι ἀνὴρ] ἐπίστασθαι χερί A. Voss. N. Trinc. ἐπίστασθαι βροτῶν edd. Euripidis.

10.

^a Sic A. Scil. Fr. 10. Deest lemma Trinc.

^a στρατηγῶν] στρατηγῶν Grotius.

11 ^a Ἐν ταυτῷ.

Ἐχει δὲ καὶ τοῦτ' οὐχὶ μικρὸν εὐγενῆς
ἀνὴρ, στρατηγῶν εὐκλεῖς τ' ἔχων φάτιν.

12 ^a Εὐριπίδου Ἐρεχθεῖ.

Ὡς σὺν θεοῖσι τοὺς σοφοὺς κινεῖν ὄρου
στρατηλάτας χρῆ, τῶν θεῶν δὲ μὴ βία.

13 ^a Ἐν ταυτῷ.

Οὐδεὶς στρατεύσας ^b ἄδικα σῶς ἦλθεν πάλιν.

14 ^a Εὐριπίδου.

Μισῶ δ' ^b ὅτ' ἂν τις καὶ χθονὸς στρατηλάτης
μὴ πᾶσι ^c πάντων ^d προσφέρῃ μειλίγματα.

τοῖς πράγμασιν γὰρ οὐχὶ θυμοῦσθαι χρεῶν
^e μέλει ^f γὰρ αὐτοῖς οὐδέν· ^g ἀλλ' οὐντυγχάνων,
τὰ πράγματ' ὀρθῶς ἦν τιθῆ, ^h πράσσει καλῶς.

15 ^a Εὐριπίδου Τημένῳ.

Τὸ δὲ στρατηγεῖν ^b τοῦτ' ἐγὼ κρίνω καλῶς,
γνώναι τὸν ἐχθρὸν ^c ἢ μάλισθ' ἀλώσιμος.

11.

^a Sic A. Scil. Fr. 11. Deest
lemma Trinc.

12.

^a Sic A. Scil. Fr. 5. Deest
lemma Trinc.

13.

^a Sic A. Scil. Fr. 4. Deest
locus Trinc.

^b ἄδικα, σῶς] ἄδικα ^{sv} A. ἀδικά-
στως B.

14.

^a Sic A. Scil. Fr. Bellerophont.
24. Deest lemma Trinc.

^b ὅταν καὶ] ὅταν τις καὶ A. Trinc.
ib. Addidimus τις ob versum.
Illud autem καὶ heic valet praesertim. GROTIUS.

^c πάντων] πάντως Gesn. marg.

πάντα dedit Grotius.

^d προσφέρῃ] προφέρῃ A.

^e μέλλει] μέλει Gesn. marg.

^f οὐδέν γάρ] οὐδέν om. A. Trinc.

^g ἀλλ' οὐν τυγχάνων] ἄλλου τυγ-
χάνων A, μέλει γὰρ αὐτοῖς οὐδέν,
ἀλλ' ὁ τυγχάνων Plutarch. II. p.
467. A. Videatur Stobæus infra
CVIII. 20. ἀλλ' ἐπὶ τυγχάνων e-
didit Grotius. ἀλλ' ἐντυγχάνων
Valckenærius ad Euripid. Phoen.
221.

^h πράσσει] πράσση Trinc.

15.

^a Sic fere A. ubi Τιμένφ. Time-
no Gesner. Temeno Grotius. v.
Fr. Temenid. 9.

^b τοῦτ'] τοῦτο τ' Trinc.

^c ἢ] εἰ A. Voss. Trinc.

- 16 ^a Ἐν ταυτῶ.
^b Ἀρξεις ^c ἄρ' οὕτω· χρὴ δὲ τὸν στρατηλάτην
 ὁμῶς δίκαιον ὄντα ποιμαίνειν στρατόν. 30
- 17 ^a Εὐριπίδου Τημενίσι.
 Ῥώμη δὲ τ' ἀμαθῆς πολλάκις τίκτει βλάβην.
- 18 ^a Εὐριπίδου Φοινίσσαις.
 Ἀσφαλῆς ^b γὰρ ἔστ' ἀμείνων ἢ θρασὺς στρατηλάτης.
- 19 ^a Εὐριπίδου ἐκ Βελλεροφόντου.
^b Νείκη γὰρ ἀνδρῶν φόνια καὶ μάχας χερῶν
 δόλοισι ^c κλέπτειν· τῆς δ' ἀληθείας ὁδὸς
 φαύλη τίς ἐστι· ψεύδεσιν δ' Ἄρης φίλος.
- 20 ^a Εὐριπίδου Ἐλένης.
^b Εἴσει· τὸ τολμᾶν δ' ἀδύνατ' ἀνδρὸς οὐ σοφῶ.
- 21 ^a Σοφοκλέους Ἀλεάδων.
 Δοκῶ μὲν οὐδεὶς· ἀλλ' ὄρα μὴ κρεῖσσον ἢ
 καὶ δυσσεβοῦντα τῶν ἐναντίων κρατεῖν,
 ἢ δούλον αὐτὸν ὄντα τῶν πέλας κλύειν. 40
- 22 ^a Εὐριπίδου Ἴνοι.
 Τὴν δ' εὐσέβειαν εὐτυχοῦσι μὲν καλὸν
 τιμᾶν· ^b ὅπου δὲ πολεμίους ^c δράσαι κακῶς

16.

^a Sic A. Scil. Fr. 10. Deest lemma Trinc.

^b ἄρ'] γὰρ A. B.

^c οὕτω] οὕτος Voss.

17.

^a Sic A. Scil. Fr. 1. Deest lemma Trinc.

18.

^a Sic A. Scil. v. 603. Deest lemma Trinc.

^b γὰρ] om. A.

19.

^a Sic A. Scil. Fr. 12. Deest lemma Trinc.

^b νίκη] νείκη Musgravius. φόνια pro φόνια Grotius.

^c κλέπτει] κλέπτειν A. Trinc.

Mox τοῖς δ' pro τῆσδ' Trinc.

20.

^a Sic A. Scil. v. 817. Deest lemma Trinc.

^b ἴσθι τὸ τολμᾶν ἀδύνατ'] ἴσθι τολμᾶν δ' ἀδύνατ' A. τολμᾶν δ' ἀδύνατον B. Reponendum εἴσει pro ἴσθι.

21.

^a Sic fere A. ubi Ἀλαιάδων. v. fr. Aload. 8. Ἀλευάδων B. Deest locus Trinc.

22.

^a Sic A. Oisoi Voss. Sed reponendum Ἴωνι cum Grotio, ubi cf. v. 1045.

^b ὅπου] ὅταν Gesii. marg.

^c δράσαι] δράσεις A.

^d θέλη τις, οὐδείς ἐμποδῶν κείται νόμος.

23 ^a Μενάνδρου.

Ὅστις στρατηγεῖ μὴ στρατιώτης γενόμενος, οὗτος ἐκατόμβην ἐξάγει τοῖς πολεμίους.

24 ^a Θουκυδίδου Ἱστορίας $\bar{\alpha}$ δημηγορίας Κορινθίων.

Ἐκ πολέμου μὲν γὰρ εἰρήνη ^b μᾶλλον βεβαιούται· ἀφ' ἡσυχίας δὲ μὴ πολεμῆσαι οὐχ ὁμοίως ἀκίνδυνον. 50

25 ^a Θουκυδίδου Ἱστορίας δ δημηγορίας Δημοσθένους.

Ὅσα γὰρ εἰς ἀνάγκην ἀφίκται ὥσπερ τόδε, ^b λογισμὸν ἡκιστα ^c ἐνδεχόμενα κινδύνου τοῦ ταχίστου προσδεῖται.

26 ^a Ξενοφῶντος ἐν $\bar{\beta}$ τῆς Κύρου ἀναβάσεως.

Καὶ λέγειν αὐτὸν ἔφασαν, ὡς δέοι τὸν στρατιώτην φοβεῖσθαι μᾶλλον τὸν ἄρχοντα ἢ τοὺς πολεμίους, εἰ μέλλοι ἢ ^b φύλακας φυλάξειν, ἢ φίλων ἀφεῖξεσθαι, ἢ ἀπροφασίστως ἵναί ^c εἰς τοὺς πολεμίους.

27 ^a Ξενοφῶντος ἐν $\bar{\gamma}$ Ἀπομνημονευμάτων.

Ἀκούσας δὲ ποτε ^b Διονυσόδωρον εἰς τὴν πόλιν ἦκειν ἐπαγ- 361
γελλόμενον στρατηγεῖν διδάξειν, ἔλεγε πρὸς τινὰ τῶν συνόντων, ὃν ἡσθάνετο βουλόμενον τῆς τιμῆς ταύτης ἐν τῇ πόλει τυχεῖν, ^c ἵνα ^d κὰν ἡμῶν τις ἢ ταξιαρχῆ, ἢ ^e λοχαγῆσοι, ἐπιστημονέστεροι τῶν πολεμικῶν ὦμεν, λέξον ἡμῖν πόθεν ἤρξατό σε διδάσκειν τὴν στρατηγίαν. Καὶ ὅς, Ἐκ τοῦ αὐτοῦ, ἔφη, εἰς ὅπερ καὶ ἐτελεύτα· τὰ γὰρ τακτικὰ ἐμέ γε,

^d θέλη] θέλει A. Voss. 26.

23.

^a Sic A. Cleric. p. 224. Deest lemma Trinc.

24.

^a Sic A. Scil. I. 124.

^b μᾶλλον om. B.

25.

^a Sic A. Scil. IV. 10.

^b λογισμῶν] λογισμὸν A. B.

^c ἐνδεχόμενα] ἐκδεχόμενα A. Mox αἰσχίστου Trinc. pro ταχίστου.

^a Sic A. Scil. II. 6, 10. Simpl.

Ξενοφῶντος Trinc.

^b φύλακας] φυλακὰς B.

^c εἰς τοὺς] εἰς om. Trinc.

27.

^a Sic A. Trinc. Scil. III. 1.

^b διονυσόδωρον] διονυσόδωρον B.

^c ἵνα] Interseruntur hic plura apud Xenophontem. GESNER.

^d καὶ ἐὰν] κὰν A. Trinc.

^e λοχαγῆσοι] λοχαγῆση B.

καὶ ἄλλ' οὐδὲν ἐδίδαξεν. Ἄλλὰ μὲν, ἔφη ὁ Σωκράτης, 10
 τοῦτό γε πολλοστὸν μέρος ἐστὶ στρατηγίας· καὶ γὰρ πα-
 ρασκευαστικὸν τῶν εἰς πόλεμον τὸν στρατηγὸν εἶναι χρῆ,
 καὶ ποριστικὸν τῶν ἐπιτηδείων τοῖς στρατιώταις, καὶ μηχαν-
 νικὸν, καὶ ἐργαστικὸν, καὶ ἐπιμελῆ, καὶ καρτερικὸν, καὶ
 ἀγχίνου, καὶ φιλόφρονά τε καὶ ἀμὸν, καὶ ἀπλοῦν καὶ
 ἐπίβουλον, καὶ φυλακτικὸν τε καὶ κλέπτην, καὶ προετικὸν
 καὶ ἄρπαγα, καὶ φιλόδωρον καὶ πλεονέκτην, καὶ ἀσφαλῆ
 καὶ ἐπιθετικὸν, καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ φύσει καὶ ἐπιστήμη 20
 ἔδει τὸν εὖ στρατηγήσοντα ἔχειν. Καλὸν δὲ καὶ τὸ τακτι-
 κὸν εἶναι· πολὺ γὰρ διαφέρει στράτευμα τεταγμένον
 ἄτάκτου· ὥσπερ λίθοι τε καὶ πλίνθοι καὶ ξύλα καὶ κέ-
 ραμος, ἀτάκτως μὲν ἐρριμμένα οὐδὲν χρήσιμά ἐστιν· ἐπει-
 δ' ἂν δὲ ταχθῆ ἠ κάτω μὲν καὶ ἰ επιπολῆς τὰ μῆτε σηπό-
 μενα μῆτε τηκόμενα, οἱ τε λίθοι καὶ ὁ κέραμος, ἐν μέσῳ
 δὲ αἱ τε πλίνθοι καὶ τὰ ξύλα, ὥσπερ ἐν οἰκοδομίᾳ συντιθε-
 ται, τότε γίνεταί πολλαῦ ἄξιον κτῆμα οἰκία. Ἄλλὰ 30
 πάνυ, ἔφη ἰ ὁ νεανίσκος, ὡ Σώκρατες, ὅμοιον εἶρηκας· καὶ
 γὰρ ἐν τῷ πολέμῳ ἰ τοὺς τε πρώτους ἀρίστους δεῖ τάττειν
 καὶ τοὺς τελευταίους, ἐν μέσῳ δὲ τοὺς χεῖρους, ἵνα ὑπὸ μὲν
 τῶν ἄγωνται, ὑπὸ δὲ τῶν ἠ ἀθῶνται. Εἰ μὲν τοίνυν, ἔφη,
 καὶ διαγιγνώσκεις σε ἠ τοὺς ἀγαθοὺς καὶ τοὺς κακοὺς ἐδί-
 δαξεν· εἰ δὲ μὴ, τί σοι ὄφελος ἂν ἔμαθες; οὐδὲ γὰρ ὀ εἴ σε
 ἀργύριον ἐκέλευσε, πρῶτον μὲν καὶ τελευταῖον τὸ κάλλιστον
 τάττειν, μέσον δὲ τὸ χεῖριστον, μὴ διδάξας διαγιγνώσκεις 40
 τό τε καλὸν καὶ τὸ κίβδηλον, οὐδὲν ἂν σοι ὄφελος ἦν.
 Ἄλλὰ μὰ Δί', ἔφη, οὐκ ἠ ἐδίδαξεν, ὥστε αὐτοὺς ἂν ἡμᾶς

¹ ἂ δεῖ] ἂ om. A. Trinc.

² ἄτάκτου] τοῦ ἀτάκτου A.

³ κάτω] καὶ τῷ Trinc.

⁴ ἐπιπολῆς] ἐπιπολῆ A. Trinc. ἐπι-
 πολλῆς B.

⁵ ὁ νεανίσκος] νεανίσκος A. ubi ὄσ-
 περ usque ad χεῖρους leg. in marg.

¹ τοὺς τε] τε om. Trinc.

² ἀθῶνται] ὄθωνται B.

³ καὶ τοὺς] τοὺς ἀγαθοὺς καὶ τοὺς
 A. Trinc.

⁴ εἴ σε] εἴ γε A. εἴ τε B.

⁵ ἐδίδαξεν] ἐδίδαξας Trinc.

ἴδοι τούς τε ἀγαθούς καὶ τούς κακούς κρίνειν. Τί οὖν ἄου σκοποῦμεν, ἔφη, πῶς ἂν αὐτῶν μὴ^α διαμάρτομεν; Βούλομαι, ἔφη ὁ νεανίσκος. Οὐκ οὖν, ἔφη, εἰ μὲν ἀργύριον θεοὶ ἀρπάζειν, τούς φιλαργυρατάτους πρώτους καθιστάντες ὀρθῶς ἂν τάττοιμεν; Ἐμοίγε δοκεῖ. Τί^β δαὶ τούς κινδυνεύειν μέλλοντας, ἄρα τούς φιλοτιμοτάτους προτακτέον; Οὗτοι⁵⁰ γοῦν εἰσιν, ἔφη, οἱ ἕνεκα ἐπαίνου κινδυνεύειν ἐθέλοντες· οὐ τοίνυν οὗτοί γε ἄδηλοι, ἀλλ' ἐπιφανεῖς πανταχοῦ ὄντες εὐαίρετοι ἂν εἴεν. Ἄυτάρ, ἔφη, πότερά σε τάττειν μόνον^γ ἐδίδαξεν, ἢ καὶ ὅποι, καὶ ὅπως χρηστέον ἐκάστω τῶν^δ ταγμαμάτων; Οὐ πάνυ, ἔφη. Καὶ μὴν πολλά γ' ἐστὶ, πρὸς ἃ^ε οὔτε ἄγειν, οὔτε τάττειν^ς ὡσαύτως προσήκει. Μὰ Δί', ἔφη, οὐ διεσαφήνιζεν.

28^α Ἐν ταυτῷ.

Ἐντυχῶν δὲ ποτε στρατηγεῖν ἠρημένῳ τῷ, Τοῦ^β ἕνεκα, ἔφη, 362 Ὀμηρον οἶει τὸν Ἀγαμέμνονα προσαγορεῦσαι ποιμένα λαῶν; ἄρα γε ὅτι ὡσπερ τὸν ποιμένα δεῖ ἐπιμελεῖσθαι ὅπως σῶαί τε ἔσονται αἱ οἴες, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἔξουσι, καὶ οὐ^γ ἕνεκα τρέφονται, τοῦτο ἔσται· ἴστω καὶ τὸν στρατηγὸν ἐπιμελεῖσθαι δεῖ ὅπως σῶοί τε οἱ στρατιῶται ἔσονται, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἔξουσι, καὶ οὐ ἕνεκα στρατεύονται, τοῦτο ἔσται; στρατεύονται δὲ, ἵνα κρατοῦντες τῶν πολεμίων εὐδαιμονέστεροι¹⁰ ᾖσιν· ἢ τί δή ποτε οὕτως ἐπήνεσε τὸν Ἀγαμέμνονα εἰπῶν, ἀμφότερον βασιλεὺς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰχμητής;

^α ἄου om. A. B.

^β αὐτῶν] αὐτοὺς B.

^γ διαμάρτομεν] διαμάρτημεν A.

^δ δαί] γε A.

^ε αὐτάρ] ἄταρ A.

^ς ἐδίδαξεν] ἐδίδαξαν Trinc.

^τ ταγμαμάτων] τακτέων Gesn. marg.

^ζ οὔτε ἄγειν οὔτε τάττειν] οὔτε τάττειν οὔτε ἄγειν A.

^η ὡσαύτως] προσαύτως A.

^α Sic A, Trinc. Scil. III. 2.

^β ἕνεκα ἔφη] ἕνεκα A, Trinc.

^γ ἕνεκα στρατεύονται] ἕνεκα τρέφονται A. B. καὶ αὐτῶν.— ἐπιτήδεια ἔξουσι om. Trinc.

^δ ἴστω] οἴτως B.

^ε ἄρα γε ὅτι αἰχμητῆς [†]τε [καὶ] κρατερός ἂν εἴη, ^ε οὐκ εἰ μόνος αὐτὸς εὖ ἀγωνίζοιτο πρὸς τοὺς πολεμίους, ἀλλ' εἰ καὶ παντὶ τῷ στρατοπέδῳ τούτου αἴτιος εἴη; καὶ βασιλεὺς ἀγαθός, οὐκ εἰ μόνον τοῦ ἑαυτοῦ βίου καλῶς προεσθήκοι, ἀλλ' εἰ καὶ ὧν ^h βασιλεύει, τούτοις εὐδαιμονίας αἴτιος εἴη; 20 Καὶ γὰρ βασιλεὺς αἰρεῖται οὐχ ἵνα ἑαυτοῦ καλῶς ἐπιμελῆται, ἀλλ' ἵνα καὶ οἱ ἐλόμενοι διὰ τούτον εὖ πράττωσιν καὶ στρατεύονται δὲ πάντες ἵνα ὁ βίος αὐτοῖς ὡς βέλτιστος ἦ, καὶ στρατηγούς αἰροῦνται τούτου ἕνεκα, ἵνα πρὸς τοῦτο αὐτοῖς ἡγεμόνες ὦσιν. Δεῖ οὖν τὸν στρατηγούντα τοῦτο παρασκευάζειν τοῖς ἐλομένοις αὐτὸν στρατηγόν· καὶ γὰρ οὔτε κάλλιον τούτου ἄλλο ῥάδιον εὐρεῖν, οὔτε αἰσχίον τοῦ ἐναντίου. Καὶ οὕτως ἐπισκοπῶν τίς εἴη ἀγαθοῦ ἡγεμόνος ^k ἀρετῇ, τὰ μὲν ἄλλα 30 περιήρει, ^l κατέλειπε δὲ τὸ εὐδαιμόνας ποιεῖν ὧν ἂν ἡγῆται.

29 ^a Ἐν ταυτῷ.

Καὶ ἵππαρχεῖν δὲ τινὶ ἡρημένῳ οἶδά ποτε ^b αὐτὸν τοιαύτῃ διαλεχθέντα. ^c Ἡ ἀρχὴ που, ἔφη, ἐφ' ἧς ἡρησαι, ^d ἵππων τε καὶ ἀμβατῶν ἐστίν. Ἔστι γὰρ οὖν, ἔφη. Ἴθι δὴ λέξον ἡμῖν ταῦτο πρῶτον, ὅπως διανοῆ τοὺς ἵππους βελτίους ποιῆσαι; Καὶ ὅς, Ἀλλὰ τοῦτο μὲν, ἔφη, οὐκ ἐμὸν ^e εἶναι τὸ ἔργον οἶμαι, ἀλλὰ ἰδίᾳ ἕκαστον δεῖν τοῦ ἑαυτοῦ ^f ἵππου ἐπιμελεῖσθαι. Ἐὰν αὖν, ἔφη ὁ Σωκράτης, παρέχωνταί σοι τοὺς ἵππους οἱ μὲν οὕτω ^ε κακόποδας ἢ κακοσκελεῖς ἢ 40 ἀσθενεῖς, οἱ δὲ οὕτως ἀτρόφους ὥστε μὴ δύνασθαι ἀκολου-

^ε ἄρα ὅτι] ἄρα γε ὅτι A.

[†] τε καὶ] καὶ om. A. Trinc.

^ε οὐκ] ἀλλ' οὐκ A. B.

^h βασιλεῖς] βασιλεύει A. Trinc.

ⁱ εἴη] ἦ A. Mox τούτους Trinc.

^k ἀρετῇ] ἀρετῆ B.

^l κατέλειπε] κατέλειπε Trinc.

29.

^a Sic A. Scil. III. 3.

^b αὐτὸν] αὐτοῦ B.

^c ἡ ἀρχὴ] In Græco Xenophonte hic 13 versus interponuntur. GESNER.

^d ἵππων] ἵππων A. Trinc.

^e εἶναι τὸ ἔργον οἶμαι] οἶμαι τὸ ἔργον εἶναι A.

^f ἵππου] ἔργου Gesn. marg.

^ε κακόποδας] κακόποδες Trinc.

θεῖν, οἱ δὲ οὕτως ἀναγώγους ὥστε μὴ μένειν ὅπου ἂν σὺ
 τάξης, οἱ δὲ οὕτω λακτιστάς ὥστε μηδὲ τάξαι δυνατὸν εἶ-
 ναι, τί σοι τοῦ ἵππικῆς ὄφελος ἔσται; ἢ πῶς δυνήσῃ τοιού-
 των ἡγούμενος ἀγαθὸν τι ποιῆσαι τὴν πόλιν; ^h [Καὶ ὅς,]
 Ἄλλὰ καλῶς ἴτε λέγεις, ἔφη, καὶ πειράσομαι ^k τῶν ἵππων
 εἰς τὸ δυνατὸν ἐπιμελεῖσθαι. Τί δέ, τοὺς ἵππεάς οὐκ ἐπι-
 χειρήσεις, ἔφη, βελτίονας ποιῆσαι; Ἐγώγ', ἔφη. ^l Οὐκ οὖν
 οὖν πρῶτον μὲν ^m ἀναβατικωτέρους ἐπὶ τοὺς ἵππους ποιήσεις;
 Δεῖ γοῦν, ἔφη, καὶ γὰρ εἴ τις αὐτῶν καταπέσοι, μᾶλλον ἂν
 οὕτω σώζοιτο. Τί γάρ; εἴαν που κινδυνεύειν δέῃ, πότερον
ⁿ ἐπάγειν τοὺς πολεμίους ἐπὶ τὴν ἄμμον κελεύσεις, ^o ἔθθα περ
 εἰώθατέ ἵππεύειν, ἢ πειράσῃ τὰς μελέτας ἐν ^p τοιούτοις ποι-
 εῖσθαι χωρίοις, ἐν ^q οἷοις περ οἱ πόλεμοι γίνονται; Βέλτιον
^r γοῦν, ἔφη, καὶ τοῦτο. ^s Τί δέ; τοῦ βάλλειν ^t ὡς πλείστους ³⁶³
 ἀπὸ τῶν ἵππων ἐπιμελείαν τινα ^u ποιήσεις; Ἐφη, καὶ
 τοῦτο. Θήγειν δὲ τὰς ψυχὰς τῶν ἵππεῶν, καὶ ἐξοργίζειν
 πρὸς τοὺς πολεμίους, ἄπερ ἀλκιμωτέρους ^w ποιεῖ, διανενοή-
 σαι; [^x Εἰ δὲ μὴ,] ἀλλὰ νῦν γε πειράσομαι, ἔφη. Ὅπως
 δέ σοι πείθονται οἱ ἵππεῖς, πεφρόντικας ^y τι; ἄνευ γὰρ δὴ
 τούτου, οὔτε ἵππων οὔτε ἵππεῶν ἀγαθῶν καὶ ἀλκίμων οὐ-
 δὲν ὄφελος. Ἀληθῆ λέγεις, ἔφη. Ἄλλὰ πῶς ἂν τις μά-
 λιστα, ἔφη, ὧ Σώκρατες, ἐπὶ τοῦτο αὐτοὺς προτρέψαιτο; ^{io}
 Ἐκεῖνο μὲν δήπου οἶσθα, ὅτι ἐν παντὶ πράγματι οἱ ἄνθρωποι

^h καὶ ὅς om. A. Trinc.

ⁱ γε] τε A.

^k τῶν] καὶ τῶν A.

^l (οὐκ οὖν—ἔφη)] Parenthesi in-
 clusa non sunt in Halensi Xeno-
 phonte. GESNER.

^m ἀναβατικωτέρους] ἀναβατικωτέ-
 ρους A. ἀμβατικωτέρους B.

ⁿ ἐπάγειν] ἀπάγειν Trinc.

^o ἔθθα] ἔθθα περ A. N.

^p τοιούτοις] τούτοις N.

^q οἷοις περ] οἷοις περ A.

^r οὖν] γοῦν Trinc.

^s (τί δὲ—τούτο)] Includa paren-
 thesi non sunt in Halensi. GES-
 NER.

^t τοὺς] ὡς A. B.

^u ποιήσεις] ποιήσῃ A. ποιήσει Tr.

^w ποιεῖν] ποιεῖ A. Trinc.

^x εἰ δὲ μὴ om. A. Trinc. Mok
 γε om. Trinc.

^y τι] τοι A.

τούτοις μάλιστα ἐθέλουσι πείθεσθαι, οὓς ἂν ἡγῶνται βελ-
τίστους εἶναι· καὶ γὰρ ἐν νόσῳ, ὃν ἂν ἡγῶνται ἰατρικώτα-
τον εἶναι, τούτῳ μάλιστα πείθονται· καὶ ἐν πλοίῳ οἱ πλε-
οντες, ὃν ἂν κυβερνητικώτατον· καὶ ἐν γεωργίᾳ, ὃν ἂν γε-
ωργικώτατον. Καὶ μάλα, ἔφη. Οὐκ οὖν ἂ εἰκός, ἔφη, καὶ
ἐν ἵππικῇ ὃς ἂν μάλιστα εἰδῶς φαίνηται ἂ δεῖ ποιεῖν, τούτῳ
μάλιστα ἐθέλειν τοὺς ἄλλους πείθεσθαι; Ἐὰν οὖν, ἔφη,
ἐγὼ, ὧ Σώκρατες, βέλτιστος ἂν ἑαυτῶν δῆλος ὧ, ἀρκέσει 20
μοι τοῦτο εἰς τὸ πείθεσθαι αὐτοὺς ἐμοί; Ἐὰν γε πρὸς τοῦτο,
ἔφη, διδάξης αὐτοὺς, ὡς τὸ πείθεσθαι σοι κάλλιον τε καὶ
σωτηριώτερον αὐτοῖς ἔσται. Πῶς οὖν, ἔφη, τοῦτο διδάξω;
Πολὺ νῆ Δί', ἔφη, ῥᾶον, ἢ εἰ σε θεοὶ διδάσκειν, ὡς τὰ κακὰ
τῶν ἀγαθῶν ἀμείνω καὶ λυσιτελεστέρα ἔστι. Λέγεις, ἔφη,
σὺ τὸν ἵππαρχον πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐπιμελεῖσθαι δεῖν καὶ
τοῦ δύνασθαι, λέγειν; Σὺ δ' ἄου, ἔφη, χρῆναι σιωπῇ ἵππαρ-
χεῖν; ἢ οὐκ ἐντεθύμησαι, ὅτι ὅσα τε νόμῳ μεμαθήκαμεν 30
κάλλιστα ὄντα, δι' ὧν γε ζῆν ἐπιστάμεθα, ταῦτα πάντα
ᶜ διὰ λόγου ἐμάθομεν; καὶ εἴ τι ἄλλο ᶑ καλὸν μανθάνει τις
μάθημα, διὰ λόγου μανθάνει· καὶ οἱ ἄριστα διδάσκοντες,
μάλιστα λόγῳ χρῶνται· καὶ οἱ τὰ σπουδαιότατα ᶞ μάλιστα
ἐπιστάμενοι, κάλλιστα ᶑ διαλέγονται.

30 ἂ Ἐν ταυτῷ.

Καὶ ὁ Νικομαχίδης, Μὰ Δί', ἔφη, ὧ Σώκρατες, οὐκ ἂν
ποτε ἄμην ἐγὼ σοὶ ἀκοῦσαι, ᶞ ὡς οἱ ἀγαθοὶ οἰκονόμοι ἀγα-
θοὶ στρατηγοὶ ἂν εἶεν. Ἴθι δὴ, ἔφη, ἐξετάσωμεν τὰ ἔργα

^z ἡγῶνται] ἡγήσονται B.

^a εἰκός] εἰκός τε A. Trinc.

^b αὐτῶν] αὐτοῦ Trinc.

^c διὰ λόγου] δι' ἐλέγου N. Trinc.
et inf.

^d καλόν] καὶ B.

^e μάλιστα] μάλα A.

^f διαλέγονται] διδάσκονται Gesn.
marg.

30.

^a Sic A. Scil. III. 4, 7. Deest
locus Trinc.

^b ἀγαθοὶ οἰκονόμοι στρατηγοὶ] οἱ ἀ-
γαθοὶ οἰκονόμοι ἀγαθοὶ στρατηγοὶ A. B.

ἐκατέρου αὐτῶν, ἵνα εἰδῶμεν, πότερον ἢ τὰ αὐτὰ ἐστίν, ἢ δια-
φέρει τι. Πάνυ γε, ἔφη. ^d Οὐκ οὖν, ἔφη, τὸ μὲν τοὺς ἀρ-
χομένους κατηκόους τε καὶ εὐπειθεῖς ^e ἑαυτοῖς κατασκευά-
ζειν ἀμφοτέρων ἐστὶν ἔργον; Καὶ μάλα ἔφη. Τί δέ; τὸ
^f προστάπτειν ἕκαστα τοῖς ἐπιτηδεύουσιν πράττειν; Καὶ τοῦτο,
ἔφη. Καὶ μὴν [^g τὸ] τοὺς κακοὺς κολάζειν, καὶ τοὺς ἀγαθοὺς
τιμᾶν, ἀμφοτέροις ^h οἶμαι ⁱ προσήκειν. Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη.
Τὸ δὲ τοὺς ὑπηκόους εὐμενεῖς ποιεῖσθαι, πῶς ^k οὐκ ἀμ-
φοτέροις; Καὶ τοῦτ', ἔφη. Συμμάχους δὲ καὶ βοηθοὺς
πρόσάγεσθαι δοκεῖ [^l σοι] συμφέρειν ἀμφοτέροις, ἢ οὐ; Πάνυ ⁵⁰
μὲν οὖν, ἔφη. Ἀλλὰ φυλακτικὸς τῶν ὄντων οὐκ ἀμφοτέ-
ρους εἶναι προσήκει περὶ τὰ ^m αὐτῶν ἔργα; Ταῦτα μὲν, ἔφη,
πάντα ὁμοίως ⁿ ἀμφοτέρων ἐστίν· ἀλλὰ τὸ μάχεσθαι οὐκέτι
ἀμφοτέρων. Ἀλλὰ ἐχθροὶ γέ τοι ἀμφοτέροις γίνονται.
Καὶ μάλα, ἔφη, ταῦτό γε. Οὐκ οὖν [^o τὸ] περιγενέσθαι τού-
των ἀμφοτέροις συμφέρειν; Πάνυ [^p γε,] ἔφη. Ἀλλ' ἐκεῖνο
παριεῖς, ἂν δὲ μάχεσθαι, τί ὠφελήσει ἢ οἰκονομική; Ἐν-
ταῦθα δῆπου καὶ πλεῖστον, ἔφη. Ὁ γὰρ ἀγαθὸς οἰκονό-
μος εἰδὼς ὅτι οὐδὲν οὕτω λυσιτελές τε καὶ κερδαλέον ἐστίν
ὡς τὸ μαχόμενον τοὺς πολεμίους νικᾶν, οὐδὲ οὕτως ἀλυσι-
τελές τε καὶ ζημιῶδες ὡς τὸ ἠττᾶσθαι, προθύμως μὲν τὰ
πρὸς τὸ νικᾶν συμφέροντα ζητήσκει καὶ παρασκευάζεται,
ἐπιμελῶς δὲ τὰ πρὸς τὸ ἠττᾶσθαι φέροντα σκέψεται καὶ
διασκευάζεται, ἐνεργῶς δ', ^q ἂν τὴν παρασκευὴν ὁρᾷ νικητι-

^c τὰ αὐτὰ] ταῦτά Β.

^d ἔφη] οὐκ οὖν ἔφη Α. Β.

^e παρασκευάσαι] ἑαυτοῖς κατα-
σκευάζειν Α. Β.

^f προστάπτειν ἕκαστους] τὸ προστάπ-
τεον ἕκαστα τοῖς Α. προστάπτειν ἕκα-
στα Β.

^g τὸ τοὺς] τὸ om. Α. Β.

^h οἶμαι] οἶμαι Α. Β.

ⁱ προσήκειν] προσήκει Β.

^k οὐ καλὸν] οὐκ Α. Β. i. e. προσήκει.

^l σοι] om. Α. Β.

^m αὐτὰ] αὐτῶν Α. Β.

ⁿ ἀμφοτέρων] καὶ ἀμφοτέρων Α. Β.

^o τὸ] om. Α. Β.

^p γε om. Α. Β. Reliqua post

ἔφη accedunt ex Α. Β. ἐκεῖνο Α.

^q αὐτὴν Α. Β.

κὴν οὔσαν, μαχεῖται· οὐχ ἥκιστα δὲ τούτων, εἴαν ἀπαρά-
σκευος ἦ, φυλάσσεται συνάπτειν μάχην. Μὴ καταφρόνει
Ἦ, ἔφη, ὦ Νικομαχίδη, τῶν οἰκονομικῶν ἀνδρῶν· ἡ γὰρ
τῶν ἰδίων ἐπιμέλεια πλήθει μόνον διαφέρει τῆς τῶν κοινῶν,
τὰ δὲ ἀλλὰ παραπλήσια ἔχει.

31¹ ^a Ἡροδότου ἱστορίας ζ.

Ὁ δὲ ^b Ἀρτάβανος ἀμείβετο λέγων· ὦ βασιλεῦ, οὔτε ³⁶⁴
στρατὸν ^c τοῦτον, ὅστις γε σύνεσιν ^d ἔχει, μέμφοιτ' ἂν, αὔτε
τῶν ^e νέων τὸ πλῆθος. ^f Ἦν τε πλεῦνας συλλέξῃς, τὰ δύο
^g τοι ταῦτα λέγω πολλῶ ἔτι πολεμιώτερα γίνονται· τὰ δὲ
δύο ταῦτα ἔστι γῆ τε καὶ θάλασσα· αὔτε γὰρ τῆς θαλάσ-
σης ἔστι λιμὴν τοσοῦτος [^h οὐδαμόθι, ὡς ἐγὼ εἰκάζω,] ὅστις
ἐγειρομένου χειμῶνος δεξάμενος σεῦ τοῦτο ⁱ τὸ ναυτικόν, φε-
ρέγγυος ἔσται διασῶσαι τὰς ^k νέας· καίτοι ^l οὐκὶ ἕνα αὐτὸν ¹⁰
δεῖ εἶναι τὸν λιμένα, ἀλλὰ παρὰ πᾶσαν τὴν ἡπειρον παρ'
ἣν ^m δὴ κομίζεαι· οὐκ ὦν δὴ ἔονταν τῶν λιμένων ὑποδεξίων,
μάθε ὅτι αἱ συμφοραὶ ⁿ τῶν ἀνθρώπων ἄρχουσι, καὶ οὐκὶ ἀν-
θρώποι τῶν ^o συμφορῶν· καὶ δὴ τῶν δύο τοι τοῦ ἑτέρου εἰρη-
μένου, τὸ ἕτερον ἔρχομαι ἐρέων· γῆ δὲ πολεμική τῆδέ τοι κα-
θίσταται, εἰ ^p θέλει τοι μηδὲν ^q ἀντίξουν καταστήναι, τοσαύτω
τοῖ γίνεται πολεμιώτερη, ὅσω ἂν προβαίνῃς ^r ἑκατέρω, τὸ
πρόσω αἰεὶ ^s κλεπτόμενος· ^t εὐπρηξίης δὲ οὐκ ἔστιν ἀνθρώ- ²⁰

^r ὦν B. Videtur l. σύ.

31.

^a Sic A. Scil. VII. 49.

^b ἀρτάβαζος] ἀρταβάϊ i. e. ἀρτα-
βάνης A. ἀρτάβανος B.

^c τοῦτον] τὸν Trinc.

^d ἔχει] ἔχει A.

^e νέων] νεῶν B.

^f Ἦν δὲ] ἦν τε A. Trinc.

^g ταῦτα] τοῖ ταῦτα A. B.

^h οὐδαμόθι ὡς ἐγὼ εἰκάζω om. A.
Trinc. οὐδαμόθεν ὡς ε. κ. B.

ⁱ τὸ om. A. τὸν Trinc. εἰ pro σεῦ
A.

^k νέας] νῆας A.

^l οὐκὶ] οὐκὶ A.

^m δὴ κομίζεαι] διήκωμι A. ἤδη κο-
μίζεαι B. κομίζεαι Gesn. marg.

ⁿ τῶν] τοῖ A. B.

^o συμφορῶν] συμφορῶν A.

^p θέλει τοι] θέλει τι A. τῆ om.

Trinc.

^q ἀντίξουν] ἀντίξουν A. B. Gesn.
marg.

^r ἑκατέρω] ἑκατέρω B.

^s βλεπόμενος] κλεπτόμενος A. B.
Gesn. marg.

^t εὐπρηξίης γὰρ] εὐπρηξίης δὲ A.

ποις οὐδὲ μίη πληθῶρη· καὶ δὴ τοι ὡς οὐδενὸς ἐναντιευμένου, λέγω τὴν χῶράν πλεῦνα ἐν πλεῦνι χρόνῳ γιγνομένην, λιμὸν τέξασθαι· ἀνὴρ δὲ οὕτως ἂν εἴη ἄριστος, εἰ βουλευόμενος μὲν ἄρρωδέοι πᾶν ἐπιλεγόμενος πείσεσθαι χρῆμα, ἐν δὲ τῷ ἔργῳ θρασὺς εἴη.

32 ^a Θουκυδίδου ἱστορίας δ̄ δημηγορίας Ἐρμοκράτους.

Πέφυκε γὰρ τὸ ἀνθρώπειον διὰ παντὸς ἄρχειν μὲν τοῦ εἰκοντος, φυλάσσεσθαι δὲ τὸ ἐπίον.

33 ^a Δημοσθένους περὶ τῆς Ῥοδίων Ἐλευθερίας.

Οὐ γὰρ ὁμοίως οὐδεὶς ^b ὑπὲρ τε τοῦ πλεονεκτεῖν πολεμήσειεν ³⁰ ἂν καὶ τῶν ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὑπὲρ μὲν ὧν ἂν ἐλαττώνται μέχρι τοῦ δυνατοῦ πάντες πολεμοῦσιν, ὑπὲρ δὲ τοῦ πλεονεκτεῖν οὐχ οὕτως· ἀλλ' ἐφίενται μὲν, εἴαν τις εἶᾶ, εἴαν δὲ κωλυθῶσιν, οὐδὲν ἡδίκηκεναι τοὺς ἐναντιωθέντας ἑαυτοὺς ἠγοῦνται.

34 ^a Θουκυδίδου ἱστορίας δ̄ δημηγορίας Παγώνδου.

Εἰδῶσά τι οἱ ἰσχύος ^b που θράσει τοῖς πέλας, ὥσπερ Ἀθηναῖοι νῦν, ἐπίοντες τὸν μὲν ἡσυχάζοντα καὶ ἐν τῇ ^c ἑαυτοῦ μόνον ἀμυνόμενον ἀδέεστερον ἐπιστρατεύειν, τὸν δὲ καὶ ἔξω ὄρων προαπαντῶντα, καὶ ἦν καιρὸς ἢ πολέμου ἄρχοντα, ⁴⁰ ἦσσαν ἐτοιμῶς κατέχειν.

35 ^a Θουκυδίδου ἱστορίας ε̄ δημηγορίας Βρασιδίου.

Καὶ νομίσατε τρία εἶναι τοῦ καλῶς πολεμεῖν· τὸ ἐθέλειν, ^b καὶ [τὸ] αἰσχύνεσθαι, καὶ τοῖς ἄρχουσι πείθεσθαι.

36 ^a Θουκυδίδου ἱστορίας ε̄ δημηγορίας Ἀθηναίων.

Ἐλπίς δὲ κινδύνου παραμύθιον οὔσα, τοὺς μὲν ἀπὸ περι-

^a ἄρρωδέοι] αἰρῶ δέοι A. ἄρρωδέοι
Tr. sine μὲν. Mox θρασὺς εἴη om. Tr.

32.

^a Sic A. Scil. IV. 61.

33.

^a Sic A. Scil. p. 193, 8.

^b ὑπὲρ τοῦ] ὑπὲρ δὲ τοῦ A. Trinc. Mox
Dedi τε cum Demosth.

34.

^a Sic fere A. ubi Παγώνδου.

Ragonida Gesner. v. IV. 92.

^b που] τοῦ Trinc.

^c ἑαυτοῦ] αὐτῶν A. Trinc.

35.

^a Sic A. Scil. V. 9.

^b καὶ τὸ] τὸ om. A. Trinc. Mox
καὶ τὸ τοῖς ἄρχ. A. B.

36.

^a Sic A. Scil. V. 103. Deest
lemma Trinc.

ουσίας χρωμένους αὐτῇ, καὶ βλάβῃ, οὐ καθεΐλε· τοῖς δὲ ἐς ἅπαν τὸ ὑπάρχον ἀναρριπτοῦσι, δάπανος γὰρ φύσει, ἅμα τε ^b γιγνώσκεται σφαλέντων, καὶ ἐν ὅτῳ ἔτι φυλάσσεται τις αὐτὴν γνωρισθεῖσαν, οὐκ ἐλλείπει. 50

37 ^a Θουκυδίδου ἱστορίας ἔδημηγορίας Ἀθηναίων.

Ἄλλ' ἐπιστάμεθα τὰ τῶν πολεμίων ἔστιν ὅτε καινοτέρας τὰς ^b τύχας λαμβάνοντα ἢ κατὰ τὸ διαφέρον ἑκατέρων πλῆθος.

38 ^a Θουκυδίδου ἱστορίας ἔδημηγορίας Βρασίδου.

Τὸ γὰρ ἐπιὸν ὕστερον δεινότερον τοῖς πολεμίοις τοῦ παρόντος καὶ μαχομένου.

39 ^a Ἐκ τῆς Νικολάου ἐθῶν συναγωγῆς.

^b Αὐταριάται τοὺς ἀδυνάτους τῶν στρατιωτῶν ἐν ταῖς ὁδοπορίαις οὐδέποτε ζῶντας ἀπολείπουσιν.

40 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

^b Τριβαλλοὶ τέτταρας φάλαγγας ἐν ταῖς μάχαις ποιοῦνται· τὴν ^c πρώτην τῶν ἀσθενῶν, τὴν ἐχομένην τῶν κρατίστων, τὴν τρίτην τῶν ἰππέων, τελευταίαν τὴν τῶν γυναικῶν, αἱ αὐτοὺς εἰς φυγὴν τρεπομένους καλύουσι βλασφημοῦσαι. 365

41 ^a Ἀντισθένης.

Ἀντισθένης ἔλεγεν, ὅτι πάντα δεῖ τοῖς πολεμίοις εὐχεσθαι τὰ γαθὰ παρεῖναι χωρὶς ἀνδρείας· γίγνεται ^b γὰρ οὕτως οὐ τῶν ἐχόντων, ἀλλὰ τῶν κρατούντων.

^b γιγνώσκεται] γιγνώσκονται Tr.

37.

^a Sic A. Scil. V. 102. Deest locus Trinc.

^b τύχας] ψυχὰς A.

38.

^a Sic A. Scil. V. 9. Deest lemma Trinc.

39.

^a Sic A. Ἐκ τῶν ν. ἐθῶν Trinc.

^b Αὐταρκιάται] Ἀνταριάται A. ἀ-

ταριάται Gesn. marg. Αὐταρχιάται Trinc.

40.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b Τριβαλλοὶ] Τριβαλοὶ A.

^c πρώτην] μίαν Trinc.

41.

^a Sic A. v. Plutarch. II. p. 336. A. Deest lemma Trinc. et mox om. πάντα.

^b γὰρ om. Trinc.

42 ^a Δημοσθένους κατὰ Φιλίππου.

Δυσχρὸν ἐστὶ φενακίζειν ἑαυτοὺς, καὶ ἅπαντα ἀναβαλλο-¹⁰
μένους, ὅσα ἂν ἢ δυσχερῆ, πάντων ὑστερεῖν τῶν ἔργων, καὶ
μηδὲ τοῦτο δύνασθαι μαθεῖν, ὅτι δεῖ τοὺς ὀρθῶς πολέμῳ χρω-
μένους οὐκ ἀκολουθεῖν τοῖς πράγμασιν, ἀλλ' αὐτοὺς ἔμ-
προσθεν εἶναι τῶν πραγμάτων· καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον, ὥσπερ
τῶν στρατευμάτων ἀξιῴσείε τις ἂν τὸν στρατηγὸν ἡγεῖσθαι,
^b οὕτω καὶ τῶν πραγμάτων τοὺς ^c βουλευομένους ἡγεῖσθαι,
^d ἴν' ἂν ἐκείνοις δοκῆ, ταῦτα πράττηται, καὶ μὴ τὰ συμ-
βάντα ἀναγκάζονται διώκειν. 20

43 ^a Πλουτάρχου ἐκ τοῦ Εἰ πολιτευτέον πρεσβυτέρῳ.

Οἱ ῥήτορες Ἀθήνησιν Ἰφικράτει καὶ Τιμοθέῳ Χάρητα πα-
ρέφερον ἰσχυρὸν ὄντα, καὶ τοιαῦταν ἡξίουσιν εἶναι τὸν στρατη-
γόν. Ὁ δὲ Τιμόθεος, Οὐ μὰ τοὺς θεοὺς, εἶπεν, ἀλλὰ τοιοῦ-
τον μὲν εἶναι τὸν μέλλοντα τῷ στρατηγῷ τὰ στράματα κο-
μίζειν, τὸν δὲ στρατηγὸν ἅμα ^b πρόσσω καὶ ὀπίσσω ὄραν.

44 ^a Ἀντιγόγου.

Ἀντίγονος ^b ὑποχωρῶν ποτε τοῖς πολεμίοις ἐπερχομέ-
νοις, Οὐκ, ἔφη, φεύγειν, ἀλλὰ διώκειν τὸ συμφέρον ὀπίσω
κεείμενον.

45 ^a Λαμάχου.

Λάμαχος ἐπετίμα τινὶ τῶν λοχαγῶν ἀμαρτάνοντι· τοῦ δὲ ³⁰
φῆσαντος μηκέτι τοῦτο ποιήσεις, Οὐκ ἔστιν, εἶπεν, ἐν πολέ-
μῳ δις ἀμαρτάνειν.

42.

^a Sic A. Scil. p. 51, 10. Simpl.

Δημοσθένους Trinc.

^b οὕτω—ἡγεῖσθαι om. Trinc.

^c βουλευομένους] βουλομένους B.

^d ἴν' ἂν] ἴν' ἂν Trinc.

43.

^a Sic A. Scil. p. 788. D.

Simpl. Πλουτάρχου Trinc.

^b πρόσσω καὶ ὀπίσω] πρόσσω καὶ
ὀπίσσω A.

44.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.
v. Plutarch. II. p. 183. D.

^b ὑποχωρῶν] ὑποχωρῶν Trinc.

45.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.
v. Plutarch. II. p. 186. F.

46 ^a Ἀντιγόνου. Ἐρωτῆται καὶ ἄλλοι
 Ἀντιγόνος ἐρωτηθεῖς, πῶς ἂν τις ^b ἐπιθεῖτο τοῖς πολεμίοις,
 εἶπεν·

ἢ δόλω, ἢ βίῃ, ἢ ἀμφοῶν, ἢ κρυφῶν.

47 ^a Δημάδης.

Δημάδης ὁ ῥήτωρ ληφθεὶς αἰχμάλωτος ἐν τῇ κατὰ Χαιρά-
 νειαν μάχῃ ὑπὸ Φιλίππου καὶ συσταθεὶς αὐτῷ, ἐκείνου
 παρὰ πότον σεμνυνομένου, Πῶς ἢ εὐγένεια καὶ ἢ ὑπεροχὴ
 τῆς Ἀθηναίων πόλεως; Ἐγὼς ἂν, ἔφη, ὦ βασιλεῦ, ^b τὴν ⁴⁰
 τῆς πόλεως δύναμιν, εἰ Ἀθηναίων μὲν Φίλιππος, Μακεδῶ-
 νων δὲ Χάρης ἐστρατῆγει.

48 ^a Ἀλεξάνδρου.

Ἀλέξανδρος ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τινος πῶς ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ τῆς
 οἰκουμένης ἐκυρίευσεν, εἶπε·

βουλῇ, καὶ μύθοισι, καὶ ^b ἡπεροπητῶν τέχνῃ.

49 ^a Ἀγησίλαου.

Ἀγησίλαος ὁ τῶν Λακεδαιμονίων βασιλεὺς ^b ἐρωτηθεὶς,
 τίνα δεῖ τὸν στρατηγὸν ἔχειν, ^c εἶπε, ὅτι πρὸς μὲν τοὺς πολε-
 μίους, τόλμαν· πρὸς δὲ τοὺς ὑποτεταγμένους, εὐνοίαν· πρὸς
 δὲ τοὺς καιροὺς, λογισμόν. 50

50 ^a Ἐπαμινώνδου.

Ἐπαμινώδης ὁ Θηβαῖος ἰδὼν στρατόπεδον μέγα καὶ

46.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b ἐπιθήτο] ἐπιθόιτο A. p. m. ἐπί-
 θειτο ex em. ἐπίθιοτο B.

47.

^a Sic A. Vide spurium Plutar-
 chi librum de Nobilitate c. 2.
 Deest lemma Trinc.

^b τὴν τῆς πόλεως δύναμιν. Supra-
 scripta sunt hæc in A.

^c ἐστρατῆγει] ἐπεστρατῆγει A.
 στρατηγός B.

48.

^a Sic A. Deest locus Trinc.

^b εἰπεροπητῶν] εἶπερ διηδεῖ A. B.
 ἡπεροπητῶν conjecterat Tyrwhittus
 dudum ante Lobeckium ad So-
 phoclis Aj. p. 284. qui eam con-
 jecturam prolato Polyæni proœem.
 p. 7. confirmavit. μύθοισι A. B.
 pro μύθοις.

49.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b ἐρωτηθεὶς] A. addit ὑπὸ τινος.

^c εἶπε] εἶπε ὅτι A.

50.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

καλὸν στρατηγὸν οὐκ ἔχον· Ἠλίκον, ἔφη, θηρίον, καὶ κεφαλὴν οὐκ ἔχει.

51. ^a Ἴφικράτους.

Ἴφικράτης ἐν συμμάχων ^b χώρα στρατοπεδεύων καὶ χάρακα βαλλόμενος καὶ τάφρον ὀρύττων, πρὸς τὸν εἰπόντα, Τί γὰρ φοβούμεθα, Χειρίστην, ἔφη, φωνὴν στρατηγοῦ εἶναι τὴν, Οὐκ ἂν προσεδόκησα.

52. ^a Τοῦ αὐτοῦ.

^b Ῥήτορος δέ τινος ἐρωτῶντος αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ, Τίς ἂν ³⁶⁶ μέγα φρονεῖς, πότερον ἵππευς, ἢ ὀπλίτης, ἢ τοξότης, ἢ πελταστής; Οὐδεὶς, ἔφη, τούτων, ἀλλὰ ^c τούτοις ἐπιτάττειν πᾶσιν ἐπιστάμενος.

53. ^a Χαβρίου.

Χαβρίας ἔλεγε ^b κάλλιστα στρατηγεῖν τοὺς μάλιστα γιγνώσκοντας τὰ τῶν πολεμίων.

54. ^a Θουκυδίδου ἱστορίας εἰς δημογορίας Κλέωνος.

Ἵσσις γὰρ εὖ ^b βουλευέται πρὸς τοὺς ἀντιπάλους κρείστων ἐστὶν ἢ μετ' ἔργων ἰσχύος ἀνοία ἐπιών. ¹⁰

55. ^a Τοῦ αὐτοῦ ἱστορίας δ' δημογορίας Βρασίδου.

Ἀπάτη γὰρ εὐπρεπεῖ αἰσχίον τι τοῖς γε ἐν ἀξιώματι πλεονεκτῆσαι ἢ βία ^b ἐμφανεῖ· τὸ μὲν γὰρ ἰσχύος δικαιοῦσαι, ἣν ἡ τύχη ἔδωκεν, ἐπέρχεται, τὸ δὲ γνώμης ἀδίκου ἐπιβουλή.

51. ^a Sic A. Deest locus Trinc.

v. Plutarch. II. p. 87. A.

^b χώρα] χώρας A.

52.

^a Sic A. Deest lemma Trinc. v. Plutarch. II. p. 187. B.

^b Ῥήτορος—ἐν ἐκκλ. τις ἂν] Ἴφικράτης ἐρωτηθεὶς, τίς ἂν ἐν ἐκκλ. Τῆ.

^c τούτοις] ὁ τούτοις A. m. sec.

53.

^a Sic A. Deest lemma Trinc. v. Plutarch. II. p. 187. C.

^b κάλλιστα] τοὺς κάλλιστα B.

54.

^a Sic A. Sed leg. γ. et Διοδώτου v. III. 48.

^b βουλευέται] βούλεται A.

55.

^a Sic A. Scil. IV. 86.

^b ἐμφανεῖ] ἐμφανῆ A.

56 ^a Θουκυδίδου δημηγορίας Ἀλκιβιάδου.

Βεβαιοτάτα δ' ἂν τις τοὺς πολεμίους οὕτω βλάβῃ, εἰ ἂ μάλιστα δεδιότας αὐτοὺς ^b αἰσθάνοιτο, ταῦτα σαφῶς πυνθανόμενος ^c ἐπιφέρει. Εἰκὸς γὰρ αὐτοὺς ἀκριβέστατα ^d ἐκάστους τὰ σφέτερα αὐτῶν δεινὰ ἐπισταμένους φοβεῖσθαι. 20

57 ^a Πύρρου.

Πύρρος ἐπιζητούντων τινῶν παρὰ πότον πότερες κρείσσω αὐλητῆς, Ἀντιγενίδας ἢ Σάτυρος· Ἐμοὶ μὲν, εἶπε, στρατηγὸς ^b Πολυσπέρχων διδάσκων ὅτι ἀναγκαῖα δεῖ ζητεῖν, καὶ μὴ ἄχρηστα.

58 ^a Ἀνίβαλος.

^b Ἀνίβαλ, ἀκούσας Στωϊκοῦ τινος ἐπιχειροῦντος, ὅτι ὁ σοφὸς μόνος ^c στρατηγικός ἐστιν, ἐγέλασε, νομίζων ἀδύνατον ^d εἶναι ἐκτὸς τῆς δι' ἔργων ἐμπειρίας τὴν ἐν τούτοις ἐπιστήμην ^e σχεῖν.

59 ^a Λυκούργου.

Λυκούργος ἐκέλευσε Λακεδαιμονίοις ^b μὴ πολλάκις τοῖς 30 αὐτοῖς πολεμεῖν, ἵνα μὴ ^c ἄκοντας πολεμεῖν διδάξωσιν.

60 ^a Πύρρου.

Πύρρος πρὸς τὸν ὑπισχνούμενον τὰ τακτικὰ διδάξειν ἐν δὲ παρατάξει οὐδέποτε γεγονότα, Οὐκ, εἶφη, δεῖσθαι ^b ἀπερισαλπύκτου στρατηγοῦ.

56.

^a Sic A. Scil. VI. 91.

^b αἰσθάνοιτο] ἀνδάνοιτο B.

^c ἐπιφέρει] ἐπιφέρει A.

^d ἐκάστους] ἐκάστου A. Trinc.

57.

^a Sic A. vid. Wytttenbach. ad Plutarch. II. p. 184. C. Ταράσω Trinc.

^b Πολυσπέρχων] πολλοὺς σπέρχων Trinc.

58.

^a Sic A. Deest lemma Trinc. Vide Ciceron. de Orat. II. 18.

^b Ἀνίβαλ] Ἀνίβας B.

^c στρατηγός] στρατηγικός A. B. Gesn. marg.

^d εἶναι om. A.

^e σχεῖν] ἔχειν B.

59.

^a Sic A. Deest locus Trinc.

^b μὴ om. A. B.

^c ἄκοντας] ἄκοντα B.

60.

^a Sic A.

^b ἀπερισαλπύκτου] ἀπερισαλπύκτου A. m. s. Trinc. Reponenda hæc forma Synesio de Reg. p. 13. D.

61 ^a Φιλίππου.

Φίλιππος ἔλεγε, ^b κρείττον εἶναι στρατόπεδον ἐλάφων
λέοντος στρατηγούτου, ἢ λέοντων, ^c ἐλάφου.

62 ^a Ἰφικράτους.

Ἰφικράτης τὸ στράτευμα οὕτως ἔφασκε δεῖν συντετάχθαι ⁴⁰
ὡς ἐν σῶμα· θώρακα μὲν ^b ἔχον τὴν φάλαγγα, χεῖρας
δὲ τοὺς ^c ψιλούς, πόδας δὲ τοὺς ἰππέας, κεφαλὴν δὲ τὸν
στρατηγόν.

63 ^a Φιλίππου.

Φίλιππος ἐρωτῶμενος οὓς τινὰς μάλιστα φιλεῖ καὶ οὓς
τινὰς μάλιστα μισεῖ, τοὺς μέλλοντας, ἔφη, προδιδόναι μάλ-
ιστα φιλῶ, τοὺς δ' ἤδη προδεδωκότας μάλιστα μισῶ.

64 ^a Τιμοθέου.

Τιμόθεος πρὸς τὸν ^b ἐρωτῶμενον, ᾧ διαφέρει στρατηγικὴ ρη-
τορικῆς, ^c Ὡ πόλεμος, ἔφη, εἰρήνης. 50

65 ^a Εὐδαιμονίδου.

^b Εὐδαιμονίδας ἀκούσας φιλοσόφου διαλεχθέντος ὅτι μόνος
ἀγαθὸς στρατηγὸς ὁ σοφὸς ἐστίν· Ὁ μὲν λόγος, ἔφη, θαυ-
μαστός, ὁ δὲ ^c λέγων οὐ ^d περισεσάλπιγκται.

66 ^a Ξενοφῶντος ἐν τῷ Ἐ Κύρου παιδείας.

Οὔτε γὰρ ἂν φίλους τις ποιήσειεν ^b ἄλλως πῶς πλείονα

61.

^a Sic A. v. Wytttenbach. ad
Plutarch. II. p. 187. D.

^b κρείττον] κρεῖττον A.

^c ἐλάφου στρατηγούτου] Deest
στρατηγούτου A. m. s. B.

62.

^a Sic A.

^b ἔχον] ἔχοντα A. m. p. ἔχόντων
Trinc. sine τῆν.

^c ψιλούς] φίλους Trinc.

63.

^a Sic A. Vid. Wytttenbach. ad
Plutarch. II. p. 178. B.

64.

^a Sic A.

^b ἐρωτῶμενον] ἐρώμενον A.

65.

^a Sic A. v. Plutarch. II. p. 192.
B. Deest locus Trinc.

^b Εὐδαιμονίδας] Εὐδαιμονίδας ἀκούσας
A. B.

^c λέγων] λόγων A.

^d περισεσάλπιγκται] περισεσάλπι-
γκται B.

66.

^a Sic A. Scil. V. 3, 9. Ξενοφῶν
Trinc.

^b ἄλλως] ἄλλος A.

ἀγαθὰ ἐν πολέμῳ, ἢ πολέμιος δοκῶν εἶναι· οὔτ' ἂν ἐχθροὺς
^c πλείους τις βλάβειεν ἄλλως πως, ἢ ^d φίλος δοκῶν εἶναι.

ΠΕΡΙ ΕΙΡΗΝΗΣ. ΝΕ.

367

1 ^a Εὐριπίδου Κρεσφόντου.

Εἰρήνη βαθύπλουτε, καὶ
 καλλίστα μακάρων θεῶν,
 ζῆλός μοι σέθεν, ὡς χρονίζεις.
 δέδοικα δὲ μὴ πρὶν ^b πόνοις
 ὑπερβάλη με γῆρας,
 πρὶν ^c περ χαρίεσσαν ^d προῖδεῖν ὥραν
 καὶ ^e καλλιχόρους αἰοῖδας,
 φιλοστεφάνους τε κώμους.
 ἴθι μοι, πότνια, πόλιν
 τάνδ', ἐχθρὰν στάσιν εἶργ' ἀπ' οἴκων,
 τὰν μαινομένην τ' ἔριν,
^f θηκτῶ τερπομένην ^g σιδάρῳ.

10

2 ^a Ἀριστοφάνους Γεωργῶν.

Εἰρήνη βαθύπλουτε, καὶ ζευγάριον βοϊκόν·
 εἰ γὰρ ἐμοὶ παυσαμένῳ ^b τοῦ πολέμου γένοιτο
^c σκάψαντ' ^d ἀποκλάσαι, καὶ λουσαμένῳ διελκῦσαι

20

^c πλεῖον τι] πλείους τις A. τις B.
 πλείους τι Trinc.

^d φίλος] φίλους A.

1.

^a Sic A. Scil. fr. 4. Simpl. Εὐ-
 रिπίδου Trinc.

^b πόνοις] πόνων Trinc.

^c γὰρ] σάν Gesnerus conjecit,
 Grotius edidit. περ A. B.

^d πρόειδε] προῖδεῖν A. B. et sic
 ed. Grotius, qui in ms. rescriben-
 dum monet προσιδεῖν e Polybio.
 Vide reliq. Lib. XII. c. 26. ubi
 πρὶν ἂν χ. προσιδεῖν. In v. 4. πόνοις
 om. Polybius.

VOL. II.

^e καλλιχόρους] καλλιχόρους A. Ar-
 sen. Polyb. καλλιχόρους Voss.

^f θηκτῶ] θνητῶ A.

^g σιδήρῳ] σιδάρῳ A. Voss.

2.

^a Sic A. Ἀριστοφ. νήσων Arsen.
 Simpl. Ἀριστοφάνους. Trinc.

^b τοῦ πολέμου] τοῦ om. A.

^c σκάψαντ'] σκάψαντ' Voss. Ar-
 sen. Trinc.

^d ἀποκλάσαι] ἀποκλάσαι τε B.
 ἀποπλόγξαι scriptum in marg. ex-
 empli Grotiani.

Ib. σκάψαντ' ἀπολοῦσαι] Vulgo
 est σκάψαντ' ἀποκλάσαι. At MS.

D d

τῆς τρυγός, ^e ἄρτον λιπαρὸν καὶ ῥάφανον φέροντι.

3 ^a Βακχυλίδου Παιάνων.

Τίκτει δέ τε θνατοῖσιν εἰρήνη μεγάλη,

πλοῦτον, καὶ μελιγλώσσαν ἀοιδῶν ἄνθεα,

^b δαιδαλέων τ' ἐπὶ βαμῶν ^c θεοῖσιν αἶθεται βοῶν

ξανθᾶ φλογὶ ^d μηρία τῶν εὐτρίχων τε μήλων.

γυμνασίων τε νέοις αὐλῶν τε καὶ κάμων ^e μέλει.

30

ἐν δὲ ^f σιδαροδέτοισι πόρπαξιν ^g αἶθᾶν ἀραχνῶν

^h ἴστοι πέλονται, ἔγχεά τε λογχατὰ

ξίφεά τ' ⁱ ἀμφάκεα (εὐρώς) ⁱⁱ δάμναται· χαλκῶν

^{d'} οὐκέτι σαλπύγγων κτύπος, οὐδὲ ^k συλᾶται μελίφρων ^l ὕπνος

^m ἀπὸ βλεφάρων ἄμος ὃς ⁿ θάλπει κέαρ.

A. habebat ἐχθρὰν στάσιν ἀποκλάσαι. Videri potest agricola translatione uti sumpta a more rustico aves clangore abigendi. Sed verius est illud στάσιν huc ex superioribus irrepsisse, et legendum, ut auctore Salmasio posuimus, pro ἀποκλάσαι, ἀπολοῦσαι. Post opus lavabant; loti cibum sumebant. GROTIUS. ἐχθρὰν στάσιν τ' ἀ. A.

^e ἄρτον] ἄρτον τὸν Arsen.

3.

^a Sic A. Trinc.

^b δαιδαλέων] δαιδαλέων A. Trinc.

^c θεοῖσι τίθενται] θεοῖσιν ἔθεσθε A. Voss. Arsen. Trinc. θεοῖσι αἶθεται citat P. Leopardus Emend. IV. 21. et sic Grotius in annot. mss.

^d μερίδες] μερί^{ων} Voss. μηρίταν Arsen. ξανθὰ φλό^{γῆ} μηρίταν εὐτ. A. ξανθὰ φλογὶ μηρία τῶν Leopardus. ξανθὰ φλογὶ μερίταν Trinc. μηρία τῶν Grotius in ms.

^e μέλει] μέλειν A. Voss. Ars. Trinc.

^f σιδαροδέτοισι πόρπαξιν] σιδαροδέ-

τοισιν ὄρπαξιν Voss. Ars. ἔρπαξιν A. ὄρπαξιν αἰὲν ἀραχνῶν B.

^g αἶθᾶν ἀραχνῶν] Vulgo erat αἶθαν ἀράχνας. Sed apparet genitivum esse. GROTIUS.

^h ἴστοι] Plutarchi ἔργα commendat Valckenærius Diatr. Eurip. p. 169. Pro πέλονται Ursipus conjicit πλέκονται.

ⁱ ἀμφάκεα] ἐμφάκεα A.

ⁱⁱ δάμναται] εὐρώς δάμναται Leopardus e Plutarch. Vit. Numæ p. 73. C. quem citat etiam Grotius in ms.

^k συλᾶται] συλᾶτε A. Voss. Arsen. Trinc.

^l ὕπνος] ὕπνον Voss. μελίφρον' ἔπνον Trinc.

^m ἀπὸ] ὑπὸ Voss. Arsen.

ⁿ ἀπὸ βλεφάρων ἄμος ὃς θάλκει κέαρ] Male θάλκει illud nonnulli sollicitant. Est enim Æolicum. Tum vero ἄμος est ἡμέτερον. Salmasius ἄμος θάλπει legebat pro ἡμος, id est, quando. GROTIUS. ἄμος defendit Koënius in Gregor. Dial. Dor. CLXXIV. ἄμὸν Heynius et Brunckius. θάλπει A. B. Voss. Ar-

ο συμποσίων δ' ἐρατῶν βριθόντ' ἀγυιαί,
παιδικοὶ θ' ὕμνοι φλέγονται.

4 ^a Εὐριπίδου Ἐρεχθέως.

^b Κεῖσθω δόρυ μοι μίτον ἀμφιπλέκειν ἀράχνας,
μετὰ δ' ἡσυχίας πολιοῦ ^c γῆραι ^d συνοικίην,
αἰείδοιμι δὲ στεφάνοις κάρα πολίων στεφανώσας,

Θρηῆκιον ^e πέλταν πρὸς ^f Ἀθηνᾶς

^g περικίωσιν ^h ἀγκρεμάσας θαλάμοις,

ⁱ δέλτων τ' ^k ἀναπτύσσοιμι γῆρυν,

ἂν σοφοὶ ^l κλέωνται.

sen. Gesn. marg.

^o συμποσίων] γυμνασίων Voss.
Arsen.

4.

^a Sic A. Scil. fr. 6. Simpl. Εὐριπίδου Trinc.

^b ἀρκείτω μοι] ἀρκείσθω δόρυ μοι
^{σθω}

A. Arsen. ἀρκείτω δόρυ Voss. δόρυ
item B. μίτον A. Voss. μίτον Tr.

Ib. Grotius Salmasii dedit conjecturam, Ἄρκυϊ τῶμοῦ μίτον ἀμφιπλέκη ἀράχνας, non optimam, me jndice: nam rete dicitur ἄρκυς venatoris, quocum nihil adeo commune fuit Erectheo: quid hujus personam deceret sensit Grotius, cujus ista sunt Latina: *Araneæ circa meam decurrat orsus hastan. Redeat in suum locum hasta Regis, dum vigebat juventa, bellatoris: scripserat Tragicus, Κεῖσθω δόρυ μοι μίτον ἀμφιπλέκειν Ἀράχνας. Hasta mea inserviat araneis, quæ circa illam texant telam; μίτον proprie, pede quod gracili deducit aranea filum* Ovid. Amor. I. 14, 7. Quam proposui lectionem sic emendam nuper mihi præbuit eamdem Stobæi codex Vossianus MS. voce δόρυ hic auctior, et verbi

ἀρκείτω literis postremis dans inscriptos, σθω. Illam jam ante invenieram in Nicia Plutarchi T. I. p. 529. A. ἐπόθουν τὸν — ἀπόλεμον βίον, ἡδέως μὲν φθόντων τὰ ταιαῦτα χορῶν ἀκούοντες, Κεῖσθω δόρυ μοι μίτον ἀμφιπλέκειν ἀράχνας. VALCKEN. Diatr. Eurip. p. 168. Plutarchi locum citat Grotius in ms. Dedi ἀράχνας.

^c γῆραι] γῆρας Voss.

^d συνοικίην] συνοικίην A. συνοικίην Voss.

^e πεάταν] πεάταν sic A. Voss. πέλταν B. Arsen.

Ib. πέλταν] Et hanc emendationem ei, cui multa, Salmasio debeo. Vulgo erat Θρηῆκιον πεάταν. Vult a lecti περιστύλοις pendere scutum, quasi quod nulli jam sit usui. Simile est illud, *Barbiton hanc paries habebit*. GROTIUS.

[ἀθηνᾶν] ἀθηνᾶς A. B. Voss. Arsen. Trinc.

^g περικίωσιν—θαλάμοις] om. Tr.
^h ἀγκρεμάσας] ἀγκρεμάσας Voss. Arsen.

ⁱ δέλτων] δέλτων A. B. Voss.

^k ἀναπτύσσοιμι] ἀναπτύσσοιμι A. Voss. Arsen. Trinc.

^l κλέωνται] κέλωνται Arsen. καλέσονται A. B. m. s. F. κλέωνται.

5 ^a Φιλήμονος ἐκ Πύρρου.

Οἱ φιλόσοφοι ζητοῦσιν, ὡς ἀκήκοα,
 περὶ τοῦτο ^b θ' ἑαυτοῖς ^c πολὺς ἀναλοῦται χρόνος,
 τί ἐστὶν ἀγαθόν· ^d κούδ' εἰς εὐρήκ'ε πα
^e τί ἐστὶν ἀρετὴν καὶ φρόνησίν φασι, καὶ
 πλέκουσι ^f πάντα μᾶλλον, ἢ τί τὰγαθόν.
 ἐν ἀγρῷ διατρίβων τὴν τε γῆν σκάπτων ἐγὼ
 νῦν εὔρον· ^g εἰρήνη ἔστιν· ὦ Ζεῦ φίλτατε,
 τῆς ἐπαφροδίτου καὶ φιλανθρώπου θεοῦ.
 γάμους, ἑορτὰς, συγγενεῖς, παῖδας, φίλους,
 πλοῦτον, ^h ὑγείαν, σῖτον, οἶνον, ἡδονὴν,
 αὕτη δίδωσι· ταῦτα πάντ' ἀν' ἐκλίπη,
 τέθηκε κοινῇ πᾶς ὁ τῶν ζώντων βίος.

6 ^a Εὐριπίδου.

Ἄν γὰρ ἔλθῃ πόλεμος εἰς ψῆφόν ^b λεῶ,
 οὐδεὶς ^c ἔθ' αὐτοῦ θάνατον ἐκλογίζεται,
 τὸ δυστυχὲς δὲ τοῦτ' ἐς ἄλλον ἐκτρέπει.
 εἰ δ' ἦν παρ' ὄμμα θάνατος ἐν ψῆφου φορᾷ,
 οὐκ ἂν ποθ' Ἑλλάς δορυμανὴς ἀπάλλυτο.
 καίτοι δυοῖν γὰρ πάντες ἄνθρωποι λόγοιν
 τὸν κρεῖττον ἴσμεν, καὶ τὰ χρηστὰ καὶ κακὰ,
 ὅσω τε πολέμου κρεῖττον εἰρήνη βροτοῖς·
 ἢ πρῶτα μὲν μούσαισι προσφιλεστάτη,
 γόοισι δ' ἐχθρὰ, τέρπεται δ' ^d εὐπαιδία,

5.

^a Sic A. Cleric. p. 324. Simpl.
 φιλήμονος Trinc.

^b τ' αὐτοῖς] θ' ἑαυτοῖς A. Voss.
 Trinc. περὶ τοῦ, τὰτ' B.

^c πολὺς ἀναλοῦται] ἀναλοῦται πο-
 λὺς A. Grotius dedit πολὺς. Mox
 τί τὰγαθόν ἐστίν, et λέγουσι pro πλέ-
 κουσι Brunck. Aristoph. Plut. 985.

^d οὐδὲ εἶς] οὐδεὶς A.

^e τίς] τί A. B. Voss. Grotius.

^f ταῦτα] πάντα A. B. Voss.
 Gesn. marg.

^g εἰρήνης τίν'] εἰρήνη ἔστιν Grotius.

^h ὑγείαν] ὑγείαν A. in fine ver-
 sus ἡδονὴν om. Voss. Trinc.

6.

^a Sic A. Trinc. v. Suppl. 481.

^b λεῶ] δορός B.

^c ἔθ' αὐτοῦ] ἔτ' α. A. Voss. Trinc.
 Mox vulg. ἀπόλλυτο.

^d εὐπαιδία] ἐν παιδία Arsen.

50

368

10

χαίρει δὲ πλούτῳ. Ταῦτ' ἀφέντες οἱ κακοὶ
πολέμους ἢ ἀναιρούμεσθα, καὶ τὸν ἥττονα
δουλούμεθ' ἄνδρες ἄνδρα, καὶ πόλις πόλιν.

7 ^a Ἀριστοφάνους Νήσων.

Ἦ μῶρε, μῶρε, ταῦτα πάντ' ἐν τῆδ' ἐνί
οἰκεῖν μὲν ἐν ἀγρῷ τοῦτον ἐν τῷ γηδία
ἀπαλλαγέντα τῶν κατ' ἀγορὰν πραγμάτων,
κεκτημένον ζευγάριον οἰκέϊον βοοῖν,
ἔπειτ' ἀκούειν ^b προβατίων βληχωμένων,
^c αἰγός τε φωνὴν εἰς λεκάνην ὠθουμένης,
^d ὄψω δὲ χρῆσθαι σπινιδίοις τε καὶ κίχλαις,
καὶ μὴ περιμένειν ἐξ ἀγορᾶς ἰχθύδια
τριταῖα, πολυτίμητα, βεβασανισμένα
ἐπ' ἰχθυοπῶλου χειρὶ παρανοματώατη.

20

8 ^a Τοῦ αὐτοῦ Εἰρήνης.

Ἦ πότνια βοτρυόδαρε, τί προσείπω σ' ἔπος;
πόθεν λάβοιμ' ἂν ῥῆμα μυριάμφορον;

30

9 ^a Μενάνδρου.

Εἰρήνη γεωργὸν ^b κὰν πέτραις

^c ἂν αἰρούμεσθα] ἀναιρούμεσθα A.
Arsen. ἂν αἰρούμεσθα Trinc.

7.

^a A. habet Ἀριστοφάνους νησοῶν,
unde Aristophanes Anatibus Gro-
tius. νήσων Gesnerus.

^b προβάτων] προβατίων emendavit
Grotius.

^c αἰγός] τρυγός A. B. Voss.

Ib. τρυγός τε φωνὴν] Ita diserte
ms. A. Si quis tamen malit quod
editur αἰγός τε φωνὴν, et λεκάνην in-
terpretari velit *mulctrale*, non ve-
tabo. GROTIUS.

^d ὄψω τε χρῆσθαι πηνιδίοις τε καὶ
κ.] Ita pro ὄψων emendavit Sal-
masius, et ex Hesychio monuit

πηνιδία sive πηνία esse ἐπιτιθέμενά
τινα τοῖς πλακοῦσιν· ἔστι δὲ καὶ λευκὰ
καὶ προσομοῖα πηνίσι. Latine *pan-
niculas* dictas docet Festus. GRO-
TIUS. Idem in notis mss. monet
Salmasium Exerc. Plin. 445.
[316. d. ed. alt.] corrigere σπινι-
δίοις. Quæ proculdubio vera est
lectio. In eandem incidemat
Tyrwhittus. In ult. f. l. ὑπ' ἰχ.

8.

^a Sic A. Seil. v. 519. Menan-
dro tribuit Trinc.

9.

^a Sic A. Cleric. p. 224. Deest
lemma Trinc.

^b κὰν] καὶ Voss. Arsen.

τρέφει καλῶς, πόλεμος δὲ κὰν πεδίω ^cκακῶς [ἔφυ.]

10 ^a Ἡροδότου ἱστορίας $\bar{\alpha}$.

Οὐδεὶς γὰρ οὕτως ἀνόητός ἐστιν, ὅστις πόλεμον πρὸ εἰρήνης αἰρέεται.

ΠΕΡΙ ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΟΤΙ ΑΓΑΘΟΝ. Ν5.

40

1 ^a Ἀριστοφάνους Εἰρήνης.

^b Τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποισιν εἰρήνης φίλης πιστὴ τροφὸς, ταμία, συνεργός, ἐπίτροπος, θυγάτηρ, ἀδελφή· πάντα ταῦτ' ἐχρήτό μοι. Σοὶ δ' ὄνομα ^c δὴ τί ἐστιν; Ὅτι Γεωργία.

2 ^a Ὡ ποθεινὴ τοῖς δικαίοις καὶ ^b γεωργοῖς ἡμέρα, 50
^c ἄσμενός σ' ἰδὼν προσειπεῖν βούλομαι τὰς ἀμπέλους.

3 ^a Μενάνδρου Ἀδελφῶν.

Χαῖρ', ᾧ φίλη γῆ, διὰ χρόνου πολλοῦ ^b σ' ἰδὼν ἀσπάζομαι· ^c τουτὶ γὰρ οὐ πᾶσαν ποιῶ τὴν γῆν, ὅτ' ἂν δὲ ^d τοῦμόν ἐσίδα χωρίον. ^e τὸ γὰρ τρέφον με, τοῦτ' ἐγὼ κρίνω θεόν.

4 ^a Ἀμφιδος Ἐρίθων.

Εἴτ' οὐχὶ χρυσοῦν ἐστὶ πρᾶγμα ἔρημία;
ὁ πατήρ γε τοῦ ζῆν ἐστὶν ἀνθρώποις ἀγρός,

369

^c κακός] κακῶς Voss.

Ib. Hæc confusa in versus digressissimus. κακῶς pro κακός rescript Salmasius, deleto ἔφυ quod supererat. GROTIUS. Salmasii rationem probat Bentleius.

10.

^a Sic A. Scil. I. 87.

I.

^a Sic A. Pertinet hoc lemma ad n. seq. Simpl. Ἀριστοφάνους Trinc.

^b τῆς] τοῖς A. B.

^c δῆ] om. A.

2.

^a Cohæret cum præcedentibus A. Tr. Vid. Aristoph. Pac. 555.

^b γεωργός] γεωργοῖς Gesn. marg.

3.

^a Sic A. Cleric. p. 4. Simpl. Μενάνδρου Trinc.

^b σ' ἰδὼν] δ' ἰδὼν A.

^c τουτὶ] ταυτὶ Voss.

^d τοῦμόν] τοῦμόν A. Trinc.

^e τὸ γὰρ] Hunc versum ex Piscatoribus citat Justinus. GROT.

4.

^a Sic A. Simpl. Ἀμφιδος Trinc.

πενίαν τε συγκρύπτειν ^b ἐπίσταται μόνος·
ἄστῳ δὲ θεατρὸν ^c ἐστὶν ἀτυχίας σαφῶς γέμον.

5 ^a Μενάνδρου Πλοκίῳ.

Ἄρ' ἐστὶν ἀρετῆς καὶ βίου διδάσκαλος
ἐλευθέρου τοῖς πᾶσιν ^b ἀνθρώποις ἀγρός.

6 ^a Φωκυλίδου.

Χρηίζων πλούτου μελέτην ἔχε πίονος ἀγροῦ,
ἀγρὸν γάρ τε λέγουσιν Ἀμαλθαίης κέρας εἶναι.

7 ^a Μενάνδρου Ἀνεψιοί.

Τὰ κακῶς τρέφοντα χωρὶ ἀνδρείους ποιεῖ.

8 ^a Ἀριστοφάνους Ἀχαρνέων.

Ἀποβλέπων εἰς τὸν ἀγρὸν εἰρήνης ἔραων,
στιγῶν μὲν ἄστῳ, τὸν δ' ἐμὸν δῆμον ^b ποθῶν,
ὃς οὐδεπώποτ' εἶπεν, ἀνθρακας πρίω,
οὐκ ὄξος, οὐκ ἔλαιον, ^c οὐδ' ἤδη πρίω,
ἀλλ' αὐτὸς ἔφερε πάντα, χῶ πρίων ἀπῆν.

9 ^a Μενάνδρου.

Ἀγροῖκος εἶναι ^b πρόσποιεῖ πονηρὸς ὢν.

10 ^a Ἀράτου Φαινομένων.

Οὐπῶ λευγαλέου ^b ποτὲ νείκεός ἠπίσταντο,
οὐδὲ διακρίσιος περιμεμφέος, οὐδὲ κυδοιμού,

^b ἐπίσταμαι] ἐπίσταται A. B.
Gesn. marg.

^c ἐστὶν ἀτυχίας] ἐστὶν delevit
Grotius. σαφῶς pro σαφῶς A.

5.

^a Sic fere A. ubi Μεν. Πλόκῳ. in
Ploca Gesner. Cleric. p. 156.

^b ἀνθρώποις deest Trinc.

6.

^a Sic Trinc. φωκυλίδου A.

7.

^a Sic A. Cleric. p. 224. Deest
locus Trinc.

8.

^a Sic A. Sc. v. 32. Simpl. Ἀρι-

στοφάνους Trinc.

^b ποθῶ] ποθῶν A. Trinc. Initio
versus dedi στιγῶν pro στιγῶ, de-
inde δῆμον pro δήπου.

^c οὐχὶ δεῖ] οὐχὶ ἢ δὴ πρίω A. οὐχὶ
δεῖ πρίω N. Trinc. Delevi ὄψον,
quod habent omnes post ὄξος.

9.

^a Sic A. Trinc. Cleric. p. 224.

^b πρόσποιῃ] πρόσποιεῖ A. Grotius.

10.

^a Sic A. Scil. v. 108. Simpl.
Ἀράτου Trinc.

^b ποτὲ] τότε Gesn. marg.

D d 4

αὐτως δ' ἔζων, χαλεπή δ' ἀπέκειτο θάλασσα,
καὶ βίον οὐπω νῆες ἀπόπροθεν ἠγίνεσκον^c
ἀλλὰ βόες καὶ ἄροτρα, καὶ αὐτὴ πότνια λαῶν
μυρία πάντα παρέιχε δίκη, δῶτεϊρα δικαίων.

11 ^a Μενάνδρου Ἰδρία.

^b Ὡς ἡδὺ τῶ μισοῦντι τοὺς φαύλους ἐρημία.

12 ^a Ἀριστοφάνους Νεφελῶν.

Ἐμοὶ γὰρ ἦν ἀγροῖκος ἡδιστος βίος,
εὐρωτιῶν, ἀκόρητος, εἰκῆ κείμενος,
βρύων μελίτταις, καὶ προβάτοις, καὶ στεμφύλοις.

13 ^a Εὐριπίδου Ἀντιόπης.

Τοιαῦτ' αἶεθε, ^b καὶ δόξεις φρονεῖν,
σκάπτων, ἀρῶν γῆν, ποιμνίων ἐπιστάτων,
ἄλλοις τὰ κομψὰ ταῦτ' ἀφείς σοφίσματα.

14 ^a Εὐριπίδου Βουτημένω.

^γ Ἄλλη πρὸς ἄλλο γαῖα χρησιματέρα.

15 ^a Φιλήμονος.

Δικαιότατον κτῆμ' ἐστὶν ἀνθρώποις ἀγρός·
ὧν ἡ φύσις δεῖται γὰρ ἐπιμελῶς φέρει,
πυρρὸς, ἔλαιον, οἶνον, ἰσχάδας, μέλι.
^b τὰ δ' ἀργυρώματ' ἐστὶν, ἣ τε πορφύρα,

^c ἠγίνεσκον] γίνεσκον A.

11.

^a Sic A. Cleric. p. 178. Simpl. Μενάνδρου Trinc.

^b Deest hic versus B. et delet manus sec. in A. Inseruisse videtur nescio quis male sedulus ex Tit. LVIII. 8. ubi plura legantur. Ex eo loco Grotius revocavit τρόπους, quæ vox in aliis exemplaribus deest.

12.

^a Sic A. Scil. v. 43. Simpl. Ἀριστοφάνους Trinc.

13.

^a Sic A. Scil. Fr. 33. Simpl.

Εὐριπίδου Trinc.

^b καὶ δόξεις φρονεῖν] καὶ βροτοῖς δόξεις φρ. B. Illud βροτοῖς est ma-

nifesto a correctore. δόξης φρον^ε A. Vid. Valckenærii Diatr. Euripid. p. 87.

14.

^a Sic A. Gesn. Deest lemma Trinc. Habet Musgravius in Fr. Temenid. n. 12.

15.

^a Sic A. Trinc. Cleric. p. 348.

^b τὰ δ' ἀργυρώματ' ἐστὶν] Ita posui ob versum, cum esset, τὰργυρώματα δ' ἐστὶν. GROTIUS. Idem

εἰς τοὺς ὁ τραγωδοὺς εὐθετ', οὐκ ἐς τὸν βίον.

16 ^a Σωκράτους.

Ὁ Σωκράτης, τὸ τῆς ^b Ἀμαλθείας κέρας ἐξηγούμενος, τοιαύτης τινος ἀναφορᾶς ἠξίωσεν εἶναι γὰρ σύμβολον, ⁵⁰ ἂν μὴ τις ἢ μάλθων ἀλλὰ ἐργάτης, πάντα ἔξειν τὰγαθὰ κατὰ μὲν τὴν ἀμαλθίαν τοῦ μὴ μάλθωνος ὁ ταπτομένου, κατὰ δὲ τὸ κέρας τοῦ βοῦς ^d ἐργατικωτάτου ὄντος τὸν ἐργάτην ἐσημαίνεσθαι. βότρυς δὲ ἐν τῷ κέρατι εἶναι καὶ τὰ ὅμοια, ὅτι ἐν τῇ γεωργίᾳ πάντα ἐνεστίν, ἃν χρεῖαν ἔχομεν. Διὸ καὶ ἔχοντες αὐτὸ εἰσάγονται ὅ τε Ἄγαθος Δαίμων καὶ ἡ Ἄγαθὴ Τύχη.

17 ^a Ξενοφῶντος.

Οἶνος τὰς μὲν λύπας, ὥσπερ μανδραγόρας ἄνδρα, ^b κοιμί- 370 ζει, τὰς δὲ φιλοφροσύνας, ὥσπερ ἔλαιον φλόγα, ἐγειρεί.

18 ^a Μουσωνίου ἐκ τοῦ Τίσις ὁ φιλοσόφῳ προσήκων πόρος.

Ἔστι καὶ ἕτερος πόρος οὐδὲν τούτου κακίων, τάχα δὲ καὶ ἀμείνων νομισθεῖς ἂν οὐκ ἀλόγως ἀνδρὶ γ' εὐρώστῳ τὸ σῶμα, ὁ ἀπὸ γῆς, ἂν τ' οὖν ἰδίαν ἔχη τις, ἂν τε καὶ μῆ. Πολλοὶ γὰρ δὴ καὶ ἀλλοτρίαν γῆν γεωργοῦντες, ἢ δημοσίαν, ἢ ἰδιωτικὴν, δύναται τρέφειν οὐ μόνον ^b αὐτοὺς, καὶ τέκνα δὲ καὶ γυναῖκας· ἐνιοὶ ^c γε δὲ καὶ εἰς ἄγαν ἀπὸ ¹⁰ τούτου εὐποροῦσιν, αὐτουργικοὶ καὶ φιλόπονοι ὄντες. Ἀμείβεται γὰρ ἡ γῆ κάλλιστα καὶ δικαιοτάτα τοὺς ἐπιμελο-

in notis mss. citat "Diogen. "vita Socratis Clem. Pæd." Vide Diogen. Laert. II. 25. ubi τὰ δ' ἀργυράματ' et v. seq. χρήσιμ' pro εὐθετ'. χρήσιμ' item Clemens Alex. Pæd. II. pag. 87 = 201 = 235.

^c τραγωδοὺς] στρατηγὸς B.

16.

^a Sic A. Vid. Wesseling. ad Diodor. Sic. IV. 35.

^b ἀμαλθείας] ἀμαλθίας Trinc.

^c ταπτομένου] ταπτόμενος A.

^d ἐργατικωτάτου] ἐργατικώτερον A.

17. Sic A. Tr. Scil. Sympos. II. 24.

^b κοιμίζει] κομίζει Trinc.

18.

^a Sic A. Trinc. Mox νομισθεῖη Wakefield.

^b αὐτοὺς] ἑαυτοὺς A.

^c γε] τε B.

μένους αὐτῆς, πολλαπλάσια ὧν λαμβάνει διδοῦσα, καὶ ἀφθονίαν παρέχουσα πάντων τῶν ἀναγκαίων πρὸς τὸν βίον τῷ βουλομένῳ πονεῖν· καὶ ταῦτα μὲν σὺν τῷ πρέποντι, σὺν αἰσχύνῃ δ' οὐδὲν αὐτῶν. Οὐ γὰρ ἔστιν ἀνθρώπων οὐδεὶς μὴ θρυπτικός τε μηδὲ μαλακὸς ὧν, ὅς ἂν φαίη τῶν γεωργικῶν ἔργων ^d ὀτιοῦν αἰσχρὸν, ἢ ἀνάρμοστον ἀνδρὶ ἀγαθῷ εἶναι. ²⁰
^e Πῶς μὲν γὰρ οὐ καλὸν τὸ φυτεύειν; πῶς δὲ τὸ ἀροῦν; πῶς δὲ τὸ ἀμπελουργεῖν; τὸ δὲ σπείρειν, τὸ δὲ θερίζειν, τὸ δὲ ἀλοᾶν, οὐ πάντ' ^f ἐλευθέρια ταῦτα, καὶ ἀνδράσιν ἀγαθοῖς πρέποντα; καὶ μὴν τὸ ποιμαίνειν ὥσπερ Ἡσίοδον οὐ κατήσχυνεν, οὐδὲ ἐκώλυεν εἶναι θεοφιλῆ τε καὶ μουσικόν, οὕτως οὐδ' ἂν ἄλλον οὐδένα κωλύσειεν. Ἐμοὶ μὲν ^g δὴ καὶ ἀρεστὸν τοῦτο πάντων τῶν ἐν γεωργίαις ἔργων, ὅτι τῇ ψυχῇ παρέχει σχολὴν πλείονα ^h διανοεῖσθαι τε καὶ ζητεῖν παιδείας ⁱ ἐχόμενον. ³⁰
^k Ὅσα μὲν γὰρ ἔργα πάνυ ἐντείνει τὸ σῶμα καὶ κάμπτει, ταῦτα καὶ τὴν ψυχὴν ἀναγκάζει πρὸς αὐτοῖς εἶναι μόνοις, ^l ἢ μάλιστα, συνεντεινομένην τῷ σώματι· ὅσα δὲ τῶν ἔργων ἐφήσι μὴ ἄγαν ἐντετάσθαι ^m τὸ σῶμα, ταῦτ' οὐκ ἀπείργει τὴν ψυχὴν ἐκλογίζεσθαι τι τῶν κρειττόνων, καὶ τῶν τοιούτων λογισμῶν αὐτὴν αὐτῆς γίνεσθαι σοφωτέραν, οὗ δὴ καὶ μάλιστα πᾶς φιλόσοφος ἐφίεται. Διὰ ταῦτ' ἐγὼ τὴν ποιμενικὴν ἀσπάζομαι μάλιστα· εἴ γε μὴν ἅμα ⁿ φιλοσοφεῖ τις καὶ γεωργοῖ, οὐκ ἄλλον ἂν παραβάλλοιμι τούτῳ βίον, ⁴⁰
οὐδὲ πορισμὸν ἕτερον προτιμήσαιμι ἄν. Πῶς μὲν γὰρ οὐ

^d οὐ] Lego οὐδὲν, vel ὅτι οὐν
 GESNER. ὅτι suprascriptum habet
 A. ὀτιοῦν B. Supra θρυπτικός γε
 Wakefield.

^e πῶς μὲν γὰρ οὐ καλὸν] πῶς γὰρ
 καλὸν A. Illud οὐ suprascriptum
 est a m. sec.

^f ἐλευθέρια] ἐλευθεῖ A. m. p.
 ἐλεύθερα B.

^g δὴ om. A. m. p.

^h διανοεῖσθαι] διανείσθαι A. m. p.

ⁱ ἐχόμενον] ἐχόμενα A. m. s. B.

^k γὰρ om. A.

^l μάλιστα] ἢ μάλιστα A. Trinc.

^m τῷ σώματι οὐκ ἀπείργει] τῷ
 σώματι αὐτοῦ ἀπείργει Trinc. τὸ
 σῶμα, ταῦτ' οὐκ ἄ. A. B.

ⁿ φιλοσοφεῖ—γεωργοῖ] φιλοσοφεῖ
 —γεωργεῖ A.

κατὰ φύσιν μᾶλλον ἀπὸ γῆς, ἢ τροφός τε καὶ μήτηρ ἐστὶν ἡμῶν, ἢ ἀπ' ἄλλου του τρέφεσθαι; πῶς δ' οὐκ ἀνδρικώτερον τοῦ καθῆσθαι ἐν πόλει, ὥσπερ οἱ σοφισταί, τὸ ζῆν ἐν χωρίῳ; πῶς δ' οὐχ ὑγιεινότερον τοῦ ° σκιατροφεῖσθαι τὸ ἔξω διαιτᾶσθαι; τί δὲ ἐλευθεριώτερον αὐτὸν ῑ αὐτῷ μηχανᾶσθαι τὰ ἀναγκαῖα, ἢ παρ' ἐτέρων λαμβάνειν; Ἄλλὰ φαίνεται τὸ μὴ δεῖσθαι ἄλλου πρὸς τὰς χρείας τὰς αὐτοῦ 50 πολὺ σεμνότερον, ἢ τὸ δεῖσθαι. ῑ Οὕτως ἄρα καλὸν, καὶ εὐδαιμονικὸν, καὶ θεοφιλὲς τὸ ζῆν ἀπὸ γεωργίας ἐστὶ, σὺν γε τῷ καλοκαγαθίας μὴ ὀλιγωρεῖν, ὥστε Μύσωνα τὸν ῑ Χηναῖον ὁ θεὸς ἀνείπε σοφὸν, καὶ τὸν ° Ψωφίδιον Ἄγλαδον ῑ εὐδαίμονα προσηγόρευσε, χωριτικῶς ἐκάτερον αὐτῶν βιούντα καὶ αὐτουργία χρώμενον, καὶ τῆς ἐν ἄστει διατριβῆς ἀπεχόμενον. ῑ Ἀρ' οὖν οὐκ ἄξιον ζηλοῦν ῑ τε καὶ μιμείσθαι 371 ῑ τούτους, ῑ καὶ περιέχεσθαι σπουδῆς ῑ τῆς τοῦ γεωργεῖν;

ῑ Τί οὖν; οὐ δεῖνὸν φαίη τις ἂν ἴσως ἄνδρα παιδευτικόν, καὶ δυνάμενον προβιβάζειν νέους εἰς φιλοσοφίαν, ἐργάζεσθαι γῆν, καὶ τῷ σώματι ποιεῖν τοῖς χωρίταις παραπλησίως;

° σκιατροφεῖσθαι] σκιατραφεῖσθαι A. ex emend. B. v. Lobeck. ad Phryn. p. 578.

ῑ αὐτῷ] εἰαντῷ A.

ῑ οὕτω δ'] οὕτως A.

ῑ χηναῖον] θηβαῖον A. ex emend. ut vulgo a p. m. Θηβαῖον B. Χηναῖον Stobæo reddendum esse vidit Holstenius ad Steph. Byzant. p. 357.

Ib. Lege Μύσωνα τὸν Χηναῖον (v. Vales. ad Diodor. Sic. II. p. 552. a) vel Χηναῖα, et τὸν Ψωφίδιον Ἄγλαδον (Pausan. 647.) De utroque notavi ad Steph. Alter erat Lacon, alter Arcas. Aglaum memorat et Valer. Max. Μύσωνα τὸν Χηναῖον sapientibus adnumerat Lart. I. 13. 30. 41. ἐν Χηναῖς Μύσων Max. Tyr. Diss. XXXI. 1.

Mox χωριτικῶς. Lucian. I. 264, 23. Dounæus Demosth. p. 36. Ælian. IX. 27. χωριτικῶς Suidæ restituit Toup. Suid. 156. [I. p. 199.] VALCKEN. Videatur Harduinus ad Plin. VII. 47. nec non Wytttenbachius ad Plutarch. pag. 284. C.

ῑ ψωφίδιον] ψωφιδιον A.

ῑ εὐδαίμονα] καὶ superscriptum habet A. m. sec. Mox vulgo χωριστικῶς.

ῑ τε om. A.

ῑ τούτους] τοῦτον a m. p. A.

ῑ καὶ om. Trinc.

ῑ τοῦ] τῆς τοῦ A. B.

ῑ τί οὖν οὐ] τι οὐ δεῖνὸν A. illud δὲ a m. sec. τί δὲ οὐ B.

Ναί. ^a Δεινὸν γὰρ ἂν τοῦτο τῷ ὄντι ἦν, εἴπερ ἐκάλυεν ἡ ἐργασία τῆς γῆς φιλοσοφεῖν, ἢ ἄλλους πρὸς φιλοσοφίαν ἀφελεῖν. Νῦν δὲ καὶ μᾶλλον ἂν μοι δοκοῦσιν ἀφελεῖσθαι οἱ νέοι, οὐκ ¹⁰ ἐν πόλει τῷ διδασκάλῳ συνόντες, οὐδ' ἐν τῇ διατριβῇ ἀκούοντες αὐτοῦ λέγοντος, ἀλλ' ἐργαζόμενον ἐπὶ τῆς ἀγροικίας ὀρῶντες, καὶ ἔργῳ ἐνδεικνύμενον, ^b ὥσπερ ὑφηγεῖται ὁ λόγος, ὅτι χρὴ πονεῖν καὶ κακοπαθεῖν τῷ σώματι μᾶλλον ἢ ἑτέρου δεῖσθαι τοῦ τρέφοντος. Τί δὲ τὸ κωλύον ἐστὶ καὶ ἐργαζόμενον μετὰ τοῦ διδασκάλου τὸν μαθητὴν ἀκούειν τι ἅμα περὶ σωφροσύνης, ^c ἢ δικαιοσύνης, ἢ καρτερίας λέγοντος; Πολλῶν μὲν γὰρ λόγων οὐ δεῖ ^d τοῖς φιλοσοφήσουσι κα- ²⁰ λῶς, οὐδὲ τὸν ὄχλον τούτων τῶν θεωρημάτων ἀναληπτέον πάντως τοῖς νέοις, ἐφ' ᾧ φυσωμένους τοὺς σοφιστὰς ὀρῶμεν· ταῦτα γὰρ δὴ τῷ ὄντι ἱκανὰ ^e κατατρίψαι βίον ἀνθρώπου ἐστὶ· τὰ δ' ἀναγκασιότατα καὶ χρησιμώτατα μαθεῖν οὐκ ἀδύνατον καὶ πρὸς ἐργασία γεωργικῇ ὄντας, ἄλλως τε καὶ οὐ διὰ παντὸς ἐργασομένους, ἀλλὰ ἀναπαύλαις χρησομένους. Ὀλίγοι μὲν οὖν τὸν τρόπον τοῦτον ἐβελήσουσι μανθάνειν οἷδ' ἀκριβῶς ἐγὼ· ἐστὶ δὲ ἄμεινον μηδὲ προσεῖναι τῷ φιλοσόφῳ ³⁰ τοὺς πλείονας τῶν φιλοσοφεῖν λεγόντων νέων, ὅσοι σαθροὶ τε καὶ μαλακοὶ, δι' οὓς προσιόντας ἀναπίμπλαται κηλίδων φιλοσοφία. Τῶν μὲν γὰρ ἀληθινῶν ἐραστῶν φιλοσοφίας οὐκ ἐστὶν οὐδεὶς, ὃς οὐκ ἂν ἐβελήσειε μετ' ἀνδρὸς ἀγαθοῦ διάγειν ἐν χαρίῳ, καὶ εἰ χαλεπώτατον ^f τύχοι ὃν τὸ χαρίον, ^g μέλλον γε ἀπολαύειν μεγάλα ταύτης τῆς διατριβῆς, τῷ συνεῖναι τῷ διδασκάλῳ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν, τῷ ἀπέειναι τῶν ἀστυκῶν κακῶν, ἅπερ ἐμπόδιον τῷ ⁴⁰ φιλοσοφεῖν, τῷ μὴ δύνασθαι λανθάνειν εὖ ἢ κακῶς τι ποι-

^a δεινὸν] γὰρ A.

^b ὥσπερ] ἅπερ A. B.

^c ἢ] περὶ Trinc.

^d φιλοσοφήσουσι] τοῖς φιλοσο-

φῶσι A. Trinc.

^e κατατρίψαι] διατρίψαι A.

^f τύχοι] τύχη A. m. sec.

^g μέλλον] μέλλον Trinc.

ἄν, ὃ δὴ μέγιστον τοῖς παιδευομένοις ὄφελος· καὶ ἐσθίειν δὲ καὶ πίνειν καὶ καθεύδειν ἠ' εφορώμενον ὑπ' ἀνδρὸς ἀγαθοῦ, μέγα ὄφελος. Ἄ δὲ γένοιτ' ἂν ἐξ ἀνάγκης ἐν τῇ συνουσίᾳ τῇ κατ' ἀγρὸν, ταῦτα ἐπαινεῖ καὶ Θεόγνις ἐν οἷς φησι,

καὶ μετὰ τῶν ἰσὺ γε πῖνε καὶ ἔσθιε, καὶ μετὰ τοῖσιν
 κ' ἴξε, καὶ ἀνδανε ἰ τοῖς ἄν μεγάλη δύναμις.

^m ὅτι γέ μὴν οὐκ ἄλλους τινὰς ἢ τοὺς ἀγαθοὺς ἀνδρας λέγει ⁵⁰
ⁿ μεγάλην ἔχειν δύναμιν πρὸς ἀνθρώπων ὠφέλειαν, εἰ ὁ συν-
 εσθίοι καὶ συμπίνοι τις αὐτοῖς καὶ συγκαθεζοίτο, ^p δεδή-
 λωκεν·

ἐσθλῶν μὲν γὰρ ἀπ' ἐσθλὰ μαθήσεται· ἣν δὲ κακοῖσι
 συμμιγῆς, ἀπολεῖς καὶ τὸν ἐόντα νόον.

Μηδὲ λεγέτω τις ὅτι ἰ τῷ μανθάνειν, ἢ τῷ διδάσκειν ἂ
 χρῆ, ἡ τὸ γεωργεῖν ἐμπόδιον· οὐ γὰρ ἔοικεν οὕτως ἔχειν, εἰ δὴ ³⁷²
 μάλιστ' ἰ ἂν οὕτω καὶ ἐπὶ ἡ πλείστον ὁ μὲν μανθάνων συνέη
 τῷ διδάσκοντι, ὁ δὲ διδάσκων διὰ χειρὸς ἡ ἔχοι τὸν μανθά-
 νοντα. Τούτου δὲ τοιοῦτου ὄντος, ὁ πόρος ἐκ γεωργίας φαί-
 νεται ἂν τῷ φιλοσόφῳ ἡ χρησιμώτατός τε καὶ πρεπωδέστατος.

19 ἡ Ξενοφῶντος ἐκ τῶν Ἀπομνημονευμάτων.

Ταῦτα δὲ, ἡ Κριτόβουλε, ἐγὼ διηγοῦμαι, ἔφη ὁ Σωκρά-
 τῆς, ὅτι περ τῆς γεωργίας οὐδὲ οἱ πάνυ μακάριοι δύνανται

^h εφορώμενον] εφορώμενον Α.
ⁱ γε συ] σύ γε Α. Β.
^k ἴξε] ἴξεο Α. Trinc.
^l τοῖς] τοῖς δ' Trinc.
^m ὅτι γε μὴν] ὅτι μὲν οὖν Α.
ⁿ λέγει μεγάλην ἔχειν] μεγάλην
 ἔχειν λέγει Α.
^o συνεσθίοι] συνεσθίοι a p. m. Α.
^p δεδήλωκεν] δ. ἐν τούτοις Α. m.
 sec. et B. In B. leguntur item
 sequentia. τὸ μέντοι φαίλοις καὶ
 μοχθηροῖς τὸν τρόπον συνδιατρίβειν καὶ
 κοινωνεῖν αὐτοῖς διατῆς ὅσον ἐπισφα-

λῆς, ἐν ἐτέροις.
^q ἣν] εἰ Α. m. p.
^r τῷ] τὸ τῷ Α. m. p.
^s τῷ] τὸ Α. Trinc.
^t ἂν om. B.
^v πλείστον] πλείστον Α.
^w ἔχοι] ἔχει Α.
^x πρεπωδέστατος] χρησιμώτατός τε
 καὶ πρεπωδέστατος Α. Β.

19.

^a Sic Α. m. sec. ἐν ταυτῷ p. m.
 Simpl. Ξενοφῶντος Tr. v. Economic. c. 5.

ἀπέχεσθαι. Ὑποκρίθη γὰρ αὐτῆς ἡ ἐπιμέλεια εἶναι ἅμα τε ἡδυπάθειά τις, καὶ οἴκου αὐξήσις, καὶ σωμάτων ἀσκήσις, ¹⁰ ^b καὶ εἰς τὸ δύνασθαι ὅσα ἀνδρὶ ^c ἐλευθέρῳ προσήκει. Πρῶτον μὲν γὰρ ἀφ' ὧν ζῶσιν ἄνθρωποι, ταῦτα ἡ γῆ φέρει ^d ἐργαζομένοις, καὶ ἀφ' ὧν τοίνυν ἡδυπαθοῦσι προσεπιφέρει· ἔπειτα δὲ ^e καὶ θεοὺς κοσμοῦσι καὶ βωμοὺς καὶ ἀγάλματα, καὶ ^f οἷοις αὐτοὶ κοσμοῦνται, καὶ ταῦτα μετὰ ἡδίστων ὀσμῶν καὶ θεαμάτων παρέχει· ἔπειτα δὲ ὄψα ^h τὰ μὲν πολλὰ φύει, τὰ δὲ τρέφει. Καὶ γὰρ ἡ προβατικὴ τέχνη συνῆπται τῇ γεωργίᾳ, ὥστ' ἔχειν καὶ θεοῖς ἐξαρέσκεσθαι θύοντας, καὶ αὐτοὺς χρῆσθαι. Παρέχουσα δὲ ἀφθονώτατα ⁱ [ἀγαθὰ] οὐκ ²⁰ ^{εἰ} ταῦτα μετὰ μαλακίας λαμβάνειν, ἀλλὰ ^k ψύχη τε χειμῶνος καὶ θάλπη θέρους ἐθίζει καρτερεῖν. Καὶ τοὺς μὲν αὐτουργοὺς γυμνάζουσα διὰ τῶν χειρῶν ἰσχύον αὐτοῖς προστίθησι, τοὺς δὲ τῇ ἐπιμελείᾳ γεωργοῦντας ἀνδρίζει, πρῶτ' ¹ ἐγείρουσα καὶ πορεύεσθαι σφοδρῶς ἀναγκάζουσα· καὶ γὰρ ἐν τῷ χωρίῳ καὶ ἐν τῷ ἄστει ^m [ἀεὶ] ἐν ὥρᾳ αἱ ἐπικαιρόταται πράξεις εἰσίν. Ἐπειτα δὲ ἦν τε σὺν ἵππῳ ἀργεῖν τῇ ⁿ χώρα βουλευθῆ τις, τὸν ἵππον ^o ἰκανωτάτῃ ἢ γεωργία ^p τρέφειν· ἦν τε πεζῇ, σφοδρὸν ^q παρέχει τὸ σῶμα ἐν ταῖς ^r θήραις ^s φιλοπονεῖσθαι, ^t συνεπαίρει τε ἡ γῆ, καὶ κυσὶν εὐπέτειαν τροφῆς παρέχουσα, καὶ θηρία συμπαρατρέφουσα. Ὑποφελούμενοι δὲ ἀπὸ τῆς γεωργίας καὶ οἱ

^b καὶ alias abest. GESNER.

^c ἐλευθέρῳ] ἐλεύθερα A.

^d ἐργαζομένοις] ἐργαζομένη B.

^e ὅσα βωμοὺς κοσμοῦσι] καὶ θεοὺς κοσμοῦσι καὶ βωμοὺς A. B. καὶ θεοὺς κοσμοῦσι καὶ ἀγάλματα καὶ βωμοὺς Trinc. Pro θεοὺς f. ὄσοις.

^f οἷς] οἷοις A. οἴκοις Trinc.

^h πολλὰ τὰ μὲν] τὰ μὲν πολλὰ A. Trinc.

ⁱ ἀγαθὰ om. A. Trinc.

^k ψύχει—θάλλει] ψύχη—θάλλη A.

¹ ἐγείρουσα] ἀγείρουσα Trinc.

^m ἀεὶ om. A. Trinc.

ⁿ χώρα] πόλει Gesn. marg.

^o ἰκανωτάτῃ ἢ γεωργίᾳ] ἰκανωτάτῃ ἡγεμονίᾳ Trinc.

^p συντρέφειν] τρέφειν A. Trinc.

^q παρέχει] παρέχη Trinc.

^r θήραις τε] τε om. A. Trinc.

^s φιλοπονεῖσθαι] ἐπιφιλοπονεῖσθαι συνεπαίρει τῇ γῆ Gesn. marg.

^t συνεπαίρει τε] συνεπαίρεται A. B.

^v ὀφελούμενοι] ὀφελούμενοι A. Tr.

κύνες καὶ οἱ ἵπποι ἀντωφελοῦσι τὸν χῶρον· ὁ μὲν ἵππος πρῶ-
 τε κομίζων τὸν κηδόμενον εἰς τὴν ἐπιμέλειαν, καὶ ἐξουσίαν
 παρέχων^w τοῦ δειλῆς ἀπιέναι· αἱ δὲ κύνες τὰ τε θηρία^x συνεξ-
 αἶρουσαι καλύουσι ἀπὸ λύμης καρπῶν καὶ προβάτων, καὶ
 τῆ^y [τε] ἐρημία τὴν ἀσφάλειαν συμπαρέχουσαι. Συμπαραρ-
 40 μᾶ δὲ τι καὶ εἰς τὸ ἀρήγειν σὺν ὅπλοις τῇ χώρᾳ ἡ γεωργία·
 [^x καὶ ἡ γῆ τοὺς γεωργούς] ἐν τῷ μέσῳ τοὺς καρπούς^z τρέφου-
 σα, τῷ κρατοῦντι λαμβάνειν. Καὶ δραμεῖν τε καὶ βαλεῖν
 καὶ πηδῆσαι τίς ἰκανωτέρους τέχνη^b γεωργίας παρ-
 ἔχεται; τίς δὲ τοῖς ἐργαζομένοις τέχνη πλείω ἀντιχαρί-
 ζεται; τίς δ' ἥδιον τὸν ἐπιμελούμενον δέχεται, προτείνουσα
 προσιόντι λαβεῖν ὅ τι^c χρήζει; τίς δὲ ξένους ἥδιον, ἢ ἀφθο-
 νώτερον δέχεται; χειμάσαι^d δὲ πυρὶ ἀφθόνῳ καὶ θερμοῖς
 λουτροῖς^e ποῦ πλείων εὐχέρεια^f ἢ ἐν χωρίῳ; ποῦ δὲ ἥδιον^g
 50 θερίσαι ὕδασι τε καὶ πνεύμασι καὶ σκιάϊς, ἢ κατ' ἀγρόν;
 τίς δὲ ἄλλη θεοῖς ἀπαρχὰς πρεπωδέστερας παρέχει, ἢ ἑορ-
 τὰς πληρεστέρας ἀποδεικνύει; τίς δὲ οἰκέταις προσφιλε-
 στέρα, ἢ γυναικὶ ἡδίων, ἢ τέκνοις ποθεινότερα, ἢ φίλοις εὐ-
 χαριστοτέρα; Ἐμοὶ μὲν θαυμαστὸν δοκεῖ εἶναι,^h εἴ τις ἐλευ-
 θερος ἄνθρωποςⁱ ἢ κτῆμά τι^h τούτου ἥδιον κτᾶται, ἢ ἐπι- 373
 μέλειάν τινα ταύτης εὐρήκεν ἡδίῳ, ἢ ἀφελιμωτέραν εἰς τὸν
 βίον. Ἐτι δὲ ἡ γῆ^k θεὸς οὔσα τοὺς δυναμένους καταμαν-

^w τῆς] τοῦ A. B. ὑφ' Gesn. marg.

^x ἀπερίκουσαι] συνεξαίρουσαι κω-
 λῶνσι A. B. συνεξαίρουσαι Trinc.
 ubi desunt seqq. usque ad συμ-
 παρέχουσαι inclusive.

^y τε om. A. B.

^z καὶ ἡ γῆ τοὺς γεωργούς om. A.
 Trinc.

^a τοῦ καρποῦ τρέφουσα καὶ] τοῦ
 καρποῦ στρέφουσα τῷ A. Trinc.

^b γεωργίας] γεωργία Trinc.

^c χρήζοι] χρήζει A. m. p.

^d τε] δὲ A. Trinc.

^e (ποῦ πλείων εὐμάρεια ἐν χώρῳ
 τῷ;)] Parenthesis diversitatem
 lectionis indicat. GESNER. Pa-
 renthesis inclusa desunt A. B.
 Trinc.

Ib. πλείων εὐχέρεια] πλεῖ^ω
 εὐχέρεια A. πλείων εὐχέρεια Trinc.

^f ἢ om. A. Trinc. Mox ἥδιον
 Trinc.

^g εἴ τις] ὅτι ὁ A. B. ἢ τις Trinc.

^h τούτου] τοῦτο Trinc.

ⁱ ἢ om. A. B.

^k θέλουσα] θεὸς οὔσα A. Trinc.

θάνειν καὶ δικαιοσύνην διδάσκει· ¹ τοὺς γὰρ ἄριστα ^m θεραπεύοντας αὐτὴν πλεῖστα ἀγαθὰ ἀντιποιεῖ. Ἦν δ' ἄρα ὑπὸ πλῆθους ποτε στρατευμάτων τῶν ἔργων ⁿ στερηθῆ ἡ γῆ, οἱ ἐν τῇ γεωργίᾳ ἀναστρεφόμενοι, καὶ σφοδρῶς καὶ ἀνδρικῶς παιδεύομενοι, οὗτοι εὖ παρεσκευασμένοι τὰ σώματα καὶ ¹⁰ τὰς ψυχὰς, εἰ μὴ θεὸς ^o κωλύῃ, δύνανται ἰόντες εἰς τὰ τῶν κωλυόντων λαμβάνειν ἀφ' ὧν θρέφονται· πολλάκις δ' ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ἀσφαλέστερόν ἐστι σὺν τοῖς ὅπλοις τὴν τροφήν μαστεύειν, ἢ σὺν τοῖς γεωργικαῖς ὄργανοις. Συμπαιδεύει δὲ καὶ εἰς τὸ ἄρχειν ^p ἡ γεωργία· ἐπὶ τε γὰρ τοὺς πολεμίους μετ' ἀνθρώπων δεῖ ἰέναι, τῆς τε γῆς σὺν ἀνθρώποις ἐστὶν ἡ ἐργασία. Τὸν οὖν μέλλοντα γεωργήσειν εὖ δεῖ τοὺς ἐργαστήρας καὶ προθύμους παρασκευάζειν καὶ ²⁰ πείθεσθαι ἐθέλοντας· τὸν τε ἐπὶ πολεμίους ἄγοντα ταῦτα ^q δεῖ μηχανᾶσθαι, δωρούμενόν τε ^r οἷς δεῖ τοὺς ἀγαθοὺς, καὶ κολάζοντα τοὺς ἀτακτοῦντας. Καὶ παρακελεύεσθαι δὲ πολλάκις οὐδὲν ἦττον δεῖ τοῖς ἐργάταις τὸν γεωργόν, ἢ τὸν στρατηγὸν τοῖς στρατιώταις· καὶ ἐλπίδων δὲ ἀγαθῶν ^s οὐδὲν ἦττον ^t τῶν ἐλευθέρων οἱ δοῦλοι δέονται, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ὅπως μένειν ἐθέλωσι. Καλῶς δὲ κάκεινος εἶπεν, ὃς ἔφη, τὴν γεωργίαν τῶν ἄλλων τεχνῶν μητέρα καὶ τροφὸν εἶναι· εὖ μὲν γὰρ φερομένης τῆς γεωργίας ἔρ- ³⁰ ρωνται καὶ ἄλλαι τέχναι ἅπασαι, ὅπου δὲ ἀναγκασθῆ ἡ γῆ χερσεύειν, ἀποσβέννυνται καὶ αἱ ἄλλαι τέχναι σχεδόν τι καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν.

¹ τοὺς] τοῖς A. B.

^m θεραπεύοντας] θεραπεύουσιν A. B.

ⁿ στερηθῶσιν] στερηθῆ ἡ γῆ A. Trinc.

^o κωλύει] κωλύῃ A.

^p ἡ om. A.

^q δεῖ] δεῖν A. Trinc.

^r τοῖς ποιούσιν ἃ δεῖ ποιεῖν] οἷς δεῖ A. N. Trinc.

^s οὐδὲν] οὐδὲν A.

^t τῶν ἐλευθέρων οἱ δοῦλοι] οἱ δοῦλοι τῶν ἐλευθέρων A.

ΕΤΙ ΠΕΡΙ ΓΕΩΡΓΙΑΣ, ΕΙΣ ΤΟ ΕΝΑΝΤΙΟΝ. ΝΖ.

1 ^a Μενάνδρου.

Ὁ τῶν γεωργῶν ἡδονὴν ἔχει βίος,
ταῖς ἐλπίσιν ^b τάλγεινὰ παραμυθούμενος.

2 ^a Διφίλου.

Ἐν ὀνάριον ἐξ ἀγροῦ μοι ^b καταβαίνει, 40
^c καθ' ἕναστον ἐνιαυτὸν ἀγαπητῶς
^d ὥσπερ ^e κανοῦν μοι ^f πάντ' ^g ἀνεσκευασμένον,
σπονδῆν, ^h ὀλάς, ἔλαιον, ἰσχάδας, μέλι.

3 ^a Μενάνδρου.

Ἐν τοῖς πολεμίοις ὑπέρεχειν τὸν ἄνδρα δεῖ
τὸ γὰρ γεωργεῖν ἔργον ἐστὶν οἰκέτου.

4 ^a Ἀναξιλίου ἐκ Λυροποιοῦ.^b Πῶς ἔχεις; ὡς ^c ἰσχνος εἶ;^d Ἀπόλλυμαι· τρέφω γὰρ ἐν ἀγρῷ χωρίον.

1.

^a Cleric. p. 224. Τοῦ αὐτοῦ Α.
ubi collocatur hoc fr. infra post
n. 9. Εὐριπίδου Trinc.

^b τάλγεινὰ] τὰ δεῖνα Α.

2.

^a Sic A. Trinc.

^b καταβαίνων ἐμοῦ] Hos tres ver-
sus ita depravatos ut vix versus
viderentur ex conjectura sanavi-
mus. Hoc καταβαίνων ἐμοῦ feci-
mus ex καταβαίνει. GROTIUS.

^c καθ' ἕναστον τῶν ἐνιαυτῶν ἀ-
γαπητῶς ἄγει.] Fuerat ante, καθ'
ἕναστον ἐνιαυτὸν ἀγαπητῶς, nec
quicquam amplius, ommissa voce
ultima ob initii similitudinem.
Salmasius ita malebat, ἐν ὀνάριον
ἐξ ἀγροῦ Ἐμοὶ καταβάν καθ' ἕναστον
ἐνιαυτῶν ἄγει. GROTIUS.

^d ὥσπερ] ὡ περ Trinc.^e ἰκανοῦν] κανοῦν Β. Vide Por-
sonum ad Aristoph. Pac. 855.^f πάντ'] πάνη Β.^g ἀνεσκευασμένον] ἐνεσκευασμένον
Β. Arsen.

Ib. ἐπισκευασμένον] ἐπισκευάζε-
σθαι proprium est jumentorum.
Nos id restituimus, cum esset
ὥσπερ ἰκανοῦν μοι πάντ' ἀνεσκευασμέ-
νον. GROTIUS.

^h ὀλάς] οὐλάς Α. Β.

3.

^a Sic A. Trinc. Cleric. p. 224.

4.

^a Ἀναξιλίου ἐκ μυρτίου. Sic fere
Α. Ἀναξιλίου ἐκ μυρτίου Β. *Anaxi-
lai ἐκ μυρτίου* Gesner. Simplici-
ter *Anaxilaus* Grotius, sed in not.
ms. *Anaxilaus in lyragum fabro*.
Ἀναξίων Trinc. Videantur Casau-
bonus et Schweighæuserus ad
Athenæi IV. p. 183. Β.

^b πῶς] παῖς Α. εἰς pro ὡς Trinc.^c ἰσχνος] Legit ἰσχνός Valcken.^d ἀπόλλυμαι τρέφω γὰρ ἐν ἀγρῷ

5 ^a Μενάνδρου Γεωργού.

Ἄγρον εὐσεβέστερον γεωργεῖν οὐδένα
οἶμαι· φέρεי γὰρ ^b ὅσα θεοῖς ἄνθη καλὰ,
κιττὸν, δάφνην, ^c κριθὰς δ' εἴαν σπείρω, πάνυ
^d δικάϊως ἀπέδωκ', ὅσα ἂν καταβάλω.

6 ^a Φιλήμονος.

Ἐγὼ τὸν ἄγρον ἱατρὸν ἐλελήθειν ἔχων·
τρέφει γὰρ οὗτος ὥσπερ ἀρρωστοῦντά με,
σιτάρια ^b μικρὰ προσφέρων, οἴνου θ' ὅσον
^c ὄσμην· ^d λαχάνων ἄγει τι, καὶ, νῆ τὸν Δία,
τὰ ^e πετραγεῖα ταῦτ' ὀψάρια, κάππαριν, θύμον,
^f ἀσπάραγον· αὐτὰ ταῦτα καὶ δέδοικα μὴ
λίαν ^g ἀπισχναίνων με ποιήσῃ νεκρόν.

χαρίων] Sic infra: ἐγὼ γ' ἐρῶ τὸν
ἄγρον, οὐχ ὅπως τρέφῃ Αὐτός με, παρ'
ἐμοῦ δ' ἵνα τροφήν προσλαμβάνῃ. Imit-
tatus est Martialis, *Pascitur heic,
ibi pascit ager.* Similem locum
Symmachi indicavit Salmasius:
*ut rus quod solebat alere, nunc
alatur.* Idem Salmasius ἀπόλλυ-
μαι illud recte ad hunc versum
retraxit. GROTIUS.

5.

^a Sic A. Cleric. p. 32. Deest
locus Trinc.

^b ὅσα θεοῖς] ὡς θεοῖς Grotius.

^c κριθὰς δ' εἴαν] Ita posuimus pro
κριθὰς τε ἂν. GROTIUS. δ' ἂν A. B.

^d δικάϊως ἀπέδωκεν τοσ' ὅσ' ἂν κα-
τέβαλον] Fuerat, δικάϊως ἀπέδωκ'
ὅσα ἂν καταβάλω. Monuit autem
Salmasius δικάϊως recte heic scribi
non δικάϊως, Polluce auctore, qui
sic scribit, Μένανδρος δίκαιον γῆδιον
καλεῖ δ' μηδὲν πλέον τοῦ σπέρματος
ἐκφέρει, hunc ipsum, ni fallor, lo-
cum respiciens. GROTIUS. Longe
melius Bentleius, κριθὰς τ' εἴαν

σπείρω, πάνυ Δικάϊως ἀποδίδωσ', ὅ-
σας ἂν καταβάλω. Fragmentum
hoc Trincavello deest.

6.

^a Sic A. Trinc. Cleric. p. 348.

^b μικρὰ] σμικρὰ A.

^c ὄσμην ἄγειν, λαχάνων τι] Ita
sensui consulimus: nam in li-
bris legitur ὄσμην λαχάνων ἄγει τι
vocibus transpositis. GROTIUS.
Pace viri magni, sensui hic pa-
rum consuluit, verba vero et con-
structionem labefactavit. Lege,
ut Stobæus habet, et distingue,
Σιτάρια μικρὰ προσφέρων, οἴνου θ' ὅσον
ὄσμην· λαχάνων ἄγει τι. Eleganter
dixit auctor, οἴνου ὅσον ὄσμην,
vini non amplius odorem. BENT-
LEIUS.

^d λαχάνων] λαχάνου A.

^e πετραγεῖα] πετράνη Arsen. πε-
τράγεια B. πετραῖα Grotius ex
emendatione Salmasii.

^f ἀσπάραγον] ἀσπάραττον A.

^g ἀπισχναίνων] ἐπισχαιίνων Trinc.

7 ^aΚωμικοῦ ποιητοῦ.

^bἘγὼ γεωργῶ τὸν ἀγρὸν, οὐχ ^cὅπως τρέφῃ
αὐτὸς με, παρ' ἐμοῦ δ' ἵνα τροφήν προσλαμβάνῃ.

σκάπτω γὰρ αὐτὸς ἐπιμελῶς, ^dσπείρω τ' αἰεὶ,
καὶ πάντα ποιῶ πρὸς τὸ δούναι καὶ λαβεῖν.

ὁ δὲ λαμβάνει μὲν, ἀποδίδωσι δ' ^eοὐδὲ ἓν.

ἀποστερητὴν ἔλαθον ἀγοράσας ἀγρὸν.

ἔσπειρα μὲν ^fκριθῶν μεδίμνους εἴκοσι,

τούτων ἀπέδωκεν οὐδ' ὅλους τρισκαίδεκα

οἱ δ' ἔπτ' ἐπὶ ^gΘήβας ἐστράτευσάν μοι, δοκῶ,

^hτὸ τῶν γυναικῶν σχῆμα διατηρεῖ μόνον.

ⁱὈνησιφόρα γένοιτο. Τοῦτο γίγνεται.

ὁ γὰρ φέρει νῦν οὗτος, εἰς ὄνος φέρει.

7. ὁ δὲ τὸν ἀγρὸν

^a Sic A. Trinc. Philemoni tribuit Clericus p. 348.

^b ἔγωγ' ἄρῶ] ἔγωγε ἄρῶ Trinc. e
cujus vestigiis ἐγὼ γεωργῶ restituit
Dobràeus ad Aristophanica Por-
soni p. 66.

^c ὅπως] ἵνα A.

^d σπείρω] σπέρω Trinc.

^e οὐδὲ ἓν] οὐδὲν A.

^f κριθῶν] κριθήν A.

^g Θήβας] Θήβαις A.

^h τὸ τῶν γυναικῶν σχῆμα διατηρεῖν
μόνον] τὶ τ. γ. σχῆμα διατηρεῖ μ. A.
διατηρεῖ item Arsen. Trinc.

ⁱ B. τὸ τῶν γυναικῶν σχῆμα διατη-
ρομένη. Pendet ex superiori illo
μοι. Ita autem correximus cum
exstaret διατηρεῖν μόνον. GROTIUS.
Sed, opinor, rationem hujus cor-
rectionis nemo expiscari poterit;
neque cum vertit τὸ τῶν γυναικῶν
σχῆμα *Sepulcrum Niobeidum*. Quid
hic faciunt *Niobeides*? aut cur
γυναῖκες mulieres eas solas hic de-
notent? Equidem sic potius le-
gerim, Εἰ δ' ἔπτ' ἐπὶ Θήβας ἐστρά-

τευσάν μοι, δοκῶ. Τὸ τῶν γυναικῶν
σχῆμα διατηρεῖν μόνον Ὀνησιφόρα γέ-
νοιτο τοῦτο γίνεται, Ὅ γὰρ φέρει,
νῦν αὐτὸς εἰς ὄνος φέρει. Quod si sep-
tem ad Thebas bellum mihi infer-
rent, Videor mihi mulierum augu-
rium solum observaturus, ΟΝΗ-
ΣΙΦΟΡΑ ΓΕΝΟΙΤΟ. (*fausta sint*.)
*hoc quidem fit, Omne enim quod
ager fert, unus hic asinus nunc
portat. Videtur alludere ad no-
tum eo tempore drama tragici
cujusdam (non enim Æschyli nec
Euripidis) ubi chorus mulierum
ea verba Ὀνησιφόρα γένοιτο quasi
omen quoddam usurpaverint. Jo-
cum quoque captat ex ridicula
etymologia, quasi Ὀνησιφόρα es-
sent, quæ ὄνος φέρειν possit. BENT-
LEIUS. Grotius in mss. "An Se-
" mele bustum? Vide Hyginum
" fab. 9."*

ⁱ Ὀνησιφόρα] Ὀνησιφόρους ut videtur
A. ea compendii forma quam ex-
hibet Bastius tab. palæogr. V. l.
3. in v. τριχοφόρους.

8 ^a Φιλήμων ἐν Ὑποβολιμαίῳ.

Ἄει γεωργὸς εἰς νέωτα πλούσιος.

9 ^a Μενάνδρου.

^b Ἐχει τὸ πικρὸν τῆς γεωργίας γλυκῦ.

10 ^a Φαβωρίνου.

Φασὶ δὲ καὶ ἑταιρικόν τινα ἀναγκαζόμενον ὑπὸ τοῦ πατρὸς 20
γεωργεῖν ἀπάγχασθαι, γράψαντα ἐν ^b γραμματιδίῳ, ὅτι
ἀπέραντόν τι καὶ ἀκατάστροφον ἢ γεωργία ἦν· σπείρειν,
ὅπως θερίσωμεν, εἶτα θερίζειν, ὅπως σπείρωμεν· ἄτοπόν τι
τὸ χρῆμα τῆς περιόδου.

11 ^a Ξενοφῶντος ἐκ τοῦ τῆς Παιδείας.

Σκάπτω καὶ σπείρω καὶ μάλα μικρὸν γήδιον, οὐ μέντοι
πονηρόν γε, ἀλλὰ πάντων δικαιοτάτον· ὅτι γὰρ ^c [ἀν] λάβοι
σπέρμα, καλῶς καὶ δικαίως ἀπεδίδου αὐτό τε, καὶ τόκον
οὐδὲν τι πολὺν, ^e ἤδη δὲ ποτ' ἔδωκεν ὧν ἔλαβε.

12 ^a Ἐκ τῶν Ἀριστοτέλους Χρειῶν.

Ζήνων ὁ Στωϊκὸς φιλόσοφος ὄρων τινα τῶν γνωρίμων ὑπὸ 30
τοῦ ἀγροῦ περισπώμενον, εἶπεν· Ἐὰν μὴ σὺ τοῦτον ἀπολέσῃς,
οὗτός σε ἀπολέσει.

13 ^a Ἀριστίππου.

Ἀριστίππος λέγοντος ^b αὐτῷ τίνος, Διὰ σὲ ἀπόλωλεν ὁ
ἀγρός· Οὐκ οὖν, ἔφη, κάλλιον δι' ἐμὲ τὸν ἀγρὸν, ἢ διὰ τὸν
ἀγρὸν ἐμέ;

8.

^a Sic A. Cleric. p. 334. Simpl.
Φιλήμων Trinc.

9.

^a Sic A. Trinc. Cleric. p. 226.

^b τὸ πικρὸν] τὸ πικρὸν A.

10.

^a Sic A. Trinc.

^b γραμματιδίῳ] γράμματι ἰδίῳ A.

11.

^a Sic A. Scil. Cyropæd. VIII.
3, 38. Simpl. Ξενοφῶντος Trinc.

^b ἀν λάβοι] λάβη A. ἀν om. Tr.

^c ἢ δή ποτ'] ἴδει δὲ ποτ' A. ἴδει δὲν
B. οὐδέ ποτ' Gesn. marg. Xenophon
ἤδη δὲ ποτε ὑπὸ γενναϊότητος
καὶ διπλάσια ἀποδέδωκεν ἀν ἔλαβεν.

12.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

13.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.
^b αὐτῷ τίνος] τίνος αὐτῷ A. Paul-
lo aliter narrat Diogenes Laer-
tius II. 77. ubi v. Menag.

ΠΕΡΙ ΗΣΤΥΧΙΑΣ. ΝΗ.

40

1 ^a Εὐριπίδου Ἀντιόπη.

^b Ὅστις δὲ πράσσει πολλά, μὴ πράσσειν παρὸν,
μωρὸς, παρὸν ζῆν ἠδέως ἀπράγμονα.

2 ^a Εὐριπίδου Ἰφιγενείας.

Ζηλῶ σε ^b γέρον,
^c ζηλῶ σ' ἀνδρῶν, ^d ὃς ἀκίνδυνον
βίον ^e ἐξεπέρασ' ^f ἀγνώως, ἀκλεῆς.
τοὺς δ' ἐν τιμαῖς ἦσσον ^g ἐπαινῶ.

3 ^a Εὐριπίδου Βακχῶν.

Ὁ δὲ τὰς ἡσυχίας
βίωτος, καὶ τὸ φρονεῖν
ἀσάλευτον (τε) μένει, καὶ
ζυγέχει ^b δώματα, ^c πόρρω
γὰρ, ὅμως αἰθέρα ναίοντες ὀραῖσι
τὰ βροτῶν οὐρανίδαί.

4 ^a Εὐριπίδου Ἡρακλειδῶν.

Καλὸν ^b δ' ἔξω πραγμάτων ^c ἔχειν πόδα
εὐβουλίας τυχόντα τῆς ἀμείνονος.

5 ^a Εὐριπίδου Οἰνόμαος.

Ὁ πλεῖστα πράστων πλεῖσθ' ἀμαρτάνει βροτῶν.

1.

^a Sic A. Scil. fr. 13. Simpl.
Εὐριπίδου Trinc.

^b Vide Valckenær. Diatr. Eur.
rip. p. 82.

2.

^a Sic A. Scil. Aul. 16. Deest
lemma Trinc.

^b γέρον] γέρων Voss.

^c ζηλῶ δ'] ζηλῶ σε A. Voss.
Trinc.

^d ὃς] ὃς A.

^e ἐξεπέρασ'] ἐξεπέρασας A. Trinc.

^f ἀγνώστως] ἀγνώως Gesn. marg.

^g ἐπαινῶ] ζηλῶ Gesn. marg.

3.

Sic A. Scil. 388. Deest lem-
ma Trinc.

^b δώματα] δῶμα Gesn. marg.

^c πόρρω] πόρρω A. Voss. Trinc.
Gesn. marg. Mox ἀλλ' om. A.
Voss. Trinc.

4.

^a Sic A. Scil. 110. Deest lem-
ma Trinc.

^b δ' ἔξω] δέ γ' ἔξω Grotius ex
Euripide.

^c ἔχειν] ἔχει Trinc.

5.

^a Sic A. Scil. fr. 1. Αἰσχύλου Tr.

6 ^a Αἰσχύλου Προμηθέως δεσμώτου.

Τὰ μηδὲν ὠφελῶντα μὴ πόνει μάτην.

7 ^a Ἐπιχάρμου ἐξ Αὐτομόλου.

Ἄ δ' ἡσυχία χαρίεσσα, γυνὰ,
καὶ ^b σωφροσύνας πλατίον οἰκεῖ.

8 ^a Μενάνδρου Ἰδρίας.

Ὡς ἡδὺ τῶ μισοῦντι τοὺς φαύλους τρόπους

ἐρημία· καὶ τῶ μελετῶντι μηδὲ ἐν

πονηρὸν ἰκανὸν κτῆμ' ἀγρὸς ^b τρέφων καλῶς.

ἐκ τῶν ὄχλων δὲ ζῆλος, ἢ τε κατὰ πόλιν

αὕτη τρυφή λάμπει μὲν, ἐς δ' ^c ὀλίγον χρόνον.

9 ^a Πινδάρου Ὑπορχημάτων.

Τὸ κοινόν τις ἀστῶν ἐν εὐδία καταθεῖς,

ἐρευνησάτω ^b μεγαλάνορος ^c ἡσυχίας

ἱερὸν φάος, στάσιν ἀπὸ ^d πραπίδος.

^e ἐπικότον ἀνελῶν, πενίας δότεيران,

ἐχθρὰν κουροτρόφον.

10 ^a Κερκίδα Μιμιάμβων.

^b Ὁ τᾶς ^c ῥικνᾶς χελῶνας ^d ἀμναμονεῖ·

οἶκος γὰρ ἄριστος ^e ἀλαθέως καὶ φίλος.

6.

^a Sic fere A. qui habet δεσμ^{ων}
B. Προμηθεὺς δεσμώτης. Sc. v. 44.
Deest lemma Trinc.

7.

^a Sic A. Simpl. Ἐπιχάρμου Tr.

^b σωφροσύνης] σωφροσύνας Arsen.

8.

^a Sic A. Cleric. p. 178. Simpl.
Μενάνδρου Trinc.

^b τρέφω—ἦτε om. B. ubi mox
πτύλιον.

^c ὀλίγον χρόνον] ὀλίγον δὲ χρόνον
Voss.

9.

^a Sic A. Simpl. Πινδάρου Trinc.
v. Fr. inc. 7.

^b μεγάλ' ἂν ὄρος] μεγαλάνορος B.
et sic Grotius.

^c ἡσυχίας] ἡσυχίαν Trinc.

^d πραπίδος] πραπίδων B.

^e ἐπικότον ἀνελῶν. Sic Grotius.

Vulgo ἐπικόπον ἀνέμων. ἐπικότον A.
ἐπὶ κόπον B. Mox δότεيران pro δότει-
ραν Grotius.

10.

^a Sic A. Deest locus Trinc.

^b τῶ] ὁ A. B.

^c ῥικνᾶς] ῥικνᾶς A. B.

^d ἀμνάμονα] ἀμναμονεῦ A. B. Le-
vitur correxi.

^e ἀλαθέως] ἀλλὰ θεός A. B. Æ-
sop. Fab. Nev. 105. Flor. 79.
Schneid. 105. Ζεὺς συγκαλεσάμενος

11 ^a Ἐκ τῶν Βίωνος Βουκολικῶν.

Οὐκ οἶδ', οὐδ' ἐπέοικεν, ἀ μὴ μάθομεν, πονέεσθαι.

εἴ μοι καλὰ πέλει τὰ μελύδρια, καὶ τάδε ^b μῶνα
κῦδος ἐμοὶ θήσονται, τά μοι πάρος ὥπασε μοῖρα.

εἰ δ' οὐχ ἀδέα ταῦτα, τί μοι πολὺ ^c πλείονα μοχθῆν; 20

εἰ μὲν γὰρ ^d βιώτω διπλόον χρόνον ^e ἄμμιν ἔδωκεν

ἢ Κρονίδας, ἢ Μοῖρα πολύτροπος, ὥστ' ἀνύεσθαι

τὸν μὲν ἐς εὐφροσύναν καὶ χάρματα, τὸν δ' ἐνὶ μόχθῳ,

ἦν τάχα μοχθήσαντί ποθ' ὕστερον ἐσθλὰ δέχεσθαι·

εἰ δὲ θεοὶ κατένευσαν ἓνα χρόνον ἐς βίον ^f ἔλθῃν

ἀνθρώποις, καὶ τόνδε ^g βραχὺν καὶ μήονα πάντων, 30

ἐς πόσον ^h ἄ δειλοὶ καμάτως κ' εἰς ἔργα πονεῦμες,

ψυχὰν δ' ἄχρι τίνος ποτὶ κέρδεα, καὶ ποτὶ τέχνας

βάλλομες, ἰμείροντες ἀεὶ πολὺ ⁱ πλήρονος ὄλβῳ;

λαθόμεθ' ἢ ἄρα πάντες ὅτι θνατοὶ γενόμεσθα,

χῶς βραχὺν ἐκ μοῖρας λάχομέν χρόνον.

12 ^a Ἀπολλώνιος Διονυσίῳ.

Καλὸν πρὶν παθεῖν διδαχθῆναι ^b πηλίκον ἐστὶν ἡσυχία.

13 ^a Πλάτωνος ἐκ τῆς Σωκράτους Ἀπολογίας.

Οὐ γὰρ ἐστὶν ὅστις ἀνθρώπων σωθήσεται οὔτε ὑμῖν οὔτε ⁴⁰
ἄλλῳ πλήθει οὐδενὶ γνησίως ἐναντιούμενος, καὶ διακωλύων

τὰ ζῶα πάντα εἰστία· μόνης δὲ χελώ-
νης ὑστερησάσης, διαπορῶν τὴν αἰτίαν
τῇ ὑστεραίᾳ ἐκυθάνετο αὐτῆς, Διὰ τὴν
μόνη ἐπὶ τὸ δεῖπνον οὐκ ἦλθε; Τῆς δὲ
εἰπούσης, Φίλος οἶκος ἄριστος οἶκος,
ἀγανακτήσας κατ' αὐτῆς παρεσκευά-
σεν αὐτὴν τὸν οἶκον αὐτὸν βαστάζουσαν
περιφέρειν.

11.

^a Sic A. Trinc. Notandum
autem in Trinc. priorem hujus
fragmenti versum cum postremo
n. 9. cohærere. Secundo versui
τοῦ αὐτοῦ præfigit A.

^b μῶνα] μίνα A.

^c πλείονα] μείζονα B.

^d βιώτω] βιώτω A.

^e ἄμμιν] ἄμβιν A. ἄμμιν B.

^f ἔλθῃν] ἐλθῆν Voss.

^g βραχὺν] βραδὺν et mox μείονα
pro μήονα A.

^h ἄ δειλοὶ] ἀδειλοὶ A. ἄ δ. Trinc.
Grotius.

ⁱ πλήρονος] πλέονος Voss. A.

12.

^a Sic A. Deest locus Trinc.

^b πηλίκον] τηλίκον A. B.

13.

^a Sic A. Scil. p. 31. E. Simpl.
Πλάτωνος Trinc.

πολλὰ ἄδικα καὶ παράνομα ἐν τῇ πόλει γίγνεσθαι· ἀλλ' ἀναγκαῖόν ἐστι τὸν τῷ ὄντι μαχομένον ὑπὲρ τοῦ δικαίου, καὶ εἰ μέλλει ὀλίγον χρόνον σωθήσεσθαι, ἰδιωτεύειν, ἀλλὰ μὴ δημοσιεύειν.

14 ^a Πλουτάρχου ἐκ τοῦ Περί Ἡσυχίας.

Σοφὸν ἔοικε χρῆμα τὸ τῆς ἡσυχίας πρὸς ^b τε τὰ ἄλλα, καὶ εἰς ἐπιστήμην καὶ φρονήσεως μελέτην, λέγω δὲ οὐ τὴν καπηλικὴν καὶ ἀγοραίαν, ἀλλὰ τὴν μεγάλην, ἣ τις ἐξ- 50 ομοιοῖ θεῶ τὸν αὐτὴν ἀναλαβόντα. Αἱ μὲν γὰρ ἐν ταῖς πόλεσι καὶ τοῖς τῶν ἀνθρώπων ὄχλοις γιγνόμεναι μελέται γυμνάζουσι τὴν λεγομένην δριμύτητα, πανουργίαν οὔσαν ὥστε τοὺς ἐν αὐταῖς ἄκρους οἷον ὑπὸ μαγείρων ^c τῶν ἐν ταῖς πόλεσι χρειῶν διαπεποικιλμένους, πόσα δὲ οὐχὶ καὶ διακονήματα δεῖνὰ ἐργάζεσθαι· ἡ δ' ἐρημία, σοφίας οὔσα γυμνάσιον, ἡθοποιὸς ἀγαθῆ, καὶ πλάττει καὶ μετευθύνει 376 τῶν ἀνδρῶν τὰς ψυχάς. Οὐδὲν γὰρ αὐταῖς ἐμπόδιόν ἐστι τῆς αὐξήσεως, οὐδὲ πρὸς πολλὰ καὶ μικρὰ νόμιμα προσπταιούσαι κάμπτονται εὐθὺ, καθάπερ αἱ ταῖς πόλεσιν ἐναπειλημμέναι ψυχαί· ἀλλ' ἐν ἀερί καθαρῷ, καὶ τὰ πολλὰ ἐξω ^d διαιτώμενοι τῶν ἀνθρώπων, ἀνιάσιν ^e ὄρθαι καὶ πτεροφυοῦσιν, ἀρδόμεναι τῷ διαυγεστάτῳ ^f τε καὶ λειοτάτῳ ρεύματι τῆς ἡσυχίας, ἐν ᾧ τὰ τε μαθήματα τοῦ νοῦ ^g θεοειδέ- 10 στερα, καὶ καθαρώτερον ^h ὄραν. Διὰ τοῦτό ⁱ τοί καὶ τῶν θεῶν τὰ ἱερά, ὅσα ἐκ τοῦ πάλαι ἀρχαίου νενόμισται, τοῖς ἐρημοτάτοις χωρίοις ^k οἱ πρῶτοι. Μάλιστα δὲ Μουσῶν τε

14.

^a Sic A. Scil. T. V. p. 555 = 835. Simpl. Πλουτάρχου Trinc.

^b τε ἄλλα] τε τὰ ἄλλα Voss. Ars.

^c τῶν ἐν] τῶν om. A.

^d διαιτώμενοι] διαιτώμεναι Wyttenbach.

^e ὄρθαι] ὄρθαι τῶν ἀνδρῶν A. τῶ ἀνων B.

^f τε καὶ λειοτάτῳ] τελειοτάτῳ A.

^g θεοειδέστερα] θεοειδέστερα A. B. θεοδέστερα Trinc.

^h ὄραν] ὄρα A. ὁμᾶ B. ὄραν ἐστι Wyttenbach.

ⁱ τοί] σοί Trinc.

^k οἱ πρῶτοι] Addo Ἰδρυσαν. GESN. Debebat saltem Ἰδρύσαντο, quod habet ipse Plutarchus in loco si-

καὶ Πανός, καὶ Νυμφῶν, καὶ Ἀπόλλωνος, καὶ ὅσοι μου-
σικῆς ἠγεμόνες θεοὶ, διακρίναντες ὡς οἶμαι τὰς παιδείας
¹ κατὰ τῶν ἐν ταῖς πόλεσι δεινῶν τε καὶ μιαρῶν τινῶν.

ΠΕΡΙ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΝΑΥΑΓΙΟΥ. ΝΘ.

20

1 ^a Ὀμήρου Ὀδυσσεΐας.

Οὐ μὲν γάρ τί που ἐστὶ κακώτερον ^b ἄλλο θαλάσσης
ἄνδρα τε συγχέυαι, εἰ καὶ μάλα καρτερός εἴη.

2 ^a Ἀλέξιδος ἐκ Συναποθησκόντων.

Ὅστις διαπλεῖ θάλασσαν, ἢ μελαγχολᾷ,
ἢ πτωχός ἐστιν, ἢ θανατᾷ. Τούτων ^b τριῶν
ἐνός τ' ἀποτυχεῖν τοῦλάχιστον οὐκ ἐνι.

30

3 ^a Σοφοκλέους Σκυρίων.

^b Ἡ ποντοναῦται τῶν ταλαιπῶρων βροτῶν,
οἷς οὔτε δαίμων οὔτε τις θεῶν νέμων
πλούτου ποτ' ἂν νείμειαν ἀξίαν χάριν.
λεπτῆς ^c ἐπὶ ροπῆσιν ἐμπολὰς μακρὰς
ἀεὶ παραρρίπτοντες οἱ πολύφθοροι
ἢ ᾤσσαν, ἢ κέρδαναν, ἢ διάλεσαν.

4 ^a Ἐκ τοῦ Ἀράτου Φαινομένων.

Τῆμος ἐπιρρήσουσι νότοι, ὅπότε ^b Αἰγοκερῆϊ

mili II. p. 521. D. ἐν Ἰδρυσαν Wyt-
tenbachius.

¹ κατὰ] ἀπὸ Gesnerus, probante
Wytttenbachio, qui in fine quid
deesse suspicatur.

1.

^a Sic A. Scil. Od. Θ. 138.
Simpl. Ὀμήρου Trinc.

^b ἄλλο om. A. Trinc.

2.

^a Sic A. Εὐριπίδου Trinc.

^b τριῶν] τῶν τριῶν A. Trinc. τῶνδε
τῶν τριῶν B.

3.

^a Sic A. Scil. fr. 4. Simpl. Σο-
φοκλέους Trinc.

^b Ἡ] om. A. et B.

^c ἐπιρροπῆσιν] ἐπὶ ροπῆσιν A. B.
v. Porsoni Advers. p. 215. qui
versum ultimum, ut edidimus,
correxuit. Vulgo ἦς ὡς ἂν ἢ κέρδα-
νον. ἦσας ἂν B. κέρδαναν A. B.

4.

^a Sic A. Scil. 292. Simpl. Ἀρά-
του Trinc.

^b ἐμφέρετ' ἥελιος· τότε δὲ κρύως ἐκ Διός ἐστι
ναύτη ^c μαλκιδόντι κακώτατον· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
ἤδη πάντ' ἐνιαυτὸν ὑπὸ στείρησι θάλασσα
πορφύρει· ἴκελοι δὲ κολυμβάσιν ^d αἰθύησι,
πολλάκις ἐκ νηῶν πέλαγος περιπαπταίνοντες
ἡμεθ' ἐπ' αἰγιαλοὺς τετραμμένοι· οἱ δ' ἐτι ^e πόρρω
κλύζονται, ὀλίγον δὲ διὰ ξύλον αἶδ' εὔρει.

5 ^a Φιλήτα Ἐπιγραμμάτων.

Γαῖαν μὲν φανέουσι θεοὶ ποτε· νῦν δὲ πάρεστιν

^b λαίφηρῶν ἀνέμων μῦνον ὄρᾶν ^c τέμενος.

6 ^a Ἀντιφάνους Ἐφεσίας.

Δύστηνος ὅστις ζῆ θαλάττιον βίον.

^b τῶν γὰρ πλεόντων ζητεῖν ἑκατὸν στάδια

^c ἐλθεῖν που δὴ κρεῖττον, ἢ πλεῦσαι πλέθρον.

^b ἐμφέρετ'] συμφέρετ' B. Gesn. marg.

Ib. συμφέρετ'] Ita in Arato exstat. Versio autem Latina est Ciceronis. GROTIUS.

^c μαλκιδόντι] μαλκιδόντι Voss. μαλκιδόντι A.

^d αἰθύησι] αἰθύησι Trinc.

^e πόρρω] πόρρω B.

5.

^a Sic A. φιλήτου Trinc.

^b αἰφηρῶν] λαίφηρῶν A. B.

^c τέμενος] τὸ μένος Valckenær.

Diatr. Eurip. p. 239. Callimach. p. 268. improbante Jacobsio Anthol. Animadv. T. I. p. 388.

6.

^a Sic A. Ἀντιφάνου Trinc.

^b τῶν γὰρ πλεόντων ζητεῖν] Grotius, εἰ τῶν πλεόντων ζῆ τις.

^c ἐλθεῖν που δὴ] ἐλθεῖν σπουδῆ A. B. ε. ποῦ διὰ γῆς Grotius in ed. ποδὶ δὴ in ms. nescio an ex Scaligeri vel Schotti emendatione, post δὴ enim scriptum Sc. Sic etiam Toupius.

Τῶν γὰρ πλεόντων ζῆ τις; ἑκατὸν στάδια Ἐλθεῖν ποσὶν δὴ κρεῖττον Jacobsius in Athen. p. 186. Mirum neminem vidisse priorem syllabam ν. στάδια contra legem et consuetudinem porrigi. Addere possis γὰρ in fine versus et in seq. legere ἐλθεῖν ποδὶ δὴ που κρ. Cogitavi etiam ommissis που δὴ scribi posse, τῶν γὰρ πλεόντων ζῆ τις; . . . Ἐκατὸν στάδι ἐλθεῖν κρεῖσσον ἢ πλ. πλέθρον. Elmsleius putat quatuor fragmenta in unum coaluisse, hoc fere modo segreganda. 1. Δύστηνος, ὅστις ζῆ θαλάσσιον βίον. 2. Τῶν γὰρ πλεόντων αὐτίνα ζῆν οἶμαι. Aut aliquid hujusmodi. 3. Ἐκατὸν στάδι ἐλθεῖν κρεῖσσον ἢ πλεῦσαι πλέθρον. 4. Πλεῖς — πωλουμέναν.

Ib. Sensus et versus in Græco non constant. Sensus tamen videtur, potius et tutius esse vel centum stadiis per terram aliquo pervenire, quo navigare liceret et-

^d πλείς τὴν θάλατταν σχοινίων ^e πωλουμένων.

7 ^a Ἀρχίππου.

Ὡς ἡδὺ ^b τὴν θάλατταν ^c ἀπὸ τῆς γῆς ὄραν
^d μῆτέρ ἐστι, μὴ πλέοντα μηδαμοῦ.

8 ^a Ὀμήρου.

^b Τυτθὸν γὰρ ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται.

9 ^a Μενάνδρου ἐκ Θρασυλέοντος.

Ὁ δεύτερος πλοῦς ἐστὶ δῆπου λεγόμενος,

^b ἂν ἀποτύχη τις οὐρίου κώπαισι πλεῖν.

10 ^a Καλλιμάχου.

Ἐνθ' ἀνέμων μεγάλων κῆμα διαλύγιον.

iam uno jugero tantum. GESNER.

^d πλείς τὴν] Elegantiſſima hæc emendatio a Salmasio est. Vulgo exstat: πλείστην θάλασσαν σχοινίων πωλουμένων. Est autem locutio proverbialis. Nam et Apollodorus dixerat citante Donato, *ὃ φίλε γαμεῖς σὺ σχοινίων πωλουμένων;* quem sensum sic expressit Juvenalis: *Ferre potes dominam salvis tot restibus ullam?* GROTIUS, Vid. Porsoni *Tracts* p. 305. Grotius in ms. “f. πλεῖ τις — πωλούμενος, “*Laco apud Plutarch. αὐ προσέχω* “*εὐδαιμονία ἐπὶ σχοινίων ἀπηρητημένη.* “*Non placet mihi rudentibus apta* “*fortuna navigantibus* “*σχοινοῖς ἐπιτρέπειν τὴν ψυχὴν. σχοι-* “*νία rudentes Eust. Od. β.*”

^e πολυμένων] πωλουμένων A. B. Voss. Gesn. marg.

^a Sic A. Καλλιμάχου Trinc.

^b μὲν θάλατταν] τὴν θ. A. Voss. Arsen. Trinc.

^c ἀπὸ γῆς] ἀποῦγ A. ἀπὸ γαίης Grotius in textu, sed voluisse videtur ἀπὸ τῆς γῆς, quam lectionem annotationi præfixit. ἀπὸ τῆς γῆς

habet ed. Francof. ὡς ἡδὺ τὴν θ. ἀποθεν γῆς ὄραν — μηδαμῶς citat Lambinus ad Lucretii II. init. tanquam ex Menandro. τὴν θάλατταν — τῆς γῆς Gatakerus A. M. P. p. 514.

8.

^a Sic A. Trinc. Scil. II. O. 628.

^b Habet ed. Bas. post n. 10.

9.

^a Sic A. Cleric. p. 86. Deest Trinc.

^b ἂν νηὸς ἀποτύχη τις ἐν κ. π.] Festiva interpretatio adagii πλοῦς δεύτερος. Est autem et hoc a nostra conjectura, cum legeretur in editis ἂν ἀποτύχη τις πρῶτον ἐν ταῖς κ. π. Favet ex parte MS. A. qui non habet illud πρῶτον. GROTIUS. Idem in mss. “ἔτ' ἀποτυχῶν τις οὐ-
 “*ρίου κωπαῖσι πλεῖ Pausanias Eust.* “*Od. B. fin. δεύτερος πλοῦς ὁ δι'* “*ἀνέμου ἔνδειαν δι' εἰρεσίας γινόμενος* “*Eust.*” πρῶτον deest item ed. Bas. Non dubitavi reponere οὐρίου. Vide Forsterum ad Platonem p. 390.

10.

^a Sic A. Fr. III. Deest lemma Trinc.

11 ^a Ταῦ αὐτοῦ.

Τρισμάκαρ ἢ παύρων ὄλβιός ἐστι μέγα,
^b ναυτιλίῃσιν ἢν ἔχεις βίον· ἀλλ' ἐμὸς αἰὼν
 κύμασιν ^c αἰθυῖης μᾶλλον ἐσώκισατο.

12 ^a Σοφοκλέους Τυμπανιστῶν.

Τί ^b τοῦδε χάρμα μεῖζον ἀν λάβοις ποτὲ,
^c τοῦ γῆς ἐπιφάυσαντα κατ' ^d ὑπὸ στέγη
 πυκνῆς ἀκοῦσαι ^e ψακάδος εὐδούση φρενί;

13 ^a Εὐριπίδου Ἐρεχθέως.

Ναῦς ἢ μεγίστη κρεῖσσον ἢ ^b μικρὸν σκάφος.

14 ^a Μενάνδρου.

Τὰ μεγάλα κέρδη ραδίως ἢ πλουσίους
 τοὺς παραβόλως πλέοντας, ἢ νεκροὺς ποιεῖ.

15 ^a Ἀντιφάνους.

^b Ἐν γῆ πένεσθαι ^c κρεῖττον, ἢ πλουτοῦντα πλεῖν.

16 ^a Εὐφορίωνος Φιλοκτῆτου.

Τὸν δ' ἐκάλυψε θάλασσα λιλαιόμενον ^b βιότοιο,

11.

^a Sic A. Deest locus Trinc.

^b ναυτιλίῃσιν ἢν ἔχεις βίον] Locos mutilus. GESNER. ναυτιλίης ἀπάνευθ' ὅς ἔχεις βίον dedit Grotius. ἢ παύρων ὄλβιός ἐστι μέγα, Ναυτιλίης ὅς ἢν ἔχει βίον, præclare Bentleyius.

^c αἰθυῖης] αἰθυῖης B.

^a Sic A. Scil. fr. 1. Simpl. Σοφοκλέους Trinc.

^b τοῦτου] τοῦ A. τοῦδε Grotius in ms. qui citat Ciceron. ad Att. II. 7. Vide Valckenærii Diatr. Eur. p. 194.

^c τοῦ γῆς] τῆ γῆς Trinc.

^d ὑπὸ στέγη πυκνῆ] καὶ ὑπὸ στ. πυκνῆς A. B. Voss. Trinc. τοῦ γῆς ἐπιφάυσανθ' ὑπὸ στέγη πυκνῆ Πυκνῆς ἀκοῦσαι ψ. ε. φ. citat Lambinus

ad Lucretium l. I. κἄν ὑπὸ στ. Cicero, probante Valckenærio. Dedi κατ' pro καλ.

^e ψακάδος] ψακάδος A. et sic fere ms. Ciceronis vetustissimus apud Victorium, qui præbet σακάδος.

13.

^a Sic A. Omisit Musgravius v. ed. Beck, T. II. p. 496. cf. Brunck. Fragm. Sophocl. falso cit. Simpl. Εὐριπίδου Trinc.

^b μικρὸν] σμικρὸν B.

14.

^a Sic A. Trinc. Cleric. p. 226.

15.

^a Sic A. Trinc.

^b ἐν γῆ] ἐν τῇ Trinc.

^c κρεῖττον] κρεῖσσον A.

16.

^a Sic A. Simpl. Εὐφορίωνος Tr.

^b βιότοιο] πλούτοιο A.

καὶ οἱ ^c πήχες ἀκρον ^d ὑπερφαίνοντο ταθέντες
^e ἀχρεῖ ἄσπαιροντες ἄλις Δολοπιονίδαο
 δυστήνου, ζῶν δὲ μεθ' ὕδατος ^f ἔμβαλε πᾶσαν,
 χεῖρας ὑπερπλάζων, ἄλμη δ' ἐκάλυψεν ὀδόντας.

17 ^a Ἀντιφάνους Μελίττης.

^b Ἐπὶ χρήμασιν δ', ὧν ἔμπορος, φρονεῖ μέγα,
 ὧν ἔστι πάντων ἐνίος ἄνεμος κύριος.

30

18 ^a Εὐριπίδου Φιλοκτήτης.

Μακάριος ὅστις εὐτυχῶν οἴκοι μένει,
 ἐν γῆ δ' ὁ φόρτος, ^b καὶ πάλιν ναυτίλλεται.

19 ^a Ἐκ τῶν Μόσχου Βουκολικῶν.

Τὰν ἄλα τὰν γλαυκὰν ^b ὅτ' ἂν ἄνεμος ἀτρέμα βάλλη,
 τὰν φρένα τὰν δειλὰν ἐρεθίζομαι, ^c οὐδέ τι μοῖσα
 ἐντὶ φίλα, ^d ποθέει δὲ πολὺ πλεόν ἄμμε γαλάνα.
 ἀλλ' ^e ὅτ' ἂν ἀχίση πολίος βυθός, ἃ δὲ θάλασσα
 κυρτὸν ἐπαφρίζη, τὰ δὲ κύματα μακρὰ ^f μεμήνη,
 εἰς χθόνα ^g παπταίνω καὶ δένδρεα, τὰν δ' ἄλα φεύγω.

30

^c πήχες] πήχεος A.

^d ὑπερφαίνοντο] ὑπερφαίνοντο Voss. Arsen. A. Trinc.

^e ἀχρεῖα σπαιροντες] ἀχρεῖ' ἄσπαιροντες A.

^f ἔμβαλε] Euphorionis loco e Philoctete (hoc suspectum quia mox Eurip. Philoctete citatur) leg. saltem ἔκβαλε. An tertio versu 'Αχρεῖ' ἄσπαιροντες ἄλης Δολ.? Sed et nomen mihi ob τῆ productum non videtur sincerum. VALCKEN.

17.

^a Sic A. Simpl. Ἀντιφάνους Tr.

^b ἐπὶ χρήμασ' ἰδὼν] ἐπὶ χρήμασ' ἰδῶν Voss. Arsen. B. Gesn. marg. ἐπὶ χρημάτων ἰδὼν A. ἐπὶ χρήμασιν μῶν ἔ. φ. μ. Valckenærius. Longe melius Dobræus ad Porsoni Aristophanica p. (108.) ἐπὶ χρήμασιν δ', ὧν ἔμπορος, φρονεῖ (f. φρονεῖς) μέγα.

18.

^a Sic A. Scil. fr. 8. Simpl. Εὐριπίδου Trinc.

^b καὶ] lego καὶ. GESNER. καὶ πάλιν Scottus apud Grotium in mss.

19.

^a Sic A. Trinc.

^b ὅταν om. B. Mox βάλλοι Tr.

^c οὐδέ τι μοῖσα] οὐδ' ἔτι μ. Gesner. οὐδέ τι μοι γὰ Salmasius apud Grotium.

^d ποθέει δὲ πολὺ πλεόνα μεγάλαν

ἄλα] ποθί A. ποθί Voss. ποθί Trinc. ποθί B.—πλεόνα μεγάλαν ἄλα A. πλεόνα τὰν ἄλα μῶσος B. ποτάγει δὲ πολὺ πλεόν ἄμμε γαλάνα Grotius e Moschi libris.

^e ὅταν ἀχίση] ὅτ' ἀναχίση Trinc.

^f μεμήνη] μακρὰ μεμήνη B. πάντα vel δεινὰ Gesnerus. μακρὰ Grotius.

^g παπταίνω] παπταίνω Trinc.

γα̃ δὲ μοι ^h ἀσπαστὰ, χα̃ δάσκιος εὐαδεν ὕλα,
 εἶθα καὶ ἦν πνεύση πολὺς ὠνέμος, ἀ πίτυς ἄδει.
 ἦ κακὸν ὁ γριπεὺς ζῶει βίον, ᾧ δόμος ἀ ναῦς,
 καὶ πόνος ἐντὶ θάλασσα, καὶ ἰχθύς ἀ ⁱ πλάνος ἄγρα.
 αὐτὰρ ἐμοὶ γλυκὺς ὕπνος ὑπὸ πλατάνω βαθυφύλλω,
 καὶ παγᾶς φιλέοιμι τὸν ἐγγύθεν ἦχον ἀκούειν,
^k ἀ τέρπει ψοφέοισα τὸν ^l ἀγρικόν, οὐχὶ ταρασσει.

40

20 ^a Δημοσθένους Ὀλυνθιακῶν.

Ἔως ἀν σώζηται τὸ σκάφος, ἀν τε μείζον ἀν τ' ἔλαττον
 ἦ, τότε χρῆ καὶ ναύτην καὶ κυβερνήτην καὶ πάντ' ἀνδρα
 ἐξῆς ^b προθύμους εἶναι, καὶ ὅπως μὴ ἐκὼν ^c μὴτ' ἄκων μη-
 δεὶς ἀνατρέψη, τοῦτο σκοπεῖσθαι· ἐπεὶδ' ἀν δ' ἡ θάλαττα
^d ὑπέρσχη, μάταιος ἡ σπουδή.

21 ^a Γλαύκωνος.

Γλαύκων ὁ κωμωδὸς ἥδιον ἔλεγε παρὰ τὴν ^b θάλατταν πε-
 ζεύειν ἢ παρὰ τὴν γῆν πλεῖν.

ΥΠΕΡ ΤΕΧΝΩΝ. Ξ.

50

1 ^a Ἀμφίδος ἐξ Ἀμπελουργοῦ.

Οὐκ ἔστιν οὐδὲν ἀτυχίας ἀνθρωπίνης
 παραμύθιον γλυκύτερον ἐν βίῳ τέχνης.
 ἐπὶ τοῦ μαθήματος γὰρ ἑστηκώς ὁ νοῦς
^b αὐτοῦ λέληθε παραπλέων τὰς συμφοράς.

^h ἀ πιστὰ] ἀσπαστὰ A. B. Mox
 χα̃ pro τάχα Reizius.

ⁱ ἀπλανῶς] ἀ πλάνος B. Grotius
 e Moscho.

^k ἀτερπῆ] ἀ τέρπει B.

^l ἀγροῖκ'] ἀγροῖκον A. Ars. Voss.

20. ἀπὸ τῆς ἀποφ. 20

^a Sic A. Scil. p. 128, 21. Simpl.
 Δημοσθένους Trinc.

^b προθύμους] πρόθυμον Voss. Ar-
 sen.

^c μὴτ' ἄκων om. Trinc.

^d ὑπέρσχη] ὑπερέχη A. B. Voss.
 ὑπερίσχη Arsen.

21.

^a Sic A. Deest locus Trinc.

^b τὴν θάλατταν] τὸν ἄλα A. τὴν
 ἄλα B.

καὶ τὴν ἀποφ. 21.

^a Sic A. Simpl. Ἀμφίδος Trinc.

^b αὐτοῦ—παραπλέων] αὐτοῦ—πα-
 ραπλέων Grotius. παραπλέων habet
 Trinc. et Gesn. 1.

2. ^a Ἰππάρχου ἐκ Ζωγράφου.

378

Πολύ γ' ἐστὶ πάντων κτῆμα τιμιώτατον
ἀπασιν ἀνθρώποισιν εἰς τὸ ζῆν τέχνη.
τὰ μὲν γὰρ ἄλλα καὶ πόλεμος καὶ μεταβολαὶ
τύχης ^b ἀνάλωσ', ἢ ^c τέχνη δὲ σώζεται.

3. ^a Ἐρμοδότου.

Οὐχ ὁ λόγος αὔξει τὴν τέχνην περισσὸς ἄν'
ἀλλ' αὐτὰ κοσμεῖ τὴν τέχνην τὰ πράγματα.

4. ^a Σιμύλου.

Οὔτε φύσις ἱκανὴ γίνεταί τέχνης ἄτερ
πρὸς οὐδὲν ἐπιτήδευμα παράπαν οὐδενί,
οὔτε ^b πάλι τέχνη μὴ φύσιν κεκτημένη.
τούτων ὁμοίως ^c τοῖν δυοῖν συνηγμένων
εἰς ταυτὸν, ἔτι δὲ ^d προσλαβεῖν χορηγίαν,
ἔρωτα, μελέτην, καιρὸν, ^e εὐφυῆ χρόνον,
^f κριτὴν τὸ ρηθὲν δυνάμενον συναρπάσαι.
ἐν ᾧ γὰρ ἂν ^g τούτων τις ἀπολειφθεῖς τύχη,
οὐκ ἔρχετ' ἐπὶ τὸ τέρμα τοῦ προκειμένου.
φύσις, θέλησις, ἐπιμέλει, εὐταξία,
σοφοὺς τίθησι κάγαθούς· ^h ἐπῶν δὲ τοι
ἀριθμὸς οὐδὲν ἄλλο ⁱ πλὴν γῆρας ποιεῖ.

10

2.

^a Sic A. Simpl. Ἰππάρχου Trinc.

^b ἀνάλωσεν] ἀνήλωσ. Gesn. marg.

Verò proxime Trinc. ἀνάλωσε τέχνη
δ. σ. In versu superiore τὰ μὲν
γὰρ ἄλλα πόλεμος ἢ καὶ μετ. Sal-
masius apud Grotium.

^c ἀνάλωσεν ἢ τέχνη δὲ] ἀνήλωσε
τέχνη δὲ μόνη A.

3.

^a Sic A. Trinc.

4.

^a Sic A. Trinc.

^b οὔτε πᾶν] οὔτε πάλιν B. πάλι

legendum monstrat Porsonus
Adv. p. 304. Grotius dedit οὕτ'
αἷτε.

^c τοῖν] τῶν A. Gesn. marg.

^d προσλαβεῖν] προλαβεῖν Trinc.

^e εὐφυῆ χρόνον] εὐφυῆ χρόνον cor-
rigit Dobræus ad Porsoni Aristo-
phanica p. (104.)

^f κριτὴν] κριθὴν A. τριβὴν B.

^g τούτων om. A. mox idem ha-
bet ἀπολειφθεῖς cum Trinc. τις om.
Trinc.

^h ἐπῶν] ἐπῶν Trinc.

ⁱ πλὴν] ἢ A.

5 ^a Μενάνδρου Αὐλητρίδος.

^b Τὰ πατρῶα μὲν ^c ποιεῖ καιρός ποτε
ἀλλότρια, σῶζει δ' αὐτά που τὰ σώματα.
βίου δ' ἔνεστι ^d μί' ἀσφάλει' ἐν ταῖς τέχναις.

6 ^a Πλάτωνος ἐκ τοῦ Σοφιστοῦ.

Ἄλλὰ μὴν γε τῶν τεχνῶν ^b σχεδὸν πασῶν εἶδη δύο. Πῶς;
Γεωργία μὲν, καὶ ὅση περὶ τὸ θνητὸν ^c πᾶν σῶμα θεραπεία,
τό τ' αὖ περὶ τὸ σύνθετον καὶ πλαστὸν, ὃ δὴ σκεῦος ὀνομά-
καμεν, ἢ τε ^d μιμητικῆ, ζύμπαντα ταῦτα δικαίότατα ἐνὶ
προσαγορεύοιτο ἂν ὀνόματι. Πῶς, καὶ τίνοι; Πᾶν ὅπερ ἂν
μὴ πρότερον [^e τις ὄν, ὕστερον] εἰς οὐσίαν ἄγῃ, τὸν μὲν ἄγοντα ³⁰
ποιεῖν, τὸ δὲ ἀγόμενον ^f ποιεῖσθαι πού φαμέν. Ὅρθως. Τὰ
δέ γε νῦν [^g ἂ δὴ] ^h διήλθομεν ἅπαντα εἶχεν εἰς τοῦτο τὴν
ⁱ αὐτῶν δύναμιν. Εἶχε γὰρ οὖν. Ποιητικὴν τοίνυν αὐτὰ συγ-
κεφαλαιωσάμενοι προσείπωμεν. Ἔστω. Τὸ δὴ ^j μαθητι-
κὸν αὖ μετὰ τοῦτο εἶδος ὅλον, καὶ τὸ τῆς γνωρίσεως, τό τε
χρηματιστικὸν, καὶ ἀγωνιστικὸν, καὶ ^k θηρευτικὸν, ἐπειδὴ
δημιουργεῖ μὲν οὐδὲν τούτων, τὰ ^l δὲ ὄντα καὶ γεγονότα, τὰ
μὲν χειροῦται λόγοις καὶ πράξεσι, τὰ δὲ τοῖς χειρουμένοις
οὐκ ἐπιτρέπει, μάλιστ' ἂν που διὰ ταῦτα ζυνάπαντα τὰ ⁴⁰

5.

^a Sic A. Cleric. p. 20. Simpl.
Μενάνδρου Trinc.

^b τὰ πατρῶα] τὰ γὰρ πατ. Gro-
tius.

^c ποιεῖ] πῶ A.

^d μὴ ἀσφάλει'] μία ἀσφ. A. μί'
ἀσφαλ. Trinc. Gesn. 1. Francof.
utrumque μὴ et μί' om. Gesn. ed.
3. Jacobsius Anthol. T. XII. p.
105. ita corrigit: τὰ μὲν πατρῶα
μεταποιεῖ καιρός ποτε, Ἄλλοτριώσει τ'
αὐτά που τὰ σώματα, βίου δ' ἔνεστι
μί' ἀσφάλει' ἐν ταῖς τέχναις.

6.

^a Sic A. Scil. p. 219. A. Simpl.
Πλάτωνος Trinc.

^b σχεδὸν] σχεδῶν A.

^c πᾶν σῶμα] πᾶν om. Trinc.

^d μιμητικῆ] τιμητικῆ Trinc.

^e τις ὄν, ὕστερον om. A. Trinc.

Μοχ ἄγει A.

^f ποιεῖσθαι πού] που ποιεῖσθαι A. B.

^g ἂ δὴ om. A. Trinc.

^h διήλθομεν] διέλθομεν Trinc.

ⁱ αὐτῶν] αὐτοῦ Trinc.

^j μαθηματικὸν] μαθητικὸν A.

^k θηρευτικὸν] θεραπευτικὸν A. B.

^l δὲ ὄντα] δέοντα B.

μέρη, τέχνη τις κτητικὴ λεχθεῖσα ^m ἂν πρέψειεν. Ναί·
ⁿ πρέποι γὰρ ἂν. Κτητικῆς ^o δὴ καὶ ποιητικῆς ζυμπασιῶν
οὐσιῶν τῶν τεχνῶν, ἐν ποτέρα τὴν ^p ἀσπαλιευτικὴν, ἢ Θεαί-
τητε, τιθῶμεν; Ἐν κτητικῇ δὴπου δῆλον. Κτητικῆς δὲ ἄρ'
οὐ ^q δύο εἶδη; τὸ μὲν ἐκόντων ^r πρὸς ἐκόντας μεταβλητικὸν
ὄν, διὰ τε δωρεῶν [^s καὶ ἀγοράσεων] καὶ μισθώσεων· τὸ δὲ
λοιπὸν ἢ κατ' ἔργα ἢ κατὰ λόγους χειρούμενον ^t ζύμπαν,
χειρωτικὸν ἂν εἴη; Φαίνεται γοῦν ἐκ τῶν εἰρημένων. Τί ^u δὲ, ⁵⁰
τὴν χειρωτικὴν; ἄρ' οὐ διχῇ τμητέον; Πῆ; Τὸ μὲν ἀμφα-
δὸν ὅλον ἀγωνιστικὸν τιθέντας, τὸ δὲ κρυφαῖον αὐτῆς πᾶν,
θηρευτικόν; Ναί. Τὴν γε μὴν θηρευτικὴν ἀλογον τὸ μὴ οὐ
τέμνειν διχῇ. Λέγε ὅπη. Τὸ μὲν ἀψύχου γένους διελομέν-
ους, τὸ δὲ ἐμφύχου. Τί μὴν; εἴπερ ἔστόν γε ἀμφω. Πῶς
δ' οὐκ ^w ἔστων; καὶ δεῖ γε ἡμᾶς τὸ μὲν τῶν ἀψύχων ³⁷⁹
^x ἀνάγνωμον, πλὴν κατ' ἓνα τῆς κολυμβητικῆς ἅττα μέρη
καὶ τοιαῦτ' ἄλλα βραχέα, χαίρειν εἶσαι· τὸ δὲ τῶν ἐμφύ-
χων, ζῶων οὐσαν θήραν, προσειπεῖν ζωθηρικὴν. Ἔστω.
^y Ζωθηρικῆς δὲ ἄρα οὐ διπλοῦν εἶδος ^z ἂν λέγοιτο ἐν δίκη;
τὸ μὲν πεζοῦ γένους, πολλοῖς εἶδεσι καὶ ὀνόμασι διηρημένον,
πεζοθηρικόν· [^a τὸ δ' ἕτερον] νευστικοῦ ζώου πᾶν, ἐνυγροθηρι-
κόν; Πάνυ γε. Νευστικοῦ ^b μὴν τὸ μὲν πτηνὸν φύλον ὀρῶμεν
τὸ δὲ, ἐνδρον. Πῶς δ' οὐ; Καὶ τοῦ πτηνοῦ μὲν ^c γένους ¹⁰
^d πᾶσα ἡμῖν ἢ θήρα λέγεται που ^e ὀρνιθευτική. Λέγεται

^m ἐκτρέψειεν] ἀντρέψειεν A. B. i. e.
ἂν πρέψειεν. ἂν διαγράψαι Ges. marg.

ⁿ πρέποι] πρέπει A.

^o δὴ] δὲ A. B.

^p ἀσπαλιευτικὴν] ἀλιευτικὴν B.

^q δύο] δύο εἶδη A.

^r πρὸς ἐκόντας μεταβλητικὸν] προσ-
έχοντας μετακλητικὸν Trinc.

^s καὶ ἀγοράσεων om. A. Trinc.

^t ζύμπαν χειρωτικόν] ζύμπαντα χει-
ρωτικά A. B.

^u δὲ] δαὶ A. Trinc.

^w ἔστιν] ἔστων A.

^x ἀνάγνωμον εἶν] εἶν om. A.

^y ζωθηρικῆς δὲ] ζωθηρικῆ A. B.

^z ἂν λέγοιτο] λέγοιτο ἂν A. B.

^a τὸ δ' ἕτερον om. A. Trinc.

^b δὲ] μὴν A. Trinc.

^c γένους om. A. γε habet Trinc.

^d πᾶσα] πᾶσιν A.

^e ὀρνιθευτική] ὀρνιθευτικῆ A. ὀρ-
νιθευτικῆ B.

[¹ γὰρ οὖν.] Τοῦ δ' ἐνύδρου σχεδὸν ἀλιευτικὴ τὸ σύνολον.
 [² Ναί.] Τί δέ; ταύτην αὖ τὴν θήραν, ἄρα οὐκ ἂν κατὰ τὰ μέ-
 γιστὰ μέρη δύο ^h διέλοιμεν; Κατὰ ποῖα; Καθ' ἃ τὸ μὲν ἔρ-
 κειν αὐτόθι ποιεῖται τὴν θήραν, τὸ δὲ πληγῆ; Πῶς λέγεις;
 καὶ πῆ διαιρούμενος ἑκάτερον; Τὸ μὲν, ⁱ ὅτι πᾶν ὅσον ἂν ἕνεκα
 κωλύσεως ^k εἴργη τι περιέχον, ἔρκος εἰκὸς ὀνομάζειν. Πάνυ
 μὲν οὖν. Κύρτους ^l δὴ, καὶ δίκτυα, καὶ πόρκους, καὶ βρό-
 χους, καὶ τὰ τοιαῦτα, μῶν ἄλλο τι πλὴν ἔρκη ^m χρῆ. προσα- 20
 γορεύειν; Οὐδὲν [ⁿ ἄλλο.] Ταῦτο ^o μὲν ἄρα ἐρκοθηρικὸν τῆς
 ἄγρας τὸ μέρος φήσομεν, ἢ τι τοιαῦτον. Ναί. Τὸ δὲ ἀγκί-
 στροισ καὶ τριόδουσι πληγῆ γιγνόμενον, ἕτερον μὲν ἐκείνου,
 πληκτικὴν δέ τινα ^p θήραν ἡμᾶς προσεῖπειν ^q ἐν τῶ νῦν χρεῶν,
^r ἢ τι τις ἂν, ὧ Θεαίτητε, εἶποι κάλλιον; Ἀμελῶμεν τοῦ ὀνό-
 ματος, ἀρκεῖ γὰρ ^s καὶ τοῦτο. Τῆς μὲν τοίνυν πληκτικῆς, τὸ
 μὲν νυκτερινὸν οἶμαι πρὸς πυρὸς φῶς γιγνόμενον ὑπ' ^t αὐτῶν
 τῶν περὶ τὴν θήραν πυρευτικὴν ῥηθῆναι [^u συμβέβηκε.] Πάνυ 30
 γε. Τὸ δέ γε μεθμερινὸν, ὡς ἐχόντων ἐν ἄκροισ ἀγκίστρα
 καὶ τῶν τριόδοντων, ^w παναγκίστρευτικὴν; Λέγεται γὰρ οὖν.
 Τοῦ τοίνυν ἀγκίστρικευτικοῦ τῆς πληγῆς τὸ μὲν ἀνωθεν εἰς
 τὸ κάτω γιγνόμενον διὰ τὸ τοῖς τριόδουσι οὕτω μάλιστα χρῆ-
 σθαι, τριόδοντικὰ τίς, οἶμαι, κέκληται. Φασὶ γοῦν τινες.
 Τὸ δέ γε λοιπὸν ἐστὶν ἐν ἑτὶ μόνον ὡς εἰπεῖν εἶδος. Ποῖον;
 Τὸ τῆς ἐναντίας ταύτης πληγῆς ἀγκίστρα τε γιγνόμενον καὶ

¹ γὰρ οὖν om. A. Trinc.

² ναί om. A. Trinc. Mox Trinc.

τι θαί. [ἀλιευτικὴ] [τὸ ἐνύδρου]

^h διέλοιμην] διέλοιμεν A. Trinc.

ⁱ ὅτι] τὸ A. om. B.

^k εἴργει] εἴργη A.

^l δὴ om. A.

^m χρῆ] δὴ Trinc. i. e. δεῖ.

ⁿ ἄλλο om. A. Trinc.

^o μὲν om. A.

^p θήραν ἡμᾶς] ἡμᾶς θήραν A.

^q ἐν λόγῳ] ἐν τῷ A. Trinc.

^r εἴ τι] εἴ τι B.

^s καὶ om. A.

^t αὐτῶν τῶν] αὐτοῦ Trinc.

^u συμβέβηκε om. A. Trinc.

^w παναγκίστρευτικὴν.] παναγκί-
 στρικευτικὴν A. Reliqua quæ se-
 quuntur usque ad εἰλήφαμεν ἰκα-
 νῶς exhibui ex A. B.

τῶν ἰχθύων, οὐχ^x ἢ τις ἀν τύχη τοῦ σώματος ὡς περ τοῖς
 τριόδουσι, ἀλλὰ περὶ τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ στόμα τοῦ θηρευ-
 θέντος ἐκάστοτε, καὶ κάτωθεν εἰς τὸναντίον ἄνω, ῥάβδοις
 καὶ καλάμοις ἀνασπώμενον, οὗ τι φήσομεν, ᾧ Θεαίτητε,
 δεῖν τούνομα λέγεσθαι. Δοκῶ μὲν, ὅπερ ἄρτι προυθέμεθα
 δεῖν ἐξυρεῖν, τοῦτο αὐτὸ νῦν ἀποτετελεῖσθαι. Νῦν ἄρα τῆς
 ἀσπαλιευτικῆς, περὶ οὗ σύ τε καὶ γὰρ συνωμολογήκαμεν, οὐ
 μόνον τούνομα ἀλλὰ καὶ τὸν λόγον, περὶ αὐτὸ τούργον εἰλή-
 φαμεν ἱκανῶς. Ξυμπάσης^z τοιγαροῦν τέχνης τὸ μὲν ἡμισυ
 μέρος κτητικὸν ἦν κτητικῷ δὲ, χειρωτικόν^a χειρωτικῷ δὲ,
 θηρευτικόν^b τοῦ δὲ θηρευτικῷ, ζωοθηρικόν^a ζωοθηρικῷ δὲ,
^b ἐνυγροθηρικόν^b ἐνυγροθηρικῷ δὲ, τὸ κάτωθεν τμήμα ὅλον,
 ἀλιευτικόν^c ἀλιευτικῆς δὲ, πληκτικόν^c πληκτικῆς δὲ, ἀγ-
 κιστρευτικόν^c τούτου δὲ τὸ περὶ τὴν κάτωθεν ἄνω πληγὴν⁴⁰
 ἀνασπώμενην ἀπ' αὐτῆς τῆς πράξεως ἀφομοιωθὲν τούνομα
 ἢ νῦν^c ἀσπαλιευτικὴ ζητηθεῖσα ἐπίκλην γέγονε. ^d Πάντως
^e μὲν οὖν τοῦτό γε ἱκανῶς δεδήλωται.

7 ^a Ἐν ταυτῷ.

Κατὰ δὴ τὸν παρεληλυθότα τρόπον τῆς διαιρέσεως, ἐγωγά-
 μοι καὶ νῦν φαίνομαι ^b δύο καθορᾶν εἶδη τῆς μιμητικῆς.
 Τὴν ^c δὲ ζητουμένην ἰδεῖαν ἐν ὁποτέρῳ ποθ' ἡμῖν οὔσα τυγχά-
 νει καταμαθεῖν οὐδέ πω μοι δοκῶ νῦν δυνατὸς εἶναι. Σὺ δ'
 ἀλλ' εἰπέ ^d πρῶτον, καὶ δῖελε ἡμῖν τίνε τῶ δύο λέγεις. Μίαν⁵⁰
 μὲν τὴν εἰκαστικὴν ^e ὁρᾶν ἐν αὐτῇ τέχνῃ· ἔστι δ' αὕτη μά-

^x εἴ Α.

^y δ' Α.

^z τοιγαροῦν] γὰρ Α. Β. Gesn. marg.

^a ζωοθηρικόν om. Β.

^b ἐνυγροθηρικόν om. Β.

^c ἀσπαλιευτικῆ] ἀλιευτικῆ Β.

^d πάντως] πάντα Trinc.

^e μὲν] εἰ μὲν Α. Trinc. In πάν-
 τας εἰ latet scriptura apud Plato-

nem obvia ταυτάσσι.

7.

^a Sic Α. Scil. p. 235. Deest Trinc.

^b δύο usque ad τυγχάνει om. Β.

^c δὲ] γὰρ Α.

^d πρῶτον καὶ δῖελε] καὶ δῖελε πρῶ-
 τον Α. Β. Μοχ τίτε om. Α. Β.

^e ὁρᾶ] ὁρᾶν Α. Β.

λιστα, ὅπῳ ἂν κατὰ τὰς τοῦ παραδείγματος συμμετρίας
 τὶς ἐν μήκει καὶ ^ο βάθει καὶ πλάτει, ^ι καὶ πρὸς τούτοις ἔτι
 χρώματα ἀποδίδους τὰ προσήκοντα ἐκάστοις τὴν τοῦ μιμή-
 ματος γένεσιν ἀπεργάζηται. Τί δ', οὐ πάντες οἱ μιμού-
 μενοὶ ^ε τι τοῦτ' ἐπιχειροῦσι δρᾶν; Οὐκ οὖν ὅσοι γε τῶν
 μεγάλων που τὶ πλάττουσιν ἔργων ἢ γράφουσιν. Εἰ γὰρ ³⁸⁰
 ἀποδιδόειν τὴν τῶν καλῶν ἀληθινὴν συμμετρίαν, οἶσθ' ὅτι
^η σμικρότερα μὲν τοῦ δέοντος τὰ ἄνω, μείζω δὲ τὰ κάτω
 φαίνοιτ' ἂν, διὰ τὸ τὰ μὲν πόρραθεν τὰ ^ι δ' ἐγγύθεν ὑφ'
 ἡμῶν ὁρᾶσθαι. Πάνυ μὲν οὖν. Ἄρ' οὖν οὐ χαίρειν τὸ ἀλη-
 θές εἶσαντες οἱ δημιουργοὶ νῦν, οὐ τὰς οὐσας συμμετρίας,
 ἀλλὰ τὰς ^κ δοξούσας εἶναι καλὰς τοῖς εἰδώλοις ἐναπεργά-
 ζονται. Πάνυ μὲν οὖν. Τὸ μὲν ἄρα ἕτερον ^λ οὐδὲ δίκαιον, ¹⁰
 εἰκός γε ὄν, εἰκόνα καλεῖν; [^μ Παντάπασί γε. Ἄρ' οὖν τὸ
 μὲν ἕτερον δίκαιον εἰκαστικὸν καλεῖν;] Ναί. Καὶ ^ν τῆς γε
^ο μιμητικῆς τὸ ἐπὶ ^ρ τούτῳ μέρος κλητέον ὅπερ εἶπομεν ἐν
 τῷ πρόσθεν, εἰκαστικὴν; Κλητέον. Τί δαί, τὸ φαινόμενον
 μὲν διὰ τὴν ^α τοῦ καλοῦ θεᾶν ^γ εἰκέναι τῷ καλῷ, δύναμιν δὲ
 εἴ τις ^ε λάβοι τὰ τηλικαῦτα ἰκανῶς ὁρᾶν, ^ε μηδὲ εἰκός ἢ ᾧ
 φησιν εἰκέναι, τί καλοῦμεν; ἄρ' οὐκ, ἐπειπερ φαίνεται μὲν, ²⁰
 εἰσικε δὲ οὐ, φάντασμα; Τί μὴν; Οὐκ οὖν πάμπλου καὶ
 κατὰ ^β τὴν ζωγραφίαν τοῦτο τὸ μέρος ἐστὶ, καὶ κατὰ τὴν
 ζύμπασαν μιμητικὴν; Πῶς δ' οὐ; Τὴν δὴ φάντασμα
 ἀλλ' οὐκ εἰκόνα ἀπεργαζομένην τέχνην, ἄρ' οὐ φανταστικὴν

^ο βάθει καὶ πλάτει] πλάτει καὶ
 βάθει B.

^ι καὶ om. A. B.

^ε τε] τι A. B.

^η σμικρότερα] σμικρῶ ^σ A. σμικρό-
 τατον B.

^ι δ'] μὲν A.

^κ δοξούσας] δοξάσας A. B.

^λ οὐδὲ] om. A. B.

^μ παντάπασι—καλεῖν om. A. B.

^ν τῆς] τοῖς A. B.

^ο μιμητικῆς] μιμείται A. B.

^ρ τούτῳ] τοῦτο A. B.

^σ οὐκ ἐκ] τοῦ A.

^γ εἰκέναι] εἰκέναι A. B.

^ε λάβοι] λάβῃ A. B.

^ε μηδὲ εἰκός ἢ] μὴ δ' εἰκός ἢ A. B.

^β τὴν] om. A. B. et mox ante

ζύμπασαν.

^w ὀρθότατ' ἂν προσαγορεύοιμεν; Πολύ γε. ^x Τούτω τοίνυν ^y τὰ δύο ἔλεγον εἶδη τῆς εἰδωλοποιητικῆς, εἰκαστικὴν ^z καὶ φανταστικὴν. Ὁρθῶς.

8 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Θεὸς μὲν πάντα καὶ μετὰ θεοῦ τύχη καὶ καιρὸς ^b τὰν-30
θράπινα διακυβερνῶσι ζύμπαντα· ἡμερώτερον μὴν τρίτον
συγχωρῆσαι τούτοις ἔπεσθαι δεῖν, τέχνην.

9 ^a Πλάτωνος ἐκ τοῦ Πολιτικοῦ.

Πρῶτον μὲν τοίνυν δύο τέχνας οὔσας περὶ πάντα τὰ δρά-
μενα θεασώμεθα. Τίνας; Τὴν μὲν ^b τῆς γενέσεως οὔσαν
συναίτιον, τὴν δὲ αὐτὴν αἰτίαν. Πῶς; ^c Ὅσαι μὲν τὸ
πρᾶγμ' αὐτὸ ^d μὴ δημιουργοῦσι, ταῖς δὲ δημιουργούσαις
ὄργανα παρασκευάζουσιν, ἂν μὴ παραγενομένων οὐκ ἂν ⁴⁰
ποτ' ἐργασθείη τὸ προστεταγμένον ἐκάστη τῶν τεχνῶν· ταύ-
τας μὲν ^e οὖν ζυναιτίους, τὰς δ' αὐτὸ τὸ πρᾶγμ' ἀπεργαζο-
μένας, αἰτίας. Ἐχει γὰρ οὖν λόγον.

10 ^a Πλουτάρχου ἐκ τοῦ Περὶ Μαντικῆς.

Τῶν τεχνῶν, ὡς ἔοικε, τὰς μὲν ἢ χρεῖα συνέστησεν ἐξ
ἀρχῆς, καὶ μέχρι νῦν διαφυλάσσει·

^b χρεῖῶ πάντ' ἐδίδαξε· τί δ' οὐ χρεῖῶ κεν ^c ἀνεύροι

τῶν ἀναγκαίων; ὑφαντικὴν, οἰκοδομικὴν, ἰατρικὴν, ^d γεωρ-
γίαν, καὶ ὅσαι περὶ ^e γεωργίαν ἀναστρέφονται· τὰς δ' ἡδονή ⁵⁰
τις προσηγάγετο καὶ κατέσχε, τὴν τῶν μυρεψῶν, καὶ τῶν

^w ὀρθότατ' ἂν] ὀρθότητα A. B.

^x τούτω] τοῦτο A. B.

^y τῶ om. A. B.

^z καί] τε καὶ A.

8.

^a Sic A. Scil. Legg. IV. p. 709. Deest lemma Trinc.

^b τὰνθράπινα] ἀνθρώπιναι A.

9.

^a Sic A. Scil. p. 281. D. Deest lemma Trinc.

^b τῆς] τὴν A. Trinc.

^c ὅσαι] ὡς αἰ A. Trinc.

^d μὴ om. A. Trinc.

^e οὖν] γ' οὖν A. B.

10.

^a Sic A. Scil. T. V. p. 549= 826. Simpl. Πλουτάρχου Trinc.

^b χρεῖῶ] ὁ χρ. A. Mox τι δὲ χρ. Trinc.

^c ἀνεύροι] ἂν εὔροι B. μὲν pro κεν Trinc.

^d γεωργίαν om. A.

^e γεωργίαν] γεωργίας A.

ὄψοποιῶν, καὶ κομμάτικὴν πᾶσαν, καὶ ἄνθοβαφίαν. Ἔστι δὲ ὧν τὴν πιθανότητα καὶ τὴν ἀκρίβειαν καὶ τὸ καθάριον ἀγαπῶντες ἐκμανθάνουσι καὶ περιέπουσιν ὡς ἀριθμητικὴν, καὶ γεωμετρίαν, καὶ κανονικὴν πᾶσαν, καὶ ἀστρολογίαν, ἃς ἔφησιν ὁ Πλάτων καί περ ἀμελουμένας, βία ὑπὸ χάριτος αὐξέσθαι.

II ^a Ξενοφῶντος ἐν γ' Ἀπομνημονευμάτων.

Εἰσελθὼν ποτε πρὸς ^b τὸν Παρράσιον τὸν ζωγράφον, Ἄρα, ³⁸¹ ἔφη, ὦ Παρράσιε, ^c ἡ γραφικὴ ἐστὶν εἰκασία τῶν ὄραμένων; τὰ γοῦν κοῖλα, καὶ τὰ ὑψηλὰ, καὶ τὰ σκοτεινὰ, καὶ τὰ φωτεινὰ, καὶ τὰ σκληρὰ, καὶ τὰ μαλακὰ, καὶ τὰ τραχέα, καὶ τὰ λεῖα, καὶ τὰ νέα, καὶ τὰ παλαιὰ σώματα διὰ τῶν χρωμάτων ἀπεικάζοντες ἐκμιμῆσθε. Ἀληθῆ λέγεις, ἔφη. Καὶ μὴν τὰ γε καλὰ εἶδη ἀφομοιοῦντες, ^d ἐπειδὴ οὐ ρᾶδιον ἐνὶ ἀνθρώπῳ περιτυχεῖν ἀμεμπτα πάντα ἔχοντι, ἐκ πολλῶν ¹⁰ συνάγοντες τὰ ἐξ ἑκάστου κάλλιστα, οὕτως ὅλα τὰ σώματα καλὰ ποιεῖτε φαίνεσθαι. Ποιοῦμεν γὰρ, ἔφη, οὕτω. Τί γὰρ, ἔφη, τὸ πιθανώτατον, καὶ ἡδιστον, καὶ φιλικώτατον, καὶ ποθεινότατον, καὶ ἐρασμιώτατον ἀπομιμῆσθε τῆς ψυχῆς ^e ἦθος, ἢ οὐδὲ μιμητὸν τούτο; Πᾶς γὰρ ^f ἂν, ἔφη, μιμητὸν εἶη, ὦ Σώκρατες, ὁ μὴτε συμμετρίαν, μὴτε χρῶμα, μὴτε ὧν σὺ εἶπας ἄρτι μὴδὲν ἔχει, μὴδὲ ὅλως ὀρατόν ἐστιν; Ἄρ' οὖν, ἔφη, γίγνεται ἐν ἀνθρώπῳ ^g τό τε φιλοφρόνως καὶ τὸ ^h ἐχθρῶς βλέπειν πρὸς τινὰς; Ἐμοιγε δοκεῖ, ἔφη. Οὐκ ²⁰ οὖν τό γε μιμητὸν ἐν τοῖς ὁμμασι; Καὶ μάλα, ἔφη. Ἐπὶ δὲ τοῖς τῶν φίλων ἀγαθοῖς καὶ τοῖς κακοῖς ὁμοίως σοι δοκοῦσιν ἔχειν τὰ πρόσωπα οἱ τε φροντίζοντες καὶ οἱ μὴ;

^f ἀντοβάφειαν] ἀνθοβαφίαν A. B.
ἀνθοβάθειαν Trinc.

^g φασιν] φησιν A. Trinc.

II. 381

^a Sic A. Scil. III. 10. Simpl.
Ξενοφῶντος Trinc.

^b τὸν om. A.

^c ἡ] ὡς ἡ A. B.

^d ἐπειδὴ] ἐπεὶ A.

^e ἦθος] εἶδος A. B.

^f ἂν om. A.

^g τότε] ὅποτε καὶ Gesn. marg.

^h ἐχθρῶς] αἰσχροῦς A. Trinc.

ⁱ ὁμμασι] σόμασι A.

Μὰ Δί' αὐ δῆτα, ἔφη. Ἐπὶ μὲν γὰρ τοῖς ἀγαθοῖς φαιδροὶ, ἐπὶ δὲ τοῖς κακοῖς σκυθρωποὶ γίνονται. Οὐκ οὖν, ἔφη, καὶ ταῦτα ^k δυνατὸν ἀπεικάζειν; Καὶ μάλα, ἔφη. Ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ μεγαλοπρεπές τε καὶ τὸ ἐλευθέριον, [καὶ ^l τὸ ταπεινόν τε καὶ ἀνελεύθερον,] καὶ τὸ ^m σωφρονικόν τε καὶ φρόνιμον, καὶ τὸ ὑβριστικόν τε καὶ τὸ ἀπειρόκαλον, καὶ διὰ τοῦ προσ- 30 ὄπου, καὶ διὰ τῶν σχημάτων, καὶ ἐστῶτων καὶ κινουμένων ἀνθρώπων ⁿ διαφαίνει. Ἀληθῆ λέγεις, ἔφη. Οὐκ οὖν καὶ ταῦτα μιμητά; Καὶ μάλα, ἔφη. Πότερον οὖν, ἔφη, νομίζεις ἥδιον ὄραν τοὺς ἀνθρώπους δι' ὧν τὰ καλά τε ^o καὶ τὰ ἀγαθὰ καὶ ἀγαπητὰ ἦθη φαίνεται, ἢ δι' ὧν τὰ αἰσχρά τε καὶ πονηρὰ καὶ μισητά; Πολὺ νῆ Δί', ἔφη, διαφέρει, ὧ Σώκρατες.

Πρὸς δὲ Κλίτωνα τὸν ἀνδριαντοποιὸν εἰσελθὼν ποτε καὶ διαλεγόμενος αὐτῷ, Ὅτι μὲν, ἔφη, ὧ Κλίτων, ἀλλοίους ποιεῖς, δρομεῖς τε καὶ παλαιστάς, καὶ πύκτας, καὶ 40 παγκρατιαστάς, ὁρῶ γε καὶ οἶδα· ὁ δὲ μάλιστα ψυχαγωγεῖ διὰ τῆς ὄψεως ^p τοὺς ἀνθρώπους τὸ ζωτικὸν φαίνεσθαι, πῶς τοῦτο ἐνεργάζῃ τοῖς ^q ἀνδριάσιν; Ἐπεὶ δὲ ἀπορῶν ὁ Κλίτων οὐ ταχὺ ἀπεκρίνατο, Ἄρα, ἔφη, τοῖς τῶν ζώντων εἶδεσιν ἀπεικάζων τὸ ἔργον ^r ζωτικώτερον ποιεῖς φαίνεσθαι τοὺς ἀνδριάντας; Καὶ μάλα, ἔφη. Οὐκ οὖν τά τε ὑπὸ τῶν σχημάτων ^s καταρτῶμενα, καὶ ^t τὰ ἀνασπῶμενα ἐν τοῖς σώμασι, καὶ τὰ συμπιεζόμενα, καὶ τὰ διελκόμενα, καὶ ^u ἐντεινόμενα, καὶ τὰ ἀνεμμένα ἀπεικάζων, 50

^k δυνατὸν] δυνατοὶ A.

^l τὸ ταπεινόν τε καὶ ἀνελεύθερον om. A. Trinc.

^m σωφρονικόν] σωφρονικόν A. Trinc. σωφρονηκόν B. καὶ φρόνιμον om. B. Trinc. καὶ τὸ ὑβριστικόν τε om. Trinc.

ⁿ διαφαίνει] διαφέρει Gesn. marg.

^o καὶ τὰ] τε καὶ A. B.

^p τοὺς ἀνθρώπους om. A. B.

^q ἀνδριάσιν] ἀνδράσιν A.

^r ζωτικώτερον] ζωτικωτέρους Gesn. marg.

^s καταρτῶμενα] κατασπῶμενα Gesn. marg.

^t τὰ om. A. B.

^u ἐκτεινόμενα] ἐντεινόμενα A. B.

ὁμοιότερά τε τοῖς ἀληθινοῖς καὶ ^wπιθανώτερα ποιεῖς φαίνεσθαι; Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη. Τὸ δὲ καὶ τὰ ^xἤθη τῶν ποιούντων τὶ σωματῶν ἀπομιμεῖσθαι οὐ ποιεῖ τινα τέρψιν τοῖς θεωμένοις; Εἰκὸς γοῦν, ἔφη. Οὐκ οὖν καὶ τῶν μὲν μαχομένων ^yἀπειλητικὰ τὰ ὄμματα εἰκαστέον, τῶν δὲ νενικηκότων, εὐφραϊνομένων ἢ ὄψις μιμητέα; Σφόδρα γ', ἔφη. ^zΔεῖ ἄρα, ἔφη, τὸν ἀνδριαντοποιὸν τὰ τῆς ψυχῆς ἔργα τῶ εἶδει ^aπροσεικάζειν.

ΕΤΙ ΠΕΡΙ ΤΕΧΝΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΕΝΑΝΤΙΟΝ. ΞΑ. 382

1 ^aΜενάνδρου Ἀλιέως.

Ὁ πρῶτος εὐρῶν διατροφὴν πτωχῶ τέχνην πολλοὺς ἐποίησεν ἀθλίου· ἀπλοῦν γὰρ ἦν τὸν μὴ δυνάμενον ζῆν ἀλύπως ἀποθανεῖν.

2 ^aἈντιφάνους ἐκ Κναφέως.

Ὅστις τέχνην ^bκατέδειξε πρῶτος τῶν θεῶν, οὗτος μέγιστον εὖρεν ἀνθρώποις κακόν.

ὅτ' ἂν γὰρ ἀπορῆταί τις, ἂν μὲν ἀργὸς ἦν, ἐλθὼν ἀπεκινδύνευσεν ἡμέραν μίαν, ὥστ' ἢ γεγονέαι λαμπρὸν, ἢ τεθνηκέαι. ἡμεῖς δ' ἔχοντες ἀραβῶνα τὴν τέχνην τοῦ ζῆν, αἰεὶ πεινώμεν ἐπὶ ταῖς ἐλπίσιν.

ἔξόν τε μικρὸν διαπορηθῆναι χρόνον, τὸν βίον ἅπαντα τοῦτο δρᾶν αἰρούμεθα.

^w πιθανώτερα] πιθανωτέροις A. B.

^x ἤθη] πάθη Gesn. marg.

^y ἀπειλητικὰ] ἀπειληταί A.

^z δεῖ ἄρα ἔφη om. Trinc.

^a προσεικάζειν] προσηκάζειν A.

I.

^a Sic A. Simpl. Μενάνδρου Tr.

Cleric. pag. 8. In titulo ἔτι π. τεχνῶν om. A.

2.

^a Sic A. Simpl. Ἀντιφάνους Tr.

^b κατέδειξε πρῶτος] πρῶτος κατέδειξε A.

3 ^a Μενάνδρου Ἰμνίδος.

Οὐ πάνυ ^b τι γηράσκουσιν αἱ τέχναι καλῶς,
ἀν μὴ λάβωσι προστάτην φιλάργυρον.

4 ^a Εὐριπίδου Πολυείδου.

Οἱ τὰς τέχνας ^d ἔχοντες ^b ἀθλιώτεροι
τῆς ^c φαυλότητός τε γὰρ ἐν κοινῷ ψέγειν
ἅπασιν κείσθαι δυστυχῆς, οὐκ εὐτυχῆς.

5 ^a Ξενοφῶντος ἐκ τοῦ Οἰκονομικοῦ.

Καλῶς, ἔφη, λέγεις, ᾧ Κριτόβουλε. Καὶ γὰρ αἱ βαναυ-
σικαὶ καλούμεναι καὶ ^b ἐπίρητοί εἰσι, καὶ εἰκότως μὲν ^c δὴ
πάνυ ἀδοξοῦνται ὑπὸ τῶν πόλεων καταλυμαίνονται γὰρ
τὰ σώματα ^d τῶν τε ἐργαζομένων καὶ ἐπιμελουμένων, καὶ
τὰς ψυχὰς ^e ἀναγκάζουσι ^f καθῆσθαι, καὶ ^g σκιατραφεῖ-
σθαι, ἔναι δὲ καὶ πρὸς πῦρ ἡμερεύειν. Τῶν δὲ σαμάτων ³⁰
θλινομένων καὶ αἱ ψυχαὶ ἐπιπολὺ ἀρρωστότεραι γίγνον-
ται. Καὶ ἀσχολίας δὲ μάλιστα ἔχουσι καὶ φίλων καὶ
πόλεων συνεπιμελεῖσθαι ^h βαναυσικαὶ καλούμεναι. Ὅστε
ⁱ εἰκότως σοὶ δοκοῦσι κακοὶ ἀν καὶ φίλοις ^k χρῆσθαι, καὶ ταῖς

3.

^a Sic A. Simpl. Μενάνδρου Tr. Cleric. p. 180.

^b τι] τοι A. et sic Max. Tyrius (XXX). XI. ed. Reiskii p. 202. quem citat Grotius in mss.

4.

^a Sic A. Scil. Fr. 3. Simpl. Εὐριπίδου Trinc.

^b ἀθλιώτεροι] Grotius dedit ἀθλιώτατοι, auctorem citans A. Vocem quidem habet compendiose scriptam codex Parisinus, satis tamen perspicue ἀθλιώτεροι ut vulgo.

^c φαυλότητός τε] φαυλοτ^{ας} A. Illud ^{ας} superscriptum est solenni hujus syllabæ compendio. τῆς φαυλότητός τοι γὰρ Grotius ex Scaligeri emendatione, et v. seq. κοῖκ

pro οὐκ. Legit et interpungit Musgravius, ἀθλιώτεροι τῆς φαυλότητος· καὶ γὰρ ἐν κ. ψ. ᾧ. κ. δ. κοῖκ ἐ.

5.

^a Sic A. Scil. IV. 2. Simpl. Ξενοφῶντος Trinc.

^b ἐπίρητοί] ἐπιρητοί A.

^c τοι] δὴ A. Trinc.

^d τῶν] τῶν τε A. B.

^e ἀναγκάζουσαι] ἀναγκάζουσι A. B.

^f καθῆσθαι] καθῆσθαι A.

^g σκιατραφεῖσθαι] σκιατραφεῖσθαι A.

^h βαναυσικαὶ] βασανικαὶ A. B.

ⁱ εἰκότως σοὶ] οἱ τοιοῦτοι δοκοῦσι Gesn. marg. δοκοῦσι post σοὶ inserunt A. B.

^k χρῆσθαι om. A. B.

¹ πατρίσιν ἀλεξήτῆρες εἶναι. Καὶ ἐν ἐνιαῖς μὲν ^m τῶν πόλεων, μάλιστα δὲ ἐν ταῖς εὐπολέμοις δοκούσαις εἶναι, ⁿ οὐδ' ἔξῃστι τῶν πολιτῶν οὐδενὶ βαναυσικὰς τέχνας ἐργάζεσθαι.

6 ^a Πλάτωνος ἐκ τοῦ Πολιτικοῦ.

Ἄρ' οὖν οὐκ ἀριθμητικὴ μὲν ^b καὶ τινες ἕτεραι ταύτῃ συ-⁴⁰γενεῖς τέχναι ψιλαὶ τῶν πράξεων εἰσι, τὸ δὲ γνῶναι ^c παρέσχοντο μόνον; Ἔστιν οὕτως. Αἱ δὲ γε περὶ τεκτονικὴν αὖ καὶ ξύμπασαν χειρουργίαν, ὡς περ ἐν ταῖς πράξεσιν ^d ἐνούσαν ξύμφυτον τὴν ἐπιστήμην κέκτηνται, καὶ ^e συναποτελοῦσι τὰ γιγνόμενα ὑπ' αὐτῶν σώματα, πρότερον οὐκ ἄντα; Τί μὴν; Ταύτῃ τοίνυν ξυμπάσας ἐπιστήμας διαίρει τὴν μὲν πρακτικὴν προσειπῶν, τὴν δὲ μόνον ^f γνωστικὴν. Ἔστω ^g σοι ταῦτ' ὡς μιᾶς ἐπιστήμης τῆς ὅλης εἶδη δύο.

7 ^a Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ Φιλήβου.

Ἐν δὴ ταῖς χειροτεχνικαῖς διανοηθῶμεν πρῶτον, εἰ τὸ μὲν ⁵⁰ ἐπιστήμης αὐτῶν μᾶλλον ἐχόμενον, τὸ δ' ἥτιον ἐνι. Καὶ ^b δεῖ τὰ μὲν ὡς καθαρῶτατα νομίζεῖν, τὰ δὲ ὡς ^c ἀκαθαρτότερα. Οὐκ οἶν χρή. Τὰς τοίνυν ^d ἡγεμονικὰς διαληπτέων ἐκάστων αὐτῶν χωρὶς. Ποίας καὶ πῶς; Οἷον πασῶν που τεχνῶν ^e ἂν τις ^f ἀριθμητικὴν χωρίζῃ καὶ μετρητικὴν καὶ στατικὴν, ὡς ἔπος εἰπεῖν, φαῦλον τὸ καταλειπτόμενον

¹ πατρίσιν] πατράσιν B.

^m τῶν πόλεων] deest articulus A.

ⁿ οὐδ' ἔξῃστι τῶν πολιτῶν οὐδενὶ]

οὐδ' ἔξῃσι τ. π. οὐδεν ἢ A. οὐδέξαιό τι τῶν π. οὐδεν ἢ Trinc.

6.

^a Sic A. Scil. p. 258. D. Simpl. Πλάτωνος Trinc.

^b καὶ τινες ἕτεραι] καὶ ἕτεραι ἄλλαι A. Mox ταύτης A. Trinc.

^c παρέχονται] παρέσχοντο A. Tr.

^d ἐνούσαν] ἐνούσαι A. B.

^e συναποτελοῦσι] ἢν ἀποτελοῦσαν A. Trinc.

^f γνωστικὴν] γνωριστικὴν A. B.

^g σοι om. A.

7.

^a Sic A. Scil. p. 55. D. Deest lemma Trinc. Mox πρῶτα, εἰς Tr.

^b δεῖ] δὴ A.

^c ἀκαθαρτότατα] ἀκαθαρτότερα A. Trinc.

^d ἡγεμονικὰς] ἡγεμονίας A. Trinc.

^e ἂν τις] ἂν γ' εἰς Trinc.

^f ἀριθμητικὴν] ἀριθμητικὴ B. ubi mox μετρητικὴ—στατικὴ.

ἐκάστης ἂν ἔγίγνωτο. Φαῦλον μὲν ἡ δὴ. Τό γ' οὖν ἰμετὰ 383
ταῦτα εἰκάζειν λείπειτ' ἂν, καὶ τὰς αἰσθήσεις καταμελε-
τῶν ἐμπειρία καὶ τινι τριβῇ, ταῖς ἰ τῆς στοχαστικῆς προσ-
χρωμένους δυνάμεσιν, ἃς οἱ πολλοὶ τέχνας ἐπινοοῦσι,
μελέτη καὶ πόνῳ τὴν ῥώμην ἰ ἀπειργασμένας. Ἀναγκασιό-
τατα λέγεις.

ΠΕΡΙ ΔΕΣΠΟΤΩΝ ΚΑΙ ΔΟΥΛΩΝ. ΞΒ.

10

1 ἂ Εὐριπίδου Ἑλένη.

Κακὸς γὰρ ὅστις μὴ σέβει τὰ δεσποτῶν,
καὶ ζυγγέγηθε, καὶ ἰ ζυνωδίνει κακοῖς.

2 ἂ ἰ Εὐριπίδου Ἑλένη. ἔγω μὲν εἶην, ἰ κεί πέφυκ' ὅμως λάτρης,

ἐν τοῖσι γενναίοισιν ἠριθμημένος
δούλοισι, ἰ τοῦνομ' οὐκ ἔχων ἐλεύθερον,

ἰ τὸν νοῦν δέ. Κρεῖσσον γὰρ ἰ τόδ' ἠ θυοῖν κακοῖν

ἰ ἐν ὄντα χρῆσθαι, τὰς φρένας ἰ τ' ἔχειν κακὰς,
ἰ ἄλλων τ' ἀκούειν ἰ δούλον ὄντα τῶν πέλας.

3 ἂ Εὐριπίδου Μελέαγρον.

Ὡς ἠδὲ δούλοις δεσπότας χρηστοὺς λαβεῖν,

καὶ δεσπόταισι δούλον εὐμενῆ δόμοις.

ἰ γίγνωτο] γένοιτο A.

ἰ τοι] δὴ A. Trinc.

ἰ μετὰ] μέγα A. [μελετῶν Trinc.
Mox λείπει Trinc.

ἰ τῆς om. A.

ἰ ἀπειργασμένους] ἀπειργασμένας
Trinc.

1.

ἰ Sic A. Scil. 732. Simpl. Εὐ-
ριπίδου Trinc.

ἰ ζυνωδίνει κακοῖς] συνδιώκει N.
Trinc. κακοῖς om. N. A. B.

2.

ἰ Haec a praecedentibus separ-
rat A. addito lemmate Εὐριπίδου
Ἑλένη. Lemma delevi cum Trin-
cavello. Is tamen a prioribus dis-

tinguit, quae coherent in Euripide.

ἰ ἐγὼ μὲν εἶην, καὶ] ἐγὼ δ' εἰ δού-
λος A. B. ἐγὼ δὲ δούλος N. Trinc.

ἰ καὶ πέφυκ'] εἰ πέφυκ' Trinc.
φυκ'

ἰ ἠμοῖως pro ὅμως B.

ἰ τοῦνομ'] τὰτ' ἄμμα A. B. τοῦτ'
ὄνομ' Trinc.

ἰ τὸν νοῦν] τὸν νοῦν δὲ A. Trinc.

ἰ τόδ' ἠ] τοδὲ A. Trinc.

ἰ ἐν ὄντα] ἐν ὄντα Gesn. marg.
ἐν' Grotius.

ἰ τ'] τῷ A. Trinc.

ἰ δούλον] δῆλον A. B.

3.

ἰ Sic A. Scil. Fr. 8. Deest
lemma Trinc.

4 ^a Εὐριπίδου Ἀντιγόνη.

Οὐ χρὴ ποτ' ἄνδρα δοῦλον ὄντ' ἐλευθέρας
γνώμας διάκειν, οὐδ' ἐς ἀργίαν βλέπειν.

5 ^a Μενάνδρου.

Λυπεῖ με δοῦλος μείζον οἰκέτου φρονῶν.

6 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Ὅτ' ἂν τύχη τις εὐνοοῦντος οἰκέτου,
οὐκ ἔστιν οὐθὲν κτῆμα κάλλιον βίαι.

7 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Ὅς κρείττον ἔστι δεσπότου χρηστοῦ τυχεῖν,
ἢ ζῆν ταπεινῶς καὶ κακῶς ἐλεύθερον.

8 ^a Φιλήμονος Θηβαίων.

Ἐμοῦ γάρ ἐστι κύριος ^b μὲν εἰς ἀνὴρ·
^c τούτων δὲ καὶ σοῦ μυρίων τ' ἄλλων νόμος,
ἐτέρων τύραννος, τῶν τυραννούντων φόβος.
δοῦλοι βασιλέων εἰσιν, ^d ὁ βασιλεὺς θεῶν,
ὁ θεὸς ἀνάγκης. Πάντα δ', ἂν σκοπῆς ὄλως,
ἐτέρων πέφυκεν, ^e ἥττόνων δὲ μείζονα·
τούτοις ἀνάγκη ταῦτα δουλεύειν αἰεὶ.

4.
^a Sic A. Gesner: *Ejusdem in Antiope*, nec mutavit Grotius. Vid. fr. Antiope. 14.

5.
^a Sic A. Trinc. Cleric. p. 226.

6.
^a Sic A. Cleric. ib. Deest lemma Trinc.

7.
^a Sic A. Deest lemma Trinc. Ibid. *Ejusdem, alias ad Philemonem refertur*. Gesner. *Incertus*, Grotius: vide n. 35.

8.
^a Sic A. Cleric. p. 306. Philiseo tribuit Grotius. Simpl. Φιλήμονος Trinc.

^b μὲν εἰς] μὲν om. A. Trinc. habet B.

^c τούτων] τοῦτον A.

^d ὁ βασιλεὺς] Dedimus ὁ δὲ βασιλεὺς ob versum. Sunt autem hæc ex Thebanis Tragedia: proinde Philisci, non Philemonis, qualia sæpe mutavimus. Grotius. Δὲ recte abest, si vel metrum vel sententiam spectes. Et recte abesse monuit Dobræus ad Aristophanica Porsoni p. 114.

^e μείζονα δ' ἥττόνα] Ita recte emendat Scaliger. Male vulgo ἥττόνων δὲ μείζονα. Grotius.

Ib. ἥττόνων] ἥττον A. μείζονα δὲ μείονα vel κρείσσονα δὲ μ. legendum suspicatur Valckenærius.

- 9 ^a Ἀντιφάνους.
^b Δούλω γὰρ οἶμαι πατρίδος ἐστερημένω
 χρηστὸς γενόμενός ἐστι ^c δεσπότης πατρίς.
- 10 ^a Μενάνδρου.
 Τί διακενῆς εἶ χρηστός; ^b ὁ δεσπότης
^c αὐτὸς ἀπολαύει πάντα, σὺ δὲ μὴ ^d λαμβάνεις,
^e σαυτὸν ἐπιτρίβεις, οὐκ ἐκέϊνον ἄφελεῖς.
- 11 ^a Εὐριπίδου Ἀρχελάω.
 Κρεῖσσον ^b γὰρ οὔτε δούλον αὐτ' ἐλεύθερον
 τρέφειν ἐν οἴκοις ^c ἀσφαλὲς τοῖς σῶφροσι.
- 12 ^a Εὐριπίδου Ἀντιόπη.
 Τὸ δούλον οὐχ ὀραῖς ὅσον κακόν;
- 13 ^a Εὐριπίδου Ἀρχελάου.
 Ἔσωσα δούλην οὔσαν. Οἱ γὰρ ἥσσονες
 τοῖς κρεῖσσοσιν φιλοῦσι δουλεύειν βροτῶν. 50
- 14 ^a Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρου.
 Σοφὸς μὲν οὖν εἶ, Πρίαμ', ὅμως δέ σοι λέγω,
 δούλου φρονοῦντος μᾶλλον ἢ φρονεῖν χρεῶν
 οὐκ ἔστιν ἄχθος μεῖζον, οὐδὲ δάμασι

9.

^a Sic A. Deest locus Trinc.

^b δούλω] δοῦλος A. B.

^c δεσπότης πατρίς] δ' ἔπος τῆς πα-
 τρίδος A. B.

10.

^a Sic A. Trinc. Cleric. p. 226.

^b εἰ ὁ δεσπότης] εἰ addidimus
 versu postulante. GROTIUS. εἶθ'
 Bentleius. Malim εἶ γ'.

^c αὐτὸς ἀπόλλει] αὐτὸς ἀπολλύει
 A. B. αὐτὸς μὲν ἀπολεῖ Grotius.
 E mss. vestigiis restitui ἀπολαύει.

^d λαμβάνεις] λαμβάν^{εις} A. λαμ-
 βάνη B.

^e σεαυτὸν] σαυτὸν Grotius.

11.

^a Sic A. Scil. Fr. 15. Simpl.
 Εὐριπίδου Trinc. Ibidem desunt
 lemmata usque ad n. 26.

^b γὰρ οὔτε] γὰρ τε A.

^c ἀσφαλὲς] κάσφαλὲς Grotius e-
 didit. Delet tamen κ' in ms. et in
 v. superiore scribit κρέισσονα. κρέισ-
 σονα Musgravius.

12.

^a Sic A. Scil. Fr. 15.

13.

^a Sic A. Scil. Fr. 16.

14.

^a Sic fere A. ubi Ἀλεξάν^{δρου}. Scil.
 Fr. 6.

κτῆσις κακίων, οὐδ' ἀναφελεστέρα.

15^a Ἐλεγχον· οὕτω γὰρ κακὸν δούλον γένος.

384

γαστήρ ἅπαντα, ταυπίσω δ' οὐδὲν σκοπεῖ.

16^a Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρου.

Δούλων ὅσοι φιλοῦσι δεσποτῶν γένος,

πρὸς ^b τῶν ὁμοίων πόλεμον αἰρούνται μέγαν.

17^a Μενάνδρου Προεγκαλαῶν.

^b Τὸ δ' εὖ

κελευόμενον μὲν ἔστιν ἀσφαλέστατον

^c δούλω ποιεῖν, ὡς φασιν.

18^a Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρου.

ᾧ παγκάκιστοι, καὶ τὰ δούλον οὐ λόγῳ

ἔχοντες, ἀλλὰ τῇ τύχῃ κερτημένοι.

19^a Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρου.

Δούλους γὰρ οὐ

καλὸν πεπάσθαι κρείσσονας τῶν δεσποτῶν.

20^a Εὐριπίδου Ἀλκμαίωνος.

Μέτεστι τοῖς δούλοις δεσποτῶν νόσου.

21^a Εὐριπίδου Βουσίριδος.

Δούλω γὰρ οὐχ οἷόν τε τάληθ' ἰλέγειν,

εἰ δεσπότησι μὴ πρέποντα τυγχάνοι.

10

15.

^a Deest locus A. v. Fr. Alexandr. 8.

16.

^a Sic A. Scil. Fr. 9.

^b τῶν] τὸν A. Trinc.

17.

^a Sic A. Cleric. p. 158. Deest locus Trinc.

^b Servavi vulgata. Dedit Grotius τὸ δὲ κελευόμενόν ἔστιν ἄ. Plura mutat Jacobsius in Athen. p. 187.

^c δουλοποιεῖν] δούλω ποιεῖν Grotius.

18.

^a Sic Gesner. Scil. Fr. 7. Nihil enotavi ex A.

19.

^a Sic fere A. ubi Ἀλεξάν. Scil. Fr. 10.

20.

^a Sic Gesner. Scil. Fr. 4. Nihil enotatum ex A.

21.

^a Sic Gesner. Scil. Fr. 1. Nihil enotatum ex A.

- 22 ^a Εὐριπίδου Ἀλκμαίωνος.
 Ὅστις δὲ δούλω φωτὶ πιστεύει βροτῶν,
 πολλὴν παρ' ἡμῖν μωρίαν ὀφλισκάνει.
- 23 ^a Εὐριπίδου Εὐρυσθέως.
 Πιστὸν μὲν οὖν ^b εἶναι χρὴ τὸν διάκονον
^c τοιοῦτον εἶναι, καὶ ^d στέγειν τὰ δεσπότην.
- 24 ^a Εὐριπίδου Ἀλκμήνης.
 Ἄει δ' ἀρέσκειν τοῖς κρατοῦσι· ταῦτα γὰρ
 δούλοις ἄριστα, ^b κάφ' ὅτῃ τεταγμένος
 εἴη τις, ἀνδάνοντα δεσπότης ποιεῖν.
- 25 ^a Εὐριπίδου Ἑκάβης.
^b Αἰ αἰ, τὸ δούλον ὡς κακὸν πέφυκ' αἰεὶ,
 τολμᾷ θ' ἂ μὴ χρὴ τῇ βίᾳ κρατούμενον.
- 26 ^a Εὐριπίδου Ἴωνος.
 Ἐν ^b γὰρ τι τοῖς δούλοισιν αἰσχύνῃ φέρει
 τούνομα· τὰ δ' ἄλλα πάντα τῶν ἐλευθέρων
 οὐδεὶς κακίων δούλος, ὅστις ἐσθλὸς ἦ.
- 27 ^a Μενάνδρου Παιδίου.
^b Ἄπαντα δουλεύειν ὁ δούλος μανθάνει,
 πονηρὸς ἔσται. Μεταδίδου παρρησίας,

22.

^a Sic A. Scil. Fr. 5.

23.

^a Sic A. Scil. Fr. 4.

^b εἶναι χρὴ] Reliqui mendosa.
 αἰνῶ γε conjicit Musgravius: πιστὸν
 οὖν χρὴ διάκονον Grotius, pessime.

^c τοιοῦτον τ'] τε om. A.

^d στέγειν] στέγειν A. B. Gesn.
 marg.

24.

^a Sic A. Scil. Fr. 5.

^b κάφ' ὅτῃ] κάφ' ὅτῃ A.

25.

^a Sic A. Scil. v. 332.

^b αἰ αἰ] οἰαὶ A. B.

26.

^a Sic A. Scil. v. 872.

^b γὰρ τι] ἄργει A. Trinc.

27.

^a Sic Gesner. Cleric. p. 140.
 Simpl. Μενάνδρου Trinc. Nihil e-
 notatum ex A. Deest locus B.

^b ἄπαντα] εἰ πάντα Gesn. marg.
 et sic edidit Grotius. Idem in
 mss. "αὖ πάνθ' ἰ—ἡσυχάζων. et v.
 " seq. μεταδίδους Philo 321."

βέλτιστον αὐτὸν τοῦτο ποιήσει πολὺ.

28 ^a Φιλήμονος Ἐξοικισμένου.

Κὰν δούλος ^b ἢ τις, οὐθὲν ἦττον, ^c δέσποτα,
ἄνθρωπος οὗτός ἐστιν, ἂν ἄνθρωπος ἦ.

29 ^a Φιλήμονος Παίδων.

Κακόν ἐστι δούλω δεσπότης πράστων κακῶς
μετέχειν ἀνάγκη τῶν κακῶν γὰρ γίννεται.

30 ^a Σοφοκλέους Ἀκρισίω.

Δῆλον γὰρ ἐν δεσμοῖσι δραπέτης ἀνὴρ
κῶλον ποδισθεὶς πᾶν πρὸς ἡδονὴν λέγει.

31 ^a Μενάνδρου Θεττάλη.

Εὐθυμία ^b βίε τὸν δοῦλον τρέφει.

32 ^a Εὐβούλου.

Πολλοὶ φυγόντες δεσπότας, ἐλεύθεροι
ὄντες, πάλιν ζητοῦσι τὴν αὐτὴν φάτιν.

33 ^a Σοφοκλέους.

Εἰ σῶμα δοῦλον, ἀλλ' ὁ νοῦς ἐλεύθερος.

34 ^a Μενάνδρου.

Ἐμοὶ πόλις ἐστὶ, καὶ καταφυγὴ, καὶ νόμος,
καὶ τοῦ δικαίου τοῦ τ' ἀδίκου παντὸς κριτῆς,
ὁ δεσπότης· πρὸς τοῦτον ἓνα δεῖ ζῆν ἐμέ.

28. ^a Sic A. Cleric. p. 350. Simpl.

Φιλήμονος Trinc.

^b ἦν] ἦ B.

^c δέσποτα] δεσποτὶς A.

29.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.
Cleric. p. 300.

30.

^a Sic A. Fr. 3. Simpl. Σοφοκλ.
Trinc.

31.

^a Sic A. Cleric. p. 82. Deest

locus Trinc.

^b βίε τῶν δούλων τρέφει] βί' τὸν
δοῦλον στρέφει A. βίου τὸν δοῦλον B.
Deest fragmentum Trincavello.
Εὐθυμία τοι, Τίβιε, τὸν δοῦλον τρέφει,
Bentleius. Mihi in mentem ve-
nit, E. βέλτιστε, τὸν δοῦλον τρέφει.

32.

^a Sic A. Trinc.

33.

^a Sic A. Trinc. Fr. inc. 22.

34.

^a Sic A. Trinc. Cleric. p. 236.

35 ^a Φιλίππου.

Ὡς κρεῖττόν ἐστι δεσπότου χρήστου τυχεῖν,
ἢ ζῆν ταπεινῶς καὶ κακῶς ἐλεύθερον.

36 ^a Θεόγνιδος.

Οὐ ποτε δουλείη κεφαλὴ εὐθεΐα πέφυκεν,
ἀλλ' αἰεὶ σκολιή, καυχένα λοζόν ἔχει.

37 ^a Εὐριπίδου Μηδείας.

Χρηστοῖσι δούλοις ζυμφορὰ τὰ δεσποτῶν
κακῶς ^b πίπτοντα, καὶ φρενῶν ἀνθάπτεται.

38 ^a Εὐριπίδου Μελανίππης.

Δούλον γὰρ ἐσθλὸν τούνομ' οὐ ^b διαφθείρει·
πολλοὶ δ' ἀμείνους εἰσὶ τῶν ἐλευθέρων.

39 ^a Εὐριπίδου Φριζος.

Παλλοῖσι δούλοις τούνομ' αἰσχρόν· ἢ δὲ φρήν
τῶν οὐχὶ δούλων ἐστ' ἐλευθερωτέρα.

40 ^a Ἀλέξειδος.

Ἄλλ' ἐπὶ τὸ πλῆθος ἐμφερεῖς τοὺς οἰκέτας
ἔχοντας ἔψει τοὺς τρόπους τοῖς δεσπόταις.

^b τοῖς ἤθεσιν γὰρ τοῖς ὑπηρετοῦσι καὶ

50

35.

^a Sic A. Deest locus Trinc. Omisit item editor Francofurtensis.

^b Qui heic apud Stobæum sequuntur versus mendose repetiti sunt, cum supra exstent. GROTIUS. V. supra n. 7.

36.

^a Sic A. Trinc. Scil. v. 535.

37.

^a Sic A. Scil. v. 54. Simpl. Εὐριπίδου Trinc.

^b πίπτοντα] πιτνεῦντα Gesner. marg.

38.

^a Sic A. Scil. Fr. 6. Deest

VOL. II.

lemma Trinc.

^b διαφθείρει] διαφθερεῖ Grotius.

39.

^a Sic A. Scil. Fr. 10. Deest lemma Trinc.

40.

^a Sic A. Trinc.

^b τοῖς ἤθεσιν γὰρ τοῖς ὑπηρετοῦσι καὶ] L. τοῖς ἤθεσιν γὰρ οἷς ὑπηρετοῦσ' αἰεὶ. VALCKEN.

Ib, τοῖς ἤθεσιν γὰρ τῶν δ' ὑπηρετοῦσι] Nimirum dominorum. Ita nos, cum esset τοῖς ὑπηρετοῦσι sine sensu. GROTIUS. Idem in mss. "Tertullianus libro de Patientia idem quod hic dicit: Probos quosque servos et bonæ mentis

G g

^c προσέχουσα τούτοις ἢ φύσις κεράννυται.

41 ^a Εὐριπίδου Ἀντιόπης.

Φεῦ φεῦ· τὸ δοῦλον ὡς ἀπανταχῆ γένος
πρὸς τὴν ἐλάσσω μοῖραν ὤρισεν θεός.

385

42 ^a Δίωνος ἐν τῷ Περὶ Δουλείας.

^b Οἱ ἀγαθοὶ οἰκέται, ἐλεύθεροι· οἱ πονηροὶ ἐλεύθεροι, δοῦλοι
πολλῶν ἐπιθυμιῶν.

43 ^a Φαβωρίνου.

Ζάμολξις οἰκέτης ἦν Πυθαγόρου, καὶ προσεκύνησαν αὐτὸν

^b οἱ τότε.

44 ^a Μητροδώρου.

Δοῦλος ἀναγκαῖον μὲν κτῆμα, οὐχ ἡδὺ δέ.

45 ^a Δημοκρίτου.

^b Οἰκέτησιν ὡς μέρεσι τοῦ σκῆνεος χρῶ, ^c ἄλλω πρὸς ἄλλο.

46 ^a Δίωνος ἐκ τοῦ Οἰκονομικοῦ.

Χρῆ οὖν δεσπόζειν ἐπιεικῶς, καὶ ἀνεθῆναί ποτε βουλο-
μένοις ἐπιτρέπειν. Αἱ γὰρ ἀνέσεις παρασκευαστικαὶ πό-
νων εἰσὶ καὶ τόξον, καὶ λύρα, καὶ ἄνθρωπος, ἀκμάζει δὲ
ἀναπαύσεως.

47 ^a Διογένους.

Διογένης, ἀποδράντος τοῦ οἰκέτου, οὐκ ἐφρόντιζε· δεινὸν

“pro ingenio dominico conversa-

“ri videmus, siquidem artificium

“promerendi obsequium est.”

^c προσέχουσα] προέχουσα Gesn.
marg.

41.

^a Sic A. Scil. Fr. 16. Simpl.
Εὐριπίδου Trinc.

42.

^a Sic A. suprascripto tamen
a p. manu Βίανος, quod habet Tr.
vid. supra II. 39. Bionis in libro
de Servitute Gesner.

^b φησὶ δὲ Βίαν, Οἱ ἀ. Α.

43.

^a Φαβωρίνου A. Deest locus

Trinc.

^b οἱ τότε] οἱ πότε A. B. οἱ Γέ-
ται emendat Hemsterhusius ad
Thomam Mag. p. 188.

44.

^a Sic A. Deest locus Trinc.

45.

^a Sic A. Deest locus Trinc.

^b οἰκέτησιν] οἰκέταισι A. B.

^c ἄλλω] ἄλλο A. B.

46.

^a Sic A. Simpl. Δίωνος Trinc.

47.

^a Sic A. Tanquam ex Serino
Trinc.

εἶναι λέγων, εἰ Διογένης μὲν χωρὶς αὐτοῦ ζῆν οὐ δύναται, αὐτοῦ δ' ἐκεῖνος χωρὶς δύναται.

48 ^a Ἐκ τῶν Σερήνου ἀπομνημονευμάτων.

^b Πολλίᾳς ὁ Ἀκραγαντῖνος ἐπιξενῶντες ἀνδρὶ σκληρῷ καὶ ἀπὸ παντὸς πορίζοντι, ὃς ^c οὐδὲ καθεύδειν τοῖς οἰκέταις ἐπέτρεπεν, ἀλλ' ἄλλος ἄλλό τι τὴν νύκτα εἰργάζετο· ὑποδεξάμενος καὶ αὐτὸς τοῦτον εἰς Ἀκράγαντα ἀφικόμενον, μετὰ τοῦ δειπνον συνεκάλει τὰ παιδία τῶν οἰκετῶν, τὰ δὲ ἦν πάμπολλα, καὶ τοῖς μὲν ἐδίδου κάρυα, τοῖς δὲ σύκα ξηρά. Ἐρομένου ^d δ' ἐκείνου, Πόθεν παιδία τοσαῦτα; Ταῦτα, ἔφη, οἱ ἐμοὶ οἰκέται ^e ἐν νυξὶ παιῶσι.

^a Πλάτωνος.

Δουλεία γὰρ καὶ ἐλευθερία ὑπερβάλλουσα μὲν ἑκατέρα, ^b πάγκακος· ἔμμετρος δὲ οὔσα, πανάγαθον. Μετρία δὲ ἢ θεῶν δουλεία· ἄμετρος δὲ ἢ τοῖς ^c ἀνθρώποις. Θεὸς δὲ ἀνθρώποις σάφροσι νόμος.

50^a Ὁ μὴ δουλεύσας οὐδ' ἂν δεσπότης γένοιτο ἄξιος τοῦ ἐπαίνου.

51 ^a Ἡροδότου ἱστορίας η̄.

Πρὸς δὲ, ὦ βασιλεῦ, καὶ τόδε εἰς θυμὸν ^b βάλεο, ὡς τοῖσι μὲν χρηστοῖσι τῶν ἀνθρώπων κακοὶ δούλοι φιλέουσι γίνεσθαι, τοῖσι δὲ κακοῖσι, χρηστοί.

52 ^a Πλάτωνος Νόμων ε̄.

Ἐπειδὴ δύσκολόν ἐστι τὸ θρέμμα ἀνθρώπου, καὶ πρὸς τὴν

48.

^a Sic A. nisi quod habet Σερήνου. Tr. præfigere videtur n. 47.

^b Γελλίας] Πολλίᾳς A. B.

^c οὐδὲ] μηδὲ A.

^d δ' ἐκείνου om. A.

^e ἐν νυξὶ om. Trinc.

49.

^a Sic A. Trinc. Scil. Epist. 8.

p. 354. E.

^b πάγκακος] πάμμακ A.

^c ἀνθρώποις] ἀνθρώποισι A.

Trinc. Scil. Epist. 8. p. 50.

^a Cum prioribus conjungunt A. Trinc. Recte Gesnerus: Ejusdem Legum 6. Scil. p. 762. E.

Trinc. Scil. Epist. 8. p. 51.

^a Sic A. Scil. VIII. 68. Simpl.

Ἡροδότου Trinc.

^b βάλλε] βάλεο A. B.

Trinc. Scil. Epist. 8. p. 52.

^a Sic A. Trinc. Scil. p. 777.

ἀναγκαίαν διόρισιν, τὸ δοῦλόν τε ἔργῳ ^c διορίζεσθαι καὶ ἐλεύθερον καὶ δεσπότην, οὐδαμῶς εὐχρηστον ἐθέλειν εἶναι τε καὶ γίγνεσθαι φαίνεται, χαλεπὸν δὴ τὸ κτῆμα ἔργῳ γὰρ πολλάκις ἐπίδεδείκται περὶ τὰς Μεσσηνίων συχνας εἰω-
 40 θυίας ἀποστάσεις γίγνεσθαι, [καὶ ^d περὶ γε τὰς τῶν ἐκ μιᾶς φωνῆς πολλοὺς οἰκέτας κτωμένων πόλεις, ὅσα κακὰ ξυμβαίνει,] καὶ ἔτι τὰ τῶν λεγομένων ^e περιδεινῶν, τῶν περὶ τὴν Ἰταλίαν γιγνομένων ^f παντοδαπῶν καὶ κλοπῶν ἔργα τε καὶ παθήματα πρὸς ἅ τις ^g ἂν πάντα βλέψας ^h διαπορήσαι τί χρῆ ⁱ δρᾶν περὶ πάντων τῶν τοιούτων. Δύο δὴ ^k λείπεσθον ^l μόνῳ μηχανά· μήτε πατριώτας ἀλλήλων εἶναι τοὺς μέλλοντας ῥᾶον δουλεύσειν, ἀσυμφώνους τε εἰς δύνα-
 50 μιν ὅτι μάλιστα, τρέφειν ^m δὲ αὐτοὺς ὀρθῶς, μὴ μόνον ἐκείνων ⁿ οὐνεκα, πλέον δὲ ^o αὐτῶν προτιμῶντας. Ἡ δὲ τροφή τῶν τοιούτων, μήτε τινὰ ^p ὕβριν ὑβρίζειν ^q εἰς τοὺς οἰκέτας, ἦττον δὲ εἰ δυνατόν ἀδικεῖν, ἢ τοὺς ἐξ ἴσου· διάδηλος γὰρ ὁ φύσει καὶ μὴ πλαστῶς σέβων τὴν δίκην, μισῶν δὲ ^r ὄντως τὸ ἀδικον ἐν τούτοις τῶν ἀνθρώπων, ἐν οἷς αὐτῷ ῥάδιον ἀδικεῖν. [^s Ὁ] περὶ τὰ τῶν δούλων οὖν ἦθη καὶ πράξεις γιγνο-
 386 μενός τις ἀμίαντος, τοῦ τε ἀνοσίου πέρι καὶ ἀδίκου, σπεί-
 ρειν εἰς ἀρετῆς ἐκφυσιν ικανώτατος ἂν εἴη· ταυτὸν δ' ἔστιν εἰπεῖν τούτο ὀρθῶς ἅμα λέγοντα ἐπὶ τε δεσπότη καὶ τυράννῳ καὶ πᾶσαν δυναστείαν δυναστεύοντι πρὸς ἀσθενέστε-

^c διορίσθαι] διορίζεσθαι A. B. καὶ addunt A. B. Trinc.

^d περὶ γε usque ad ξυμβαίνει om. A. Trinc.

^e περιδεινῶν] περιδεινῶν A. περὶ δεινῶν Trinc.

^f παντοδαπά] παντοδαπῶν καὶ A.

^g ἅπαντα] ἂν πάντα A. B. ἂν Trinc. sine πάντα.

^h διαπορήσειε] διαπορήσαι A. Tr.

ⁱ δρᾶν] δ' ἂν A. Trinc. Mox A. om, τῶν.

^k λείπεσθον] λείπεσθον A.

^l μόνον μηχανά] μόνονήχανα A. B.

^m δὲ om. A.

ⁿ οὐνεκα] οὐνεκα A. Trinc.

^o αὐτῶν προτιμῶντες] αὐτὸν προτιμῶντες A. αὐτῶν προτιμῶντες Trinc.

^p ὕβριν] om. A.

^q τοῦς] εἰς τοὺς A.

^r ὄντως] ὄντος A.

^s ὁ περὶ] ὁ om. A. Trinc. Mox σπείρειν Trinc.

ρον ἑαυτοῦ. Κολάζειν γε μὴν ἐν δίκῃ δούλους δεῖ, καὶ μὴ
 νουθετοῦντας ὡς ἐλευθέρους θρύπτεσθαι ποιεῖν· τὴν δὲ οἰκέτου
 πρόσρησιν χρὴ σχεδὸν ἐπίταξιν πᾶσαν γίνεσθαι, μὴ προσ-
 παίζοντας μηδαμῆ μηδαμῶς οἰκέταις, μήτ' οὖν θηλείαις 10
 μήτ' ἄρρεσιν· ἀ δὴ πρὸς δούλους φιλοῦσι πολλοὶ σφόδρα
 ἀνοήτως θρύπτοντες χαλεπώτερον ἀπεργάζεσθαι τὸν βίον
 ἐκείνοις τε ἄρχεσθαι, καὶ ἑαυτοῖς ἄρχειν.

ΠΕΡΙ ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΟΥ ΠΑΡΕΧΟΥΣΗΣ
 ΤΗΝ ΑΙΤΙΑΝ ΤΗΣ ΓΕΝΕΣΕΩΣ ΤΟΙΣ ΑΝ-
 ΘΡΩΠΟΙΣ, ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΕΡΩΤΟΣ ΤΩΝ
 ΚΑΤΑ ΤΟ ΣΩΜΑ ΗΔΟΝΩΝ. ΞΓ. 20

1 ἄ Εὐριπίδου Αἰόλω.

Τῆ δ' ἀφροδίτῃ πόλλ' ἔνεστι ποικίλα·
 τέρπει τε γὰρ μάλιστα, καὶ λυπεῖ βροτούς.
 τύχοιμι δ' αὐτῆς, ἥνικ' ἔστιν εὐμενής.

2 ἄ Εὐριπίδου Ἀντιόπη.

^b Κόρος δὲ πάντων· καὶ γὰρ ἐκ καλλιόνων
 λέκτροις ἐν αἰσχροῖς εἶδον ἐκπεπληγμένους.
 δαιτὸς δὲ πληρωθεῖς τις ἄσμενος πάλιν
 φαύλη διαίτη προσβαλὼν ἦσθη στόμα.

3 ἄ Εὐριπίδου Ἰππολύτῳ.

Οἱ γὰρ Κύπριν φεύγοντες ἀνθρώπων ἄγαν,
 νοσαῦσ' ὁμοίως ^b τοῖς ἄγαν θηρωμένοις.

^t ἑαυτοῖς] αὐτοῖς A. B.

1.

^a Sic A. Scil. Fr. 10. Simpl. Εὐριπίδου Trinc. ubi desunt lem-
 mata usque ad n. 5.

2.

^a Sic A. Scil. Fr. 27.

^b Videatur Valcken. Diatr. Eu-

rip. p. 64. In v. ult. ἦση A.
 οἶσει B.

3.

^a Sic A. Scil. Fr. 5.

^b τοῖς ἄγαν θηρωμένοις] Optime
 hanc lectionem Salmasius ex du-
 abus vitiosis concinnavit. Nam
 heic erat τοῖς δῖοις ἀγαν contra
 versum: at apud Plutarchum

4 ^a Εὐριπίδου Ἀντιγόνη.

Ἄνδρὸς δ' ^b ἐρώωντος εἰς Κύπριν νεανίου
ἀφύλακτος ἢ τήρησις· ^c ἂν γὰρ φαῦλος ἢ
^d τᾶλλ', εἰς ἔρωτα πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος·
ἦν δ' ^e ἂν προσῆται Κύπρις, ἡδιστον λαβεῖν.

40

5 ^a Εὐριπίδου Ἱππολύτῳ.

Κύπρις γὰρ οὐ ^b φορητὸν, ἦν πολλὴ ρυῆ·
ἢ τὸν μὲν ^c εἰκονθ' ἡσυχῇ μετέρχεται,
^d ὃν δ' ἂν περισσὰ καὶ φρονούνθ' εὐρὴ μέγα,
τοῦτον λαβοῦσα, ^e πῶς δοκεῖς, καθύβρισεν.

6 ^a Σοφοκλέους.

ᾧ παῖδες, ἢ τοι Κύπρις οὐ Κύπρις μόνον,
ἀλλ' ἔστι πάντων ὀνομάτων ἐπώνυμος.
ἔστιν μὲν Ἀθῆς, ἔστι δ' ἀφθιτος βία,
ἔστιν δὲ λύσσα μαινᾶς, ἔστι δ' ἡμερος
ἄκρατος, ἔστ' οἰμωγμός· ^b ἐν ἐκείνῃ τὸ πᾶν
σπουδαῖον, ^c ἡσύχαιον, εἰς βίαν ἄγον.
ἐντήκεται γὰρ ^d πλευμόνων ὅσοις ἐνὶ
Ψυχῇ. τίς οὐχὶ ^e τῆσδε τῆς θεοῦ ^f βορά;

50

(p. 778. B.) ταῖς ἀγαθῇ ἡρημένοις
contra sensum. GROTIUS. Vide
Valckenærium ad Euripid. Hip-
pol. 113.

4.

^a Sic A. Scil. Fr. 6.

^b ἐρώωντος] ὀρώωντος Valcken. Di-
atr. p. 198. 242. post Musgra-
vium.

^c κᾶν] ἂν Grotius.

^d τᾶλλ'] τὰ δ' ἄλλ' Voss. τὰ δ'
ἄλλα A. m. p. Trinc. τά γε A. m.
sec. τά γ' εἰς ἔρωτα B. ἔρωτας A.

^e ἂν] Lego, εἰ. GESNER. ἦν δ'
εὐ προσῆται, κύπριν Valcken. ἦν δ'
ἂν—quæcumque autem appetive-
rit Venus, Musgravius.

5.

^a Sic A. Scil. v. 443.

^b φορητὸν] φορητὸς Gesn. marg.

^c εἰκονθ'] ἦκουθ' Voss. Arsen.

Trinc.

^d ὃν δ' ἂν] ὃν δ' αὖ περισσὸν Gesn.
marg.

^e πῶς δοκεῖς] οὕτω πῶς A. N.
Voss. Arsen. Trinc.

6.

^a Sic A. Trinc. Scil. Fr. inc. 23.

^b ἐν ἐκείνῃ] ἐν om. Arsen. κείνῃ
Voss.

^c ἡσυχαιῶν] ἡσύχιον A. Gesner.
marg.

^d πλευμόνων] πνευμόνων B.

^e τῆσδε om. A.

^f βοράς] Forte φορός. GESNER.
Grotius dedit τί δ' οὐχὶ τῆσδε τῆς
θεοῦ βορά. Recepi οὐχὶ pro οὔτι et
βορά.

εἰσέρχεται μὲν ἰχθύων ^ε πλατῶ γένοι·
 ἔνεστι δ' ἐν χέρσου τετρασκελεῖ ^η γονῆ·
 νωμᾶ δ' ἐν οἰωνοῖσι τούκεινης πτερόν,
 ἐν θηρσιν, ἐν βροτοῖσιν, ἐν θεοῖς ἄνω.
 τίν' οὐ παλαίους' ἐς τρίς ἐκβάλλει θεῶν ;
 εἴ μοι θέμις, θέμις δὲ τάληθῃ λέγειν,
 Διὸς τυραννεῖ πλευμόνων· ἄνευ δόρος,
 ἄνευ σιδήρου πάντα τοι συντέμνεται
 Κύπρις τὰ θνητῶν καὶ θεῶν βουλευμάτα.

387

7 ^a Ἐκ τῶν Βίωνος Βουκολικῶν.

Ταὶ Μοῖσαι τὸν ἔρωτα τὸν ἄγριον ^b ἢ φοβέονται,
^c ἢ κ' θυμῶ φιλέοντι, καὶ ἐκ ποδὸς αὐτῶ ἔπονται.
 κ' ἦν μὲν ἄρα ψυχάν τις ἔχων ἀνέραστον ^d αἰείδη,
 τῆνον ὑπεκφεύγοντι, καὶ οὐκ ἐθέλοντι διδάσκειν·
^e ἦν δὲ νόον τῶ ἔρωτι δονεύμενος ἀδὺ μελίσσῃ,
 ἐς τῆνον μάλα πᾶσαι ἐπειγόμεναι προρέοντι.
 μάρτυς ἐγὼν, ὅτι μῦθος ^f ὅδ' ἐπλετο πᾶσιν ἀληθής.
^g ἦν μὲν γὰρ ^h βροτὸν ἄλλον ἢ ⁱ ἀθανάτων τινα μέλπω,
^k βαμβαίνει ^l μευ γλῶσσα, καὶ ὡς πάρος οὐκ ἔτ' αἰεῖδει·
 ἦν δ' ^m αὐτ' ἐς τὸν ἔρωτα καὶ ἐς Λυκίδαμ τὶ μελίσσῳ,
 καὶ τόκα μοι χαίροισα διὰ στόματος ⁿ ῥέει ᾧδά.

10

20

8 ^a Ζωπύρου.

Μηδεῖς ἄπειρος τῶν ἐμῶν εἴη φίλων
^b ἔρωτος· εὐτυχῶν δὲ τὸν θεὸν λάβοι.

^ε πλατῶ] πλατῶν Arsen.

^η γονῆ] γένοι A.

7.

^a Sic A. Trinc.

^b οὐ φοβέουσας] ἢ φοβέοντας A. N. Trinc. οὐ φοβέοντας Voss.

^c ἐκ θυμῶ] ἢ κ' A. B. Trinc.

^d ἀνέραστῳ] δεῖ δὴ A. p. m. αἰείδη B. δὴ δὴ Trinc.

^e ἦν δὲ] εἶ δὴ Voss. κῆν δὲ B. ἢ δὲ Trinc.

^f ὅδ' ἔδ' A. ὅ δ' Trinc.

^g ἦν] κῆν B.

^h βροτὸν] θεὸν B.

ⁱ ἀθανάτων] ἀθανάτων B.

^k καμβαίνει] βαμβαίνει A. B.

^l μεῦ] μοι A.

^m αὐτ' ἐς] αὐτὸν B.

ⁿ ῥέει] ῥεῖ Trinc.

8.

^a Sic A. Deest locus Trinc.

^b βροτὸς] ἔρωτος Gesn. marg.

9 ^a Ἀριστάρχου.

Ἐρωτος ὅστις μὴ πεπειράται βροτῶν,
οὐκ οἶδ' ἀνάγκης θεσμών· ᾧ πεισθεῖς ἐγὼ,
οὕτω κρατηθεῖς, τάσδ' ^b ἀπεστάλην ὁδούς.
οὗτος γὰρ ὁ θεὸς καὶ τὸν ἀσθενῆ σθνεῖν
τίθησι, καὶ τὸν ἄπυρον εὐρίσκειν ^c πόρον.

10 ^a Ἀναξανδρίδου.

Ἐρως σοφιστοῦ γίνεται διδάσκαλος
σκαίου πολὺ ^b κρείττων πρὸς τὸν ἀνθρώπων βίον.

11 ^a Εὐριπίδου Αὐγῆ.

Ἐρωτα δ' ὅστις μὴ θεὸν κρίνει μέγαν,
καὶ τῶν ἀπάντων δαιμόνων ὑπέρτατον,
ἢ σκαίος ἐστίν, ἢ καλῶν ἀπειρος ὢν,
οὐκ οἶδε τὸν μέγιστον ἀνθρώποις θεόν.

12 ^a Ἀντιφάνους.

^b Εἴ τις φησὶ τοὺς ἐρῶντας οὐχὶ νοῦν ἔχειν,
ἢ που τίς ἐστὶ τοὺς τρόπους ἀβέλτερος.
εἰ γὰρ ἀφέλοι τίς τοῦ βίου τὰς ἡδονὰς,
^c καταλείπειτ' οὐδὲν ^d ἕτερον, ἢ τεθνηκέναι.

13 ^a Ἀλέξιδος.

Οὐκ ἐστὶ παιδαγωγὸς ἀνθρώποις ἄρα

9.

^a Sic A. Trinc.^b ἀπεστάλην] ἐπιστάμην Voss.
Arsen. ἐπεστάλην B.^c πόρον] πόρους tacite citat Ja-
cobsius Cur. Secund. pag. 213.
notante Blomfieldio Mus. Crit.
Cantab. II. p. 501. quem vide
etiam in Æschyli Prom. 59.

10.

^a Sic A. Trinc.^b κρείττων] κρείττον A.

11.

^a Sic A. Scil. Fr. 3. Simpl.
Εὐριπίδου Trinc.^b Cæcilius: Amorem qui non
esse deum summum putet, Autstultum, aut rerum esse imperitum
existimo. GROTIUS in mss. Vid.
Valckenær. Diatr. p. 157.

12.

^a Sic A. Trinc.^b εἴ τις φησὶ] ἕξ φησι Grotius,
qui hanc aliam in notis proponit
conjecturam: Εἴ τοὺς ἐρῶντας φησὶ
τίς νοῦν οὐκ ἔχειν. Cæterum hos
versus Theophilo in Philaulo tri-
buit Athenæus XIII. p. 563. A.
ubi MSS. præbent τίς φησι sine
ei. edd. habent ἕξ cum Grotio.
Εἰ τὸς ε. φησὶ τίς Gesneri margo.^c καταλείπειτ'] καταλείπειτ' Voss.^d ἕτερον ἢ] ἄλλο πλὴν Athenæus.

13.

^a Sic A. Trinc.

ἔρωτος οὐδείς ἄλλος ἐπιμελέστερος.

^b εἴτ' οὖν μέγιστός ἐστι τῶν θεῶν ἔρως,
καὶ τιμιώτατός ^c γε τῶν πάντων πολὺ.
οὐδείς γὰρ οὕτως ἐστὶ φειδωλὸς σφόδρα
ἄνθρωπος, οὐδ' οὕτως ἀκριβῆς τοὺς τρόπους,
ὅς οὐχὶ τούτῳ μερίδα ^d τῶ θεῶν νέμει.

14 ^a Μενάνδρου Θησαυρῶν.

Τῆς οὐσίας ^b ὅσοις μὲν οὖν πράως ^c ἔχει,
^d νέοις ἔτ' οὖσι τοῦτο ^e προστάττει ποιεῖν·
οἱ δ' εἰς τὸ γῆρας ἀναβολὰς ποιούμενοι,
οὔτοι προσαποτίνουσι ^f τοῦ χρόνου τόκους.

15 ^a Μενάνδρου Συναριστώσαις.

Ἐρως δὲ τῶν θεῶν
ἰσχὺν ἔχων πλείστην ἐπὶ ^b τούτου δείκνυται·
διὰ τοῦτον ἐπιιορκοῦσι τοὺς ἄλλους θεοὺς.

16 ^a Μιμνέρμου.

Τίς ^b δὲ βίος, τί δὲ τερπνὸν ἄτερ χρυσοῦς Ἀφροδίτης;
τεθναίνῃ, ὅτε μοι μηκέτι ταῦτα μέλοι,
^c κρυπταδὴ φιλότης, καὶ μείλιχα δῶρα, καὶ εὐνή·

^b εἴτ' οὖν] εἴτ' οὐ Valckenærius
Diatr. pag. 158. cum interroga-
tione. Et sic Jacobsius ad Athen.
p. 180. et Tyrwhittus. Suspica-
tur porro Tyrwhittus quinque,
qui sequuntur, versus a prioribus
sejungendos, et cum proximo frag-
mento ita connectendos esse, ὅς
οὐχὶ τ. μ. τ. θ. νέμει τῆς οὐσίας.
Ὅσοις μὲν οὖν—Præclare, ut opinor.

^c γε om. A.

^d τῶ θεῶ] τῶν θεῶν A.

14.

^a Sic A. Cleric. p. 84. Simpl.
Μενάνδρου Trinc.

^b ὅσοις om. A.

^c ἔχει] ἔχ A.

^d νέοις αὐτοῦσι] νέοις ἔτ' οὖσι con-
jicit Gesnerus, et sic B.

^e προστάττει] προστάττει A. B.

^f ἀραίου] τοῦ χρόνου A. B. Gesn.
marg. Sub ἀραίου aliud quid la-
tere suspicatur Bentleius, forte
ἀωρίας.

15.

^a Sic A. Cleric. p. 168. Deest
locus Trinc.

^b τούτου] τούτοις B.

16.

^a Sic A. Trinc.

^b δὲ] δαί Arsen.

^c κρυπταδὴ] Desunt reliqua Tr.

^d ἄνθεα τῆς ἥβης γίγνεται ἀρπαλέα
 ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξίν· ^e ἐπεὶ δ' ὀδυνηρὸν ἐπέλθη
 γῆρας, ὃ τ' αἰσχρὸν ὁμῶς καὶ καλὸν ἄνδρα τιθεῖ,
 αἰεὶ μὲν φρένας ἀμφὶ κακαὶ τείρουσι μέριμναι,
 οὐδ' αὐγὰς ^f προσορῶν τέρπεται ἡελίου·
 ἀλλ' ἐχθρὸς μὲν παισίν, ἀτίμαστος δὲ γυναιξίν.
 οὕτως ἀργαλέον γῆρας ἔθηκε θεός.

17 ^a Μενάνδρου Ναυκλήρω.

Καὶ φύσει πῶς ^b εὐάγωγόν ἐστὶ πᾶς ἀνὴρ ἐρῶν.

18 ^a Μενάνδρου Θησαυροῖς.

Πολλοῖς ὑπέκκαυμ' ἐστ' ἔρωτος μουσική.

19 ^a Θεοκρίτου.

^v Ἔστι καὶ ἐν κενεοῖσι ^b φιλήμασιν ἀδέα τέρψις.

20 ^a Μενάνδρου.

^v Ὀργὴ φιλοῦντων ὀλίγον ἰσχύει χρόνον.

21 ^a Μενάνδρου ἼΗρωι.

Δέσποιον, ἔρωτος οὐδὲν ἰσχύει πλεόν·
 οὐδ' αὐτὸς ὁ κρατῶν τῶν ἐν οὐρανῷ ^b θεῶν
 Ζεὺς, ἀλλ' ^c ἐκείνω ^d πάντ' ἀναγκασθεῖς ^e ποιεῖ.

22 ^a Εὐριπίδου Ἀνδρομέδας.

^v Ὅσοι γὰρ ^b εἰς ἔρωτα πίπτουσιν βροτῶν,

^d ἄνθεα εἰ ἥβης] εἰ ἥβης ἄνθεα A.
 B. ἄνθεα τῆς ἥβης Grotius.

^e ἐπεὶ δ'] ἐπεὶ τ' A. B.

^f προσορῶν] προσορῶν Grotius.

17.

^a Sic A. Cleric. p. 128. Simpl.
 Μενάνδρου Trinc.

^b εὐάγωγον] εὐάγωγος Grotius in
 ed. sed correxit in ms.

18.

^a Sic A. Cleric. p. 84. Deest
 locus Trinc.

19.

^a Sic A. Trinc. Scil.

^b φιλήμασιν] φιλάμασιν B.

20.

^a Sic A. Cleric. p. 16. Deest
 locus Trinc.

21.

^a Sic A. Cleric. p. 76. Simpl.
 Μενάνδρου Trinc. In pr. ὁ δέσπ. A.

^b θεῶν om. A. Τῶν post κρατῶν
 supplevit Grotius in nota.

^c ἐκείνω] ἐκείνο Voss.

^d πάντα ἀναγκασθεῖς] ἀναγκασθεῖς
 πάντα A.

^e ποιεῖ] ποιεῖ Voss. Trinc.

22.

^a Sic A. Scil. Fr. 12. Simpl.
 Εὐριπίδου Trinc.

^b εἰς Gesnero excidit.

ἐσθλῶν ὅτ' ἂν τύχῳσι τῶν ἐραμένων,
οὐκ ἔστι ποίας λείπεται ^c τόθ' ἠδονῆς.

23 ^a Εὐριπίδου Ἰππολύτῳ.

Ἐχω δὲ τόλμης καὶ θράσους διδάσκαλον
ἐν τοῖς ^b ἀμηχάνοισιν εὐπορώτατον,
Ἐρωτα, πάντων δυσμαχώτατον θεόν.

20

24 ^a Σοφοκλέους Τραχινίαις.

Ἐρωτι μὲν ^b γοῦν ὅστις ἀντανίσταται
πύκτης ὅπως ἐς χεῖρας, οὐ καλῶς φρονεῖ.
οὔτος γὰρ ἄρχει καὶ θεῶν ὅπως θέλει.

25 ^a Σοφοκλέους Φαίδρα.

Ἔρως γὰρ ἄνδρας οὐ ^b μόνους ἐπέρχεται,
οὐδ' αὖ γυναῖκας, ἀλλὰ καὶ θεῶν ἄνω
ψυχὰς ^c χαράσσει, καπὶ πόντον ἔρχεται.
καὶ τόνδ' ἀπείργειν οὐδ' ὁ παγκρατῆς σθένει
Ζεὺς, ἀλλ' ὑπέικει καὶ θέλων ἐγκλίνεται.

26 ^a Ἐκ τῶν Βίωνος Βουκολικῶν.

Ἄ μεγάλα ^b μοι Κύπρις ἔθ' ὑπνώοντι παρέστα,
νηπίαχον τὸν Ἐρωτα καλᾶς ἐκ χειρὸς ἄγοισα
ἐς χθόνα νευστάζοντα, τόσον δέ μοι ἔφρασε μῦθον
μέλπειν μοι φίλε βούτα λαβὼν τὸν Ἐρωτα δίδασκε.
ὡς λέγε· χὰ μὲν ^c ἀπῆλθεν· ἐγὼ δ' ὅσα βουκολίασδον,
νήπιος, ὡς ἐθέλοντα μαθεῖν τὸν ^d Ἐρωτα δίδασκον·

30

^c τόθ'] τοῦθ' B.

23.

^a Sic A. Scil. Fr. 6. Deest lemma Trinc.

^b ἀμηχάνοισιν] ἀμηχάνεσιν B.

24.

^a Sic A. Scil. v. 441. Simpl. Σοφοκλέους Trinc.

^b γοῦν] οἶν A. B.

25.

^a Sic A. Scil. Fr. 4. ubi v. Brunckium. Euripidi tribuit Voss. Deest lemma Trinc.

^b μόνους] Male μόνον Cl. (i. e. Clemens Alexandrinus Str. VI. p. 745.) GROTIUS in mss.

^c χαράσσει] ταρασσει Cl. GROTIUS in mss. Vide Fragmenta Sophoclis Phædræ 4. et Brunckium.

26.

^a Sic A. Trinc. Scil. 3.

^b μοι om. A. Mox ὑπνώοντι Tr.

^c ἀπῆλθεν] ἀπῆλυθεν Voss.

^d ἔρωτα δίδασκον] ἔρωτ' ἐδίδασκον Voss.

ὡς εὔρεν πλαγίαυλον ὁ Πάν, ὡς αὐλὸν Ἀθάνα,
 ὡς χέλυν Ἑρμάων, κίθαρην ὡς ἀδύς Ἀπόλλων.
 ταῦτά μιν ^ε ἐξεδίδασκον· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων,
 ἀλλὰ μοι αὐτὸς ἄειδεν ^ε ἐρωτύλα, καί μ' ἐδίδασκε
 θνατῶν ἀθανάτων τε ^ε πόθους, καὶ ματέρος ἔργα.

^h κηγῶν ἐκλαθόμεαν μὲν ⁱ ὄσων τὸν Ἐρωτα διδασκον,
 ὅσσα δ' Ἐρωσ ^k με δίδαξεν ἐρωτύλα, πάντ' ἐδίδαχθην.

40

50

27 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐσπερε, τᾶς ἐρατᾶς χρύσειον φάος ^b Ἀφρογενήας,
 Ἐσπερε κυανέας ἱερὸν φίλε νυκτὸς ἀγαλμα,
 τόσσον ἀφαιρότερον μήνας, ὅσον ἔξοχος ἄστρον,
 χαῖρε φίλος, καί μοι ποτὶ ποιμένα κῶμον ἄγοντι
 ἀντὶ σελαναίας τὴ δίδου φάος, ὥνεκα τήνα
 σάμερον ^c ἀρχομένα τάχιον δύνει. οὐκ ἐπὶ ^d φωρᾶν
 ἔρχομαι, οὐδ' ἵνα νυκτὸς ὀδοιπορέοντ' ^e ἐνοχλήσω·
 ἀλλ' ἐράω· καλὸν δέ τ' ^f ἐρασσαμένῳ συνεράσθαι.

389

28 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Ὀλβιοι οἱ φιλέοντες, ^b ἐπὴν ἴσον ἀντεράωνται.
 ὄλβιος ἦν ^c Θασεὺς τῷ Πειριθῶ ^d παρεόντος,
 εἰ καὶ ἀμειλίχτιοι κατήλυθεν εἰς αἶδαο.
 ὄλβιος ^e ἦν χάλεποῖσι ἐν ἀξείνοισιν ^f Ὀρέστας,

^e ἐξεδίδασκον] ἐδίδασκον Trinc.

^f ἐρωτύλα] ἐρωτίλα Gesn. marg.

Voss.

^ε πόθους] πόθη B.

^h κηγῶν ἐκλαθόμεαν] κηγῶ ἐκλα-

θόμεαν Voss.

ⁱ ὄσων] ὄσον A.

^k μ' ἐδίδασκεν] με δίδαξεν A.

27.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b ἀφρογενήας] ἀφρογενείας B.

^c ἀρχομένα] ἐρχομένα Gesn. marg.

^d φωρᾶν] φωρᾶν B. ἐπιφωρῶν Tr.

^e ἐνοχλήσω] ἐνοχλέω Voss. Trinc.

ὀδοιπορέοντα ἐνοχλῶ A. Leg. forte,
 ὀδοιπορέοντας ἐνοχλέω.

^f ἐρασσαμένῳ] ἐρασσαμένην B.

28.

^a Sic A. Deest locus Trinc.

^b ἐπὶ ἴσον ἀντεράοντε] ἐπὶ ἴσων

ἀντεράοντ ^{αι} A. ἐπὶ ἴσον ἀντεράωνται
 B. ἐπ' ἴσον τ' Gesner.

^c θασεὺς] θασεὺς A.

^d παρεόντος] παριόντος A. m. sec.

B.

^e ἦν] om. A. B.

^f Ὀρέστης] Ὀρέστας A. B.

οὐνεκά οἱ ξυγὰς Πυλάδας ἄροίτο κελεύθους.
 ἦν μάκαρ Διακίδας ἐτάρω ζώοντος Ἀχιλλεύς,
 ὄλβιος ἦν ἠθάσκων ὅτι οἱ μόνον αἰὼν ἄμυεν.

10

29 ἄ Ἐκ τῶν Μόσχου τοῦ Σικελιάτου Βουκολικῶν.

Ἦρα Πᾶν Ἀχῶς ἄ τᾶς γείτονος, ἦρατο δ' Ἀχῶ
 σκιρτητᾶ Σάτυρω, Σάτυρος δ' ἐπεμήνατο Ἐλύδα.
 ὡς Ἀχῶ τὸν Πᾶνα, τόσον Σάτυρος φλέγεν Ἀχῶ,
 καὶ Λύδα Σατυρίσκον Ἐρωσ δ' ἐσμύχετ' ἀμοιβᾶ.
 ὅσπον γὰρ τήνων τις ἐμίσειε τὸν φιλέοντα,
 τόσπον ὁμῶς φιλέων ἤχθαίρετο, πάσχε δ' ἄποινα.
 ταῦτα λέγω πᾶσι τὰ διδάγματα τοῖς ἀνεράστοις,
 στέργετε τοὺς φιλέοντας, ἵν' ἦν φιλέητε φιλήσθε^h.

20

30 ἄ Πλάτωνος ἐκ τοῦ Συμποσίου.

Ὁ δὲ δεινότατον, ὡς γε λέγουσιν οἱ πολλοὶ, ὅτι καὶ
 ὁμνύντι μόνῳ ξυγγνώμη παρὰ θεῶν, ἐκβάντι τὸν ὅρκον
 Ἀφροδίσιον γὰρ ὅρκον οὐ φασιν εἶναι. Οὕτω καὶ οἱ θεοὶ
 καὶ οἱ ἄνθρωποι πᾶσαν ἐξουσίαν πεποιήκασι τῷ ἐρῶντι, ὡς
 ὁ νόμος φησιν ὁ ἐνθάδε.

393

20

31 ἄ Χρυσίππου.

Εἰπόντος τινός, οὐκ ἐρασθήσεται ὁ σοφός· μαρτυρεῖ γοῦν

ἄ ἄροίτο] ἄροι^ο A. illud το m. sec.
 ἄροίτο B. φίλος addit Gesnerus.

ἠθάσκων] θνάσκων A. B. θνά-
 σκων^τ ὅτε conjecit Gesnerus.

29.

ἄ Sic A. Trinc. Scil.

ἄ τᾶς γείτονος] τὰς γείτονας A.

σκιρτητᾶ] σκιρτατᾶ B. σκιρτᾶ
 Trinc.

ἐπεμήνατο] ἐπεμείνατο A.

Ἐλύδα] Ἐλύδα B. A. m. s. Λήδαν
 conj. Gesnerus.

Ἐσμύχετ' Ἐσμύχετ' Voss.

ἤχθαίρετο, πάσχε δ' ἄποινα] ἤ-
 χθαιρεν δ' ἔπασχε δ' ἄποινα A. ἤχθαι-
 ρεν ἔπασχε δ' ἄποινα B. ἤχθαιρε δόξα-

σχεδαποί Voss. ἤχθαιρε δόξασκε δ'
 ἄποινα Trinc.

ἠ Multa hic inseruit Gesnerus
 de suo ut opinor. Non enim in
 mss. leguntur, nec in ed. Trinc.
 Igitur omisi.

30.

ἄ Sic A. Scil. p. 183. Simpl.
 Πλάτωνος Trinc.

ἄ δεινότατον] δεινότατος A. B.
 Mox γε om. A.

ἄ μόνῳ] μόνον A. B.

ἄ ὁ ἐνθάδε] ὁ om. Trinc.

31.

ἄ Sic Gesner. Εὐρυσίππου A.
 Deest locus Trinc.

Μενέδημος, Ἐπίκουρος, ^b Ἀλεξίνος· ταύτη, ἔφη, χρῆσομαι ἀποδείξει· εἰ γὰρ Ἀλεξίνος ὁ ἀνάγωγος, καὶ Ἐπίκουρος ὁ ἀναίσθητος, καὶ Μενέδημος, ^c οὐ φησὶν ἐρασθήσεται ἄρα. 30

32 ^a Ἀριστοτέλους.

^b Ἀριστοτέλης ὁ Κυρηναῖος φιλόσοφος ^c ἐρωτηθεὶς εἰ ὁ ἔρως ἔνεκα ^d συνουσίας γίνεταί· Οὐτ', ἔφη, διὰ τοῦτο, οὐτ' ἀνευ τούτου.

33 ^a Δημοκρίτου.

Ἐρωτικὴν μέμφει ἢ ἀγαπωμένη λύει.

34 ^a Ἐκ τῶν Πλουτάρχου Περὶ Ἐρωτος.

Τῶν Μενάνδρου δραμάτων ^b ὁμαλῶς ἀπάντων ἐν συνεκτικόν ἐστίν, ὁ ἔρως, οἷον πνεῦμα κοινὸν διαπεφυκῶς. Ὅν οὖν ^c μάλιστα θιασώτην τοῦ θεοῦ καὶ ὀργιαστὴν τὸν ἄνδρα συμπεριλαμβάνομεν εἰς ^d τὴν ζήτησιν, ἐπεὶ καὶ λελάληκε ^e περὶ 40 τοῦ πάθους φιλοσοφώτερον. Ἄξιον ^f γὰρ εἶναι θαύματος φησὶ τὸ περὶ τοὺς ἐρώντας, ὥσπερ ^g ἐστίν, ἅμα λαλεῖ· εἶτα ἀπορεῖ καὶ ζητεῖ πρὸς ἑαυτόν·

τίνι ^h δεδούλωται ποτε;

ὄψει; φλύαρος· τῆς γὰρ αὐτῆς πάντες ἂν

^b ἀλεξείνος] ἀλεξίνος A. B. et sic mox.

^c * οὐ φησιν] Locus mutilus. GESNER. qui ita supplet in versione Si—et Menedemus canis et delirus (sic enim illum Eretrienses vocabant) amore capti non sunt, ne sapiens quidem eo capiatur. (Argumentum a minore.)

32.

^a Sic A. m. p. Ἀρίστιππος m. sec.

^b Ἀριστοτέλης] Ἀρίστιππος B. ὁ Κυρηναῖος φιλόσοφος om. Voss.

^c ἐρωτηθεὶς] ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τινος A. B.

^d συνουσίας] τῆς συνουσίας A. B.

33.

^a Sic A. Deest locus Trinc.

34.

^a Sic A. Scil. fr. 25. T. V. p. 565 = 848. Simpl. Πλουτάρχου Tr.

^b ὁμαλῶς] οὐ κακῶς A. B.

^c μάλιστα om. A. Pro ὅν οὖν—συμπεριλαμβάνομεν Wyttenbachius conjicit οδοῦν—συμπεριλαμβάνομεν.

^d τὴν om. A. Enotavi item ex A. ὡσεὶ, quod nescio quo referendum.

^e περὶ τοῦ πάθους] περιεργώτερον βῆδι ἀπὸ τοῦ πάθους B. ἀπὸ τοῦ πάθους A.

^f γὰρ θαύματος] γὰρ εἶναι θαύματος A. B.

^g ἐνεστίν] ἐστὶ A. B. Conjectit Wyttenbachius θαύματος, φησὶ, τὸ περὶ τοῦ ἔρωτος, ὅθεν γένεσιν ἄρα λαμβάνει. Dedi φησὶ pro φῆσαι.

^h δεδούλωται] δεδούλωται B.

ἤρων· κρίσιν γὰρ τὸ βλέπειν ἴσῃν ἔχει.
 ἀλλ' ἠδονὴ τις τοὺς ἔρωντας ἐπάγεται
 συνουσίας; πῶς οὖν ἕτερος ταύτην ἔχων
 οὐδὲν πέπονθεν, ἀλλὰ ἀπῆλθε καταγελαῶν,
 ἕτερος ἀπόλωλε; ^ι καιρός ἐστιν ἢ νόσος
 ψυχῆς; ὁ πληγεὶς δ' ^κ εἴσω δὴ τιτρώσκεται.

50

Ταῦτα ^ι τίν' ἐστὶ σκεψώμεθα· καὶ γὰρ ἔχει τι κρουστικόν,
 καὶ κινητικόν ^μ αἴτιον· μήτε τὴν ^ν συνουσίαν αἰτίαν εἶναι πι-
 θανὸν ἐστὶ· ἀρχαὶ γὰρ αὐταὶ τινες ἴσως· ἢ δὲ ἰσχύς καὶ
 ρίζωσις τοῦ πάθους ἐν ἑτέροις. Ἡ δ' ἀπόδειξις ἐλαφρὰ, 394
 καὶ οὐδ' ἀληθής· οὐ γὰρ ἔχει κρίσιν τὸ ^ο βλέπειν, ὥσπερ
 οὐδὲ τὸ γεύεσθαι. Καὶ γὰρ ὄψις ὄψεως, καὶ ἀκοῆς ἀκοῆ,
 φύσει τε μᾶλλον διήρθρωται, καὶ τέχνῃ συγγεγύμνασται
 πρὸς τὴν τοῦ καλοῦ διάγνωσιν· ἐν μὲν ἀρμονίαις καὶ μέλε-
 σιν αἱ τῶν μουσικῶν, ἐν δὲ μορφαῖς καὶ ιδέαις ^ρ αἱ τῶν
^ρ ζῶων φρένες· ὥσπερ εἰπεῖν ποτε Νικόμαχον ^τ λέγουσι πρὸς
 ἄνθρωπον ἰδιάτην, φήσαντά μὴ καλὴν αὐτῷ φανῆναι τὴν
 Ζεῦξιδος Ἑλένην· ^σ Λάβε γὰρ, ἔφη, τοὺς ἐμούςς ὀφθαλμούς, ^{το}
 καὶ θεός σοι φανήσεται. ^τ Πολὺ δὲ καὶ μυρεψοὶ περὶ τὰ
 ὀσφραντὰ, καὶ νῆ Δία ὀψοποιοὶ περὶ τὰ γευστὰ, διατριβῆ
 καὶ συνηθεία διαφέρουσιν ἡμῶν κρίσιν ἔχουσι. Πάλιν δὲ
 τὸ συνουσία τὸν ἔρωτα μὴ κρατεῖσθαι, διὰ τὸ τῇ αὐτῇ συγ-
 γενόμενον ^υ ἄλλον ἀπαλλαγῆναι καὶ καταφρονῆσαι, τοιοῦτόν

^ι καιρός] ἔρος A. m. sec. Mox
 ἐστὶ νόσος Trinc.

^κ δ' εἴσω δὴ] Grotius conjicit,
 ὡς ἔδει: Bentleius δ' εἰσβολῆ, quod
 minus etiam placet. Forte le-
 gendum, δ' εἰς ὁ δὲ. Conferatur
 notula nostra ad Opp. Mor. p.
 763. B. WYTTENBACH.

^ι τινα] τι A. B. Mox τινα pro
 τι Trinc.

^μ αἰτίαν] αἴτιον A. B.

Ib. Locus mutilus forte ita sup-
 plendus: Μῆτε οὖν τὴν γένεσιν τοῦ

ἔρωτος μόνῃ τῇ ὄψει ἀποδῶμεν, καίπερ
 ἔχει τι κρουστικόν. WYTTENBACH.

^ν συνουσίαν] οὐσίαν A.

^ο βλέπειν] ἴσῃν addit Gesnerus
 probante Wytttenbachio.

^ρ αἱ τῶν] αὐτῶν A. B. et sic
 mox B.

^ρ ζῶων φρένες] ζωνγράφων legit
 Gesnerus, probante Wytttenbach.

^τ λέγουσι om. A.

^σ λάβε] λάβε γὰρ ἔφη A. B.

^τ πολλοὶ] πολὺ A. B.

^υ ἄλλον ἀπαλλαγῆναι] Forte, ἄλ-

ἐστίν, οἶον, εἰ ^ω λέγοι τις μηδὲ χυμῶν ἠδονῆν δεδουλωσθαι Φιλόξενον τὸν ὀψοφάγον, ὅτι τῶν αὐτῶν Ἀντισθένης γευσάμενος οὐδὲν ἔπαθε τοιοῦτον· μηδὲ ὑπὸ οἴνου μεθύειν Ἀλκι-²⁰βιάδην, ὅτι Σωκράτης πίνων τὸν ἴσον οἶνον ἔνηφεν. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἑάσωμεν, τὰ δ' ἐφεξῆς, ἐν οἷς ἤδη τὴν αὐτοῦ δόξαν ἀποφαίνεται, σκοπῶμεν·

^x Καιρὸς ἐστίν ἡ νόσος
ψυχῆς.

Εὐ ^γ καὶ ὀρθῶς. ^{*} Δεῖ γὰρ ἅμα τοῦ πάσχοντος εἰς ταυτὸ καὶ τοῦ ποιούντος ἀπάντησιν γενέσθαι, πρὸς ἀλληλάπως ἐχόντων· ὡς ἄκυρον εἰς τὴν τοῦ τέλους ἀπεργασίαν ἢ δραστικὴ δύναμις, ἂν μὴ παθητικὴ διάθεσις ἦ. Ταῦτο δὲ εὐστοχίας ἐστὶ καιροῦ τῷ παθεῖν ^a ἐμοὶ πῶς συνάπτοντος ἐν ἀκμῇ τὸ ποιεῖν ^b πεφυκός.

30

35 ^a Πλάτωνος ἐκ τοῦ Συμποσίου.

Ἡ γὰρ πάλαι ἡμῶν φύσις, οὐχ αὕτη ^b ἦν ἢ ἔπερ νῦν, ἀλλὰ ἀλλοία. Πρῶτον μὲν γὰρ τρία ἦν γένη τὰ τῶν ἀνθρώπων, οὐχ ὡσπερ νῦν ^c δύο, ἄρρεν καὶ θῆλυ, ἀλλὰ [^d καὶ] τρίτον προσῆν κοινὸν ἀμφοτέρων τούτων, οὗ νῦν ὄνομα λοιπὸν, αὐτὸ δὲ ἠφάνισται. Ἀνδρόγυνον ^e γὰρ τότε μὲν ἦν, καὶ εἶδος καὶ ὄνομα ἐξ ἀμφοτέρων κοινόν, ^f τοῦ τε ἄρρενος καὶ θήλεος· νῦν δὲ οὐκ ἐστίν ἀλλ' ἢ ^g ἐν ὀνειδείῳ ὄνομα κείμενον. Ἐπειτα⁴⁰ ὅλον ἦν ἐκάστου τοῦ ἀνθρώπου τὸ εἶδος στρογγύλον, νῶτόν τε καὶ πλευρὰς κύκλω ἔχον, χεῖρας δὲ τέσσαρας εἶχε, καὶ

λον μὲν δουλωσθαι, ἄλλον δὲ ἀπαλλαγῆναι, quod vertendo reddidit Gesnerus. WYTTENBACH.

^ω λέγοι] λέγει A. MOX ὅτε Σωκρ. Trinc.

^x καιρὸς] ἔρωσ A.

^γ καὶ om. A.

^z δεῖ] ἀεὶ A. B.

^a ἐμοὶ] ἐμοιγέ A. B. ὁμοῦ Wyttenb. Forte leg. ἀμωσγέπος.

^b πεφυκός] πεφυκῶς B.

35.

^a Sic A. Trinc. Scil. p. 189.

^b ἦν] ἐστὶ A.

^c δύο om. A. B.

^d καὶ om. A. Trinc.

^e γὰρ τότε μὲν] μὲν γὰρ τότε A.

^f τοῦτο A. et mox δὲ post νῦν

A. B.

^g ἐν] ἀν A.

σκέλη^h τὰ ἴσα ταῖς χερσὶ, καὶ πρόσωπα δύο ἐπὶ αὐχένι κυκλοτερεῖ, ὅμοια πάντα· κεφαλὴν δὲ ἐπ' ἀμφοτέροις τοῖς προσώποις ἐναντίοις [ⁱ κειμένοις] μίαν, καὶ ἄτα τέτταρα, καὶ αἰδοῖα δύο, καὶ τᾶλλα πάντα^k ὅσα ἀπὸ τούτων ἂν τις εἰκάσειεν· ἐπορεύετο δὲ καὶ ὀρθὸν ὥσπερ νῦν ἴοποτέρως βουληθείη, καὶ ὅποτε ταχὺ ὀρμήσειε^m θεῖν, ὥσπερ οἱ κυβιστῶν-50
τες καὶ εἰςⁿ ὀρθὰ ὄντα σκέλη περιφερόμενοι κυβιστῶσι κύκλω, τότε ὀκτῶ οὔσι τοῖς μέλεσιν ἀπερειδόμενοι ταχὺ ἐφέροντο κύκλω. Ἦν δὲ διὰ ταῦτα τρία^o τὰ γένη καὶ τοιαῦτα, ὅτι τὸ μὲν ἄρρεν ἦν τοῦ ἡλίου τὴν ἀρχὴν ἐκγονον, τὸ δὲ θῆλυ τῆς γῆς· τὸ δὲ ἀμφοτέρων μετέχον τῆς σελήνης, ὅτι καὶ ἡ σελήνη ἀμφοτέρων^p μετεῖχεν. Περιφερῆ δὲ^q δὴ ἦν καὶ αὐτὰ, καὶ ἡ πορεία αὐτῶν, διὰ τὸ τοῖς γονεῦσιν ὅμοια εἶναι. Ἦν οὖν τὴν ἰσχὺν δεινὰ καὶ τὴν ῥώμην, καὶ 395
τὰ φρονήματα μεγάλα εἶχον. Ἐπεχείρησαν δὲ τοῖς^r θεοῖς, καὶ ὁ λέγει Ὅμηρος περὶ Ἐφιάλτου^s τε καὶ Ὡτου περὶ ἐκείνων λέγεται, τὸ εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνάβασιν ἐπιχειρεῖν ποιεῖν, ὡς ἐπιθησομένων τοῖς θεοῖς. Ὁ^t οὖν Ζεὺς καὶ οἱ ἄλλοι θεοὶ ἐβουλευόντο ὅ τι χρὴ αὐτοὺς ποιῆσαι, καὶ ἠπόρουσαν οὔτε γὰρ ὅπως^u ἀποκτείναιεν εἶχον, καὶ ὥσπερ τοὺς γίγαντας κεραυνώσαντες τὸ γένος ἀφανίσαιεν· αἱ τιμαὶ γὰρ αὐ-10
τοῖς καὶ τὰ ἱερὰ τὰ παρὰ τῶν ἀνθρώπων ἠφανίζετο, οὔτε ὅπως ἔωεν ἀσελγαίνειν. Μόλις δὲ ὁ Ζεὺς ἐνόησας, λέγει ὅτι, Δοκῶ μοι, ἔφη, ἔχειν μηχανὴν, ὡς ἂν^w εἶέν τε ἀνθρώποι, καὶ παύσαιντο τῆς ἀκολασίας ἀσθενέστεροι γενόμενοι.

^h τὰ om. B.

ⁱ κειμένοις om. A. Trinc.

^k ὅσα] ὡς Gesn. marg.

^l ὀποτέρωσσε] ὀποτέρως A. Trinc.

^m θεῖν] ἐλθεῖν Gesn. marg.

ⁿ ὀρθα] ὀρθὸν τὰ σκέλη Gesn.

marg.

^o γένη] τὰ γένη A. B.

^p μετεῖχεν] μετέχει Gesn. marg.

^q δὴ om. A. B.

^r θεοῖς] θεοῖς A θεοῖς Gesn. marg. B.

^s τε om. A.

^t οὖν] γοῦν A.

^u ἀποκτείναιεν] ἀποκτείνε A.

^w εἶέν τε] ἰῶνται A. B.

^x Νῦν μὲν γὰρ αὐτοὺς, ἔφη, διατεμῶ δίχα ἕκαστον, καὶ ἅμα μὲν ἀσθενέστεροι ἔσονται, ἅμα δὲ χρησιμώτεροι ἡμῖν διὰ τὸ πλείους τὸν ἀριθμὸν γεγονέναι, καὶ βαδιῶνται ὀρθοὶ ἐπὶ δυοῖν σκελοῖν· εἰ δὲ ἔτι δοκῶσιν ἀσελγαίνειν, καὶ μὴ θέλωσιν ἡσυχίαν ἄγειν, πάλιν ^y αὖ, ἔφη, τεμῶ δίχα, ²⁰ ὥστε ἐφ' ἐνὸς πορεύσονται σκέλους ^z ἀσκολίζοντες. ^a Ταῦτα εἰπὼν, ^b ἔτεμνε τοὺς ἀνθρώπους δίχα, ὥσπερ οἱ τὰ ὠὰ τέμνοντες καὶ μέλλοντες ταριχεύειν, ἢ ὥσπερ οἱ τὰ ὠὰ ταῖς θριξίν· ὄντινα δὲ τέμοι, τὸν ^c Ἀπόλλω ἐκέλευε τό τε πρόσωπον μεταστρέφειν καὶ τὸ τοῦ αὐχένος ἡμισυ πρὸς τὴν τομῆν, ἵνα θεώμενος τὴν αὐτοῦ τμήσιν κοσμιώτερος εἴη ὁ ἄνθρωπος, καὶ τἄλλα ἰᾶσθαι ἐκέλευεν. Ὁ δὲ τό τε πρόσωπον μετέστρεφε, καὶ ζυνέλκων πανταχόθεν τὸ δέρμα ἐπὶ τὴν γαστέρα ³⁰ νῦν καλουμένην, ὥσπερ τὰ σύσπαστα βαλάντια, ἐν στόμα ποιῶν, ^d ἀπέδει κατὰ ^e μέσῃν τὴν γαστέρα, ὃ δὴ τὸν ὀμφαλὸν καλοῦσι. Καὶ τὰς μὲν ἄλλας ρυτίδας [^f τὰς] πολλὰς ἐξελέαινε, καὶ τὰ στήθη διήρθρου, ^g ἔχων τὶ τοιοῦτον ὄργανον, οἷον οἱ σκυτοτόμοι περὶ τὸν καλάποδα λεαίνοντες τὰς τῶν σκυτῶν ρυτίδας· ὀλίγας δὲ κατέλιπε τὰς περὶ αὐτὴν τὴν γαστέρα καὶ τὸν ὀμφαλὸν, μνημεῖον εἶναι τοῦ παλαιῦ ^h πάθους. Ἐπεὶ οὖν ἡ φύσις δίχα ἐτμήθη, ποθοῦν ἕκαστον τὸ ἡμισυ τὸ αὐτοῦ ζυνήει, καὶ περιβάλλοντες τὰς χεῖρας ⁴⁰ καὶ ⁱ συμπλεκόμενοι ἀλλήλοις, ἐπιθυμοῦντες ^k ζυμφῆναι, ἀπέθνησκον ὑπὸ τοῦ λιμοῦ καὶ τῆς ἄλλης ἀργίας, διὰ τὸ μηδὲν ἐθέλειν χωρὶς ἀλλήλων ποιεῖν. Καὶ ὁπότε ^l τί ἀπο-

^x νῦν μὲν γὰρ] νῦν δὲ γὰρ Trinc.

^y αὖ] om. A. B.

^z ἀσκολίζοντες] ἀσχαλίζοντες A. B. ἀσκολιάζοντες Gesn. marg.

^a καὶ ταῦτα] καὶ om. A.

^b ἔτεμνε] ἔτεμε A. B.

^c Ἀπόλλω ἐκέλευε] Ἀπόλλωνα ἐκέλευσε A.

^d ἀπέδει] ἀπέδησε A. B.

^e μέσῃν] μεσ' A.

^f τὰς om. A. Trinc.

^g ἔχων] ἔχον Trinc.

^h πάθος] πάθους A. Trinc.

ⁱ συμπλεκόμενοι] ἀμπλεκόμενοι A. B.

^k ζυμφῆναι] ζυμφόνας Trinc.

^l τί ἀποθάνοι] τις ἀποθάνοι Trinc.

θάνοι τῶν ἡμίσεων, τὸ δὲ λειφθείη, τὸ λειφθὲν ἄλλο ἐζήτει
 καὶ ^m ξυνεπέπλεκτο, εἴτε γυναικὸς τῆς ὅλης ἐντύχοι ⁿ ἡμίσει,
 ὃ δὴ νῦν γυναῖκα καλοῦμεν, εἴτε ἀνδρός· ^o καὶ αὐτως
^p ἀπώλλυτο. Ἐλεήσας δὲ ὁ Ζεὺς ἄλλην μηχανὴν πορίζε-
 ται, καὶ μετατίθησιν αὐτῶν τὰ αἰδοῖα εἰς τὸ πρόσθεν· τέως
 γὰρ καὶ ταῦτα ἔκτος εἶχον, καὶ ἐγένων, καὶ ἔτικτον οὐκ εἰς ⁵⁰
 ἀλλήλους ἀλλ' εἰς γῆν, ὥσπερ οἱ τέττιγες. Μετέθηκέ τε
 οὖν οὕτως αὐτῶν εἰς τὸ ἔμπροσθεν, καὶ διὰ τοῦτο τὴν γένεσιν
^q νέαν ἀλλήλοις ἐποίησε, διὰ τοῦ ἄρρενος ἐν τῷ θήλει, ^r τῶνδε
 ἕνεκα· ἵνα ἐν τῇ συμπλοκῇ ἅμα μὲν εἰ ἀνὴρ γυναικὶ ἐντύ-
 χοι, γενῶεν, καὶ ^a γίγνοιτο τὸ γένος· ἅμα δ' εἰ καὶ ^t ἄρρεν
 ἄρρενι, πλησμονὴ γοῦν γίγνοιτο τῆς συνουσίας, καὶ διαπαύ-
 οιντο, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα τρέποιντο, καὶ ^u τοῦ ἄλλου βίου ἐπι-
 μελοῖντο. Ἔστι δὴ οὖν ἐκ ^w τόσου ὁ ἔρως ἔμφυτος ἀλλήλων ³⁹⁶
 τοῖς ἀθρώποις, καὶ τῆς ἀρχαίας φύσεως συναγωγός, καὶ
 ἐπιχειρῶν ποιῆσαι ^x ἐν ἐκ δυοῖν, καὶ ἰάσασθαι τὴν φύσιν τὴν
 ἀνθρωπίνην. Ἐκαστος οὖν ἡμῶν ἐστὶν ἀνθρώπου σύμβολον,
 ἅτε ^y τετμημένος, ὥσπερ αἱ ψῆτται ἐξ ἑνὸς δύο. Ζητεῖ δὴ
 αἰεὶ τὸ αὐτοῦ ἕκαστον σύμβολον. Ὅσοι μὲν οὖν τῶν ἀνδρῶν
 τοῦ κοινῆς ^z τμήματός εἰσιν, ὃ δὴ τότε ἀνδρόγυνον ἐκαλεῖτο,
 φιλογύναικές τε εἰσι, καὶ οἱ πολλοὶ τῶν μοιχῶν ἐκ τούτου ¹⁰
 τοῦ γένους γεγόνασι· καὶ ὅσαι αὖ γυναῖκες φίλανδροί τε
 καὶ ^a μοιχεύτριαι, ἐκ τούτου τοῦ γένους γίγνονται. Ὅσαι
 δὲ τῶν γυναικῶν γυναικὸς τμήμᾶ εἰσιν, οὐ πάνυ αὐται τοῖς

^m συνεπλέκετο] ξυνεπέπλεκτο A. συνεπέπλεκτο Trinc.

ⁿ ἡμίσει] ἡμισείας A. B.

^o καὶ οὕτως] οὔτε A. B. καὶ om. Trinc.

^p ἀπώλλυτο] ἀπόλλυτο A. ἀπώλλυτο B. Trinc.

^q νέαν] ἐν Gesn. marg.

^r τῶνδε] τῶνδε γὰρ A. B.

^a γίγνοιτο] γένοιτο A. B.

^t ἄρρεν ἄρρεν] ἄρρην ἄρρενι. Gesn. marg. ἄρρεν ἄρρενι A. B.

^u τοῦ ἄλλου] τοῦ om. Trinc.

^w τόσου ὁ] τοῦ θεοῦ B. ἐκ τὸς οὗ ὁ Trinc.

^x ἐν] ἕνα A. Trinc.

^y τετμημένος] τετμημένος A.

^z τμήματος] τμήμα Gesn. marg.

^a μοιχεύτριαι] φιλομοιχεύτριαι A.

B. ἐκ τούτου τ. γ. γ. om. Trinc.

ἀνδράσι τὸν νοῦν προσέχουσι, ἀλλὰ μᾶλλον πρὸς τὰς γυναῖκας τετραμμέναι εἰσὶ, καὶ ἑταιρίστριαι ἐκ τούτου τοῦ γένους γίνονται. Ὅσοι δ' ἄρρενος τμήμα εἰσὶ, τὰ ἄρρενα διάκουσι· καὶ τέως μὲν ἂν παῖδες ὦσιν, ἅτε ^b [τεμμάχια] ὄντα τοῦ ἄρρενος, φιλοῦσι τοὺς ἀνδρας, καὶ χαίρουσι ζυγ- 20 κατακείμενοι καὶ συμπλεκόμενοι τοῖς ἀνδράσι· καὶ εἰσὶν οὔτοι βελτίστοι τῶν παίδων καὶ ^d μειρακίων, ἅτε ἀνδρειότατοι ὄντες φύσει. Φασὶ ^e δὲ δὴ ^f τινες αὐτοὺς ἀναισχύντους εἶναι, ψευδόμενοι· οὔτε γὰρ ὑπ' ἀναισχυντίας ^g δρῶσι ταῦτο, ἀλλ' ὑπὸ θάρρους καὶ ἀνδρείας καὶ ἀρρενωπίας τὸ ὅμοιον αὐτοῖς ἀσπαζόμενοι. Μέγα δὲ τεκμήριον· καὶ γὰρ τελεωθέντες μόνον ἀποβαίνουσιν εἰς τὰ πολιτικὰ ἀνδρες οἱ τοιοῦτοι· ἐπεὶ δ' ἂν ^h δὲ ἀνδρωθῶσι, παιδεραστοῦσι, καὶ πρὸς γάμους καὶ παιδοποιίας οὐ προσέχουσι τὸν νοῦν ⁱ φύσει, ἀλλ' ³⁰ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀναγκάζονται· ἀλλ' ἐξαρκεῖ αὐτοῖς μετ' ἀλλήλων καταζῆν ἀγάμοις οὔσι. Πάντως μὲν οὖν ὁ τοιοῦτος παιδεραστῆς τε καὶ φιλεραστῆς γίγνεται, αἰεὶ τὸ ζυγγενὲς ἀσπαζόμενος. Ὅτ' ἂν μὲν οὖν αὐτῷ ἐκείνῳ ἐντύχη τῷ αὐτοῦ ἡμίσει καὶ ὁ παιδεραστῆς καὶ ἄλλος πᾶς, τότε καὶ θαυμαστὰ ἐκπλήττονται, φιλία τε καὶ οἰκειότητι καὶ ἔρωτι οὐκ ἐθέλοντες ὡς ἔπος εἰπεῖν χωρίζεσθαι ἀλλήλων οὐδὲ ἐπὶ σμικρὸν χρόνον· καὶ οἱ διατελοῦντες μετ' ἀλλήλων διὰ βίου, οὔτοι εἰσὶν οἱ οὐδ' ἂν ἔχοιεν εἰπεῖν ὅ τι βούλονται σφίσι παρ' ἀλλήλων γίνεσθαι· οὐδενὶ γὰρ ἂν δοξοίη τοῦτ' εἶναι ἢ τῶν ἀφροδισίων ζυγούσια, ὡς ἄρα τούτου ἕνεκα ἕτερος ἑκατέρῳ χαίρει συνῶν οὕτως ἐπὶ μεγάλης σπουδῆς· ἀλλ' ἄλλο τι βουλομένη ἢ ψυχὴ ἑκατέρου δῆλη ἐστὶ ὃ οὐ δύναται εἰπεῖν, ἀλλὰ μαντεύεται ὃ βούλεται, καὶ αἰνίττεται.

^b τεμμάχια om. A. Trinc.

^c ἄρρενος] ἄρρενος A. B.

^d μειρακίων] τῶν μ. A. B.

^e δὲ om. A. B.

^f τινεῖς] τινες A. B.

^g δρῶσι τοῦτο] τοῦτο δρῶσι A.

^h δὲ om. A.

ⁱ φύσει. Reliqua quæ sequuntur addidimus ex A. B.

36 Ἐν ταυτῶ.

Φημί οὖν ἐγὼ, πάντων θεῶν εὐδαιμόνων ὄντων, Ἐρωτα, εἰ θέμις καὶ ἀνεμέσητον εἰπεῖν, εὐδαιμονέστατον εἶναι αὐτῶν, κάλλιστον ὄντα καὶ ἄριστον. Ἐστι δὲ κάλλιστος ἂν, τοιόσδε. Πρῶτον μὲν, νεώτατος θεῶν, ᾧ Φαῖδρε· μέγα δὲ τεκμήριον ὅτι τῶ λόγῳ αὐτὸς παρέχεται, φεύγων ὅτι φυγῆ τὸ γῆρας ταχὺ ὃν δηλονότι, θᾶπτον γοῦν τοῦ δέοντος ἡμῖν προσέρχεται· ὃ δὴ πέφυκεν Ἐρωσ μισεῖν, καὶ οὐδ' ἔντος πολλοῦ πλησιάζειν. Μετὰ δὲ νέων αἰεὶ ζῦνεστί τε καὶ ἔστιν ὁ γὰρ παλαιὸς λόγος εὖ ἔχει, ὡς ὅμοιον ὁμοίῳ ὁ δεῖ πελάζειν. Ἐγὼ δὲ Φαῖδρω πολλὰ ἄλλα ὁμολογῶν, τοῦτο οὐχ ὁμολογῶ, ὡς Ἐρωσ Κρόνου καὶ Ἰαπετοῦ ἀρχαιότερός ἐστιν· ἀλλὰ φημί νεώτατόν τε αὐτὸν εἶναι θεῶν, καὶ αἰεὶ νέον· τὰ δὲ παλαιὰ πράγματα περὶ θεοῦ, ἃ Ἡσίοδος καὶ Παρμενίδης λέγουσιν, ἀνάγκη καὶ οὐκ Ἐρωτι γεγονέναι, [εἰ ἐκεῖνοι] ἀληθῆ λέγουσι. Οὐ γὰρ ἂν ἐκτομαί οὐδὲ δεσμοὶ ἀλλήλων ἐγένοντο, καὶ ἄλλα ἡ πολλὰ καὶ βίαια, ἢ εἰ Ἐρωσ ἐν αὐτοῖς ἦν, ἀλλὰ φιλία καὶ εἰρήνη, ὥσπερ νῦν, ἐξ οὗ Ἐρωσ τῶν θεῶν βασιλεύει. Νέος μὲν οὖν ἔστι, πρὸς δὲ τῶ νέῳ ἀπαλός. Ποιητοῦ δὲ ἔστιν ἐνδεής, οἷός περ ἦν ὁ Ὀμηρος, πρὸς τὸ ἐπιδείξαι ἡθεοῦ ἀπαλότητα. Ὀμηρος γὰρ Ἄτην θεὸν τέ φησιν εἶναι καὶ ἀπαλήν· τοὺς γοῦν πόδας αὐτῆς ἀπαλούς φησιν εἶναι λέγων·

τῆς μὲν ὅτι ἀπαλοὶ πόδες· ἡ γὰρ ἐπ' ἰοῦδος

ἢ πίνονται, ἀλλ' ἄρα ἦγε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει.

Καλῶ οὖν μοι δοκεῖ τεκμηρίῳ τὴν ἀπαλότητα ἀποφαίνειν, 397

36.

^a Sic A. Trinc. Scil. p. 195.

Μοχ αὐτὸν Trinc.

^b τῆ λόγῳ] τῶν λόγων A. B.

^c φυγῆ] ἐν φυγῆ A. B.

^d ὄντος] ἔντος A. Gesn. marg. Tr.

^e αἰεὶ πελάζει] δεῖ πελάζειν A. Tr.

[εἰ ἐκεῖνοι] om. A. Trinc.

^g ἔλεγον] λέγουσι A. Trinc.

^h πολλὰ] καὶ πολλὰ A.

ⁱ εἰ Ἐρωσ] ἱερωῶς Trinc.

^k θεοῦ] θεῶν A. m. p.

^l οὔδει] οὔδεος A. Trinc.

^m πίνονται] πιτνάται A. B.

h h 3

ὅτι οὐκ ἐπὶ σκληροῦ βαίνει, ἀλλ' ἐπὶ μαλακοῦ. Τῷ αὐτῷ
ⁿ δὴ καὶ ἡμεῖς ^o χρησόμεθα τεκμηρίῳ περὶ Ἐρωτος, ὅτι ἀπα-
 λός· οὐ γὰρ ἐπὶ γῆς βαίνει, οὐδ' ἐπὶ κρανίων, ἃ ἔστιν οὐ
 πάνυ μαλακά, ἀλλ' ἐν ^p τοῖς μαλακωτάτοις τῶν ὄντων
 βαίνει καὶ οἰκεῖ. Ἐν γὰρ ἤθεσι καὶ ψυχαῖς θεῶν καὶ ἀν-
 θρώπων τὴν οἴκησιν ἰδρύται· καὶ οὐκ αὖ ἐν πάσαις ἐξῆς ταῖς
 ψυχαῖς, ἀλλὰ ἦτινι ἀν σκληρὸν ἦθος ἐχούσῃ ἐντύχη, ἀπέρ-
 10 χεται· ἢ δ' ἀν μαλακὸν, οἰκίζεται. Ἀπτόμενον οὖν αἰεὶ
 καὶ ποσὶ καὶ πάντῃ ἐν μαλακωτάτοις τῶν μαλακωτάτων
 [^q ἀπαλώτατον] ἀνάγκη εἶναι. Νεώτατος μὲν δὴ ἔστι καὶ
 ἀπαλώτατος· πρὸς δὲ τούτοις, ὑγρὸς τὸ εἶδος. Οὐ γὰρ ἀν
 οἶός τε ἦν πάντα περιπτύσσεσθαι, οὐδὲ διὰ πάσης ^r τῆς ψυ-
 χῆς καὶ εἰσιῶν τὸ πρῶτον λανθάνειν καὶ ἐξῆς, εἰ σκληρὸς ἦν.
 Συμμέτρου δὲ καὶ ὑγρᾶς ^s οὐσίας μέγα τεκμήριον ἢ εὐσχη-
 μοσύνη, ὃ δὴ [^t καὶ] διαφερόντως ἐκ πάντων ὁμολογουμένως
 Ἐρῶς ἔχει· ἀσχημοσύνη γὰρ καὶ Ἐρωτὶ πρὸς ἀλλήλους ²⁰
 αἰεὶ πόλεμος. Χρῶας δὲ κάλλος ^u ἢ κατ' ἄνθη δίαίτα τοῦ
 θεοῦ ^w σημαίνει· ἀνανθεῖ γὰρ καὶ ἀπηνθηκότης καὶ σῶματι
 καὶ ψυχῇ καὶ ἄλλῳ ὄταυον οὐκ ἐνίξει Ἐρως, οὐ δ' ἀν εὐαδῆς
 τε καὶ εὐανθῆς τόπος ἦ, ἐνταῦθα ^x δὲ καὶ ἵζει καὶ μένει.

Περὶ μὲν οὖν κάλλους τοῦ θεοῦ καὶ ταῦτα ἱκανά,
 καὶ ^y ἔτι πολλὰ λείπεται· περὶ δὲ ἀρετῆς ἔρωτος μετὰ
 ταῦτα λεκτέον. Τὸ μὲν μέγιστον, ὅτι Ἐρῶς ^z οὔτε ἀδικεῖ ³⁰
 οὔτε ἀδικεῖται οὔτε ὑπὸ ^a θεοῦ οὔτε θεῶν, οὔτε ὑπ' ἀνθρώ-

ⁿ δὴ καὶ] δὲ καὶ Trinc.

^o χρησόμεθα] χρησόμεθα A.

^p τῷ μαλακωτάτῳ] τοῖς μαλακω-
 τάτοις A. B.

^q ἀπαλώτατον om. A. Trinc.

^r τῆς ψυχῆς] τῆς om. A. Trinc.

^s οὐσίας] ιδέας Gesn. marg.

^t καὶ om. A. Trinc.

^u ἢ κατ' ἄνθη δίαίτα] ἢ καὶ τὰ
 ἄνθη δὴ (δὲ B) τὰ τοῦ A. B. ἢ κατ'

ἄνθη δὴ τὰ Trinc.

^w σημαίνειεν. ἀνανθεῖ] σημήνει. ἀν-
 θεῖ A. σημαίνειεν, ἀνθεῖ Trinc.

^x δὲ καὶ ἵζει] δ' ἐνίξει B.

^y ἔτι] ὅτι A. B.

^z οὔτε ἀδικεῖ om. A. B.

^a θεοῦ — ἀνθρώπου] θεῶν — ἀνθρώ-
 πων B.

που οὔτε ἀνθρώπων· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς βία πάσχει, εἴ τι πάσχει, βία γὰρ Ἐρωτος οὐχ ἄπτεται, οὔτε [^b βία] ποιῶν ποιεῖ· ^c πᾶς γὰρ ἐκὼν Ἐρωτι πάνθ' ὑπηρετεῖ· ^d ἀ δ' ἂν [τις] ἐκὼν ἐκοντὶ ὁμολογήσῃ, φασὶν οἱ ^e τῶν πόλεων βασιλεῖς νόμοι δίκαια εἶναι. Πρὸς δὲ τῇ δικαιοσύνῃ σωφροσύνης πλείστης μετέχει· εἶναι γὰρ ὁμολογεῖται σωφροσύνη τὸ κρατεῖν ἡδονῶν καὶ ἐπιθυμιῶν· ἔρωτος δὲ μηδεμίαν ἡδονὴν ⁴⁰ κρείττω εἶναι. ¹ Εἰ δὲ ἥττους κρατοῖντ' ἂν ὑπὸ [⁵ τοῦ] Ἐρωτος, ὁ δὲ κρατεῖ, κρατῶν δὲ ἡδονῶν καὶ ἐπιθυμιῶν ὁ Ἐρωτος διαφερόντως ἂν σωφρονοίῃ. Καὶ μὴν εἰς γε ἀνδρείαν Ἐρωτι οὐδὲ Ἄρης ἀνθίσταται· οὐ γὰρ ἔχει Ἐρωτα Ἄρης, ἀλλὰ Ἐρωτος ^b Ἄρην Ἀφροδίτης, ὡς λόγος· ⁱ κρείττων δὲ ὁ ἔχων τοῦ ἐχομένου· τοῦ δὲ ἀνδρειοτάτου τῶν ἄλλων κρατῶν ^k πάντων ἂν ἀνδρειότατος εἴη.

Περὶ μὲν οὖν δικαιοσύνης καὶ σωφροσύνης καὶ ¹ ἀνδρείας τοῦ θεοῦ, εἴρηται· περὶ δὲ σοφίας λείπεται. Ὅσον οὖν ⁵⁰ νατὸν, πειρατέον μὴ ἐλλείπειν· καὶ πρῶτον μὲν, ἴν' ^m αὖ καὶ ἐγὼ τὴν ἡμετέραν τέχνην τιμήσω ὥσπερ ⁿ Ἐρυξίμαχος τὴν αὐτοῦ, ποιητῆς ὁ θεὸς σοφὸς οὕτως ὥστε καὶ ἄλλον ποιῆσαι. Πᾶς γοῦν ποιητῆς γίγνεται,

κἂν ἄμουσος ^o ἢ τὸ πρῖν,

οὔ ἂν Ἐρωτος ἀψῆται. Ὡς δὲ πρέπει ἡμᾶς μαρτυρίῳ χρῆσασθαι, ὅτι ποιητῆς ὁ Ἐρωτος ἀγαθὸς ἐν κεφαλαίῳ πᾶσαν ποίησιν τὴν κατὰ μουσικὴν. Ἄ γὰρ τις ἢ μὴ ἔχει, ἢ μὴ ³⁹⁸ οἶδεν, οὔτ' ἂν ἐτέρῳ δοίῃ, οὔτε ἂν ἄλλον διδάξῃε. Καὶ ^p μὴν

^b βία om. A. Trinc.

^c πᾶς] πῶς B.

^d ἀ δ' ἂν τις ἐκὼν] ἂν δ' ἀνέκων A.
^{αν} δ' ἐκὼν B. τις om. Trinc.

^e τῶν πόλεων] τῶν om. A.

^f οἱ δὲ] εἰ δὲ A.

^g τοῦ ἔρωτος] τοῦ om. A. Trinc.

^h ἄρη] ἄρη A. ἄρην B. In superioribus allusio est ad Sophocl.

Thyest. fr. 1.

ⁱ κρείττων] κρείττον A.

^k πάντων ἂν] ἂν om. Trinc.

^l ἀνδρείας] ἀνδρίας A.

^m αὖ] οὔν A. B.

ⁿ ἐρυξίμαχος] ἐριξίμαχος A. B.

^o ἢ] εἴη A. p. m. B.

^p μὲν τὴν] μὴν A. μὴν pro μὲν Trinc.

τὴν γε τῶν ζῶων ποίησιν ^α πάντων τίς ἐναντιώσεται μὴ οὐχὶ Ἐρατος εἶναι σοφίαν, ἣ γίγνεται καὶ φύεται πάντα ^τ ζῶα; ἀλλὰ τὴν τῶν τεχνῶν δημιουργίαν οὐκ ἴσμεν, ὅτι οὐ μὲν ἂν ὁ θεὸς οὗτος διδάσκαλος γένηται, ἐλλόγιμος καὶ φανὸς ἀπέβη, οὐ δ' ἂν Ἐρατος μὴ ἐφάφηται, σκοτεινός; τοξικὴν γε μὴν καὶ ἰατρικὴν καὶ μαντικὴν Ἀπόλλων ἀνεῦρεν, ἐπιθυμίας καὶ ἔρατος ἡγεμονεύσαντος· ὥστε καὶ οὗ- ¹⁰ τος Ἐρατος ἂν εἴη μαθητῆς, καὶ Μοῦσαι μουσικῆς, καὶ Ἡφαιστος χαλκείας, καὶ Ἀθηναῖα ἰστοουργίας, καὶ Ζεὺς ^β κυβερνᾶν θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων· ὅθεν δὴ καὶ κατεσκευάσθη τῶν θεῶν τὰ πράγματα, Ἐρατος ἐγγιγνομένου δηλονότι κάλλους· ^ι αἴσχει γὰρ οὐκ ἔπεστιν Ἐρατος. ^{ιι} Πρὸ τοῦ δέ, ὥσπερ ἐν ἀρχῇ εἶπον, πολλὰ καὶ δεινὰ θεοῖς ἐγίγνετο, ὡς λέγεται, διὰ τὴν τῆς ἀνάγκης βασιλείαν· ἐπεὶ δ' ὁ θεὸς οὗτος ἔφυ ἐκ τοῦ ἔραν τῶν καλῶν, πάντ' ἀγαθὰ γέγονε καὶ ²⁰ θεοῖς καὶ ἀνθρώποις. Οὕτως ἐμοὶ δοκεῖ, ὦ Φαῖδρε, Ἐρατος ^ω πρῶτον ^κ αὐτὸς ὢν κάλλιστος καὶ ἀριστος, μετὰ τοῦτο τοῖς ἄλλοις ^υ ἄλλων τοιούτων αἴτιος εἶναι. Ἐπέρχεται δέ μοι ^ζ τί καὶ ἔμμετρον εἰπεῖν, ὅτι οὗτος ἐστὶν ὁ ποιῶν

εἰρήνην ^α μὲν ἀνθρώποις, πελάγει δὲ γαλήνην,
νηνεμίαν ^τ ἀνέμων, κοίτην ^τ, ὕπνον ^τ ἐνὶ κήδει.

οὗτος ^β γὰρ ἡμᾶς ^ε ἀλλοτριότητος μὲν κενῶι, ^δ οἰκειότητος δὲ πληροῖ· τὰς τοιαύσδε ξυνόδους μετ' ἀλλήλων πάσας τιθεὶς ξυνιέναι, ἐν ἑορταῖς, ἐν χοροῖς, ^ε ἐν εὐθυμίαις γιγνομένου ἡγε- ³⁰

^α πάντων] πάντως A. B.

^τ ζῶα] τὰ ζῶα B.

^β κυβερνήσεως] κυβερνᾶν A. B. καὶ Z.—ἀνθρώπων om. Trinc.

^ι αἴσχει usque ad αἴτιος εἶναι om. Trinc.

^{ιι} πρὸ τοῦ] πρώτου A. B.

^ω πρῶτον] πρὸ τῶν A.

^κ αὐτὸς] αὐτῶν B.

^υ ἄλλων] ἄλλως B.

^ζ τι] τε A. om. B.

^α μὲν] μὲν ἐν B.

^β δέ] γὰρ A. Trinc.

^ε ἀλλοτριότητος] ἀλλοτριώτατος A.

B.

^δ οἰκειότητος] οἰκειότατος B.

^ε ἐν εὐθυμίαις] ἐν θυσίαις Gestn. marg.

μῶν, πραότητα μὲν πορίζων, ἀγριότητα δὲ ἐξορίζων· ^ε φιλό-
 δωρος εὐμενείας, ἄδωρος δυσμενείας· ἰλεως ^ε ἀγαθοῖς, θεατὸς
 σοφοῖς, ἀγαστὸς θεοῖς, ζηλωτὸς ἀμοίροις, κητὸς εὐμοίροις·
 τρυφῆς, ἀβρότητος, χλιδῆς, χαρίτων, ἡμέρου, ^η πόθου πατῆρ·
 ἐπιμελῆς ἀγαθῶν, ἀμελῆς κακῶν· ἐν πόνῳ, ἐν φόβῳ, ἐν
 πόνῳ, ἐν λόγῳ κυβερνήτης, ἐπιβάτης, ^ι παραστάτης τε καὶ
 σωτῆρ ἄριστος· ^κ ζυμπάντων τε θεῶν καὶ ἀνθρώπων κόσμος,
 ἡγεμῶν κάλλιστος καὶ ἄριστος, ᾧ χρὴ ἔπεσθαι πάντ' ἄνδρα ^λ
 ἐφυμνοῦντα [¹ καλῶς] καλῆς ᾠδῆς μετέχοντα, ^μ ἣν ἄδει
 θέλων πάντων θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων νόημα.

ΨΟΓΟΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ· ΚΑΙ ΟΤΙ ^α ΦΑΥΛΟΣ
 Ο ΕΡΩΣ, ΚΑΙ ΠΟΣΩΝ ΕΙΗ ΚΑΚΩΝ
 ΓΕΓΟΝΩΣ ΑΙΤΙΟΣ. ΞΔ.

1 ^β Διογένους.

Ἄν δ' ἔρωτος ἐνδεθῶμεν ἄρκυσι,
 θᾶσσον θυραίοις τὴν χάριν ποιούμεθα,
 ἢ ^γ τοῖς ἀνάγκης ἐν γένει πεφυκόσι.

50

2 ^α Μενάνδρου Ἀφροδισίῳ.

Ἄλλ' ὅτ' ἂν ἐρῶντα νοῦν ἔχειν τὶς ἀξιοῖ,

^β παρά τινι ^γ τάνόνητον οὗτος ὄψεται.

3 Μενάνδρου.

^β μόνος ἔστ' ἀπαρηγόρητον ἀνθρώποις ἔρως.

[^ε φιλόδωρος] φιλόδωρος εὐμενείας A.
 Trinc.

[^ε ἀγαθοῖς] ἀγαθὸς Gesn. marg.

[^η πόθου] om. A. B.

[^ι καταστάτης] παραστάτης A. B.
 Gesn. marg.

[^κ ζυμπάντων]—ἄριστος om. A. B.

[¹ καλῶς] om. A. Trinc.

[^μ ἦν ἄδει] ἵνα ἄδη A. ἦν ἄδη Tr.

I.

^α ΦΑΥΛΟΣ] φαῦλον A.

^β Sic A. Δικαιογένους Trinc.
 Gesn. Grot.

^γ τοῖς] ^{εἰς} τῆς Voss.

2.

^α Sic A. Cleric. p. 28. Simpl.
 Μενάνδρου Trinc.

^β παρά τινι τ'] Malim παρά τινι.
 GESNER. Sic A.

^γ ἀνόνητον] Lego τάνόνητον. Ges-
 ner. Sic A. ἀνόητα γ' B. παρά τινι
 τὸ ἀνόητον edidit Grotius.

3.

^β μόνον] μόνος A. Adscriptis Gro-
 tius: "Non cohæret; hoc μόνον est

4 ^a Εὐριπίδου Ἀντιγόη.
Ἦρων· τὸ μαίνεσθαι δ' ἄρ' ἦν ἔρωσ βροτοῖς.

5 ^a Εὐριπίδου Δανάη.
Ἔρωσ γὰρ ἀργὸν κάπι ^b τοῖς ἀργοῖς ἔφθ.
φιλεῖ κάτοπτρα καὶ κόμης ξανθίσματα,
φεύγει δὲ μόχθους· ^c ἐν δέ μοι τεκμήριον,
οὐδεὶς προσαϊτῶν βίοντον ἠράσθη βροτῶν,
ἐν τοῖς δ' ἔχουσιν ^d ἡβητῆς πέφυχ' ὄδε.

6 ^a Εὐριπίδου.
^b Σὺ δ', ὦ κάκιστε θεῶν τε κἀνθρώπων (Ἔρωσ,)
ἢ μὴ δίδασκε ^c τὰ κακὰ φαίνεσθαι καλὰ,
ἢ τοῖς ἐρῶσιν εὐμενῆς ^d παρίστασο.

7 ^a Εὐριπίδου Ἀνδρομέδας.
Ἔρωτα δεινὸν ^b ἔχομεν· ἐκ δὲ τῶν λόγων

“ tamen Menandri.” Scilicet in A. collocatur hic versus post n. 5. cum lemmate Μενάνδρου. Vulgo cohæret cum præcedentibus.

4.

^a Sic A. Scil. fr. 7. Deest lemma Trinc. et sic usque ad n. 10. inclusive.

5.

^a Sic A. Scil. Fr. 5.
^b τοῖς ἔργοις] τοιοῦτοις Plutarch. Amatorio. (p. 757. A.) GROTIUS in ms. τοῖς ἀργοῖς Piersonus Verisim. p. 135. Vid. Valckenærius Diatr. Euripid. p. 7.

^c ἐν δέ μοι] ἐν δ' ἐμοὶ A.

^d ἡ βητῆς] Grotius dedit ἡδυπαθῆς cum hac annotatione: “Nostra est emendatio, cum vulgo esset ἡβητῆς, nullo sensu. Delicatus ille, inquit, non vult nisi cum divitibus morari. Anapæstus in quarta sede apud Tragicos rarus non est. At Salmasius malebat νηπίτης πέφυχ' ὄδε.” Alia conjecerunt viri eruditi; v. g.

Musgravius ἀμβάτης, Valckenærius, ἐν τοῖς δ' ἔχουσ' ἔφηβος ἐμπέφυχ' ὄδε, Luzacius, ἐν τοῖς δ' ἔχουσι πέφυκεν ἡβητῆς ὄδε. Omnes perperam: nescio an ipse melius, ἐν τοῖς δ' ἔχουσι χρέματ' ἐμπέφυχ' ὄδε.

6.

^a Sic A. v. Fr. Andromedæ 7.

^b σὺ δ' ὦ κάκιστε παῖ θεῶν τε καὶ βροτῶν. Hæc est Scaligeri emendatio cum exstaret, Σὺ δ' ὦ κάκιστε πάντων θεῶν κἀνθρώπων. GROTIUS. Idem in mss. “Vide hunc locum amplioem ex Athenæo.” (XIII. p. 561. B.) ubi σὺ δ' ὦ τύραννε θεῶν τε κἀνθρώπων ἔρωσ.

^c τὰ κακὰ] τὰ καλὰ Arsen. B. et sic Athenæi ms. Reliqua sic leguntur apud Athenæum. Ἡ τοῖς ἐρῶσιν, ἄν σὺ δημιουργὸς εἶ, Μοχθοῦσι μόχθους εὐτυχῶς συνεκπένοι.

^d παρίστασο] περιστασο Trinc.

7.

^a Sic A. Scil. Fr. 13.

^b ἔχομεν] ἔχομεν A.

ἐλοῦ τὰ βέλτισθ'· ὥστ' ἀπίστον ἔστ' ἔρωσ,
^c κὰν τῷ κακίστῳ τῶν φρενῶν ^d οἰκεῖν φιλεῖ.

10

8 ^a Εὐριπίδου Δίκτυϊ.

Κύπρις γὰρ οὐδὲ νοθετουμένη χαλᾶ,
^b ἄν τ' αὖ βιάζῃ, μᾶλλον ^c ἐντείνειν φιλεῖ,
 κᾶπειτα τίκτει πόλεμον· εἰς δ' ἀνάστασιν
 δόμων περαίνει πολλάκις τὰ τοιάδε.

9 ^a Θεοκρίτου.

Τάν ^b δ' ἄρα χά Δάφνις ποταμείβετο, ^c Κύπρι βαρεῖα,
 Κύπρι ^d νεμεσσατὰ, Κύπρι θνατοῖσιν ἀπεχθής.

10 ^a Εὐριπίδου ἐκ Μελεάγρου.

Ἡ γὰρ Κύπρις πέφυκε ^b τῷ σκότῳ φίλη·
 τὸ φῶς δ' ἀνάγκην προστίθησι σωφρονεῖν.

20

11 ^a Ἀρχιλόχου.

Τοῖος γὰρ φιλότητος ἔρωσ ὑπὸ καρδίην ἐλυσθεῖς
 πολλὴν κατ' ἀχλὺν ὀμμάτων ἔχευε,
 κλέψας ^b ἐκ στηθέων ἀπαλὰς φρένας.

12 ^a Ἀρχιλόχου.

Δύστηνος, ἔγκειμαι πόθῳ
 ἄψυχος, χαλεπῆσι θεῶν ὀδύνησιν ^b ἔκητι
 πεπαρμένος δι' ὀστέων.

^c κᾶν] καὶ A. Pro ὥστ' ἀπίστον
 Piersonus apud Valckenær. Di-
 atr. p. 159. ὡς κάκιστον,
^d οἰκεῖν] ναρκεῖν A.

8.

^a Sic A. Scil. Fr. 6.

^b ἄντ' αὖ βιάζῃ] ἀντὰ βιάζην A.

^c ἐντείνειν] ἐκτείνειν A.

9.

^a Sic A. Sc. I. 100. Deest lo-
 cus Trinc.

^b δ' ἀχῶ] δ' ἄρα χά A.

^c κύπρι βαρεῖα] Κύπριν βαρεῖαν A.
^d νεμασσατὰ] μεσσατὰ A.

10.

^a Sic A. Scil. fr. 22.

^b τῷ σκότῳ] τῶν σκότων Voss.

11.

^a Sic A. Trinc.

^b ἐν στηθέων] ἐκ στηθεων A. B.
 Gesn. marg.

12.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b ἔκητι] ἔκητι A. Trinc.

13 ^a Σοφοκλέους ἐν Ἀχιλλέως Ἐρασταῖς.

^b Νόσημ' ἔρωτος τοῦτ' ^c ἐφήμερον κακόν,
 ἔχοιμ' ἂν αὐτὸ μὴ κακῶς ἀπεικάσαι,
 ὅτ' ἂν πάγου φανέντος αἰθρίου ^d χεροῖν
 κρύσταλλον ἀρπάσωσι ^e παῖδες ἀσταγῆ,
 τὰ πρῶτ' ἔχουσιν ἠδονὰς ^f ποταινίους,
 τέλος δ' ὁ χυμὸς οὐδ' ὅπως ἀφῆ θέλει,
 οὔτ' ἐν χεροῖν τὸ κτῆμα σύμφορον μένειν,
^g οὔτω γε τοὺς ἐρῶντας αὐτὸς ἴμερος
 δρᾶν καὶ τὸ μὴ δρᾶν πολλάκις προίεται.

14 ^a Φανοκλέους.

^b Ἡ ὡς ^c Οἰάγροιο παῖς ^d Ἐρηϊκίος Ὀρφεὺς
 ἐκ θυμοῦ Κάλαιν στέρξε Βορηιάδην,
 πολλάκι δὲ σκιεροῖσιν ἐν ἄλσεσιν ^e ἔζ' εἴδαν

13.

^a Sic A. Scil. Fr. 1. Simpl. Σοφοκλ. Trinc.

^b ἔρωτος γὰρ νόσημα] ἔρωτος νόσημα τοῦτ' Grotius. νόσημ' ἔρωτος B. et sic Brunckius.

^c ἐφήμερον] ἐφήμερον Ars. Brunck. e Meursii correctione.

^d χερσὶ] χεροῖν B. Brunck. et sic Grotius e Scaligeri emend.

^e παιδιαῖς ἀγῆ] Salmasius optime emendavit, παῖδες ἀσταγῆ. Ἀσταγῆς et ἀστακτον dicitur quod non stillat. Scaliger conjecerat παιδίαις ἀγει. Grotius. Idem in mss: Plutarchus de Garrulitate p. 508. C. ὡς περ οἱ παῖδες τὸν κρύσταλλον οὔτε κατέχειν οὔτε ἀφείναι θέλουσι. Zenobius Cent. V. Prov. 58. ὁ παῖς τὸν κρύσταλλον] ἐπὶ τῶν μῆτε κατέχειν δυναμένων, μῆτε μεταθεῖναι βουλομένων ἢ παροιμία εἴρηται μέμνηται αὐτῆς Σοφοκλῆς Ἀχιλλέως Ἐρασταῖς.

^f ποτ' ἐνίους] ποταινίους B. Brunck. v. Koën. ad Gregor. Dial. Ion. CLXX.

Ib. προσηνέας] Hoc προσηνέας fecimus ex ποτ' ἐνίους, pro quo Scaliger ποταινίους. Malit forte alius προσηνίους. Grotius. Idem in mss. προσηνέας] ποταινίους fuerat: non male. fuerat ποτ' ἐνίους. ποταινίον τὸ νεωστὶ συμβᾶν, πρόσφατον. Eustat.

^g οὔτε] οὔτω γε Grotius e Scaligeri emend. et sic Gesneri margino. οὔτω—αὐτῆς B. οὔτὰς Brunck.

14.

^a Sic A. Trinc.

^b Οἰάγροιο παῖς] οἰάγρου παῖδες A. m. p. De toto hoc poemate consulatur imprimis Ruhnkenius Ep. Crit. II. p. 300.

^c Ἐρηϊκίον] Ἐρηϊκίος A. B. sed in A. a m. sec.

^d ἔζ' εἴδ'] ἔζ' et' e Voss. citat Valcken. Diatr. p. 199. Sed credo perperam. E Parisiensi A. ἔζ' et'

ὄν πόθον, οὐδ' ἦν οἱ θυμὸς ἐν ἡσυχίῃ,
ἀλλ' αἰεὶ μιν ἄγρυπνοι ὑπὸ Ἐψυχῆ^c ἠμελεδῶναι
ἔτρυχον θαλερὸν Ἐδερκομένου Κάλαιιν.

τὸν μὲν Βιστονίδες κακομήχανοι ἀμφιχυθεῖσαι
ἔκτανον, ἠεὺκή φάσγανα θηξάμεναι,
οὐνεκα ἰπρῶτος^k δεῖξεν ἐνὶ Θρήκεσσιν ἔρωτας
ἄρρενας, οὐδὲ πόθους ἤνεσε θηλυτέρων.

50

τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλὴν χαλκῶ τάμον, αὐτίκα δ' ἠαὐτὴν
εἰς ἄλα Θρηϊκίην ῥίψαν ὁμοῦ χέλυϊ

^m ἤλω καρτύνασαι, ἰν' ἐμφορέοιντο θαλάσση
ἄμφω ἄμα, γλαυκοῖς τεγγόμεναι ῥοθίοις.

τὰς δ' ἱερῆ Λέσβῳ πολὴν ἐπέκελσε θάλασσα·

ἠχὴ δ' ὡς λιγυρῆς πόντον ἐπέσχε λύρης,
ἠήσους τ', αἰγιαλοὺς θ' ἀλιμυρέας, ἔθα λίγειαν
ἀνέρες Ὀρφεῖν ἐκτέρισαν κεφαλὴν.

400

ἐν δὲ χέλυν τύμβῳ λιγυρὴν θέσαν, ἠ καὶ ἀναύδους
πέτρας, καὶ Φόρκου ἠστυγνὸν ἔπειθεν ὕδαρ.

ἐκ κείνου μολπαί τε καὶ ἡμερτὴ κιθαριστὺς
ἠνῆσον ἔχει, ἠπασέων δ' ἔστιν ἀοιδοτάτη.

Θρήκες δ' ὡς ἐδάησαν ἠἈρήϊοι ἔργα γυναικῶν

enotaverat Grotius, in quo tamen
ἔζετ' perspecte legitur.

^c ψυχῆ] ψυχῆν B.

^f μελεδῶνες] μελεδῶναι A. B.
Voss. Ars. Sed vulgatum defendit
Ruhnkenius ex Hesiod. Opp. 66. Apollon. Rhod. III. 812.
Atqui in Hesiodo μελεδῶνας præbet
codex ms. omnium, quotquot
supersunt, ut videtur, optimus.

^g δερκομένου] δερκομένου A. B. Voss.

^h εὐμήκη] εὐμήκη Gesn. marg. A.
Voss. Arsen.

ⁱ πρῶτος] πρῶτος A. m. sec. B.

^k δεῖξεν] δεῖξεν A. Trinc.

^l αὐτίκα δ' αὐτὴν] Trinc. et reliquæ
edd. item MS. Leid. vitiose, αὐτίκα δ' ὑπὸν. Sed Gesnerus
bene correxit αὐτίκα δ' αὐτὴν. Quod

in ms. Paris. reperit Grotius.
RUHNKEN. αὐτὴν habet B. et A.

ex em. prius scriptum ἠαπὴν. ἠπ
Voss. ἠπὴν Arsen. Mox θρηϊκίαν
A. p. m.

^m ἠλω] κύκλω Arsen.

ⁿ στυγνὸν] πικρὸν Gesn. marg.
Voss. in textu cum στυγνὸν in
marg. φέρτον στυγνὸν ἔπειθεν Trinc.

Ib. Φόρκου—ἕδαρ] Mare scilicet,
qualiter dictum, Phorcique exerci-
tus omnis. At Φόρκου malebat Sal-
masius ut Styx intelligatur, Diis
jurata. GROTIUS.

^o ἠνῆσον] ἠνῆσον Voss. Arsen.

^p πασέων τ'] πασέων δ' A. Deest
particula Trinc.

^q ἀρήϊα] ἀρήϊα A. Voss. Arsen.
Gesn. marg.

ἄγρια, καὶ πάντας δεινὸν ἐσῆλθεν ἄχος,
 ἃς ἀλόχους ἔστιζον, ἵν' ἐν χροῖ σήματ' ἔχουσαι
 κυάνεα στυγεροῦ μὴ ἰλελάθοιντο[†] φόνου.
 ποινὰς δ' Ὀρφῆϊ κταμένω[†] στίζουσι γυναῖκας
 εἰς ἔτι νῦν κείνης εἵνεκεν ἀμπλακίης.

15 ^a Μενάνδρου Ἀνδρία.

Τὸ δ' ἔρᾶν ἐπισκοτεῖ

^b ἅπασιν, ὡς εἴοικε, καὶ τοῖς εὐλόγως,
 καὶ τοῖς καλῶς ἔχουσιν.

16 ^a Κλεινίου.

Μὴ τις τιμάτω θνητῶν πολύδακρυν ἔρωτα,
 μηδὲ πόθον παίδων, μηδ' ἡμερτὴν φιλότητα,
 τᾶων ἰότητι^b Μορῶν κατέβη πολὺκλαυστον εἰς ἄδην.

17 ^a Μενάνδρου Ἀνεψιῶς.

Φύσει γὰρ ἔστ' Ἔρωτος

τοῦ^b νουθετοῦντος κῶφον, ἅμα δ' οὐ ῥάδιον
 νεότητα νικᾶν ἔστι καὶ θεὸν λόγῳ.

18 ^a Τοῦ αὐτοῦ Θησαυρῶ.

Ἵ'Οτ' ἂν δ'^b ἐρωῶντος τόλμαν ἀφέλης, οἴχεται,

[†] λελάθοιντο] κλελάθοιντο B.

^b φόνου] πόνου A.

[†] στίζουσι] στίξουσι A. p. m. Sine causa in τίνουσι γυναῖκες mutavit Ruhnkenius. Simili loquendi ratione usus est Suidas v. Ἄρκτος. Χρηστηριαζόμενοι δὲ τοῖς Ἀθηναίοις εἶπε λύσειν τῶν κακῶν ἔσσεσθαι, εἰ τῆς τελευτησάσης ἄρκτου ποινὰς (sic enim mss. non ut vulgo τινὰς) ἀρκτηθεῖν τὰς ἑαυτῶν παρθένους ἀναγκάσουσι.

15.

^a Sic fere A. ubi ἀνδρεία. Cleric. p. 14. Simpl. Μενάνδρου Tr.

^b ἅπασιν om. Voss. Trinc. Mox κακῶς Clericus.

16.

^a Sic A. Trinc.

^b μορῶν] μοιρῶν A. B. Voss. Arsen. τῶν δ' ἰότητι μόρων dedit Grotius, τῶν δ' e sua, μόρων e Scaligeri correctione. Forte ἂν ἰ. Μύρων. E præcedentibus male repetitur τα, et ei v sæpe confunduntur.

17.

^a Sic A. et fere Voss. ubi ἀνεψιῶ. Cleric. p. 18. Simpl. Μενάνδρου Trinc.

^b νουθετοῦντας] νομοθετοῦντος A. B. Tr.

18.

^a Sic A. Cleric. p. 84. Deest lemma Trinc.

^b ἔρωτος] Argutius hoc mihi vi-

εἰς τοὺς ἰαλέμους ^c τε τοῦτον ^d ἔγγραφε.

19 ^a Ἐκ τῶν Μόσχου Σικελιώτου Βουκολικῶν.

Ἄλφειός μετὰ ^b Πίσαν ἐπὶν κατὰ πόντον ὀδεύη,
 ἔρχεται εἰς Ἀρέθοισαν ἄγων κοτινηφόρον ὕδωρ,
 ἔδνα φέρων καλὰ φύλλα καὶ ἄνθεα καὶ κόνιν ἱράν
 καὶ βαθύς ἐμβαίνει τοῖς κύμασι, ^c τὰν δὲ θάλασσαν
 νέρθεν ὑποτροχάει, ^d κοὺ μίγνυται ὕδασιν ὕδωρ.
 ἂ δ' οὐκ οἶδε θάλασσα ^e διερχομένου ποταμοῖο.
 κῶρος δεινοθέτας, κακομάχανος, ^f αἰνὰ διδάσκων,
 καὶ ποταμὸν διὰ φίλτρον Ἔρωσ ἐδίδαξε ^g κολυμβῆν.

30

40

20 ^a Τοῦ αὐτοῦ.

Χρῶτα μὲν οὐ λευκός, πυρὶ δ' ^b ἴκελος ὄμματα δ' αὐτῶ
 δριμύλα καὶ φλογέοντα, κακαὶ φρένες, ἀδὺ λάλημα
 οὐ γὰρ ἴσον νοεῖ καὶ φθέγγεται ὡς μέλι φανά
^c ἐν δὲ χολᾷ νόος ἐστὶν ἀνάμερος, ἠπεροπευτάς.
 καὶ πτερόεις ^d ὡς ὄρνις ἐφίπταται ἄλλον ἐπ' ἄλλω,
 ἀνέρας ἢ δὲ γυναῖκας, ἐπὶ σπλάγχχοις δὲ κάθηται.

50

21 ^a Ἐκ τῶν Βίανος Σμυρναίου Βουκολικῶν.

Ἰζευτὰς ἔτι κῶρος ἐν ἄλσει δεινδράεντι
 ὄρνεα θηρεύων, τὸν ἀπότροπον εἶδεν Ἔρωτα

sum quam quod vulgo ἐρῶντος. GROTIUS. Vulgatum omnino retinendum censet Bentleius.

^c δὲ] Vulgo γε. GROTIUS. Immo vulgo τε, quod servandum existimat Bentleius. Mox ταῦτὸν pro τοῦτον Bentr.

^d ἔγγραφε] ἔγγραφε B. Arsen. Gesn. marg.

19.

^a Sic A. Ἐκ τ. Μ. τ. Σικελικῶν Trinc.

^b Πίσσαν] πείσαν A. πίσαν B. πῖσαν Grotius.

Ib. Confer carmen Græcum in Anthol. I. 73, 1. et Stat. Papini-

um Epith. St. V. (203.) GROTIUS in mss.

^c τὴν] τὰν B.

^d κοὺ] καὶ A.

^e διερχομένου] διερχομένω B.

^f αἰνὰ διδάσκων] ἀναδιδάσκων A.

^g κολυμβῆν] κολυμβεῖν A. κολυμβῶν B.

20.

^a Sic A. Trinc.

^b ἴκελος] εἴκελος B.

^c ἐν] ἦν B.

^d ὡς—ἄλλον—ἄλλω] ὅσον—ἄλλοι—ἄλλου B.

21.

^a Sic A. Trinc.

ἐσθόμενον πύξιοι ποτὶ κλάδον ὡς δ' ἐνόασε,
 χαίρων, ὥνεκα δὴ μέγα φαίνεται ὄρνεον αὐτῷ,
 τῶς καλάμῳ ἅμα πάντας ἐπ' ἀλλάλοισι συνάπτων, 401
 τᾶ καὶ τᾶ τὸν Ἐρωτα μετάλμενον ἀμφεδόκευεν.
 χῶ παῖς ὁ ἀσχαλάων ἔνεχ' οἱ τέλος οὐδὲν ἀπάντη,
 τῶς καλάμῳ ρίψας ποτ' ἀροτρέα πρέσβυν ἴκανεν,
 ὅς νιν τάνδε τέχνην ἐδιδάξατο, καὶ λέγειν αὐτῷ,
 καὶ οἱ δεῖξεν Ἐρωτα καθήμενον· αὐτὰρ ὁ πρέσβυς 10
 μειδιάων κίνησε κάρη, καὶ ἀμείβετο παῖδα·
 φείδες ὁ τᾶς θήρας, μὴδ' ἐς ἄ τὸδε τ' ὄρνεον ἔρχου.
 φεῦγε μακρὰν· κακὸν ἐντι τὸ θηρίον· ὄλβιος ἔσση,
 εἰσόκα μὴ μιν ἔλῃς· ἦν δ' ἀνέρος ἐς μέτρον ἔλθῃς,
 οὗτος ὁ νῦν φεύγων καὶ ἀπάλμενος αὐτὸς ἀφ' αὐτῷ
 ἐλθὼν ἐξαπίνας κεφαλὰν ἐπὶ σείῳ καθιζεῖ. 20

22 ἂ Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄμερε Κυπρογένεια, Δίος τέκος ἢ δὲ θαλάσσης,
 τίπτε τόσον θνατοῖσι καὶ ἀθανάτοισι χαλέπτεις;
 τυτθὸν ἔφαν, τί νυ τόσον ἀπέχθεο, καὶ τί νιν αὐτὰ
 ταλίκον ὡς πάντεσσι κακὸν τὸν Ἐρωτα τέχνηαι,
 ἄγριον, ἄστοργον, μορφαῖ νόον οὐδὲν ὅμοιον;
 ὁ ἐς τί δέ νιν πτανὸν καὶ ἐκαβόλον ὠπασας ἤμεν,
 ὡς μὴ πικρὸν ἔοντα δυναίμεθα τῆνον ἀλύξαι;

23 ἂ Θεοκρίτου.

Νῦν ἔγνων τὸν Ἐρωτα· βαρὺς θεός· ἦ ρὰ λεαίνης 30

ὁ ἀσχαλάων ἔνεκ' οἱ] ἀσχαλωνῶ-
 * * *
 ονεχάοι A. ἡσχαλεν B. ὥνεκα οἱ
 Trinc. Mox ὅς δὴ τάνδε A.

ἁ τᾶς θήρας] τὰν θήραν Trinc.

ἂ τὸδε τ'] τὸδ' A. τᾶρνεον B.

ἁ ἐπάλμενος] ἀπάλμενος A. B.

22.

ἁ Sic A. Deest locus Trinc.

ἂ ἢ δὲ] ἢ δὲ A. B.

ἁ ἀπέχθεο] ἀπήχθεο A. B.

ἂ τῖναυτα. Vox corrupta. GES-
 NER. τῖνιν αὐτὰ A. m. s. B. τί νυ
 αὐτὰ Grotius e Scaligeri emen-
 datione.

ἁ ἐς τί] ἔτι B.

ἁ ἢ μὲν] ἢ μὲν A.

23.

ἁ Sic A. Trinc.

μαστον^b ἐθήλαξεν, δρυμῶ τέ νιν ἔτραφε μάτηρ,
ὅς με^c κατασμήχων^d καὶ ἐς ὄστέον ἄχρις ἰάπτει.

23 ^a Εὐριπίδου Μηδείας.

Φεῦ φεῦ· βροτοῖς ἔρωτες ὡς κακὸν μέγα.

24 ^a Εὐριπίδου Ῥαδάμανθυς.

Ἐρωτες ἡμῖν εἰσι παντοῖοι βίου.

ὁ μὲν γὰρ εὐγένειαν ἰμείρει λαβεῖν·

τῷ δ' οὐχὶ τούτου φροντίς, ἀλλὰ χρημάτων

πολλῶν κεκληῖσθαι βούλεται πατὴρ δόμοις·

ἄλλω δ' ἀρέσκει μηδὲν ὑγιᾶς^b ἐκ φρενῶν

λέγοντι πείθειν τοὺς πέλας τόλμη κακῇ·

οἱ δ' αἰσχροῦ κέρδη πρόσθε τοῦ καλοῦ βροτῶν

ζητοῦσιν. Οὕτω βίος ἀνθρώπων πλάνη.

25 ^a Ξενοφῶντος ἐν τῷ α' Ἀπομνημονευμάτων.

᾿Ω τλήμων, ἔφη ὁ Σωκράτης, καὶ τί^b ἂν οἶε^c παθεῖν κα-

λὸν φιλήσας; ἄρα οὐκ ἂν αὐτίκα μάλα δούλος μὲν εἶναι

ἀντ' ἐλευθέρου; πολλὰ δὲ δαπανᾶν εἰς βλαβεράς ἡδονάς;

πολλὴν δ' ἀσχολίαν ἔχειν τοῦ ἐπιμεληθῆναι τινος καλοῦ

κἀγαθοῦ; ^d σπουδάζειν δ' ἀναγκασθῆναι, ἐφ' οἷς οὐδ' ἂν

μαινόμενος σπουδάσειεν; ^e Ἡράκλεις, ἔφη ὁ Ξενοφῶν, ὡς 50

δεινὴν τινα λέγεις δύναμιν τοῦ φιλήματος εἶναι. Καὶ τοῦτο,

ἔφη ὁ Σωκράτης, θαυμάζεις; οὐκ ^f οἶσθα ὅτι τὰ φαλάγγια

οὐδ' ^g ἡμιβολιαῖα τὸ μέγεθος ὄντα προσαψάμενα μόνον

^b ἐθήλαξεν] ἐθήλασδε B. Mox
δρυμῶ τέιν Trinc.

^c κατασμήχων] κατασμήχων Ars.

^d καὶ ὄστέον] καὶ ἐς ὄστέον B.
ὄστέον Voss.

23.

^a Sic A. Scil. v. 330. Μενάνδρου
Trinc.

24.

^a Sic A. Scil. Fr. 2. Simpl.
Ῥαδαμάνθυος Trinc.

^b ἐκ φρ.] ἐκ om. A.

VOL. II.

25.

^a Sic A. Scil. I. 3, 11. Simpl.
Ξενοφῶντος Trinc.

οὐκ

^b ἂν] ἂν A. ἄρ B. καὶ ἂν Trinc.

^c παθεῖν] πείθειν A. m. p.

^d σπουδάζων] σπουδάζειν Trinc.

^e ἡρακλῆς A. p. m.

^f οἶσθα] οἶσθα ἔφη B.

^g ἡμιβολιαῖα] ἡμιβολιαῖα A. B.
ἡμιβολιαῖα Trinc.

I i

τῷ στόματι ^h ταῖς ὀδύναϊς ἐπιτρίβει τοὺς ἀνθρώπους, καὶ τοῦ φρονεῖν ἐξίστησι; Ναὶ μὰ Δί', ἔφη ⁱ ὁ Ξενοφῶν· ἐνίησι γάρ τι τὰ φαλάγγια κατὰ τὸ δῆγμα. ὦ μωρὲ, ἔφη ὁ Σωκράτης, τοὺς δὲ καλοὺς οὐκ οἶει φιλοῦντας ἐνιέναι τι, ^k ὃ σὺ ⁴⁰² οὐχ ὄραϊς; οὐκ οἶσθα ὅτι τοῦτο τὸ θηρίον ὃ καλοῦσι καλὸν καὶ ὠραῖον, τοσοῦτῳ δεινότερόν ἐστι ^l τῶν φαλαγγίων, ὅσῳ ἐκεῖνα μὲν ἀψάμενα, τοῦτο ^m δὲ οὐδ' ἀπτόμενον εἶν δέ τις αὐτὸ θεᾶται ἐνίησί ⁿ τι καὶ πάνυ ^o πρόσωθεν τοιοῦτον, ὥστε μαινέσθαι ποιεῖν· ἴσως δὲ καὶ οἱ ἔρωτες τοζόται διὰ τοῦτο καλοῦνται, ὅτι καὶ ^p πόρρωθεν οἱ καλοὶ τιτρώσκουσιν. Ἀλλὰ συμβουλευώ σοι, ὦ Ξενοφῶν, ὁπότ' ἂν ἴδῃς τινὰ καλόν, ¹⁰ φεύγειν προτροπάδην· σοὶ δ', ὦ Κριτόβουλε, συμβουλευώ ^q ἀπειναντίσαι· μόγις γὰρ ἂν ἴσως ἐν τοσοῦτῳ χρόνῳ τὸ δῆγμα ὑγιὲς γένοιτο.

26 ^a Φαβωρίνου.

Πάθος τί ^b μοι προσέπεσε τῇ ψυχῇ, καὶ τί μὲν ἐστίν οὐκ οἶδα· ἔρωτα δὲ αὐτὸ λέγουσιν εἶναι οἱ ^c μεμνημένοι. Βάσκανε δαῖμον καὶ ἀλόγιστε, ἀσθενεῖ προσελήλυθας σώματι φέρειν σε μὴ δυναμένῳ· ἐξίσταμαί σου, δαῖμον, παραχωρῶ σοι τῆς μάχης· οὐκ εἰμί ^d σου στρατιώτης.

27 ^a Θεοφράστου.

Ἐρως δὲ ἐστίν ἀλογίστου τινὸς ἐπιθυμίας ὑπερβολή, ταχέϊαν μὲν ἔχουσα τὴν πρόσοδον, βραδεῖαν δὲ τὴν ἀπόλυσιν.

^h ταῖς τ'] deest copula A.

Trinc. ⁱ Ξενοφῶν] ὁ Ξενοφῶν A. Trinc.

^k ὃ σὺ] ἢ γὰρ A. ὅτι σὺ B.

^l φαλαγγίων] τῶν φαλαγγίων A.

Trinc. Mox μὲν om. Trinc.

^m δὲ om. A.

ⁿ τι] τε ni fallor A.

^o πρόσωθεν] πόρρωθεν B.

^p πόρρωθεν] πρόσωθεν Gesn. marg. καὶ addit A.

^q ἀπειναντίσαι] ἀπαντήσαι A.p.m.

26.

^a Sic A. Trinc.

^b μου] μοι A. B.

^c μεμνημένοι] μεμνημένοι A. N.

^d σου] σοι A.

27.

^a Sic A. Trinc. Dictum hoc Theophrasti exstat apud Schol. Theocriti a me e cod. Barocc. vulgatum Id. I. 92. Plura dabit Wytttenbachius Bibl. Crit. XII. p. 25.

28^a Προδίκου.

Ἐπιθυμίαν μὲν διπλασιασθεῖσαν ἔρωτα εἶναι, ἔρωτα δὲ διπλασιασθέντα μανίαν γίγνεσθαι.

29^a Θεοφράστου.

^b Θεόφραστος ἐρωτηθεὶς τί ἐστὶν ἔρως, Πάθος, ἔφη, ψυχῆς σχολαζούσης.

30^a Ἐκ τῶν Πλούταρχου Ὅτι οὐ κρίσις ὁ Ἔρως.

Οἱ μὲν γὰρ νοῦν τὸν ἔρωτα, οἱ δ' ἐπιθυμίαν, οἱ δὲ μανίαν, οἱ δὲ θεῖόν τι κίνημα τῆς ψυχῆς καὶ δαιμόνιον· οἱ δὲ ἀντικρυς θεὸν ἀναγορεύουσιν. Ὅθεν ὀρθῶς ἐνίοις ἔδοξε τὸ μὲν ³⁰ ἀρχόμενον ἐπιθυμίαν εἶναι· τὸ δ' ὑπερβάλλον, μανίαν· τὸ δὲ ἀντίστροφον, φιλίαν· τὸ δὲ ^b ταπεινότερον, ἀρρωστίαν· τὸ δ' εὐημεροῦν, ἐνθουσιασμόν. Διὸ καὶ πυρφόρον αὐτὸν οἱ τε ποιηταὶ λέγουσιν, οἱ τε πλάσται καὶ γραφεῖς δημιουργοῦσιν· ὅτι καὶ τοῦ πυρὸς τὸ μὲν λαμπρὸν ἡδιστόν ἐστι· τὸ δὲ καυστικόν, ἀλγεινότατον.

31^a Ἐν ταυτῷ.

Ὅσπερ γὰρ τοὺς φίλους ὑγιαίνοντας μὲν, ἂν πλημμελῶ-
40 σιν, ἐξελέγχειν καὶ νοθετεῖν κράτιστόν ἐστιν, ἐν δὲ ταῖς παρακοπαῖς καὶ τοῖς φρενιτισμοῖς εἰώθαμεν μὴ διαμάχεσθαι μηδὲ ἀντιτείνειν, ^b ἀλλὰ καὶ συμπεριφέρεσθαι καὶ συνεπινεύειν· οὕτω ^c τοὺς μὲν δι' ὀργὴν ἢ πλεονεξίαν ἀμαρτάνοντας ἀνακόπτειν τῇ παρρησίᾳ δεῖ καὶ καλύειν, τοῖς δ' ἔρῳσιν, ὥσπερ νοσοῦσι, συγγνώμην ἔχειν. Διὸ κράτιστον μὲν ἐξ ἀρχῆς τοιοῦτου πάθους σπέρμα μὴ ^d παρέχεσθαι,

28.

^a Sic A. Trinc.

29.

^a Sic A. Trinc.

^b Θεόφραστος] Θεόφραστος ὁ φιλόσοφος ἐρωτηθεὶς παρά τινος A. Vid. Menag. Diogen. Laërt. VI. 51. ἔφη om. Trinc.

30.

^a Sic A. Trinc. v. T. V. pag. 567=851.

^b ταπεινότερον] ταπεινώτερον Voss.

31.

^a Sic A. Trinc. v. ibid.

^b ἀλλὰ καὶ] καὶ om. A.

^c τοὺς] τοὺς μὲν A. B.

^d παρέχεσθαι] παραδέχεσθαι A. m. sec. B. Recepit Wytttenbach.

^ε μηδὲ ἀρχὴν· ἀν δὲ ἐγγένηται, ἴθι ἐπὶ ἀποτροπαίων βαμοῦς ⁵⁰
^ϛ θεῶν, κατὰ τὸν Πλάτωνα, ἴθι ἐπὶ τὰς τῶν σοφῶν ἀνδρῶν
 συνουσίας, ἐξέλασον ^ς αὐτοῦ τὸ θηρίον, πρὶν ὄνυχας φύσαι
 καὶ ὀδόντας· εἰ δὲ μὴ, μαχέσῃ τελείῳ κακῷ τὸ παιδίον
 ταῦτο ^η καὶ νήπιον ἐναγκαλιζόμενος. Τίνες δὲ εἰσιν οἱ τοῦ
 ἔρωτος ὄνυχες καὶ ὀδόντες; ὑποψία, ζηλοτυπία. Ἄλλὰ
 ἔχει τὶ πιθανὸν καὶ ἀνθηρόν· ἀμέλει καὶ ^ι ἡ Σφίγξ εἶχεν
 ἐπαγωγὸν τὸ ποίκιλμα τοῦ πτεροῦ, καὶ

εἰ μὲν πρὸς ἀγάς ^κ ἡλίου, χρυσαπὸν ἦν 403
^λ νώτισμα θηρός· εἰ δὲ πρὸς νέφη βάλοι,
 κυναπὸν, ὡς τις Ἴρις, ^μ ἀνταυγεῖ σέλας.

Οὕτω δὴ καὶ ὁ ἔρως ἔχει τὶ χάριεν καὶ οὐκ ἄμουσον, ἀλλὰ
 αἰμύλον καὶ ἐπιτερπές· ἀρπάζει ^ν δὲ καὶ βίους, καὶ οἴκους,
 καὶ γάμους, καὶ ^ο ἡγεμόνας, οὐκ αἰνίγματα προβάλλων,
 ἀλλ' αὐτὸς αἰνίγμα δυσεύρετον ὦν καὶ δύσλυτον, εἰ βού-
 λοιτό τις προτείνειν, ^ρ τί μισεῖ καὶ φιλεῖ, τί φεύγει καὶ
 διώκει, τί ἀπειλεῖ καὶ ἰκετεύει, τί ὀργίζεται καὶ ἐλεεῖ, ¹⁰
 βούλεται παύσασθαι καὶ οὐ βούλεται, τί χαίρει τῷ αὐτῷ
 μάλιστα καὶ ἀνιάται, ^q τοῦτο λῦσαι καὶ θεραπεῦσαι. Τῆς
 μὲν γὰρ Σφίγγος τὸ αἰνίγμα τὰ πλεῖστα καὶ πεπλασμένα
 ἔχει· οὔτε γὰρ τρίπους ὁ γέραν ἀληθῶς, ^τ εἰ προσείληφε

^ε μηδὲ ἀρχὴν. Hæc verba punctis
 notantur tanquam delenda in A. B.

^ϛ θεῶν om. A.

^ς αὐτοῦ] σαυτοῦ A. m. s. B. σαυ-
 τοῦ vel εαυτοῦ Gesn. marg.

^η καὶ om. B.

^ι σφίγξ] ἡ σφίγξ A. m. s.

^κ ἡλίου

^κ ἡλίου] ἡλίου A. ἡλίου τρέφει B.

^λ νώτισμα] νώτισμα A. B. Gesn.
 marg.

^μ ἀνταυγεῖ] ἀντηγεί A. ex e-
 mend. B. Locum hunc ex Euri-
 pidis Œdipode sumtum judicat
 Valckenær. Diatr. Euripid. p. 194.

^ν δὲ καὶ] καὶ om. A. m. sec.

^ο ἡγεμόνας] ἡγεμονίας conj. Wyt-
 tenbach.

^ρ τί μισεῖ] τίμιος εἶ A. Mox τι
 ante βούλεται inserit Wakefield.

^q τοῦτο λῦσαι καὶ θεραπεῦσαι] Et
 corrupta hæc sunt, et quædam
 præterea excidisse videntur. For-
 te reponendum, τὸ αὐτὸ λυμαίνεται
 καὶ θεραπεύει· τοὺς λόντας ἀπαγο-
 ρεύειν ποιήσει. WYTTENBACH.

^τ εἰ προσείληφε] Addo βακτηρίαν:
 GESNER. Hoc vel βόθθειαν repo-
 nendum censet Wytttenbachius.
 Verius f. εἶ τι προσ.

τοῖς ποσὶ βοηθεῖν· οὔτε τετράπους ὁ νήπιος, ἐπεὶ ταῖς χερσὶν ἐπερείδει τὴν τῶν βάσεων ὑγρότητα καὶ ἀσθένειαν. Τὰ δὲ τῶν ἐρώντων πάθη, ἀληθῆ· στέργουσι, ἐχθραίνουσι· τὸν αὐτὸν ποθοῦσιν ἀπόντα, τρέμουσι ^α παρόντα· κολακεύουσι, λοιδοροῦσι, προαποθηήσκουσι, φονεύουσι, εὐχονται μὴ φιλεῖν, καὶ παύσασθαι φιλοῦντες οὐ θέλουσι· σωφρονίζουσι, καὶ ^β πειρῶσι· παιδεύουσι, καὶ διαφθείρουσιν· ἄρχειν θέλουσι, καὶ δουλεύειν ὑπομένουσι. Τοῦτο αἴτιον γέγονε μάλιστα ^γ τῆς μαίαν ὑποληφθῆναι τὸ πάθος.

ἦρων· ^ω τὸ μαίνεσθαι δ' ἄρ' ἦν ^ε ἔρωσ βροτοῖς, ἐρωτικὸς ἀνὴρ Εὐριπίδης φησίν.

32 ^α Τοῦ αὐτοῦ Περί Ἐρωτος.

Ὁ ἔρωσ οὔτε τὴν γένεσιν ἐξαίφνης λαμβάνει καὶ ἀθρόαν, ³⁰ ὡς ὁ θυμὸς, οὔτε παρέρχεται ταχέως, καίπερ εἶναι πτηνὸς λεγόμενος, ἀλλ' ἐξάπτεται ^β μαλακῶς, καὶ σχεδὸν οἶον ^γ ἐντήκων ἑαυτὸν· ἀψάμενός τε τῆς ψυχῆς παραμένει πολὺν χρόνον, οὐδ' ἐν γηρῶσιν ἐνίοις ἀναπαυόμενος, ἀλλὰ ἐν πολιαῖς ἀκμάζων ἐτι πρόσφατος καὶ νεαρός. Ἄν δὲ καὶ λήξῃ καὶ διαλυθῇ, χρόνῳ μαρανθεῖς, ἢ λόγῳ τινὶ ^δ κατασβεσθεῖς, οὕτω παντάπασιν ἐξαπήλλακται τῆς ψυχῆς· ἀλλ' ἐναπολείπει ^ε πυρίκαυτον ὕλην καὶ σημεῖα θερμὰ, καθάπερ οἱ κερανοὶ τυφόμενοι. Λύπης μὲν γὰρ οὐδὲν ⁴⁰ ἀπαλλαγείσης ἴχνος ἐν τῇ ψυχῇ παραμένει συνοικοῦν, οὐδ' ὀργῆς τραχείας πεσοῦσης, στέλλεται δὲ καὶ φλεγμονή, ἐπιθυμίας παρεχούσης τραχὺ κίνημα· τὰ δὲ ἐρωτικὰ δήγματα, καὶ ἀποστῆ τὸ θηρίον, οὐκ ἐξάνησι τὸν ἰόν· ἀλλὰ

^α παρόντα] παρόντος A. Supra ἐπερείδει Trinc.

^β πειρῶσι] πειρῶσι legendum censet Wyttenbachius.

^γ τοῦ] τὸ A.

^δ τὸ] τοῦ A. m. p. τὸ suprasc. τοῦτο B.

^ε ἔρωσ] πάθος A. B.

32.

^α Sic A. v. ibid.

^β μαλακῶς] μαλακὸς Trinc.

^γ ἐκτήκων] ἐντήκων A. B. Gesn. marg.

^δ κατασβεσθεῖς] κατασκενασθεῖς A. κατεπασθεῖς B. Mox Tr. οὕτω.

^ε πυρίκαυτον] πυρίκαυστον Trin-cavell. Mox σύνηκον Trinc.

^f ἐνιδροῖ τὰ ἐντὸς σπαράγματα, καὶ ^g ἀγνοεῖται τί ἦν, πῶς συνέστη, πόθεν εἰς τὴν ψυχὴν ἐπέπεσεν.

33 ^a Σωστράτου ἐν β Κυνηγετικῶν.

Κυανίππος τῷ γένει Θεσσαλὸς γήμας Λευκῶννη, τὰ πολλὰ διὰ φιλοκύνηγον ἐνέργειαν ἐν ὕλαις διέτριβεν. Ἡ δὲ ⁵⁰ νεόνυμφος ὑπολαμβάνουσα συνήθειαν αὐτὸν ἔχειν μεθ' ἐτέρας γυναικὸς κατ' ἴχνος ἠκολούθησε ^b τῷ προειρημένῳ, καὶ ἐν τινι κατακρυβεῖσα συνδένδρῳ τὸ μέλλον ἀπεκαρᾶδῳκει. Τῶν δὲ περίξ κλάδων αἰφνιδίως σεισθέντων, οἱ στιβευταὶ κύνες ^c δόξαντες καὶ αὐτὴν ἀλόγου ζώου δίκην διεσπάραξαν. Τῆς δὲ πράξεως αὐτόπτης γενόμενος Κυανίππος ἑαυτὸν ^d ἐπικατέσφαζεν.

34 ^a Ἐκ τῶν Θεοδώρου Μεταμορφώσεων.

Σμύρνα Κινύρου θυγάτηρ εἰς ἐπιθυμίαν ἐμπεσοῦσα τοῦ ⁴⁰⁴ ^b γεννήσαντος ^c τῇ τροφῇ τὴν ἀνάγκην ἐδήλωσεν· ἡ δὲ δόλω τὸν δεσπότην ^d ἐνήδρυσεν, εἶπε γὰρ ἐρᾶν τινὰ αὐτοῦ γείτονα παρθένον. Ἀσεβῶς οὖν κατ' ἀγνοίαν ἀναστρεφόμενος, καὶ γναὺς ὕστερον, ξιφήρης τὴν ἀσελγεστάτην ^e ἐπέδιώκεν· ἡ δὲ ^f περικατάληπτος γινομένη κατὰ πρόνοιαν Ἀφροδίτης εἰς ὀμῶνυμον δένδρον μετεμορφώθη.

35 ^a Σωστράτου ἐν δευτέρῳ Τυραννικῶν.

Αἶολος τῶν κατὰ Τυρηνίαν βασιλεὺς τόπων ἔσχεν ἔξ ¹⁰

^f ἐνιδροῖ] Sic A. m. p. Est aliud quid a m. sec. quod quale sit non satis perspicio.

^g ἀγνοεῖται] ἀγνοεῖ B.

33.

^a Sic A. Trinc.

^b τούτῳ] τῷ προειρημένῳ A. B.

^c δόξαντες καὶ αὐτὴν] Malim δόξαντες αὐτὴν. GESN. Leg. θηρίον δόξαντες εἶναι e Plutarch. II. p. 310. E.

^d συγκατέσφαζεν] ἐπικατέσφαζεν A. B. κατέσφαζεν Voss. Arsen.

34.

^a Sic A. Voss. Trinc. v. Plu-

tarch. II. p. 310. F. ^{ισαντος}

^b γεννήσαντος] γεννήτορος Voss. Arsen.

^c τῇ τροφῇ] τὸ τροφῆ Trinc.

^d ἐνήδρυσεν] ἐνήδρυσεν A. B. Voss. Arsen. ἐνήδρυσαν Trinc.

^e ἐδιώκεν] ἐπέδιώκεν A. B. Voss. ἐπέδιωξεν Arsen. Gesn. marg.

^f περικατάληπτος] περὶ κατάνην προσγινομένη Trinc.

35.

^a Sic A. Deest locus Trinc. v. Plutarch. II. p. 312. C.

Ἀμφιθέας θυγατέρας ἔξ καὶ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν ἀρρένων παίδων, ὧν ὁ πρεσβύτατος Μακαρεὺς Κανάκης τῆς ἀδελφῆς ἑρασθεῖς ἐβιάσατο τὴν προειρημένην. Αἰόλος δὲ περὶ τούτων μαθὼν τῇ θυγατρὶ ξίφος ἔπεμψεν· ἡ δὲ ὡς νόμον δεξαμένη τὸν σίδηρον αὐτὴν ἀνεῖλε. Μακαρεὺς δὲ τὸν γεννήσαντα προσξιλωσάμενος ἔδραμεν εἰς τὸν θάλαμον· εὐρὼν δὲ τὴν ἀγαπωμένην αἰμορραγοῦσαν τῷ αὐτῷ ξίφει τὸν βίον περιέγραψε.

36 ^a Κλείταρχος ἐν ἑ περι' Ἀλεξάνδρου.

Θε. .βυβλι. οὔπερ κάλλει τὴν ἀνθρωπίνην διενεγκόντος φύσιν τὴν ἰδίαν ἐρασθῆναι θυγατέρα Μύρραν ὀνόματι

37 ^a Ἀριστοκλέους ἐν ᾧ Παραδόξων.

Ἐφέσιος τῷ γένει νεανίας τῶν ἐπισήμων, υἱὸς Δημοστράτου, ταῖς δ' ἀληθείαις Ἄρεως, ^b τοῦτο τὸ θῆλυ μισῶν γένος, νυκτὸς βαθείας εἰς τὰς πατρίδας ἔτρεχεν ἀγέλας, καὶ ὄνῳ ^c συνεγένετο θηλεία. Ἡ δὲ ^d ἔγκυος ^e γενομένη ἔτεκε κόρην εὐειδεστάτην Ὀνοσκελίαν τούνομα, τὴν προσηγορίαν λα-²⁰βοῦσαν ἀπὸ τοῦ συμπτώματος.

38 ^a Ζωπύρου ἐν γ' Ἐπὶ Θεσηίδος.

Θησεὺς Αἰγέως καὶ Αἰθρας παῖς, ταῖς δ' ἀληθείαις Ποσειδάωνος, ἔχων υἱὸν ἔξ Ἰππολύτης Ἀμάζονος Ἰππόλυτον, ἐπέγημεν αὐτῷ μητριᾷ Φαίδραν τὴν Μίνως θυγατέρα καὶ Πασιφάης. Αὕτη τοῦ προγόνου εἰς ἐπιθυμίαν ἐμπεσοῦσα

^b ἐρασθεῖς] Reliqua dedi ex A. B.

36.

^a Dedi hunc locum, utcunque mutilum, ex A. Plura ibi legere non potui. In principio legendum forte Θείας . . . Βύβλου vel simile quid: cf. Schol. Lycophronis 829.

37.

^a Sic A. Tr. nisi quod habet ἐν

δευτέρῳ π. v. Plutarch. II. p. 312. E.

^b τοῦτο] αἴτως suprascript. in B.

^c συνεγένετο] συνεγένετο A. B.

^d ἔγκυος] ἔγγυος A. Trinc.

^e γενομένη] γινόμενη Voss.

38.

^a Dedi hunc locum ex A. Plutarch. II. p. 314. B. Obiter nota in seqq. προγόνου vertendum esse privignū.

τὴν τροφὸν αὐτῷ περὶ συνόδων ἀπέστειλεν· ὁ δ' ὡς κατέλιπε τὰς Ἀθήνας κυνηγίαις προσευκαίρει· τῆς δὲ προαιρέσεως ἢ ἀσελγῆς ἀποτυχοῦσα ψευδεῖς κατὰ τοῦ σώφρονος ἐπιστολὰς ἐχάραξε, καὶ διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῶν ἐρώτων βρόχῳ τὸν βίον περιέγραψε. Θησεὺς δὲ ἐκ Θηβῶν ὑποστρέψας, καὶ τὰς διαβολὰς ἀναγνοὺς, ἐκ τῶν τριῶν εὐχῶν ἃς εἶχε παρὰ Ποσειδῶνος μίαν εἰς τὸν υἱὸν ἐδαπάνησεν· ἐαριζομένου δὲ τοῦ Ἰππολύτου παρὰ τὸν αἰγιαλὸν τῆς θαλάσσης ταῦρος ἐπιφανείς ἐπτόησε τοὺς ἵππους, οἳ τινες ἀνατρέψαντες τὸ ἄρμα καὶ σύροντες τὸν δεσπότην ἀπέκτειναν.

39 ^a Πλάτωνος ἐκ τοῦ Φαίδρου.

Καὶ μὲν δὴ βελτιονί σοι προσήκει ^b γίνεσθαι ἐμοὶ πειθόμενῳ, ἢ ἐραστῇ. Ἐκεῖνοι μὲν γὰρ καὶ παρὰ τὸ ^c βέλτιστον τὰ τε λεγόμενα καὶ τὰ πραττόμενα ἐπαινοῦσι, τὰ μὲν δεδιότες μὴ ἀπέχθωνται, τὰ δὲ καὶ αὐτοὶ χειρὸν διὰ τὴν ἐπιθυμίαν γινώσκοντες. Τοιαῦτα γὰρ ὁ ἔρωσ ἐπιδείκνυται· δυστυχοῦντας μὲν, ἂ μὴ λύπην τοῖς ἄλλοις παρέχει, ἀνιάρᾳ ^d ποιεῖ νομίζειν· εὐτυχοῦντας δὲ, καὶ τὰ μὴ ἡδονῆς ἄξια παρ' ἐκείνων ἐπαινῶν ἀναγκάζει τυγχάνειν. Ὡστε πολὺ ³⁰ μᾶλλον ἐλεεῖν ^e τοὺς ἐρωμένους, ἢ ζηλοῦν αὐτοὺς προσήκει.

40 ^a Ἐν ταυτῷ.

Ἄγετε δὴ, ^b ᾧ Μοῦσαι, εἴτε δι' ᾧδῆς εἶδος ^c λίγειαι, εἴτε διὰ γένος μουσικὸν τὸ λιγὺ ὄν, ταύτην ἔσχετ' ἐπωνυμίαν, ξύμμοι ^d λάβετε τοῦ μύθου, ὃν με ἀναγκάζει ὁ βέλτιστος οὕτως λέγειν.

39.

^a Sic A. Scil. p. 233.

^b γίνεσθαι] γίγνεσθαι A.

^c βέλτιον] βέλτιστον A. B. Gesn. marg.

^d ποιεῖ] ποιεῖν B. Trinc.

^e τοὺς ἐρωμένους] τοῖς ἐρωμένοις A.

40.

^a Sic A. Scil. p. 237.

^b ᾧ Μοῦσαι] Deest ᾧ Trinc.

^c λίγειαι] λιγείαι B. Mox ἔχει Tr.

^d λάβετε] λαβέσθαι A.

41 ^b Ὅτι μὲν οὖν δὴ ἐπιθυμία τις ^c ὁ ἔρως, ἅπαντι δῆλον· ὅτι δ' αὖ καὶ μὴ ἐρῶντες ἐπιθυμοῦσι τῶν ^d καλῶν, ἴσμεν. Τῷ δὴ τὸν ἐρῶντά τε καὶ μὴ κρινοῦμεν; Δεῖ αὖ νοῆσαι, ⁴⁰ ὅτι ἡμῶν ^e ἐν ἐκάστῳ δύο ^f τινεῖς ἐστὸν ^g εἶδεα, ἄρχοντες καὶ ἄγοντες, ^h οἷν ἐπόμεθα ἢ ἂν ἄγῃτον· ἢ μὲν ἔμφυτος οὔσα ἐπιθυμία ἡδονῶν· ἄλλη δὲ ἐπίκτητος δόξα ἐφιεμένη τοῦ ⁱ ἀρίστου. Τούτω δὲ ἐν ἡμῖν τοτὲ μὲν ὁμοιοῦτον, ἐστὶ δὲ ὅτε στασιάζετον· καὶ ^k ποτὲ μὲν ἢ ἑτέρα, ἄλλοτε δὲ ἢ ἑτέρα κρατεῖ. Δόξης μὲν οὖν ἐπὶ τὸ ἄριστον λόγῳ ἀγούσης καὶ κρατούσης, τῷ κράτει σωφροσύνη ὄνομα· ^l ἐπιθυμίας δὲ ἀλόγως ἐλκούσης ἐπὶ ἡδονᾶς καὶ ἀρξάσης ἐν ἡμῖν, τῇ ἀρ- ⁵⁰ χῇ ὕβρις ἐπωνομάσθη. Ὑβρις δὲ δὴ πᾶλυῶνυμον, πολυμελὲς γὰρ καὶ πολυειδές. Καὶ τούτων τῶν ^m εἰδῶν ἐκπρεπῆς ἢ ἂν τύχη γενομένη, τὴν αὐτῆς ἐπωνυμίαν ἐπονομαζόμενον τὸν ἔχοντα παρέχεται οὔτε τινα καλὴν οὔτε ἐπαξίαν κεκληῆσθαι. Περὶ μὲν γὰρ ἐδαθὴν κρατοῦσα τοῦ λόγου τε τοῦ ἀρίστου καὶ τῶν ἄλλων ἐπιθυμιῶν ἐπιθυμία, γαστριμαργία ⁿ τε καὶ τὸν ἔχοντα ταυτὸν τοῦτο κεκλημένον παρέχεται· περὶ δὲ αὖ μέθας τυραννεύσασα, τὸν κεκτημένον ⁴⁰⁵ ταύτῃ ἄγουσα, δῆλον οὖν τεύξεταί προσήματος· καὶ τᾶλλα δὴ τὰ τούτων ἀδελφὰ καὶ ἀδελφῶν ἐπιθυμιῶν ὀνόματα, τῆς αἰεὶ δυναστευούσης, ^o ὃ προσήκει καλεῖσθαι, πρόδηλον. Ἦς δ' ἕνεκα πάντα ^p τὰ πρόσθεν εἴρηται, σχεδὸν μὲν ἤδη φανερόν· λεχθὲν δὲ ἢ μὴ λεχθὲν πάντως σαφέστερον. Ἡ

41.

^b Hic m̄θος omittitur, quem narrandum promittit. GESNER.

^c ὁ ἔρως] Deest ὁ Α.

^d καλῶν, ἴσμεν. τῷ δὴ] καλῶν, ἴσμεν γο δὴ Trinc.

^e ἐν ἐκάστῳ] ἕνεκα τῷ Trinc.

^f τινεῖ] τινες Β.

^g εἶδέε] ἕνεκα τῷ εἶδεαι Α. εἶδαι Β.

εἶδεα Trinc.

^h οἷον] οἷν Trinc.

ⁱ ἀρίστου] καλοῦ ἀρίστου Α.

^k ποτὲ] τότε Trinc.

^l ἐπιθυμίας] ἐπιθυμίας Trinc.

^m εἰδέων] εἰδέων Α.

ⁿ τε καὶ] τε om. Α.

^o ἦ] ὁ Α. Trinc.

^p τὰ om. Α. Trinc.

γὰρ ἄνευ λόγου δόξης ἐπὶ τὸ ὀρθὸν ὀρμώσης κρατήσασα ἐπιθυμία, πρὸς ἡδονὴν ἀχθεῖσα κάλλους, καὶ ^α ὑπὸ αὐτῶν ^β ἐαυτῆς συγγενῶν ἐπιθυμιῶν ἐπὶ σωμάτων ^γ κάλλος ἔρρωμένως ῥωσθεῖσα νικήσασα ἀγωγή, ἀπ' αὐτῆς τῆς ῥώμης ^δ ἐπωνυμίαν λαβοῦσα, ἔρως ἐκλήθη.

42 ^β Εἶεν, ὧ φέριστε. Ὁ μὲν δὴ τυγχάνει ὃν περὶ οὗ βουλευτέον, εἴρηταί τε καὶ ὠρισταί. Βλέποντες δὲ δὴ πρὸς αὐτὸ τὰ λοιπὰ λέγωμεν, τίς ὠφέλεια ἢ βλάβη ἀπὸ τε ἐρῶντος καὶ μὴ τῷ χαριζομένῳ ^ε εἰκότος συμβήσεται. Τῷ ^δ μὲν δὴ ὑπὸ ἐπιθυμίας ἀρχομένῳ δουλεύοντί τε ἡδονῇ ἀνάγκη ^ε ποῦ τὸν ἐρῶμενον ὡς ἡδιστον ἐαυτῷ ^ε παρασκευάζειν. Νοσοῦντι δὲ πᾶν ἡδύ ^ε [τὸ] μὴ ἀντιτεῖνον κρείττον δὲ καὶ ἴσον, ἐχθρόν. Οὔτε δὴ κρείττω οὔτε ἰσοῦμενον ἐκὼν ἐραστῆς παιδικὰ ἀνέξεται, ἤττω δὲ καὶ ὑποθεέστερον αἰεὶ ἀπεργάζεται. Ἦττων δὲ ἀμαθῆς σοφοῦ, δειλὸς ἀνδρείου, ἀδύνατος εἰπεῖν ῥητορικοῦ, βραδύς ἀγχίνου. Τοσούτων κακῶν καὶ ἔτι πλείονων κατὰ τὴν διάνοιαν ^ε ἐραστὴν ἐρωμένῳ ἀνάγκη γιγνομένων τε καὶ φύσει ἐνότων, τῶν μὲν ἡδεσθαι, τὰ δὲ ^ε παρασκευάζειν, ἢ στέρεσθαι τοῦ παραυτίκα ἡδέος. Φθονερὸν δὴ ^ε ἀνάγκη εἶναι, καὶ πολλῶν μὲν ἄλλων συνουσιῶν ^ε ἀπείργοντα καὶ ὠφελίμων, ὅθεν ἂν μάλιστα ἀνὴρ γίγνοιτο, μεγάλης ^ε αἰτίον εἶναι βλάβης, μεγίστης δὲ τῆς ὅθεν ἂν φρονιμώτατος εἴη. Τοῦτο δὲ ἡ θεία φιλοσοφία τυγχάνει ὃν, ἧς ἐραστὴν παιδικὰ ἀνάγκη πόρρωθεν εἴργειν, περίφοβαν

^α ἐπὶ om. A. Trinc.

^γ κάλλος] καλῶν Gesn. marg. ἔρρωμένως om. Trinc.

^δ ἐπωνυμίαν] τὴν ἐπωνυμίαν B.

42.

^β εἶεν. Hic apud Platonem citat 6. vers. adhuc leguntur, hic omissi. GESNER. ἐκλήθη. εἶεν coherent in A.

^ε εἰκότος] εἰκότως B. ἐξηκότως Tr.

^δ μὲν] om. A. Trinc.

^ε παρασκευάζειν] παρασκευάζειν κρείττω] A. ubi mox om. δέ. κρείττοις B. π. κρείττοις δὲ Trinc.

^ε τὸ om. A. Trinc. Mox ἀπεργάζεται. ἤττω Trinc.

^ε τοῦ ἐραστοῦ] ἐραστὴν A. Trinc.

^ε ἀνάγκη] ἀνάγκη εἶναι A. Tr.

^ε ἀπείργοντα] ἀπείργονται A.

^ε αἰτίον] αἰτίον εἶναι A. Trinc.

ὄντα ¹ τοῦ καταφρονηθῆναι, τά τε ἄλλα μηχανᾶσθαι, ὅπως
 ἂν ἢ πάντα ἀγνοῶν καὶ πάντα ^m ἀποβλέπων εἰς τὸν ἔρα- 40
 στήν, οἷος ὦν τῷ μὲν ἡδιστός, ἑαυτῷ δὲ ⁿ βλαβερώτατος
 εἴη. Τὰ μὲν οὖν κατὰ διάνοιαν ἐπιτροπός τε καὶ κοινῶνός
 οὐδαμῆ λυσιτελῆς ἀνὴρ ἔχων ἔρατα. Τὴν δὲ τοῦ σώματος
 ἔξιν τε καὶ θεραπείαν οἶαν τε καὶ ὡς θεραπεύσει, οὗ ἂν
 γένηται κύριος, ὃς ἡδὺ πρὸ ἀγαθοῦ ἠνάγκασται διώκειν, δεῖ
 μετὰ ταῦτα ἰδεῖν. Ὁφθῆσεται δὲ μαλθακόν τινα καὶ οὐ
 στερεὸν διώκων, οὐδ' ἐν ἡλίῳ καθαρῷ ^o τετραμμένον, ἀλλ'
 ὑπὸ συμμιγεί σκιᾶ, πόνων μὲν ^p ἀνδρείων καὶ ἰδρώτων ^q ξη- 50
 ρῶν ἀπειρον, ἔμπειρον δὲ ἀπαλῆς καὶ ἀνάδρου διαίτης, ἀλ-
 λοτρίοις [^r τε] χρώμασι καὶ κόσμοις, χήτει οἰκείων, κοσμού-
 μενον, ὅσα τε καὶ ἄλλα τούτοις ἔπεται πάντα ἐπιτηθεύ-
 οντα. Ἄ δῃλα, καὶ οὐκ ἄξιον περαιτέρω προβαίνειν, ἀλλ'
 ἐν κεφάλαιον ὀρισamenous ἐπ' ἄλλο ἰέναι· τὸ γὰρ ^s τοιοῦτον
 σῶμα, ἐν πολέμῳ τε καὶ ἄλλαις χρείαις ὅσαι μεγάλαί, οἱ
 μὲν ἐχθροὶ θαρροῦσιν, οἱ δὲ φίλοι καὶ αὐτοὶ οἱ ἔρασταὶ φο- 406
 βούνται. Τοῦτο μὲν οὖν, ὡς δῆλον, ἑατέον· τὸ δ' ἐφεξῆς
 ῥητέον, τίνα ἡμῖν ὠφέλειαν ἢ τίνα βλάβην περὶ τὴν κτῆσιν
 ἢ τοῦ ἐράωντος ὁμιλία τε ^t καὶ ἐπιτροπία παρέξεται. Σαφές
 δὴ τοῦτό γε παντὶ μὲν, μάλιστα δὲ τῷ ἐραστῇ, ὅτι τῶν
 φιλτάτων καὶ εὐνουστάτων καὶ θειοτάτων ^v κτημάτων ὀρ-
 φανὸν ^w πρὸ πάντος εὔξαιτ' ἂν εἶναι τὸν ἐρώμενον. Πᾶτρός
 γὰρ καὶ μητρός καὶ συγγενῶν καὶ φίλων στέρεσθαι ἂν
 αὐτὸν ^x δέξαιτο, διακωλυτὰς καὶ ἐπιτιμητὰς ἡγούμενος 10
 τῆς ἡδίστης πρὸς αὐτὸν ὁμιλίας. Ἄλλὰ μὴν οὐσίαν

¹ τοῦ] τῷ Α.^m βλέπων] ἀποβλέπων Α. Trinc.ⁿ βλαβερώτατος] βλαβερώτερος Tr.^o τετραμμένον] τετραμμενος Β.^p ἀνδρείων] ἀνδρείων Β.^q ξηρῶν om. Α. Β.^r τε om. Α. Trinc.^s τοιοῦτο] τοιοῦτον Α. Trinc.^t καὶ ἐπιτροπία usque ad ὅτι om.

Α. Β.

^v πραγμαμάτων] κτημάτων Α. Β.^w πρὸ πάντων] παντός εὔξαιτ'

Gesner. marg.

^x δέξαιτο] εὔξαντο Β.

γ' ἔχοντα χρυσοῦ, ἢ τινος ἄλλης κτήσεως, οὔτε εὐάλωτον ὁμοίως, οὔτε ἀλόντα εὐμεταχειρίστον ἠγῆσεται. Ἐξ ὧν πᾶσα ἀνάγκη ἐραστὴν παιδικοῖς φθονεῖν μὲν οὐσίαν κεκτημένοις, ὃ ἀπολλυμένης δὲ χαίρειν. Ἐτι τοίνυν, ἄγαμον, ἄπαιδα, ἄοικον, ὅτι πλείστον χρόνον παιδικὰ ἐραστῆς εὐξαιτ' ἂν γενέσθαι, τὸ αὐτοῦ γλυκὺ ὡς πλείστον χρόνον καρπούσθαι ἐπιθυμῶν. Ἔστι μὲν δὴ καὶ ἄλλα κακὰ, ἀλλὰ ³⁰ τις δαίμων ἐμίξε τοῖς πλείστοις ἐν τῷ παραυτίκα ἡδονῆν οἷον κόλακι, δεινῶ θηρίῳ καὶ βλάβῃ μεγάλῃ, ὅμως ἐπέμιξεν ἢ φύσις ἡδονῆν τινα οὐκ ἄμουσον· καὶ τις ἐταίραν ὡς βλαβερόν ψέξειεν ἂν, καὶ ἄλλα πολλὰ τῶν τοιουτοτρόπων θρεμμάτων τε καὶ ἐπιτηδευμάτων, οἷς τό γε καθ' ἡμέραν ἡδίστοις ² εἶναι ὑπάρχει· παιδικοῖς δὲ ἐραστῆς πρὸς τῷ βλαβερῷ καὶ εἰς τὸ συνημερεύειν πάντων ἀηδέστατον. Ἦλικα γὰρ δὴ καὶ ὁ ^a παλαιὸς (λόγος) ^b τέρπειν τὸν ἦλικα. Ἡ γὰρ, οἶμαι, χρόνου ἰσότης ἐπὶ ἴσας ἡδονὰς ³⁰ ἀγούσα δι' ὁμοιότητα φιλίαν παρέχεται· ἀλλ' ὅμως κόρον γε καὶ ἡ τούτων συνουσία ἔχει. Καὶ μὴν τό γε ἀναγκαῖον ^c αὖ βαρὺ παντὶ περὶ πᾶν λέγεται.

- 43 Οὐκ ἄρα ἔδει ποτὲ ἐρῶντι καὶ ὑπ' ἀνάγκης ἀνοήτῳ χαρίζεσθαι, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον μὴ ἐρῶντι καὶ νοῦν ἔχοντι· εἰ δὲ μὴ, ἀναγκαῖον εἶη ἐνδοῦναι αὐτὸν ἀπίστῳ, δυσκόλῳ, φθονερῷ, ἀηδεῖ, βλαβερῷ μὲν πρὸς οὐσίαν, βλαβερῷ δὲ πρὸς ⁴⁰ τὴν τοῦ σώματος ἔξιν, πολὺ δὲ βλαβερωτάτῳ πρὸς τὴν τῆς ψυχῆς παιδείαν, ^b ἧς οὔτε ἀνθρώποις οὔτε θεοῖς τῇ ἀληθείᾳ τιμιώτερον οὔτε ἐστίν, οὔτε ποτὲ ἔσται. Ταῦτά τε οὖν χρῆ, ὧ παῖ, ξυνοεῖν, καὶ εἰδέναι τὴν ἐραστοῦ φιλίαν, ὅτι οὐ μετ' εὐνοίας γίγνεται, ἀλλὰ σιτίου τρόπον χάριν πλησμονῆς.

^y ἀπολλυμένοις] ἀπολλυμένης A. Trinc.

^z εἶναι] συνεῖναι A. B.

^a παλαιός] παλαιὸς φησὶ λόγος B.

^b τέρπει] τέρπειν A. Trinc.

^c αὖ] εἶναι A. B. Mox ἂν ante λέγεται om. A. B. Cohærent hæc cum seq. in A.

ΥΠΕΡ ΚΑΛΛΟΥΣ. ΞΕ.

1 ^a Εὐριπίδου Αἰόλω.

Ἴδοιμι δ' αὐτῶν ἔκγον' ἄρρεν' ἄρρένων,
 πρῶτον μὲν εἶδος ἀξίους τυραννίδος.
 πλείστη γὰρ ἀρετὴ τοῦθ' ὑπάρχον ἐν βίῳ,
 τὴν ἀξίωσιν τῶν καλῶν τὸ σῶμ' ἔχειν.

50

2 ^a Μενάνδρου.

Ἄν φύσει τὸ κάλλος ἐπικοσμῆ τρόπος
 χρηστὸς, διπλασίως ὁ προσίων ἀλίσκεται.

407

3 ^a Ὀμήρου.

Νιρῆος ^b αὖ Σύμηθεν ἄγεν τρεῖς νῆας εἴσας·
 Νιρῆος Ἀγλαΐης υἱὸς Χαροποῖο τ' ἀνακτος,
 Νιρῆος, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε.

4 ^a Ἐκ τῶν Βίωνος Βουκολικῶν.

Μορφὰ θηλυτέρησι πέλει καλὸν, ἀνέρι δ' ἀλκά.

5 ^a Φιλήμονος Πυρφόρου.

Οὐκ ἔστιν οὔτε ζωγράφος, ^b μὰ τοὺς θεοὺς,
 οὔτ' ἀνδριαντοποιὸς ^c ὅστις ἂν πλάσαι
 κάλλος ^d τοιοῦτον, οἷον ἢ ἀλήθει' ἔχει.
 οὔτ' ἀνδριάντος γὰρ καλῶς ^e πεπλασμένου,
 ἂν μὴ τὸν αἰσθησόμενον ἢ τέχνη λάβῃ.

10

1.

^a Sic A. Scil. fr. 20. Simpl.
 Εὐριπίδου Trinc.

2.

^a Sic A. Trinc. Cleric. p. 228.

3.

^a Sic A. Trinc. Scil. II. B. 671.

^b αὖ σύμηθεν] αἰσύμηθεν A. B.

4.

^a Sic A. Trinc.

5.

^a Sic A. Cleric. p. 326. Simpl.

Φιλήμονος Trinc.

^b μὰ] μετὰ A.

^c τις] ὅστις A. οὔτις conj. Gesnerus.

^d τοιοῦτον] τοσοῦτον A.

^e πεπλασμένου. Memini olim Porsonum audire dicentem versiculum hic excidisse, tali fere modo supplendum: οὔτ' ὄφελός ἐστ' οὐδ' εὖ γεγραμμένης γραφῆς. Vide Tracts p. 255.

6 ^a Ὁμήρου.

^v Ἦεν ἐκ θαλάμοιο περίφρων Πηνελόπεια
^v Ἀρτέμιδι ἰκέλη ἥδ' χρυσῆ Ἀφροδίτῃ.

7 ^a Μηνοφίλου Δαμασκηνοῦ Πλοκαμίδων.

Εὐρώπην ^b Λιβύην τε καὶ Ἀσίδα πᾶσαν ἀμείψας,
^c θαύμασα μυρία καλὰ ^d πολυπλανίης ὑπὸ λυγρῆς,
ἀλλ' οὔπω τοιοῦτον ἶδον σέλας, οὐδ' ἐν Ὀλύμπῳ
αὐτοὺς ἀθανάτους ^e περ οἶομαι ἴσον ἰδέσθαι,
οἷον ἄελπτον ἄπιστον ἐμὸν νόον ἤρπασε φάσμα
καρτερόν, οὐ τι ^f φατειόν ὑπ' ^g ἀμφασίῃ δ' ἀλεγεινῆ
θυμὸς ἄδην πεπότῃτο, λύθεν δέ μοι ἄψα πάντα
ἐκ κεφαλῆς εἰς ἴχνος, ἀπάλετο δ' ^h Ἑλλάς ἅπασα
ἐκ στηθέων, καὶ πάντα χαμαὶ πέσεν, ὅσσα περ ἔτλην
ύγρῃ τε ⁱ τραφερῇ τε κυλινδόμενος περὶ νόστον.
τόσπον γὰρ περὶ θυμὸν ^k ἀπείριτον ἴκετο θάμβος.
μέλψαι δέ ^l μνήσειας ἀειθαλέας πλοκαμίδας,
^m οἷαν κυδιώσαν ἀπ' ὀλβίστων σε λοετρῶν
φαιδρὴν εἶδον ἅπασαν, εἰδομένην Χαρίτεσσιν
ἐρχομέναις πρὸς Ὀλυμπον ⁿ Ἀκιδαλίης ἀπὸ πηγῆς.

8 ^a Φαβωρίνου.

Ἰκανὸν ^b μὲν οὖν ἴσως καὶ τὸ τῆς ὄψεως, ἀν δὲ ὁ καλὸς

6.

^a Sic A. Scil. Od. P. 36.
Deest Trinc.

7.

^a Sic fere A. ubi Μηνοφι δ. πλο-
καμι. Trinc. Μηνοφίλου Δαμασκη-
νοῦ. Gesner: Menopili Damasceni
in Plocamisi. Grotius, Meno-
philus Cincinnis.

^b λιβύην] λυβίην Trinc.

^c θαύματα] θαύμασα A. Trinc.

^d πολυπλανίης] πολὺ πλάνης A.
πολυπλανίος B. πολυπλάνης Trinc.

^e περ om. A. Trinc.

^f φατειόν] φατειὸν A. B. ut e
conjectura Scaliger. φάτιον Trinc.

^g ἀφασίῃ] ἀμφασίῃ A. B. ἀμφα-
δίῃ Gesn. marg. et Grotius.

^h ἔλασα πᾶσα] ἑλλάς ἅπασα A.
B. Grotius et Scaligeri emend.

ⁱ τραφερῇ τε] τε om. Trinc. mox
ib. κυλινδόμενος.

^k ἀπείριτον] ἀπείρατον N. Trinc.

^l μνήσειας] μνησίας A.

^m οἷαν] οἷα Trinc. An οἷας?

ⁿ ἀκιδαλίης] ἀκηδαλίης A. Trinc.

8.

^a Sic Trinc. Φαβουρίνου A.

^b μὲν οὖν] οὖν om. Trinc.

καὶ αἰμύλος ἢ καὶ ^c διαλεκτικός. Λέγε, ᾧ νεανίσκε' λέγε 40
 Ἄντιλόχε' γλυκερώτερον Νέστορος ἐρεῖς· λέγε Τηλέμαχε'
 σφοδρότερον Ὀδυσσέως ἐρεῖς· λέγε Ἀλκιβιάδη' καὶ με-
 θύης, ἀκουσόμεθα τοῦ μεθύοντος ἡδέως. Τοιοῦτόν ἐστι τὸ
 καλὸν εἶναι· εὐφραίνει μὲν βλέπόμενος, εὐφραίνει δὲ ἀ-
 κουόμενος. Εἰ δὲ τῷ κατὰ Πλάτωνα τὸ θάρρος ἦν, εἶπον
 ἂν ὅτι καὶ πάσας τὰς αἰσθήσεις ὁ καλὸς εὐφραίνει, καὶ
 οὐκ ἂν ἔδεισα τὴν εὐωχίαν τὴν τῶν καλῶν. Τί γὰρ ἄλλο
 ποιούσιν οἱ τῷ στόματι ψαύοντες; συνάπτουσι τὰς ψυχάς· 50
 εἰ γὰρ θέμις ^d ἦν τὸ ^e σῶμα ὑπερβῆναι. Νῦν δὲ εἰκάσιν
 περὶ τὸ σῶμα λιπαρεῖν, ὡς περὶ ^f θύρας.

9 ^a Ἐκ τοῦ Μελαγκόμα.

Ἐγὼ οὖν πρῶτον αὐτὸν εὐδαιμονίζω τοῦ κάλλους, ὃ δὴ τῶν
 ἀνθρωπίνων ἐστὶν ἀγαθῶν ἀριθηνότατον μὲν καὶ ἡδίστον
 θεοῖς, ἡδίστον δὲ ἀνθρώποις, ἀλυπότατον δὲ τῷ ἔχοντι, καὶ
 ἐπιγνωσθῆναι ἄριστον. Τὰ μὲν γὰρ ἄλλα ἀγαθὰ καὶ
^b λάθῃ προσόντα, καὶ ^c ἀνδρεία καὶ φρόνησις, εἰ μὴ ^d τύχοι 408
 ἔργου τινὸς ἀποδεικνύοντος· τὸ δὲ κάλλος οὐχ' οἷόν τε λαθεῖν,
 ἅμα γὰρ τῷ ἔχοντι φαίνεται· εἶποι δ' ἂν τις ὅτι καὶ πρό-
 τερον οὕτως ὀξεῖαν αἰσθῆσιν ἑαυτοῦ παρέχει. Ἐτι δὲ τοῖς
 μὲν ἀγαθοῖς οἱ πλεῖστοι φθονοῦσι, καὶ δυσμενεῖς ^e γίνονται·
 τὸ δὲ κάλλος τοὺς αἰσθανομένους ἑαυτοῦ φίλους ποιεῖται,
 καὶ οὐδένα ἐχθρὸν εἰ γίγνεσθαι.

^c λεκτικός] διαλεκτικός A. B. Ges-
 nerus quædam deesse putat, hunc
 in sensum supplenda, magis erit
 laudandus, vel tale quid.

^d ᾧ] ᾧν A. ᾧν B. quod e con-
 jectura reponit Jacobsius in A-
 then. p. 61. quem vide Anthol.
 T. VI. p. 337.

^e σῶμα] ^{στό}σωμα A. στόμα B.

^f θύρας] θήρας Trinc.

9.

^a Sic A. Ἐκ τοῦ Μελαγκομίου
 Trinc. Vid. Dion. Chrysost. Or.
 XXIX. p. 293.

^b λάθῃ] λάθῃ A.

^c ἀνδρεία] ἀνδρία A.

^d τύχοι] τύχη B.

^e γίνεσθαι] γίγνεσθαι A. γίνονται
 B.

10 ^α Ἀγησιλάου.

Ἀγησίλαος, πυθομένου τινὸς διὰ τὶ ^β κόμῳσιν, ^γ εἶπεν, ^δ ὅτι τῶν κόσμων ἀδαπανάτατός ἐστι.

11 ^α Ἀριστοτέλους.

Ἀριστοτέλης ἔφη, τὸ κάλλος πάσης ἐπιστολῆς συστατικώτερον εἶναι.

12 ^α Πλουτάρχου ὑπὲρ Κάλλους.

Τί γάρ; οὐ ^β σύνθετος φύσις ἀνθρώπων ἐκ σώματος καὶ ψυχῆς; ἢ θάτερον ἀρκοῦν ἡμῖν; ^γ καὶ πῶς οἶόν τε; τὸ μὲν γὰρ οὐκ ἂν εἴη μὴ χρώμενον ψυχῆ, ψυχὴ δ' οὐκ ἂν εἴη μὴ ἔχουσα τὸ συνερεῖδον. Τί οὖν; ὡσπὲρ ἐξ ἴσου κοσμεῖται ἐκάτερα τοῖς συγγενέσιν ἢ μὲν δικαιοσύνη καὶ σωφροσύνη καὶ φρονήσει, τὸ δὲ ἰσχύει καὶ κάλλει καὶ ὑγείᾳ; καὶ πῶς οὐ θαυμαστόν ^δ λέγειν τὰ τῆς ψυχῆς καλὰ, τὰ τοῦ σώματος ὑπερορῶντα;

13 ^α Ἐν ταυτῷ.

Ἡ γοῦν τοῦ σώματος εὐμορφία ψυχῆς ἐστὶν ἔργον σώματι χαριζομένης δόξαν εὐμορφίας· πεσέτω γοῦν θανάτῳ τὸ σῶμα, καὶ τῆς ψυχῆς μετωκισμένης, οὐ στάσις, οὐ χρῶμα, οὐκ ὀφθαλμὸς, οὐ φωνή, οὐδὲν ἔτι καταλείπεται τῶν ἐρασμίῳν προδεδδομένων ὑπὸ τῶν ἀρχαίων οἰκητόρων· ὥστε καὶ ψυχὴν συνυβρίζεις λανθάνων, ἧς ἐστὶν ἀνθρώπου κάλλος. ^δ

14 ^α Ἀριστοτέλους.

Ἀριστοτέλης ἐρωτηθεὶς διὰ τὶ τῶν καλῶν ὁ ἔρωσ; Τυφλοῦ, εἶπεν, ἢ ἐρώτησις.

10.

^α Sic A. Deest lemma Trinc. Vid. Wytttenbach. Plut. II. p. 189. F.

^β κόμῳσιν] κ. οἱ Λάκωνες B.

^γ εἶπεν om. Trinc.

^δ τοῦ κόσμου] τῶν κόσμων A. B.

11.

^α Sic A. Deest lemma Trinc. v. Menag. Diog. Laërt. V. 18. Μοχ συντατικώτερον Trinc.

12.

^α Sic A. Scil. T. V. p. 571 = 857. Simpl. Πλουτάρχου Trinc.

^β σύνθετον] σύνθετος A. B.

^γ καὶ πῶς] καὶ delet Wytttenb.

^δ τὰ] om. A.

13.

^α Sic A. Deest lemma Trinc.

14.

^α Sic A. Deest lemma Trinc. Vide Menag. Diog. Laërt. V. 19.

15 ^a Διογένους.

Διογένης τὰς εὐμόρφους τῶν ἑταίρων ^b ἐκάλει βασιλίσσας, πολλοὺς γὰρ ^c πράττειν ἂν προστάττωσι.

16 ^a Δίου Πυθαγορείου ἐκ τοῦ Περί Καλλονῆς.

^b Τίς ἀγωγὰ βιοτᾶς ὄντως ^c ναμερτές εὐδαίμων ζῶα; καὶ τίνας ^d ποτὰ χρῆ κρίνειν εὐδαίμονας; ἢ ἢ Δία τὼς ^e σκάνεος καλλονὰν ἔχοντας, δῶρημα φύσιος; τούτως γὰρ ⁴⁰ ὡς ^f ἐνι μασσότερον οἱ πλεῦνες ὡς θεῶς ἢ θεῶν ἰδρύματα ⁵ ὑποτρέχοντι καὶ θεραπεύοντι θρησκεύοντες οὐ καλὰν θρησκείαν. Καὶ ὄντως ἔμοιγε κατοπτίλλεται ἔχεν τὶ σεμνὸν καὶ θαυμασμῶ ἄξιον. Τὼς μὲν γὰρ ^h ἀτέρως τῶν ἀνθρώπων χάριν ⁱ ἀπαιτεῦντι οἱ εὖ ἔρξαντες· τοῖς δ' εὐμόρφοις τούναντίον οἱ ^k εὐεργετήσαντες χάριν ἔχοντι, ὅτι καὶ ὑπέμειναν εὖ παθεῖν ^l παρ' αὐτῶν. ^m Τούτέως οὖν εὐδαίμονας οἶδα ⁵⁰

15.

^a Sic A. Deest lemma Trinc. Vid. Diog. Laërt. VI. 63. et Menag. ad V. 19.

^b ἐκάλει βασιλίσσας] βασιλίσσας ἐκάλει A.

^c πράττειν] πράττει Trinc.

16.

^a Sic A. Δίου πυθαγορείου Trinc.

^b Initium fragmenti, et seqq. minus esse sana, nemo negabit: poterunt autem, mea opinione, Dii verba hac ratione restitui: Τίς ἀγωγὰ βιοτᾶς ναμερτέως εὐδαίμων ζῶα; καὶ τίνας ποτε χρῆ κρίνειν εὐδαίμονας; ἢ ἢ Δία τὼς σκάνεος καλλονὰν ἔχοντας, δῶρημα φύσιος; τούτως γὰρ ὡς ἐνι μασσότερον οἱ πλεῦνες ὡς θεῶς ἢ θεῶν ἰδρύματα περιέχοντι. Pro ὑπερέχουσι, quod vulgatur, posset etiam legi περιέποντι. Ceteræ correctiones sunt facillimæ: ναμερτᾶς non sollicitassem nisi in ultimo p. 409, 17. legeretur ἀμαρτέως itidem in ναμερτέως commutandum. VALCKENÆR. Ep. ad Ro-

VOL. II.

ver. p. LXV. In pr. vulgo τίς ἀγὼν ἢ β.

^c ναμερτᾶς] ναμερτής A. Gesn. marg. Litera mutata dedi ναμερτές, cujus ὄντως videtur interpretatio.

^d ποτὲ] ποτὰ A. B.

^e σκάνεος καλλονὰ] σκάνεος καλὸν ἂν A. B. καλονὰν Trinc.

^f ἐνι] Lego ἐνι. GESN. Sic A. B.

^g ὑπερέχουσι] ὑποτρέχοντι καὶ θεραπεύοντι A. B. Gesn. marg. περιέποντι καὶ θεραπεύοντι. Valckenær. ad Schol. Euripid. Phœniss. 342.

^h ἀτέρως] ἀτέρως A.

ⁱ ἀπαιτεῦντι] ἐπαιτεῦντι Trinc.

^k εὐεργετήσαντες] εὐεργετήσαντες A. οἱ εὐεργ.—ὑπ' αὐτῶν om. Trinc.

^l ὑπ' αὐτῶν] παρ' A. B.

^m τούτέως] τούτως ἂν εὐδαίμονας οἶδα, ἕως ἔμμεν δοκοῦντι τοῖς τὰν ἄραν αὐτῶν δηλομένοις ὑπωρίζασθαι. VALCKEN. τούτως ἂν εὐδαίμονας οἶδα τῇ ἔμμεν δοκοῦντι τοῖς τὰν ἄραν αὐτῶν δηλομένοις ὑπωρίζασθαι. τοθ' ἀς, ὑπὸ νομοθέτα, τοιοῦδε ἀπαντασέεται λόγος. KOEN. ad Gregor.

k k

^π τῆ ἔμμεν ^ο δοκεῦντι τοῖς τὰν ὄραν ^ρ αὐτῶν βολλομένοις ὀπω-
 ρίζασθαι· ^α πόθ' ὡς ὑπὸ νομοθέτα τοιοῦσδε ἀπαντασεῖται λό-
 γος οὐκ ἀσφαλῶς μυθεύμενος. Τάδε ^τ ἐγὼν, ὃ κρᾶτιστοι
 ἀνδρῶν, ποτιβλέπων, ἀπαντα τὰ νέα φυλακᾶς τε ^β καὶ
 ἐπιμελείας δεόμενα, καθάπερ τὰ ^τ ζώφута περι τὸν πρῶτον
 καιρὸν τῆς αὐξήσιος, τῷ ἀκροσφαλῶς ἔχεν ποτὶ σωτηρίαν,
^υ ὑπέλαβον μὴ παρέργως δεῖν αὐτῶν με φυλάσσειν τὰν ἀσθε-
 νειαν· ὑμεῖς ^ω δέ γ' οἱ ὀρίγνεσθε σωματικᾶς ἀδονᾶς, τέλος ⁴⁰⁹
 ποιούμενοι, καθάπερ κνώδαλα, τὸν κόρον τῷ πλατιασμῷ,
 οὐχ ὅτι χάριτος ἢ τιμᾶς ἀλλὰ καὶ μέμψιος ποτὶ κολάσει
 δικαίως ἐστὲ ἄξιοι τυγχάνεν διὰ ^χ τὰς αὐταύτων ἀκολα-
 σίας, ἐμβαλλόμενοι ^υ ῥύπον ^ζ ἐν ζωᾶν ἐλευθέρων παιδῶν.

17 ^α Ἐν ταυτῷ.

^β Ἄ δέ γα εὐμορφία τοῖς ^ο ποτοκέλλουσιν ἀδονὰς παρέ-
 χει ^δ ποθερπύζουσα, καθάπερ ἀγαλμα ἢ γραφὰ ἢ ἄτερον ¹⁰

Dial. Dor. XCVII. τούτως ἂν εὐ-
 δαίμονας οἶδα ὡς ἔμμεν δοκοῦντι τοῖς
 τὰν ὄραν αὐτῶν βολλομένοις ὀπωρίζασ-
 θαι. TOUR. Theocr. XXVIII. 15.

^π ὡς] τῆ A. τῷ B. τὰ Tr. οἶδα om. Tr.

^ο δοκοῦντι] δακεῦντι A. B.

^ρ αὐτοῖς βαλλομένοις ὀπωρίζασθαι.]
 Forte αὐτῶν βουλομένοις ὀπωρίζεσθαι.

GESNER.

^α (πίθως ὑπὸ νομοθέταν. τοιοῦσδε
 ἀπαντας εἶτε λογος οὐκ ἀσφαλῶς μυ-
 θεύμενος)] Notata parenthesi im-
 perfecta videntur. GESN. Voca-
 bula τοιοῦσδε ἀπαντας om. A. B. Lo-
 cum feliciter expedit Koenius.

^τ ἐγὼν] ἐγὼ A. B. ἀγὼν Trinc.

^β καὶ ἐπιμελείας] καὶ τὰ ἐπιμε-
 λείας A. καὶ τὰ ἐπιμελείας Trinc.

^ζ ζώφута] Forte νέα φητά. GES-
 NER.

^υ ὑπέλαβον] ὑπέλαβον A.

^ω δέ γ' αὐ ὀρίγνεσθε σωματικᾶς]
 Lego οἱ ὀρίγνεσθε σωματικᾶς. GES-
 NER. ὑμεῖς δέ γα, οἱ ὀρίγνεσθε σω-
 ματικᾶς. Koenius ad Gregor. Dial.

Dor. LX. ὁ ὀρίγνεσθ' A. B. δέ γ'
 ὀρίγνεσθ' Trinc.

^χ τὰς αὐτῶν] τὰς αὐτῶν B. τὰς
 ἀντ' αὐτῶν Trinc. Vide supra I.
 74.

^υ ῥύπον] ῥύπ' A.

^ζ ἐν ζωᾶν ἐλευθέρων] ἐν ζωᾶν
 ἐλευθέρων Salmasius, probante Koe-
 nio, et conferente Maittair. Dial.
 p. 250 D. Post παίδων cum A.
 habeat ἐν ταυτῷ (non ἐν ταῦθ' ut
 Grotius) alterius sectionis indi-
 cium feci.

17.

^α Ἐν ταυτῷ. Sic A. Vulgo co-
 hæret cum præcedentibus. Deest
 locus Trinc.

^β ἀ γὰρ εὐμορφία] ἀ δέ γὰ A. δέ
 γ' ἀ B.

^ο ποतिकέλλουσιν] ποτοκέλλουσιν A.
 B. πατοπτίλλουσιν Ruhnkenius a-
 pud Koenium.

^δ πόθεν πήξασα] ποθερπύζουσα A.
 B. ἀδονὰς pro ἀδονᾶς Koenius, qui
 mox γραφὰ pro γραφᾶν.

^ε χειρόκματον ^ε ἐπιτήδευμα. Διὸ καὶν θέλομι ἔγωγε ἄτερον
^ε ἔχεν τὸ κάλλος, ἢ αὐτὸς ἦμεν εὐμορφος· ὥσπερ ^h καὶ
οἶνον πιεῖν ἄδυν καὶ ⁱ πολύωρον ἢ αὐτὸς ^k ἦμεν βουνὸς, καὶ
χιλὸν ποτιφέρεσθαι ἄδυν, καὶ ἀμπέχεσθαι ἀμπεχόναν κα-
λάν, ἢ ^l ἦμεν [αὐτὸς] χιλὸς ἢ ἀμπεχόνα. Ἄλλ' ὑποδραμῶν
τις σχεδὸν φάσει· Ἄλλ' ἔγὼ χαίρω ἐπὶ ^m τῷ ἑμαυτοῦ εὐ-
μορφία τῷ καὶ ἀτρεκῶς ἀγάλλεσθαι. Πῶθ' ὄν' ὑποβλη-
δὰν φατίζω πάλιν· ⁿ Ἀγάλλου μειράκιον· εὐδαίμονα μὲν
γὰρ οὐκ ἔχω ὅπως ^o τὸ φατίζω ναμερτέως ^p μυθαρευόμενος. 20

18 ^a Πλάτωνος Πολιτείας γ.

Οὐκ οὖν, ἦν δ' ἔγὼ, ὅτου ἂν ζυμπίπτῃ ἔν τε τῇ ψυχῇ
καλὰ ἦθη ἐνόητα, καὶ ἐν τῷ εἶδει ὁμολογοῦντα ἐκείνοις καὶ
ζυμφανῶντα τοῦ αὐτοῦ μετέχοντα τύπου, ^b τοῦτ' ἂν εἴη
κάλλιστον θέαμα τῷ δυναμένῳ θεᾶσθαι; ^c Πάνυ γε. ^d Καὶ
μὴν τό γε κάλλιστον, ἐρασιμιώτατον. Πῶς δ' οὐ; Τῶν δὲ
ὅτι μάλιστα τοιούτων ἀνθρώπων ὁ γε μουσικὸς ^e ἐρώη ἂν· εἰ δὲ
ἀζύμφανος εἴη, οὐκ ἂν ἐρώη. Οὐκ ἂν εἴγε τι, ἔφη, κατὰ ³⁰
τὴν ψυχὴν ^f ἐλλίποι, εἰ ^g μέντοι κατὰ τὸ σῶμα ὑπομείνειεν
ἂν ὥστε θέλειν ἀσπάζεσθαι. Μανθάναι, ἦν δ' ἔγὼ, ὅτι

^ε χειρόκμητον] χειρόκματον A. B.

^ε ἐπιτήδευμα] ἐπιτήδευμα A. B.

^ε ἔχεν ἢ] ἔχεν τὸ κάλλος καὶ A. B.

^h καὶ] εἰ A. B.

ⁱ πολύωρον] Forte πολυφόρον. GES-
NER.

^k ἦμεν] εἶμεν A. B.

^l ἦμεν αὐτὸς ἢ] εἶμεν χιλὸς ἢ A.
B. ἢ ἦμεν αὐτὸς χιλὸς ἢ ἀμπεχόνα
Koenius ad Greg. Dial. Dor.
CXVII.

^m τῷ ἑμαυτοῦ] τᾶμαυτοῦ A. Ejec-
to χαίρω locum sic refingit Hem-
sterhusius ad Thomam M. p. 5.
ἀλλ' ἐγὼν ἐπὶ τῷ ἑμαυτοῦ εὐμορφία
λῶμαι ἀτρεκέως ἀγάλλεσθαι. Koe-
nius l. l. ἀλλ' ἐγὼν χαίρω ἐπὶ τῷ
ἑμαυτοῦ εὐμορφία τῷ καὶ ἀτέρως ἀ-

γάλλεσθαι. ἀτέρως Dorice pro ἐτέ-
ρους: propterea et ipse ob formam
meam laetor, quod alii ea delect-
tantur.

ⁿ ἀγάλλου] ἀγάλλου A.

^o σε φατίζω ἀμαρτέως] τὸ φατίζων
ἀμαρτέως A. B.

^p μυθαρευόμενος] μυθαρευόμενος A. B.

18.

^a Sic A. Scil. p. 402. Simpl.
Πλάτωνος Trinc.

^b οὐτ' A. ὅταν pro τοῦτ' ἂν Tr.

^c πάνυ γε] πολὺ γε Gesn. marg.

^d καὶ τότε] καὶ μὴν τότε A. Tr.

^e ἐρώη] ἐρώη ἂν A. Trinc.

^f ἐλλίποι] ἐλλείπει B.

^g μέντοι] μέν τι τοι A. Trinc.

ἔστι σοι ἢ γέγονε παιδικὰ τοιαῦτα, καὶ συγχωρῶ· ἀλλὰ τόδε μοι εἶπέ· σωφροσύνη καὶ ἡδονῇ ὑπερβαλλούσῃ ἔστι τις κοινωνία; Καὶ πῶς; ἔφη· εἶγε ἔκφρονα ποιεῖ οὐχ ἦττον ἢ λύπη. Ἀλλὰ τῇ ἄλλῃ ἀρετῇ; Οὐδαμῶς. Τί δέ; ^h ὕβρει τε καὶ ἀκολασία; Πάντων μάλιστα. Μείζω δὲ ⁱ τινὰ καὶ ὀξυτέραν ἔχεις εἰπεῖν ἡδονὴν τῆς περὶ τὰ ἀφροδίσια; Οὐκ ἔχω, ἢ δ' ὅς, οὐδὲ γε μανικατέραν. Ὁ δὲ ^k ὀρθῶς ἔρωσ πέφυκε κοσμίου τε καὶ καλοῦ σωφρόνως τε καὶ μουσικῶς ⁴⁰ ἔραν. Καὶ μάλα, ἢ δ' ὅς. Οὐδὲν ἄρα προσοιστέον μανικὸν οὐδὲ ζυγγενὲς ἀκολασίας τῷ ὀρθῶς ¹ ἔρωτι. Οὐ προσοιστέον.

ΚΑΤΑ ΚΑΛΛΟΥΣ. Ξ5.

1 ^a Εὐριπίδου Οἰδίποδος.

Νοῦν χρὴ ^b θεᾶσθ'· οὐδέν τι τῆς εὐμορφίας ὄφελος, ὅτ' ἂν τις μὴ ^c φρένας καλὰς ἔχη.

2 ^a Εὐριπίδου Χρυσίππῳ.

Γνώμῃ σοφός μοι καὶ χεῖρ' ἀνδρείαν ^b ἔχοι. 50
δύσμορφος εἶην μάλλον, ἢ καλὸς κακός.

3 ^a Φαβωρίνου.

Ἔτι καὶ νῦν Σωκράτης καλός· Ἀλκιβιάδην δὲ καὶ ζῶντα ἐπιλελοίπει τὸ κάλλος, καὶ πολλοὶ κατόπιν τῆς ὥρας

^h ὕβρει] ὕβρις A. B.

ⁱ τινὰ om. Trinc.

^k ὀρθῶς] ὀρθός B. οὐδὲ pro ὅδε Trinc.

¹ ἔρωτι] ἔρωτι B.

I.

^a Sic A. Scil. fr. 8. Simpl. Εὐριπίδου Trinc.

^b θεάσασθαι] θεᾶσθαι Grotius, et sic B. Nescio tamen an melius θεάσασθαι retinere, deleto οὐδέν. Νοῦν χρὴ θεάσασθαι· τί τῆς εὐμορφίας ὄφελος, ὅτ' ἂν τις μὴ φρένας

καλὰς ἔχη; Interrogativam, inquit Porsonus Hec. 300., sæpe expulit negativa.

^c φρένας] τὰς φρένας A. Trinc.

2.

^a Sic A. Scil. fr. 3. Deest lemma Trinc.

^b ἔχοι] ἔχειν A. mox κάλλος idem pro καλός. Εἶη pro εἶην conjicit Valckenærius Diatr. p. 20.

3.

^a Φαβουρίνου A. Deest locus Trinc.

ἀφιγμένοι, ἔνιοι δὲ καὶ τῶν τεθεαμένων αὐτὸν καὶ νῦν ὁράων-
των ἐζήτουν ^b τὸν Ἀλκιβιάδην.

4 ^a Πλουτάρχου.

Ἄλλὰ μὲν, ὥσπερ ἔφην, ^b οὐδὲν τῶν ἄλλων κινδύνων ⁴¹⁰
γένεσις ἐστίν, ἀλλὰ μόνου τοῦ σώματος. Τὰ μὲν γὰρ τῆς
ψυχῆς κάλλη ^c καὶ σωτηρίας ἐλπίδες εἰσὶ, φρόνησις, εὐσέ-
βεια, δικαιοπραγία· καὶ τὸ παιδείας εὐπρόσωπον κάλλος
^d οἴκου καὶ πόλεως καὶ ^e ἐθνῶν ἀθόρυβος εἰρήνη διατελεῖ
γενομένη· ἡ δὲ γυναικῶν εὐμορφία ἀφορμὴ τοῖς πάθεσι καὶ
ταῖς ἐπιθυμίαις.

5 ^a Βίωνος.

Βίων πρὸς τοὺς λέγοντας ὅτι τὸ κάλλος τυραννίδα ἔχει, ¹⁰
Τὸ κάλλος φεῦ, ἔλεγε, τυραννίδος ^b τριχὶ καταλυομένης.

6 ^a Φαβωρίνου.

Ἡ φύσις ἢ ἐστῶσα σώζεται ἢ φερομένη· ἢ ἐστῶσα μὲν
ἐξ ἀθανασίας, φερομένη δὲ ἐξ ^b ἐπιγονῆς. Πρὸς ταῦτα
γελοῖος ἂν φανεῖν ὁ Ἀνακρέων καὶ μικρολόγος τῷ παιδί
^c μεμφόμενος ὅτι τῆς κόμης ἀπεκείρατο, λέγων ταῦτα·

ἀπέκειρας δ' ἀπαλῆς
κόμης ἄμωμον ἄνθος.

^b τὸν Ἀλκ.] Deest articulus A. B.

4.

^a Sic A. Trinc. v. T. V. p.
572=858.

^b οὐδὲν—σώματος] Desidero hu-
jusmodi scripturam, οὐδὲν τῶν κα-
λῶν, ἀλλ' ἢ μόνα τὰ τοῦ σώματος,
γένεσις ἐστὶ κινδύνων. WYTTEN-
BACH. Forte leg. οὐδὲν τῶν ἄλ-
λων, scil. τὸ κάλλος.

^c καὶ σωτηρίας] Forte, καὶ σώ-
ματι σωτηρίας. WYTTENBACH.

^d οἴκου] οἴκου A.

^e ἐθνῶν] ἐθνῶν A. m. sec. B.

5.

^a Sic A. Deest lemma Trinc.

^b τριχῆ] τριχὶ legendum esse
apparet ex Plutarch. Amor. II. p.
770. B. ἔτι δὲ φορτικώτερον ὁ σοφι-

στής Βίων τὰς τῶν καλῶν τριχὰς
Ἄρμодиους ἐκάλει καὶ Ἀριστογείτονας,
ὡς ἅμα καλῆς τυραννίδος ἀπαλλαττο-
μένους ὑπ' αὐτῶν τοὺς ἑραστάς. In
verbis quæ hunc locum præce-
dunt, vulgo etiam legitur τριχῆ
αἰρεῖσθαι τὴν φιλίαν pro τριχὶ διαι-
ρεῖσθαι, ut præclare emendavit
Ruhnkenius ad Tim. p. 190.
JACOBS. in Anthol. IX. p. 128.
Leg. τριχὶ pro τριχῆ. em. Plut. ad
Platon. III. p. 190. VALCKEN.
6.

^a Sic Trinc. Φαβωρίνου A.

^b ἐπιγονῆς] Forte διαδοχῆς GES-
NER. F. ἐπιγονῆς WYTTENBACH.
Hoc verum; v. infra p. 417, 4.

^c μεμφόμενος] φθεγγόμενος A. B.

ἀλλ', ὦ Ἀνάκρεόν, μικρὸν ἐπίμεινον, καὶ ὄφει πάντα ἀποκεκαρμένα· ἀποκεκαρμένην μὲν τὴν τῶν ὀμμάτων αὐγὴν²⁰ ἀποκεκαρμένην δὲ τὴν τοῦ μετώπου χάριν ἀτεχνῶς κατὰ τὸν Ὅμηρον·

^d Κάρφε μὲν οἱ χρῶα καλὸν ^e ἐπὶ γναπτοῖσι μέλεσσι, ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὄλεσε τρίχας· ἀμφὶ δὲ δέγμα πάντεσσιν μελέεσσι παλαιοῦ θῆκε γέροντος.

ταῦτα ^f δ' Ἀθηναῖα μὲν διέθηκε τὸν Ὀδυσσεά· ὁ δὲ χρόνος, πάντας τοὺς καλοὺς. Εἶτα Ὀδυσσεὺς μὲν ἀναλήφεται³⁰ καὶ σάρκας καὶ κόμην καὶ χρῶμα· σὺ δὲ, ὦ καλὲ παίδων, ἐπεὶδ' ἂν ^g ταῦτα ἅπαξ ἀποβάλης, οὐκ ἔστι σοι πάλιν ^h ἀναβῆναι.

7 ^a Πλουτάρχου ἐκ τοῦ Περί Ἐρωτος.

Καὶ τοὺς καλοὺς ὄραν μὲν ἐπιτερπέστατον, ἀφασθαι δὲ καὶ λαβεῖν ^b οὐκ ἀδύνατον οὐδ' ἀκίνδυνον. Μᾶλλον δὲ, ὡς φησιν ὁ Ξενοφῶν, τὸ μὲν πῦρ τοὺς ἀφαιρούμενους καίει μόνον, οἱ δὲ καλοὶ καὶ τοὺς μακρὰν ἐστῶτας ὑφάπτουσιν· ἡ γὰρ ὄψις λαβὴ τοῦ πάθους ἐστί.

8 ^a Ξενοφώντος ἐκ τῆς πρὸς Ἀγλαϊτάδαν ἐπιστολῆς.

Τὸ χαυνοῦσθαι ἐπὶ τῆς ὥρας τῷ κάλλει οὐ μόνον Φυλλίδα⁴⁰ τοῦ υἱέως σου φαίμεν ^b ἂν εἶναι ἀμάρτημα, ἀλλὰ καὶ σόν. Δοκεῖς γὰρ μοι οὔτε Λακωνικὸν παθεῖν, οὔθ', ὅπερ χρὴ ἐννοεῖν τὸν σώφρονα, ἀληθεῖ καὶ δικαίῳ ἐπαίνω τὸν νοῦν προσέχειν. Τίς γὰρ σαρκὸς οὐ πρὸς ἰσχὺν ἐρρωμένης, ἡδονῆς δὲ ὑπομνήσει ἐπαινουμένης, ἐν δικαίῳ γένοιτ' ἂν λόγος;

^d κάρφε] κάρφε Arsen. καρφά-
μενοι junctim A. B.

^e ἐπιγναπτοῖσι] ἐπιγναπτοῖσι A.

^f δ'] δὴ A.

^g ταῦτα ἅπαξ] ἅπαξ ταῦτα A.

^h ἀναβῆναι] Lego ἀναλαβεῖν.

GESNER. Melius forte ἀνηβᾶν.
Theognis 1003. εὐ γὰρ ἀνηβᾶν Δίς
πέλεται πρὸς θεῶν.

7.

^a Sic A. Simpl. Πλουτάρχου Tr.
v. T. V. p. 570 = 856.

^b οὐκ ἀκίνδυνον] οὐκ ἀδύνατον οὐδ'
ἀκίνδυνον A.

8.

^a Sic A. Simpl. Ξενοφώντος Tr.

^b ἂν om. A.

Σώματος γὰρ ἄνθρωποι ἠγάσθησαν διὰ τὸ ἐπὶ ψυχῇ εἶναι. Τῶν δὲ μικρὸν ὕστερον τὸν ἔπαινον ἀποδρασομένων δι' ὥρας ἀπάνθησιν ἤκιστα χρή φροντίζειν τὸν τῷ ὄντι Λάκωνα. 50 Ποιητῶν τε ὅσοι ἀρετὴν ἐπήνεσαν σώματος ἢ οὐδὲν ἢ ὀλίγιστον ἐπαίνου περὶ ὑμνησαν ἔργα δὲ ψυχῆς μεγάλα τε καὶ σοφίας ἐγγύς δι' ὠδῆς αἰῶνι ἔδοσαν. Σκόπει δὲ, ὡς Ἀγλαϊτάδα, καὶ ἔπου θείῳ λόγῳ, ὃς πιστοῦται ὅτι ψυχὴν μετὰ θεοῦ χρή τιμᾶν, ὃ τρίτον δὲ Ὀλυμπίων τὸ σῶμα. Ψυχῆς ^d δὲ τιμῆ, μάθησις, καὶ νοῦς συντεταγμένος ἐπὶ φρόνησιν ὡς οὐκ ἔστιν ὡς ὃ ἐπιπολὺ ἀνθρώποις ἄλλο συγ- 411 γενὲς πρὸς θεοῦς παιδεύμα. Καὶ τοίνυν τῶν μὲν ἀφρόνων τὸ σῶμα, οὐδ' ἂν εὖ ἠρμοσμένον ἴδῃς, φήσεις καλὸν εἶναι. ^f Ἀνδρεία γὰρ κάλλους ἔλαχεν ἔπαινον, ^g ἐπὶ φρονήσει τέχνης. Τῷ γὰρ ὄντι ἂν ^h φαίης τὰ στερόμενα νοῦ ἐμφρόνος αἰσχρὰ πάντα καὶ ἄδικα ἐν ἀνθρώποις ἔσεσθαι. Γεγενῆσθαι οὖν ἐν Λάκωσι τότε σοι ἔσται, ἐπειδ' ἂν νόμων Λακωνικῶν ὑπηρετήν τὸν παῖδα ἀποδείξῃς. ⁱ Ἀνὴρ δὲ οὔτε τις Λάκων, οὔτε Ἀττικὸς ἐγένετο. Ῥεῦμα δὲ ὑπὸ θεῶν ἐπὶ ζώων ^{io} γενέσει, τῶν τε ἄλλων ὅσα ἢ γῆ ἀνίησι, ^k μετηγμένον.

^c τρίτον] τρίτων A. B.

^d δὲ om. A. B.

^e ἐπιπολὺ] ἐπιτοπολὺ Gesn. marg.

^f ἀνδρεία] ἀνδρία A.

^g ἐπιφρονήσει] ἐπὶ φρονήσει duabus

vocibus. GESNER.

^h φαίης] φαίην A. B.

ⁱ ἀνὴρ] ἀήρ A.

^k μετιμένων] μετηγμένον A. B.
μετιμένον Trinc.

The first part of the history is a general account of the state of the world at the beginning of the world. It is divided into three parts: the first part is a general account of the world at the beginning of the world; the second part is a general account of the world at the beginning of the world; the third part is a general account of the world at the beginning of the world.

116

The second part of the history is a general account of the state of the world at the beginning of the world. It is divided into three parts: the first part is a general account of the world at the beginning of the world; the second part is a general account of the world at the beginning of the world; the third part is a general account of the world at the beginning of the world.

The third part of the history is a general account of the state of the world at the beginning of the world. It is divided into three parts: the first part is a general account of the world at the beginning of the world; the second part is a general account of the world at the beginning of the world; the third part is a general account of the world at the beginning of the world.

The fourth part of the history is a general account of the state of the world at the beginning of the world. It is divided into three parts: the first part is a general account of the world at the beginning of the world; the second part is a general account of the world at the beginning of the world; the third part is a general account of the world at the beginning of the world.

